

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ΄

Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Χαλανδρίου, το 4ο Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας, το Γυμνάσιο Ματαράγκας Αιτωλοακαρνανίας, μέλη από την Ομοσπονδία Συλλόγων Ελλάδας και μαθητές από το Γυμνάσιο Πάργας, σελ. 2827, 2831, 2839, 2850, 2871, 2879

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2838, 2839, 2840, 2846, 2855, 2856, 2861, 2862, 2868 2869, 2870, 2871, 2872, 2875, 2878, 2879, 2880, 2882, 2883, 2902, 2903

3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2871, 2879

4. Αναφορά στα μέτρα εν όψει της επισκέψεως του Τούρκου Πρωθυπουργού κ. Νταβούτογλου, σελ. 2856, 2870, 2876

5. Αναφορά στην "υπόθεση Ρωμανού", σελ. 2844, 2869 2870, 2871

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 8 Δεκεμβρίου 2014, σελ. 2823

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015", σελ. 2823

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2892 - 2907
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ. 2865 - 2879
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 2823 – 2838, 2879 - 2892
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 2851 - 2865
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2838 - 2851

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΗΔΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 2875
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 2840, 2870
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2869, 2870, 2875, 2878, 2882

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2895
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ. 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2875, 2878, 2879

ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ. 2838
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. ,	σελ. 2838
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 2879, 2882, 2883
ΚΟΥΙΚ Τ. ,	σελ. 2856, 2872
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 2856
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 2855, 2856, 2861, 2862
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. ,	σελ. 2879, 2880
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 2870, 2871
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 2878, 2880
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 2878, 2879
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2838, 2839, 2840, 2846
ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π. ,	σελ. 2856

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 2871
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2871, 2879
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ. 2871, 2879
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 2879

Γ. Αναφορά στα μέτρα εν όψει της επισκέψεως του Τούρκου Πρωθυπουργού κ. Νταβούτογλου:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 2870
ΚΟΥΙΚ Τ. ,	σελ. 2872
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 2856

Δ. Επί της αναφοράς στην "υπόθεση Ρωμανού":

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 2870
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2869
ΜΙΧΟΣ Ν. ,	σελ. 2844
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 2871

Ε. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΗΔΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 2876
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 2848, 2849
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 2898, 2899
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. ,	σελ. 2828
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. ,	σελ. 2833
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. ,	σελ. 2833
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. ,	σελ. 2902, 2903
ΒΑΜΒΑΚΑ Ε. ,	σελ. 2863
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 2865, 2866
ΒΛΑΧΟΣ Γ. ,	σελ. 2825
ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ Π. ,	σελ. 2904
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 2834
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 2882, 2892, 2893
ΓΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 2884
ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ Ε. ,	σελ. 2874
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. ,	σελ. 2861
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2869, 2870, 2882
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ. ,	σελ. 2860
ΓΡΕΓΟΣ Α. ,	σελ. 2827
ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ Κ. ,	σελ. 2829
ΔΕΙΚΤΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 2841, 2842
ΔΗΜΑΣ Χ. ,	σελ. 2893
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. ,	σελ. 2868
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. ,	σελ. 2903
ΖΕΪΜΠΕΚ Χ. ,	σελ. 2906
ΙΑΤΡΙΔΗ Τ. ,	σελ. 2899
ΙΓΓΛΕΖΗ Α. ,	σελ. 2905
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 2851, 2852
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 2882, 2885
ΚΑΛΟΓΕΡΗ Α. ,	σελ. 2894, 2895
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ. 2838, 2844, 2845
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ. 2837
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. ,	σελ. 2839, 2840
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. ,	σελ. 2847
ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 2845, 2846
ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ. ,	σελ. 2895
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (ΠΑΣΟΚ),	

	σελ. 2823
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. ,	σελ. 2837, 2839
ΚΛΕΙΤΣΙΩΤΗΣ Κ. ,	σελ. 2888
ΚΟΛΛΙΑΣ Κ. ,	σελ. 2846, 2847
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 2842

ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. ,	σελ. 2889
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 2900, 2901
ΚΟΝΤΟΣ Α. ,	σελ. 2854
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. ,	σελ. 2873
ΚΟΥΙΚ Τ. ,	σελ. 2872
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 2855, 2856
ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. ,	σελ. 2844
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 2875
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ,	σελ. 2868, 2869
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 2859, 2860
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 2856
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2832
ΜΑΚΡΗ - ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. ,	σελ. 2905
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 2862
ΜΙΧΟΣ Ν. ,	σελ. 2843, 2844
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 2836
ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ Κ. ,	σελ. 2857
ΜΠΑΤΣΑΡΑ Γ. ,	σελ. 2883, 2884
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ. ,	σελ. 2888, 2889
ΜΩΡΑΪΤΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 2864, 2865
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. ,	σελ. 2879
ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Α. ,	σελ. 2901, 2902
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 2892, 2893
ΞΑΝΘΟΣ Α. ,	σελ. 2835
ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ Ε. ,	σελ. 2850
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. ,	σελ. 2829
ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ Θ. ,	σελ. 2831
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 2871
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 2852
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2825
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 2877, 2882
ΡΗΓΑΣ Π. ,	σελ. 2886
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 2896, 2897
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 2880, 2882, 2883
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ. 2881, 2882, 2883
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. ,	σελ. 2879, 2890
ΣΤΑΥΡΙΝΟΥΔΗ - ΣΟΔΗ Μ. ,	σελ. 2866
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 2877, 2878
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. ,	σελ. 2897
ΦΟΥΝΤΑ Ν. ,	σελ. 2873
ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π. ,	σελ. 2856
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 2830
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. ,	σελ. 2891, 2892
ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α. ,	σελ. 2840, 2841
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 2860, 2861
ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ,	σελ. 2850
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 2853, 2854
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. ,	σελ. 2866
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ. 2886
ΨΥΡΡΑΣ Θ. ,	σελ. 2858

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ'

Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 5 Δεκεμβρίου 2014, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 8 Δεκεμβρίου.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 327/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λέσβου της Νέας Δημοκρατίας κ. Παύλου Βογιατζή προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις πληροφορίες περί μειώσεως της δυναμικότητας του στρατοπέδου «ΚΟΥΒΕΛΙΔΗ» στον Πολιχνίτο Λέσβου.

2. Η με αριθμό 326/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με την υπόθεση του κρατούμενου Νίκου Ρωμανού.

3. Η με αριθμό 335/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με την υπόθεση Μπαλτάκου.

4. Η με αριθμό 329/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης με την οποία οι μοναχοί διατάσσονται να εγκαταλείψουν την Ιερά Μονή Εσφιγμένου στο Άγιο Όρος.

5. Η με αριθμό 330/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Θωμά Ψύρρα προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την υπαγωγή των ιδρυμάτων της χώρας στη Διεύθυνση Εθνικών Κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών.

6. Η με αριθμό 333/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατωτήρη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τις απολύσεις, τις συνθήκες εργασίας και τη μη τήρηση των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στην εταιρεία «FORTHNET».

7. Η με αριθμό 325/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ.

Οδυσσέα Βουδούρη προς τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Εσωτερικών, σχετικά με την ανάγκη άμεσης δράσης υπέρ των Σύρων προσφύγων.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 328/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Ιωαννίνων της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννας-Μισέλ Ασημακοπούλου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την εφαρμογή αναλογικής χρέωσης διοδίων στην Εγνατία Οδό.

2. Η με αριθμό 332/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασιλικής Κατριβάνου προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τις ευθύνες της ελληνικής Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απελπιστική κατάσταση των Σύρων προσφύγων στη χώρα μας.

3. Η με αριθμό 331/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Αιτωλοακαρνανίας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νίκης Φούντα προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την άμεση καταβολή νοσηλίου – τροφείου στις στέγες υποστηριζόμενης διαβίωσης ΑΜΕΑ.

4. Η με αριθμό 334/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Λαμπρούλη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους στη «ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ».

5. Η με αριθμό 324/2-12-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Δωδεκανήσου των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Τσαμπίκας Ιατρίδη προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις μετεγγραφές (μεταφορά θέσης) πολυτέκνων και τέκνων πολυτέκνων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015».

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Συμεών Κεδίκογλου. Κυρίες συνάδελφε, έχετε στη διάθεσή σας μόνο έξι λεπτά, δυστυχώς!

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω σε έξι λεπτά να συμπεριλάβω όλα όσα θεωρώ σημαντικά.

Συζητάμε, λοιπόν, άλλον έναν προϋπολογισμό εν μέσω κρίσης.

Στις 7-11-2012 είχα γράψει ένα άρθρο με τίτλο «Θα είναι η τελευταία φορά;», γιατί και τότε είχαμε κληθεί σε μία κρίσιμη ψηφοφορία να ψηφίσουμε κάποια μέτρα περιοριστικής οικονομικής πολιτικής. Δυστυχώς, απ' ό,τι φάνηκε, δεν ήταν η τελευταία φορά και απ' ό,τι βλέπουμε, θα έχουμε και άλλη τέτοια ψηφοφορία.

Θέλω, πριν ξεκινήσω την κυρίως ομιλία μου, να αναφερθώ σε ένα περιστατικό το οποίο μου έτυχε πριν από λίγο καιρό σε ένα νοσοκομείο όπου είχα πάει να επισκεφθώ έναν ασθενή. Ένας γιατρός καρδιολόγος με σταμάτησε και μου είπε το εξής: «Κύριε Κεδίκογλου, εγώ είμαι απογοητευμένος απ' όλους, αλλά επειδή σας βλέπω και σας εκτιμώ, θέλω να μεταφέρετε το εξής. Υπάρχουν άρρωστοί μου οι οποίοι, λόγω της φαρμακευτικής δαπάνης, λόγω της συμμετοχής που έχουν στα φάρμακα, δυστυχώς δεν μπορούν πια να τα αγοράσουν και αφήνουν θεραπείες που είναι σημαντικές για την καρδιολογική τους πορεία χωρίς φάρμακα.»

Αυτό πραγματικά με συγκλόνισε -θα έλεγα- και ως γιατρό και ως δημοκράτη και ως άνθρωπο κυρίως και με έκανε να σκεφθώ αρκετά πράγματα.

Για να φθάσουμε στο σημείο αυτό, μας το υπαγόρευσε η τρόικα; Η τρόικα μας είπε: «Μειώστε τη φαρμακευτική σας δαπάνη». Εμείς διαλέξαμε -ενδεχομένως γιατί δεν θέλαμε να τα βάλλουμε με τη φαρμακευτική βιομηχανία- να μειώσουμε λίγο τις τιμές στα γενόσημα, με αποτέλεσμα τα γενόσημα στην Ελλάδα να έχουν δύο και τρεις φορές μεγαλύτερες τιμές απ' ό,τι οι συγκεκριμένες ουσίες που κυκλοφορούν, για παράδειγμα, στη Γερμανία και τη διαφορά αυτή να την πληρώνει ο ασφαλισμένος.

Μήπως μας είπε η τρόικα ότι έπρεπε να κάνουμε οριζόντιες περικοπές και να αυξάνουμε τη φορολογία συνέχεια, αντί να μειώνουμε τις δαπάνες; Όχι, βέβαια. Αυτό ήταν μία επιλογή που, εάν τα πρώτα χρόνια της κρίσης ήταν ανάγκη, στα πέντε χρόνια θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει κάποιες αλλαγές.

Δείτε, όμως, ότι ακόμα και σε αυτά που στέλνουμε απαντητικά στα μέτρα που ζητά η τρόικα, εμείς τι προτείνουμε; Και άλλη φορολογία. Λέμε ότι, αν θέλουμε παραπάνω έσοδα, θα αυξήσουμε τον φόρο πολυτελείας ή θα κόψουμε το 30% στη μείωση του φόρου αλληλεγγύης. Ακόμα ακόμα, έχουμε πει ότι θα βάλλουμε εισοδηματικά κριτήρια για το ΕΚΑΣ, προσδοκώντας λίγα εκατομμύρια ευρώ. Τι είναι ο κάβουρας, τι είναι το ζουμί του!

Όταν κάναμε τις εκατό δόσεις, είχαμε πει ότι δεν θα κοιτάμε οικονομικά κριτήρια και αφορούσε, όπως ξέρετε, και τον συνεπή φορολογούμενο αλλά και τον μπαταχτοή. Πάμε και λέμε ότι βάζουμε εισοδηματικά κριτήρια για το ΕΚΑΣ, που αφορά κυρίως χαμηλοσυνταξιούχους. Αυτές είναι δικές μας πολιτικές.

Πράγματι, έχουμε κάποιο καλό αποτέλεσμα μετά από αυτά τα χρόνια, κυρίως λόγω των θυσιών του ελληνικού λαού, που αυτό κυρίως φαίνεται από το πλεόνασμα το οποίο έχουμε, ένα πλεόνασμα όμως που οφείλεται στην υπερφορολόγηση.

Πέρα απ' αυτό, εγώ θέλω να δώσω και κάποια άλλα στοιχεία, τα οποία αφορούν την ελληνική οικονομία, τα οποία δεν βλέπουμε συχνά. Το 2013 είχαμε παραπάνω παραγωγή απ' ό,τι το 2014. Το 2014 συγκεκριμένα, σε ευρώ η χώρα παράγαγε 3,5 δισεκατομμύρια λιγότερα, που σημαίνει ότι είχαμε μία μείωση του ΑΕΠ 2%, που σημαίνει 1,1 δισεκατομμύριο λιγότερα έσοδα. Αυτό, όπως ξέρετε, είναι ένα πρόσθετο δημοσιονομικό κενό, το οποίο μεταφέρεται.

Οι εξαγωγές μας μειώθηκαν τη χρονιά αυτή κατά 8,7% και είχαμε μείωση του εμπορικού ισοζυγίου, δηλαδή αυξήσαμε τις εισαγωγές και μειώσαμε τις εξαγωγές μας. Ξαναγυρίζουμε εκεί, στο παρελθόν, και πια είμαστε μία χώρα που φέρνουμε, αλλά δεν παράγουμε.

Δείτε τώρα το ασφαλιστικό σύστημα, που σχεδόν για κάθε έναν συνταξιούχο έχουμε και έναν εργαζόμενο. Είναι 2,6 εκατομμύρια οι συνταξιούχοι, 3 εκατομμύρια οι εργαζόμενοι. Αυτό είναι κάτι το οποίο θα σταθεί; Φταιμε και εμείς που δώσαμε πολλές πλασματικές συντάξεις, βγάλαμε γρήγορα πολλούς συνταξιούχους στα πενήντα τους χρόνια.

Η ανεργία, βεβαίως, είναι στο 26%-27% και, απ' ό,τι είδαμε σε ένα πρόσφατο δημοσίευμα, εκατό χιλιάδες νέοι πηγαίνουν στο εξωτερικό. Η καινοτομία Ελλάδα μεταναστεύει.

Απ' αυτούς, προσέξτε, το 73% έχουν μεταπτυχιακό, το 51% διδακτορικό και το 41% έχουν τελειώσει ένα πολύ καλό πανεπιστήμιο.

Όσον αφορά τις επενδύσεις, για τις οποίες γίνεται τόσος λόγος. Λέμε ότι η ανάπτυξη θα προέλθει από τις επενδύσεις. Στις επενδύσεις έχουμε το μικρότερο ποσοστό του κόσμου σε ποσοστό του ΑΕΠ, ενώ είμαστε στην τελευταία θέση ως η χειρότερη χώρα για επενδύσεις μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό προκύπτει από τα στοιχεία της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Αλλά βεβαίως πώς θα έρθει να επενδύσει ο άλλος, όταν, για παράδειγμα, στον τομέα της δικαιοσύνης από τις εκατόν ογδόντα εννέα χώρες είμαστε στην εκατοστή πεντηκοστή θέση σε ταχύτητα απονομής δικαιοσύνης στις εμπορικές συναλλαγές; Τρία χρόνια παραπάνω θέλει κάποιος στην Ελλάδα που θα μπλέξει με τη δικαιοσύνη, σε σχέση με το πόσο θέλει κάποιος στις χώρες του ΟΟΣΑ.

Αφού ανέφερα το θέμα της δικαιοσύνης, δεν νομίζω ότι έχει σημασία να αναφερθώ σε κάποια κονδύλια, γιατί, απ' ό,τι έχω καταλάβει, την εισοδηματική πολιτική την έχει αναλάβει η δικαιοσύνη. Δίνουν μόνοι τους αυξήσεις στους εαυτούς τους, κάτι που τους βάζει απέναντι στην κοινωνία. Θα συμβούλευα να μη μου πουν να μην κρίνω τη δικαιοσύνη, γιατί όλοι κρινόμαστε εδώ πέρα. Γιατί, για παράδειγμα, θα έπρεπε να γυρίσουν αυτά τα λεφτά στους δικαστικούς και όχι σε μία μάνα μονογονεϊκής οικογένειας, αν είχαμε αυτή τη δυνατότητα; Θυμίζει την ταινία «Τιτανικός», που, καθώς το πλοίο βυθιζόταν, κάποιοι χόρευαν βαλς και η ορχήστρα έπαιζε.

Μήπως το ΕΣΠΑ το χρησιμοποιούμε καλά; Το χρησιμοποιούμε για αναπληρωτές στα σχολεία που είναι απαραίτητοι, το χρησιμοποιούμε για πεντάμηνα, για να δίνουμε κάποιες ανάσες στα παιδιά. Όμως, αυτός δεν είναι ο σχεδιασμός που θέλουμε. Δεν είναι η ουσία του ΕΣΠΑ, με το οποίο πρέπει να καταρτίζουμε τους ανθρώπους για μελλοντικά μόνιμα επαγγέλματα.

Μετά απ' αυτά, θα περιμέναμε να μας εμπιστευθούν οι δανειστές, όταν, για παράδειγμα, έχουμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ να μιλά μονομερώς για κούρεμα του χρέους κατά 70%; Ξέρετε, αν το δούμε και από ιατρικής πλευράς, ο ασθενής δεν πηγαίνει κατευθείαν από την εντατική στο γήπεδο, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος της υποτροπής και δεν μπορεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να δείξετε λίγη ανοχή.

Φταίμε κι εμείς ως Κυβέρνηση που από τον Ιούνιο και μετά είχαμε έναν αντιμνημονιακό οίστρο και προσπαθήσαμε να ανταγωνιστούμε τον ΣΥΡΙΖΑ σ' αυτόν τον τομέα: να φύγει το μνημόνιο, να φύγει το ΔΝΤ, κ.ο.κ.. Εδώ η Κυβέρνηση ή δεν είχε σκεφτεί καλά το κλίμα που υπήρχε διεθνώς ή πραγματικά μετέφερε μία διαφορετική εικόνα στο εξωτερικό. Πιστεύω ότι ήταν το πρώτο. Εν πάση περιπτώσει, «θα έχουμε πάντα το Παρίσι», όπως λέει και η ταινία «Καζαμπλάνκα», για να θυμόμαστε το αδιέξοδο αυτής της πολιτικής.

Σήμερα, εδώ που φθάσαμε υπάρχει ανάγκη για εθνική συνεννόηση και εθνική συναίνεση. Εμείς το είδαμε στο ΠΑΣΟΚ, όταν σηκώσαμε το βάρος. Το βλέπει κι αυτή η Κυβέρνηση. Πιστεύω ότι δεν θα πρέπει να είναι είδηση, όταν ο Πρωθυπουργός καλεί τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μιλήσουν. Γιατί το κατάφεραν στην Ισπανία, όπως και στην Πορτογαλία. Πρέπει να πουν ότι ένα, δύο, τρία θέματα πρέπει να τα κάνουμε και μετά να πάμε σε εκλογές. Ας αποφασίσει ο ελληνικός λαός και όποιος είναι ο κερδισμένος, να κληθεί να τα εφαρμόσει. Διαφορετικά, η χώρα οδηγείται στα βράχια.

Πρόσφατα -και ολοκληρώνω μ' αυτό- διάβασα ότι στη Λαμία σε κομματικό ακροατήριο ο κ. Τσίπρας είπε -και δεν πίστευα στα αυτιά μου- ότι δεν θα μας χορέψουν εμάς οι αγορές, αλλά εμείς θα χτυπάμε τον ζουρνά και το νταούλι και οι αγορές θα χορεύουν στους ρυθμούς μας.

Αν αυτό το εννοεί, αν μετά από πέντε χρόνια κρίσης αυτό είναι που πιστεύει ο εν δυνάμει Πρωθυπουργός και εκεί μας οδηγεί, τότε -αφού πιάσαμε τον κινηματογράφο- θα κλείσω με τον τίτλο μίας τρίτης ταινίας, την οποία γνωρίζουν οι σινεφίλ και λέγεται «Καληνύχτα και καλή τύχη».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε. Ο κ. Γεώργιος Βλάχος έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πατρίδα μας βρίσκεται στην πιο κρίσιμη συγκυρία των τελευταίων χρόνων. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα. Αυτή είναι η στιγμή που πρέπει όλοι να στηρίξουμε την Κυβέρνηση. Δεν μιλάμε για τη Νέα Δημοκρατία ή το ΠΑΣΟΚ, αλλά για την ελληνική Κυβέρνηση. Πρέπει να στηρίξουμε την Ελλάδα στη μάχη που δίνει σήμερα απέναντι σε ανάλγητες και απολίτικες απόψεις και συμπεριφορές.

Στη μάχη αυτή η Ελλάδα, η ελληνική Κυβέρνηση πρέπει να εξηγήσει ότι η επιμονή των δανειστών σε πολιτική λιτότητας και περικοπών στο όνομα ενός αυθαίρετα εκτιμώμενου δημοσιονομικού κενού, τους καθιστά από δανειστές τύραννους του λαού μίας ευρωπαϊκής χώρας. Πρέπει να εξηγήσει ότι αυτός ο λαός αρνείται να γίνει άλλη μία φορά πειραματόζωο. Αρνείται να πληρώσει τα λάθη μιας πολιτικής που επιβλήθηκε και, εκ του αποτελέσματος πια, κρίνεται –ακόμα και από το μέρος των δανειστών μας– ως λανθασμένη. Ενώ μάλιστα κατά καιρούς μιλούν για λάθος, όχι μόνο δεν κάνουν καμμία διορθωτική κίνηση, αλλά επιμένουν και πιέζουν την Κυβέρνηση –άρα και τη χώρα– να λάβει νέα μέτρα στην ίδια αναποτελεσματική κατεύθυνση.

Σήμερα, λοιπόν, είναι επιβεβλημένο όσο ποτέ να πούμε όχι στις παράλογες και ατεκμηρίωτες απαιτήσεις της τρόικας. Να απαιτήσουμε τώρα να διεξαχθεί η συζήτηση με πολιτικούς όρους και με πραγματικά οικονομικά στοιχεία.

Οι λανθασμένες εκτιμήσεις τους τα προηγούμενα χρόνια τούς στερούν το ηθικό δικαίωμα να επιμένουν –αλαζονικά, μάλιστα– στην ύπαρξη δημοσιονομικού κενού και να ζητούν προκαταβολικά μέτρα περικοπών.

Η θέση του Πρωθυπουργού, η θέση μας είναι ότι, εάν αποδειχθεί κατά τη διάρκεια της χρονιάς ότι έχουν δίκιο, εμείς –που έτσι και αλλιώς είμαστε υποχρεωμένοι– θα προχωρήσουμε σε διόρθωση των όποιων νέων στοιχείων προκύψουν. Προκαταβολικά μέτρα δεν περνάνε και ως το πάρουν απόφαση.

Σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία η Αντιπολίτευση πρέπει να αναγνωρίσει την προσπάθεια της Κυβέρνησης. Πρέπει να δει τις πραγματικές δυσκολίες. Πρέπει να δει ότι οι κίνδυνοι που έρχονται αφορούν όλους τους πολίτες. Πρέπει με γενναιότητα να βγει από την παγίδα της απόλυτης άρνησης. Πρέπει αυτές τις αλήθειες που παραδέχονται στις κατ' ιδίαν συζητήσεις να τις πούνε και δημόσια.

Τελικά μήπως είναι καλύτερο να πείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κάνατε λάθος εκτίμηση από το να συνεχίζετε να μιλάτε σαν εσείς να ζείτε σε άλλον τόπο, σε άλλον χρόνο από εμάς; Μήπως το να γίνετε κυβέρνηση ή να συμμετάσχετε σε κυβέρνηση έρχεται πλέον σε δεύτερη μοίρα; Μήπως οφείλετε να αντιληφθείτε ότι πρόχειη η ενίσχυση του εθνικού μετώπου για τη σωτηρία της χώρας και του λαού μας; Μήπως είναι η στιγμή να αποδείξετε ότι είστε η Αριστερά της ευθύνης και όχι της στείρας άρνησης;

Διότι, η ιστορία –και η πολύ πρόσφατη μάλιστα, τότε που ο Γιώργος Παπανδρέου δεν έβλεπε κρίση και έσυρε τη χώρα σε εκλογές χρησιμοποιώντας ως όχημα την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας– απέδειξε ότι τέτοιες πολιτικές καταστρέφουν τη χώρα και οδηγούν τους εκφραστές τους σε αδιέξοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αντιπολίτευση δίνει σήμερα το δικαίωμα σε όλους εκείνους που φτιάχνουν σενάρια να μιλούν για πολιτική ρευστότητα στην Ελλάδα, ανεξάρτητα εάν θα εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας ή όχι, αγνοώντας ότι αφορμή ήθελαν οι δανειστές μας για να σταματήσουν τον χρόνο. Για αυτούς δεν κοστίζει τίποτα. Για όλους εμάς, για την Ελλάδα, για τους Έλληνες αυτό είναι καταστροφικό.

Οι εκλογές αναμφίβολα είναι δημοκρατικό δικαίωμα και διαφωνώ με κάθε άλλη προσέγγιση, από όπου και αν προέρχεται. Μπορούμε όμως να μιλάμε για εκλογές την ώρα που υπάρχει κίνδυνος διακοπής της χρηματοδότησης της χώρας;

Το 2009 καταλάβαμε εκ των υστέρων ότι υπήρχαν σχέδια απαξίωσης και αποσταθεροποίησης της χώρας, τα οποία υλοποιήθηκαν επειδή βρέθηκαν ηγεσίες εδώ στην Ελλάδα πρόθυμων, ανόητων, αλαζόνων, ρεβανσιστών.

Έτσι φτάσαμε σήμερα εδώ. Διαχειριστήκαμε λάθος την κρίση και με μια υπερφίαλη τότε ηγετική ομάδα μετατρέψαμε το πρό-

βλημα του χρέους –που ήταν και είναι υπαρκτό– σε πρόβλημα δανεισμού.

Ποτέ κανείς δεν εξήγησε γιατί φύγαμε από τις αγορές τότε, που το χρέος ήταν στο 120% του ΑΕΠ. Πώς τώρα θα μας δεχθούν αγορές, που το χρέος είναι στο 175% του ΑΕΠ; Εννοώ φυσικά τους εμπνευστές του προγράμματος του 2010, ντόπιους και ξένους.

Σκεφτείτε, συνάδελφοι της Αριστεράς, μήπως γίνετε άθελά σας αφορμή νέων δεινών για τη χώρα. Γιατί στα δύσκολα που σήμερα ζούμε, πρέπει να σκεφτόμαστε μήπως πράγματι υπάρχουν και χειρότερα. Σκεφτείτε αυτά τα χειρότερα να συμβούν με εσάς. Σκεφτείτε, από άγνοια κινδύνου και λάθος εκτιμήσεις, να δυσκολέψετε ακόμα περισσότερο τη ζωή των πολιτών, να ταπεινώσετε ακόμα περισσότερο την πατρίδα.

Η πιθανή επανάληψη του 2009-2010, τηρουμένων ασφαλώς των αναλογιών και φυσικά και πρέπει να σας κάνει πιο προσεκτικούς, για να μην πω πρέπει να σας κάνει να χάσετε τον ύπνο σας.

Η παροχολογία, οι υποσχέσεις και τα μεγάλα λόγια ανήκουν σε άλλες εποχές, τότε που υπήρχαν κομματικά ακροατήρια, διαχριστικές γραμμές, τότε που υπήρχε φανατισμός και πόλωση. Τώρα όλα αυτά έχουν καταρρεύσει. Υπάρχει μόνο μία κοινωνία, ένας λαός, πολίτες που ταλαιπωρούνται, άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο, για να αντιμετωπίσουν την καθημερινότητα. Οι συμπολίτες μας, μέσα από την απογοήτευση που ζουν, περιμένουν να ακούσουν μια λογική, μια συνετή φωνή, που με μετριοπάθεια θα εξηγήει το σήμερα και το αύριο.

Περιμένουν μια τέτοια φωνή, για να ακουμπήσουν, να πιστούν και να πάρουν λίγη ελπίδα για το αύριο. Όσο περισσότερες γίνουν αυτές οι φωνές που μιλούν για το αυτονόητο, τόσο οι πολίτες, όλοι μας δηλαδή, θα παίρνουμε κουράγιο και ελπίδα.

Δεν έχει κανείς το δικαίωμα, θεωρώντας πως τιμωρεί την Κυβέρνηση, να τιμωρήσει τον ελληνικό λαό και τα παιδιά μας ούτε να ανοίξει νέο δρόμο στην τρόικα, για να αποτελειώσει ό,τι με αιματηρές θυσίες προσπαθούμε να κρατήσουμε.

Συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, συνάδελφοι της Αριστεράς, είναι η ώρα να πείτε το μεγάλο ναι. Το ναι της συνεννόησης, το ναι του ρεαλισμού. Η αλήθεια δεν έβλαψε ποτέ τη χώρα. Ίσως να μην ευνοεί τους κομματικούς σας στόχους. Είναι η στιγμή να μας πείσετε ότι αυτά που λέγατε στα νιάτα σας τα εννοούσατε πραγματικά και ότι τα οράματά σας δεν υποτάχθηκαν και δεν μετατράπηκαν σε κυβερνητικά όνειρα.

Κλείνω λέγοντας ότι με απογοητεύουν όλοι εκείνοι οι αριστεροί της νιότης που έστριψαν το τιμόνι προς το συμφέρον τους και δεν το ίσιωσαν ποτέ. Έχετε χρέος να μιλήσετε καθαρά, συγκεκριμένα, ρεαλιστικά. Αυτόν τον λόγο θέλουν οι συμπολίτες μας και αυτόν ζητούν απ' όλους μας. Ας αναλάβει ο καθένας την ευθύνη του. Η κοινωνία και η ιστορία θα μας κρίνει όλους.

Ψηφίζω τον προϋπολογισμό. Ζητώ από την Κυβέρνηση να επιμείνει στην άρνησή της να δεχθεί τις παράλογες απαιτήσεις των δανειστών. Όπως μπήκαν στη χώρα μας με ημερομηνία λήξης, τώρα πρέπει να τους ανοίξουμε την πόρτα να φύγουν. Ο χρόνος τους τελειώσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Γιάννης Πλακωτάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΩΤΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να επικεντρωθώ σε μια έννοια που επικαλέστηκαν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο όλοι όσοι στέκονται απέναντι στην ουσία του φετινού προϋπολογισμού: την κοινωνική αλληλεγγύη, όπως αυτή εκφράζεται από το κοινωνικό κράτος και τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των πολιτών.

Είναι προφανές ότι, αν εξαιρέσουμε το αυτονόητο θετικό πολιτικό της πρόσημο, τίποτα άλλο δεν είναι αυτονόητο στο πώς στην ουσία κάνουμε πράξη την κοινωνική αλληλεγγύη, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Όταν λέτε ότι σε σιδήριτη μορφή να αυξήσει τον εθνικό πλούτο και ως εκ τούτου το μέρος για

κοινωνική πολιτική, πώς μπορεί να λειτουργήσει σοβαρά ένα κοινωνικό κράτος; Όταν αποθαρρύνετε τις επενδύσεις και μέσα απ' αυτές τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, όταν ελπίζετε στην πολιτική αστάθεια και σε οποιαδήποτε αναπτυξιακή συγκυρία, ποιο είναι τελικά το σχέδιό σας για τη καταπολέμηση της ανεργίας; Όταν σε κάθε ευκαιρία επικροτείτε πρακτικές που βλέπουν την κοινωνία ως άθροισμα επιμέρους συμφερόντων, τα οποία δέρονται από συνεχιακή σύμπτωση έξω από το γενικό καλό, ποιο ακριβώς νόημα δίνετε στην έννοια της κοινωνικής αλληλεγγύης;

Όταν τοποθετούμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί του σχεδίου για τον φετινό προϋπολογισμό, σε αυτά τα ζητήματα θα πρέπει να επικεντρωθούμε. Χωρίς την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, τη σταθερότητα στην ισοσκελίση, την εξυπηρέτηση των στόχων για θετικό ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης και πρωτογενούς πλεονάσματος, χωρίς τη συνέχιση της καθοδικής πορείας του πληθωρισμού και την υπεράσπιση των ρυθμών ανάπτυξης στο 2,9%, έξω από την λογική την οποία αυτός ο προϋπολογισμός υπερασπίζεται, δεν είναι εφικτή η αναπροσαρμογή του παραγωγικού μας μοντέλου.

Είναι απολύτως σαφές ότι για την κοινωνική μας πολιτική πρέπει τελικά να μπορούμε να πληρώνουμε μόνοι μας τα χρέη μας, αλλιώς η κοινωνική αλληλεγγύη, η ουσία της δημοκρατίας μας, η ισότιμη πρόσβαση σε ευκαιρίες και υπηρεσίες για όλους τους πολίτες τελικά ακυρώνεται.

Όλοι έχουμε επίγνωση ότι αυτή την περίοδο δίνουμε τη μάχη για να μην πάει χαμένη μια ολόκληρη γενιά. Ας μη διαλέξουμε, λοιπόν, γι' αυτούς το χειρότερο σενάριο, ενώ ξέρουμε τις εκδοχές της πραγματικότητας στην οποία θα κληθούν να δουλέψουν.

Κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η ανεργία είναι σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα. Δυστυχώς είναι ίσως η χειρότερη παρενέργεια της οικονομικής κρίσης. Ωστόσο, υπάρχουν πλέον ξεκάθαρα σημάδια ότι η ανεργία μειώνεται.

Το τρίμηνο Απριλίου-Ιουνίου η ανεργία διαμορφώθηκε στο 26,6% έναντι του τριμήνου Ιανουαρίου-Μαρτίου, που ήταν στο 27,8%, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ. Ναι, παραμένει ακόμα υψηλή, όμως συνεχώς μειώνεται και το 2015 θα αποκλιμακωθεί περαιτέρω.

Πώς όμως θα την αντιμετωπίσουμε; Αυτό είναι το σημαντικότερο ερώτημα. Σίγουρα όχι με υποσχέσεις για νέες δημόσιες δαπάνες, με δανεικά και προσλήψεις ημετέρων στο δημόσιο, αλλά μέσω της ανάκαμψης της οικονομίας και των επενδύσεων.

Η Κυβέρνηση έχει συγκεκριμένο σχέδιο για την αύξηση της απασχόλησης και την καταπολέμηση της ανεργίας, ένα σχέδιο που περιλαμβάνει συνδυασμό διαρθρωτικών αλλαγών και άμεση και ισχυρή επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό της χώρας μας και αυτό γιατί δεν μας ενδιαφέρει το κομμάτι της ανεργίας, να δώσουμε ένα επίδομα στους ανέργους και να ξεμπερδέψουμε. Αντίθετα, μας ενδιαφέρει το κομμάτι των ενεργητικών πολιτικών για την απασχόληση, την επανακατάρτιση, την επανεκπαίδευση του ανθρωπίνου δυναμικού και τελικά την επάνοδο του στην αγορά εργασίας. Γι' αυτόν τον λόγο είμαστε πρωτοπόροι στο Υπουργείο στη συνεργασία μας με τους κοινωνικούς εταίρους για την υλοποίηση στοχευμένων παρεμβάσεων αλλά και μεταρρυθμίσεων.

Βασικός στόχος για το Υπουργείο είναι η ταχύτατη μείωση του ποσοστού της ανεργίας, η δομική αποκλιμάκωση του ποσοστού αλλά και η ταχύτατη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Σήμερα στηρίζουμε έμπρακτα τους ανέργους, με στοχευμένες δράσεις απασχόλησης και ενίσχυσης προσόντων για την όσο το δυνατόν ταχύτερη επανένταξή τους στην αγορά εργασίας.

Πιο συγκεκριμένα, σχεδιάσαμε και υλοποιήσαμε μεταρρυθμίσεις που δημιούργησαν ένα απλό, λειτουργικό, ευέλικτο πλαίσιο ανάπτυξης της αγοράς εργασίας, καθιερώνοντας θεσμούς, κανόνες και διαδικασίες σύμφωνα με τα καλύτερα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Ειδικότερα: Προχωρήσαμε σε δραστικό περιορισμό του μη μισθολογικού κόστους εργασίας και τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες. Προωθήσαμε ευέλικτες μορφές οργάνωσης του χρόνου εργασίας, νέο μηχανισμό κατώτατου μισθού, το πληροφοριακό σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ», αναβάθμιση του θεσμού της μαθητείας, ηλεκτρονική ανανέωση της

κάρτας ανεργίας ΟΑΕΔ και δημιουργία λευκού μητρώου επιχειρήσεων.

Βεβαίως, δεν σταματάμε εδώ. Δημιουργούμε μόνιμο μηχανισμό διάγνωσης αναγκών της αγοράς, σε συνεργασία και διασύνδεση με το πληροφοριακό σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ», όπως επίσης προχωράμε και σε ειδική παρέμβαση στο Υπουργείο για την ανάσχεση του brain drain, δηλαδή της αιμορραγίας λόγω φυγής των νέων μας στο εξωτερικό. Το σχέδιο περιλαμβάνει σημαντικό αριθμό θεσμικών κινήτρων αλλά και χρηματοδοτικών διευκολύνσεων, ώστε οι αριστεύσαντες απόφοιτοι των ελληνικών πανεπιστημίων να αξιοποιηθούν στην αγορά εργασίας.

Όσον αφορά το νέο ΕΣΠΑ της περιόδου 2014-2020, το Υπουργείο Εργασίας ήδη σχεδίασε και αναμένει την έγκριση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή του νέου επιχειρησιακού μας προγράμματος, το οποίο χωρίζεται σε δύο άξονες: Ο πρώτος άξονας στοχεύει στη μείωση της ανεργίας και στην αύξηση της απασχόλησης, στην ισότιμη πρόσβαση στην αγορά εργασίας, δημιουργώντας νέες θέσεις, όπως επίσης και στόχευση σε συγκεκριμένους κλάδους της οικονομίας μας, στους οποίους υπάρχει συγκριτικό πλεονέκτημα. Στον ίδιο άξονα έχουμε προβλέψει 60 εκατομμύρια ευρώ για τον τομέα της κοινωνικής οικονομίας και των κοινωνικών συνεταιριστικών επιχειρήσεων, όπως επίσης και 79 εκατομμύρια ευρώ για τις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας, ενόσω επίσης ιδρύουμε και ενισχύουμε το Ταμείο Κοινωνικής Οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ.

Στον δεύτερο άξονα στοχεύουμε στην αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων για την ένταξή τους στην αγορά εργασίας μέσω στοχευμένων παρεμβάσεων, αξιοποιώντας πλήρως την «Πρωτοβουλία για την Απασχόληση των Νέων» και το «Ελληνικό Σχέδιο Δράσης», το οποίο απευθύνεται σε διακόσιες χιλιάδες νέους άνεργους συμπολίτες μας έως είκοσι τεσσάρων ετών.

Για τους δύο αυτούς άξονες θα διατεθεί πάνω από 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ από τους πόρους του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου αλλά και της «Ευρωπαϊκής Πρωτοβουλίας για την Απασχόληση των Νέων». Η υλοποίηση των δράσεων αυτών, πολλές από τις οποίες έχουν ήδη υλοποιηθεί, θα είναι εμπροσθοβαρής, δηλαδή θα υλοποιηθούν κατά προτεραιότητα εκείνες που θα ανακουφίσουν τις κοινωνικές ομάδες που θα έχουν πληγεί περισσότερο από την κρίση.

Επειδή ορισμένοι θα προτρέξουν να πουν ότι αυτά τα μέτρα είναι απλές μαθηματικές εξισώσεις, θα ήθελα να δώσω ένα ακόμη στοιχείο: Σύμφωνα με υπολογισμούς του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών, τουλάχιστον το 20% των κατάρτιζομένων από τα συγκεκριμένα προγράμματα τελικά παραμένει σε μόνιμες θέσεις απασχόλησης.

Στόχος μας, βεβαίως, είναι να αυξηθεί το συγκεκριμένο ποσοστό επενδύοντας σε κλάδους της οικονομίας όπου υπάρχει συγκριτικό πλεονέκτημα: τουρισμός, ναυτιλία, εξαγωγικό εμπόριο, logistics, ψηφιακές τεχνολογίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση κατέθεσε τον φετινό προϋπολογισμό με το βλέμμα στραμμένο στη συνέχιση των μεταρρυθμίσεων, ώστε να αρχίσει η αποκατάσταση των αδικιών και των τεράστιων κοινωνικών προβλημάτων που γιγάντωσε η ύφεση, με πρώτο βεβαίως αυτό της ανεργίας, για να συνεχίσει την οικοδόμηση μαζί με όλους όσοι κατανοούν ότι δεν υπάρχει κλίμα πολυτέλειας ή εφησυχασμού, κανένα περιθώριο αποσταθεροποίησης ή οχύρωσης, για να μην ξαναζηήσει βεβαίως η χώρα τέτοια περίοδο.

Έχει τεράστια αξία να καλλιεργήσουμε από εδώ τη συνεννόηση που απαιτείται γι' αυτό, για όσα είναι η βάση για ένα ισχυρό κοινωνικό κράτος, για την κοινωνική αλληλεγγύη, με το νόημα που πραγματικά έχει σε μια ώριμη και σύγχρονη δημοκρατία, την κοινωνική αλληλεγγύη που δεν επιτρέπει καμμία άλλη προτεραιότητα σε εμάς εδώ -ανεξάρτητα από ποιον θεσμικό ρόλο μάς εμπιστεύτηκαν οι πολίτες- από το να εξασφαλίσουμε ένα καλύτερο αύριο για το σύνολο της κοινωνίας. Αυτή την κοινωνική αλληλεγγύη έχει στην ουσία ο φετινός προϋπολογισμός.

Σας καλώ να τον υπερψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Χαλανδρίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Αντώνιος Γρέγος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Έχουν μείνει μόνο είκοσι έξι μέρες κατά Βενιζέλο πριν από τη λήξη του μνημονίου. Βέβαια το ίδιο είχε πει και τον Σεπτέμβριο του 2014. Ακούσαμε πάρα πολλά για νούμερα, αλλά δεν ακούσαμε τίποτα για την τραγική πραγματικότητα που βιώνει αυτήν τη στιγμή η πατρίδα μας.

Σαράντα χρόνια τα ίδια και τα ίδια, τα ίδια ψέματα, οι ίδιες ψεύτικες υποσχέσεις, αλλά πάντα το ίδιο αποτέλεσμα. Πώς να ξεχάσουμε τα βρωμερά ψέματα του Σαμαρά, με τα οποία υφάρπαξε την ψήφο του ελληνικού λαού και μαζί με τον Βενιζέλο έφτιαξαν αυτήν την παρωδία, με σκοπό τη διάλυση της χώρας; Τα ίδια βρωμερά ψέματα θα πει ξανά και αυτός και ο Βενιζέλος και με τον ίδιο πάλι σκοπό.

Τώρα, όμως, ο ελληνικός λαός γνωρίζει, ο ελληνικός λαός ξέρει. Και αυτοί που συνεχίζουν να τους στηρίζουν ξέρουν και αυτοί πάρα πολύ καλά. Ξέρουν για όλα τα σκάνδαλα, ξέρουν για το ξεπούλημα της εθνικής κυριαρχίας, ξέρουν για την κατάλυση του Συντάγματος, για την προσβολή του πολιτεύματος, για τον ευτελισμό του Κοινοβουλίου, για τη λίστα Λαγκάρντ και τις υπόλοιπες λίστες, για την παραχώρηση της ΑΟΖ στον Τούρκο, για τις γκρίζες ζώνες, για τα παραδικαστικά κυκλώματα και την προσπάθεια χειραγώγησης της δικαιοσύνης, για τη διάλυση της υγείας, της εθνικής άμυνας, της παιδείας, της ναυτιλίας, του τουρισμού, του εμπορίου. Ξέρουν για τους μεγαλοεργολάβους και τους καναλάρχες, για τα θαλασσοδάνεια των κομμάτων, για τις δολοφονικές επιθέσεις και τα φακελώματα των αντικαθεστωτικών και για την προσπάθεια ισλαμοποίησης της πατρίδας μας, για το ξεπούλημα της Θράκης και του Νομού της Μακεδονίας και για άλλα πολλά που παραπέμπουν σχεδόν σε όλο τον Ποινικό Κώδικα.

Ενώ γίνονται όλα αυτά, περιμένουμε την άφιξη του Τούρκου, προκειμένου να του παραδώσουμε, σύμφωνα με την πάγια τακτική σας, γη και ύδωρ, την ώρα που διεκδικούν το Αιγαίο, αμφισβητούν την ΑΟΖ και τη δικιά μας αλλά και της Κύπρου, την ίδια ώρα που οι πράκτορες της Τουρκίας αλωνίζουν στη Θράκη και συνεχίζουν να στέλνουν καραβιές με λαθρομετανάστες. Λάθος τακτική! Όταν αυτοί απειλούν με *casus belli*, εμείς πρέπει να έχουμε τα κανόνια μας γεμάτα και στραμμένα προς την Ανατολή.

Ταυτόχρονα, θα έπρεπε αυτός που παριστάνει τον Υπουργό Εξωτερικών να ενημερώσει τους Ευρωπαίους ότι η Τουρκία είναι εχθρός και της Ελλάδος αλλά και της Ευρώπης.

Τίποτα δεν έγινε τυχαία. Όλα ήταν ένα οργανωμένο σχέδιο. Οι περικοπές σε μισθούς στρατιωτικών και λιμενικών, οι συνεχιζόμενες περικοπές στα κονδύλια για την άμυνα, η αποτυχημένη αναδιάρθρωση της Αστυνομίας από ανθρώπους άσχετους με το αντικείμενο -δικηγόρους στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, αθλητές στο Δημόσιο Τάξης- έφεραν καίρια πλήγματα σε αυτές τις επαγγελματικές ομάδες, αλλά -ευτυχώς για όλους μας- όχι στο ηθικό τους και στο φιλότιμό τους.

Μιλάτε για ανεργία 27%, νούμερο το οποίο είναι πλασματικό, διότι, όταν ένας έμπορος δεν έχει κανένα έσοδο και απλώς πληρώνει ασφαλιστικές εισφορές και έξοδα, αυτό συγκαταλέγεται στο ποσοστό της ανεργίας, που είναι σίγουρα πάνω από 32% και βέβαια με Υπουργό Οικονομικών τον κ. Χαρδούβελη, τον συνεργάτη του Σημίτη, που σε οποιαδήποτε άλλη χώρα θα εξέτιε ποινή.

Ταυτόχρονα, το καθεστώς εφάρμοσε την τακτική εξόντωσης

των πολιτικών αντιπάλων. Ο Πρωθυπουργός Σαμαράς έλεγε για εμάς, τους εκπροσώπους ενός εκατομμυρίου Ελλήνων, ότι θα μας τελειώσει. Δεν έχει καταλάβει όμως ότι οι Έλληνες εθνικιστές δεν λυγίζουν με τίποτα. Εμείς από την πρώτη ημέρα είπαμε αλήθειες στον ελληνικό λαό και τώρα ο ελληνικός λαός γνωρίζει και δεν πιστεύει ούτε τα ψέματά τους ούτε τις φαιδρές κατηγορίες που έρχονται με εισαγγελικές προτάσεις σαράντα πέντε, πενήντα έξι, πενήντα επτά, δεν θυμάμαι πόσες σελίδες είναι.

Να θυμηθούμε και να πούμε για άλλη μία φορά τη λαϊκή βούληση. Σύμφωνα με τις εκλογές του Μαΐου και του Ιουνίου, η Χρυσή Αυγή κατέγραψε ποσοστό 7% και σύμφωνα με τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών 10%. Επίσης, εξέλεξε περίπου πενήντα δημοτικούς και περιφερειακούς συμβούλους και αυτό δεν λέτε να το καταλάβετε.

Πρόσφατο προεκλογικό ψέμα είναι αυτό περί μη λήψης νέων μέτρων. Ας δούμε, λοιπόν, τα στοιχεία. Το δημόσιο χρέος εκτιμάτε ότι θα διαμορφωθεί στα 321 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 173,8% του ΑΕΠ και ο χρονικός ορίζοντας λήξης του χρέους εκτείνεται, βάσει των δικών σας μελετών, μέχρι το έτος 2057.

Σε αυτό το σημείο θα θέλαμε να επικαλεστούμε την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί του απολογισμού - ισολογισμού του κράτους και των λοιπών χρηματοοικονομικών καταστάσεων για το οικονομικό έτος 2013. Δόθηκε στη δημοσιότητα στις 4-11-2014 και συνιστά αξιόπιστη πηγή για την κατάσταση των δημοσίων οικονομικών της Ελλάδας.

Ο κρατικός δανεισμός, τα πιστωτικά έσοδα δηλαδή του 2014, εκτιμάται σε 140 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου και θεωρείται ο μεγαλύτερος δανεισμός στη δημοσιονομική ιστορία της χώρας. Ο δανεισμός του Υπουργείου Οικονομικών τουλάχιστον κατά 60% αφορά έντοκα γραμμάτια και ειδικές εκδόσεις ομολόγων.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο αδυνατεί να εξηγήσει τους λόγους του αχαλίνωτου κυβερνητικού δανεισμού. Η Κυβέρνηση οφείλει να ενημερώσει τον ελληνικό λαό σε ποιους παράγοντες αποδίδεται ο ανεξέλεγκτος δανεισμός του ελληνικού δημοσίου κατά τη διάρκεια της περιόδου 2010 - 2014, όταν μάλιστα οι πρωτογενείς δαπάνες έχουν υποστεί τεράστια μείωση και τα χαράτσια επιβάλλονται με τσαμπουκά κυριολεκτικά στους πολίτες. Αυτά και άλλα πολλά νούμερα θα μπορούσαμε να καταθέσουμε, απλώς δεν μας φθάνει ο χρόνος.

Το υπέροχο δημόσιο χρέος δημιουργεί τεράστιες δαπάνες σε τοκοχρεολύσια για την εξυπηρέτηση, επιφέροντας την ανοδική τάση των συνολικών κρατικών δαπανών, τη διεύρυνση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και την έτι περαιτέρω διόγκωση του χρέους. Σε συνθήκες χαμηλών αναπτυξιακών ρυθμών, το δημόσιο χρέος προκαλεί την ανατροφοδότησή του, μέσω των υπερβολικών τοκοχρεολυσικών δαπανών που απαιτούνται για την εξυπηρέτησή του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Να πούμε και σχετικά με αυτά τα νέα μέτρα, που λέτε ότι δεν θα επιβαρύνουν τον ελληνικό λαό. Λέτε: Κανένας σύνταξη πριν από τα εξήντα δύο χρόνια. Αφορά διακόσιες πενήντα χιλιάδες Έλληνες. Σημαίνει επιπλέον εργασία πέντε έως επτά χρόνια. Κατώτατη σύνταξη με είκοσι έτη ασφάλισης, αντί των δεκαπέντε ετών που ισχύουν τώρα. Δηλαδή οι κάτω των σαράντα ετών θα εργαστούν πέντε χρόνια περισσότερο. Αλλαγή στον υπολογισμό της σύνταξης με βάση την τελευταία πενταετία των μνημονίων που υποχώρησαν οι μισθοί. Η συνέπεια θα είναι μείωση των κύριων συντάξεων από 15% έως και 20%. Πάγωμα συντάξεων έως 31-12-2017. Σταδιακή κατάργηση του ΕΚΑΣ και ενσωμάτωσή του στο κατώτερο εγγυημένο εισόδημα. Αυτό θα σημαίνει την απώλεια του επιδόματος για εκατό χιλιάδες δικαιούχους.

Έχετε σκοπό να φέρετε αυτά και άλλα, πάρα πολλά, μέτρα, αλλά δεν θα προλάβετε. Θεωρείτε τον δανεισμό αναγκαίο, ενώ στην πραγματικότητα είναι μία άρρωστη κατάσταση. Το χρέος δεν είναι βιώσιμο. Δεν υπάρχει χρηματική επάρκεια, εκτός κι αν φέρετε πίσω τα κλεμμένα και γίνει άμεσος λογιστικός έλεγχος, όπως απαιτεί η Χρυσή Αυγή.

Δυστυχώς, σύμφωνα με έρευνες, το 55% των Ελλήνων θέλει να φύγει στο εξωτερικό και το 5% έχει ήδη μεταναστεύσει, προκειμένου να βρει εργασία, ενώ οι Έλληνες καταναλώνουν ημε-

ρησίως πενήντα μία χιλιάδες αντικαταθλιπτικά χάπια. Ήδη οι αυτοκτονίες –το έχουμε πει- έχουν ξεπεράσει τις επτά χιλιάδες.

Απαιτείται λυσσαλέος πολιτικός αγώνας, με ενωμένο τον ελληνικό λαό, γιατί μέρα με τη μέρα αυτή η Κυβέρνηση που βρίσκεται στην εξουσία μάς οδηγεί στην καταστροφή. Ο ελληνικός λαός ζητάει εδώ και τώρα εκλογές, για να σας τελειώσει μια και καλή. Είναι εθνική και ιερή υποχρέωση όλων μας να πούμε επιτέλους ένα μεγάλο όχι σε αυτό το σάπιο και αμαρτωλό καθεστώς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Ιωάννης Ανδριανός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κυρία Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2015 διεξάγεται σε μια εξαιρετικά κρίσιμη για τη χώρα και την κοινωνία χρονική στιγμή και αυτό θέλω να πιστεύω ότι το αναγνωρίζουν και το λαμβάνουν σοβαρά υπ' όψιν τους οι συνάδελφοι από όλες τις δημοκρατικές παρατάξεις του Κοινοβουλίου.

Ανεξάρτητα από τις ιδεολογικές μας διαφορές, ανεξάρτητα από την πολιτική μας τοποθέτηση, ανεξάρτητα από το πώς βλέπει ο καθένας μας την επιθυμητή πορεία της οικονομίας και την κοινωνία μας, στη μετά κρίση εποχή θέλω να πιστεύω ότι όλοι βλέπουν και συνυπολογίζουν το κατεπείγον της χρονικής στιγμής στην οποία βρισκόμαστε.

Θα κάνω και ένα βήμα παραπάνω. Ανεξάρτητα από όσα ακουστούν και έχουν ακουστεί αυτές τις ημέρες στο Κοινοβούλιο, στο πλαίσιο της αντιπολιτευτικής κριτικής και της ανάγκης για την επικοινωνιακή τους διαχείριση, θέλω να πιστεύω ότι όλες οι δημοκρατικές δυνάμεις της χώρας θα σταθούν στο ύψος της περιστάσης, προκειμένου να διασφαλίσουμε το πλατύσκαλο, το έδαφος κάτω από τα πόδια μας, που θα επιτρέψει και στους μεν και στους δε να μπορούμε και την επαύριον να σχεδιάζουμε, από τη σκοπιά του βεβαίως ο καθένας, μια καλύτερη επόμενη ημέρα για την Ελλάδα. Χρειάζεται, λοιπόν, κατεπείγοντως από όλους σύνεση, ψυχραιμία και υπευθυνότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως επισήμανα και στη συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης, παρά τα στενά δημοσιονομικά περιθώρια, τόσο στον πολιτισμό όσο και στον αθλητισμό επιτελείται σημαντικό έργο.

Θυμίζω ενδεικτικά στον πολιτισμό το έργο ανασκαφής, συντήρησης και ανάδειξης των πολιτιστικών χώρων σε ολόκληρη την Ελλάδα αλλά και τα έργα στα μουσεία, το πρόγραμμα για τα ανοιχτά μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους, που πολλαπλασίασε την επισκεψιμότητα και τα έσοδα.

Στον αθλητισμό θέλω πρώτα απ' όλα να υπογραμμίσω τον αγώνα που καθημερινά δίνουν, συχνά μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες, οι αθλητές μας και οι αθλήτριές μας, αυτοί οι μαχητές της ζωής, που συχνά αναγκάζονται μέχρι και να πληρώσουν από την τσέπη τους τη συμμετοχή τους σε αγώνες και που όμως κρατάνε ψηλά τον ελληνικό αθλητισμό με διακρίσεις και μεγάλες επιτυχίες.

Την ίδια ώρα, εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά σε όλη τη χώρα ασχολούνται με το αγαπημένο τους άθλημα, με τη στήριξη των γονέων τους, που συχνά στερούνται πολλά για να τους προσφέρουν τη χαρά της άθλησης.

Θέλω ακόμα να τονίσω τη μεγάλη δυναμική που είχε φέτος ο αυθεντικός Μαραθώνιος της Αθήνας, που για μια ακόμα φορά έσπασε όλα τα ρεκόρ συμμετοχής και έφερε σημαντικά έσοδα στην οικονομία μας, αλλά και τις τεράστιες προοπτικές που υπάρχουν για την αξιοποίηση ήδη υφιστάμενων διοργανώσεων και τη δημιουργία νέων με διεθνή ακτινοβολία.

Όλα αυτά, η υγεία, η συμμετοχή, η άμιλλα, είναι ο αθλητισμός που θέλουμε, ο αθλητισμός που οφείλουμε να στηρίζουμε με κάθε τρόπο. Εδώ θέλω να υπογραμμίσω ξανά την καθοριστική συμβολή του ίδιου του Πρωθυπουργού για τη διασφάλιση επιπλέον 11 εκατομμυρίων ευρώ, ώστε να φτάσει εν τέλει το ποσό της συνολικής φετινής χρηματοδότησης στα πενήντα επίπεδα.

Θυμίζω ακόμα τις επιχορηγήσεις στις ομοσπονδίες, που δό-

θηκαν χωρίς καθυστέρηση, αλλά και για πρώτη φορά μετά από χρόνια τις απευθείας επιχορηγήσεις της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού σε αθλητικά σωματεία, στα κύτταρα δηλαδή του αθλητισμού μας.

Θυμίζω τις καταβολές των πριμ σε διακριθέντες αθλητές, μεταξύ των οποίων και αθλητές με αναπηρία, και τους προπονητές τους, για τις οποίες είχα δεσμευτεί ρητά. Σήμερα, μάλιστα, δημοσιεύτηκαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως δύο σχετικές κοινές υπουργικές αποφάσεις, που συνυπέγραψα με τον κ. Σταϊκούρα, για τις επιβραβεύσεις συνολικού ύψους άνω των 5.800.000 ευρώ.

Θυμίζω τη διασφάλιση των 8.000.000 ευρώ από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων της Περιφέρειας Αττικής για έργα συντήρησης των μεταλλικών κατασκευών Καλατράβα, καθώς και 600.000 ευρώ από την έκτακτη χρηματοδότηση του 2014 για τις άμεσες ανάγκες επισκευής και συντήρησης του εμβληματικού ΟΑΚΑ.

Ακόμη, έχουν δοθεί χρήματα και στο ΣΕΦ και στο κολυμβητήριο του Ζαπτείου αλλά και ένα εκατομμύριο ευρώ για εργασίες στα εθνικά αθλητικά κέντρα.

Θυμίζω ακόμα την αξιοποίηση του αναπτυξιακού εργαλείου των ΣΔΙΤ για την κατασκευή κολυμβητηρίων και γυμναστηρίων, έργα για τα οποία έχει ολοκληρωθεί ήδη η πρώτη φάση της δημοπράτησης και η δεύτερη ξεκινά τον Ιανουάριο, όπως επίσης την ενεργειακή αναβάθμιση αθλητικών υποδομών αλλά και την εγκατάσταση και λειτουργία των απολύτως αναγκαίων για την αντιμετώπιση της βίας συστημάτων ηλεκτρονικής εποπτείας των γηπέδων και έκδοσης ηλεκτρονικού εισιτηρίου.

Παράλληλα με αυτές τις καθαρά οικονομικού χαρακτήρα δράσεις, προχωράμε στο συνολικό νοικοκύρεμα του ελληνικού αθλητισμού.

Αυτό το νόημα έχουν και οι διαχειριστικοί έλεγχοι που γίνονται, με εντολή μου, σε εθνικά αθλητικά κέντρα, σε ομοσπονδίες και κάθε άλλο φορέα που εποπτεύει το Υπουργείο, έλεγχοι που είχαν να γίνουν για πολλά χρόνια και διαρκώς βγάζουν στοιχεία κακοδιαχείρισης.

Αυτό το νόημα έχουν οι, ενδεχομένως για κάποιους δυσάρεστες, αποφάσεις ανάκλησης της αναγνώρισης ομοσπονδιών που δεν πληρούν τις κατά νόμο προϋποθέσεις αλλά και της εγγραφής στους ειδικούς πίνακες της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού διακρίσεων αθλητών που συμμετείχαν σε πρωταθλήματα, που έγιναν με σοβαρές, όμως, παρατυπίες. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι αυτό που συνέβη με το χόκει στην Αργολίδα, την περιφέρεια μάλιστα όπου εκλέγομαι. Το μήνυμα είναι ένα: η νομιμότητα απολύτως αδιαπραγμάτευτη.

Στην ίδια κατεύθυνση της ουσιαστικής ενίσχυσης του αθλητισμού είναι και η ίδρυση και λειτουργία των σχολών προπονητών –είναι ένα πάγιο και μόνιμο αίτημα του αθλητικού κόσμου της χώρας- αλλά και η οριστική τακτοποίηση του προβλήματος των αυθαίρετων αθλητικών εγκαταστάσεων και της αδειοδότησής τους.

Βεβαίως, στην ίδια κατεύθυνση κινείται και ο νέος αθλητικός νόμος, που μετά από ενδελεχή και μακρά επεξεργασία βρίσκεται πλέον στη φάση της δημόσιας διαβούλευσης. Πρόκειται για έναν νόμο που στοχεύει στον αναγκαίο εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου, τη διασφάλιση της διαφάνειας και της νομιμότητας, την ανάπτυξη του κοινωνικού αγαθού του αθλητισμού αλλά και την κατοχύρωση του κοινωνικού αυτού αγαθού για όλους τους Έλληνες. Ήδη έχουν κατατεθεί αρκετές εποικοδομητικές προτάσεις για τη βελτίωση επιμέρους προβλέψεων, τόσο σ' αυτήν τη φάση όσο και στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή. Μέσα από την επεξεργασία ο νόμος θα αποτυπώσει με τον καλύτερο τρόπο την εκφρασμένη βούληση της τεράστιας πλειονότητας των Ελλήνων για έναν αθλητισμό υγιή, εύρωστο και ανοιχτό για όλους.

Ένα πράγμα, όμως, είναι αδιαπραγμάτευτο. Καμμία έκπτωση δεν μπορεί να γίνει στην ενίσχυση της διαφάνειας, της νομιμότητας, της λογοδοσίας. Καμμία έκπτωση δεν νοείται στην αντιμετώπιση των παθογενειών, τις οποίες όλοι βλέπουμε στον ελληνικό αθλητισμό. Δεν είναι δυνατόν κάποιοι από τη μία να ζητούν από την πολιτεία να παρέμβει και από την άλλη, όταν η πο-

λιτεία παρεμβαίνει, να κρύβονται πίσω από προφάσεις. Οι πολίτες τούς κρίνουν, όπως κρίνουν όλους μας.

Αν κάτι είναι σήμερα απολύτως ξεκάθαρο, αυτό είναι πως οι Έλληνες, ανεξάρτητα από το τι ψηφίζουν, απαιτούν από την Κυβέρνηση και το Κοινοβούλιο να μην κλείνουμε τα μάτια μπροστά στις ανάγκες και τα προβλήματα του αθλητισμού μας και να προχωρήσουμε με αποφασιστικότητα. Το μήνυμα των πολιτών είναι σαφές.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Κωνσταντίνος Δαμαβολίτης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Πολίτης, πολιτικός, πολιτικάντης. Σας φτιάχνω ένα αναλυτικό σχήμα, μία φανταστική ρουλέτα, που έχει αυτές τις τρεις θέσεις και ο καθένας μας με ειλικρίνεια πρέπει να εξετάσει σε ποια από τις τρεις θέσεις κάθεται η μπίλια της ευθύνης και των αποφάσεων. Εγώ προβληματίζομαι με ποιον ρόλο από τους τρεις πρέπει να τοποθετηθώ.

Μιλάμε για έναν προϋπολογισμό, που ουσιαστικά είναι πλασματικός, διότι είναι η ανάλυση μιας πολυπλοκότητας ενός μηχανισμού, που στο τέλος έχει οδύνη. Σε αυτόν ο οποίος είναι αποδέκτης της οδύνης, είτε την έχει άμεσα είτε του κάνεις ανάλυση της πολυπλοκότητας του μηχανισμού, αυτό το οποίο μένει είναι η οδύνη και η οδύνη αυτή, απ' ό,τι φαίνεται, θα συνεχιστεί.

Ακούω όλες αυτές τις μέρες τις τοποθετήσεις των συναδέλφων. Ακούω τον τρόπο με τον οποίο παρατίθενται τα νούμερα και οι συγκρίσεις, τους μεν και τους δε να λένε «όχι, οδηγούμαστε σε ανάπτυξη» ή «όχι, οδηγούμαστε σε βαθιά ύφεση».

Θέλω να εντοπίσω ένα σημείο πολύ βασικό. Ο κύριος Υπουργός Οικονομικών μίλησε για επενδύσεις 11,7% περίπου. Ένας ο οποίος βιώνει την καθημερινότητα δεν μπορεί αυτό το πράγμα να το δει. Όταν μιλάμε για ανάπτυξη, μιλάμε για μία δομή. Αυτή, λοιπόν, η δομή έχει να κάνει με μια στρατηγική.

Μήπως μέρος της ανάπτυξης ήταν η στρατηγική που ακολουθήσαμε με τη Ρωσία ή το πλήγμα το οποίο δεχθήκαμε στον τουρισμό, βάσει της στάσης που κρατήσαμε;

Μήπως η αύξηση –την οποία θα δεχτούν στο τέλος και ας μην έχει γίνει ακόμα η συμφωνία– για τον ΦΠΑ στα νησιά θα δημιουργήσει ένα τεράστιο κενό, μια τεράστια σύγχυση; Ήδη τα τουριστικά γραφεία αυτή τη στιγμή έχουν κλείσει με συγκεκριμένη τιμή και τώρα θα κληθούν να αναπροσαρμόσουν την τιμή την οποία έχουν δώσει.

Εμμένω με τη Ρωσία, διότι το ότι είμαστε σε Ένωση και ότι πρέπει να υπακούσουμε στις επιταγές της Ενώσεως δεν είναι αλήθεια. Η Νορβηγία, οι σκανδιναβικές χώρες, η Σλοβενία, η Γαλλία κράτησαν τελειώς διαφορετική στάση και στάθηκαν σωστά στη σκακιέρα, έστησαν σωστά τα πιόνια τους, με αποτέλεσμα, ενώ υποτίθεται ότι κάνουν εμπόργκο, να έχουν συναλλαγές. Εμείς αυτή τη στιγμή έχουμε ένα βαρύτατο πλήγμα, διότι οι εξαγωγές σε προϊόντα από τις χώρες στις οποίες βρήκε εναλλακτική λύση η Ρωσία τριπλασιάζονται και πλέον αποκτούν μια πάγια τακτική. Γίνεται έκπτωση 6% φυσικού αερίου προς την Τουρκία, οπότε καταλαβαίνετε ότι η γενικότερη στρατηγική αλλάζει κατεύθυνση κ.ο.κ..

Συνεχίζω με την ανάπτυξη. Πώς μπορεί να επενδύσει κάποιος βάσει αυτού του προϋπολογισμού στη χώρα μας, από τη στιγμή που η αστάθεια στο φορολογικό καθεστώς είναι τόσο συχνή, που δεν αλλάζει μόνο με τις κυβερνήσεις, αλλά και με τις αλλαγές που έχουμε στους Υπουργούς Οικονομικών;

Δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξει ανάπτυξη, εάν τυχόν δεν πατήσουμε σε μία βάση που να έχει σταθερό φορολογικό καθεστώς, με τουλάχιστον δεκαετή συνταγματική ισχύ. Αυτό το οποίο πρέπει να υπολογίσουμε είναι –για να έλθουμε και στα επιμέρους– ότι ο πολίτης πρέπει πρώτα να γίνει καταναλωτής.

Με όλη αυτή τη βαριά φορολογία που υπάρχει και αυτή η οποία επίκειται να έρθει, πώς είναι δυνατόν ο πολίτης να αποδώσει; Πώς είναι δυνατόν ο νεοδιοριζόμενος με 486 ευρώ να μπορεί να συνεισφέρει σε αυτό το οικοδόμημα το οποίο λέγεται –αυτή η λέξη που είναι το οικοδόμημα και το οποίο έχει να κάνει

και με τους υπόλοιπους τομείς, αλλά στέκομαι μόνο σε αυτό– ανάπτυξη; Πώς είναι δυνατόν από τη στιγμή που δεν θα έρθουν επενδύσεις ούτε το 1% –και όχι το περίπου 11%– να ανοίξουν θέσεις εργασίας, που η ανάπτυξη λύνει και το πρόβλημα της ανεργίας;

Εδώ, βέβαια, μέφομαι και τους άνεργους. Διότι προχθές στο εργατικό κέντρο που κατεβήκαμε στο Ηράκλειο, ήμασταν μια παρέα. Όλοι αυτοί οι άνεργοι που είναι να δώσουν το ηχηρό μήνυμα; Εγώ τουλάχιστον, εάν ήμουν Κυβέρνηση, θα ήμουν πολύ ευχαριστημένος από τις αντιδράσεις που είχε ο κόσμος για τα μέτρα που πήρα, διότι ήμασταν μια ωραία παρεούλα. Θα έπρεπε να ήταν όλος ο κόσμος εκεί.

Επίσης, τελειώνοντας, θέλω να σταθώ στις τοποθετήσεις για τον προϋπολογισμό του Υπουργού Οικονομικών και του Υφυπουργού Οικονομικών, που έχουν καύχημα ορισμένα πράγματα για τα οποία θα έπρεπε να ντρεπόμαστε όλοι, όχι μόνο οι Υπουργοί των Οικονομικών.

Έχουν καύχημα ότι μείωσαν τον φόρο αλληλεγγύης. Είμαστε απαράδεκτοι. Ο φόρος ήταν προσωρινός, ο φόρος θα καταργούνταν από τις αρχές του 2015. Πήρε δύο χρόνια παράταση και επειδή είχαμε 30% μείωση, πρέπει να έχουμε χαροποιό συναίσθημα.

Η μείωση του πετρελαίου θέρμανσης. Πέρυσι που φώναζε όλος ο κόσμος να μειωθεί ο φόρος το πετρέλαιο θέρμανσης –ήταν οι ίδιοι που διοικούσαν– ήταν ανάλητοι, διότι προσπαθούσαν να πιέσουν το ψηλό μήλο της μηλιάς, που λέγεται δημοσιονομική προσαρμογή, νούμερα και στόχοι. Μετά από 70% μείωση στην κατανάλωση, μετά από την τρύπα των 400 εκατομμυρίων στα έσοδα και –το χειρότερο– μετά από εξήντα πέντε θανάτους που είχαμε από εναλλακτικές μορφές θέρμανσης, μετά από όλα αυτά, τι είχαμε; Γιάννη, τι είχα πάντα;

Με όλα αυτά, λοιπόν, θέλω να πω ότι ο προϋπολογισμός είναι πλασματικός. Δεν υπάρχει περίπτωση αυτό το πράγμα να προχωρήσει για δύο σημεία: για το ότι η ανάπτυξη, που είναι το βασικό γρανάζι το οποίο θα κινήσει όλα τα υπόλοιπα, δεν μπορεί να λειτουργήσει με αυτά τα δεδομένα και το άλλο είναι –δεν μπορώ να το αναπτύξω λόγω χρόνου– η βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους.

Όταν το χρέος δεν είναι βιώσιμο, ό,τι και να κάνουμε είναι ημίμετρο, θα μας ξαναφέρει στο ίδιο σημείο. Αυτό γίνεται και από την αρχή που ξεκίνησε η κρίση και βαρεθήκαμε να ακούμε τους Υπουργούς Οικονομικών να λένε τα ίδια πράγματα κάθε χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Μάλιστα, οι περισσότεροι Υπουργοί, αν δεν γίνουν αυτά τα πράγματα, παραιτούνται, αλλά είναι στις ίδιες θέσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Ο κ. Ιωάννης Πανούσης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή έχουν ειπωθεί όλα και τα αντίθετά τους, θα μου επιτρέψετε να σταθώ στο πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται –και αναρωτιέμαι αν κινείται υποχρεωτικά– η δημοσιοοικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Αυτό το πλαίσιο για εμένα είναι ο μανιακός καπιταλισμός. Τι είναι αυτός ο μανιακός καπιταλισμός; Είναι ο καπιταλισμός που τρώει τα παιδιά του, αφού έχει χωνέψει όλους τους άλλους.

Σε ποια περίοδο ζούμε; Σε μια περίοδο ενδοκαπιταλιστικών συγκρούσεων, αναδιανομής του κεφαλαίου μεταξύ των ιδίων μεγάλων παικτών, των χρηματιστών και των επενδυτών, όπου ναι μεν μερικοί φτωχαίνουν –πρώην πλούσιοι– αλλά την πληρώνουν κυρίως οι χαμένοι του παιχνιδιού. Δεν ισχύει καν ο κανόνας «Win-Win» που διαβάζουμε καμιά φορά, αλλά μόνο η θεωρία του μηδενικού αθροίσματος, «κερδίζω ό,τι χάνεις».

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο καλούνται να αυτοθυσιαστούν, χωρίς οι ίδιοι να έχουν λόγο ή ρόλο, οι ήδη χαμένοι. Τιμωρούνται οι μικροομολογιούχοι, ως αφελείς που εμπιστεύθηκαν το δημόσιο, αλλά διευκολύνονται όσοι εμπιστεύθηκαν τον ιδιωτικό τομέα, τράπεζες, διαρροές κερδών, διακίνηση μαύρου χρήματος.

Διατρέχουμε τον κίνδυνο να κόψουμε την Ελλάδα στα τρία, στους μόνιμα βολεμένους, στους περιοδικά ανασφαλείς και στους αμετάκλητα χαμένους. Αυτό θέλουμε; Αυτό θα εξασφαλίσει την κοινωνική συνοχή;

Πώς μπορείς να φτιάξεις ένα κράτος δικαίου και ένα κοινωνικό κράτος, όταν φέρνεις σε σύγκρουση τις κοινωνικές ομάδες με κριτήρια τις επί χρόνια διαμορφωθείσες ανισότητες; Όχι, λοιπόν, σε κοινωνικούς αυτοματισμούς ή σε θεσμικές ανισορροπίες. Χρειαζόμαστε θετικές ενέργειες, διότι η κοινωνική δικαιοσύνη προϋποθέτει αναλογία και όχι ισοπέδωση, αφού τα υποκείμενα, οι πολίτες δεν είναι ίσοι ενώπιον των ευκαιριών και των δυνατοτήτων. Η κοινωνική ειρήνη προϋποθέτει κλείσιμο της ψαλίδας και όχι άνοιγμα, όχι καθυστάση των αδύναμων στις επιλογές των δυνατών.

Ανοίγουμε την πόρτα σε κοινωνικές εντάσεις και ρήξεις, σε πολιτές δύο και τριών κατηγοριών.

Η δικαίωση, παραδείγματος χάριν, των μικροομολογιούχων, η διεύρυνση των δικαιούχων επιδόματος ανεργίας πρέπει να συνοδεύονται και με μια μετατροπή των λεγόμενων κόκκινων δανείων των τραπεζών σε λευκές προοπτικές για τους πιεζόμενους μέχρι ασφυξίας Έλληνες, με συνεχείς ανανεούμενες διευκολύνσεις. Αυτός είναι ο κοινός κοινωνικός παρονομαστής και όχι ο συμψηφισμός οικονομικών ανομιών και κοινοβουλευτικών παρεκκλίσεων.

Μιλάμε για εθνική συνεννόηση. Τι εννοούμε όταν λέμε «εθνική συνεννόηση» ή «σύγκλιση» ή «συναίνεση»; Δεν προϋποθέτει, πέραν των αναλύσεων, αποδοχή λαθών, υιοθέτηση πάγιων αρχών, αποχώρηση των παλαιών κομμάτων και στελεχών, διαφάνεια στον δημόσιο βίο; Εθνική συνεννόηση δεν σημαίνει καθαρές θέσεις και αντιθέσεις και όχι πολιτικά τρικ, για να σωθεί το παλαιό, μεταμφιεζόμενο σε καινούργιο –και μάλιστα σωτήριο-, σύστημα; Εθνική συνεννόηση χωρίς κοινωνική βάση και λαϊκή υποστήριξη, δηλαδή μόνο με συμφωνία κορυφής, μπορεί να έχει νόημα ή μέλλον;

Θα ήθελα να πω και δυο, τρία πράγματα για τον προϋπολογισμό. Επειδή πρόκειται για μια μαγική εικόνα, για μια ενδιαφέρουσα έκθεση ιδεών, με τρομερές όμως αντιφάσεις, θα ήθελα να μείνω σε δυο, τρία σημεία μόνο.

Πρώτον, για παράδειγμα, το θέμα – τη σελίδα 15 της αιτιολογικής έκθεσης- «Ανάπτυξη – Ρυθμός 2,9%». Ακόμα και να το δεχθώ, τι πάει να πει «ανάπτυξη»; Σε ποιους τομείς, σε ποιες περιφέρειες και με τι ανεργία; Αν μιλάς για ανάπτυξη ως αριθμό, δεν ενδιαφέρει κανέναν εκτός από τους λογιστές των Βρυξελλών.

Δεύτερον, πώς μπορεί να επιτευχθεί αυτή η μαγική ιστορία της ανάκαμψης της ιδιωτικής κατανάλωσης με υπερφορολόγηση, με ανεργία, με αύξηση του ΦΠΑ και με αδυναμία αποπληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου προς τους ιδιωτικούς φορείς; Σε λίγο θα είναι «στη φυλακή» όλοι αυτοί οι ιδιωτικοί φορείς, στους οποίους θα έπρεπε να έχουν δοθεί τα λεφτά.

Όσον αφορά το κοινωνικό μέρισμα –στη σελίδα 36 της αιτιολογικής έκθεσης-, νομίζω ότι αυτή η έννοια έχει τελειώσει, θα περάσει στους ιστορικούς, δεν νομίζω να την ξανακούσουμε.

Όμως, είναι οι αντιφάσεις και οι περίεργοι συλλογισμοί. Θα πάω στη σελίδα 99, όπου οι βασικοί στόχοι του προϋπολογισμού είναι η επίτευξη υψηλότερου πρωτογενούς πλεονάσματος και ταυτόχρονα η σταδιακή ελάφρυνση του φορολογικού βάρους των πολιτών. Αυτό πώς γίνεται ακριβώς; Το πλεόνασμα γίνεται με τη φορολόγηση, απ' ό,τι φαίνεται, και τη μη αποπληρωμή των χρεών του δημοσίου προς τους ιδιώτες.

Ανεργία, σελίδα 20. Εδώ έχουμε ένα μεγάλο πρόβλημα. Το 74,4% του συνόλου των ανέργων είναι σε μακροχρόνια ανεργία. Ποιο είναι το ανησυχητικό; Οι δουλειές που χάνονται χάνονται οριστικά, δεν δημιουργούνται ξανά και δεν δημιουργούνται νέες.

Για τα δύο Υπουργεία, το Δημόσιας Τάξης και το Δικαιοσύνης, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να βρούμε έναν τρόπο διαφάνειας και δημοκρατικού ελέγχου, γιατί αυτά τα Υπουργεία πρέπει να είναι οι φορείς προστασίας των δικαιωμάτων και όχι οι φορείς επιβολής μίας νέας μορφής καταστολής. Άσκοπη, άμετρη, αδικαιολόγητη βία και δημοκρατία δεν συμβιβάζονται.

Θέλω να πω μια τελευταία σκέψη. Θα μου επιτρέψετε, αγαπητοί συνάδελφοι, μια και ήμουν δεκαεννέα χρόνια στη Θράκη, να

πω το εξής: Προσοχή στη Θράκη. Κατά τη γνώμη μου, εκεί παίζεται το εθνικό παιχνίδι, δεν παίζεται στις Βρυξέλλες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Πανούση.

Τον λόγο έχει ο κ. Χαλβατζής Σπυρίδων.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πέρα από κάθε αμφιβολία, συζητούμε για μία ακόμη φορά έναν σκληρό, αντιλαϊκό, ταξικό προϋπολογισμό, αυτόν του 2015. Είναι ταξικός, γιατί παίρνει από τους πολλούς, από τους εργάτες, τους εργαζόμενους, τους αυτοαπασχολούμενους και δίνει στους λίγους, στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους.

Αυτό αποδεικνύεται από συγκεκριμένους αριθμούς και κονδύλια. Οι αριθμοί είναι αμελίκτοι. Αυξάνονται, πρώτον, τα φορολογικά έσοδα κατά 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ. Θα βγουν αυτά από τις πλάτες των εργαζομένων, από τους άμεσους και έμμεσους φόρους.

Ταυτόχρονα, μειώνονται οι δαπάνες για την υγεία. Από το 2010 μέχρι και το 2015 μειώθηκαν οι δαπάνες για την υγεία κατά 45%. Υποχρεώνονται οι εργαζόμενοι, ασθενείς, ασφαλισμένοι, συνταξιούχοι να βάζουν συνεχώς βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Μειώνονται οι δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση και για τις κοινωνικές παροχές. Στον χώρο της τοπικής διοίκησης, στους δήμους και στις περιφέρειες, συρρικνώνετε τις κοινωνικές δομές. Ιδιωτικοποιείτε υπηρεσίες και έργα. Αντικαθιστάτε το μόνιμο προσωπικό, που έχει ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, με εργαζόμενους ποικίλων ελαστικών συμβάσεων εργασίας μέσα στα τοπικά όργανα αλλά και σε δράσεις μέσω ΜΚΟ και κοινωνικών συστημάτων επιχειρήσεων.

Αυτά αποτελούν σήμα για την παραπέρα ιδιωτικοποίηση της υγείας, της πρόνοιας, της κοινωνικής ασφάλισης, όλων των κοινωνικών δομών. Πώς αλλιώς θα καλυφθούν οι ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων για την αποκατάσταση της υγείας τους; Θα υποχρεωθούν να πληρώνουν τη στιγμή που δεν έχουν. Και αυτός που δεν έχει να πληρώνει για την υγεία του συχνά πεθαίνει.

Η ανεργία βρίσκεται στο 25%. Την ίδια στιγμή, τα επιδόματα ανεργίας μειώνονται δραματικά και περιορίζονται αριθμητικά.

Η πρόθεση της Κυβέρνησης να αυξήσει άμεσα το όριο θεμελίωσης δικαιώματος σύνταξης από τις τεσσερισήμισι χιλιάδες στις έξι χιλιάδες ένσημα, σε μια εποχή που η ανασφάλιστη εργασία είναι κυρίαρχη και το γνωρίζετε όλοι σας, είναι και αυτό μία βάρβαρη, ταξική, αντεργατική επιλογή.

Και μόνο αυτά τα στοιχεία, που είναι λίγα, επιβεβαιώνουν την ταξικότητα του κρατικού προϋπολογισμού του 2015.

Ο Υφυπουργός Εργασίας, πριν από λίγο, μίλησε για κοινωνικό κράτος, για κοινωνική αλληλεγγύη που δήθεν προωθεί η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ. Εάν αυτό δεν είναι ειρωνεία, εάν δεν είναι πρόκληση, τι είναι;

Επειδή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γίνονται πολλές αναφορές αυτές τις ημέρες και εδώ για τα e-mails, για τις αντιδράσεις της τρόικας, τονίζουμε ότι η στάση της, η δυστοκία στην απόφαση της οφείλεται και στις αντιθέσεις που εκφράζονται στο εσωτερικό της, αντιθέσεις και συμφέροντα ανάμεσα στην Κομισιόν, στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Πρόκειται για διαφορετικά συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών, της Γερμανίας, της Γαλλίας και άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Φυσικά, όταν πρόκειται να αντιμετωπίσουν την εργατική τάξη και τους λαούς, όλοι τους ενώνονται σε μια γροθιά, παρά τις αντιθέσεις συμφερόντων, για να τσακίσουν το εργατικό κίνημα.

Σε αυτό το φόντο οξύνεται και η κούφια αντιπαράθεση ανάμεσα στη συγκυβέρνηση και την Αξωματική Αντιπολίτευση. Και είναι κούφια, κάλπικη, γιατί είναι μια αντιπαράθεση σε δευτερεύοντα και τριτεύοντα ζητήματα. Στα στρατηγικής σημασίας ζητήματα υπάρχει σύμπτωση θέσεων. Συμφωνείτε και οι δύο, συγκυβέρνηση και ΣΥΡΙΖΑ, στην προώθηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση των μονοπωλίων, στην ανακήρυξη του ΝΑΤΟ ως παράγοντα σταθερότητας στην περιοχή. Αν στηρίζεις αυτούς τους

δύο πυλώνες του αστικού συστήματος, ό,τι και να λες για την αλλαγή του τρόπου διαχείρισης της κρίσης ή των επιπτώσεών της, αυτό δεν έχει καμμία πρακτική αξία για τους εργαζόμενους, για τα λαϊκά στρώματα.

Πέρα από τα γενικά, στα οποία υπάρχει σύμπτωση απόψεων συγκυβέρνησης με ΣΥΡΙΖΑ, υπάρχουν και ειδικά ζητήματα στα οποία ακολουθούν την ίδια πολιτική. Λόγου χάριν, Δήμος Λάρισας, δημοτική πλειοψηφία ΣΥΡΙΖΑ. Επικαλούμενη τη νομιμότητα, το γράμμα του νόμου, κινεί τη διαδικασία για τους σχολικούς φύλακες, για να τους οδηγήσει μια ώρα νωρίτερα στην ανεργία.

Στη Φιλαδέλφεια-Χαλκηδόνα βάζει εθελοντές στους παιδικούς σταθμούς. Εφαρμόζουν κοινωνικές συνεταιριστικές επιχειρήσεις σε πολλούς δήμους, αλλάζοντας τις εργασιακές σχέσεις. Στα Γιάννενα, μαζί με το ΠΑΣΟΚ, ψήφισαν την αύξηση των ανταποδοτικών τελών. Στην Περιφέρεια Αττικής ψήφισε η πλειοψηφία της κ. Δούρου τον προϋπολογισμό του 2015, τον οποίο είχε καταψηφίσει ως αντιπολίτευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των απορριμμάτων, ακολουθεί την πολιτική της προηγούμενης διοίκησης και μάλιστα πήρε και τα εύσημα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στηρίζουν, δηλαδή, στην τοπική διοίκηση την κυρίαρχη πολιτική που αντιστρατεύεται τα δικαιώματα των εργαζομένων, που υπερφορολογεί συνεχώς και αλλάζει τις εργασιακές σχέσεις.

Υπάρχει λύση; Υπάρχει διέξοδος; Είναι η πρόταση του ΚΚΕ. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας παλεύει καθημερινά για όλα τα λαϊκά προβλήματα. Ταυτόχρονα, αγωνίζεται για τη συγκρότηση μιας λαϊκής συμμαχίας που θα παλέψει για τη λαϊκή εξουσία, ώστε ο παραγόμενος πλούτος να ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες και όχι τα συμφέροντα και τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων, μακριά και ενάντια από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Σε αυτή την κατεύθυνση θα συνεχίσουμε και φυσικά καταψηφίζουμε τον ταξικό προϋπολογισμό του 2015.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 4ο Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Παραστατίδης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε για μια ακόμη φορά έναν προϋπολογισμό, που, όπως και τα προηγούμενα έτη, επιλέγει και πάλι τον εύκολο δρόμο των εισπρακτικών μέτρων και των επανειλημμένων και τυφλών περικοπών, έναν προϋπολογισμό ο οποίος αναφέρεται σε οικονομικούς δείκτες και παραγνωρίζει πως υπάρχουν και κοινωνικοί δείκτες.

Αν προστρέξουμε σ' αυτούς τους κοινωνικούς δείκτες, θα διαπιστώσουμε πως ταυτίζονται με την απόλυτη φτώχεια, την ανέχεια και τη δυστυχία της κοινωνίας.

Είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος παίζει με τα νούμερα και τους αριθμούς και δεν λαμβάνει υπ' όψιν πως, πίσω από τα νούμερα και τις στενόμενες λογιστικές πρακτικές, υπάρχουν πολίτες, υπάρχουν ανθρώπινες ψυχές που δυστυχούν, που τους αφαιρείται το δικαίωμα στο όνειρο και την ελπίδα, που δεν τους δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης στο δικαίωμα της εργασίας, που δεν τους δίνεται το δικαίωμα να ζουν με αξιοπρέπεια. Είναι ένας ακόμα προϋπολογισμός χωρίς στόχο και προοπτική εξόδου από τη σημερινή οικονομική κατάσταση, χωρίς κανένα οικονομικό σχέδιο. Το μόνο που προβλέπει είναι την αύξηση των εσόδων, τη μείωση των δαπανών, τη μείωση των δημοσίων επενδύσεων και τη διατήρηση των ήδη υψηλών φορολογικών συντελεστών.

Τα στοιχεία αυτά εκφράζουν, αγαπητοί συνάδελφοι, τον απόλυτο ορισμό της λιτότητας και της ύφεσης. Αυτά είναι τα γενικά χαρακτηριστικά του σημερινού προϋπολογισμού, που καλούμαστε να ψηφίσουμε.

Για τους παραπάνω λόγους, δεν θα επικεντρώσω την ομιλία μου αναλύοντας οικονομικά και στατιστικά στοιχεία του σημερινού προϋπολογισμού, αλλά θα αναφερθώ σε έναν άλλο προϋπολογισμό: εκείνον των πολιτών και της κοινωνίας. Θα αναφερθώ σε έναν προϋπολογισμό που αφορά τους επαγγελματίες και τους εργαζόμενους, τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, τους γεωργούς και κτηνοτρόφους, τους νέους και ανέργους. Σε μια χώρα όπου η κοινωνία βρίσκεται σε κατάσταση σοκ, η οικονομία σε λήθαργο και τα νοικοκυριά σε μάχη επιβίωσης, σε μια χώρα όπου τα εργασιακά δικαιώματα και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις καταρρέουν, το δημόσιο αποσθλώνεται, η κατανάλωση περιορίζεται σημαντικά και οι πολίτες οδηγούνται στην εξαθλίωση, η Κυβέρνηση επιλέγει να συνεχίζει να περικόπτει τα εισοδήματα και να επιβαρύνει με φορολογικά βάρη τους πολίτες, δημιουργώντας τους την αίσθηση ενός κράτους-δυνάστη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Σαμαράς ισχυρίζεται πως επιστρέφουμε στην κανονικότητα, σε μια περίοδο κατά την οποία η χώρα βρίσκεται υπό οικονομική κατοχή. Ίσως, με όλα αυτά που συμβαίνουν, πιο δόκιμος θα ήταν ο όρος πως πράγματι επιστρέφουμε, αλλά επιστρέφουμε σε μια ανώμαλη κανονικότητα. Αυτό το διαπιστώνει κανείς αρκεί να προστρέξει στα οικονομικά στοιχεία και στους αριθμούς. Αυτό σημαίνει πως το φάρμακο που χορηγήθηκε ήταν χειρότερο από την ασθένεια και η θεραπεία, αντί να οδηγήσει την οικονομία της χώρας στην ανάκαμψη, τη βυθίζει δυστυχώς σε ένα βαθύ και διαρκές κύμα. Επομένως η επιστροφή στην κανονικότητα του κ. Σαμαρά αφήνει πίσω της ερείπια, στάχτες και συντρίμια. Το ερώτημα που προκύπτει είναι: Για ποια επιστροφή και για ποια κανονικότητα μιλάει ο Πρωθυπουργός, όταν απευθύνεται σε μια κοινωνία κουρασμένη, σε μια κοινωνία απογοητευμένη και πλήρως εξουθενωμένη, σε μια κοινωνία που βιώνει έναν πραγματικό εφιάλτη;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση οραματίζεται την έξοδο από ελέγχους και επιτηρήσεις. Αντί αυτού, στο τελευταίο Eurogroup υπήρξε η απόλυτη κατάρρευση της κυβερνητικής προπαγανδιστικής στρατηγικής. Η έξοδος από το μνημόνιο αντικαταστάθηκε από το memorandum, δηλαδή ένα νέο μνημόνιο. Με λίγα λόγια, η Κυβέρνηση «πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένη». Εισπράττει τους καρπούς της δικής της στάσης υποτέλειας που επέδειξε μέχρι σήμερα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, τι θα μας πείτε πάλι; Πως πάλι φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ ή κάποιος άλλος; Είναι γεγονός πως πράγματι πρέπει να δεχθούμε πως με όλα αυτά που συμβαίνουν πολλοί αναρωτιούνται γιατί δεν αντιδρά ο κόσμος, γιατί δεν αντιδρά η κοινωνία. Είναι πέρα από βέβαιο πως το γεγονός αυτό δεν οφείλεται σε καμμία περίπτωση στην αναγνώριση του ορθού τρόπου διαχείρισης της κρίσης από την πλευρά της Κυβέρνησης. Σε έναν σημαντικό βαθμό οφείλεται κυρίως στην προσπάθεια χειραγώγησης ενός λαού με εκβιαστικά δилήματα, που προέρχονται από κυβερνητικά στελέχη και από τα παπαγαλάκια ορισμένων μέσων μαζικής ενημέρωσης, διασπείροντας έτσι τον φόβο και την ανασφάλεια στην κοινωνία, όπως με διάφορα εκβιαστικά δилήματα: μνημόνιο ή χρεοκοπία, ευρώ ή δραχμή, αγορές ή δυστυχία καπείνα.

Είναι γεγονός πως οι συμπεριφορές αυτές καθήλωσαν προσωρινά ένα σημαντικό μέρος του λαού, μετατρέποντάς τον σε απλό παρατηρητή.

Να είστε βέβαιοι, όμως, πως όταν έρθει η στιγμή εκείνη, όλος αυτός ο κόσμος θα αντιδράσει δείχνοντας τις προθέσεις του. Ο λαός αυτός δικαιούται να κάνει μια νέα αρχή και να είστε σίγουροι πως θα την κάνει, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις εκείνες, ώστε να προκύψει μια άλλη κυβέρνηση, μια κυβέρνηση των αριστερών προοδευτικών δημοκρατικών δυνάμεων με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η κυβέρνηση αυτή θα κληθεί να διαχειριστεί την ανασυγκρότηση της χώρας, μια κυβέρνηση η οποία θα θέσει ως προτεραιότητα τη δημιουργία ενός κράτους δικαίου, της διαγραφή του μεγαλύτερου ή σημαντικού μέρους του χρέους, θαβάλει τέλος στη λιτότητα, θα κάνει παρεμβάσεις για την ανακούφιση των λαϊ-

κών και φτωχών στρωμάτων της κοινωνίας μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Σίγουρα θα είναι ένα δύσκολο εγχείρημα, διότι στην προσπάθεια αυτή θα ασκηθούν έντονες πιέσεις και θα υπάρξουν αναπόφευκτα και εκβιασμοί απέναντι σε αυτές τις επιλογές. Γι' αυτό θα απαιτηθεί λαϊκή συσπείρωση και αποφασιστικότητα, παράμετροι που θα καθορίσουν την πορεία των διαπραγματεύσεων για το μέλλον αυτής της χώρας.

Τέλος, για τον λόγο αυτόν απαιτείται κοινωνικός συναγερμός και διαμόρφωση μιας ευρύτατης κοινωνικής συμμαχίας, ώστε να γίνει σαφές προς τους εταίρους και τους δανειστές ότι οι αντοχές και οι ανοχές της ελληνικής κοινωνίας έχουν εξαντληθεί και πως είμαστε διατεθειμένοι και αποφασισμένοι να δώσουμε ένα τέλος στο να είμαστε το εξιλαστήριο θύμα της ευρωπαϊκής κρίσης.

Είναι προφανές, αγαπητοί συνάδελφοι, πως δεν ψηφίζω έναν τέτοιο προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Λυκούδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον προϋπολογισμό για το έτος 2015, αλλά όχι μόνο. Συζητάμε και για να ιχνηλατήσουμε την επόμενη μέρα μιας μεγάλης και δύσκολης περιόδου που πέρασε και περνάει ακόμα η χώρα μας και ο λαός μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό μας σύστημα συνολικά αποδείχθηκε ανίκανο, ανεπαρκές να διατυπώσει και να εφαρμόσει, στο πλαίσιο μιας εθνικής συνεννόησης, ένα δίκαιο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής και ταυτόχρονα ένα πρόγραμμα οικονομικής και παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας. Αποδείχθηκε πολύ πίσω από τις απαιτήσεις των καιρών, που επιβάλλουν, κατά τη γνώμη μου, μεγάλες συναινέσεις, μεγάλες υπερβάσεις από όλους.

Δυστυχώς, αυτές οι ανεπάρκειες του πολιτικού συστήματος συνεχίζονται και σήμερα, ιδιαίτερα μετά τις τελευταίες εξελίξεις, όσον αφορά στις διαπραγματεύσεις, με ευθύνη κυρίως της κυβερνητικής πλευράς, η οποία βιάστηκε να δώσει την αίσθηση άμεσης εξόδου από το πρόγραμμα, χωρίς συνεννόηση, χωρίς προετοιμασία και κυρίως χωρίς ρεαλισμό. Στη βιασύνη της έχασε να δει ότι τα επιτόκια του δεκαετούς μας ομολόγου ξεπέρασαν το 8%, όταν η Πορτογαλία δανείζεται με επιτόκιο κάτω από το 3%. Δεν είδε την κατακρήμνιση του ελληνικού Χρηματιστηρίου ούτε τις αντιδράσεις των διεθνών αγορών, οι οποίες δεν ενδιαφέρονται, όπως θα έχετε καταλάβει πλέον, ποιος είναι κυβερνήτης στην Ελλάδα.

Αλλά από την άλλη μεριά, παρατηρούμε και την Αξιωματική Αντιπολίτευση, μεθυσμένη από τις δημοσκοπικές της επιδόσεις, να απαιτεί εδώ και τώρα εκλογές. Παρά την προσπάθεια ρεαλιστικοποίησης της πολιτικής της, την οποία ασφαλώς καλωσορίζουμε όλοι, παραμένουν ακόμη σοβαρές αντιφάσεις στις προτάσεις που διατυπώνει, μεγάλες ασάφειες στην εκφορά του πολιτικού της λόγου και κυρίως ελέγχεται για την απόλυτη αρνητική της, κατά τη γνώμη μου, στάση σε κάθε προσπάθεια εθνικής συνεννόησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του κράτους, του δικού μας αλλά και κάθε κράτους, συνιστά κεντρικό εργαλείο οικονομικής πολιτικής. Καθώς συγκεντρώνει από τους φόρους, κυρίως αλλά και από άλλα έσοδα -αποκρατικοποιήσεις, ΕΣΠΑ κ.λπ.- πάνω από το 30% του ΑΕΠ και το ανακατανέμει μέσα από ισόποσες δαπάνες, θα μπορούσε να επιδράσει καθοριστικά στην κατεύθυνση της ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής, αλλάζοντας τη σύνθεση των φόρων, ώστε να επιβαρυνθούν περισσότερο, όσοι έχουν μεγαλύτερη δυνατότητα να πληρώσουν, και παράλληλα αλλάζοντας τη σύνθεση των δαπανών. Με τι στόχους; Πρώτον, τη στήριξη της παραγωγής, μαζί φυσικά και της απασχόλησης και, δεύτερον, εξίσου σημαντικό, την προστασία των πραγματικά πιο αδύναμων.

Η ανταπόκριση στους δύο αυτούς στόχους είναι το κριτήριο με το οποίο πρέπει να αξιολογήσουμε και τον νέο προϋπολογισμό, όπως φυσικά κάναμε και με τους προηγούμενους.

Δυστυχώς, είναι και πάλι πολύ κατώτερος από τις ανάγκες, απ' όσο θα ήταν εφικτό, με δεδομένους τους σκληρούς περιορισμούς που αντιμετωπίζουμε.

Ασφαλώς, δεν μπορούμε να υποτιμήσουμε τη σημασία του πρωτογενούς πλεονάσματος που επιτεύχθηκε, όσο και εάν θέλει δημαγωγικά να το εκμεταλλεύεται η Κυβέρνηση. Κόστισε, όμως, πολύ ακριβότερα στην κοινωνία και στην οικονομία, απ' όσο απαιτούνταν. Το φορολογικό σύστημα γίνεται διαρκώς πιο πολύπλοκο, αδιαφανές και άνιστο, με ολοένα καινούργιες, αποσπασματικές ρυθμίσεις.

Αντίστοιχα, αποσπασματική και ανορθολογική, χωρίς συνολικό σχέδιο, είναι η πολιτική των δαπανών. Θα δώσω ένα ποσοτικό παράδειγμα: Οι πρωτογενείς δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού, δηλαδή οι δαπάνες εκτός από τους τόκους, προβλέπεται να μειωθούν το 2015 κατά 1,2%, αλλά οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων μειώνονται κατά 6%, διότι είναι πάντοτε το πιο εύκολο κονδύλι να περικοπεί, καθώς δεν θίγει άμεσα συγκεκριμένους ψηφοφόρους.

Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, ένας στοιχειώδης θεσμός προστασίας από την ακραία φτώχεια σε όλη την Ευρώπη εδώ και δεκαετίες, προβλέπεται μόνο πιλοτικά να ξεκινήσει το 2015 και μάλιστα, ύστερα από την επίμονη υπόδειξη των δανειστών, αν και είμαστε η ευρωπαϊκή χώρα με τη μεγαλύτερη έκταση της ακραίας φτώχειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή πολλές φορές τα νούμερα δεν δείχνουν όλη την αλήθεια, επιτρέψτε μου να σημειώσω τα εξής: Η ανεργία παραμένει σε πολύ υψηλά επίπεδα και ιδιαίτερα στους νέους ανθρώπους ξεπερνά το 60%, το προβλεπόμενο πρωτογενές πλεόνασμα είναι αδύνατον ακόμη να εξυπηρετήσει το χρέος της χώρας, το επίπεδο της φορολογίας των πολιτών και των επιχειρήσεων αποτελεί φραγμό για οποιαδήποτε αναπτυξιακή διέξοδο και, κυρίως, το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό πρόβλημα της χώρας έχει εξελιχθεί σε ατομική βόμβα.

Ο προϋπολογισμός του 2015 προβλέπει το 61% των τακτικών εσόδων να δοθεί σε μισθούς και συντάξεις του δημοσίου και μετά σε βασικές πληρωμές σε ασφαλιστικά ταμεία του ιδιωτικού τομέα. Δηλαδή, περίπου από τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ των τακτικών εσόδων του κράτους, δίνουμε για μισθούς και συντάξεις τα 31 δισεκατομμύρια ευρώ. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό; Ότι όλα τα ταμεία είναι χρεοκοπημένα. Αν δεν το αντιμετωπίσουμε άμεσα αυτό, θα σκάσει κάποια στιγμή και δεν ξέρω τότε πού θα πάει να κρυφτεί το πολιτικό σύστημα, συμπολιτευόμενο και αντιπολιτευόμενο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα έχει και το επόμενο διάστημα να αντιμετωπίσει κρίσιμα θέματα, που θα κρίνουν στην κυριολεξία το μέλλον της και που μπορούν να αντιμετωπιστούν, κατά τη γνώμη μου, αποτελεσματικά, μόνο εάν κυριαρχήσει σε όλες τις δημοκρατικές πολιτικές δυνάμεις η αντίληψη των εθνικών συναινέσεων και συνεννοήσεων.

Στο πλαίσιο αυτό ήδη κινείται -το ξέρετε- μία πρωτοβουλία συνάδελφων μου Βουλευτών, με την οποία συμφωνώ και στην οποία μετέχω και καθορίζει, έχει τους εξής άξονες.

Για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας: Συμφωνία των πολιτικών δυνάμεων της χώρας για εκλογή του από την παρούσα Βουλή και καθορισμός του χρόνου διεξαγωγής των εκλογών στο πλαίσιο αυτής της γενικότερης συμφωνίας.

Για τη συνταγματική αναθεώρηση: Να συμφωνήσουμε στις βασικές, αναγκαίες συνταγματικές αλλαγές, στις οποίες κορυφαίοι συνταγματολόγοι ήδη έχουν αναφερθεί.

Για τον εκλογικό νόμο: Να ψηφίσουμε ένα αναλογικό σύστημα που θα μας βοηθήσει όλους ως πολιτικό σύστημα να κατανοήσουμε και να εμπεδώσουμε τη δύναμη των κυβερνήσεων συνεργασίας.

Εγώ προτείνω για τη ρύθμιση του δημόσιου χρέους τη συγκρότηση μιας εθνικής επιτροπής διαπραγμάτευσης, ώστε σε συνεργασία με τους εταίρους και δανειστές μας να βρούμε την καλύτερη λύση διευθέτησής του, για να γίνει εξυπηρετήσιμο,

χωρίς κανένα ρίσκο, βεβαίως, της ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι γι' αυτά τα κορυφαία θέματα καλούμε την Κυβέρνηση και την Αξιωματική Αντιπολίτευση να συζητήσουμε και να συμφωνήσουμε. Έστω και την ύστατη ώρα, ας σκεφθούμε ότι μπορεί να διαφέρουμε σε πολιτικές και σε στρατηγικές. Αυτές θα τις επιλέξει ο κυρίαρχος λαός ως ορθότερες, όποιες και εάν είναι, όταν έρθει η ώρα. Στις κρίσιμες, όμως, στιγμές για τη χώρα μπορούμε τουλάχιστον να συνεννοηθούμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Λυκούδη.

Τον λόγο έχει η κ. Αντωνίου Μαρία.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2015 είναι το επιστέγασμα της μεγαλύτερης προσπάθειας που έκανε τον τελευταίο αιώνα οποιαδήποτε οικονομία και οποιαδήποτε κοινωνία.

Ο ελληνικός λαός βίωσε τα τελευταία χρόνια –και βιώνει ακόμα– έναν εφιάλτη, κατά τον οποίο χρειάστηκε πολλές φορές να ληφθούν σκληρά και άδικα μέτρα, που έφερε τη χώρα στα όρια της κοινωνικής έκρηξης και που οδήγησε μεγάλο μέρος των συμπατριωτών μας σε οικονομική ασφυξία και στον εφιάλτη της ανεργίας.

Ο προϋπολογισμός, όμως, του 2015 είναι και ο πρώτος ισοσκελισμένος προϋπολογισμός μετά από πολλά χρόνια. Διανύουμε ήδη την περίοδο που η οικονομία μας παρουσιάζει ανάπτυξη, μετά από έξι συνεχόμενα χρόνια μεγάλης ύφεσης. Συνεπώς είναι ο προϋπολογισμός που, έστω και οριακά, ανοίγει τη χαραμάδα για την εποχή μετά τον εφιάλτη.

Ασφαλώς, η συγκεκριμένη συζήτηση δεν διεξάγεται ούτε εν κενώ ούτε σε συνθήκες εργαστηρίου. Η Κυβέρνηση βρίσκεται στο κομβικότερο σημείο μιας πολύ κρίσιμης και σκληρής διαπραγματεύσεως με τους δανειστές. Η τρόικα, είτε για λόγους πολιτικής είτε λόγω κάποιου τεχνοκρατικού καπρίσιου, ζητά πολιτικές που είναι μη αποδεκτές και ανεφάρμοστες, αφού, αν εφαρμόζονταν –όπως αποδείχθηκε και από τον προϋπολογισμό του 2013 αλλά και από τον προϋπολογισμό του 2014– θα δημιουργούσαν ίσως μεγαλύτερο πρόβλημα στην οικονομία της πατρίδας μας. Θα έφεραν οικονομική και πολιτική αστάθεια, που θα μας γύριζε πολλά χρόνια πίσω. Την αστάθεια, δυστυχώς, επιδίδωκε και επιτείνει η Αξιωματική Αντιπολίτευση για την εξυπηρέτηση των δικών της μικροπολιτικών συμφερόντων.

Ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ χαρακτήρισε αποστάτη όποιον Βουλευτή ψηφίσει υπέρ της εκλογής Προέδρου Δημοκρατίας. Αλήθεια, τι λογική είναι αυτή, που στοχοποιεί και απειλεί Βουλευτές; Δηλαδή, είναι αποστάτης αυτός που θέλει σταθερότητα και θα ψηφίσει για Πρόεδρο της Δημοκρατίας και δεν είναι αποστάτης αυτός που δεν θα ψηφίσει και θα οδηγήσει τη χώρα σε περιπέτειες; Δηλαδή, οι Βουλευτές που είναι ανεξάρτητοι, από ποιά θα είναι αποστάτες, αν ψηφίσουν για Πρόεδρο Δημοκρατίας, από τον εαυτό τους;

Αντιλαμβάνομαι, ασφαλώς, το δικαίωμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να κινείται με βάση τον δικό της πολιτικό σχεδιασμό, αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνεται, αγαπητοί συνάδελφοι, σε ένα πλαίσιο απαξίωσης των θεσμών και ενάντια στα συμφέροντα της ίδιας της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, που δείχνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ενάντια στα συμφέροντα της χώρας. Πριν από λίγες μέρες δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Η ΑΥΓΗ» ένα κείμενο κάποιας γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ ζητούσε να σταματήσει η δραστηριότητα της εκτροφής των γουνοφόρων ζώων αλλά και της γουνοποιίας στην Καστοριά και στη δυτική Μακεδονία ευρύτερα. Ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά, δηλαδή, να σταματήσει μία από τις πιο σημαντικές εξαγωγικές δραστηριότητες της χώρας και να οδηγηθούν στην ανεργία οι χιλιάδες εργαζόμενοι στον κλάδο, χαρακτηρίζοντάς τους μάλιστα μη αποδεκτούς από βιοηθικής πλευράς. Δηλαδή, τους χαρακτηρίζει σχεδόν εγκληματίες.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαρία Αντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν ξέρω αν είναι ιδεοληψία ή μία ακόμα εσωτερική διαμάχη των συνιστώσων του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι πάντως μία σοβαρή ένδειξη για το πώς σκέφτεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση σχετικά με την ανάπτυξη της πατρίδας μας, με το κυνηγητό όποιων διαφωνούν ή απλώς δεν συμπαθούν.

Ένα δεύτερο θέμα στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ έχει να κάνει με τον νόμο για τις ρυθμίσεις για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές στα ασφαλιστικά ταμεία και συγκεκριμένα στον ΟΑΕΕ.

Κύριε Υπουργέ, ενώ έχει ψηφιστεί και εφαρμόζεται ο σχετικός νόμος, ο ΟΑΕΕ δεν αποδέχεται στην Καστοριά –και πιθανόν και κάπου αλλού– τη ρύθμιση οφειλών, με το αιτιολογικό –άκουσον, άκουσον– ότι οι οφειλές είναι παλιές και δεν είναι μηχανογραφημένες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να μου δώσετε λίγο χρόνο ακόμα.

Αν το θέμα δεν αφορούσε πολλούς συμπολίτες μας, θα ήταν να γελά κανείς με τις απίστευτες αγκυλώσεις των υπηρεσιών. Θέλω, όμως, να πιστεύω ότι το θέμα οφείλεται σε κακή εφαρμογή του νόμου και να καλέσω από το Βήμα της Βουλής τον αρμόδιο Υπουργό, τον οποίο έχω ήδη ενημερώσει, να προχωρήσει στην άμεση επίλυση του προβλήματος.

Είναι κρίμα η προσπάθεια της Κυβέρνησης να δώσει μια ανάσα σε μικρομεσαίους και επαγγελματίες να καταπέφτει λόγω υπηρειακών αγκυλώσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας ξέρουμε ότι το επόμενο διάστημα η Κυβέρνηση καλείται να διαχειριστεί μια σειρά από καυτά ζητήματα. Η διαπραγμάτευση με την τρόικα συνεχίζει να εγείρει μια σειρά από παράλογες και αναποτελεσματικές απαιτήσεις, η σύγκρουση με την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία συνεχίζει να πυροδοτεί την πολιτική αστάθεια, με τη σειρά της εντείνει την οικονομική αποσταθεροποίηση, δείχνοντας ότι οι παράλογες απαιτήσεις της τρόικας αλλά και ανεργματίστες πολιτικές του ΣΥΡΙΖΑ λειτουργούν σαν συγκοινωνούντα δοχεία. Αυτό είναι το πλαίσιο και απαιτεί από όλους μια συνοχή, αποτελεσματικότητα και κυρίως να λέμε την αλήθεια.

Όλα όσα επιτεύχθηκαν με το αίμα των Ελλήνων δεν μπορούμε, κύριοι συνάδελφοι, να επιτρέψουμε να πάνε χαμένα. Και ασφαλώς να αντιληφθούν όλοι ότι η εθνική ταπείνωση δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Για τους παραπάνω λόγους, σας καλώ να υπερψηφίσετε τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Αποστόλου Ευάγγελος έχει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Η Κυβέρνηση, αγαπητοί συνάδελφοι, που δεν κατάφερε να προβλέψει και να αντιμετωπίσει ούτε μια από τις καταστροφικές επιπτώσεις της μνημονιακής πολιτικής, ισχυρίζεται σήμερα, λίγο πριν πνεύσει τα λοίσθια, ότι με το σχέδιο του προϋπολογισμού του 2015 θα βγάλει τη χώρα από την κρίση.

Αποτύχατε, κύριοι, στις προβλέψεις σας για έξοδο από το μνημόνιο. Θα αποτύχατε και στις προβλέψεις σας για την έξοδο από την κρίση. Εκτιμάτε στον προϋπολογισμό για τη γενική κυβέρνηση πρωτογενές πλεόνασμα 5,6 δισεκατομμυρίων ευρώ ή το 3% του ΑΕΠ και σχεδόν ισοσκελισμένο ισοζύγιο. Πρόκειται για προβλέψεις οι οποίες στηρίζονται στις τεράστιες περικοπές των δαπανών για κοινωνικές ανάγκες, όπως υγείας, παιδείας, πρόνοιας, αλλά και στην απουσία δημόσιων επενδύσεων.

Αναμένετε να διαμορφωθεί το χρέος της γενικής κυβέρνησης στα 317 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 171% του ΑΕΠ, μειωμένο κατά έξι ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με αυτό του 2014 και μάλιστα το συνδέετε κυρίως με την υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και τη μεγέθυνση της οικονομίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όμως η αλήθεια είναι αλλού. Είναι κρυμ-

μένη στα 150 δισεκατομμύρια ευρώ που αφορούν συμφωνίες ανταλλαγής βραχυχρόνιων και μακροχρόνιων τίτλων, τα γνωστά swaps. Είναι κρυμμένη επίσης στα άλλα 55 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος φορέων της γενικής κυβέρνησης που έχουν πάρει δάνεια με την εγγύηση του δημοσίου, σε άλλα 10 δισεκατομμύρια ευρώ δανείων χωρίς εγγύηση, σε άλλα 7 εκατομμύρια ευρώ χρέος φορέων εκτός της Κυβέρνησης και τέλος σε άλλα 5 δισεκατομμύρια ευρώ ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις που δεν έχουν πληρωθεί. Άρα, δυστυχώς, το χρέος είναι 558 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν σε αυτά προστεθούν και τα ιδιωτικά χρέη, που ανέρχονται στα 218 δισεκατομμύρια ευρώ, τότε καταλαβαίνει κανείς τα αδιέξοδα των μνημονιακών πολιτικών αλλά και των συγκυβερνήτων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όταν μπήκαμε στο μνημόνιο, η τρόικα δήλωνε ότι το χρέος στο 129% του ΑΕΠ είναι μη διαχειρίσιμο και μη βιώσιμο. Πώς λοιπόν σήμερα είναι διαχειρίσιμο και βιώσιμο το σημερινό 171% ή κατά άλλους 179% του ΑΕΠ;

Για εμάς χρειάζεται άλλη αντιμετώπιση, άλλη πολιτική, άλλο προϋπολογισμός. Η ελληνική οικονομία δεν πρόκειται να αλλάξει ρότα, εάν δεν ανατραπούν οι πολιτικές των προηγούμενων χρόνων και δεν αντιμετωπιστούν κυρίως οι λόγοι που οδήγησαν στη μεγαλύτερη ύφεση από την ίδρυση του ελληνικού κράτους.

Τόσα χρόνια, στο όνομα των προαπαιτούμενων για την έξοδο από την κρίση, απελευθερώθηκαν επαγγέλματα, απορρυθμίστηκαν αγορές, γιγαντώθηκε ο οικονομικός φιλελευθερισμός, διαλύθηκε ο παραγωγικός και κοινωνικός ιστός της χώρας και δυστυχώς είμαστε χειρότερα από πριν.

Ούτε αυτά που αποφασίσατε δεν μπορείτε να εφαρμόσετε. Τι κάνατε για παράδειγμα, με το λαθρεμπόριο των καυσίμων; Έχουν περάσει πέντε χρόνια από την εφαρμογή του ν. 3784/2009 για την υποχρεωτική εγκατάσταση των συστημάτων εισροών-εκροών και ακόμα το λαθρεμπόριο συνεχίζεται.

Τι έγινε με τον έλεγχο των offshore; Τι έγινε με τα φαινόμενα έκδοσης πλαστών και εικονικών στοιχείων; Απολύτως τίποτα. Εξιδανικεύετε τη συνέχιση των αποκρατικοποιήσεων μέσω του ΤΑΙ-ΠΕΔ. Βάζετε για στόχο την επόμενη χρονιά την επίτευξη εξόδου ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων. Όταν την περίοδο από το 2011 μέχρι σήμερα έχετε εισπράξει μόνο 3 δισεκατομμύρια, είναι ρεαλιστικό να εισπράξετε σε έναν χρόνο όσα δεν εισπράξατε μέσα σε τρία, τέσσερα χρόνια;

Εκεί που πραγματικά υπάρχει ένα μπάχαλο είναι σ' αυτό που αφορά την προστασία της δημόσιας περιουσίας. Πραγματικά πρόκειται για πάρτι καταπατητών και άγνωστων ιδιοκτητών. Την ίδια βέβαια ώρα αναζητείται η χρηματοδότηση, για να συνεχιστεί το βασικότερο εργαλείο προστασίας και υπεράσπισης της, που είναι η κατάρτιση του Εθνικού Κτηματολογίου και των δασικών χαρτών.

Θα σταθώ λίγο στον αγροτικό χώρο. Εκεί υπάρχει παντελής έλλειψη ενός κεντρικού σχεδιασμού για την παραγωγή προϊόντων που εισάγουμε για να καλύψουμε τις διατροφικές μας ανάγκες, μέριμνα για την υποκατάστασή τους καθώς και για τη στήριξή τους στη διεθνή αγορά. Είναι χαρακτηριστικό ότι σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της ΕΣΥΕ το πρώτο οκτάμηνο του 2014 οι εισαγωγές τροφίμων έφτασαν στα 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Ούτε μια θετική νομοθετική πρωτοβουλία δεν πήρατε για έναν χώρο για τον οποίο όλοι συμφωνούμε ότι μπορεί να συμβάλει στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Όχι μόνο εξακολουθεί να έχει το ακριβότερο κόστος παραγωγής, αλλά και τον υποβάλατε και σε ληστρική φορολόγηση. Τον οδηγήσατε και τον οδηγείτε με όλες τις πολιτικές σας σε οικονομική εξαθλίωση.

Ούτε καν τις κοινωνικές ενισχύσεις δεν μπορείτε να διαχειριστείτε, δίνοντας το δικαίωμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να θεσπίζει διατάξεις σαν αυτή που θα σας διαβάσω. Είναι προχθεσινή. Λέει: «Η επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις και να μειώνει ή να αναστέλλει τις μηνιαίες ή ενδιάμεσες πληρωμές σε ένα κράτος μέλος, αν ένα ή περισσότερα βασικά στοιχεία του εκάστοτε εθνικού συστήματος ελέγχου είτε δεν υφίσταται είτε δεν εφαρμόζεται ουσιαστικά λόγω της σοβαρότητας ή της επανάληψης των διαπιστούμενων ελλείψεων ή αν υφίστανται ανάλογες σοβαρές ελλείψεις στο σύστημα κατά την ανάκτηση παράτυπων πληρωμών.». Το διαβάξω γιατί η εφαρμογή αυτής της διάταξης ξεκίνησε ήδη από τους δικούς μας αγρότες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Προχθές ανακοινώθηκαν τα πρώτα 17 εκατομμύρια ευρώ περικοπών. Βεβαίως ακολουθούν κι άλλα. Όπως καταλαβαίνετε, ακολουθούν πάλι με τους δικούς μας αγρότες. Εκεί πραγματικά έχει γίνει ένα μπάχαλο σε όλα αυτά που δεν μπόρεσαν να αντιμετώπισουν.

Για μας, αγαπητοί συνάδελφοι, ο αγροτικός χώρος χρειάζεται άμεσα τη συγκρότηση ενός εθνικού σχεδίου, που θα προσεγγίσει την αγροτική δραστηριότητα με συγκεκριμένες πολιτικές κατά κλάδο, προϊόν και περιφέρεια. Αυτή η αναγκαία αλλαγή πορείας και η επανεκκίνηση της αγροτικής οικονομίας όμως θα ευδοκίμησει και θα αποκτήσει μόνιμα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά μόνον όταν αντιμετωπιστούν οι μνημονιακές πολιτικές. Αυτό μπορεί να το κάνει μόνο η κυβέρνηση της Αριστεράς, με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ μετά τις εκλογές που οσονούπω έρχονται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Μανούσος Βολουδάκης έχει τον λόγο.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον προϋπολογισμό του 2015. Είναι όμως φυσικό ότι το μυαλό όλων είναι στην εν εξελίξει διαπραγμάτευση με τους πιστωτές μας. Είναι μια διαπραγμάτευση που έχει φτάσει σε κρίσιμο σημείο. Είναι μια διαπραγμάτευση την οποία η πίεση, η ακαμψία των πιστωτών μας έχει φέρει σε ένα σημείο που συνιστά πλέον κίνδυνο για την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Αυτό δεν το λέει κάποιος αντιευρωπαϊστής, κάποιος λαϊκιστής. Το λέει Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Το λέω εγώ, που είμαι φιλελεύθερος, που θέλω τη χώρα στην Ευρώπη. Η ακαμψία των εταίρων μας αυτή τη στιγμή συνιστά κίνδυνο για την πορεία μας στην Ευρώπη. Γι' αυτό πιστεύω ότι δεν μπορούν να υπάρξουν περαιτέρω υποχωρήσεις. Έχουμε αποδείξει ότι οι προϋπολογισμοί εκτελούνται.

Τα τελευταία τρία χρόνια έχουμε, τέτοια εποχή και λίγο νωρίτερα, την ίδια πάντα κατάσταση. Έχουμε την τρόικα να λέει «δεν θα πετύχετε τους στόχους» και οι στόχοι επιτυγχάνονται. Η τρόικα διαψεύδεται. Το ίδιο και η Αξωματική Αντιπολίτευση, που κάνει τις ίδιες προβλέψεις κάθε χρόνο. Και πέρσι τα ακούγαμε αυτά, με τα ίδια λόγια μάλιστα, την περίπτωση της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Με τα ίδια λόγια έλεγαν: «Ξέρετε αυτός ο Προϋπολογισμός δεν θα εκτελεστεί.». «Ξέρετε, θα αναθεωρηθεί». Τίποτα από αυτά δεν έγινε.

Έως σήμερα έχουμε πετύχει πολλά πράγματα, στη βάση των θυσιών των πολιτών. Ο κόσμος, βέβαια, ακόμα περνά δύσκολα. Διορθώνονται στρεβλώσεις και λάθη δεκαετιών. Αυτό είναι επόμενο, γιατί δεν μπορεί μέσα σε λίγους μήνες –ή έστω σε λίγα χρόνια- να φέρει αποτελέσματα που θα γίνουν αισθητά από όλους.

Έχουμε, όμως, τα πρώτα σημάδια της ανάκαμψης. Απτήν την ανάκαμψη δεν μπορούμε να τη βάλουμε σε κίνδυνο. Το 2014 θα είναι η πρώτη χρονιά με μια μικρή αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, ανάπτυξη 0,6%. Η πρόβλεψη του προϋπολογισμού του 2015 επιβεβαίωσε και η EUROSTAT, είναι για 2,9% αύξηση το 2015. Έχουμε την πρώτη, ελαφρά έστω, μείωση της ανεργίας. Έχουμε αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Στο 7,5% έφτασε η αύξηση της λειτουργικής κερδοφορίας των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο επιχειρήσεων στο πρώτο εννιάμηνο. Έχουμε τα καλά νέα στον τουρισμό.

Όλα αυτά σιγά σιγά διαχέονται. Βεβαίως, δεν γίνεται από τη μία στιγμή στην άλλη. Όταν μπήκαμε στις δυσκολίες, στην κρίση, δεν ένιωσαν αμέσως όλοι τις συνέπειες. Έτσι συμβαίνει και τώρα που είμαστε στην έξοδο.

Ας δούμε, όμως, με ένα σχήμα τη γραμμή. Από την αρχή της κρίσης έως σήμερα το Εθνικό Προϊόν έχει μειωθεί κατά 25%. Κατέβηκε έως το 25% η γραμμή, σταθεροποιήθηκε και φέτος, για πρώτη φορά, ανέβηκε πρώτη φορά κατά 0,6% και του χρόνου σχεδόν 3%. Αρχίζει, δηλαδή, η καμπύλη να πηγαίνει προς τα πάνω. Αυτό είναι που δεν μπορούμε να βάλουμε σε κίνδυνο.

Ο προϋπολογισμός που κατατέθηκε είναι μία ρεαλιστική αποτύπωση της κατάστασης ως έχει σήμερα και του τι είναι εφικτό.

Προσωπικά θα ήθελα περισσότερη γενναιοφύνη στον χώρο της φορολογίας, γιατί υπεροφορολογείται η ελληνική κοινωνία και οικονομία. Θα το ήθελα ακόμη και με δημοσιονομικά ουδέτερο τρόπο, με αντίστοιχη περικοπή δαπανών, γιατί υπάρχουν περιθώρια για διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, ιδίως στο δημόσιο, και τις έχω υποστηρίξει και από το Βήμα αυτό και αλλού.

Παρ' όλα αυτά έστω και έτσι ο προϋπολογισμός έχει κάποιες πρώτες ελαφρύνσεις, όπως είναι, για παράδειγμα, στο πετρέλαιο θέρμανσης, όπως στις ασφαλιστικές εισφορές και ενσωματώνει κυρίως ένα πολύ σοβαρό, σημαντικό σκέλος φορολογικής πολιτικής: τη ρύθμιση των εκατό δόσεων για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές. Τη ρύθμιση αυτή καταφέραμε με πολύ αγώνα να την περάσουμε και πρέπει να την υπερασπιστούμε ως κόρη οφθαλμού. Πιστεύω ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να μπει –και ούτε πιστεύω ότι μπορεί να γίνει δεκτό από τη Βουλή, από εμάς- ξανά σε συζήτηση η διαπραγμάτευση με την τρόικα, ιδίως εφόσον ήδη φαίνεται να έχει αποτελέσματα, καθώς χιλιάδες συμπολιτών μας σπεύδουν να ρυθμίσουν τις οφειλές τους στη βάση αυτών των ευνοϊκών ρυθμίσεων.

Οι δυσκολίες που περνά ο κόσμος τον κάνουν σε πολλές περιπτώσεις πολιτικά να σκέφτεται περίπου ως εξής: «Με αυτούς τώρα δυσκολεύομαι. Ας έρθουν οι άλλοι, να τους δοκιμάσουμε και αυτούς, να δούμε τι θα γίνει.».

Ξέρουμε από τώρα τι θα γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει δώσει από τώρα τα δείγματα του τι θα κάνει και γιατί τα πράγματα θα γίνουν πολύ χειρότερα, κατ' εξοχήν μάλιστα γι' αυτούς που έχουν τη μεγάλη ανάγκη, γι' αυτούς που είναι οι πιο φτωχοί. Αυτοί που έχουν την πιο μεγάλη ανάγκη είναι αυτοί που πρώτα απ' όλα χρειάζονται την ανάπτυξη. Η ανάπτυξη έρχεται μόνο μέσα από τις επενδύσεις στους ανταγωνιστικούς κλάδους της οικονομίας, στην ελεύθερη οικονομία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ιδεολογικά αντίθετος σε αυτήν την προσέγγιση. Γι' αυτό είναι πάντα αντίθετος στις επενδύσεις. Γι' αυτό βλέπουμε περιστατικά σαν αυτό στην Κέρκυρα, όπου προπηλακίστηκαν επενδυτές από χώρους επαπτόμενους στον ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό βλέπουμε ακόμα την εμμονή στο μεγάλο κράτος. Γι' αυτό –το απέδειξε χθες ο κ. Σταϊκούρας- το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, που παρουσιάστηκε στο Λονδίνο προκάλεσε και τη θυμηδία επενδυτών που άκουγαν. Το πρόγραμμα αυτό προβλέπει ισοσκελισμένο προϋπολογισμό με ίδιες δημόσιες δαπάνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Αυτό σημαίνει πολύ απλά περίπου 4 δισεκατομμύρια πρόσθετους φόρους, γιατί μόνο έτσι βέβαια, με την υψηλή φορολογία, που είναι μέσα στο ιδεολογικό DNA της Αριστεράς, μπορεί να συντηρηθεί το μεγάλο κράτος, που είναι η βασική υπόσχεση του ΣΥΡΙΖΑ. Ποια είναι η βασική υπόσχεση του ΣΥΡΙΖΑ; Να γυρίσουν όλα στο παρελθόν, στη χρυσή δεκαετία του '80. Αυτό, όμως, δεν είναι αυτό που θα βγάλει τη χώρα από την κρίση.

Βρισκόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπροστά στην ώρα της ευθύνης και εμείς οι Βουλευτές, η κάθε πολιτική παράταξη, αλλά και οι πολίτες. Αυτήν τη στιγμή είμαστε ένα βήμα πριν από την ουσιαστική και ταχύτερη ανάκαμψη, που έχει ήδη ξεκινήσει. Είμαστε σε ένα περιβάλλον πολύ μεγάλων διεθνών κρίσεων στην περιοχή μας. Δεν μπορούμε να βάλουμε τη σταθερότητα της χώρας σε κίνδυνο αυτήν τη στιγμή. Είμαστε ακόμα σε μια κατάσταση στην οποία βλέπουμε να κινδυνεύει σε πολλές περιπτώσεις η ομαλή κοινωνική ζωή και λειτουργία του τόπου με περιστατικά σαν αυτά που κάποιοι πάλι προσπάθησαν να κάψουν την Αθήνα.

Αυτά όλα επιβάλλουν και απαιτούν σταθερότητα. Η ώρα της ευθύνης είναι ώρα την οποία θα έχουμε τον χρόνο να τη σκεφτόμαστε για πολλά χρόνια από εδώ και πέρα, γιατί οι συνέπειες αυτών που ζούμε σήμερα θα είναι μαζί μας για πολλά χρόνια. Ας πάρει ο καθένας τις αποφάσεις του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ξανθός Ανδρέας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι δεν χρειάζεται ιδιαίτερη προσπάθεια για να αποδείξει κανένας ότι η

φιλολογία περί εξόδου από το μνημόνιο ήταν μια τεράστια πολιτική απάτη. Το μνημόνιο είναι εδώ, οι ρυθμίσεις του, οι νόμοι του και παράγουν καθημερινά καταστροφική παραγωγική, κοινωνική, οικονομική και βεβαίως υγειονομική. Έχουμε πει πάρα πολλές φορές –είναι τεκμηριωμένο βιβλιογραφικά αυτό- ότι το μνημόνιο έβλαψε σοβαρά και άνισα, δηλαδή ταξικά, την υγεία των ανθρώπων στην πατρίδα μας.

Με τον σημερινό προϋπολογισμό που συζητούμε δεν αναιρείται, αλλά ίσα ίσα ενισχύεται η μνημονιακή λογική των περικοπών, της συμπίεσης των δημόσιων δαπανών υγείας, της απαξίωσης των δημόσιων δομών και της ενίσχυσης του ιδιωτικού τομέα.

Υπάρχουν πια οικονομολόγοι της υγείας, που δεν έχουν καμμία σχέση με την Αριστερά, οι οποίοι αυτές τις ημέρες προειδοποιούν και λένε ότι με το σημερινό επίπεδο δημόσιων δαπανών υγείας, που είναι αθροιστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό και τα ασφαλιστικά ταμεία περίπου στο 4,3% με 4,5% του ΑΕΠ, η χώρα κινείται σε τριτοκοσμική τροχιά. Δεν υπάρχουν σε καμμία πολιτισμένη χώρα της Ευρώπης τέτοιου τύπου ποσοστά. Υπονομεύονται τα υγειονομικά στάνταρτ της χώρας και τίθενται σε διακινδύνευση και η δημόσια υγεία και η κοινωνική συνοχή, επιτρέψτε μου να πω, και η δημοκρατία στη χώρα.

Με αυτά τα νούμερα, με περικοπές 23% στην κρατική επιχορήγηση των νοσοκομείων, 17% στην κρατική επιχορήγηση των δημόσιων δομών πρωτοβάθμιας φροντίδας, 22% μείωση των παροχών ασθένειας προς τους ασφαλισμένους του ΕΟΠΥΥ, με ελάχιστη αύξηση της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης στο 1/5 αυτού του υπολογισμού που εσείς είχατε κάνει για την κάλυψη των ανασφάλιστων, όχι μόνο δεν μπορείτε να εξασφαλίσετε τη βιωσιμότητα του δημόσιου συστήματος υγείας –μοιάζει σαν τη βιωσιμότητα του δημόσιου χρέους αυτό το σενάριο-, αλλά ούτε και να αντιμετωπίσετε το κρίσιμο, το μείζον κοινωνικό πρόβλημα της πλήρους υγειονομικής περιθάλψης των ανασφάλιστων.

Έφτασε βεβαίως να υπάρξει μια τεράστια κοινωνική πίεση, μια επιστημονική κατακραυγή σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, έφτασε η τρόικα να απαιτήσει να είναι στα προαπαιτούμενα των δόσεων του Ιουνίου, για να βγουν δύο κοινές υπουργικές αποφάσεις που, ενώ θέτουν ένα κανονιστικό πλαίσιο -ανεπαρκές κατά τη γνώμη μας και προβληματικό, διότι βάζει πάρα πολλούς ηθικούς και γραφειοκρατικά εμπόδια-, παρ' όλα αυτά ούτε αυτό έχετε καταφέρει να εφαρμοστεί, διότι υπάρχουν τρεις πολιτικοί λόγοι.

Ο πιο βασικός από αυτούς είναι ότι έχετε δεσμευτεί σε ένα ανελαστικό και ασφυκτικό δημοσιονομικό πλαίσιο.

Ο δεύτερος πολιτικός λόγος είναι ότι υπηρετείτε ένα νεοφιλελεύθερο σχέδιο ιδιωτικοποιημένης υγείας, στο DNA του οποίου είναι και η προκλητή ζήτηση και η σπατάλη και η κερδοσκοπία και η διαφθορά.

Ο τρίτος πολιτικός λόγος, κατά την άποψή μας, είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι στην πραγματικότητα δεν πιστεύετε στην ισότητα και καθολική πρόσβαση των ανδρών στην περίθαλψη. Επειδή ακριβώς πιστεύετε ότι η κοινωνική και οικονομική ανισότητα είναι ευεργετικός παράγοντας που ευνοεί τον ανταγωνισμό, τις επενδύσεις, την επιχειρηματικότητα και το κέρδος, γι' αυτό και στον χώρο της υγείας δεν μπορείτε να υπερασπιστείτε την ισότητα και καθολική πρόσβαση όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από εργασιακά, ασφαλιστικά και οικονομικά στάνταρ.

Γι' αυτό και για να υπάρξει μία αξιοπιστη απάντηση σε αυτό το τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα και να υπάρξει πραγματικά μία εγγυημένη κάλυψη των αναγκών αυτών των ανθρώπων και στο επίπεδο της ιατρικής παρακολούθησης και στο επίπεδο των εργαστηριακών εξετάσεων, το οποίο είναι εκτός συζήτησης, και στο επίπεδο των φαρμάκων και της νοσηλείας, χρειάζονται πολιτικές δυνάμεις και μοντέλο διακυβέρνησης της χώρας που πραγματικά να πιστεύει, να έχει στο αξιακό, στο ιδεολογικό του σύστημα ως πυρηνικό στοιχείο, στην κοσμοαντίληψή του, την ιδέα της ισότητας και της ισοτιμίας των ανθρώπων, ειδικά στον τομέα της υγείας.

Εμείς, λοιπόν, αυτό για το οποίο έχουμε δεσμευτεί είναι η πλήρης και καθολική κάλυψη των ανασφάλιστων ανθρώπων. Έχουμε προϋπολογίσει τι χρειάζεται, έχουμε πει ότι, εκτός από χρήματα, χρειάζεται να ενισχύσουμε σήμερα τις δημόσιες δομές, να τις

ενισχύσουμε με ανθρώπινο δυναμικό, να αναπροσανατολίσουμε δημόσιους πόρους από τον κρατικοδίαιτο επιχειρηματικό τομέα, ο οποίος έχει ενισχυθεί με πολύ μεθοδικό τρόπο τα τελευταία χρόνια, προς τις δημόσιες δομές περίθαλψης και πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας, και βεβαίως να υπάρξει μια συνολική αναδιοργάνωση του δημόσιου συστήματος υγείας. Γιατί εμείς δεν υπερασπιζόμαστε το ΕΣΥ του χτες. Θέλουμε ένα νέο δημόσιο σύστημα υγείας, που διευρύνει τον δημόσιο χώρο στην περίθαλψη και περιορίζει την αγορά, που λειτουργεί με ένα άλλο εργασιακό και κοινωνικό ήθος, στηριγμένο στις πιο υγιείς και έντιμες δυνάμεις που έχει αυτό το σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, κρίνονται τελικά στο κρίσιμο ζήτημα της πολιτικής αξιοπιστίας. Επειδή, λοιπόν, σ' αυτή τη χώρα δεν έχουμε μόνο οικονομική και κοινωνική χρεοκοπία, αλλά έχουμε και πολιτική χρεοκοπία ενός πελατειακού και φαύλου πολιτικού συστήματος, το οποίο έχει οδηγήσει την κοινωνία σε μία τεράστια κρίση πολιτικής εκπροσώπησης, γι' αυτό και χρειάζεται σήμερα αξιοπιστία πολιτικής λύσης, γι' αυτό δεν μπορεί να υπάρξει πολιτική σταθερότητα πάνω σ' αυτά τα σαθρά κοινωνικά ερείπια τα οποία έχετε δημιουργήσει, γι' αυτό και ενδυναμώνεται το αίτημα να υπάρξει η μόνη δημοκρατική πολιτική διέξοδος σήμερα, που είναι οι εκλογές και η ανάληψη της ευθύνης της διακυβέρνησης της χώρας από μία κυβέρνηση που και θα φροντίσει την ανακούφιση της κοινωνίας και θα αποκαταστήσει τη δικαιοσύνη και θα φέρει κι ένα άλλο πολιτικό ήθος στη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η κ. Ντόρα Μπακογιάννη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είθισται η συζήτηση για τον προϋπολογισμό να είναι η ουσιαστικότερη πολιτική συζήτηση η οποία γίνεται στην Αίθουσα αυτή. Σήμερα γίνεται σε ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες.

Μήνες τώρα, από τις ευρωεκλογές και μετά, κυριαρχεί στη χώρα μια άγωνα και εσωστρεφής αντίληψη, που τροφοδοτείται από τακτικισμούς, γύρω από την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας και την πρόκληση πρόωρων εκλογών. Έχουν μπει στο μικροπολιτικό παιχνίδι ως άλλοθι θέματα καθοριστικής σημασίας για το μέλλον της χώρας. Όμως, δεν φαίνεται η μεγάλη πλειοψηφία του πολιτικού κόσμου να αντιλαμβάνεται ότι η θέση της Ελλάδας κινδυνεύει.

Στο ευρύτερο περιβάλλον οι εξελίξεις είναι δυσμενείς. Οι καταστάσεις από την Ουκρανία ως τη Συρία μάς επηρεάζουν και προκαλούν αντίκτυπο στα εθνικά μας θέματα. Στο Κυπριακό η προκλητική τακτική της Τουρκίας επιδιώκει την ένταση. Αντιστοίχως, στις ελληνοτουρκικές σχέσεις η Άγκυρα δείχνει να θέλει να γυρίσει το ρολόι πολλά χρόνια πίσω. Ταυτόχρονα, στο Σκοπιανό, αλλά και στα βαλκανικά παρατηρούνται συμπεριφορές που θα έπρεπε να μας αφυπνίσουν.

Δυστυχώς, όλα αυτά δεν καταγράφονται στην εγχώρια δημόσια συζήτηση. Μιλάμε σαν να είμαστε σε συνθήκες εργαστηρίου. Εκπονούνται κομματικές και προσωπικές στρατηγικές σαν να είμαστε μόνοι μας. Ακόμα και στο κρίσιμο θέμα του χρέους, η πολιτική αντιπαράθεση ξεκινά από μια εσφαλμένη παραδοχή, ότι μιλάμε με όρους εσωτερικής αντιπαράθεσης, ως σαν να αποφασίζουμε μόνοι μας για τη διευθέτησή του.

Αυτή η διαρκής ομφαλοσκοπηση και εσωστρέφεια έχουν αρχίσει να μας στοιχίζουν ακριβά. Βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κλείνει η επώδυνη περίοδος της σκληρής προσαρμογής. Πρέπει να περάσουμε στην καινούργια περίοδο, εκείνη της ανάπτυξης και της εξωστρέφειας, της ομαλής εξόδου στις αγορές.

Απ' ό,τι φαίνεται, από τον τρόπο με τον οποίο εξελίσσεται η διαπραγμάτευση για την αξιολόγηση και εξαιτίας και των λαθών και παραλείψεων της τρόικας, η μετάβαση θα γίνει με επώδυνο τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να προστατέψουμε την ομαλότητα απαιτείται στοιχειώδης ευθύνη από όλους. Οι συνθήκες επιτάσσουν τη συγκρότηση ενός εθνικού μετώπου. Εθνικό μέ-

τωπο δεν σημαίνει ότι θα συμπέσουμε σε όλα. Δεν μπορούμε, άλλωστε. Δεν σημαίνει να ταυτιστούμε. Σημαίνει όμως να συμφωνήσουμε στα βασικά, στα αυτονόητα.

Τώρα πλέον κανείς δεν έχει το άλλοθι της άγνοιας. Όλοι ξέρουμε ότι από το 2010 η χώρα κινδύνεψε αρκετές φορές να βρεθεί εκτός ευρώ. Σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις, η επιβεβαρημένη θέση της χώρας επιδεινώθηκε από συμπεριφορές και παθογένειες που ακόμα διατρέχουν, δυστυχώς οριζόντια, το πολιτικό σκηνικό της χώρας: οξύτητα, πόλωση, λαϊκισμός, πελατειακές και συντεχνιακές λογικές, πολιτικαντισμός, πλήρης ασυνεννοησία, ακόμα και στα θεμελιώδη.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε ούτε με μισές αλήθειες ούτε με τα εξωπραγματικά που υπόσχεται η Αντιπολίτευση και που άκουσα πριν από λίγο τους συναδέλφους να λένε. Σωσίβιο και δύναμη για τη χώρα και την ασφαλή μετάβαση στη νέα φάση είναι η συνεννόηση, είναι το εθνικό μέτωπο για το οποίο σάς μιλήσα.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, σας καλώ για μια ακόμα φορά να συμφωνήσουμε στα βασικά: στην εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, στους εθνικούς μας στόχους, σε ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης για τη χώρα, στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, στον προσδιορισμό της ημερομηνίας των εκλογών.

Η συναίνεση είναι απαραίτητη για να σωθεί ο τόπος. Επί των ερειπίων δεν θα χαρεί κανείς και αρχίζετε και το καταλαβαίνετε ήδη από τις κουβέντες που κάνετε μεταξύ σας.

Στον ΣΥΡΙΖΑ έχετε πλέον αίσθηση της ζοφερής πραγματικότητας. Μην αγκυλώνετε πια σε ξεπερασμένες ιδεοληψίες και φανατισμούς. Γνωρίζετε πλήρως τι συμβαίνει. Επομένως μην προσποιήστε το αντίθετο. Η πολιτική της πόλωσης, της οξύτητας και της διχασμού δεν προσφέρει διέξοδο ούτε φέρνει ψήφους, σε τελική ανάλυση, σε κανέναν.

Το μόνο που πετυχαίνετε είναι να δηλητηριάσετε το πηγάδι από το οποίο ελπίζουν όλοι να πουν νερό και να κηρύσσετε τον πόλεμο στην κοινωνία, στους παραγωγικούς και δημιουργικούς Έλληνες, στα νέα παιδιά, στους άνεργους. Μόνο ένα εθνικό μέτωπο θα συμβάλει στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης προς τη χώρα και την οικονομία της.

Επιτέλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κατάφεραν στην Πορτογαλία. Το κατάφεραν στην Ιρλανδία. Εμείς δεν το χρωστάμε αυτό στον δικό μας λαό;

Κυρίες και κύριοι, το κλειδί της νέας περιόδου βρίσκεται στην προώθηση των μεταρρυθμίσεων, τις οποίες η μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας θεωρεί αυτονόητες. Αλλαγές έχουν γίνει πολλές. Η Κυβέρνηση με αίσθηση ευθύνης έχει προωθήσει πολλές από τις διαρθρωτικές αλλαγές τα τελευταία δύο χρόνια.

Όμως είναι αναγκαίο να υλοποιήσουμε και τις μεταρρυθμίσεις που εκκρεμούν, για να απαλλαγεί η οικονομία από τις στρεβλώσεις δεκαετιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας.

Για παράδειγμα, χρειαζόμαστε την τρόικα να μας πει ότι οι εταιρείες παραγωγής κρασιού δικαιούνται να παράγουν και ξίδι; Δεν χρειαζόμαστε υποδείξεις ή παροτρύνσεις από την τρόικα για να ενεργοποιηθεί το Ελληνικό Επενδυτικό Ταμείο, που εγκαινιάστηκε το 2013 με έδρα το Λουξεμβούργο, για να προσφερθεί φθηνότερη χρηματοδότηση στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Δεν χρειάζεται μεγάλη σοφία για να αντιληφθούμε ότι η πολιτική της υπερφορολόγησης εξαντλήθηκε και ότι χρειάζεται άμεσα σχεδιασμός ενός νέου, δίκαιου και σταθερού φορολογικού συστήματος, που να στηρίζεται σε λιγότερους φόρους, χαμηλότερους συντελεστές και δίκαιη κατανομή βαρών.

Το 2015 το μεγάλο στοίχημα, η μεγάλη πρόκληση είναι να κάνουμε το άλμα προς τα εμπρός, να κάνουμε την ανάπτυξη χειροπιαστό έργο, να πετύχουμε τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης, να αυξήσουμε το οικογενειακό εισόδημα. Χρειάζεται να συνεννοηθούμε, να αντιληφθούμε τις ευθύνες που έχουμε για την πορεία της χώρας.

Όμως αν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν θέλετε να συνεννοηθούμε, εγώ βαθύτατα πιστεύω ότι αυτή η Βουλή έχει την πλειοψηφία των Βουλευτών εκείνων που αντιλαμβάνον-

ται την ευθύνη τους απέναντι στη χώρα και στις νέες γενιές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Μαρία Κα-
νελλοπούλου έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για τον πολιτισμό θέλω να μι-
λήσω και λυπάμαι που έχω μόνο έξι λεπτά.

Αντί, λοιπόν, για όμορφα, ποιητικά λόγια, βαρετές, χλιοειπω-
μένες κουβέντες πως τάχα είναι η βαριά μας βιομηχανία, ας ξε-
κινήσω με νούμερα και αριθμούς. Θα μου επιτρέψετε
τουλάχιστον τα μαθηματικά να τα εμπιστεύομαι ακόμη.

Ποσοστό 0,16% θα δοθεί για το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλη-
τισμού και ειδικά για τον πολιτισμό το ιλιγγιώδες 0,12% του προ-
ϋπολογισμού! Τουτέστιν, 37 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα σε
σχέση με πέρσι, 58 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα σε σχέση με το
2012, ενώ το 2014 έχουμε συνολική μείωση των εισροών από τον
τακτικό προϋπολογισμό και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύ-
σεων για το Υπουργείο σε απόλυτους αριθμούς 49,5 εκατομμύ-
ρια ευρώ.

Κατόπιν αυτού, μιλάτε για ανάπτυξη, για αύξηση του ΑΕΠ, για
πλεόνασμα, ενώ εξαφανίσате ευτυχώς από την καθημερινή σας
ρητορεία το ατυχές success story.

Ας δούμε, λοιπόν, αντί για ανάπτυξη, τι πραγματικά έχουμε.
Έχουμε τεράστια ανεργία σε επίπεδα ανθρωπιστικής κρίσης σε
όλους τους χώρους των καλλιτεχνών. Έχουμε εκποίηση της δη-
μόσιας περιουσίας του Υπουργείου Πολιτισμού μέσω ΤΑΙΠΕΔ,
από τα ακίνητα της Πλάκας, τον Αστέρα της Βουλιαγμένης με
τον ναό του Απόλλωνα Ζωστήρα, τη Στροφιλιά στη δυτική Αχαΐα,
το Ολυμπιακό Ιππικό Κέντρο στο Μαρκόπουλο ως τα είκοσι οχτώ
ακίνητα του δημοσίου, που σκανδαλωδώς πουλήθηκαν σε ιδιώ-
τες φθηνά για να ενοικιαστούν εκ των υστέρων από το δημόσιο
ακριβά.

Δεν θα παραλείψω, λόγω του πρόσφατου show-off στο Ναύ-
πλιο, μια μικρή αναφορά στα τριάντα τρία συνολικά στρέμματα
δόμησης και περιβάλλοντος, χώρου στην Α' ζώνη -απολύτου
προστασίας, δηλαδή- της Ακροναυπλίας, που και αυτή εκχωρή-
θηκε στο ΤΑΙΠΕΔ προς εκποίηση, με ταυτόχρονη απαλοιφή της
ιστορικής μνήμης, ακολουθώντας τη μοίρα της μαρτυρικής
Μπουμπουλιάς.

Έχουμε νέο οργανόγραμμα του Υπουργείου, που επιφέρει πο-
λυποίκιλα προβλήματα στη λειτουργία των υπηρεσιών, όπως
υπερσυγκέντρωση αρμοδιοτήτων στα χέρια του Υπουργού και
τεράστια προβλήματα λειτουργίας των προγραμμάτων ΕΣΠΑ,
νέες δομές με απευθείας αποφάσεις του Υπουργού. Διαμορφώ-
νεται μια νέα διοικητική ιεραρχία του Υπουργείου, στελεχωμένη
με αδιαφανή κριτήρια, καταργώντας κάθε έννοια χρηστής δημό-
σιας διοίκησης και επαναφέροντας το ρουσφετολογικό, κομμα-
τικό κράτος σε όλο του το μεγαλείο.

Ειρήσθω εν παρόδω, αυτό το ονομάζετε καινούργιο και νέο.

Έχουμε στο τρίτο κεφάλαιο του προϋπολογισμού την ανησυ-
χητική πληροφορία για ολοκλήρωση της θεσμικής θωράκισης
στην επιτάχυνση αρχαιολογικών ερευνών και εργασιών στο πλαί-
σιο εκτέλεσης δημόσιων έργων και μεγάλων επενδύσεων. Πρό-
κειται για μια μεταρρύθμιση που, με αξιοπρόσεκτη επιμονή,
επανέρχεται συνεχώς. Διαβάζουμε «θεσμική θωράκιση», αλλά
φοβόμαστε θεσμικό αφοπλισμό.

Επιδιώκεται η μείωση του χρόνου των εργασιών πεδίου, δη-
λαδή των ανασκαφών, καθώς με πρόσχημα τη μείωση της γρα-
φειοκρατίας επιβάλλεται σχεδόν στην ήδη παραγκωνισμένη και
υποστελεχωμένη Αρχαιολογική Υπηρεσία να παρακάμπτει την
ορθή επιστημονική διαδικασία, που προβλέπει συγκεκριμένους
ρυθμούς, να θέτει σε κίνδυνο αρχαιότητες και επιστημονικά στοι-
χεία, προκειμένου να τηρηθούν τα χρονοδιαγράμματα των μεγα-
λοεργολάβων.

Στο ίδιο κεφάλαιο οι εξαγγελίες περί άρσης των δυσχερειών
που δημιουργούνται στις αδειοδοτήσεις για την έναρξη οικονο-
μικών δραστηριοτήτων μάς ανησυχούν εξίσου, βλέποντας πάλι
να υπονομεύεται η δυνατότητα της πολιτείας να ελέγχει τους
όρους προστασίας και διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονο-
μίας.

Έχουμε στη σελίδα 76 αναφορά στη διατήρηση και διεύρυνση
του ωραρίου λειτουργίας μουσείων και αρχαιολογικών χώρων,
που θα διευκολύνει τη διοργάνωση εκδηλώσεων και επισκέψεων,
καθώς και την παράλληλη αύξηση εσόδων για το δημόσιο και
τους εμπλεκόμενους φορείς οικονομικής δραστηριότητας.
Καλώς, αλλά ποιοι είναι άραγε οι εμπλεκόμενοι φορείς οικονομι-
κής δραστηριότητας; Απ' ό,τι γνωρίζουμε, πλην του νέου Μου-
σείου της Ακρόπολης, που είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου
δικαίου, όλα τα άλλα μουσεία της επικράτειας -πλην των ιδιωτι-
κών μουσείων και συλλογών- αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης
του Υπουργείου διά του ΤΑΠ και δεν εμπλέκονται άλλοι φορείς.
Περιμένουμε διευκρινίσεις.

Μιας και αναφέρθηκα στο Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων, να
διαβεβαιώσω ότι ως αυριανή κυβέρνηση της Αριστεράς θα προ-
βούμε στην αναδιάρθρωση του ταμείου, που μπορεί να αποτε-
λέσει σημαντικό εργαλείο ανάπτυξης των οικονομικών του
πολιτισμού, εργαλείο που παραμένει αχρησιμοποίητο στα χέρια
της Κυβέρνησης.

Ακόμα παραμένει πιλοτικό το ηλεκτρονικό εισιτήριο, τα ράφια
στα πωλητήρια των μουσείων μας είναι άδεια, έχουμε ανυπαρξία
ψηφιακής πλατφόρμας αγορών, έλλειψη υπηρεσίας παράδοσης
πωλητών στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Δεν υπάρχουν εκ-
δόσεις, ψηφιακοί οδηγοί, ευπώλητα κ.λπ.. Ανάπτυξίς!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-
λίας της κυρίας Βουλευτού)

Σας παρακαλώ, λίγο την ανοχή σας.

Προϋπολογισμός και πάλι. Διαπιστώνουμε πως το κονδύλι για
αποδοχές και συντάξεις παρουσιάζεται ελαττωμένο κατά 15 εκα-
τομμύρια ευρώ. Πώς θα επέλθει αυτή η μείωση του μισθολογικού
κόστους στο Υπουργείο, αν όχι με μείωση μισθών και συντάξεων
και με απολύσεις; Υπάρχει απάντηση, αντίλογος, διάψευση, δι-
ευκρίνιση;

Διαβάζουμε για άλλη μια δραστική μείωση κατά 53% του κον-
δυλίου που αναφέρεται σε υπερωρίες, αργίες, οδοιπορικά, εξαι-
ρέσεις. Συμπεραίνουμε ότι οι υπάλληλοι, πληρώνοντας από την
τσέπη τους, χρηματοδοτούν την υπηρεσία, προκειμένου να επι-
τελέσουν το έργο τους. Ανάπτυξίς!

Θα μπορούσαμε και θα έπρεπε να μιλάμε ώρες για τον συγκε-
κριμένο προϋπολογισμό, αλλά ο χρόνος είναι απαγορευτικός.
Εκτός των άλλων είναι ειρωνεία να μιλάμε για πολιτισμό σήμερα
που ένας νέος άνθρωπος χορεύει με τον θάνατο διεκδικώντας
τη ζωή, μια ζωή με δικαίωμα στη μόρφωση, μια ζωή με ποιότητα,
ελευθερία και πολιτισμό.

Ο πολιτισμός είναι ακριβός, όπως και η δημοκρατία. Δεν αποτι-
μούνται, δεν υπολογίζονται, δεν τεμαχίζονται, δεν εκποιούνται,
δεν πωλούνται με το κιλό σε χρηματοπιστωτικά παζάρια. Δημο-
κρατία και πολιτισμός είναι αδιαπραγμάτευτες αξίες της δικής
μας Αριστεράς και πολύ σύντομα θα είμαστε σε θέση να υλοποι-
ούμε το δικό μας πρόγραμμα, ακυρώνοντας τον, και πολιτισμο-
κότο, προϋπολογισμό σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει
ο Υπουργός Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κ. Βα-
σίλειος Κικιλίας.

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ (Υπουργός Δημοσίας Τάξης και Προ-
στασίας του Πολίτη):** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Εγώ δεν θα χρειαστώ τα δώδεκα λεπτά, για χάρη κάποιων συ-
ναδέλφων που μόνιμα στο τέλος κάθε σοβαρής συζήτησης στο
ελληνικό Κοινοβούλιο δεν προλαβαίνουν να μιλήσουν. Θα μιλήσω
πολύ πιο σύντομα.

Ευχαριστώ για την ευκαιρία που μου δίνετε να μιλήσω ίσως
για τον πρώτο προϋπολογισμό της χώρας, μετά την κρίση, που
θα είναι στη μετά το μνημόνιο εποχή.

Θα ήθελα, όμως, πρώτα να επαναφέρω όλους μας στις παιδι-
κές μας ηλικίες και στον μύθο του Ηρακλή, στους δύο δρόμους
που είχε να επιλέξει, τον δρόμο της αρετής και τον δρόμο της
κακίας. Ο δρόμος της κακίας είναι εύκολος, φαρδύς, γεμάτος
λαϊκισμό, εύκολες υποσχέσεις, ενδεχομένως είναι μια προσωπική
διαδρομή χωρίς βάρη στην πλάτη, αλλά με μεγάλο κόστος για
τους συνανθρώπους μας. Ο δρόμος της αρετής είναι δύσβατος,

δύσκολος, στενός, ανηφορικός, με προσωπικό τίμημα ίσως, αλλά στο τέλος της διαδρομής έχει κανείς την αναγνώριση των ανθρώπων και μια θέση στην ιστορία. Ο Ηρακλής επέλεξε τον δεύτερο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Όσο και αν είναι μύθος, μυθολογία, νομίζω ότι έχει να κάνει άμεσα με την πραγματικότητα την οποία βιώσαμε και βιώνουμε στην Ελλάδα της κρίσης, στην προσπάθεια που κάνει αυτή η Κυβέρνηση και το σύνολο του ελληνικού λαού -ανεξάρτητα από το τι ψηφίζει, από το πού ανήκει, από το τι ιδεολογία έχει, τι πιστεύει- να βγούμε από αυτήν την εθνική μελαγχολία, να βγούμε από την κρίση, να οδηγηθούμε σε καλύτερες μέρες, να ευημερήσουμε.

Το 2010 ως πολίτης -με την υποσημείωση ότι ήμουν υποψήφιος περιφερειάρχης- δήλωσα ειλικρινώς ότι το σύστημά μας, έτσι όπως λειτούργησε στη Μεταπολίτευση, πτώχευσε. Ενδεχομένως δεν ήμασταν αρκετά ώριμοι για να το καταλάβουμε τότε ή για να το εισπράξουμε, παρ' όλο που η κρίση είχε αρχίσει.

Το 2014, κάποια χρόνια μετά, η χώρα σε καιρό ειρήνης έχει χάσει το 30% του ΑΕΠ της. Έπρεπε να αντεπεξέλθει με 29% ανεργία, πάνω από 50% στους νέους ανθρώπους. Ο λαός, ανεξάρτητα -επαναλαμβάνω- από αυτό το οποίο πιστεύει καθένας, ανεξάρτητα από το πού τοποθετείται καθένας πολιτικά, βίωσε μία συγκλονιστική κρίση.

Αποκλειστικά ο ελληνικός λαός σήκωσε το σύνολο των βαρών στην πλάτη του, με την αίσθηση ότι θα υπάρξει ξανά ελπίδα, επειδή η ελπίδα είναι η κινητήριος δύναμη για τον άνθρωπο.

Αυτά τα συναισθήματα της ελπίδας, του σεβασμού, της αγάπης πιστεύω ακράδαντα και από τη θέση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης ότι είναι ανώτερα από τα συναισθήματα της βίας, του μίσους, της αντεκδίκησης, της κατάλυσης του κράτους και της κοινωνικής ειρήνης.

Άρα, αν πρέπει να βάλουμε στο ίδιο σακί όλη την προσπάθεια που έγινε -και ενδεχομένως ολοκληρώνεται στο πιο δύσκολο σημείο της διαπραγματεύσεως το οποίο ζούμε, στο τελευταίο σκαλοπάτι, αυτές τις τελευταίες μέρες-, πρέπει να πούμε, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, ότι έχουν γίνει τεράστιες προσπάθειες να αλλάξει η χώρα, να βελτιωθεί, να γίνουν αυτές οι μεταρρυθμίσεις, οι τομές και οι αλλαγές, που κάποιοι από εμάς αρνηθήκαμε να κάνουμε στα χρόνια της Μεταπολίτευσης, τις οποίες πληρώνουμε ακριβά και θα πληρώσουν τα παιδιά σας, η γενιά που έρχεται, η γενιά της κρίσης και οι γενιές μετά από αυτή.

Έτσι, κύριοι συνάδελφοι, εγώ παραδέχομαι πρώτος -γεννημένος το 1974, αλλά ζώντας στη Μεταπολίτευση και τώρα στην κρίση- ότι βεβαίως έχουν γίνει και λάθη, βεβαίως έχουν γίνει και αστοχίες, βεβαίως έχουν υπάρξει και προβλήματα και ότι ο ελληνικός λαός δεν είναι χαζός, τα βλέπει, τα καταλαβαίνει, τα εισπράττει. Βεβαίως, αυτό έχει υπάρξει ένα μεγάλο κόστος για την Κυβέρνηση και για τους Βουλευτές των δύο κομμάτων τώρα -των τριών παλιότερα- τα οποία στηρίζουν αυτήν την προσπάθεια.

Όμως, κύριε Ιωαννίδη, αν τα βάλουμε όλα μαζί σε ένα σακί, αν τα συνυπολογίσουμε όλα, τότε σίγουρα το πρόσημο είναι θετικό. Σίγουρα μπροστά στον βωμό τού να τα καταφέρει η χώρα, μπροστά στην προσπάθεια που γίνεται να ευημερήσουν οι επόμενες γενιές, να μην είναι αυτή η πρώτη γενιά στη Μεταπολίτευση που θα ζήσει χειρότερα από την προηγούμενη, αισθάνομαι ειλικρινώς ότι αξίζει τον κόπο για τα μικρά, τα μικροπολιτικά, τα κομματικά να υπερβούμε εαυτόν και να ξεπεράσουμε ακόμα και αυτές τις δυστυχείς αδυναμίες και τα ζιζάνια της Μεταπολίτευσης, που μας κατατρώνε.

Δυστυχώς, πάντα βλέπουμε, παρατηρούμε και βάζουμε σε πρώτο πλάνο αυτά που γίνονται εσωτερικά, στον δικό μας μικρόκοσμο, αγνοώντας ενδεχομένως πολύ σοβαρά πράγματα για τη χώρα, τα οποία έρχονται σε ένα διεθνές σύστημα το οποίο αλλάζει, σε μια γεωστρατηγική ισορροπία που είναι επικίνδυνη, στην οποία ελλοχεύουν κίνδυνοι, που είμαι σίγουρος και αρνούμαι να πιστέψω ότι η οποιαδήποτε και ο οποιοσδήποτε εδώ μέσα συνάδελφος, πολύ πιο έμπειρη και έμπειρος από εμένα, δεν θέλει να δει, δεν θέλει να συνυπολογίσει ή δεν θα έβαζε σε πρώτη προτεραιότητα.

Τέλος πάντων, παρ' όλο που μπορεί ενδεχομένως να έχουμε τις ιδεολογικές, τις πολιτικές μας διαφορές και μπορεί πολλές φορές να ξεπερνάμε και τις γραμμές και την καλώς εννοούμενη πολιτισμένη συμπεριφορά, προσπαθώντας να πείσουμε τον άλλο για τη γνώμη μας, υπάρχει ένα πράγμα, μια ιδέα, ένα πιστεύω, στο οποίο αυτή τη στιγμή η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, ανεξαρτήτως του πού ανήκει, πού στέκεται και σε τι πιστεύει και ψηφίζει, προσυπογράφει. Και αυτό είναι η ασφάλεια της πόλης και της χώρας και η ευημερία της, η διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω κάνει πολύ μεγάλες προσπάθειες απ' αυτή τη θέση τους τελευταίους πέντε μήνες -και το λέω με όλο τον σεβασμό προς εσάς- να υπηρετήσω θεσμικά αυτήν τη θέση, χωρίς κομματικές παρωπίδες και να υπάρξει διάλογος ειλικρινής με όλους τους εκπροσώπους των κομμάτων, τους υπεύθυνους για το Υπουργείο μου και αυτούς ακόμη που έχουν διαφορετική άποψη και γνώμη και τη λένε έντονα και ενδεχομένως ξεφεύγουν και απ' αυτά τα οποία εγώ αντιλαμβάνομαι ως πολιτικό διάλογο. Το έχω κάνει με πολύ μεγάλο σεβασμό απέναντι στην ελληνική κοινωνία, σε μια προσπάθεια η Ελληνική Αστυνομία, που είναι εκείνη η δομή που πήρε όλο το βάρος της κρίσης, να μην είναι απέναντι και μακριά από την ελληνική κοινωνία, να μη διαρραγεί αυτή η σχέση άλλο, αλλά αντίθετα να έρθει πιο κοντά.

Θέλω να θυμίσω ότι στο μείζον θέμα που προέκυψε με τις απολυμένες καθαρίστριες στο Υπουργείο Οικονομικών η Ελληνική Αστυνομία έδειξε το ανθρώπινο πρόσωπό της, αντιλαμβανόμενο και το Υπουργείο την κρίση και την πραγματικότητα. Γυναίκες αστυνομικοί, χωρίς κρίση, χωρίς προμετωπίδες, χωρίς προκλητικότητα, στάθηκαν όπως ορίζει ο νόμος, ανεξάρτητα αν πιστεύουμε πως οι καθαρίστριες είχαν δίκιο ή άδικο. Γιατί δεν μπορεί κανείς, όπως καταλαβαίνετε, να καταλύσει το Σύνταγμα και τον νόμο και να μπει, για να διαμαρτυρηθεί ή να μην αφήσει να λειτουργήσει μια δομή, όπως είναι ένα Υπουργείο.

Αμέσως μετά, διαμαρτυρήθηκαν στο κέντρο της Αθήνας έξι χιλιάδες συνταξιούχοι. Ήμουν νεαρός και θυμάμαι πολύ καλά παλαιότερες σκηνές με καπνογόνα, με ξυλοδαρμούς, σκηνές που δεν θα θέλαμε να ξαναζήσουμε για αυτούς οι οποίοι έχουν διανύσει το μεγαλύτερο κομμάτι της ζωής τους και έχουν προσφέρει στην ελληνική κοινωνία. Άνδρες των ΥΜΕΤ, χωρίς προστατευτικά, χωρίς κρίση, ήταν μαζί τους στην πορεία. Ο ίδιος ο πρόεδρος των συνταξιούχων ήρθε και με ευχαρίστησε προσωπικά, που σημαίνει ότι στην Ελληνική Αστυνομία γίνονται πολύ μεγάλες προσπάθειες να δείξει και το άλλο πρόσωπό της, το κοινωνικό της πρόσωπο.

Μπορώ να πω πολλά. Μπορώ να πω για τη Διεύθυνση Ηλεκτρονικού Εγκλήματος και την προσπάθεια που κάνουμε στα σχολεία για την πάταξη της παιδεραστίας, της παιδοφιλίας και τους κινδύνους που κρύβονται για τα παιδιά και τα εγγόνια μας στο διαδίκτυο. Μπορώ να πω για τις επιτυχίες της Ελληνικής Αστυνομίας σε σχέση με απαγωγές, που αποτελούν πολύ μεγάλο κίνδυνο για την ελληνική κοινωνία. Είναι ό,τι χειρότερο για μια κοινωνία η απαγωγή. Διαρρηγνύει τον κοινωνικό ιστό. Μπορώ να πω για τη μάχη που δίνουμε απέναντι στο μεγάλο έγκλημα σε πολύ υψηλά επίπεδα και απέναντι στην τρομοκρατία επίσης.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δακρυγόνα στα ΑΜΕΑ, κύριε Υπουργέ! Στα ΑΜΕΑ και μας λέτε για ανθρώπινο πρόσωπο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Κυρία συνάδελφε,...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Συγγνώμη για τη διακοπή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Αλλά δεν μετανιώνω καθόλου που την έκανα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει σεβασμός για τη συνάδελφο και το γνωρίζω, οπότε δεν πειράζει η διακοπή και η παρατήρηση.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Έστω!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι μέσα σε μια καθημερινότητα που είναι πολύ δύσκολη είναι προφανές ότι, όπως λέει και η κυρία συνάδελφος, μπορεί να υπάρξουν και αστοχίες. Η βούληση, όμως, που υπάρχει, η διάθεση που υπάρχει, οι οδηγίες που υπάρχουν είναι, για να γίνει αυτή η προσπάθεια απέναντι σε νέα παιδιά, τα παιδιά της Ελληνικής Αστυνομίας, που είναι τα παιδιά και τα εγγόνια μας, είναι μέσα από τις ελληνικές οικογένειες και βιώνουν την κρίση, κυρίες και κύριοι, όπως εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μια πολιτισμένη διακοπή έφερε ένα πολιτισμένο αποτέλεσμα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευτυχώς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως εγώ μπορώ να πηγαίνω στη Μυτιλήνη και τη Χίο και να μπαίνω στους χώρους πρώτης υποδοχής και επαναπροώθησης παράνομων μεταναστών και να μιλάω μαζί τους και να το επικροτεί αυτό η ελληνική κοινωνία, με το ίδιο θάρρος, τόλμη και υπερηφάνεια πηγαίνω σε όλες τις διευθύνσεις της Ελληνικής Αστυνομίας και μιλάω μέχρι και τον τελευταίο αστυνομικό, ακόμα και των ΜΑΤ και των ΥΜΕΤ, που δεν επέλεξαν να είναι σε αυτή τη διεύθυνση, που εμείς ως κοινωνία μετά τη φοίτησή τους στις αστυνομικές ακαδημίες τούς βάλαμε στην τάδε θέση και να μπορώ να τους χαιρετώ και να τους μιλάω.

Η Ελληνική Αστυνομία έχει πολύ μεγάλες επιτυχίες κι αυτό δεν το παραγνωρίζει κανένας. Παρ' όλα αυτά, επαναλαμβάνω ότι γίνεται πολύ μεγάλη προσπάθεια να δείχνει σε διάφορες διευθύνσεις και τομείς και το ανθρώπινο πρόσωπό της.

Όμως, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας και να ολοκληρώσω, γιατί δεν δόθηκε η ευκαιρία να πω πολλά πράγματα για τον Προϋπολογισμό, με το εξής:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα πολύ δύσκολο διήμερο, τριήμερο, το οποίο έρχεται, θα πρέπει να ξέρετε ότι η κοινωνική ειρήνη, τα αποτελέσματα της προσπάθειας που κάνει η χώρα με έναν ξένο φιλοξενούμενο εδώ πέρα, με τεταμένες σχέσεις με τη γείτονα χώρα, με πολλαπλές ημερομηνίες που εγείρουν θέματα - αναφέρονται και στην ημερομηνία που αφορά ένα παιδί που δολοφονήθηκε, που έχασε τη ζωή του - η συνισταμένη των δηλώσεών μας όλων, της πολιτικής μας συμπεριφοράς, του τρόπου με τον οποίο αποφασίζουμε ελαφρά τη καρδία ενδεχομένως να πούμε μια κουβέντα παραπάνω, του τρόπου με τον οποίο στεκόμαστε μέσα στα προβλήματα και τα θέματα που μας απασχολούν αυτές τις ημέρες, καθορίζουν το αποτέλεσμα αυτού του τριμήνου.

Θα ήθελα με όλο τον σεβασμό να ζητήσω από όλους, πολιτικούς, πολιτικά κόμματα, φορείς και πολίτες να πένουν οι τόνοι, να υπάρχει κοινωνική ειρήνη, να συμφωνήσουμε ότι μπορεί να διαφωνούμε και ότι οι ιδεολογίες μας μπορεί να είναι διαφορετικές, αλλά σε καμία των περιπτώσεων εις βάρος αυτής της πόλης, που πλήρωσε βαρύ τίμημα στα χρόνια που πέρασαν σε τέτοιες ιστορίες, και σε βάρος αυτής της χώρας.

Το ζητώ με επίγνωση των λόγων μου από όλους και από όλες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σας παρακαλώ πάρα πολύ να το σεβαστούμε αυτό και τις επόμενες ώρες και μέρες να προσπαθήσουμε μερικές φορές να ξεπεράσουμε και τον ίδιο μας τον εαυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κλείνοντας, για τον προϋπολογισμό, θεωρώ ότι είναι μια πολύ μεγάλη προσπάθεια. Αισθάνομαι και πιστεύω ότι στη μονάδα του χρόνου, με δυσκολίες και με προβλήματα, έχουν γίνει πολλά. Αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, αξίζει και δικαιούται να ολοκληρώσει αυτή την προσπάθεια. Πιστεύω ακράδαντα ότι όταν ολοκληρώνονται οι προσπάθειες κρίνονται και θεωρώ ότι, αν σεβόμαστε τα πέντε χρόνια, τα πεντέμισι, τα έξι χρόνια των θυσιών και της προσπάθειας του ελληνικού λαού, κανείς δεν μπορεί να παίξει με τους θεσμούς, κανείς δεν μπορεί να βάλει τρικλοποδιές. Όλοι οφείλουμε να δούμε στην πιο κρίσιμη στιγμή ποιο θα είναι το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας και

είμαι σίγουρος ότι το αποτέλεσμα αυτό θα είναι με θετικό πρόσημο, θα είναι επιτυχές, θα είναι υπέρ των συμφερόντων του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Και εμείς σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 4^ο Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας (Β' τμήμα).

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Βλέποντας τους χρόνους, θα ήθελα να σας παρακαλέσω για το εξής: Είμαστε στον τεσσαρακοστό έκτο ομιλούντα. Είναι να μιλήσουν ακόμα άλλοι εκατόν τριάντα δύο συνάδελφοι και πάνω από δεκαπέντε Υπουργοί και Υφυπουργοί. Θα ήθελα, λοιπόν, να παρακαλέσω από εδώ και πέρα και αρχίζω από τον κ. Καραγκούνη, που είναι ο επόμενος ομιλητής, να είμαστε όσο το δυνατόν πιο συνεπείς στον χρόνο μας.

Κύριε Καραγκούνη, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να είμαι εντός χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στο τέλος μιας πάρα πολύ δύσκολης και επίπονης προσπάθειας για τον ελληνικό λαό και αυτό που διαπραγματευόμαστε τώρα είναι η οριστική έξοδος από το μνημόνιο. Ό,τι πετύχαμε μέχρι τώρα -τουλάχιστον στο δημοσιονομικό πεδίο, γιατί για άλλη μια φορά καταθέτουμε έναν ρεαλιστικό, πραγματοποιήσιμο και ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, στον περσινό πέσαμε μέσα σε όλες τις προβλέψεις, το ίδιο θα γίνει και φέτος- σε κάθε πεδίο, και κυρίως στο οικονομικό, το διασφάλισαμε ακριβώς γιατί είχαμε πολιτική σταθερότητα στη χώρα.

Έτσι κρατήσαμε τη χώρα στο ευρώ το 2012, βγήκαμε δύο φορές στις αγορές, εισήλθαν στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα δεκαπέντε δισεκατομμύρια ευρώ, αντιστρέψαμε την εκροή των καταθέσεων προς το εξωτερικό, γιατί ακριβώς αυτό που επιβάλαμε κυρίως στη χώρα ήταν η πολιτική σταθερότητα. Να θυμίσω ότι ακριβώς το ίδιο πρόβλημα αντιμετώπισαν άλλες δύο χώρες που μπήκαν στο μνημόνιο: η Ιρλανδία και η Πορτογαλία. Σε αυτές τις χώρες συνεννοήθηκαν πρώτα απ' όλα όλες οι πολιτικές δυνάμεις -είχαν την πολιτική σταθερότητα- και βγήκαν γρήγορα από τη μέγγενη των δικών τους μνημονίων.

Σ' αυτή την προσπάθεια των δύομισι ετών βγάλαμε επίσης και κάποια άλλα συμπεράσματα: ότι οι διαπραγματεύσεις με τους δανειστές δεν είναι εύκολες. Είναι μία δύσκολη υπόθεση, ειδικά όταν βρίσκεσαι στη δυσχερή θέση να χρωστάς, να είσαι οφειλέτης. Μάλιστα, είναι πολύ χαρακτηριστικό το παράδειγμα δύο χωρών, οι οποίες δεν είναι σε μνημόνιο, οι οποίες δεν έχουν να ξεπληρώσουν χρέη. Αυτές είναι η Γαλλία και η Ιταλία. Στη μεν Γαλλία γνωρίζετε τι έγινε: Μέσα σε μία ημέρα άλλαξε την κυβέρνηση της. Στη δε Ιταλία προχθές ο κ. Ρέντσι πήρε επίπονα μέτρα, διότι έκανε αλλαγές στο εργασιακό, που εδώ δεν θα τις φανταζόμασταν: απελευθέρωσε απολύσεις. Κόβουν και η Γαλλία και η Ιταλία κοινωνικές δαπάνες, αυτό για το οποίο βεβαίως εμείς κατηγορούμαστε, όταν βρισκόμαστε στη δυσχερή θέση να είμαστε σε μνημόνιο και θα πρέπει να αποπληρώσουμε χρέη.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Σημαίνουν ότι αδιέξοδα λόγια και λεονταρισμοί δεν περνάνε, ειδικά όταν είσαι οφειλέτης. Όρια πρέπει να βάλουμε -και τα βάζουμε- κόκκινες γραμμές οπωσδήποτε πρέπει να θέσουμε, αλλά αυτό που δεν πρέπει να κάνει η εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση είναι να παίρνει τα μεγάλα ρίσκα, όπως μας αναφέρει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Γιατί τα μεγάλα ρίσκα έχουν και μεγάλες φουρτούνες και μπορεί να οδηγήσουν τη χώρα στην απόλυτη καταστροφή.

Νομίζω ότι η τελευταία εμπειρία των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ στο

Λονδίνο τους έδωσε να καταλάβουν αρκετά πράγματα. Πρώτα απ' όλα, ότι η πραγματικότητα δεν είναι αγγελικά πλασμένη. Και επειδή μιλάμε για mail και είναι πολύ επίκαιρα, σε mail που διακινήθηκαν χαρακτηρίσαν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ως ειλικρινείς και αφελείς ανθρώπους, ειδικά στο σημείο που τέθηκε το θέμα «κρατικοποίηση των ελληνικών τραπεζών», με κινήσεις βεβαίως σοβιετικού τύπου –τις έχουμε καταγγείλει μέσα στη Βουλή– υπονοώντας ευθέως τους κατόχους warrants ότι ήταν χαζοί επενδυτές που επένδυσαν τα χρήματά τους σε δύο αυξήσεις των ελληνικών τραπεζών, στην ουσία στην ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών.

Πρέπει, όμως, να γίνει κατανοητό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με τα χρήματα αυτά κεφαλαιοποιήθηκαν πλήρως οι ελληνικές τράπεζες, πέρασαν με επιτυχία τα τεστ αντοχής και περίσσεψαν και έντεκα δισεκατομμύρια στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Πρόκειται για τα χρήματα αυτά, τα οποία θέλετε να χρησιμοποιήσετε, κύριε Τσακαλώτο. Αυτά τα χρήματα, με τα οποία φτιάχνετε το πρόγραμμά σας και τα οποία εμείς έχουμε μπροστά μας για να δημιουργήσουμε αυτήν την πιστοληπτική γραμμή, ώστε να μπορέσει η χώρα να φύγει οριστικά από το μνημόνιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έτσι όπως έχουν έρθει τα πράγματα, δύο ενδεχόμενα έχουμε μπροστά μας, δύο διαφορετικές περιπτώσεις πολιτικών εξελίξεων μπορεί να έχουμε από εδώ και πέρα: Η μία περίπτωση είναι να εκλέξουμε Πρόεδρο της Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή. Με αυτόν τον τρόπο η Ελλάδα και θα ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα για την οριστική αποχώρηση από το μνημόνιο και θα αποκλιμακωθούν τα spreads, που ανεβαίνουν βεβαίως τους τελευταίους μήνες γιατί υπήρξε η σκέψη ότι μπορεί να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές και θα επιστρέψουν οι επενδυτές, οι οποίοι –με τις ίδιες τις δηλώσεις των ιδίων– έχουν παγώσει κάθε επενδυτική τους κίνηση, ακριβώς λόγω αυτής της πολιτικής αστάθειας και βεβαίως, θα συνεχίσει το ΑΕΠ να αυξάνεται λόγω του ότι δεν θα ενοχλεί ούτε ο τουρισμός ούτε οι λοιπές επενδύσεις.

Οι περισσότεροι ξένοι οίκοι έχουν προβλέψει πως η χώρα, αν παραμείνει στην ομαλότητα, θα υπάρξει αύξηση του ΑΕΠ πάνω από 2,5%. Παράλληλα, θα εκκινηθούν οι συνομιλίες για να μπορέσει το χρέος να ρυθμιστεί, πράγμα που θα επιτρέψει σε όλους τους ξένους οίκους να αναβαθμίσουν την ελληνική οικονομία, ολοκληρώνοντας και τυπικά, αλλά και με τη σφραγίδα, το νέο ξεκίνημα της ελληνικής οικονομίας. Την περασμένη εβδομάδα η «MOODY'S» ανέβαλε στην ουσία την αξιολόγηση της ελληνικής οικονομίας για μετά την προεδρική εκλογή.

Αυτό, λοιπόν, είναι το ένα ενδεχόμενο.

Ας πάμε στο δεύτερο ενδεχόμενο που έχουμε μπροστά μας, η χώρα να μην εκλέξει Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Όλα όσα ανέφερα προηγουμένως τινάζονται στον αέρα, ακυρώνονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα πάμε σε άλλους δύο μήνες πολιτικής αβεβαιότητας. Θα έχουμε μπροστά μας, λοιπόν, πάλι τη μη πιθανότητα εξόδου στις αγορές. Θα κληθεί η επόμενη κυβέρνηση να πληρώσει τον Ιούνιο υποχρεώσεις άνω των 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, χωρίς πρόσβαση στις αγορές, χωρίς συμφωνία εξόδου, χωρίς πιστοληπτική γραμμή, χωρίς τίποτα από όλα αυτά που συμφωνούμε. Θα ξανακάνουμε τότε την ίδια κουβέντα. Με λίγα λόγια, φαύλος κύκλος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και σε όλο αυτό το σκηνικό –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– που θέλει η Αντιπολίτευση να στηθεί, ποια είναι η τακτική που μας προτείνει; Το σχέδιο της Θεσσαλονίκης. Σε όλα τα τεράστια ζητήματα, τις τεράστιες προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας, εναλλακτική είναι το σχέδιο της Θεσσαλονίκης, το οποίο κοστίζει 11 δισεκατομμύρια ευρώ. Εμείς το κοστολογούμε 20 δισεκατομμύρια ευρώ. Έχουμε να πληρώσουμε την αποπληρωμή των ομολόγων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αξίας πάνω από 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ, έχουμε να εξυπηρετήσουμε τα υφιστάμενα δάνεια πάνω από 6 δισεκατομμύρια ευρώ, και αν κά-

νουμε τη συνολικότερη σούμα και όλες τις υποσχέσεις που έχετε δώσει, μιλάμε για ποσά που με χίλια μνημόνια να βάλουμε, δεν πρόκειται να αποπληρωθούν.

Αυτά, λοιπόν, για να είμαστε σοβαροί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ή μένουμε στην πορεία αυτή της σταθερότητας ή πάμε σε μια λογική που εσείς πρέπει να μας εξηγήσετε αν έχετε μια κρυφή ατζέντα. Διότι η κρυφή ατζέντα για να αποπληρώσετε όλα αυτά τα χρήματα που είπα προηγουμένως ή σημαίνει κούρεμα καταθέσεων ή σημαίνει επαχθέστατη και βαριά φορολογία είτε εσωτερικό δανεισμό.

Εγώ νομίζω ότι τίποτα από όλα αυτά δεν θα γίνει. Θα εκλέξουμε Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αυτό που δεν θα γίνει σίγουρα είναι να αποκαλυφθεί η κρυφή ατζέντα που έχετε ετοιμάσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πάντως με ξεγελάσατε, γιατί είπατε ότι θα είστε συνεπείς στον χρόνο σας και δεν ήσασταν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Λίγο, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Φταίει η κρυφή ατζέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πρέπει όλοι οι επόμενοι να είστε συνεπείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Αχμέτ Χατζή Οσμάν.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν αρχίσω την ομιλία μου, τις προηγούμενες ημέρες στα χωριά της Ροδόπης και στην Κομοτηνή είχαμε έντονες βροχοπτώσεις και μεγάλες πλημμύρες. Θέλω να εκφράσω τη συμπαράσταση και την υποστήριξή μου στους πληγέντες αγρότες. Από το Βήμα της Βουλής στέλνω το μήνυμα στις αρμόδιες υπηρεσίες να τρέξουν μια ώρα αρχύτερα στις περιοχές που υπέστησαν ζημιές και να γίνει σωστή και άμεση καταγραφή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε αυτές τις μέρες έναν εξαιρετικά κρίσιμο προϋπολογισμό, ίσως τον πιο κρίσιμο των τελευταίων ετών, έναν προϋπολογισμό με μεγάλες προσδοκίες. Η κρίση γονάτισε πολλά νοικοκυριά. Μπορεί τα βλήματα όλων να είναι στραμμένα στην Αθήνα αλλά και ο κόσμος στην επαρχία υποφέρει.

Σε μικρές αγροτικές κοινωνίες, όπως τα χωριά της Ροδόπης, οι οικογένειες ζουν με ό,τι και όσα μπορούν να παράγουν. Στα αστικά κέντρα, στην Κομοτηνή, μεγάλη μερίδα νοικοκυριών δεν είναι σε θέση να αντεπεξέλθουν ούτε καν στις υποχρεώσεις τους. Ο κόσμος πείστηκε πολύ τα χρόνια που πέρασαν.

Για αυτό τις επόμενες χρονιές, με αφετηρία το 2015, περιμένουμε θετικές πρωτοβουλίες, πολιτικές που θα στηρίξουν ουσιαστικά το εισόδημα και των πιο αδύναμων οικογενειών, πολιτικές που θα βγάλουν από το αδιέξοδο τους ανέργους, τους νέους επιστήμονες και άλλες ομάδες που υποφέρουν πραγματικά. Το 2015 περιμένουμε ουσιαστικές πρωτοβουλίες.

Υπάρχουν εκκρεμότητες με τους αγρότες, τους κτηνοτρόφους και έχουμε λάβει δεσμεύσεις ότι θα λυθούν τα θέματά τους με τους βοσκοτόπους. Οι αγρότες μας μπαίνουν στη νέα ΚΑΠ. Ζητάμε να μπουν με τις καλύτερες συνθήκες, με ενεργοποιημένα δικαιώματα. Όποιες μειώσεις στις επιδοτήσεις, να συμπληρωθούν με προγράμματα επιδοτούμενα από εθνικούς πόρους και το σύστημα των αποζημιώσεων να λειτουργεί με γρήγορες διαδικασίες και να είναι δίκαιο για όλους.

Ομοίως και για τις καλλιέργειες στη Ροδόπη, είχαμε μεγάλες καταστροφές στον καπνό. Οι βαμβakoπαραγωγοί από τις έντονες βροχοπτώσεις και τις πλημμύρες, δεν κατάφεραν να μαζέψουν τα βαμβάκια τους, δεν μπορούν να μπουν στα χωράφια τους. Πρέπει να είμαστε γρήγοροι και δίκαιοι να στηρίξουμε αυτούς τους ανθρώπους και οι εκτιμήσεις να είναι ακριβείς και να δίνονται στην ώρα τους.

Οι άνθρωποι έχουν λυγίσει με τους φόρους. Πρέπει να τους ελαφρύνουμε. Μπορούμε να κάνουμε και άλλα βήματα.

Ζήτησα με ερώτηση ο μπάσμάς της Θράκης να ενταχθεί ως ειδική κατηγορία προϊόντος σε πολύ χαμηλό τιμολόγιο για τον

ΟΣΔΕ, όπως συμβαίνει με άλλα προϊόντα. Είναι χρέος μας να στηρίξουμε αυτούς τους μικρούς και ενεργούς καπνοκαλλιεργητές.

Για όλα αυτά κάνω διαρκείς παρεμβάσεις και εντός Βουλής αλλά και στα Υπουργεία. Αναμένω τα αποτελέσματα.

Όμως, ο προϋπολογισμός κάθε έτους είναι και απολογισμός της χρονιάς που πέρασε. Απολογισμός για όσα έγιναν το 2014 και σχεδιασμός για το μέλλον. Γι' αυτά θα μιλήσω και εγώ σήμερα. Θα αναφερθώ στη Ροδόπη και θα σας μεταφέρω τον πόνο των συμπολιτών μου.

Θα ξεκινήσω με τα δικά μας θέματα, της μειονότητας, επειδή η χρονιά ήταν γεμάτη με εξελίξεις στα μειονοτικά. Ήταν εξελίξεις που δεν μας έδωσαν πολλά περιθώρια να χαρούμε ότι κάτι πάει να αλλάξει προς το καλύτερο. Μάλλον το αντίθετο. Στα εκπαιδευτικά είχαμε μεγάλες αλλαγές. Από τη δεκαετία του '70 είχαν να ψηφιστούν σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα τόσο πολλοί νόμοι, οι οποίοι θα μείνουν στην ιστορία της μειονοτικής εκπαίδευσης με μελανά χρώματα.

Το 2011 καταργήσαμε την ΕΠΑΘ. Είδαμε τότε ένα φως στο βάθος του τούνελ. Γλιτώσαμε από ένα καρκίνωμα στην εκπαίδευση, για να μας βρει ένα νέο με τον τελευταίο νόμο που ψηφίσατε την προηγούμενη εβδομάδα για τη δημιουργία διδασκαλείου στην Αλεξανδρούπολη.

Από το 2011 δίνω αγώνα για να ιδρυθεί επίσημα ο τομέας μειονοτικής εκπαίδευσης στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, γιατί πιστεύω ότι τα παιδιά της μειονότητας έχουν δικαίωμα, όπως όλα τα παιδιά, σε μια ποιοτική και αναβαθμισμένη εκπαίδευση.

Την προηγούμενη εβδομάδα, εδώ, στην Ολομέλεια, ο Υπουργός μου ανέφερε ότι η πρότασή μου είναι αντισυνταγματική. Όταν έκλεισε η ΕΠΑΘ, η τότε ηγεσία του Υπουργείου άρχισε να στέλνει φοιτητές με ειδική ποσόστωση για να σπουδάσουν στον τομέα. Μπήκαν πενήντα τέσσερις φοιτητές με αυτόν τον τρόπο.

Εσείς στείλατε τα παιδιά στη Θεσσαλονίκη να σπουδάσουν. Εσείς τους αφήσατε στο κενό. Και ρωτώ: θεωρείτε αντισυνταγματικό να σπουδάσουν τα παιδιά μας σε μια πανεπιστημιακή σχολή και να βγουν σωστά καταρτισμένοι δάσκαλοι, αλλά η ΕΠΑΘ που λειτουργούσε από το 1968 δεν ήταν αντισυνταγματική;

Γιατί δεν ακυρώνετε τα πτυχία της ΕΠΑΘ, κύριε Υπουργέ; Δεν ήταν αντισυνταγματικό, όταν αφαιρούσατε ιθαγένειες από μέλη της μειονότητας με το έτσι θέλω; Δεν είναι αντισυνταγματικό που απαγορεύετε να διδάσκουν ελληνικά στα μειονοτικά σχολεία οι δάσκαλοι-μέλη της μειονότητας, απόφοιτοι από τα παιδαγωγικά τμήματα της χώρας μας; Ρωτώ: για εμάς στη Θράκη, για τη μειονότητα υπάρχει ξεχωριστό Σύνταγμα; Γιατί δεν δίνετε το δικαίωμα σε αποφοίτους δασκάλους της αλλοδαπής, που έχουν αναγνωρίσει τα πτυχία τους στο ΔΟΑΤΑΠ, να διδάξουν στα μειονοτικά δημοτικά σχολεία;

Με το νομοσχέδιο για τα ιεροσπουδαστήρια, που ψηφίστηκε και αυτό εντός του έτους, ήταν εξαιρετικά υποβαθμισμένη η εκπαίδευση στα ιεροσπουδαστήρια, αλλά εσείς την αποτελειώσατε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δημιουργήσατε ένα εποπτικό συμβούλιο, να εποπτεύει τι, να εποπτεύει ποιον; Δημιουργείτε άχρηστα όργανα και φορείς που δεν καλύπτουν καμμία ανάγκη. Μάλιστα, ξοδεύετε χρήματα για όλα αυτά και όλα αυτά τα φέρνετε τελευταία στιγμή, χωρίς να υπάρξει διαβούλευση.

Προσπαθούμε επί δεκαετίες να λύσουμε μειονοτικά προβλήματα. Αντί γι' αυτό, βλέπουμε να φυτρώνουν σαν τα μανιτάρια νόμοι που δεν εξυπηρετούν κανέναν.

Τι να σχολιάσω για το άλλο μεγάλο έργο, τον νόμο για τους ιεροδιδασκάλους; Βάλσατε τους ΕΠΑΘίτες στα ιεροσπουδαστήρια να διδάσκουν το Κοράνι. Μα, είναι δυνατόν να διδάσκεται το Κοράνι στα ελληνικά; Δημιουργείτε σύγχυση στα παιδιά, δεν το καταλαβαίνετε;

Αυτά ζήσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη χρονιά που πέρασε, μαζί με μια σειρά από υπουργικές αποφάσεις που συμπλή-

ρωναν το κακό. Σε όλες, μα όλες τις συνεδριάσεις σας ζήτησα να καλέσετε φορείς της μειονότητας, να μιλήσετε με εμάς. Γιατί δεν συζητάτε με μας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τελείωσε ο χρόνος, κύριε συνάδελφε. Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Γιατί δεν συζητάτε με τη μειονότητα; Γιατί παίρνετε αποφάσεις για εμάς χωρίς εμάς; Τουλάχιστον, ακούστε τις θέσεις, τις προτάσεις μας, κάντε μια σωστή διαβούλευση και μετά βάλτε τα κάτω και αποφασίστε.

Αν θέλετε, μπορείτε να λύσετε το μεγαλύτερο πρόβλημα, αυτό του μουφτή. Δεν είναι δικαίωμά μας να εκλέγουμε τον θρησκευτικό μας ηγέτη; Το ίδιο και για το θεσμό του αρχιμουφτή. Γιατί δεν βάζουμε στο τραπέζι αυτά τα θέματα;

Νομοθετήστε την εκλογή των μελών των διαχειριστικών επιτροπών. Τα βακούφια μας διοικούνται από ανθρώπους διορισμένους από τη χούντα. Αυτό αρμόζει στις διατάξεις περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τελείωσε ο χρόνος σας, κύριε συνάδελφε.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Το πρόβλημα των ανιθαγενών δεν σας απασχολεί; Γιατί δεν αποκαταστήσατε τέτοιες αδικίες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, ολοκληρώσατε. Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Και εάν τελικά τόσο πολύ σας ενδιαφέρει η μειονοτική εκπαίδευση, τότε δεχθείτε το αίτημά μας για ίδρυση διγλωσσων μειονοτικών σχολείων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς. Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Δεικτάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΙΚΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ακολουθήσω το παράδειγμα του εισηγητού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που απέφυγε με κάθε τρόπο και επιμελώς να μπει στην ουσία του συζητούμενου προϋπολογισμού. Εγώ είμαι ένας απλός επιστήμονας οδοντιατρικής και νομίζω ότι δικαιολογούμαι. Τι γίνεται, όμως, με εκείνον που είναι ένας διακεκριμένος οικονομολόγος και εκπρόσωπος ενός κόμματος που θέλει να λέγεται ότι είναι κυβέρνηση εν αναμονή; Οι πολίτες περίμεναν να ακούσουν τις θέσεις του κόμματός του και με τι τρόπο θα μπορούσε αυτό το κόμμα, αν έρθει στην εξουσία, να βγάλει τον τόπο από την κρίση και τα αδιέξοδα που, όπως λέει, υπάρχουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πλάτωνας κατά τη συγγραφή των Νόμων ανέφερε ότι η αθηναϊκή κοινωνία είχε θαυματουργήσει όσο καιροί κυριαρχούσε στις τάξεις της η ευθύνη και η αιδώς. Είναι προϋπόθεση για την πολιτική εξουσία και τους πολιτικούς ηγέτες να μην τους λείπουν τα στοιχεία της ευθύνης και της αιδούς. Τέτοια άτομα στερούμενα ευθύνης και αιδούς υπήρχαν πάντοτε στον χώρο της πολιτικής που υπερέχει. Ακολουθεί η δημόσια διοίκηση, οι χώροι της παιδείας και της υγείας, ακόμα και ο χώρος της Εκκλησίας.

Όλα αυτά, όμως, για να λειτουργήσουν, χρειάζονται μία ακόμα προϋπόθεση που είναι η στάση της κοινωνίας, η οποία –δυστυχώς– είναι αδιάφορη και καταπίνει, μάλιστα, άκριτα όλα αυτά τα πάσης φύσεως προσφερόμενα. Είναι το πνεύμα των καιρών που διευκολύνει αβίαστα το πέρασμα αυτών των μορφών στη δοκιμαζόμενη, αλλά κοιμώμενη, μάζα.

Για το ζήτημα των μαζών ο μόνος τρόπος είναι να τεθούν τα εθνικά συμφέροντα πάνω απ' όλα, μαχόμενοι για όλα εκείνα που αξίζουν την υπεράσπισή μας στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, που βρίσκονται σε ιστορική δημιουργία, στον κοινωνικό ιστό της οποίας ανήκουμε κι εμείς οι Έλληνες.

Αυτή η ευθύνη πρέπει να διακατέχει όχι μόνο την Κυβέρνηση, αλλά όλα τα κόμματα, ακόμα και τους πολίτες. Δεν διαπιστώνεται, όμως, ότι υπάρχει σε ορισμένα κόμματα και κυρίως στη Μείζονα Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είναι πράξη ευθύνης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στα δύο χρόνια κυβερνητικής θητείας να ζητά αβασάνιστα τη διεξαγωγή εκλογών, επειδή κάποιες δημοσκοπήσεις δίνουν κάποιο προβάδισμα ή επειδή προέκυψε κάποια διαφορά από τις Ευρωεκλογές, ενώ όλοι γνωρίζουμε τη χαλαρότητα

αυτής της ψήφου; Σε ποια δημοκρατική χώρα του κόσμου το Σύνταγμα της χώρας προβλέπει εκλογές κάθε δύο χρόνια και όχι ανά τετραετία; Τι έργο, αλήθεια, θα προέκυπτε και τι αποτέλεσμα θα ετίθετο ενώπιον των πολιτών, ώστε να αξιολογηθεί η προσπάθεια της κάθε κυβέρνησης; Αυτός είναι ο λόγος που στα κράτη γίνονται εκλογές ανά τετραετία ή και πενταετία και όχι ανά διετία.

Ποια είναι, αλήθεια, η υπευθυνότητά σας, όταν γνωρίζετε ότι στον χρόνο της προεκλογικής περιόδου τίποτα δεν λειτουργεί; Τα δημόσια έσοδα και οι εισπρακτικοί μηχανισμοί του κράτους δεν λειτουργούν, οπότε και ο προϋπολογισμός του έτους εκτρέπεται. Ιστορικά, σε όλες τις προεκλογικές περιόδους, τα μεν δημόσια έξοδα και οι δαπάνες αυξάνονται, εκτρέποντας έτσι τον προϋπολογισμό, τα δε δημόσια έσοδα υστερούν των προβλέψεων.

Προτείνουμε, λοιπόν, εγκράτεια και υπομονή στην Αξιωματική Αντιπολίτευση που έτσι κι αλλιώς δεν μπορεί να επιβάλει εκλογές μέχρι την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Αν αυτή η εκλογή δεν επιτευχθεί, τότε να προχωρήσουμε αναπόφευκτα σε εκλογές.

Το τετράμηνο, όμως, που θα μεσολαβήσει μέχρι το Μάρτιο, η καταστροφή από τη συνολική απαξία θα είναι τεράστια. Όμως, αποδεδειγμένα εσείς στηρίζετε την ανέλιξη σας στην καταστροφή του τόπου. Άρα η σημασία της λέξης «ευθύνη» για σας δεν έχει καμμία αξία. Δεν υπάρχει καμμία ντροπή για όλα αυτά τα «πήγαινε-έλα». Για όλους εσάς, οι απόψεις του Πλάτωνα είναι ανεπίκαιρες και άνευ αξίας. Για μας, όμως, οι λέξεις «ευθύνη» και «αιδώς» είναι σταθερές αξίες και η έλλειψή τους σημαίνει αυτόματα περιφρόνηση του κοινωνικού συνόλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Μείζονος Αντιπολίτευσης και των δημοκρατικών κομμάτων, αντί, όπως λέτε, να παρακολουθείτε την καταστροφή του τόπου από την ταραχά του πολιτικού σας ρετιρέ, πρέπει να ανασκουμπωθούμε όλοι και να ευθυγραμμιστούμε σε μία συναντικτική πολιτική δραστηριότητα, προκειμένου να αγωνιστούμε για να κάνουμε οι ίδιοι την ιστορία μας και όχι να την υφιστάμεθα.

Αν το κάνουμε πολιτικοί, κόμματα και λαός με αποφασιστικότητα όμως, θα αποδείξουμε ότι και οι σημερινοί Έλληνες δεν στερούνται αρετών, αρετές που η ιστορία έχει αποδείξει ότι οφείλουμε την ύπαρξή μας ως έθνος.

Με τη συλλογική εξουσία ακολουθώντας το παράδειγμα πολλών ευρωπαϊκών κρατών με τήρηση των νόμων, σεβασμό και αξιοπρέπεια θα εξαλείψουμε κάθε εγωιστική τάση, κάθε μέλος του συνόλου και έτσι θα συμπεριφερόμαστε με το εμείς και όχι με το εγώ. Και μην ξεχνούμε ότι έχουμε εκλεγεί για να κυβερνήσουμε ανθρώπους.

Μόνο εάν υπάρξουν οι προϋποθέσεις αυτές οι άνθρωποι δεν θα συγκρούονται μεταξύ τους και θα υπάρχουν κάποιοι που θα συντονίζουν και θα εμποδίζουν την αδικία από τον ισχυρό στον αδύνατο. Αλλά υπάρχει και η λέξη «αιδώς», τη σημασία της οποίας αγνοείτε τελείως. Πώς να σας εμπιστευτούν οι Έλληνες πολίτες όταν μιλάτε αόριστα σε βασικούς τομείς της οικονομίας, στον προσανατολισμό της χώρας στην ευρωπαϊκή προσήλωση, στην αμφισβήτηση του ΝΑΤΟ και πρόσφατα στις ανεξήγητες θρησκευτικές σας μεταλλάξεις;

Τον Ιούνιο του 2012 ο κ. Τσίπρας όταν ανέβηκε στη διεθνή σκηνή έλεγε ότι όσοι επενδυτές σχεδίαζαν να επενδύσουν σε ελληνικά περιουσιακά στοιχεία θα χάσουν τα λεφτά τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σήμερα και συγκεκριμένα στην πρώτη συνέντευξη που παραχώρησε στο «BLOOMBERG» μετά τις ευρωεκλογές, παρουσιάζεται φιλικότερος προς τους επενδυτές καθώς επιχειρεί να καλλιεργήσει την εικόνα του ηγέτη της επόμενης Κυβέρνησης.

Έπειτα από δύο χρόνια σκληρών στερήσεων και προσπάθειας ανόρθωσης της ελληνικής οικονομίας, πρώτη χρονιά από το 2008 η ελληνική οικονομία εμφανίζει σημάδια ανάκαμψης και αρχίζει να αναπτύσσεται. Ακόμα και στον προϋπολογισμό της χώρας τώρα, ο κ. Τσίπρας εμφανίζεται αλλαγμένος και ομιλεί για παραμονή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ευρώ, εγκαταλείποντας τις αρχικές θέσεις περί επιστροφής στη δραχμή και έξοδο της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ. Μόνο εσείς δεν αντιλαμ-

βάνεστε πόσο επικίνδυνες είναι αυτές οι θέσεις για την πατρίδα μας. Όσον αφορά τις θρησκευτικές σας μεταλλάξεις μόνο γέλιο και χλεύη παράγουν οι οβιδιακές σας μεταμορφώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία, ο πολιτισμός, η πολιτική, η εξέλιξη και η ιστορία ούτε σταματούν ούτε πεθαίνουν. (Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΙΚΤΑΚΗΣ: Ανοίγουν διαρκώς νέα πεδία μέσα στις κοινωνίες και διαμορφώνουν το παρόν και το μέλλον των γενεών. Αν τα κόμματα δεν διαθέτουν ένα αξιακό πλαίσιο με πυξίδα και αν ο προσανατολισμός τους δεν είναι σταθερός και το μυαλό τους ανοικτό, οι πράξεις τους διαφανείς και τολμηρές ακόμα, τότε είναι βέβαιο ότι αυτά τα κόμματα θα πεθάνουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η Πρόεδρος κ. Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι είναι ένας ακόμα προϋπολογισμός εικονικός, πλασματικός, υπό αίρεση, αφού μεθάριο θα έρθει η συγκυβέρνηση να τον αναθεωρήσει.

Όσα βιώνουμε οι Έλληνες σήμερα οφείλονται σε λάθη και εγκληματικές παραλείψεις του παρελθόντος, παραλείψεις του χθες, εκείνων που δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων να πορευθούν με τις επιλογές τους στο όνομα των επόμενων γενεών.

Πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 1921 οι γεννήσεις στην πατρίδα μας είναι κάτω από τις εκατό χιλιάδες. Την τριετία 2011-2013 οι θάνατοι ξεπέρασαν κατά τριάντα εννιά χιλιάδες τις γεννήσεις. Αυτή είναι η πραγματική γενοκτονία του λαού μας, των μνημονίων. Ανίκανοι και επικίνδυνοι, γκρεμίσате κάθε ελπίδα στους νέους να κάνουν οικογένεια, να φέρουν στον κόσμο και να ζήσουν αξιοπρεπώς τα παιδιά τους.

Στο πόρισμα της Βουλής του 1993 ομόφωνα τότε έγινε δεκτό ότι το δημογραφικό σε λίγα χρόνια θα πάρει ανεξέλεγκτες εθνικές διαστάσεις και μπορεί σε βάθος χρόνου να απειλήσει την εθνική μας ανεξαρτησία και την εδαφική μας ακεραιότητα.

Σήμερα, το 20% του πληθυσμού αποτελείται από ηλικιωμένους και τα επόμενα χρόνια τα σημερινά παιδιά θα βρεθούν αντιμέτωπα με μια χώρα ηλικιωμένων, οι οποίοι θα συντηρούνται με συντάξεις τις οποίες θα καλύπτουν όλο και λιγότερο εργαζόμενοι. Την ώρα που οι νέοι μας μεταναστεύουν μπροστά σε αυτήν την συντελούμενη γενοκτονία της χώρας εξαιτίας της υπογεννητικότητας αλλά και των μέτρων που έχετε λάβει τα τελευταία χρόνια, δεν προασπίσατε και δεν θωρακίσате την οικογένεια.

Σήμερα δε, έχουν κοπεί και τα ελάχιστα που υπήρχαν για να αυξηθούν οι γεννήσεις. Τα επιδόματα των τέκνων χορηγούνται με θεϊκό με αποτέλεσμα αυτά που είπα προηγούμενως.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορούμε με εμπιστοσύνη τους κυβερνώντες; Πορεύονται με αεροπλάνα που θα απογειωθούν, με εξαγγελίες περί απαλλαγής από τα μνημόνια, ότι φεύγει η τρόικα, το ΔΝΤ, την ώρα που θα έπρεπε να προετοιμάσουν τη χώρα και τον λαό της για αυτό που έρχεται.

Όσα επιδόματα φτώχειας, κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης κι αν δώσετε, δεν μπορείτε να φέρετε πίσω τη χαμένη αξιοπρέπεια και την περηφάνια του λαού μας.

Με βάση τα στοιχεία, μας αναλογεί χρέος 412 δισεκατομμύρια ευρώ προς ξένους πιστούχους, 224 δισεκατομμύρια χρέος προς τις τράπεζες από δάνεια στο εσωτερικό, 11,5 δισεκατομμύρια χρέη προς τα ταμεία, 70 δισεκατομμύρια προς το δημόσιο. Αυτά είναι περίπου 717 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτά πείτε, κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης και όχι τα μεγάλα λόγια προς την Αντιπολίτευση.

Αν αυτούς τους αριθμούς τους ξεπερνάτε έτσι χωρίς συστολή και αβασάνιστα, σας ενημερώνω ότι τρεισήμισι περίπου εκατομμύρια συμπολίτες μας έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές στο δημόσιο, ενώ τα ποσοστά της ανεργίας ιδιαίτερα των νέων είναι σε ιστορικά χαμηλά. Η λύση είναι ο λογιστικός έλεγχος του χρέους, η διαγραφή του επαχθούς και παράνομου μέρους αυτού.

Δεν μπορείτε, κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης να τιθα-
σεύσετε το χρέος όταν είστε αντιμέτωποι με τον εκλογικό κύκλο
αλλά και με μια Αντιπολίτευση, η οποία πλειοδοτεί προς το εκλο-
γικό σώμα χωρίς κόστος.

Εν όψει της συνταγματικής αναθεώρησης αλλά και για να ανα-
κτησουμε ένα κομμάτι της χαμένης μας αξιοπιστίας και ως πολι-
τικός κόσμος αλλά και ως χώρα, τελικά θα έπρεπε ή πρέπει να
προβλεφθεί ένα και μόνο άρθρο που θα θεσπίζει ετήσιο ποσοστό
μείωσης του δημόσιου χρέους με έναν ετήσιο αριθμητικό στόχο.
Τηρώντας αυτό οι πολίτες θα γνωρίζουν τι απαιτείται. Επίσης, θα
μπορούσαν να ανατραπούν τα σχέδια κάθε ανεύθυνου που θέλει
να αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας και πολύ περισσότερο
αυτούς που κυβερνούν.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες υποστηρίζουμε ότι ο στόχος των δα-
νειστών μας δεν είναι η πραγματική ανασυγκρότηση της χώρας.
Είναι η μεθοδευμένη απαξίωση του εθνικού, κοινωνικού και οικο-
νομικού ιστού της χώρας. Έχουν ξεκάθαρους στόχους: την κα-
τάρηση του κοινωνικού κράτους, την ιδιωτικοποίηση του εθνικού
μας πλούτου, τη λιτότητα, ώσπου να εξανεμιστούν τα εισοδήματα,
η περιουσία και οι καταθέσεις όλων μας. Με την απορρύθμιση δε
των εργασιακών σχέσεων, τη φορολογική επιδρομή και τη διά-
λυση της μικρομεσαίας τάξης, εμπορικής και επαγγελματικής, θα
αναγκάσουν και αναγκάζουν να ρευστοποιούν την ιδιωτική τους
περιουσία και τις καταθέσεις τους προκειμένου να πληρώσουν τις
υποχρεώσεις τους προς το δημόσιο και την εφορία.

Η μόνη λύση είναι η ανάπτυξη. Το είπαν σχεδόν όλοι οι ομιλη-
τές. Όμως αυτή δεν την είδαμε πουθενά στον προϋπολογισμό.
Συνεχίζεται αυτή η φορολόγηση της παραγωγικής οικονομίας
κάτι που εμείς στηλιτεύουμε. Η μείωση της φορολόγησης μπορεί
να συμβεί στοχευμένα με μείωση του κράτους, ώστε τα χρήματα
να παραμένουν μέσα στην παραγωγική οικονομία και να τη με-
γαλώνουν.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να απευθυνθώ απευ-
θείας στον ελληνικό λαό, σε όσους τουλάχιστον μας παρακολου-
θούν αυτήν την ώρα.

Σας εξαυλώνουν τα εισοδήματα, αγαπητοί συμπολίτες. Σας
έκρυσαν τις εισφορές από τα ασφαλιστικά σας ταμεία, σας μεί-
ωσαν και μειώνουν τις συντάξεις, συνεχίζουν να σας παίρνουν ει-
σοδήματα, σας υπερφορολογούν, ώστε να αναγκαστείτε να
βγάλετε από τον τραπεζικό λογαριασμό ακόμα και το τελευταίο
ευρώ που αποταμίευατε μια ζωή. Μα πάνω απ' όλα σας έκλειψαν
την περηφάνεια, την αξιοπρέπεια σας, τις ελπίδες σας.

Ξαναθυμηθήκατε την Αναθεώρηση του Συντάγματος, κύριοι
της συγκυβέρνησης. Είναι αδιανόητο εσείς που έχετε το μεγα-
λύτερο μερίδιο ευθύνης για όλα όσα βιώνουμε αλλά και για την
Ελλάδα που κληροδοτούμε στους επόμενους, εσείς να ορίσετε
την ανασύνταξη της ελληνικής κοινωνίας. Κατά τη δική μας εκτί-
μηση, των Ανεξάρτητων Ελλήνων, η πατρίδα μας χρειάζεται
εκλογές για συντακτική συνέλευση. Χρειάζεται ένα καινούριο,
εξ αρχής, Σύνταγμα. Ίσως να είναι η τελευταία ιστορική ευκαιρία.
Ένα νέο Σύνταγμα που θα αποτελέσει καταλύτη για ένα επιδο-
φόρο κοινωνικό μετασχηματισμό και για μια Ελλάδα που μας αξί-
ζει. Θα αποδοθεί δικαιοσύνη και ένα ακριβοδίκαιος επιμερισμός
των ευθυνών ανεξάρτητα από τα αξιώματα που κατέχει ή κατείχε
ο καθένας.

Και αν ξεχάσατε τη μια και μόνο εξεταστική επιτροπή για το
πώς μπήκαμε στα μνημόνια αυτή θα την κάνουμε εμείς. Γιατί για
να γεννηθεί το καινούριο, θα πρέπει να γκρεμιστεί το παλιό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEL)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο συνά-
δελφος κ. Μίχος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα πριν την κ. Κόλλια που είπε για το δημογραφικό. Θα
λυθεί το δημογραφικό πρόβλημα με τους μετανάστες, αυτούς
που έχουμε εδώ, με αυτούς που θα έρθουν! Το λένε αυτό δεξιό,
το λένε αριστεροί, το λένε όλοι. Τι να κάνουμε; Νέα τάξη πραγ-
μάτων! Αλλά τι να πούμε; Είναι πολλά τα προβλήματα.

Θυμάστε πώς ξεκίνησε τον προεκλογικό της αγώνα η Νέα Δη-
μοκρατία για τα υποβρύχια, για τη «SIEMENS»; Αυτή τη στιγμή
η συγκυβέρνηση είναι το καλύτερο πλυντήριο ξεπλύματος μαύ-

ρου χρήματος από τα υποβρύχια, τη «SIEMENS» και τα σχετικά.
Και τα πληρώνει ο λαός, ο κόσμος.

Ας μιλήσουμε και λίγο για τον προϋπολογισμό που λέει πολλά
πράγματα ξεκάθαρα, πολλά από αυτά τα λέει εμμέσως και άλλα
τα αφήνει να εννοηθούν.

Ένα πράγμα που λέει ξεκάθαρα και είναι αλήθεια είναι για το
χρέος της χώρας. Ποια αλήθεια; Ότι το χρέος της χώρας μας
όχι μόνο δεν είναι βιώσιμο, όχι μόνο δεν μειώνεται μετά από τόσα
χρόνια που είμαστε στο μνημόνιο, αλλά αυξάνεται με απίστευ-
τους ρυθμούς.

Έχουμε και λέμε:

Το 2014 τα πιστωτικά έσοδα της χώρας, δηλαδή το επίπεδο
του κρατικού δανεισμού από την πλευρά του Υπουργείου Οικο-
νομικών, ανήλθαν στο τρομακτικό ποσόν των 145,2 δισεκατομ-
μύρια ευρώ. Από το ποσό των 145,2 δισεκατομμυρίων ευρώ τα
83,8 δισεκατομμύρια αντιπροσωπεύουν τις λεγόμενες «συμφω-
νίες ανταλλαγής», κάτι που πιστοποιείται στον κωδικό 5172.

Το 2013 οι συμφωνίες ανταλλαγής στον κωδικό 5172 ήταν
μηδέν. Αυτό σημαίνει ότι το πραγματικό χρέος της κεντρικής κυ-
βέρνησης το 2014 δεν είναι μόνο 325,2 δισεκατομμύρια ευρώ,
όπως καταγράφεται στον πίνακα 4,2 της εισηγητικής έκθεσης,
αλλά 409 δισεκατομμύρια ευρώ ή 228,3% του ΑΕΠ.

Επίσης, το 2014 τα τοκοχρεολύσια και οι λοιπές δαπάνες για
την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους ανήλθαν στα 151,9 δισε-
κατομμύρια ευρώ. Τέτοιο ιλιγγιώδες ποσό εξυπηρέτησης του δη-
μόσιου χρέους της Ελλάδας δεν έχει καταγραφεί ουδέποτε στην
οικονομική ιστορία του τόπου.

Επιπλέον, το 2014 οι ληξιπρόθεσμες οφειλές φυσικών προσώ-
πων και επιχειρήσεων προς το κράτος εκτιμώνται σε 74 δισεκα-
τομμύρια ευρώ έναντι 62,4 δισεκατομμύρια ευρώ, που ήταν το
2013. Αυτά τα νούμερα δείχνουν την οικονομική κατάσταση στην
Ελλάδα και ότι το δημόσιο χρέος δεν είναι σε καθοδική τροχιά,
όπως παπαγαλίζουν τα καθεστωτικά μέσα μαζικής ενημέρωσης,
αλλά είναι ανεξέλεγκτα σε ανοδική τροχιά. Αυτό δείχνει ότι η πο-
λιτική όλων αυτών των χρόνων, πέρα από καταστροφική για τον
παραγωγικό ιστό της χώρας, καταστροφική για την κοινωνία και
κάθε κοινωνική δομή, είναι ξεκάθαρα αποτυχημένη.

Η χώρα πρέπει να αλλάξει πολιτική, να αλλάξει σελίδα. Την
οδηγείτε με μαθηματική ακρίβεια στην απόλυτη καταστροφή και
στο ξεπούλημα φυσικά. Πρέπει επιτέλους να δούμε την αλήθεια
και να βάλουμε φρένο στον κατήφορο. Να βάλουμε φραγμό στις
απαιτήσεις των τοκογλύφων. Να πάψει η χώρα μας να λειτουργεί
ως ένα άθλιο προτεκτοράτο και να γίνει μία ελεύθερη και περή-
φανη χώρα. Ως προτεκτοράτο, κύριε Υπουργέ, λειτουργούμε δυ-
στυχώς εδώ και πολλά χρόνια.

Να πάμε, λοιπόν, άμεσα σε εκλογές, διότι μόνο ο ελληνικός
λαός είναι αρμόδιος να κρίνει και να αποφασίσει για το μέλλον
του. Η αποτυχημένη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου πρέπει να
φύγει άμεσα, για το καλό του τόπου και του ελληνικού λαού.

Ένα δεύτερο θέμα που θέτει εμμέσως ο προϋπολογισμός και
όχι άμεσα όπως το θέμα του χρέους, είναι αυτό της ΑΟΖ, ένα
πολύ μεγάλο θέμα που έπρεπε να έχει τακτοποιηθεί εδώ και χρό-
νια. Οι σουλτάνοι, όμως, που κυβερνάνε την Τουρκία είναι πα-
τριώτες. Εδώ οι δικοί μας δεν ξέρω τι κάνουν. Δυστυχώς!

Δεν υπάρχει καμμία αναφορά ούτε στην ανακήρυξη της ΑΟΖ
εντός του 2015 ούτε για τα προσδοκώμενα έσοδα από την εκμε-
τάλλευσή της. Εμμέσως προκύπτει αυτό που φυσικά γνωρίζουμε
όλοι εδώ και καιρό: με εντολή του Τούρκου σουλτάνου, ΑΟΖ
τέλος! Από τη μία, λοιπόν, έχουμε τους Τούρκους με την ΑΟΖ.
Θα μου πείτε, βέβαια, ποια Τουρκία; Εδώ ένα κράτος από μαζέ-
ματα όπως η Αλβανία που φτιάχτηκε το Μεσαίωνα πατάει πόδι
στην Ελλάδα και δεν μιλάει κανένας. Από την άλλη έχουμε τους
Αμερικανούς που δίνουν εντολή για το τι θα κάνουμε στην Αμφί-
πολη. Μιλάμε για σοβαρό κράτος; Μιλάμε για σοβαρή Κυβέρ-
νηση; Δεν νομίζω.

Η επίσημη επίσκεψη, λοιπόν, του Τούρκου στην Αθήνα θα είναι
και η επίσημη σφραγίδα πάνω στην εθνική προδοσία για την πα-
ραχώρηση της ΑΟΖ. Και δεν θα είναι η μόνη προδοσία. Έχουν
γίνει πάρα πολλές σε αυτόν εδώ το ναό της δημοκρατίας.

Αντί η πλευρά μας να ξεκαθαρίσει στον Τούρκο ότι δεν δια-
πραγματεύεται κανένα κυρίαρχο της δικαίωμα, τον δέχεται στην

πρωτεύουσα για να ζητήσει προκλητικά γη και ύδωρ, όπως κάνουν πάντα. Αυτοί ζητάνε και εμείς δίνουμε. Ο Νταβούτογλου αναμένεται να θέσει όλο το πακέτο των τουρκικών αξιώσεων στο Αιγαίο, στη Θράκη και την Κυπριακή ΑΟΖ.

Ήδη, οι Τούρκοι έχουν δώσει τα πρώτα δείγματα για το πλαίσιο στο οποίο θα κινηθούν αφ' ενός με το αίτημα επίσκεψης στη Θράκη συνοδεία του μισού υπουργικού τουρκικού συμβουλίου και αφ' ετέρου με την εντολή εξόδου στο Αιγαίο σχεδόν ολόκληρου του τουρκικού στόλου. Οι Τούρκοι βγάζουν καράβια, έρχονται μέχρι το Σούνιο και εμείς βαράμε φλογέρα κανονικά. Η Κυβέρνησή μας δεν κάνει τίποτα.

Από τη Δευτέρα, λοιπόν, πλοία του τουρκικού ναυτικού βρίσκονται στο βόρειο και στο νότιο Αιγαίο, ενώ όσο οι μέρες περνούν αυξάνεται η συγκέντρωσή τους νοτιοανατολικά της Ρόδου και νότια του Καστελόριζου όπου έχουν δεσμεύσει δύο περιοχές για αεροναυτικά γυμνάσια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα.

Η επιχειρησιακή εκπαίδευση κορυφώνεται σήμερα όσο καιρό θα είναι ο Νταβούτογλου στην Αθήνα. Αυτό δεν νομίζω να είναι τυχαίο. Η Άγκυρα θέλει να δείξει πως αμφισβητεί το status quo στην περιοχή του Καστελόριζου και επί της ουσίας να απαιτήσει τη συνδιαχείριση του Αιγαίου. Επίσης, θα θέσουν το θέμα της κυπριακής ΑΟΖ στη βάση του ότι έχουν και οι Τουρκοκυπριοί δικαιώματα και η Τουρκία οφείλει να τα διασφαλίσει κ.λπ..

Απέναντί τους οι Τούρκοι και η προκλητικότητά τους θα βρουν φυσικά μια Κυβέρνηση ανίκανη, να μην μπορεί να μιλήσει, να μην μπορεί να απαιτήσει, να μην μιλήσει για κυριαρχικά δικαιώματα και στο τέλος να γίνει μια συμφωνία που θα είναι κατά της πατρίδας μας.

Έχουμε μια Κυβέρνηση, λοιπόν, που γαντζώνεται στην εξουσία, κάνει τα πάντα για να κερδίσει κάποιες εβδομάδες, έστω και κάποιους μήνες ζωής, ανεξαρτήτως του πόσο κακό θα κάνει στα εθνικά μας θέματα. Τη σωστή, την εθνική απάντηση στον Τούρκο και στις αξιώσεις του μπορεί να δώσει μόνο μια σοβαρή εθνική κυβέρνηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πέρασε το λεπτό σας, κύριε συνάδελφε. Ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

...και σε καμμία περίπτωση οι θλιβεροί αρχηγισμοί των πολιτικών πτωμάτων που ακούν στο όνομα ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πριν κλείσω -τελείωσα, κύριε Πρόεδρε- δεν μπορώ να μην αναφερθώ στην άδικη προφυλάκιση του αρχηγού μας, του Νίκου Μεχαλιόλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εντάξει. Τα έχετε ξαναπεί αυτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Από την άλλη προσπαθεί ένα ολόκληρο σύστημα να ηρωοποιήσει ένα Ρωμανό, έναν άνθρωπο που δεν έχει κάνει τίποτα στη ζωή του, ένα πλούσιο παιδί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κυρίτσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε το θέατρο του παραλόγου. Συζητάμε τον προϋπολογισμό. Η Κυβέρνηση και οι Βουλευτές κάνουν ότι τον πιστεύουν, όμως όλοι ξέρουμε ότι αυτός ο προϋπολογισμός ούτε καν θα εφαρμοστεί. Δεν είναι μόνο που την ίδια ώρα η Κυβέρνηση συζητά με την τρόικα για νέα μέτρα, συνεχίζοντας τη συνταγή που έφερε τη χώρα στην καταστροφή, είναι που η Κυβέρνηση δεν έχει ούτε καν τη βούληση να εφαρμόσει τίποτα, κανένα πρόγραμμα, κανένα νόμο, εκτός μόνο αυτών που πλήττουν την πλειοψηφία των πολιτών και ιδιαίτερα τους πλέον ευάλωτους και τη μεσαία τάξη.

Μέχρι και χθες ο κ. Λυκουρέντζος παραδέχτηκε ότι δεν έχετε στρατηγικό σχέδιο. Μέχρι το 2020, κύριε Υπουργέ, πρέπει να δίνουμε 20 δισεκατομμύρια τον χρόνο σε τοκοχρεολύσια. Πώς θα τα βγάλει αυτά η χώρα, με ποιο παραγωγικό μοντέλο; Προσέξτε.

Μιλάμε για τοκοχρεολύσια, όχι για να ζήσουμε, το να ζήσουμε είναι μια λέξη που την έχουμε ξεχάσει. Δεν ενδιαφέρει τους δανειστές και βεβαίως και προφανώς δεν ενδιαφέρει και την Κυβέρνηση.

Το παράλογο δεν σταματάει εδώ, γιατί αν διαβάσει κάποιος τον προϋπολογισμό, θα συμπεράνει έκπληκτος ότι οι πλέον πλούσιοι Έλληνες είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, όταν ξέρετε ότι ένα 20% περίπου των πολιτών δεν πλήρωσε ούτε ένα ευρώ για αυτήν την κρίση, αντίθετα αύξησε την περιουσία του μέσα σε αυτήν, γιατί ψηφίσατε σειρά μέτρων μόνο εις βάρος των εργαζομένων προκειμένου να διατηρήσει και να αυξήσει τον πλούτο της η οικονομική ελίτ αυτού του τόπου.

Αυτή είναι η τακτική σας, κύριε Υπουργέ. Νομοθετείτε στο πόδι και παριστάνετε τους μεγάλους μεταρρυθμιστές, τους σωτήρες και μετά εφαρμόζετε μόνο όσους νόμους προβλέπουν φόρους και περικοπές. Δεν το λέω εγώ αυτό, το λέει η Γενική Γραμματεία Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Από τη μια, σκαρφίζετε παράλογους και εξοντωτικούς φόρους για τους πολλούς και από την άλλη, την ίδια ώρα, αφήνετε τη φοροδιαφυγή των ολίγων.

Τι λέει, λοιπόν; Κάθε χρόνο η εθνική οικονομία, κύριοι συνάδελφοι, έχει απώλεια 15 δισεκατομμύρια ευρώ από τη φοροδιαφυγή και αντί να κυνηγήσετε τα 15 δισεκατομμύρια ευρώ, κόβετε το ΕΚΑΣ, δηλαδή τα 80 εκατομμύρια, τα 200 ή 300 ευρώ που παίρνει κάποιος για να μπορεί να ζήσει. Γιατί δεν πιάνετε τώρα τα 15 δισεκατομμύρια; Γιατί δεν θέλετε. Έτσι ξέρετε τόσα χρόνια να κυβερνάτε, έτσι συνεχίζετε. Μόνο που τώρα σας έχουμε καταλάβει πια.

Τα εργασιακά τα διαλύσατε, τις συντάξεις τις συρρικνώσατε, στην παιδεία, την υγεία τα έχετε διαλύσει όλα. Βεβαίως συνεχίζετε το γνωστό σας δόγμα πως όλα τα καλά -ποια είναι αυτά, εγώ δεν ξέρω βέβαια- τα έκανε η Κυβέρνηση και για όλα τα κακά φταίει η Αντιπολίτευση. Όμως, αυτό το μερικούς υπεύθυνο, μερικούς ανεύθυνο, ευτυχώς δεν περνάει πια στους Έλληνες πολίτες, όπως δεν περνάει και το παραμύθι, κύριε Υπουργέ, ότι εσείς είστε η κοκκινοσκουφίτσα κι εμείς είμαστε οι κακοί λύκοι.

Όμως, έχετε κάνει κάτι για την ανασυγκρότηση αυτής της χώρας; Ας πάρουμε αυτό με τον πολιτισμό. Εδώ τα έχετε μπερδέψει όλα. Για εσάς πολιτισμός είναι η ανασκαφή. Τίποτα πέραν αυτού. Απλές εξαγγελίες, πολλάκις ειπωμένες, οι οποίες δεν στηρίζονται σε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την αξιοποίηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και την ανάπτυξη του σύγχρονου πολιτισμού. Αντ' αυτού προωθείτε την αύξηση του ΦΠΑ στα βιβλία και στα εισιτήρια των θεάτρων. Και για να μην σας αδικώ, στον τομέα του πολιτισμού δεν είναι ότι δεν θέλετε, είναι ότι δεν ξέρετε καν τι θα πει η λέξη πολιτισμός. Γι' αυτό μόνο είναι δύσκολο -είναι αφηρημένα μαθηματικά για εσάς- να σας μιλήσω για την υπεραξία που παράγει ο πολιτισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε έξι λεπτά δεν μπορείτε να μιλήσετε για την κατάρρευση αυτής της χώρας. Το μόνο που μπορείτε να πεις είναι ότι αυτό δεν είναι προϋπολογισμός. Κι επειδή σας μίλησα για το θέατρο του παραλόγου, σας διαβεβαιώ ότι ούτε στο θέατρο του παραλόγου ούτε στον Πίντερ -που έχω παίξει κιόλας- δεν θα μπορούσε να γράψει ο ίδιος αυτός συγγραφέας ένα τέτοιο προϋπολογισμό.

Όσοι έχουν διαβάσει ή έχουν δει το «Περιμένοντας τον Γκοντό» του Μπέκετ θα ξέρουν ότι ο Γκοντό στο τέλος δεν έρχεται. Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, μην χαιρέστε, ο Γκοντό δεν θα έρθει. Αυτό που θα έρθει είναι ο συνασπισμός αριστερών και προοδευτικών δυνάμεων που θα αποφασίσει να αλλάξει αυτήν τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η κ. Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, μέσα σε έξι λεπτά θέλω να απαντήσω ως ΚΚΕ στον προϋπολογισμό για τους νέους, δηλαδή για την παιδεία. Αν ανοίξω τον προϋπολογισμό και μιλήσω για την παιδεία και τους νέους, μέρες που είναι, βλέπω ένα 4.805.000.000, που

σημαίνει 3,1% του προϋπολογισμού για την παιδεία, σημαίνει όχι απλώς ψίχουλα, αλλά πιο ψίχουλα δεν γίνεται. Δεν αντέχω, λοιπόν, εδώ μέσα την ευρωπαϊκή, κυβερνητική, ταξική υποκρισία ότι όλοι κόπτονται για τους νέους.

Το 3,1% για την παιδεία των νέων είναι κατεβασμένο σε σχέση με το 2011 και ακόμα περισσότερο με το 2010. Από το 2011 να πάρω, να μην λέω πεντακόσια νούμερα: από τα 6,8 το πήγατε κάτω 2 δισεκατομμύρια. Πού φτάσατε; Έχετε 50% περικοπές σε όλες τις βαθμίδες.

Η εκπαίδευση και η παιδεία είναι το ίδιο πράγμα; Μιλάμε για εκπαίδευση και για παιδεία. Μην με κατηγορήσει κάποιος, εγώ κατηγορώ τον εαυτό μου που άργησα να το παρατηρήσω. Επειδή ακούω και κουβέντες από τον ΣΥΡΙΖΑ για την καινοτομία, την έρευνα, σε ένα καθεστώς ευρωπαϊκό που τίποτα δεν συνεπαγεται μέσα στο ρινγκ το ταξικό να γίνεται ακόμα και ως καινοτομία χωρίς χορηγό, σας παρακαλώ πάρα πολύ αφαιρέστε μου τον χορηγό από την κάρτα της Βουλής.

Η κάρτα, με την οποία μου βάλατε την καινοτομία να μπαίνω βγαίνω και να ψηφίζω, δεν γράφει πουθενά «Βουλή των Ελλήνων». Δεν γράφει. Τον χορηγό γράφει! Τι θέλετε να κάνετε; Να διαφημίσετε τον χορηγό σε εμένα; Στους τριακόσιους; Αυτό είναι ζήτημα παιδείας, δεν είναι ζήτημα διαφήμισης. Είναι ζήτημα αντήληψης του ποιος έχει στο βάθος και στην ουσία βάλει τα χέρια στο μέλι.

Σήμερα, δεν πρόκειται κανένας σας ούτε να ασχοληθεί ούτε να νοιαστεί για έναν εργάτη της χαλυβουργίας που χάθηκε τη νύχτα, τον Χρήστο με τα δυο παιδιά, από την υπερεντατικοποίηση της εργασίας. Δεν ξέρω τις συνθήκες. Είναι εργατικό ατύχημα. Πού; Στη Χαλυβουργία του Βόλου.

Θέλετε να ανοίξουμε τώρα κουβέντα για τη χαλυβουργία και την αποβιομηχάνιση της χώρας και το πώς αντιμετωπίστηκαν οι χαλυβουργοί και ο Μάνεσης και να το συζητήσουμε στον προϋπολογισμό; Στο πλαίσιο ποιας ανάπτυξης;

Ακούω και πολλές κουβέντες: «Θα σωθούμε!». Η Αθήνα θα έχει ή τουρίστες ή τουρίστες με χειροπέδες, που είναι οι μετανάστες. Θα έχει φτωχούς. Ακούω και τον ΣΥΡΙΖΑ: «Η ακραία φτώχεια». Πρόκειται για μια Αριστερά που εκπροσωπεί το πιο εξαθλιωμένο κομμάτι της εργατικής τάξης. Και το υπόλοιπο; Το υπόλοιπο θα μείνει να διαπραγματεύεται; Με ποιους; Με τα funds στο Λονδίνο;

Στείλατε τον Αβραμόπουλο στην Ευρώπη υπεύθυνο μετανάστευσης και η πρώτη ερώτηση του διαδόχου του, που κατέλαβε την έδρα, ήταν να βγάλουμε από τα προσφυγικά την πλακέτα που έχει μπει γι' αυτούς που πολέμησαν τον εγγλέζικο ιμπεριαλισμό, όταν θέριζε στην Αθήνα στα Δεκεμβριανά πριν από τόσα χρόνια, ως μερίζον πρόβλημα της Αθήνας! Αυτό είναι το μερίζον πρόβλημα της Αθήνας αυτήν τη στιγμή! Μόνο για να είναι. Γιατί αλλιώς δεν θα ήταν ακόμα οι Άγγλοι εδώ διά του Σίτι και του αφορολόγητου εφοπιστικού κεφαλαίου.

Είναι γιατί αυτή η πλακέτα είναι εκεί για νεκρούς και σήμερα έχουμε νεκρούς από τον ίδιο ιμπεριαλισμό, από τον ίδιο καπιταλισμό, στην ίδια χώρα, στην ίδια πλατεία, φάτσα-κάρτα με τους Σύρους πρόσφυγες. Δουβλίνο I, Δουβλίνο II, Δουβλίνο III. Θέλετε να ανοίξουμε συζήτηση για το ιρλανδικό, μήπως; Με ποιους όρους, με ποιες προϋποθέσεις;

Αυτός ο προϋπολογισμός για την παιδεία και για τα νιάτα δεν προβλέπει τίποτα. Όσοι, λοιπόν, θέλετε την ευρωστρουγγα, να βγείτε να το πείτε στα ίσια. Γιατί στην ευρωστρουγγα μέσα υπάρχει πολύ μεγάλη αλήθεια ότι επιτρέπεται το lockout. Όχι απλώς επιτρέπεται, εγκρίνεται και επιβάλλεται.

Την ίδια ώρα που νοιάζεστε για τους νέους, για το δίκαιο αίτημα για εκπαιδευτική άδεια για να σπουδάσει κάποιος, την ίδια ώρα μιλάτε για ιδιωτικά πανεπιστήμια στην αλλαγή του Συντάγματος. Στα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, αγαπητοί συνάδελφοι, παίχτηκε το παιχνίδι, στην αποδοχή των τάξεων της φτώχειας.

Κάποιοι θα ασχολούμαστε, λοιπόν, μόνο με την ακραία φτώχεια. Ακούμε για μεσαία, μικρομεσαία ή λίγο ανώτερη φτώχεια. Ταξικοποιήσαμε και τη φτώχεια τώρα. Αυτή είναι η πρόταση των συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ, να ταξικοποιήσουμε, να αρχίσουμε από τα κάτω με τη φτώχεια, να μην επαναστατήσουμε κανέναν, ουσιαστικά να προτείνει διαφορετική πολιτική. Διότι όταν έχεις ιδιωτικά

πανεπιστήμια, ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, τότε το πανεπιστήμιο θα κάνει lockout, γιατί θα είναι επιχείρηση και θα είναι ευρωπαϊκές αξίες και προδιαγραφές αυτές. Γιατί το ψωμί των παιδιών θα εξαρτιέται από τι;

Κάθισαμε να συζητήσουμε αν αυτό το ρινγκ, που λέγεται Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι ζήτημα διαιτητή και ποιος έχει καλύτερο κροσέ, δεξί ή αριστερό, στο μποξ; Αποδεικνύεται και δεν είναι μόνο για τον ελληνικό λαό, δεν είναι μόνο για την ελληνική νεολαία στο ζήτημα της παιδείας. Τα «ERASMUS» θα σώσουν την ελληνική νεολαία; Τα προγράμματα με χορηγό;

Η καινοτομία γίνεται με χορηγό, η έρευνα με χορηγό. Όλοι αυτοί οι χορηγοί για την ψυχή της μάνας τους το κάνουν. Ο πολιτισμός, επίσης, γίνεται με χορηγό. Ό,τι περισσεύει από το κεφάλαιο το δίνει και το ρίχνει για να εκπαιδεύσει μια νεολαία σε μία καθολική υποταγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μέρες που είναι όποιος μιλάει για τη νεολαία μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν κάνει τίποτε άλλο από το να την φέρνει μπροστά στην πραγματικότητα: ή θα υποταγεί ή θα σηκώσει κεφάλι. Η πρόταση είναι να σηκώσει κεφάλι. Αυτήν τη διατυπώνει - ευτυχώς για εμάς, δυστυχώς για όλους τους άλλους - μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Λέμε έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση, έξω από το ΝΑΤΟ, έξω από τον ΟΑΣΑ, έξω από τα προγράμματα αντιμετώπισης και διαχείρισης της φτώχειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε. Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, ο κ. Κασαπίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Ανάξιος όποιος δεν μπορεί μέσα στον σεισμό, τον χαλασμό, κάστρο τη γνώμη του να χτίσει», έγραφε ο Κωνσταντίνος Παλαμάς το 1919, ζώντας τις τραγικές στιγμές της περιόδου εκείνης.

Πόσο επίκαιρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να είναι τα λόγια αυτά του μεγάλου Έλληνα ποιητή την περίοδο αυτή; Ποιος, άραγε, από τους πολιτικούς κατάφερε να στήσει κάστρο τη γνώμη του, την άποψή του, την πολιτική του, για να βρουν καταφύγιο μέσα σε αυτόν τον χαλασμό της οικονομικής κρίσης που ζούμε οι φτωχοί, οι αδύναμοι και οι μη προνομιούχοι Έλληνες; Η απάντηση είναι στα χείλη του καθενός μας.

Όμως, θα ήθελα να υπενθυμίσω τις προστάθειες που κατέβαλε να στήσει ένα κάστρο πριν από ορισμένα χρόνια ο Κωνσταντίνος Καραμανλής με τις ενέργειες και την πολιτική του. Φθάνοντας σε ένα κρίσιμο όριο, ζήτησε τότε συνεννόηση και συνάντηση από τον τότε αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, τον κ. Παπανδρέου, για τα μεγάλα και τα δύσκολα που έρχονταν μπροστά, όχι για την Κυβέρνηση, αλλά για τη χώρα ολόκληρη. Τα επίχειρα αυτής της άρνησης τα ζούμε τώρα με τον άκρατο λαϊκισμό του τότε αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, με το «λεφτά υπάρχουν». Και τώρα υπάρχουν και είναι στις τσέπες των Ελλήνων και έρχονται οι δανειστές μας εκβιαστικά και επιτακτικά και τα παίρνουν.

Δεν είναι επίκαιρη, λοιπόν, και σήμερα, αυτήν την περίοδο, η εθνική συνεννόηση γι' αυτά τα δύσκολα, που και η συγκυβέρνηση των δύο μεγαλύτερων κομμάτων μέχρι χτες δεν κατάφερε να λύσει;

Μιλώ για την παραοικονομία, τη φοροδιαφυγή, τα προβλήματα με τον δημόσιο βίο, κύριε Υπουργέ, την έλλειψη σύγχρονου περιβάλλοντος εργασίας για να ελέγχετε και να αξιολογείτε και τους εργαζομένους, αλλά να ελέγχετε και την αποδοτικότητα. Δεν είναι αυτά βασικά και δύσκολα προβλήματα, τα οποία επιβάλλουν την εθνική συνεννόηση; Δηλαδή, πρέπει να συμφωνήσουν όλες, χωρίς κανείς να λείπει, από τις πολιτικές παρατάξεις ότι αυτά πρέπει να τα λύσουμε. Δεν είναι βασικά και κρίσιμα τα θέματα της εθνικής στρατηγικής για την παιδεία, για την εξωτερική πολιτική, για την υγεία και την πρόνοια, για ένα σχέδιο ανάπτυξης, που δεν το βλέπουμε, αλλά δεν το ακούμε και από την Αξιωματική Αντιπολιτεύση;

Άρα ως μη φθάσουμε να επιβεβαιώσουμε τα λόγια ενός άλλου ποιητή, του εθνικού μας ποιητή αυτήν τη φορά, του Διονυσίου Σολωμού, που έγραφε στον εκατοστό τεσσαρακοστό τέταρτο

στίχο του Εθνικού μας Ύμνου: «Η διχόνοια που βαστάει ένα σκήπτρο η δολερή καθενός χαμογελάει, πάρ' το, λέγοντας, και σύ» και καταλήγει στον εκατοστό τεσσαρακοστό έβδομο στίχο «Μην ειπούν στο στοχασμό τους τα ξένα έθνη αληθινά, αν μισούνται ανάμεσά τους, δεν τους πρέπει λευτεριά».

Εκμεταλλεύονται, λοιπόν, οι φίλοι μας εντός και εκτός Ευρώπης αυτήν την διχόνοια που υπάρχει ανάμεσά μας, πρωτίστως μέσα στο Κοινοβούλιο και διαποτίζει όλη την ελληνική κοινωνία, και μας επιβάλλουν μορφές δουλείας, αφού μας βρίσκουν διασπασμένους και αδύναμους.

Και μάλιστα το εκμεταλλεύονται με τον χειρότερο τρόπο: Αντί να στέλνουν e-mail –που δεν τα δέχομαι αυτά σαν συμπεριφορές, κύριε Υπουργέ- που να λένε τι θετικό να κάνουμε εμείς ως Έλληνες για να διορθώσουμε τα εγγενή προβλήματα, επιβάλλουν φόρους και νέους φόρους και χαράτσια που εξοντώνουν τους Έλληνες. Αντί λοιπόν να μας βοηθήσουν να είμαστε παραγωγικοί, αποτελεσματικοί, δημιουργικοί, μας επιβάλλουν την εξαθλίωση. Γιατί άραγε;

Δύο παραδείγματα θα πω. Όταν πήραμε τα 130 δισεκατομμύρια με την κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου και πανηγύριζε ότι δεν υπάρχει άλλη χώρα στα ιστορικά που να έχει δανειστεί ένα τόσο μεγάλο ποσό –λες και ήταν καύχημα που μας οδήγησε εδώ!- η Γερμανία μάς είχε δώσει τότε 22 δισεκατομμύρια, η Ιταλία 14 δισεκατομμύρια, η Κάτω Χώρες 4,5 δισεκατομμύρια και η Γαλλία 16 δισεκατομμύρια.

Τι σημαίνει, όμως, αυτό, κύριε Πρόεδρε, με τους αριθμούς του εμπορικού ισοζυγίου της χώρας; Κάθε χρόνο η Ελλάδα εισάγει από τη Γερμανία προϊόντα συνολικής αξίας 6 δισεκατομμυρίων. Αυτό σημαίνει ότι σε τρεισήμισι χρόνια καταναλώνουμε με αυτά τα χρήματα που μας δανείζουν τα δικά τους προϊόντα, επιδοτώντας τις θέσεις εργασίας και τον πλούτο στη Γερμανία.

Από την Ιταλία εισάγουμε προϊόντα αξίας 5,5 δισεκατομμυρίων. Αυτό σημαίνει ότι σε άλλα τρεισήμισι χρόνια περίπου θα τους τα επιστρέψουμε μέσω της κατανάλωσης αυτών των προϊόντων. Από τη Γαλλία εισάγουμε ετησίως προϊόντα αξίας 2,8 δισεκατομμυρίων και από τις Κάτω Χώρες 2,6 δισεκατομμυρίων. Και από αυτές τις χώρες τα επόμενα πέντε χρόνια εμείς θα καταναλώσουμε με τα χρήματα που μας δάνεισαν τα δικά τους προϊόντα και παράλληλα θα είμαστε χρεωμένοι για να τους επιστρέψουμε αυτά τα δανεικά που μας έδωσαν σε άλλους λογαριασμούς.

Και το χειρότερο ποιο είναι; Άντε και δεν έχουμε βαριά βιομηχανία και εισάγουμε βιομηχανικά προϊόντα. Έλα που και στον διατροφικό τομέα, στον πρωτογενή τομέα, η χώρα εισάγει το 70% των βασικών ειδών διατροφής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, εάν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε.

Από αυτά, τα 5,5 δισεκατομμύρια όπως αποτυπώνονται στο ισοζύγιο του 2012 -που είναι τα σταθερά, τελικά στοιχεία της στατιστικής υπηρεσίας- αντιπροσωπεύουν το 3% του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος της χώρας. Τα 2,5 δισεκατομμύρια από τα 5,5 δισεκατομμύρια είναι προϊόντα του ζωοκομικού τομέα, δηλαδή κρέατα, γάλατα, ζωοτροφές, ζωντανά ζώα και ό,τι αφορά την ελληνική κτηνοτροφία. Λέτε και εμείς δεν μπορούμε να αναπτύξουμε τη δική μας κτηνοτροφία, για να καλύψουμε τουλάχιστον τις δικές μας ανάγκες και να εξοικονομήσουμε αυτά τα 2,5 δισεκατομμύρια περίπου προς όφελος της χώρας.

Αντί, όμως, για αυτό, κύριε Υπουργέ, δυστυχώς ενέργειες προκλητικές από συναδέλφους σας εκχωρούν το όνομα της φέτας στον Καναδά, εκχωρούν το όνομα των ελαιών Καλαμών και δυστυχώς συνηγορεί η Ελλάδα διά του πρώην Υπουργού, κ. Τσαυτάρη, στην έλευση των μεταλλαγμένων στη χώρα ξεκινώντας από τις ζωοτροφές και το μεταλλαγμένο μέλι, που ακυρώνουν την ελληνική βιοποικιλότητα και παράλληλα παρατείνεται και η διάρκεια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: ...για επτά ημέρες, συμβάλλοντας έτσι στην αύξηση των εισαγωγών.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όλα αυτά, λοιπόν, ακυρώνουν τα λόγια που μπορεί να επαγγέλλεστε ότι θέλουμε την ανάπτυξη και την ευημερία στη χώρα, αφού ουσιαστικά χαρίζουμε τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα.

Αυτά, λοιπόν, δεν αποτυπώνονται –που επιβάλλεται να γίνουν και στον προϋπολογισμό για να σηματοδοτήσουν ανάπτυξη, που σημαίνει σταθερότητα, ασφάλεια, πρόοδο και ευημερία, και γι' αυτόν τον καταψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από την απόφαση που είχαμε πάρει από την πρώτη μέρα, όπως γνωρίζετε, θα διακόψουμε στις 16.00' και θα ξεκινήσουμε στις 18.00'.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2015 δεν είναι τίποτα λιγότερο από την ξεκάθαρη απόδειξη ότι οι θυσιές του ελληνικού λαού έπιασαν τόπο.

Είναι το χειροπιαστό αποτέλεσμα ετών σκληρής, αλλά αναγκαίας δημοσιονομικής πολιτικής, διότι με αυτήν την πολιτική, με αυτές τις θυσιές μπορούμε πλέον να μετράμε θετικά αποτελέσματα, όπως είναι το πρωτογενές πλεόνασμα στο 3% του ΑΕΠ, οι ρυθμοί ανάπτυξης στο 2,9%, η μείωση της ανεργίας στο 22,6% και η μείωση του χρέους.

Λένε ορισμένοι ότι αυτά δεν είναι προβλέψεις, αλλά ευσεβείς πόθοι. Επικαλούνται, μάλιστα, τις εκτιμήσεις της τρόικας, την οποία κατά τα άλλα ξορκίζουν. Ας αποφασίσει η Αντιπολίτευση τι είναι κατά τη γνώμη της η τρόικα. Είναι ένας αξιόπιστος συνολικός ή ωμός εκβιαστής;

Για εμάς, ο ρόλος και ο χαρακτήρας της τρόικας είναι ξεκάθαρος. Είναι αντιπρόσωπος των δανειστών και των εταίρων μας, ο οποίος να μην έχει απαιτήσεις, δεν έχει όμως το αλάθητο. Ήδη έχουν πέσει δύο φορές έξω, πέρυσσι και πρόπερσι. Αυτό θα συμβεί και αυτήν τη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Όμως, η τρόικα έχει έναν επιπλέον λόγο να παρουσιάζεται άτεγκτη στις απαιτήσεις της και ο λόγος είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Το λέμε εδώ και καιρό ότι η ανεύθυνη στάση της Αντιπολίτευσης έχει κόστος για την Ελλάδα. Το παραδέχθηκε και ο ίδιος ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ σε πρόσφατη συνέντευξή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τρόικα εκπροσωπεί λαούς, κυβερνήσεις, κοινοβούλια, επενδυτές. Είναι επομένως απολύτως αναμενόμενο ότι θα επιδιώξει εδώ και τώρα να διασφαλίσει τα συμφωνημένα, διότι με τον ΣΥΡΙΖΑ υποψήφιο για αυριανή κυβέρνηση δεν μπορεί να γνωρίζει ποια θα είναι η κατάσταση στη χώρα. Το αλαλούμ στην ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, τα «ήξεις αφήξεις» και οι αντιφάσεις δεν δημιουργούν μόνο ανασφάλεια στους Έλληνες πολίτες, δημιουργούν ανασφάλεια σε όλους όσους έχουν επενδύσει, σε όσους έχουν πληρώσει, σε όσους έχουν στηρίξει πολιτικά την επιτυχία του ελληνικού προγράμματος.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει να ξεκαθαρίσει στα ευρωπαϊκά κοινοβούλια που εκπροσωπούνται από την τρόικα μέσω της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ποια συνιστώσα έχει δικίο, αυτή που διακηρύσσει τη μονομερή κατάργηση των μνημονίων και το κούρεμα του χρέους, όπως λέει ο κ. Λαφαζάνης και ο κ. Στρατούλης -ο οποίος θέλει να σκίσει τα μνημόνια στην αυλή της Βουλής-, ή αυτή που μιλάει για επιμήκυνση, όπως ο κ. Σταθάκης -την οποία παρεμπιπτόντως ο κ. Τσίπρας έχει χαρακτηρίσει ως ένα μακρύτερο σκονί για να κρεμαστούμε-, ή μήπως μία τρίτη που μιλάει για απόσυρση, όπως ακούσαμε από τον κ. Δραγασάκη, χωρίς κανείς να καταλάβει τι εννοούσε.

Τελευταία λανσάρεται επισήμως η πρόταση του κουρέματος και της αποπληρωμής με ρήτρα ανάπτυξης. Όταν, όμως, ερωτώνται τι θα κάνουν αν τα ευρωπαϊκά κοινοβούλια δεν δεχθούν να χάσουν οι πολίτες τους τα δικά τους λεφτά, δεν έχουν να μας πουν τίποτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ οφείλει πολύ περισσότερες και πολύ κρισιμότερες εξηγήσεις στον ελληνικό λαό. Τα μισά ηγετικά στελέχη δηλώνουν ότι θα κουρέψουν το 80% των χρεών των πολιτών και τα άλλα μισά το διαψεύδουν. Στο ερώτημα «πού θα βρείτε τα λεφτά;» μας απαντούν μονότονα με το ανέκδοτο «θα πατάξουμε τη φοροδιαφυγή, θα πιάσουμε τις off-

shore εταιρείες».

Ο κ. Λαφαζάνης έχει πει ότι το ευρώ δεν είναι ταμπού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και άλλα πολλά έχω πει...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Γι' αυτό και οι εκατομμυριούχοι μεγαλομέτοχοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έχουν επενδύσει σε κερδοσκοπικά χαρτοφυλάκια και σε «αμαρτωλούς» οίκους που σχετίζονται με την κρίση στη χώρα μας, για να γίνουν από εκατομμυριούχοι πολυεκατομμυριούχοι, αριστεροί με δεξιές τσέπες, το πρωί διαδηλωτές, το βράδυ επενδυτές, όπως είπε παλιό σας στέλεχος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Από την άλλη, όμως, ο κ. Τσίπρας δεν μας λέει τι θα κάνει με το 40% των συνεδρων του ΣΥΡΙΖΑ που ψήφισαν υπέρ της στάσης των πληρωμών και της μονομερούς διαγραφής του δημόσιου χρέους. Ποιον θα διαλέξει να απογοητεύσει ο κ. Τσίπρας, τον σκληρό πυρήνα της παράταξης του ή τους ψηφοφόρους που θα τον εμπιστευθούν;

Ο κ. Τσίπρας άλλα λέει στο κόμμα, άλλα λέει στο Κόμο και άλλα λέει στον κόσμο. Από ριζοσπάστης γίνεται κεντροαριστερός, φιλελεύθερος, ακόμη και χριστιανός. Κυρίως, όμως, γίνεται γενναϊόδωρος, όταν πρόκειται να αλιεύσει ψήφους, υιοθετεί όλα τα αιτήματα.

Όταν, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, οι εργαζόμενοι στο κοιμητικό σας ραδιόφωνο απήγγησαν, σπεύσατε να τους αποκαλέσετε εκβιαστές και μετά διαρρηγνύετε τα ιμάτιά σας ότι δήθεν η Νέα Δημοκρατία τρομοκρατεί τον κόσμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μεγαλύτερη τρομοκρατία και ανασφάλεια απ' αυτήν που εσείς καλλιεργείτε, όταν σπεύδετε να προδικάσετε την αποτυχία του προϋπολογισμού του 2015, όταν λέτε ότι θα φορολογήσετε καταθέσεις, ότι θα τις δεσμεύσετε για ανάπτυξη ή όταν μιλά ο κ. Γλέζος επανειλημμένα για υποχρεωτικό εξωτερικό δανεισμό, όταν αρνείστε να συναινέσετε για Πρόεδρο της Δημοκρατίας, δηλώνοντας ότι θα προκαλείτε εκλογές μέχρι να εξασφαλίσετε την αυτοδυναμία, όταν λέτε ότι θα διώξετε όλους τους επενδυτές, ότι θα εθνικοποιήσετε τις τράπεζες και θα πάρετε πίσω ό,τι έχει ιδιωτικοποιηθεί, όταν στοιχηματίζετε στην εθνική αποτυχία, διότι μόνο έτσι έχετε λόγο για να υπάρχουν;

Θα χάσετε, όμως, το στοίχημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το ζητούμενο για τους πολίτες είναι η ασφάλεια, η σταθερότητα και η εμπιστοσύνη. Και η εμπιστοσύνη κερδίζεται πολύ δύσκολα. Και εμείς, πριν από τρία χρόνια, όταν παρέπαιε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, θα μπορούσαμε να είχαμε προκαλέσει εκλογές, να πάρουμε ένα ποσοστό πάνω από 45% και να κυβερνούμε αυτοδύναμα. Δεν το κάναμε, όμως, γιατί βάλαμε το συμφέρον της πατρίδας πάνω από το κομματικό και προσωπικό μας συμφέρον. Πήραμε στην πλάτη μας ευθύνες που δεν μας αναλογούσαν και πληρώσαμε βαρύ το τίμημα, γιατί αυτό μας υπαγόρευε το εθνικό πατριωτικό μας καθήκον.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι ο προϋπολογισμός του 2015 κλείνει οριστικά το κεφάλαιο «κρίση», φτάνοντας μία οικονομία βιώσιμη, ένα έθνος ενωμένο μπροστά σε ένα καλύτερο μέλλον για μία νέα Ελλάδα οικονομικά ανεξάρτητη και πολιτικά ισχυρή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Καρασμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του προϋπολογισμού του 2015 συμπέπει χρονικά με μία κρίση, αλλά ελπιδοφόρα καμπή για τη χώρα μας. Μετά από τις τόσες θυσίες, στις οποίες υποβλήθηκε τα τελευταία χρόνια ο λαός μας, δικαιούμαστε πλέον να αισιοδοξούμε βάσιμα ότι αφήνουμε πίσω μας οριστικά μία περίοδο από τις πιο δύσκολες της σύγχρονης ιστορίας μας.

Σε παρόμοια κρίση, αλλά επίσης ελπιδοφόρα καμπή βρίσκε-

ται σήμερα και ο αγροτικός μας τομέας, ο οποίος όχι μόνο απλά άντεξε με ελάχιστες απώλειες στα χρόνια της οικονομικής κρίσης, αλλά ταυτόχρονα ανέδειξε την ανάγκη κάθε οργανωμένης κοινωνίας για έναν ισχυρό, βιώσιμο, ανεπτυγμένο και ανταγωνιστικό πρωτογενή τομέα, που είναι προϋπόθεση για να μπορεί να σταθεί στα πόδια της και να απεντίζει με αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση το μέλλον.

Το 2014 θα μπορούσε με δύο λέξεις να χαρακτηριστεί ως η χρονιά των μεγάλων προκλήσεων για τον αγροτικό μας τομέα. Κυβέρνηση και πολιτική ηγεσία του Υπουργείου βρεθήκαμε αντιμέτωποι με την αναθεώρηση της ΚΑΠ, αλλά και με μία σειρά άλλων σημαντικών μεταβολών σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, που στο αμέσως προσεχές μέλλον θα έχουν καταλυτικές επιπτώσεις στις εξελίξεις για τη γεωργία μας και γενικότερα για την αγροτική μας οικονομία.

Βασικό μας μέλημα αποτέλεσε η προσαρμογή με τις λιγότερες δυνατές αναταράξεις του αγροτικού μας τομέα στα νέα δεδομένα και παράλληλα η δημιουργική αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρει η καινούργια ΚΑΠ προς όφελος των αγροτών μας και της χώρας μας. Γνώμονάς μας σε κάθε μας κίνηση είναι το βαθύ μας πιστεύω πως ο αγροτικός τομέας μπορεί και πρέπει να αποτελέσει έναν από τους βασικούς πυλώνες για την ανάπτυξη και ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας.

Λειτουργήσαμε πάντα στο άπλετο φως, με διαφάνεια και ειλικρινή διάλογο με όλους τους φορείς του αγροτικού κόσμου και όλους όσους ασχολούνται δραστήρια και επαγγελματικά στον πρωτογενή τομέα. Χρησιμοποιήσαμε σε κάθε περίπτωση τη γλώσσα της αλήθειας. Δεν ωραιοποιήσαμε, ούτε συγκαλύψαμε προβλήματα. Επιδιώξαμε και αντιμετωπίσαμε κρίσιμα ζητήματα και καταστάσεις με υπευθυνότητα, μετριοπάθεια, σωστό συνδυασμό και προγραμματισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα όσα προανέφερα προηγουμένως, καταγράφηκαν στα μέσα του καλοκαιριού στο λεγόμενο «εθνικό φάκελο για την εφαρμογή από 1-1-2015 της καινούργιας ΚΑΠ», την εθνική στρατηγική, εάν θέλετε, για το πώς η ελληνική γεωργία, κτηνοτροφία και αλιεία θα πορευτούν τα επόμενα χρόνια. Ταυτόχρονα, καταρτίσαμε και υποβάλαμε έγκαιρα το νέο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης της χώρας, καθώς και το καινούργιο πρόγραμμα αλιευτικής πολιτικής.

Μέσα από τις ρυθμίσεις του «εθνικού φακέλου» δώσαμε τον τόνο του προς τα πού θα πρέπει να κινηθεί η ελληνική αγροτική παραγωγή τα επόμενα χρόνια.

Θέσαμε τις προτεραιότητες. Είπαμε πως πρέπει να στηρίζουμε τους νέους ανθρώπους που ασχολούνται ή επιθυμούν να ασχοληθούν με τον αγροτικό τομέα. Θέλουμε να «μπολιάσουμε» την ύπαιθρο με νέους ανθρώπους, με νέα μυαλά. Θέλουμε να περιορίσουμε την ανεργία, να δώσουμε ευκαιρίες σε νέους ανθρώπους να ορθοποδήσουν και να έχουν ένα καλύτερο μέλλον.

Παράλληλα με τη μεγάλη στροφή στην ηλικιακή ανανέωση του παραγωγικού δυναμικού της ελληνικής γεωργίας, αποφασίσαμε επίσης να στηρίξουμε ακόμα περισσότερο την κτηνοτροφία μας, γιατί είναι ο τομέας που υστερούμε εδώ και χρόνια. Δώσαμε κατεύθυνση στο να μην έχουμε απότομες μειώσεις, περικοπές και απρόσμενες ανακατατάξεις στα δικαιώματα των ενισχύσεων. Επιλέξαμε την ήπια σταδιακή προσαρμογή, όχι τη βίαιη. Χωρίσαμε τη χώρα σε τρεις περιφέρειες, ανάλογα με το είδος της καλλιέργειας.

Στηρίζουμε έμπρακτα και οριστικά την επιχειρηματικότητα και παρέχουμε τη δυνατότητα για καινοτόμες δραστηριότητες σε όλο το φάσμα του αγροτικού τομέα. Προωθούμε νέες μορφές παραγωγικής και συλλογικής δραστηριότητας, υποβοηθώντας έτσι τη διασύνδεση του αγροτικού προϊόντος με τους άλλους τομείς της οικονομίας, εξασφαλίζοντάς του μεγαλύτερη πρόσβαση στην αγορά.

Στηρίζουμε την εξωστρέφεια, εκμεταλλευόμενοι τα προγράμματα προώθησης και προβολής των ελληνικών αγροτοδιατροφικών προϊόντων στο εξωτερικό, δίνοντας ταυτόχρονα έμφαση στην παραγωγή υγιεινών, ποιοτικών, επώνυμων και τυποποιημένων προϊόντων με σήμα κατατεθέν την ελληνική παράδοση, τον ελληνικό πολιτισμό, την Ελλάδα.

Με δύο λόγια, τους τελευταίους μήνες θέσαμε γερές βάσεις

για ένα βιώσιμο και παραγωγικό αγροτικό τομέα, που στο προσεχές μέλλον θα εξαρτάται ολοένα και λιγότερο από τις κοινοτικές ενισχύσεις και επιδοτήσεις και θα στηρίζεται περισσότερο σε προϊόντα ανταγωνιστικά στην αγορά με αυξημένη προστιθέμενη αξία.

Το ίδιο κάναμε και με το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης. Είδαμε πού χωλαίνουμε, πού έχουμε ανάγκες και προς τα εκεί στρέψαμε τα προγράμματα. Θέλουμε να ενισχύσουμε τους νέους, να δώσουμε έμφαση στην επιχειρηματικότητα, να φτιάξουμε καλές μονάδες, να συνδέσουμε την παραγωγή με τη μεταποίηση, το εμπόριο και τις εξαγωγές. Να έχουν τα προϊόντα μας διέξοδο στην αγορά, να μπορούν οι παραγωγοί μας να διεκδικούν καλύτερες τιμές. Να έχουμε υποδομές, να μπολιάσουμε τη σημερινή κατάσταση με νέες δραστηριότητες και καινοτομίες. Να κάνουμε τα προϊόντα μας επώνυμα, αναγνωρίσιμα, με καλή θέση στην εγχώρια και στη διεθνή αγορά.

Η προσπάθεια δεν εξαντλήθηκε μόνο στο πώς θα απορροφήσουμε τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ από τον πρώτο και το δεύτερο πυλώνα της καινούριας ΚΑΠ, που αναλογούν στη χώρα μας για άμεσες ενισχύσεις και για διαρθρωτικά προγράμματα. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι τα 20 δισεκατομμύρια εξασφαλίστηκαν μετά την ισχυρή παρέμβαση του ίδιου του Πρωθυπουργού, του Αντώνη Σαμαρά.

Θέλουμε αυτά τα χρήματα να πιάσουν τόπο. Όχι μόνο να συμβάλλουν στο εισόδημα του Έλληνα αγρότη, αλλά και να δημιουργήσουν την υποδομή για έναν σύγχρονο, ανταγωνιστικό και αποτελεσματικό αγροτικό τομέα, ικανό να προσφέρει αυτά που μπορεί στην ανάπτυξη της πατρίδος μας.

Και πάλι δεν περιορίστηκα μόνο εδώ. Ήδη τρέχουμε προγράμματα, όπως αυτό της ενίσχυσης των νέων αγροτών μέσα από το οποίο έντεκα χιλιάδες εκατόν δεκαέξι νέοι παραγωγοί θα λάβουν ενισχύσεις 194 εκατομμυρίων ευρώ και μάλιστα το 70% αυτών των χρημάτων, δηλαδή τα 136 εκατομμύρια ευρώ θα δοθούν μέχρι το τέλος αυτού του χρόνου. Και αυτό γίνεται για πρώτη φορά.

Μέχρι σήμερα έχουν πιστωθεί οι λογαριασμοί των νέων αγροτών με 80 εκατομμύρια ευρώ. Επιπλέον, πετύχαμε για πρώτη φορά την ένταξη τριών χιλιάδων διακοσίων είκοσι τεσσάρων νέων συμπολιτών μας επιλαχόντων στο πρόγραμμα μετά από μια επίμονη συστηματική δική μας προσπάθεια.

Εδώ θα ήθελα να επιστημονώ ότι από την 1η Οκτωβρίου του 2014 και μέχρι σήμερα έχουμε πληρώσει στους αγρότες μας περίπου 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων τα 892,5 εκατομμύρια ευρώ αφορούν την πληρωμή της πρώτης δόσης της ενιαίας ενίσχυσης, ενώ άλλο 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ θα πληρωθεί μέχρι το τέλος του Δεκεμβρίου. Σε αυτά τα χρήματα συμπεριλαμβάνεται η εξισωτική αποζημίωση του 2013, η καταβολή της οποίας ολοκληρώνεται τώρα τον Δεκέμβριο αλλά και η πληρωμή -για πρώτη φορά από τότε που η χώρα μας έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης- της εξισωτικής αποζημίωσης του τρέχοντος έτους, δηλαδή του 2014.

Όλα αυτά προσδίδουν μια εικόνα της οικονομικής ρευστότητας στην ύπαιθρο αυτήν την περίοδο. Φυσικά -και το επαναλαμβάνω και απ' αυτό εδώ το Βήμα- σε καμμία περίπτωση για εμάς δεν έχει λήξει το θέμα των κοινοτικών αποζημιώσεων στους ροδακινόπαραγωγούς για τις ζημιές που υπέστησαν από την εμπόλεμη κατάσταση στην Ουκρανία και από το ρωσικό εμπάργκο, όπως επίσης ανοικτό παραμένει το ζήτημα της διαπραγμάτευσης για την κατοχύρωση της προστασίας των ελληνικών ονομασιών προέλευσης για μια σειρά αγροτικών μας προϊόντων σε ξένες αγορές.

Ταυτόχρονα, ενισχύουμε την ίδρυση και τον εκσυγχρονισμό περίπου δύο χιλιάδων εκατό νέων μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην ύπαιθρο, καθώς και την ίδρυση και τον εκσυγχρονισμό τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων αγροτοτουριστικών επιχειρήσεων με ένα συνολικό προϋπολογισμό 370 εκατομμυρίων ευρώ, ευελπιστώντας να διπλασιάσουμε τις υπάρχουσες θέσεις εργασίας σε αυτούς τους τομείς.

Βάλαμε μπρος για την αξιοποίηση 466 εκατομμυρίων ευρώ για την υλοποίηση και απλοποίηση επτάμισι χιλιάδων νέων σχεδίων βελτίωσης αγροτικών εκμεταλλεύσεων. Παράλληλα, στηρίζουμε

τη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων με τριακόσιες σαράντα νέες επενδύσεις συνολικού προϋπολογισμού 254 εκατομμυρίων ευρώ, συμβάλλοντας έτσι στη δημιουργία τουλάχιστον δύο-τριών θέσεων εργασίας ανά επενδυτικό σχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πάντα στο μυαλό μας οι κλιματικές αλλαγές και οι επιπτώσεις τους στην παραγωγή. Προκειμένου να διασφαλίσουμε το εισόδημα των παραγωγών μας, αλλά και να προστατεύσουμε την παραγωγή από φυσικές καταστροφές και ακραία καιρικά φαινόμενα, κυρίως από συνεχείς και έντονες χαλαζοπτώσεις και βροχοπτώσεις, προωθούμε ειδικά μέτρα και δράσεις 45 εκατομμυρίων ευρώ, που αφορούν επενδύσεις αντιχαλαζικής και αντιβρόχινης προστασίας. Οι παραγωγοί που θα συμμετέχουν σε αυτά θα ενισχύονται για πρώτη φορά με εξαιρετικά υψηλά ποσοστά της τάξης του 80%, όταν πρόκειται για μεμονωμένους αγρότες, και 100%, όταν συμμετέχουν σε ομάδες παραγωγών.

Για να ισχυροποιήσουμε περισσότερο τον ΕΛΓΑ, να ενισχύσουμε την ασφάλιση της φυτικής παραγωγής και του ζωικού κεφαλαίου και να αντισταθμίσουμε τις οικονομικές απώλειες των γεωργών και κτηνοτρόφων από δυσμενή κλιματικά φαινόμενα, ζωικές ή φυτικές ασθένειες, δημιουργήσαμε για πρώτη φορά ένα ειδικό μέτρο για στήριξη της ασφάλειας της γεωργικής παραγωγής. Το μέτρο αυτό ξεκινά με έναν προϋπολογισμό 10 εκατομμυρίων ευρώ και αναμένεται, μετά από μία εμπεριστατωμένη μελέτη, την οποία θα καταθέσουμε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να ανέλθει μέχρι τα 200 εκατομμύρια ευρώ.

Μαζί με αυτά προωθούμε την αποκέντρωση και μειώνουμε τη γραφειοκρατία. Για να το πετύχουμε, προβλέπουμε στο καινούριο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης την εκχώρηση του 30% των πόρων, δηλαδή περίπου 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ του νέου προγράμματος στις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας. Και καλούνται μέσα από ένα σύνολο αναπτυξιακών παρεμβάσεων, δημόσιων και ιδιωτικών, να υλοποιήσουν τις αρχικές τους επιλογές για τον αγροδιατροφικό τομέα, όπως αυτές προέκυψαν από τις αντίστοιχες περιφερειακές μελέτες που εκπόνησαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε για μια στιγμή δεν διανοήθηκα με όσα ανέπτυξα να εμφανίσω μια εικόνα ρόδινη. Φυσικά και προβλήματα, αντιξοότητες και αδυναμίες υπήρξαν. Και θα υπάρχουν. Μόνον όσοι δεν προσπαθούν, δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα. Εκείνο όμως, για το οποίο θέλω να σας διαβεβαιώσω είναι πως ο αγροτικός μας τομέας ξεκινά την καινούργια χρονιά με μεγαλύτερη αισιοδοξία, σαφώς καλύτερη προετοιμασία, από καλύτερες θέσεις και ελπιδοφόρες προοπτικές στο να καταστεί φορέας μιας δημιουργικής αντίληψης στη χώρα.

Θα επαναλάβω για πολλοστή φορά κάτι που αποτελεί προσωπική μου πεποίθηση, ειδικά σε αυτήν την κρίσιμη καμπή για τη χώρα: Οι όποιες προσπάθειες γίνονται είναι τουλάχιστον κρίμα να απαξιώνονται ή να επιχειρείται να απαξιωθούν από πολιτικές ή στενότερα κομματικές σκοπιμότητες.

Αντίθετα, είναι καθήκον όλων μας ανεξαιρέτως να συνεισφέρουμε το μέγιστο δυνατό στην αξιοποίηση των ευκαιριών που μας παρέχονται σήμερα και να διασφαλίσουμε το αύριο που μας αξίζει. Δεν θα το καρπωθούμε εμείς. Θα το καρπωθεί η πατρίδα.

Τώρα που μετά από δύομισι χρόνια σκληρής πάλης με κύματα βουνά βλέπουμε επιτέλους στεριά, τώρα που επιτέλους βλέπουμε να έχουν πιάσει τόπο οι τιτάνιες προσπάθειες και οι θυσίες του λαού μας, τώρα είναι που χρειάζεται να κλείσουμε μάτια και αυτιά στις σειρήνες της ανευθυνότητας που μας ζητούν να πισωγυρίσουμε στο χθες, στο σημείο μηδέν από όπου ξεκίνησε ο εφιάλτης.

Η θετική ψήφος στον συζητούμενο προϋπολογισμό θα είναι η απάντησή μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Απόστολος Αλεξόπουλος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως πολίτης θυμάμαι ότι η συζήτηση του προϋπολογισμού ήταν το κορυφαίο γεγονός της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Θλίβομαι σήμερα από την εικόνα

που παρουσιάζει η Αίθουσα των συνεδριάσεων της Ολομέλειας της Βουλής. Στα δύο χρόνια που είμαι Βουλευτής βλέπω ότι η συζήτηση για τον προϋπολογισμό έχει εξελιχθεί σε μία τυπική συμβατική διαδικασία. Θλίβομαι. Τίποτε άλλο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, χαμένος μέσα στους αριθμούς, τους άπειρους κωδικούς, στα άπειρα κονδύλια που συνοδεύουν τα έξοδα και τα έσοδα του προϋπολογισμού, προσπάθησα να καταλάβω, αλλά και να ερμηνεύσω τα όσα αναφέρονται στον συζητούμενο προϋπολογισμό.

Προσπάθησα να καταλάβω πόσο δίκιο έχουν οι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης που μάς κατηγορούν ότι η κριτική που ασκήσαμε στον περυσινό και τον προπέρσινο προϋπολογισμό και οι προβλέψεις μας για τα αποτελέσματα της εφαρμογής τους στην οικονομία και στο βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων, έπεσαν έξω.

Την απάντηση τη βρήκα, μα τη βρήκα αλλού. Την απάντηση, πέρα και πάνω από τους όποιους αριθμούς και τα εκατομμύρια των ευρώ που διαπραγματεύεται ο Προϋπολογισμός, τη βρίσκει κανείς παρατηρώντας τα συντρίμια που άφησε και που αφήνει στην κοινωνία, στην οικονομία, στην υγεία, στην παιδεία, στις εργασιακές σχέσεις, στις συντάξεις, στην κοινωνική πρόνοια η εφαρμογή των προηγούμενων προϋπολογισμών.

Τη βρίσκει μετρώντας τις χιλιάδες των ανέργων, τις χιλιάδες θέσεων εργασίας που χάθηκαν, τις χιλιάδες των καταστημάτων που κατέβασαν ρολά, των δεκάδων χιλιάδων μικρομεσαίων επιχειρήσεων που έκλεισαν, που διαλύθηκαν.

Τη βρίσκει στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, των λιμανιών της χώρας, των αεροδρομίων, των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας, στις χιλιάδες απολύσεις εργαζομένων.

Τη βρίσκει κοιτώντας το ύψος των κόκκινων δανείων, στην αδυναμία του κράτους να εκπληρώσει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του προς τους πολίτες, στη δέσμευση ακόμη και των αγροτικών αποζημιώσεων, στην αδυναμία τροφοδοσίας της αγοράς με ρευστό.

Τη βρίσκει βλέποντας τη δραματική μείωση του ΑΕΠ και την εκτόξευση του χρέους στα ύψη. Σε 3,5 δισεκατομμύρια ανεβάζει η Κυβέρνηση το πρωτογενές πλεόνασμα το 2014. Στα 5,6 δισεκατομμύρια προβλέπεται ότι θα είναι το 2015. Ταυτόχρονα, στα 4,5 δισεκατομμύρια διαορφώνονται τα «φέσια» του ευρύτερου δημόσιου τομέα στο πρώτο δεκάμηνο του 2014. Στα 311,3 δισεκατομμύρια θα ανέλθει το δημόσιο χρέος. Εάν όλο το πρωτογενές πλεόνασμα δοθεί για την εξόφληση του χρέους και αν αυτό είναι διαχρονικά σταθερό, θα χρειαστούν πάνω από ογδόντα χρόνια για την αποπληρωμή του.

Προηγούμενως, η κ. Μπακογιάννη είπε ότι περάσαμε μια περίοδο σκληρής προσαρμογής. Ποια ήταν η προσαρμογή; Το να γίνουμε μια αποικιακή χρέους, αυτό ήταν το αποτέλεσμα των προηγούμενων προϋπολογισμών και προς τον ίδιο στόχο, δυστυχώς, κινείται και ο συζητούμενος προϋπολογισμός.

Εμβρόντητοι παρατηρούμε τις διαρκώς αυξανόμενες πιέσεις της τρόικας για τη λήψη κι άλλων μέτρων. Το ίδιο άναυδοι παρατηρούμε αυτές τις μέρες την καθυπόταξη της Κυβέρνησης στις απαιτήσεις των δανειστών. Πόσο ακόμη θα τους ανεχόμαστε;

Αγαπητοί συνάδελφοι, στον ελάχιστο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, επιτρέψτε μου να σχολιάσω το κομμάτι του προϋπολογισμού που συνδέεται με θέματα και αρμοδιότητες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Οι προθέσεις της Κυβέρνησης και οι στόχοι για το συγκεκριμένο Υπουργείο αντανakλώνται στα όσα περιλαμβάνονται στο δεύτερο Κεφάλαιο της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού, στο κεφάλαιο περί δημοφιλών μεταρρυθμίσεων και εξειδικεύονται περαιτέρω με δράσεις και πρωτοβουλίες προτεραιότητας που συμπυκνωμένα παρουσιάζονται στην παράγραφο 12 της σελίδας 76 της ίδιας έκθεσης.

Δυστυχώς οι στοχεύσεις κινούνται στο πνεύμα μιας συστηματικής αποδιοργάνωσης και αναποτελεσματικής λειτουργίας του Υπουργείου. Συνδέονται με την κατάργηση ή τη συγχώνευση υπηρεσιών ή και οργανισμών, την αποδυνάμωση υπηρεσιών μέσω διαθεσιμότητας, την ολική αποδόμηση του θεσμικού πλαισίου για την προστασία του περιβάλλοντος, το σχεδιασμό του χώρου και την αδειοδότηση δραστηριοτήτων σε αυτόν μέσα σε ένα οικονομικό περιβάλλον στο οποίο οι συναλλαγές μεταξύ ιδιω-

τών και κυριάρχων λόμπι ανά τομέα είναι ελεύθερες από κάθε παρεμβατικό κρατικό περιορισμό, έλεγχο και προστασία. Συνδέονται με την οικονομική ασφυξία του Υπουργείου.

Ο προϋπολογισμός του τα τελευταία χρόνια έχει μειωθεί πάνω από το μισό. Έχει αγγίξει το 69%. Ενδεικτικά αναφέρω ότι με τον παρόντα προϋπολογισμό οι πιστώσεις που αφορούν στις υπηρεσίες περιβάλλοντος προεκτιμώνται σε 20 περίπου εκατομμύρια έναντι 23 εκατομμυρίων που είχαν διαμορφωθεί το 2014, διαγράφοντας έτσι μια μείωση 3 περίπου εκατομμυρίων ευρώ ή 12,7%.

Το γεγονός αυτό καταδεικνύει τη γενική πολιτική πλήρους υποβάθμισης και αποδόμησης των υπηρεσιών περιβάλλοντος, των ελεγκτικών μηχανισμών, του θεσμικού πλαισίου και των δράσεων για το σύνολο των πολιτικών προστασίας του περιβάλλοντος και βεβαίως, αντανakλούν τις συνέπειες της πρόσφατης αλλαγής στο οργανόγραμμα του ΥΠΕΚΑ.

Στον τομέα της ενέργειας, οι πρωτοβουλίες που αναφέρονται στον προϋπολογισμό, πάντα με γενικό τρόπο, αφορούν τη συνέχιση και ολοκλήρωση της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης του κλάδου, τόσο στο σκέλος των ιδιωτικοποιήσεων όσο και σε αυτό της απορρύθμισης της αγοράς της ενέργειας. Όπως αναμενόταν προβλέπεται στον προϋπολογισμό και η προκήρυξη για παραχώρηση δικαιωμάτων έρευνας και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων στις είκοσι θαλάσσιες περιοχές του Ιονίου και της Κρήτης.

Κύριο της συγκυβέρνησης, για άλλη μία φορά σας επισημαίνουμε ότι δεν πρόκειται να αποδεχθούμε τη συνέχιση χωρίς ουσιαστική δημόσια διαβούλευση και συζήτηση των αδιαφανών διαδικασιών που ακολουθήθηκαν στην πρόσφατη διαδικασία κύρωσης των συμβάσεων «ανοιχτής πόρτας» για τις περιοχές Πατραϊκού, Κατάκολου και Ιωαννίνων. Δεν θα αποδεχθούμε πράξεις και αποτελέσματα πράξεων πέραν κάθε δημοσίου ελέγχου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ για λίγο την ανοχή σας.

Εμείς θα πορευτούμε στη βάση ενός δημοκρατικού μακροχρόνιου ενεργειακού σχηματισμού, ενός δημοκρατικού σχεδιασμού ενεργειακής μετάβασης, έχοντας ως προτεραιότητα τη διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος και των κοινωνικών ενεργειακών αναγκών και βεβαίως, με σεβασμό προς το περιβάλλον.

Στον τομέα της διαχείρισης των απορριμμάτων και στερεών αποβλήτων, πέρα από τις δράσεις και τις πρωτοβουλίες που επί της ουσίας αφορούν την εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, των αντιστοίχων οδηγιών, καθώς και του εθνικού νομοθετικού πλαισίου βάσει των πρώτων, το κρίσιμο θέμα που εμφανίζεται είναι η αναφορά που παραπέμπει σε ενεργειακή αξιοποίηση σύμμεκτων απορριμμάτων, προδιαγραφές χρήσης προϊόντων επεξεργασίας σύμμεκτων αστικών αποβλήτων και απορριμματογενών καυσίμων, που αποδεικνύεται ότι οι σχεδιασμοί καύσης είναι ακόμα παρόντες.

Οι δικές μας ενέργειες θα στηρίζονται στο γενικό πλαίσιο διαλογής – ανακύκλωσης – επαναχρησιμοποίησης – κομποστοποίησης – περιορισμός του παραγόμενου όγκου απορριμμάτων – ελαχιστοποίηση των υπολειμμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, κύριοι της Κυβέρνησης, εμμένετε στην εφαρμογή μιας καταστροφικής πολιτικής, μίας πολιτικής που είναι απόρροια μονομερών και παράλογων απαιτήσεων της τρόικας -αυτούς τους χαρακτηρισμούς χρησιμοποίησε χθες στην ομιλία του ο συνάδελφος κ. Παυλόπουλος- μιας πολιτικής που δεν επιτρέπει να βγει ο τόπος από τον εφιάλτη του μνημονίου. Και αυτή είναι έκφραση του κ. Παυλόπουλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Ο φετινός σας προϋπολογισμός, που παραμένει αίνιγμα αν τελικά θα είναι ο ίδιος τις επόμενες μέρες, συνεχίζει αυτήν την καταστροφή. Προφανώς και τον καταψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Χριστογιάννης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η τρίτη φορά που απ' αυτό το Βήμα της Βουλής καλούμαι να μιλήσω για την ψήφιση ή μη του κρατικού προϋπολογισμού. Πριν από δύο χρόνια, από το ίδιο ακριβώς Βήμα είχα κληθεί να πράξω παρόμοια, αλλά σε ένα τελείως διαφορετικό κλίμα. Τότε, επικρατούσε η φήμη ότι η Ελλάδα θα βγει από το ευρώ και την Ευρωζώνη, ότι η πτώχευση θα μας χτυπήσει την πόρτα, ότι οι τραπεζικές καταθέσεις θα αποσυρθούν και κατά συνέπεια το τραπεζικό σύστημα θα καταρρεύσει και στη χώρα θα επέλθει κυβερνητική αστάθεια και αναξιοπιστία.

Την πεποίθηση αυτή ενίσχυε και το γεγονός ότι τότε η χώρα είχε ύφεση -7% και τόσο οι ηγέτες των άλλων κρατών όσο και τα διεθνή μέσα μαζικής ενημέρωσης εκτόξευαν εχθρικές δηλώσεις για τη χώρα μας.

Η ατμόσφαιρα που επικρατεί τώρα θα έλεγε κανείς πως σε καμμία των περιπτώσεων δεν αποπνέει σημάδια της προ διετίας εποχής. Η Ελλάδα σήμερα παραμένει πιστά μία χώρα του ευρώ, η ύφεση από το -7% το 2012, είναι στο +6% το 2014, η ανεργία ύστερα από έξι χρόνια ύφεσης για πρώτη φορά υποχώρησε, η εξαγωγή από το αρνητικό -1,7% ανήλθε στο +4%. Το έλλειμμα όχι μόνο πέτυχε το στόχο του, αλλά και τον ξεπέρασε, φτάνοντας το 2%. Η ικανότητα της χώρας να έχει ξανά πρόσβαση στις αγορές έχει ενισχύσει την ανταγωνιστικότητά της.

Το κλίμα έχει αναστραφεί τελείως σε σύγκριση με το κλίμα που επικρατούσε τότε. Από το περίφημο grexit η Ελλάδα περνά στην εποχή της σταθερότητας, παραμένοντας στην Ευρωζώνη. Η βιωσιμότητα του τραπεζικού συστήματος επετεύχθη μέσω της ολικής αναμόρφωσης των τραπεζών της. Η ανταγωνιστικότητα της χώρας έχει βελτιωθεί και οι μεταρρυθμίσεις απέδωσαν καρπούς. Η ανεργία υποχωρεί και νέες θέσεις εργασίες δημιουργούνται.

Η Ελλάδα του σήμερα μέσα σε δύο χρόνια ανέτρεψε την ύφεση, αποκλιμάκωσε την ανεργία και εμφάνισε πρωτογενές πλεόνασμα. Φρόντισε να καλύψει τους ανασφάλιστους πολίτες, να περιορίσει τη λαθρομετανάστευση και να αντιμετωπίσει την εγκληματικότητα και την τρομοκρατία. Η Κυβέρνηση απέκτησε με σταθερά και σίγουρα βήματα τη θέση που της ανήκει στο διεθνές γίγνεσθαι και σύντομα θα χρηματοδοτείται από τις αγορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας άλλος τομέας όπου η Κυβέρνηση αυτή εστίασε το ενδιαφέρον της, είναι η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Όλοι γνωρίζουμε πως η κοινωνική συνοχή είναι το αποτελεσματικότερο μέσο για την επιβίωση του έθνους σε καιρό κρίσεων και εμείς φροντίσαμε και φροντίζουμε να την ενισχύουμε. Τα μέτρα που πάρθηκαν για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής είναι αρκετά. Η διανομή κοινωνικού μερίσματος σε πεντακάσιες εβδομήντα έξι χιλιάδες δικαιούχους, στους οποίους καταβλήθηκαν συνολικά 375 εκατομμύρια ευρώ, είναι ένα απ' αυτά.

Επίσης, το επίδομα που δόθηκε στους ασφαλισμένους του ΟΑΕΕ, αλλά και η εφαρμογή του μέτρου προκαταβολικής σύνταξης, αποτελούν σήμερα μέτρα της κοινωνικής συνοχής. Ακόμα, οι ανασφάλιστοι πολίτες και τα εξαρτώμενα μέλη της οικογένειάς τους απέκτησαν δικαίωμα πρόσβασης σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Δόθηκαν επιδόματα στους μακροχρόνια ανέργους. Στο τραπέζι των συζητήσεων βρίσκεται η πιλοτική εφαρμογή για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Τέλος, περίπου 4 δισεκατομμύρια ευρώ πρόκειται να αξιοποιηθούν στο διάστημα 2014-2020 για την αντιμετώπιση της ανεργίας, την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τον Μάρτιο του 2014 η Κυβέρνηση Σαμαρά προχώρησε σε αλλαγές που η κοινωνία και το κράτος επιζητούσαν. Έγινε η διανομή κοινωνικού πλεονάσματος και προχώρησε σε μείωση εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών. Ήρθε αντιμέτωπη με την πρόκληση να μειώσει το ΦΠΑ στην εστίαση, κόντρα σε όσους πίεζαν για το αντίθετο. Μείωσε στο 30% τον ειδικό φόρο πετρελαίου και την έκτακτη εισφορά καταπόνησης.

Κράτησε την υπόσχεσή της να αυξήσει τους μισθούς στους ενστόλους και να διορθώσει με αυτόν τον τρόπο την αδικία που

είχε δημιουργηθεί σε βάρος των μισθών τους. Πρόσφατα ψηφίστηκε και το σχέδιο για τη ρύθμιση των κόκκινων δανείων, αλλά και η αύξηση των δόσεων για τη διευκόλυνση αποπληρωμής χρεών στο δημόσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία.

Κόντρα σε όλα αυτά που έρχονται να λειτουργήσουν ως λύση στα οικονομικά αδιέξοδα των επαγγελματιών και επιχειρήσεων, βρίσκονται κάποιοι που θέλουν πάντα να λένε όχι, ακόμα και όταν πρόκειται για όφελος του ελληνικού λαού. Θέλουν πάντα να βλέπουν συνωμοσίες και επικοινωνιακά τεχνάσματα, ενώ η Κυβέρνηση προσπαθεί να αξιοποιήσει κάθε δημοσιονομικό περιθώριο της χώρας με στόχο τη σταδιακή μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης των επιχειρηματιών και των επιχειρήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στόχος της Κυβέρνησης Σαμαρά είναι να υλοποιήσει στο ακέραιο το πρόγραμμά της, ένα πρόγραμμα που προσβλέπει στη διασφάλιση της πρόσβασης της Ελλάδας στις χρηματαγορές και στην έξοδό της από το μηχανισμό χρηματοδότησης και το μνημόνιο. Η Κυβέρνηση στοχεύει στην παραγωγή και την οικονομική ανασυγκρότηση. Καταβάλλει δυνάμεις να διατηρήσει τη δημοσιονομική της πειθαρχία, να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της χώρας, να αυξήσει την παραγωγή της και να συνεχίσει τη μεταρρύθμιση του κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση στο διάστημα των δύο ετών απέδειξε ότι μπορεί να πετύχει τους στόχους της. Μπορεί να μιλά για ρυθμούς ανάπτυξης, μπορεί να κάνει αναφορές σε βήματα προόδου και εξέλιξης, αλλά πάνω απ' όλα σκοπός της Κυβέρνησης είναι να προστατεύσει την πολιτική και οικονομική σταθερότητα του κράτους. Μιλάμε για μία οικονομική και πολιτική σταθερότητα που εξαιτίας κάποιων που θέλουν να οδηγήσουν τη χώρα στις κάλπες, κινδυνεύει να ανατραπεί, γεγονότα που προσωπικά απεύχομαι, γιατί οι περισσότεροι γνωρίζουμε πως το κριτήριο της επιτυχίας κάθε προγράμματος είναι η επίτευξη της σταθερότητας και ότι η σταθερότητα είναι θέμα επιβίωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Λέω όχι στις δυνάμεις οπισθοδρόμησης, σε όσους θέλουν να θέσουν σε κίνδυνο τη χώρα και να την εκτροχιάσουν από την ομαλή της πορεία, σε όσους υπόσχονται παλάτια φτιαγμένα στην άμμο και δεν έχουν να παρουσιάσουν ένα ρεαλιστικό πρόγραμμα ή έστω ένα σχέδιο Β', σε αυτούς που μέσα από τα προγράμματα που παρουσιάζουν στους διεθνείς οικονομικούς οίκους δημιουργούν την εντύπωση στο εξωτερικό και στην Ελλάδα ότι δεν υπάρχει αίσθηση της πραγματικότητας και ενθαρρύνουν τους σκληροπυρηνικούς της Ευρώπης να αυξήσουν την πίεση προς τη χώρα μας με τις παράλογες απαιτήσεις τους.

Επίσης, λέω όχι σε εκείνους που με την απειλή τους ότι δεν πρόκειται να ψηφισουν για Πρόεδρο της Δημοκρατίας υπονομεύουν το μέλλον της χώρας μας στέλνοντάς την σε εκλογές. Αυτοί με τον ανεργμάτιστο και λαϊκιστικό λόγο διέκοψαν κάθε διάλογο επικοινωνίας με την Κυβέρνηση για εθνική συνοχή και έξοδο της χώρας από την κρίση.

Για να μη χαθούν, λοιπόν, οι προσπάθειες της ελληνικής κοινωνίας και για να μην επιστρέψει η χώρα στο σημείο μηδέν, στηρίζω και λέω να στον κρατικό προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ευγενία Ουζουνίδου.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι, δεν είναι απλώς ο τελευταίος απaráδεκτος προϋπολογισμός αυτός που συζητάμε. Είναι ο επιθανάτιος ρόγχος μίας πολιτικής που δοκιμάστηκε και απέτυχε παταγωδώς. Είναι το τέλος της συγκυβέρνησής σας και όλων των μεθοδεύσεών σας να παραμείνετε γαντζωμένοι στην εξουσία. Είναι, βέβαια και η αφετηρία της επιστροφής των πολιτών στο προσκήνιο, των ανθρώπων που θέτουν επιτακτικά το αίτημα της ανατροπής σας τώρα, για να επιστρέψουν οι αξίες της εργασίας, της αλληλεγγύης, της ιδιότητας και της δημοκρατίας, αξίες που διαλύσατε και απαξιώσατε.

Πολλοί είναι εκείνοι που υποστηρίζουν ότι το μνημόνιο απέτυχε. Εγώ θα συμφωνήσω με τους κυβερνητικούς παράγοντες που λένε ότι το μνημόνιο πέτυχε.

Πράγματι το μνημόνιο πέτυχε τους στόχους του. Κατάφερε με τους τετρακόσιους πενήντα νόμους του να ισοπεδώσει μια ολόκληρη κοινωνία, να καταστρέψει ολόκληρες γενιές και να θυσιάσει κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας μας στον βωμό της υποταγής στο αδίστακτο γηγενές ευρωπαϊκό και παγκόσμιο αεριτζήδικο κεφάλαιο, να δημιουργήσει στρατιές ανέργων, να διαλύσει την πραγματική οικονομία, να κάνει real estate τις υποδομές της χώρας, να καταλύσει εν τέλει τη δημοκρατία στη χώρα.

Το παρόν νομοσχέδιο προϋπολογισμού, κύριοι, συνεχίζει να υπηρετεί το πετυχημένο μνημόνιο, παρ' ότι η συγκυβέρνηση διατυμπάνιζε εδώ και μέρες ότι βγαίνουμε από αυτό. Αποτυπώνει το κοινωνικό μοντέλο που επιθυμείτε να εφαρμόσετε και το 2015 και μάλιστα ακόμη πιο σκληρά. Οι συντάξεις, η περίθαλψη, η παιδεία, η εργασία και εν γένει τα δημόσια αγαθά και οι υποδομές που ιδιωτικοποιούνται πληρώνουν την απαίτηση για μικρότερο κράτος.

Κύριοι, που βασίζονται οι εκτιμήσεις σας ότι το 2015 θα αποτελέσει έτος ανάπτυξης 2,9%; Η βιομηχανική παραγωγή της χώρας μειώθηκε σε τρέχουσες τιμές και μάλιστα με επιταχυνόμενο ρυθμό. Οι εξαγωγές και αυτές μειώθηκαν. Ο αποπληθωρισμός έχει εγκατασταθεί για τα καλά στη χώρα μας και εντείνεται. Η εσωτερική κατανάλωση μειώθηκε και οι εισαγωγές αυξήθηκαν.

Οι ιδιωτικές επενδύσεις δεν θα γίνουν με αποπληθωρισμό από τον οποίο κερδίζουν ακριβώς όσοι δεν επενδύουν. Με Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων περαιτέρω μειούμενο, πώς είναι δυνατόν μια χώρα να πετύχει ανάπτυξη; Για τον ΣΥΡΙΖΑ η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας στηρίζεται στις δημόσιες επενδύσεις.

Με τις λεγόμενες διαθρωτικές παρεμβάσεις στον τομέα των μεταφορών, συνεχίζετε να ολοκληρώνετε το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας μεταφορών. Για το σιδηρόδρομο ήδη εξετάζετε τα προαπαιτούμενα της πώλησης των «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» και ΕΕΣΣΤΥ, προκειμένου τον Ιανουάριο να ολοκληρώσει το ΤΑΙΠΕΔ την πώληση, ενώ δηλώνετε ρητά ότι θα κάνετε τα αναγκαία για την πλήρη απελευθέρωση της σιδηροδρομικής αγοράς.

Κύριοι, είστε σταθεροί και ακλόνητοι στη διάλυση του δημοσίου σιδηρόδρομου, αντιγράφοντας το αποτυχημένο μοντέλο της Μεγάλης Βρετανίας αντί να προχωρήσετε σε έναν ενιαίο σιδηρόδρομο με λογιστικό διαχωρισμό όπως υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Η λειτουργική συγχώνευση και εξυγίανση των αστικών συγκοινωνιών του ΟΑΣΑ στην οποία αποσκοπείτε σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, συνδυαζόμενη με τις διατάξεις που ψηφίσατε για την έκδοση και διάθεση εισιτηρίου από ιδιώτες, τι θα σημαίνει για τον οργανισμό και τους εργαζομένους του; Σας το είπαμε και το τονίζουμε: Έχετε ιδεοληπτική εμμονή που σε καμιά των περιπτώσεων δεν τεκμηριώνεται από την αποκτηθείσα εμπειρία.

Σε ό,τι αφορά τον ΟΑΣΘ μας κοροϊδεύετε όταν βάζετε στόχο την εξυγίανσή του; Είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί όσο παραμένει ιδιωτικός; Θα τον εξυγιάνετε χαρίζοντας δεκάδες εκατομμύρια στους μετόχους και παραχωρώντας τους το ηλεκτρονικό εισιτήριο για όλα τα μέσα μαζικής μεταφοράς;

Κατακυρώθηκε ο ανάδοχος του διαγωνισμού πώλησης των δεκαεσσάρων περιφερειακών αεροδρομίων. Πουλάτε τον ελληνικό κρατικό πλούτο σε άλλο κράτος. Αυτό δεν είναι ιδιωτικοποίηση. Είναι εθελοντική μεταβίβαση κυριαρχίας. Η πώληση αυτής της δημόσιας υποδομής προσβάλλει επίσης το δημόσιο συμφέρον. Φυσικά δεν σας απασχολεί το γεωγραφικό ανάγλυφο της χώρας και το συνταγματικό δικαίωμα του πολίτη στη μετακίνηση και καταδικάζετε ολόκληρες περιοχές στην απομόνωση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Παράλληλα, μειώνετε το ποσοστό συμμετοχής του ελληνικού δημοσίου στο «Ελευθέριος Βενιζέλος». Παραχωρείτε δέκα περιφερειακά λιμάνια. Στοχοθετείτε και το 90% πώλησης των μετοχών των ελληνικών ταχυδρομείων. Όλα προς πώληση!

Ένα πάντως είναι παράξενο: Στα πέντε εκατομμύρια επιβάτες στο «Ελευθέριος Βενιζέλος», προβλέψατε τα 60 εκατομμύρια που του δίνονται από το σπατόσημο να μπουν στον κρατικό προϋπολογισμό; Αυτό δεν φαίνεται πουθενά. Θέλουμε απαντήσεις.

Κυρίες και κύριοι, δεσμευόμαστε για άμεση ακύρωση όλων των διαγωνισμών παραχωρήσεων σε εξέλιξη ταυτόχρονα με την κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ. Και για την ήδη παραχωρημένη περιουσία του δημοσίου θα προβούμε σε όλες τις νόμιμες ενέργειες για να διασφαλίσουμε το δημόσιο συμφέρον και τον καταλογισμό.

Αυτός ο προϋπολογισμός, όπως και οι προηγούμενοι, κυρίες και κύριοι, είναι μαχαιριά στην πλάτη του ελληνικού λαού, στους κατοίκους της δυτικής Μακεδονίας που είναι πρωταθλήτρια της ανεργίας και οσονούπω ιδιωτικό φέουδο με την πώληση της ΔΕΗ.

Είναι φανερό ότι είναι κάτι παραπάνω από αναγκαία για τον λαό και τον τόπο η κυβέρνηση της Αριστεράς, η οποία με την ενεργή στήριξη του λαϊκού παράγοντα θα μετατρέψει τη χώρα από πειραματόζωο των χειρότερων νεοφιλελεύθερων πολιτικών επιλογών σε πεδίο ριζοσπαστικών προοδευτικών μετασχηματισμών που θα μπορέσουν να δημιουργήσουν ένα ντόμινο θετικών εξελίξεων στη χώρα αλλά και σε όλη την Ευρώπη.

Ήθελα να τελειώσω με το εξής. Ο Ζαν Πολ Σαρτρ είπε «η ζωή αρχίζει στην άλλη πλευρά της απελπισίας». Εμείς, λοιπόν, θα ζήσουμε. Επιλέγουμε την άλλη πλευρά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Ματαράγκας Αιτωλοακαρνανίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει. Καλή σας πρόοδο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωαννίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φετινή περίοδος που καταρτίζεται και ψηφίζεται ο κρατικός προϋπολογισμός του 2015 δεν έχει καμμία σχέση με την αντίστοιχη περυσινή. Ένα χρόνο πριν στην ίδια συζήτηση οι προβλέψεις δεν ήταν τόσο θετικές και όλοι μας ελπίζαμε απλώς για το καλύτερο. Υπήρχαν ενθαρρυντικές ενδείξεις. Τα οικονομικά μεγέθη αφήναν περιθώρια αισιοδοξίας για ξεπέρασμα της κρίσης. Φέτος όχι μόνο υπάρχουν απτές ενδείξεις αλλά και ικανές αποδείξεις ότι η ύφεση σε λίγο θα ανήκει ολοκληρωτικά στο παρελθόν.

Αυτές οι αποδείξεις είναι ότι πρώτον, η χώρα θα κλείσει το 2014, σύμφωνα με τις προβλέψεις, με αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,6% ύστερα από έξι χρόνια ύφεσης. Μάλιστα στο τρίτο τρίμηνο η αύξηση είναι 1,7%.

Δεύτερον, η ανεργία υποχωρεί από σειρά μηνών έστω και οριακά.

Τρίτον, ο πληθωρισμός συνεχίζει να υποχωρεί όντας ο χαμηλότερος μεταξύ όλων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέταρτον, το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών είναι σημαντικά πλεονασματικό και διαμορφώθηκε στο τέλος Σεπτεμβρίου στα 3,8 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι πλεονάσματος 2,4 δισεκατομμυρίων την αντίστοιχη περυσινή περίοδο. Προφανώς σε αυτό έπαιξε τον κύριο λόγο η εκπληκτική αύξηση των τουριστικών αφίξεων. Παρ' όλα αυτά παραμένει πολύ ικανοποιητική επίδοση.

Πέμπτον, για τρεις συνεχόμενες χρονιές επιτυγχάνουμε τους δημοσιονομικούς στόχους που τίθενται, όπως για παράδειγμα το πρωτογενές πλεόνασμα που εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 1,8% του ΑΕΠ, ενώ κάποιες άλλες προσαρμογές πιθανόν να το διαμορφώσουν σε ακόμα υψηλότερα επίπεδα. Ας μη ξεχνάμε ότι έγινε κατορθωτό να καταβληθεί το κοινωνικό μέρισμα ύψους 525 εκατομμυρίων ευρώ, να αυξηθούν οι αποδοχές και οι συντάξεις των δικαστικών και

των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας, εν ενεργεία και συνταξιούχων, ύψους 541 εκατομμυρίων ευρώ, σύμφωνα με δικαστική απόφαση και να μειωθεί ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης.

Έκτον, το δημόσιο χρέος σταθεροποιείται στα 318 δισεκατομμύρια ευρώ με βελτίωση κάποιων ποιοτικών χαρακτηριστικών του όπως, για παράδειγμα, η μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκειά του που από τα 6,3 έτη το 2011 έχει πλέον υπερδιπλασιαστεί και διαμορφώνεται στα 16,5 έτη. Το μέσο σταθμικό επιτόκιο νέου δανεισμού διαμορφώθηκε στο 2,7%.

Έβδομον, οι δαπάνες για τόκους του χρέους συνεχίζουν να μειώνονται και θα φτάσουν τα 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή, κατά 53% λιγότερες σε σχέση με το 2012 και 65% λιγότερες σε σχέση με το 2011.

Αυτά τα λέμε για να θυμόμαστε.

Επειδή, λοιπόν, μιλάμε για τον προϋπολογισμό, παρ' ότι είμαι εναντίον των αριθμών, είμαι υποχρεωμένος να τα πω, για να ακούσει ο κόσμος γιατί είναι η πιο βασική συνεδρίαση που γίνεται στο Κοινοβούλιο.

Γενικά στο σκέλος των εξόδων επικράτησε πειθαρχία, ώστε οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις να έχουν ουσιώδη αποτελέσματα. Για το δε 2015, με τη συνέχιση της υλοποίησης των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, της αναδιοργάνωσης του δημοσίου τομέα και τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, αναμένονται εντυπωσιακές επιδόσεις. Δεν θα αργήσει η ημέρα που θα γίνει πράξη η πρόθεσή μας για σταδιακή ελάφρυνση του φορολογικού βάρους των πολιτών.

Κατά τη γνώμη μου, τα πιο σημαντικά σημεία του προϋπολογισμού του 2015 είναι τα εξής:

Η άνοδος του ΑΕΠ κατά 2,9%, κυρίως από ανάκαμψη της ιδιωτικής κατανάλωσης και την περαιτέρω ενίσχυση των επενδύσεων και των εξαγωγών. Με όλον τον σεβασμό που έχω για τον οικονομολόγο του ΣΥΡΙΖΑ, τον πανεπιστημιακό, τον κ. Τσακαλώτο, ο οποίος πράγματι είναι καλός, δεν μπορώ να μην σημειώσω ότι δεν ανέφερε ποθενά την ανάπτυξη από τον ιδιωτικό τομέα.

Η πιο ενεργός υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της περιουσίας του δημοσίου, προσδοκώντας έσοδα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ μέχρι τώρα έχουν υλοποιηθεί από το ΤΑΙΠΕΔ έργα αποκρατικοποιήσεων συνολικής αξίας 5,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Επίσης, η ενίσχυση της ρευστότητας της ελληνικής οικονομίας, αλλά και τα επιτυχημένα stress tests των ελληνικών τραπεζών. Αποδεικνύεται η αντοχή και η δυναμική τους και κατά συνέπεια σύντομα θα είναι και πάλι αρωγοί στην επιχειρηματικότητα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι γεγονός ότι η χώρα μας εισέρχεται με αξιώσεις σε περίοδο πρωτογενών δημοσιονομικών πλεονασμάτων, θετικών ρυθμών οικονομικής μεγέθυνσης, βελτιωμένων οικονομικών μεγεθών και εντεινόμενων αναπτυξιακών διαδικασιών.

Πιστεύω –για να μπω και λίγο στο ρεζοιμέ μεταξύ μας– ότι εδώ όλοι είναι πατριώτες. Δεν νομίζω ότι υπάρχει ένας άνθρωπος ο οποίος να μην αγαπάει την πατρίδα του και να μην θέλει το καλό της πατρίδας.

Κάποτε όταν ο Θουκυδίδης έγραψε την ιστορία του Πελοποννησιακού Πολέμου, είπε: «Το γράφω, για να μάθουμε και να μην ξανακάνουμε τα ίδια λάθη». Μετά από αιώνες αιώνων επαναλαμβάνονται τα ίδια λάθη. Πριν από έξι χρόνια, με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας πάλι, φτάσαμε σε ένα σημείο να έρθει το ΔΝΤ και να πανηγυρίζει τότε ο Πρωθυπουργός, ο οποίος είπε «λεφτά υπάρχουν». Ο Καραμανλής ζήτησε από τους Αρχηγούς να αποφασίσουν, γιατί υπήρχε πρόβλημα, τι μέτρα πρέπει να παρθούν. Τους είπε: «Εγώ με εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές και με τα συνδικάτα εναντίον δεν μπορώ να αναλάβω το βάρος να πάρω τέτοια μέτρα». Και του είπαν «όχι, θα πάμε σε εκλογές».

Εγώ μια φορά θέλω κάποτε να καταλάβω. Εμείς έχουμε αυτήν τη στιγμή αντίπαλο την τρόικα, το μνημόνιο. Εσείς λέτε ότι εκπροσωπείτε το αντι-μνημόνιο. Εγώ δεν ξέρω να υπάρχει ομάδα αντι-ΠΑΟΚ, αντι-Ολυμπιακός. Όταν μπαίνει το «αντί», μετά φεύγει το όνομα που ακολουθεί. Να αποφασίζουμε εθνικά και όχι διά της εις άτοπον απαγωγής. Να αποφασίζουμε και να λέμε τι πρέ-

πει να κάνουμε. Δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό;

Είπαν οι προηγούμενοι ομιλητές ορισμένα πράγματα, τα οποία είναι σοβαρά. Δεν μπορούμε, δηλαδή, κάποτε να καθίσουμε να συζητήσουμε, να βρούμε σε ποια συμφωνούμε τουλάχιστον, για να πολεμήσουμε αυτήν τη στιγμή τον αντίπαλο, ο οποίος πρέπει να φύγει για να αναπνεύσει ο ελληνικός λαός; Με το αίμα του ελληνικού λαού έχουμε φτάσει εδώ που έχουμε φτάσει, σε αυτές τις επιτυχίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Επομένως κάποτε πρέπει να συμφωνήσουμε. Εγώ ως παράδειγμα αναφέρω το εξής: Όταν αυτήν τη στιγμή έχουμε –ήταν εδώ και ο Υπουργός Ανάπτυξης– από το 2000 μέχρι το 2010 εισαγωγές 63 δισεκατομμύρια ευρώ στον πρωτογενή τομέα, όταν από το 1984 έχουμε πάρει μόνο 62 δισεκατομμύρια ευρώ, άρα έχουμε κάθε χρόνο 6,3 δισεκατομμύρια ευρώ χαμένα. Και δεν δίνουμε κίνητρα. Πρέπει όλοι μαζί να συμφωνήσουμε να φύγουν πλέον τα παιδιά στην υπαίθρο, γιατί δεν υπάρχουν δουλειές στις πόλεις. Τι να τα κάνουμε; Να τα δώσουμε όλα τα παιδιά έξω. Να ασχοληθούν με τη γεωργία, την κτηνοτροφία κ.ο.κ.. Αυτά τα θέματα είναι πολύ σοβαρά.

Δεν μπορεί τα δικά μας τα παιδιά να πίνουν γάλα-σκόνη από την Ολλανδία και το δικό μας το γάλα να βγαίνει έξω. Τη φέτα θα πρέπει να την προφυλάξουμε. Όλοι μαζί πρέπει να τα κάνουμε αυτά. Δεν γίνεται να είμαστε αντίπαλοι εδώ πέρα μέσα, όταν έχουμε κοινό εχθρό. Ας τελειώσουμε με τον εχθρό και από εκεί και πέρα ας αποφασίσει ο λαός ό,τι θέλει. Θέλει εσάς; Με το καλό να έρθει. Θέλει εμάς; Με το καλό να μείνουμε.

Πρέπει, λοιπόν, κάποτε να μαθαίνουμε να συνεργαζόμαστε. Γενικά οι Έλληνες είμαστε πρωταθλητές στην ατομικότητα.

Ψηφίζω τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Μεγάλη παράταση πήρατε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει κ. Πετράκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, ο μνημονιακός προϋπολογισμός του 2015 συνεχίζει για έκτη χρονιά τη λιτότητα, συνεχίζει την άγρια φοροεπιδρομή με νέους φόρους 1,4 δισεκατομμυρίων και πετσοκόβει περαιτέρω τις δημόσιες δαπάνες κατά 1,5 δισεκατομμύριο σε κοινωνικά κρίσιμους τομείς και όλα αυτά για να πείτε ότι πιάσατε τον προκρούστειο στόχο του πλεονασματος.

Μετά, όμως, από τις τελευταίες εξελίξεις καταρρέει και η φιλολογία σας περί εξόδου από το μνημόνιο. Η Κυβέρνηση εκλιπαρεί την τρόικα για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης και την εκπληρωθεί να μην ψηφιστούν όλα τα μέτρα πριν την άνοιξη, τα οποία όμως βρίσκονται στις σαράντα επτά σελίδες που έστειλε ο κ. Χαρδούβελης στην τρόικα.

Μπροστά, λοιπόν, στη χρεοκοπία της κυβερνητικής πορείας, μόνη σας διέξοδος είναι η κινδυνολογία με στόχο την τρομοκράτηση του λαού. Έχετε ψηφίσει κάθε χρόνο μέτρα πολλών δισεκατομμυρίων και στήνετε τώρα σκεπτικό θρίλερ για 1,5 δισεκατομμύριο. Όποια, όμως, κινδυνολογία και να επιστρατεύσετε, ο λαός όταν γίνουν εκλογές ένα είναι βέβαιο: θα αναδείξει αυτοδύναμη κυβέρνηση τον ΣΥΡΙΖΑ. Ό,τι και να σκαρφιστείτε εσείς και η τρόικα για να ναρκοθετήσετε τον δρόμο της αυριανής κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, σας τονίζουμε: η Ελλάδα της Αριστεράς με τον Τσίπρα Πρωθυπουργό δεν θα γίνει Κύπρος της Δεξιάς με τον Αναστασιάδη.

Με την ενεργή στήριξη του λαού θα εφαρμόσουμε το πρόγραμμά μας μέχρι τέλους, σταματώντας την κοινωνική και οικονομική καταστροφή της χώρας. Δεσμευόμαστε να καταργήσουμε τις καταστροφικές μνημονιακές πολιτικές, οι οποίες τα τελευταία πέντε χρόνια προκάλεσαν μείωση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος κατά 25%, ένα εκατομμύριο επτακόσιες χιλιάδες ανέργους και δυόμισι εκατομμύρια φτωχούς. Δεσμευόμαστε για μια ισχυρή διαπραγμάτευση με στόχο τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους που είναι μη εξυπηρετήσιμο και μη βιώσιμο παρά τα

όσα λένε οι κύριοι Σαμαράς και Βενιζέλος.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης με αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 4 δισεκατομμύρια, σταδιακή επαναφορά μισθών και συντάξεων, ώστε να τονωθεί στη ζήτηση, στήριξη των αγροτών, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων αλλά και της βιομηχανίας με μείωση του ενεργειακού κόστους και ρήτρα απασχόλησης, επένδυση στη γνώση και τη νέα τεχνολογία για να γυρίσουν πίσω οι νέοι επιστήμονες.

Η συγκυβέρνηση, όμως, μειώνει δραματικά τις δημόσιες επενδύσεις 25% σε σχέση με το 2009. Μετά από τέτοια δραματική ύφεση μόνο η αύξηση των δημοσίων επενδύσεων και το σταμάτημα της πολιτικής λιτότητας είναι οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την επανεκκίνηση της οικονομίας και τη δημιουργία και ιδιωτικών επενδύσεων.

Η ενέργεια είναι δημόσιο και κοινωνικό αγαθό και βασικός πυλώνας στον οποίο πρέπει να επενδύσει η χώρα για να πετύχει την παραγωγική της ανασυγκρότηση. Η ανασυγκροτημένη και πραγματικά ενιαία Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, αλλά και η ύπαρξη δημόσιων επιχειρήσεων στο πετρέλαιο και το φυσικό αέριο είναι οι αναγκαίες και ικανές προϋποθέσεις για όλα αυτά.

Η ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ, που έχει ως συνέπεια τη δημιουργία δύο ιδιωτικών ολιγοπωλίων μαζί με τους υπερβολικούς φόρους, είναι η βασική αιτία που δεν πέφτουν οι τιμές στο πετρέλαιο και στη βενζίνη.

Αυτές είναι οι απαντήσεις στα ερωτήματα των εισαγγελέων που από προχθές ψάχνουν.

Αντί για τις ιδιωτικοποιήσεις, λοιπόν, που είναι το δικό σας story, οι οποίες φέρνουν από επένδυση και αυξάνουν ελλείμματα χρέος και τιμές για τον καταναλωτή γιατί δημιουργούν ιδιωτικά ολιγοπώλια, εμείς θα ακυρώσουμε τις προωθούμενες ιδιωτικοποιήσεις του ΑΔΜΗΕ, της ΔΕΗ, της ΔΕΠΑ, της ΔΕΣΦΑ, και των ΕΛΠΕ και θα τα ανακτήσουμε πλήρως. Επίσης, θα ακυρώσουμε και τη σκανδαλώδη παραχώρηση του ορυχείου της Βεύης που προχωρήσατε σε υπογραφή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα προχωρήσει στην ανασυγκρότηση της ΔΕΗ με ενοποίηση των θυγατρικών της, αναδιάρθρωση της λειτουργίας της, επενδύσεις για εκσυγχρονισμό των μονάδων της και περιβαλλοντική τους αναβάθμιση και πάνω από όλα στελέχυσή της με μόνιμο προσωπικό, μελέτη και σχεδιασμό νέων μικρών και μεγαλύτερων υδροηλεκτρικών έργων.

Η Κυβέρνηση αντιθέτως επιδοτεί με εκατομμύρια τους μεγαλοιδιώτες παραγωγούς ενέργειας και τους χαρίζει και χρήματα από το ΕΣΠΑ, αυξάνοντας υπέρογκα το ενεργειακό κόστος.

Για άλλοθι κούρεψε τις τιμές στα μικρά φωτοβολταϊκά, οικιακά, αγροτικά και κατοστάρια, τις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύεται να επανεξετάσει με κριτήρια καμμία νέα αύξηση στο ειδικό τέλος και μείωση του επιτοκίου δανεισμού.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει το σχέδιο και τη βούληση για μείωση του ενεργειακού κόστους μέσω της παραγωγής ενέργειας από τη δημόσια ΔΕΗ και παρεμβαίνοντας στο 70% των κόστους που δεν σχετίζεται με την παραγωγή της ενέργειας από τη ΔΕΗ, επιδοτήσεις σε ιδιώτες, υπερβολικοί φόροι κ.λπ.. Σταματήστε την περαιτέρω εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της ενέργειας και τη δημιουργία του χρηματιστηρίου ενέργειας, το οποίο σκοπεύετε να παραδώσετε στους Γερμανούς.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, σταματήστε την επίδειξη πολιτικής αναληψίας απέναντι σε ένα παιδί είκοσι χρονών, του οποίου η ζωή κινδυνεύει. Οι ευθύνες σας θα είναι τεράστιες από δω και πέρα για ό,τι συμβεί. Δεν θα σωθείτε μέσω της επίδειξης πυγμής και του σκηνικού νόμου και τάξης. Επιδείξτε πυγμή, αν θέλετε και έχετε τον τσαμπουκά, στους τραπεζίτες που κλέβουν χρήματα από τα βιβλιάρια φτωχών βιοπαλαιστών και τους οδηγούν σε αυτοκτονίες. Επιδείξτε πυγμή στους λαθρέμπορους και στους απατεώνες Μηλιώνηδες και Φλώρους. Επιδείξτε πυγμή στους Χριστοφοράκους και σε όσους δωροδόκησε η «Siemens», στην ίδια τη «Siemens» που δεν τηρεί ούτε την κατάπυυστη συμφωνία. Όμως, δεν μπορείτε, γιατί η «Siemens» κρατάει στο χέρι το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Ο Χριστοφοράκος κατέθεσε ότι δωροδόκησε και έναν πρώην Πρωθυπουργό, οπότε εξαντλείτε τον τσαμπουκά σας απέναντι στο Ρωμανό και τους ΑΜΕΑ που χτυπήσατε προχθές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η μόνη θετική υπηρεσία που μπορείτε να προσφέρετε, στον λαό και τον τόπο, είναι να προκηρύξετε τώρα εκλογές. Δεν έχει κανένα νόημα ο παρών προϋπολογισμός, ο οποίος εξάλλου είναι υπό αναθεώρηση από την τρόικα. Δεν έχετε κανένα νόημα. Επειδή είστε πια Κυβέρνηση παραδομένη στην τρόικα, μαζί με την οποία αν παραμείνετε, θα ολοκληρωθεί η κοινωνική και οικονομική καταστροφή του τόπου, καλούμε τη νεολαία και τον λαό να βάλουν τη σφραγίδα τους στις εξελίξεις με μαζικά και απολύτως ειρηνικά συλλαλητήρια, ώστε να συμβάλουν στη δημιουργία θετικών εξελίξεων για τον τόπο.

Διότι το πραγματικό δίλημμα, ό,τι κι αν λέτε, είναι: συνέχιση αυτής της καταστροφικής πολιτικής με αυτήν την Κυβέρνηση ή ανατροπή της με μία νέα ισχυρή και αυτοδύναμη Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον προϋπολογισμό του επόμενου έτους, ίσως στην πιο δύσκολη στιγμή μετάβασης που έχει ζήσει η χώρα από το 2010 που ξεκίνησε μία προσπάθεια δύσκολη, μία προσπάθεια επίπονη σε αχαρτογράφητα νερά, σε μία Ευρώπη σκληρά συντηρητική, ώστε να βρεθεί τρόπος επιβίωσης για την Ελλάδα και τις άλλες χώρες του Νότου, επιβίωσης εντός της Ευρωζώνης και του ευρώ αλλά επιβίωσης τελικά και της ίδιας της Ευρωζώνης και του ευρώ.

Η μετάβαση, λοιπόν, προσδιορίζεται από τα εξής χαρακτηριστικά: Η δύσκολη προσαρμογή έφερε την αντιμετώπιση των διδύμων ελλειμμάτων, ελλειμμάτων τα οποία κληροδότησε σε μεγάλο βαθμό, όχι σε απόλυτο, τον εκτροχιασμό τους η πενταετία 2004 – 2009. Διότι άκουσα κάποια πράγματα από τον αγαπητό συνάδελφο και φίλο, κ. Ιωαννίδη που πρέπει να βάλουμε τα πράγματα σε τάξη, τουλάχιστον να εναρμονιστούμε όσοι συγκυβερνούμε. Δεν ταυτιζόμαστε αλλά πρέπει να λέμε κάποιες αλήθειες εδώ.

Το 2010, λοιπόν, ξεκίνησε μία μεγάλη προσπάθεια. Αυτή συνεχίστηκε το 2011 και με την κυβέρνηση συνεργασίας Παπαδήμου, η οποία έθεσε τότε ορίζοντα εκλογών. Και τότε η Νέα Δημοκρατία ζητούσε επίμονα εκλογές. Διότι πρέπει να δούμε συνολικά τα λάθη, προσπαθώντας να βγάζουμε τις κομματικές παρωπίδες κι εμείς στο ΠΑΣΟΚ τις δικές μας και η Νέα Δημοκρατία.

Τι κρίμα πραγματικά για τη χώρα να έχει μία Αξιωματική Αντιπολίτευση η οποία, όχι απλώς χρησιμοποιεί ένα μηδενιστικό λόγο, αλλά ένα λόγο μίσους. Πριν από λίγο ακούσαμε ένα κήρυγμα μίσους. Το απόλυτο σκότος από τη μία πλευρά, η απόλυτη αλήθεια και το απόλυτο φως από την άλλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ζωή δεν είναι ποτέ τόσο απόλυτη. Η οικονομία, η κοινωνία, οι θεσμοί της χώρας, οι θεσμοί της Ευρώπης κλυδωνίζονται.

Ζούμε σε μια Ευρώπη η οποία ταλανίζεται και όχι μόνο για το ποιο οικονομικό μοντέλο θα ακολουθήσει τελικά. Διότι φαίνεται ότι ακόμη και εντός της Γερμανίας υψώνονται οι φωνές εναντίον αυτής της συνεχιζόμενης παρατεταμένης λιτότητας και κατανοούμε και από την πλευρά της ελληνικής διεκδίκησης πως δεν είναι δυνατόν μέσω και μόνο της ανάπτυξης πρωτογενών πλεονασμάτων να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το χρέος, αλλά μέσω κυρίως της ανάπτυξης.

Αυτή, λοιπόν, είναι η αλλαγή που πρέπει να υπάρξει στην Ευρώπη. Διότι όσο δεν υπάρχει η αλλαγή του οικονομικού μοντέλου της Ευρώπης δεν μπορεί να υπάρξει και η μείωση της ακροδεξιάς, του φασισμού που ελλοχεύει, των κινημάτων λαϊκισμού και παροχολογίας, που τελικά θα καταλήξουν στην απογοήτευση των λαών και στις περαιτέρω κοινωνικές εκρήξεις.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, νηφαλιότητα, χρειαζόμαστε όμως και δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις. Εμένα δεν μου αρέσει να

ωрайοποιώ τα πράγματα. Γι' αυτό θα πω ότι δεν είναι όσο τονισμένες θα θέλαμε οι δημόσιες επενδύσεις, όμως, ακριβώς επειδή η χώρα πάει σε ανάκαμψη, οι δημόσιες επενδύσεις για τον επόμενο χρόνο είναι ελαφρά αυξημένες και μέχρι το 2018 θα προσεγγίσουν τα 27 εκατομμύρια ευρώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κυρία Υπουργέ....

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δείτε τα στοιχεία. Είναι και ο κ. Σταϊκούρας εδώ, ο οποίος μπορεί να σας δώσει λεπτομερή στοιχεία, κύριε Πετράκο. Δεν είναι εκεί το θέμα. Σας παρακαλώ. Ακουσα τον καταγγελτικό λόγο σας, χωρίς να πω κουβέντα. Κάντε το ίδιο και για μένα. Να είστε καλά.

Λέω, λοιπόν, ότι είναι ανάγκη σήμερα και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά και εδώ εσωτερικά να δούμε τις δημόσιες επενδύσεις εξαρχής και να τονωθεί η δημόσια επένδυση και ιδιαίτερα σε τομείς που πονάνε.

Είναι, όμως, αναγκαίο επίσης -και σε αυτό θέλω να επικεντρωθώ στην ομιλία μου, στα λεπτά που μου απομένουν- να πάμε στη μετάβαση από τους ποσοτικούς στόχους στους ποιοτικούς στόχους σε ό,τι αφορά τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.

Σε ό,τι έχει να κάνει με τις μεταρρυθμίσεις στο κράτος, τελειώνει ένα επώδυνο πρόγραμμα και με πολύ σκληρή διαπραγμάτευση. Διότι άκουσα εδώ μέσα ότι «εκλιπαρούμε». Εμείς στο ΠΑΣΟΚ έχουμε μιλήσει από το 2012 για εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης. Ελάτε έστω ως παρατηρητές, για να δείτε ένα θρίλερ για γερά νεύρα. Θα πρέπει να έχετε πάρα πολλά νεύρα για να μπειτε μέσα στη διαπραγμάτευση, να δείτε τι γίνεται εκεί μέσα, να δείτε πόσα επιχειρήματα επί επιχειρημάτων λέγονται, πολιτικά, τεκμηριωμένα, με νούμερα, αλλά και με ουσία. Δεν είναι απλή η διαπραγμάτευση. Πολύ εύκολα οι παρόλες εκτοξεύονται μέσα στη Βουλή.

Με σκληρή, λοιπόν, διαπραγμάτευση, όχι μόνο δεν μπαίνουν νέοι ποσοτικοί στόχοι, αλλά πρέπει να δούμε ότι η ελληνική δημόσια διοίκηση δεν χρειάζεται να μικρύνει πια. Έχουμε διακόσιους πενήντα χιλιάδες λιγότερους υπαλλήλους. Έχουμε ένα μειωμένο κόστος. Αυτή τη στιγμή χρειαζόμαστε επένδυση στην ποιότητα.

Περνάμε, λοιπόν, σε μια φάση όπου χρειάζονται πολύ μεγάλες αλλαγές. Δύο από αυτές τις ψηφίσαμε και θέλω να εκφράσω πραγματικά εδώ την ικανοποίησή μου που το ελληνικό Κοινοβούλιο ψήφισε με ελάχιστες εξαιρέσεις -αφού ψήφισαν και η Αξιωματική Αντιπολίτευση και άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης- τις διατάξεις για τα ανοικτά δεδομένα του δημοσίου και για την επέκταση του προγράμματος «ΔΙΑΥΓΕΙΑ».

Το πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» που τότε ο ΣΥΡΙΖΑ βεβαίως το είχε καταψηφίσει, αλλά δεν έχει σημασία. Σημασία έχει ότι τις σχετικές διατάξεις σήμερα τις ψήφισαν, όπως είπα, τα περισσότερα κόμματα. Άρα αυτές οι διατάξεις της διαφάνειας και των ανοικτών δεδομένων ανοίγουν τον ορίζοντα για ένα κράτος ανοικτό, ένα κράτος διαφανές, ένα κράτος που με τη βοήθεια της νέας τεχνολογίας μπορεί να δώσει την πληροφορία, την στήριξη, τελικά την ενημέρωση αλλά και την τεκμηρίωση που χρειάζεται ο νέος επενδυτής, ο νέος επιστήμονας, ο επιχειρηματίας, ο απλός πολίτης που αναζητά τη γνώση.

Δεύτερο σκέλος και πολύ σημαντικό της αλλαγής του κράτους είναι ότι περνάμε, μετά τον εξορθολογισμό των δομών -γιατί είχαμε δεκαετίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αλλάξουμε τα οργανογράμματα των Υπουργείων- σε δομές πιο λιτές, πιο ορθολογικές, αλλά και πιο ουσιαστικές, όσον αφορά την εξυπηρέτηση του πολίτη. Και συνεχίζουμε, μεταβιβάζοντας περισσότερες αρμοδιότητες σε ένα θεσμό που έχει αγαπήσει ο ελληνικός λαός, σε έναν θεσμό που ο ελληνικός λαός τον ξέρει, γιατί είναι θεσμός της γειτονιάς του και δίπλα στον πολίτη, ένα θεσμό που το ΠΑΣΟΚ ίδρυσε, τα ΚΕΠ.

Έχουμε ήδη μεταβιβάσει πολύ περισσότερες αρμοδιότητες στα ΚΕΠ και συνεχίζουμε. Ο στόχος μας είναι όχι μόνο οι αιτήσεις συντάξεων, αλλά και η πλήρης παρακολούθηση της συνταξιοδότησης να γίνεται πλέον από τα ΚΕΠ. Δηλαδή να μεταφερθούν όχι μόνο τα ληξιαρχικά πιστοποιητικά και οι φορολογικές ενημερότητες, αλλά όλο το κράτος στα ΚΕΠ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας της κυρίας Υπουργού)

Πρέπει να υπάρξει η απόλυτη δυνατότητα στον πολίτη να μην έρχεται σε επαφή -και αυτός είναι ο μεγάλος στόχος- παρά μόνο στην υπηρεσία του ΚΕΠ.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για ένα λεπτό την ανοχή σας και τελειώνω.

Η μεγάλη ποιοτική αλλαγή θα έλθει μέσα από τη δυνατότητα επιλογής των προϊσταμένων στο δημόσιο με έναν τρόπο που νομοθετήσαμε χωρίς παραταξιακές λογικές και σε συνδυασμό με το νέο πάγιο σύστημα αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών, το οποίο θα συνδέεται, βεβαίως, με τις προαγωγές.

Θα πρέπει να κινηθούμε, λοιπόν, χωρίς ποσοστώσεις, χωρίς τις δυσκολίες που το μεταβατικό σύστημα επέδειξε και χωρίς τις αδυναμίες, με ασφάλεια για τους υπαλλήλους, γιατί, όπως είπα, δεν υπάρχουν ποσοτικοί στόχοι, δεν υπάρχει πια διαθεσιμότητα και κινητικότητα και, βεβαίως, με μια εσωτερική αγορά εργασίας στον δημόσιο τομέα, που θα μπορούμε με ασφάλεια, χωρίς διαθεσιμότητα, να μετακινούνται οι υπάλληλοι εκεί όπου τους χρειάζεται περισσότερο η δημόσια υπηρεσία, εκεί που τους χρειάζεται ο πολίτης.

Όλες αυτές οι αλλαγές δεν έχουν να κάνουν ούτε με μνημόνια ούτε με τρόικες. Έχουν να κάνουν με ένα κράτος, το οποίο σέβεται τον πολίτη, απλοποιεί τις διαδικασίες του για να εξυπηρετήσει τον επιχειρηματία και, τελικά, είναι διάφανο και επιτρέπει τον έλεγχο όχι μόνο μέσα από τα ελεγκτικά σώματα, αλλά τον έλεγχο από κάθε πολίτη, κάθε στιγμή, όταν έχουμε αυτήν τη στιγμή μέσω του προγράμματος «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» πάνω από 11 εκατομμύρια πράξεις του κράτους και της αυτοδιοίκησης αναρτημένες για πλήρη έλεγχο απ' όλους μας.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτός ο προϋπολογισμός, ο προϋπολογισμός μετάβασης, θα είναι ένας προϋπολογισμός, ο οποίος θα φέρει τη χώρα στο ξέφωτο της ανάπτυξης.

Μία τελευταία κουβέντα θα πω. Όχι μόνο δεν εκλιπαρούμε, αλλά και δεν υποχωρούμε πια ως ελληνική Κυβέρνηση. Είναι η ώρα των μεγάλων αποφάσεων. Είναι η ώρα των μεγάλων συναινέσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Αλέξανδρος Κοντός, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε αυτές τις μέρες τον προϋπολογισμό του 2015, έναν προϋπολογισμό που είναι και ρεαλιστικός και υλοποιήσιμος.

Η αλήθεια είναι ότι το 2015, μετά από πολλούς κόπους και στερήσεις του ελληνικού λαού, μετά από δύσκολες αποφάσεις που πήραμε εμείς, οι Βουλευτές που στηρίζουμε την Κυβέρνηση, για να μην αφήσουμε τη χώρα ένα ακυβέρνητο καράβι να καταστραφεί στα βράχια, όλοι οι οικονομικοί δείκτες προβλέπεται να είναι σημαντικά πιο βελτιωμένοι σε σχέση με το 2014. Υπάρχει δε τεράστια διαφορά σε σχέση με το 2010, όταν η χώρα μπήκε στο μνημόνιο και αυτό -αν μη τι άλλο- μας δίνει ελπίδα για το μέλλον.

Ο προϋπολογισμός του 2015 προβλέπει ανάπτυξη 2,9% μετά από πολλά χρόνια ύφεσης, προβλέπει μείωση του δημοσίου χρέους σε σχέση με το 2014, τάση -έστω και με μικρά βήματα στην αρχή και με πιο γοργά βήματα στη συνέχεια- αποκλιμάκωσης της ανεργίας. Για πρώτη φορά στη μεταπολεμική περίοδο προβλέπει ισοσκελισμένο ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης, γεγονός που σημαίνει ότι το 2015 θα μπορέσουμε να καλύψουμε όλες τις ανάγκες του κράτους και των τόκων, χωρίς την ανάγκη νέου δανεισμού. Βέβαια, είναι πολύ σημαντικό ότι προβλέπει πλεονασματικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, στην οποία θα έπρεπε να σταθούμε, το πώς η χώρα με αργά, αλλά σίγουρα και σταθερά βήματα, αρχίζει να βλέπει φως στον ορίζοντα, το πώς τα θετικά πρόσημα που άρχισαν να διαφαίνονται στους οικονομικούς δείκτες θα περάσουν και άρχισαν να περνούν στην κοινωνία και στους πολίτες.

Δυστυχώς, όμως, ο λαϊκισμός και η δίψα για εξουσία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν μας αφήνει να επικεντρωθούμε στην

ουσία, αλλά μας παρασύρει σε μία διαμάχη επί των εντυπώσεων. Προσπαθούν να επιβάλουν μία ατζέντα συζήτησης, η οποία δεν προσφέρει τίποτε στη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται στη χώρα. Καταφεύγουν σε εντελώς ξεπερασμένες, παλαιοκομματικές λογικές άκρατης παροχολογίας. Προσπαθούν με απειλές και υβριστικούς χαρακτηρισμούς να εκβιάσουν πολιτικές εξελίξεις, προκαλώντας μεγάλη ανασφάλεια στην κοινωνία, ανασφάλεια στους πολίτες και, βέβαια, θέτοντας σε επιφυλακή τους δανειστές μας την ώρα των ιδιαίτερα κρίσιμων διαπραγματεύσεων για τη χώρα.

Για τους λόγους αυτούς τελικά το μείζον ερώτημα που τίθεται σε αυτήν τη φάση είναι εάν θα σεβαστούμε τις τεράστιες θυσίες του ελληνικού λαού ή θα τινάξουμε στον αέρα ό,τι έως τώρα πετύχαμε.

Διότι όλοι γνωρίζουμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι κομβικό στοιχείο για την επίτευξη των στόχων μας το 2015 αποτελεί η πολιτική σταθερότητα, την οποία άλλοι προσπαθούν να θωρακίσουν και άλλοι καταβάλλουν κάθε προσπάθεια να τερπιλίσουν. Οι συνεχείς εκβιασμοί και οι πιέσεις από πλευράς μέρους της Αντιπολίτευσης για προκήρυξη εκλογών με αφορμή την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, αλλά και οι καταγγελίες του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ περί μεθόδευσης αποστασίας προσβάλλουν κάθε έννοια πολιτικής νομιμότητας και πολιτισμού, οδηγούν σε ραγδαία επιδείνωση των σχέσεων της Κυβέρνησης με την τρόικα και μπλοκάρουν κάθε επενδυτική και μεταρρυθμιστική προσπάθεια.

Οφείλω δε να υπενθυμίσω στον κ. Τσίπρα –γιατί η ιστορία πρέπει να μας διδάσκει– ότι και κάποιος άλλος με υπέρμετρο λαϊκισμό πίεζε και απειλούσε να ρίξει την κυβέρνηση Καραμανλή με όχημα την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας και τελικά έμεινε στην ιστορία σαν αυτός ο οποίος έριξε τη χώρα στα βράχια και μας οδήγησε στα μνημόνια.

Επίσης, θέλω να πω και κάτι που είναι σημαντικό. Ο Εθνάρχης, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, εξελέγη στην πρώτη του προεδρική εκλογή με εκατόν ογδόντα ψήφους Βουλευτών –είναι σημαντικό αυτό που λέω– και μάλιστα κάποιοι από τους Βουλευτές αυτούς δεν ανήκαν στη Νέα Δημοκρατία. Ουδέποτε ο εκρηκτικός Ανδρέας Παπανδρέου επιχείρησε να θέσει θέμα αποστασίας. Και αυτό γιατί; Για να μην διακόψει την ομαλή πορεία της χώρας, κάτι που δυστυχώς δεν κάνει σήμερα ο κ. Τσίπρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να θέσω ένα θέμα που αποτελεί κομβικής σημασίας ζήτημα για εμένα όσον αφορά την ανάπτυξη της χώρας. Η ανάπτυξη της πατρίδας μας στηρίζεται στον τουρισμό, στις δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις και στις υπηρεσίες. Και πιστεύω ότι θα μπορούσε να κινείται με πολύ πιο γρήγορους ρυθμούς εάν συνοδευόταν από μια πιο δυναμική αναπτυξιακή πολιτική του αγροτικού τομέα.

Η πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα από την Κυβέρνηση, από το Υπουργείο Γεωργίας είναι μια πολιτική –πρέπει να ομολογήσουμε– καλής διαχείρισης. Και οι αποφάσεις που πάρθηκαν για το ύψος των ενισχύσεων της περιόδου 2015-2020 ήταν σωστές αποφάσεις.

Θα πρέπει, όμως, να κινηθούμε με πολύ πιο γρήγορα βήματα, με μεγαλύτερο δυναμισμό, με μεγαλύτερη επιθετικότητα, έτσι ώστε να αναδείξουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της ελληνικής γεωργίας και κτηνοτροφίας, να τονώσουμε την ανταγωνιστικότητά τους, να δοθεί ώθηση και εξαγωγικός προσανατολισμός στις προοπτικές των ελληνικών αγροτικών προϊόντων, να αναβαθμίσουμε την ποιότητα των προϊόντων μας, να στηριχθούν περισσότερο οι νέοι αγρότες, να ενισχυθούν οι συλλογικές δράσεις τους. Ο αγροτικός τομέας μπορεί να συμβάλει αποτελεσματικά στην ανάπτυξη της χώρας, στη στήριξη της οικονομίας, στην ανάπτυξη της υπαίθρου και της ελληνικής περιφέρειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Αντώνης Σαμαράς και η Κυβέρνηση καταβάλλουν μια πολύ μεγάλη προσπάθεια για να ξεπεραστούν τα προβλήματα. Τα δύσκολα είναι πίσω. Χρειάζεται σοβαρότητα και υπευθυνότητα για να βαδίσουμε από εδώ και πέρα –και βαδίζουμε– στον δρόμο της ανάπτυξης, στον δρόμο που δίνει καλύτερη προοπτική για την πατρίδα, καλύτερη προοπτική για τη χώρα μας.

Στο πλαίσιο αυτό στηρίζω την προσπάθεια αυτή και υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό του 2015.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Κουτσογιαννακόπουλος.

Θα μιλήσετε από τη θέση σας, κύριε συνάδελφε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έτσι δεν λέει ο Κανονισμός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Αυτό λέει ο Κανονισμός. Αλλά, είπαμε, εθιμικά δικαίω, εάν θέλει κάποιος να έρθει από εδώ, ας έρθει.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ συνοπτικά, γιατί είναι πολύτιμος ο χρόνος σε αυτό το κοινοβούλιο –και εδώ παρεμπιπτόντως θέλω να πω ότι μαζί με τη συνταγματική αναθεώρηση επιβάλλεται και αναθεώρηση του Κανονισμού της Βουλής– θα πω γιατί όχι μόνο πρέπει να ψηφιστεί αυτός ο προϋπολογισμός, όχι μόνο γιατί πρέπει να εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας, όχι μόνο γιατί δεν πρέπει να πάμε σε πρόωρες εκλογές, αλλά θα προσπαθήσω να εξηγήσω και γιατί θα πρέπει να αρχίσει να απομακρύνεται ο ελληνικός λαός που πλαισιώνει τον ΣΥΡΙΖΑ ως Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Θα προσεγγίσω αυτό που πριν λίγο ανέφερε η καλή και συμπαθέστατη σε εμένα κ. Ουζουνίδου, την άλλη μεριά, την άλλη πλευρά. Δεν μας την έχουν πει. Τρομάξαμε να τη βρούμε. Αναρτήθηκε τον Ιούνιο του 2014 σε ένα από τα κείμενα. Βέβαια, έχουν και μια συνθήεια τώρα, απαλείφουν θέσεις από τα κείμενα του Ιουνίου, ένα το έχουν εξαφανίσει τελείως από την ιστοσελίδα. Γι' αυτό και εγώ, πριν το εξαφανίσουν ή βγάλουν κανένα κομμάτι, θα το καταθέσω στα Πρακτικά στο τέλος.

Εδώ, λοιπόν, περιγράφουν, εκτός των άλλων, ποιο είναι το σχέδιο παραγωγικής ανασυγκροτήσεως. Οι τίτλοι τους είναι καταπληκτικοί, δεν παλεύονται!

Το σχέδιο παραγωγικής ανασυγκροτήσεως, λοιπόν, επειδή θα εξελιχθεί –λένε– μέσα σε δυσμενείς οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, ιδιαίτερα το πρώτο διάστημα διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, το χωρίζουν σε δύο φάσεις.

Τα χαρακτηριστικά της πρώτης φάσης προσδιορίζουν ότι θα είναι οι περιορισμένοι δημόσιοι πόροι και η ασθενής ανάκαμψη. Στη φάση αυτή απαιτείται ο σχεδιασμός σε συνθήκες στενότητας πόρων. Συνεχίζουν λέγοντας ότι η εσωστρέφεια της παραγωγικής ανασυγκρότησης κατά την πρώτη φάση θα αποτελέσει σημαντικό πλεονέκτημα στην περίπτωση παρατεταμένης διαπραγματεύσεως με τους δανειστές –κρατήστε το!– για τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του δημοσίου χρέους και ύπαρξης σοβαρών προβλημάτων χρηματοδότησης των δημοσίων δαπανών και ρευστότητας.

Με άλλα λόγια, ξέρουν πολύ καλά ότι αφ' ης στιγμής αναλάβουν και θελήσουν να πάνε σε διαπραγμάτευση, όπως την εννοούν και καταρρεύσει οτιδήποτε μέχρι αυτήν τη στιγμή έχει συμφωνηθεί –και δεν θα τηρείται τίποτα από τα διαρθρωτικά και τα μεσοπρόθεσμα– θα πάψει η στρόφιγγα. Ξέρουν πολύ καλά ότι θα πάμε σε συνθήκες άγριας φτώχειας. Ξέρουν πάρα πολύ καλά ότι δεν θα υπάρχει σεντς.

Και τι ετοιμάζουν; Ετοιμάζουν –λέει το κείμενο– «ειδικά τοπικά ή περιφερειακά σχέδια, όπου ρόλο θα έχουν συνεργατικά σχήματα ανέργων ή υποαπασχολούμενων». Στην προτεραιότητα αυτή, λοιπόν, που θα ενεργοποιήσουν αυτά τα σχήματα και όλα αυτά θα εξελίσσονται μέσα από ειδικά και περιφερειακά σχέδια, αυτά θα συμπληρώνονται και θα ολοκληρώνονται με τοπικά συστήματα συναλλαγών. Κοιτάξτε τι ωραία! Τοπικά συστήματα συναλλαγών! Με άλλα λόγια, δούναί και λαβείν. Θα πάνε στο ανταλλακτικόν. Αυτό μας λένε. Θα ανταλλάσσουμε προϊόντα μεταξύ μας. Να ήταν, όμως, μόνο αυτό; Έχει και συνέχεια.

Διαβάζω: «Κατά την πρώτη φάση της ανασυγκρότησης θα συνεχίσουν να παίζουν σημαντικό ρόλο οι τοπικές αλληλέγγυες πρωτοβουλίες» –άλλη παραλλαγμένη εκδοχή– «με τοπικού ή ειδικού χαρακτήρα αναδιανομή εισοδήματος». Εδώ θα ήθελα κάποιος να είχε το θάρρος να μας εξηγήσει τι εννοείτε, ποια θα είναι, τι μορφή θα έχει, ποιο είναι το περιεχόμενο της αναδιανομής του εισοδήματος. Ακούστε τώρα το καλύτερο: «μέσω εθελοντικής εργασίας και προσφοράς σε είδος». Σταχάνοφ, Στάλιν, Μεγάλος Λιμός; «Δεν έχω να σε πληρώσω, θα το βαφτίσουμε

εθελοντική εργασία. Δεν έχω να σου δώσω σεντς, θα παίρνεις σε είδος το μισθό, τη σύνταξη».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Οι τροτσικιστές τα γράφουν αυτά, όχι ο Στάλιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Λαφάζανη, ο Σταχάνοφ τότε ήταν. «Σταχανοβίτες» θα μας κάνετε; Να μας το πείτε! Βλέπω ότι συμφωνείτε και ότι αυτό έχετε κατά νου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Άσχημα είναι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και αφού συμβούν όλα αυτά, αφού δεν ξέρουμε πόση θα είναι η παρατεταμένη περίοδος της διαπραγματεύσεως –διότι για να είναι παρατεταμένη, σημαίνει ότι τον οπληρχηγό Αλέξη τον είδαν και δεν τρομοκρατήθηκαν, για να παραδώσουν οι άλλοι τα όπλα- συνεχίζουμε στο δεύτερο στάδιο.

Το δεύτερο στάδιο έχει τις εξής τρεις καταπληκτικές προϋποθέσεις: Πρώτον, ότι αποδέχθηκαν οι ύαινες, τα αρπακτικά, όπως τους λένε όλους αυτούς, τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους. Βεβαίως, δεν μας είπατε ποτέ ποιο είναι αυτό το ποσοστό που εσείς προσδιορίζετε ως διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους. Θα ήταν χρήσιμο να το ακούσουμε. Δεύτερον, αφού το κάνουν αυτό, εμείς θα αναβάλουμε την εξυπηρέτηση του εναπομείναντος τμήματος και αφού το κάνουμε και αυτό, θα πάμε σε αναδιανομή του εισοδήματος. Τρίτον, αφού γίνει και αυτό –σε πόσα τέρμινα κάποιος να μας το πει, αφού έχετε τόσους οικονομολόγους καθηγητές διεθνούς φήμης κ.λπ.- τότε οι δημόσιες επενδύσεις με μακροπρόθεσμο ορίζοντα θα υποστηρίζουν τα πέντε παραγωγικά συμπλέγματα που περιλαμβάνει το ΣΠΑ.

Αυτή είναι η άλλη μεριά, η άλλη πλευρά. Αυτήν επιφυλάσσει για την Ελλάδα ο ΣΥΡΙΖΑ, οι εγγυηταί και τα παρακολουθήματά του σε περίπτωση που αναλάβουν την εξουσία.

Ο λαός, λοιπόν, έχει να επιλέξει, αν και δεν μας λένε πολλά εδώ μέσα. Δεν μας λένε τι θα γίνει αν δεν διαγραφεί το χρέος. Δεν μας λένε ότι το επόμενο είναι η δραχμή και όχι η δραχμή του 2000, αλλά η κατοχική και μετακατοχική δραχμή, που θα πηγαίνουμε να πάρουμε ψωμί και θα έχουμε μία σακούλα με χαρτονομίσματα για να πληρώσουμε ένα καρβέλι.

Σε αυτά πρέπει να απαντήσετε, να τοποθετηθείτε και να πάρετε θέση, γιατί αυτά είναι επικίνδυνα πράγματα. Αυτά μαρτυρούν μια άλλη Ελλάδα, μια Ελλάδα που δεν έχει υπάρξει ποτέ. Άλλες «δημοκρατίες» υπήρξαν έτσι και ξέρουμε πάρα πολύ καλά τι τους συνέβη. Αυτά επί του παρόντος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Λαφάζανης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν θέλω να σχολιάσω τα περί Σταχάνοφ, οπληρχηγού κ.λπ., επιτρέψτε μου όμως, κύριε Πρόεδρε, να κάνω μία παρέμβαση γι' αυτά τα αίσχη, τους αυταρχισμούς και τις αθρόες προσαγωγές που γίνονται στο κέντρο της Αθήνας με εντολή της Κυβέρνησης από την Αστυνομία. Βεβαίως, έρχεται ο κ. Νταβούτογλου στην Αθήνα, αλλά δεν είναι δυνατόν να μετατραπεί η Ελληνική Δημοκρατία σε Τουρκική Δημοκρατία, προκειμένου, υποτίθεται, να μην ενοχλήσετε την επίσκεψή και να βρίσκετε άλλοθι την επίσκεψή για να κάνετε αθρόο αυταρχισμό.

Αυτήν την ώρα πληροφορούμαστε ότι εκατό και πλέον νεαροί έχουν προσαχθεί στην Ασφάλεια, χωρίς να έχουν κάνει απολύτως τίποτα. Παρακαλούμε, κύριε Πρόεδρε, και φέρνουμε και την Κυβέρνηση ενώπιον των ευθυνών της, να δώσει αμέσως εντολή να αφεθούν ελεύθεροι οι προσαχθέντες, οι οποίοι δεν έχουν κάνει απολύτως τίποτα και να σταματήσει αυτός ο αποκλεισμός του κέντρου, όπου απαγορεύονται και συναθροίσεις και συγκεντρώσεις. Αυτά τα μέτρα θυμίζουν άλλες σκοτεινές εποχές, σκοτεινότερες εποχές, για να μην χρησιμοποιήσω βαρύτερη έκφραση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κύριε Πρόεδρε, πα-

ρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κύριε Κουίκ;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Όχι. Δεν μπορεί να είναι εδώ σαράντα οκτώ ώρες το εικοσιτετράωρο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Με συγχωρείτε, αλλά δεν γίνεται να λάβετε τον λόγο.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Πάντως, εμείς στις 17.30' πρέπει να είμαστε στα Προπύλαια για τον οθωμανιστή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να είστε, κύριε Κουίκ.

Ο κ. Χαϊκάλης έχει τον λόγο.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Θα είμαι, βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν το απαγορεύει κανείς.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Μπορώ να πω κάτι; Απαγορεύει...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν είπα κάτι τέτοιο, δεν καταλάβετε, κύριε Πρόεδρε. Μέχρι στα γραφεία των κομμάτων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κ. Κουίκ είναι Βουλευτής και μπορεί να πάει οπουδήποτε θέλει. Είπατε ότι θα είναι στα Προπύλαια. Να πάει στα Προπύλαια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, για διαδηλώσεις μιλάμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εγώ θα είμαι στο σπίτι μου, τι να κάνουμε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν θα πάει βόλτα, για διαδήλωση θα πάει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Χαϊκάλη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Στη Βουλή δεν θα είναι κανείς, πάντως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Από τις 16.00' έως τις 18.00' θα έχουμε διακοπή, κύριε συνάδελφε, αν δεν το ξέρετε.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από πέντε χρόνια ύφεσης θα φανταζόταν κανείς πως ό,τι και αν έχει συμβεί θα μπορούσε να ξεκινήσει μια διόρθωση, μια αναπτυξιακή στροφή, εάν θέλετε, στη χώρα, για να δούμε λίγο φως. Αντίθετα, όμως, με τον προϋπολογισμό που καταθέσατε, ο οποίος μόνο αναπτυξιακός δεν μπορεί να χαρακτηριστεί, αλλά θα έλεγα ότι επικηδεύει, ταφόπλακα θα είναι στην πορεία της χώρας, συνεχίζεται ο κατήφορος και όλοι αναρωτιούνται πόσο ακόμη απέχουμε από τον πάτο του βαρελιού.

Ρητορικό βέβαια το ερώτημα, εφόσον ο Πρωθυπουργός ο ίδιος δεν γνωρίζει την απάντηση. Είμαστε έρμαιο των αποφάσεων των δανειστών, αυτό είναι το μόνο σίγουρο.

Επιλέξατε να το παίξετε καλά παιδιά. Είπατε να σε όλα, περιμένοντας ότι οι ευρωπαίοι θα τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους για αναδιάρθρωση του χρέους. Τους παραπλανήσατε όμως και μαζί με αυτούς και όλον τον ελληνικό λαό. Γιατί, κύριοι της συγκυβέρνησης, δεν μπορείτε να παίρνετε τα λεφτά και να κάνετε τα μισά ή ακόμα και λιγότερα από αυτά που έχουν υπογράψει οι αρχηγοί σας, ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος. Ή τηρείτε τις υπογραφές σας ή αντιστέκεστε. Εσείς διαλέξατε τον εύκολο δρόμο της υποταγής. Είπατε ψέματα στους τροϊκανούς, για να τους αποσπάσετε τα χρήματά τους, είπατε και ψέματα στον ελληνικό λαό, για να αρπάξετε τις οικονομίες του. Και αφού τα πήρατε από όλους, τι καταφέρατε; Ανοίξατε την όρεξη στα αρπακτικά που τώρα θέλουν περισσότερα. Σίγουρα, όμως, εσείς που τους στρώσατε το τραπέζι, δεν μπορείτε να τους σταματήσετε.

Η λύση που επιβάλλουν οι καιροί -το έχουμε ξαναπεί- είναι να παρατηθείτε και να οδηγηθείτε σε μια κυβέρνηση εθνικού σκοπού, με άλλον βέβαια πρωθυπουργό και άλλον αντιπρόεδρο. Μόνο μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας θα πείσει τους δανειστές ότι όλοι οι Έλληνες είναι ενωμένοι, συσπειρώνονται υπό ένα σκοπό, ένα στόχο και διεκδικούν όλοι μαζί συλλογικά εν ονόματι όλων των Ελλήνων. Αλλιώς, με αυτήν την Κυβέρνηση στο τιμόνι, δεν υπάρχει ελπίδα, κυρίες και κύριοι. Και δεν μιλάω κομματικά, μιλάω καθαρά, παρατηρώντας την πορεία της Κυβέρνησης τα δύο τελευταία χρόνια. Δεν έχετε πλέον το πρόσωπο, πιστεύω,

ούτε το ανάστημα να αλλάξετε ριζικά ρότα στο καράβι και οι εταίροι μας το γνωρίζουν αυτό, όπως και εσείς το γνωρίζετε.

Σας είπε ο Πρόεδρός μας «αφήστε τον προϋπολογισμό μέχρι να ολοκληρωθεί η υποτιθέμενη διαπραγμάτευση». Η ψήφισή του και κατόπιν η ανατροπή του, σύμφωνα με τις εντολές που θα λάβετε από την τρόικα, είναι προσβολή στη δημοκρατία. Δεν βάλατε μυαλό με το φιάσκο των εκατό δόσεων. Για να δούμε όμως τι μας επιφυλάσσετε για το 2015;

Με τον κατατιθέμενο προϋπολογισμό προβλέπονται έσοδα από αύξηση φόρων 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ από την άλλη οι δημόσιες επενδύσεις θα μειωθούν κατά 400 εκατομμύρια σε σχέση με φέτος. Θα επαναλάβω τις λέξεις του Πρωθυπουργού τρεις φορές: «Ανάπτυξη, ανάπτυξη, ανάπτυξη». Πώς γίνεται αυτό δεν το ξέρω. Συνεχίζεται, όμως, κάθε χρόνο η περικοπή των δαπανών για κοινωνική ασφάλιση και περίθαλψη. Συρρικνώνεται ακόμα περισσότερο το κοινωνικό κράτος, αφού οι δαπάνες των Υπουργείων Παιδείας, Υγείας και Εργασίας θα μειωθούν πάνω από 1,1 δισεκατομμύριο σε σχέση με φέτος, παρά το γεγονός ότι το Υπουργείο Εργασίας έχει να χρηματοδοτήσει τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και το ασφαλιστικό σύστημα. Και οι δαπάνες για τόκους χρέους της κεντρικής διοίκησης προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 5,9 δισεκατομμύρια ευρώ, μειωμένες κατά 200 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Επιπλέον, όπως ανέφερε και ο εισηγητής μας στην επιτροπή, την ίδια χρονιά που το δημόσιο περιορίζει τις επενδύσεις του, προβλέπει στον προϋπολογισμό τόνωση των συνολικών δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων κατά 11,8% από μόλις 1% που είναι η εκτίμηση για το 2014. Αυτό το ενδεχόμενο δηλαδή του δεκαπλασιασμού των επενδύσεων δεν νομίζω να έχει συμβεί πουθενά παγκόσμια. Προβλέπονται, επίσης, έσοδα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ από αποκρατικοποιήσεις. Ποιες αποκρατικοποιήσεις; Όνειρα θερινής νυκτός. Είμαι σίγουρος ότι ο λαός το έχει καταλάβει και δεν πρόκειται να το επιτρέψει αυτό.

Όσον αφορά το δημόσιο χρέος, θέλω να σας μεταφέρω ένα απόσπασμα από το άρθρο στο capital.gr του κ. Δημήτρη Μάρδα, καθηγητή στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, ο οποίος γράφει: «Ως προς το δημόσιο χρέος ο κρατικός προϋπολογισμός του 2015 προβλέπει μείωσή του κατά ένα περίπου δισεκατομμύριο ευρώ. Η ίδια εκτίμηση για μείωση ενός δισεκατομμυρίου ευρώ υπήρχε και πέρυσι σε σχέση με το 2013. Έχοντας υπ' όψιν τις παραπάνω εξελίξεις για μείωση του χρέους κατά ένα δισεκατομμύριο κάθε έτος και δεδομένου ότι το χρέος μας το 2015 θα είναι της τάξεως των 316,9 δισεκατομμυρίων, τότε εύλογα θα μπορούσαμε να κάνουμε μεταξύ σοβαρού και αστείου την υπόθεση ότι θα χρειαστούμε τουλάχιστον τριακόσια δεκάξι χρόνια για να αποπληρώσουμε το δημόσιο χρέος μας, αν όλα πάνε καλά».

Τέλος, θα αναφερθώ στον πολύπαθο τομέα των εργασιακών και της ασφάλειας, όπου έχω να πω «ουδέν μονιμότερο του προσωρινού». Οι ενοποιήσεις ταμείων, η αρπαγή των αποθεματικών, τα πάντα θυσιάζονται στον βωμό των δανειστών, προκειμένου να καλυφθούν οι υποχρεώσεις των ασφαλιστικών ταμείων, εφόσον οι κοινωνικοί πόροι των ταμείων έχουν πλέον καταρριφθεί και η κρατική επιχορήγηση είναι αμελητέα σε σχέση με τις υποχρεώσεις των ταμείων.

Και τα λεγόμενά μου έρχεται να επιβεβαιώσει σημερινό δημοσίευμα που αναφέρει: «Έλλειμα μαμούθ στον προϋπολογισμό του ΙΚΑ για το 2015, το οποίο υπολογίζεται περίπου στα 983 εκατομμύρια ευρώ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το πάγωμα και οι επαναλαμβανόμενες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις έχουν πλέον καταστεί το μόνο σίγουρο έσοδό σας. Καμμία πρόβλεψη για επαναφορά της σύνταξης των ανασφάλιστων υπερήλικων Ελλήνων αλλά και Ποντίων, Βορειοηπειρωτών, Κωνσταντινουπολιτών και τόσων άλλων συνανθρώπων μας που βρίσκονται στα όρια της φτώχειας. Καμμία πρόβλεψη για τους τριτεκνούς και τους πολύτεκνους. Παρ' ότι γνωρίζετε ότι έχουμε σοβαρότατο δημογραφικό πρόβλημα, δείχνετε ανεπίτρεπτη

αδιαφορία προς όλους αυτούς τους ανθρώπους που πίστεψαν στις προεκλογικές σας υποσχέσεις.

Όλα τα παραπάνω συγκλίνουν σε ένα και μόνο συμπέρασμα. Έχετε αποτύχει και ήρθε η ώρα να παραιτηθείτε. Και δεν είναι τυχαίο το τραγούδι που ακούγεται στα χείλη των περισσότερων Ελλήνων: «Το αύριο πλησιάζει, ο ήλιος χαράζει και διώχνει το χθες μακριά».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Μπαρμπαρούσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ.

Πάντως, κύριε Πρόεδρε, κι εγώ Βουλευτής ήμουν, αλλά στον Μελιγαλά δεν μπορούσα να πάω και πιθανόν να έρθει εδώ και να μου αρθεί η ασυλία, επειδή δεν σταμάτησα στην Αστυνομία.

Η υποκρισία σε αυτήν τη χώρα περισσεύει. Μας έχουν ζαλίσει όλα τα κανάλια και τα ραδιόφωνα δέκα μέρες τώρα για το αν θα πιει το γάλα του ο Ρωμανός, ενώ για το ότι επτά Βουλευτές της Χρυσής Αυγής βρίσκονται στη φυλακή και δεν μπορούν να έρθουν να ψηφίσουν για ένα τόσο σημαντικό θέμα δεν λέτε τίποτα, φαρисαίοι υποκριτές!

Πριν ξεκινήσω να αναφέρομαι στον προϋπολογισμό, θα ήθελα να σχολιάσω το εξής παράδοξο που συμβαίνει εδώ στη χώρα μας: Σε όλες τις πρωτεύουσες της Ευρώπης στολίζουν τις κεντρικές πλατείες για τα Χριστούγεννα. Εμείς τι ακριβώς έχουμε εδώ κάτω; Γιατί βλέπω στην πλατεία Συντάγματος σκηνές. Ο κ. Καμίνης πέρσι έστειλε τα MAT γιατί χαλούσαμε την αισθητική της πλατείας με τα συσσίτια. Αυτό που συμβαίνει τώρα δεν τον ενοχλεί;

Και να έρθουμε τώρα στον προϋπολογισμό. Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, να σας ρωτήσω: Ο προϋπολογισμός της Ελλάδας σάς ήρθε μεταφρασμένος από τη Γερμανία ή τον μεταφράσατε εσείς; Τελικά, άλλοι είναι οι γερμανοτσολιάδες εδώ μέσα.

Ο εγγονός της Πηνελόπης Δέλτα, που απ' ό,τι φαίνεται δεν πήρε και πολλά γονίδια απ' αυτήν, μας έχει ταραξεί στην ανάπτυξη. Δεν ξέρω πώς θα αντέξει ο ελληνικός λαός με τόση ανάπτυξη. Αν διαβάσει κανείς τον προϋπολογισμό, θα παρατηρήσει ένα κάρο αοριστολογίες. Είναι όλο «αν» και «θα».

Τα πράγματα είναι απλά, αρκεί να υπάρχει θέληση. Θα μπορούσε η πρωτογενής παραγωγή να αποτελέσει τη βάση για την ανάπτυξη και την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, θα μπορούσε να συντελέσει στη μείωση της ανεργίας, στο να καταστεί πλεονασματικό το εμπορικό ισοζύγιο, να βοηθήσει στην αποκέντρωση και γενικότερα να βελτιώσει την ποιότητα ζωής ενός μεγάλου μέρους Ελλήνων.

Αν δεν χρηματοδοτήσετε τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους, αν δεν μειώσετε τον ΦΠΑ, αν δεν σταματήσετε τις ανεξέλεγκτες εισαγωγές κρέατος και γάλακτος, αν το κράτος δεν βγάλεει τα σιτηρά και τις ζωοτροφές από το Χρηματιστήριο και δεν ορίσει τις τελικές τιμές, δεν πρόκειται να επιτευχθεί η ανάπτυξη.

Βέβαια, για να συμβούν όλα αυτά, θα έπρεπε να υπάρχει μια κυβέρνηση που θα ενδιαφέρεται για τον λαό της. Αντίθετα, η πατριδα μας αυτήν τη στιγμή έχει μια Κυβέρνηση υποτακτική στον ξένο παράγοντα αλλά και στους εγχώριους νταβατζήδες.

Η Κυβέρνησή σας θέτει καθημερινά σε κίνδυνο όχι μόνο την επιβίωση του απλού πολίτη αλλά και τις εθνικές υποθέσεις. Έχει αφήσει τις μυστικές υπηρεσίες της Τουρκίας να αλωνίζουν. Η Τουρκία εξοπλίζεται συνεχώς, ενώ από την άλλη εμείς μειώνουμε τα κονδύλια για τα εξοπλιστικά και για την άμυνα της χώρας. Είναι 46% κάτω οι αμυντικές δαπάνες για το 2015 και μείον 65% οι εξοπλιστικές, μαζί με τα ανταλλακτικά. Ανταλλακτικά για τα F16 έχετε να παραγγείτε από το 2008. Από τα εξήντα εκπαιδευτικά αεροσκάφη στη Σχολή Ικάρων στην Καλαμάτα επιχειρησιακά είναι μόνο τα είκοσι δύο.

Η αλήθεια είναι βέβαια ότι το φρόνημα των Ενόπλων Δυνάμεων είναι υψηλό, αλλά όχι γιατί τους βοηθάτε εσείς.

Είναι υψηλό χάρη στο φιλότιμό τους και επειδή αυτό που κάνουν το αγαπούν.

Για την υγεία τι να πούμε; Αν κάποιος πάει μια βόλτα στα δημόσια νοσοκομεία, θα διαπιστώσει την τραγική κατάσταση στην

οποία βρίσκονται. Οι νοσηλεύτριες για να κάνουν τη δουλειά τους, αναγκάζονται να αγοράζουν από τα φαρμακεία γάζες και σύριγγες ή ζητούν από τους ασθενείς να φέρνουν τα αναλώσιμα υλικά. Για τέτοια κατάντια και για τέτοια ξεφτίλα μιλάμε! Αυτό είναι ένα μόνο παράδειγμα.

Αν συνεχίσουμε με τα κακώς κείμενα στην υγεία, μπορούμε να μιλάμε για μέρες. Ασθενοφόρα δεν υπάρχουν, γιατροί στα νοσοκομεία και στα κέντρα υγείας της επαρχίας δεν υπάρχουν. Ο Έλληνας έχει πληρώσει πάρα πολλά χρήματα για την υγεία -ίσως τα πιο πολλά από τον κάθε Ευρωπαίο πολίτη- και δεν του παρέχονται ούτε τα βασικά.

Βέβαια, τι να περιμένει κανείς από τη στιγμή που στο Υπουργείο Υγείας βρίσκεται ο άνθρωπος που για πρώτη φορά δημόσια από την Κυβέρνησή σας, λειτουργώντας προφανώς ως λαγός συμφερόντων, είχε πει σε συνέντευξή του αυτό που πρόκειται σύντομα να εφαρμόσετε, δηλαδή την κατάσχεση της πρώτης κατοικίας από τις τράπεζες.

Για να μην πλατειάζουμε, όμως, αν θέλετε να αντιμετωπίσετε τα επείγοντα προβλήματα στην υγεία, μειώστε την τιμή των φαρμάκων, εξοπλίστε τα νοσοκομεία με υλικά και δώστε κίνητρα στους γιατρούς να πάνε στην επαρχία. Είναι αδιανόητο να ξεντευθούν οι καλύτεροι επιστήμονες, επειδή η χώρα μας έχει καταντήσει Μπανανία και δεν μπορεί να τους προσφέρει ευκαιρίες εργασίας και επαγγελματικής καταξίωσης. Το μόνο που προσφέρει η Ελλάδα είναι μισθούς πείνας και εξευτελιστικές συντάξεις.

Επειδή ο προϋπολογισμός αφορά όλους τους κλάδους και τα επαγγέλματα, ο χρόνος για ένα τόσο σημαντικό θέμα είναι πολύ λίγος για να προλάβουμε να καλύψουμε τα πάντα.

Εγώ, κλείνοντας, θέλω να απευθυνθώ σε όλους τους Έλληνες και να τους ευχηθώ για τις άγιες μέρες που έρχονται να έχουν υγεία και δύναμη, να μην ξεχνούν ότι κάποιοι θα βρίσκονται μακριά από τους δικούς τους, στη φυλακή, όχι επειδή λήστεψαν τράπεζες, αλλά μόνο και μόνο επειδή αγαπούν την πατρίδα τους και αντιστέκονται στο ξεπούλημά της.

Όσο για εσάς της συγκυβέρνησης, θα σας δώσω μια συμβουλή: Φύγετε όσο είναι καιρός. Φύγετε με το καλό, γιατί ο κόσμος έχει αγριέψει και δεν σας βλέπω καθόλου καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Ψύρρας.

ΘΩΜΑΣ ΨΥΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ συζητάμε για τον προϋπολογισμό του 2015, πράξαμε ένα πρωθύστερο και ένα μη λογικά αναγκαίο: Δεν αποτιμήσαμε επαρκώς τον προϋπολογισμό του 2014, τον προϋπολογισμό του προηγούμενου χρόνου. Πρόκειται για ένα μόνιμο πρόβλημα, μια διαρκή ανακολουθία, που δείχνει ακριβώς τη νεοελληνική αδυναμία -να μην την ονοματίσω τσαπατσουλιά- στο να αξιολογούμε, να θέτουμε στόχους, να υλοποιούμε.

Πού πέτυχε ακριβώς ο περσινός προϋπολογισμός; Πού απέτυχε; Πού βγήκε εκτός στόχου και γιατί, κυρίως, βγήκε;

Για να είμαστε κάριοι, κύριοι συνάδελφοι, απαιτείται πάντοτε να έχουμε εκτιμήσει την πραγματικότητα. Όταν δεν υπάρχει μια τέτοια αναλυτική διαδικασία πριν τη συζήτηση του νέου προϋπολογισμού, όλα όσα ακούγονται σε τούτη την Αίθουσα μοιραία, πιθανώς, να είναι κουβέντες μετέωρες, απλώς για τις εντυπώσεις.

Ρίξτε μια ματιά στον προϋπολογισμό, σε κάποια κρίσιμα σημεία και θα το διαπιστώσετε. Παραδείγματος χάριν, νομίζω ότι σε αυτή την Αίθουσα δεν υπάρχει ούτε ένας που να μην αποδέχεται αυτό που κατά κόρον λέγεται, ότι ο πρωτογενής τομέας και ο τουρισμός είναι οι βασικοί τομείς για την ανάκαμψη. Το έχουμε πει σε όλους τους τόνους.

Αν δούμε τώρα τι περιλαμβάνει ο προϋπολογισμός γι' αυτούς τους δύο τομείς και μάλιστα συγκριτικά με τον περσινό προϋπολογισμό, θα διαπιστώσετε με έκπληξή σας ότι μιλούν ακριβώς για τα ίδια πράγματα, για τις ίδιες «μεταρρυθμίσεις», σαν να μην πέρασε ούτε μια μέρα, όπως και πέρσι.

Θα ήθελα να σας δώσω ένα παράδειγμα. Υπάρχει ενίσχυση της έρευνας με εκατό ερευνητές. Είναι το ίδιο με το περσινό. Επίσης, υπάρχει η μεταφορά των Υπηρεσιών του ΥΠΑΑΤ σε ενιαίο κτήριο. Και στον προηγούμενο και στον προπροηγούμενο και

στον παραπροπροηγούμενο προϋπολογισμό υπήρχε το ίδιο πράγμα. Υπάρχει η αξιολόγηση των δομών των εποπτευόμενων ΔΕΚΟ. Ακόμα περιμένουμε τα πορίσματα του εξωτερικού αξιολογητή. Υπάρχει επίσης η εφαρμογή του νέου Οργανισμού του ΕΛΓΟ-«ΔΗΜΗΤΡΑ», κ.λπ..

Τα ίδια ακριβώς μπορούμε να διαπιστώσουμε και στον τουρισμό. Η παραδοχή ότι πρόκειται για βασικό τομέα για την ανάπτυξη κυριολεκτικά δεν αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό. Αντί να ενισχύεται ένας κλάδος που συνεισφέρει τόσα πολλά, παρατηρούμε να μειώνονται τα κονδύλια που τον στηρίζουν.

Το χειρότερο είναι ότι η συζήτηση γίνεται για έναν προϋπολογισμό υπό αίρεση και μέσα σε ένα κλίμα ματαίωσης, αφού όλοι ξέρουμε ότι οι απαιτήσεις της τρόικας και του ΔΝΤ θα επιβάλουν αναθεώρηση των μεγεθών του προϋπολογισμού και σε ένα μεγάλο βαθμό θα ανατρέψουν τα νούμερα βάσει των οποίων γίνεται η σημερινή συζήτηση.

Κύριοι συνάδελφοι, η τρόικα και το ΔΝΤ, καθώς δεν υπάρχει πλέον σοβαρή απειλή να μεταδοθεί η κρίση στις υπόλοιπες αδύναμες οικονομίες της Ευρωζώνης, επιδιώκουν να δεσμεύσουν λιγότερα νέα κεφάλαια στην Ελλάδα και, επομένως, συμπίεζουν αφόρητα και τον κατατεθειμένο προϋπολογισμό, με αποτέλεσμα να μην αφήνουν περιθώριο και για ελάχιστες, πιεστικές απαραίτητες, δημόσιες επενδύσεις και να μη φαίνεται στον ορίζοντα σχεδόν ούτε ίχνος από την περιπόθητη ανάπτυξη.

Το ερώτημα είναι πώς εμείς αντιδρούμε σ' αυτήν την κατάσταση, πώς αντιδρά το πολιτικό μας σύστημα.

Κύριοι συνάδελφοι, όλοι εντοπίζουμε τις υστερήσεις, αλλά ενώ εύκολα προβαίνουμε σε διαπιστώσεις -οι διαπιστώσεις είναι πολύ αυτονόητες- δύσκολα προχωρούμε στην υλοποίησή τους. Έχουμε μετατραπεί σε χώρα της διαρκούς ματαίωσης. Είμαστε η χώρα των αυτονόητων διαπιστώσεων μιν, αλλά που οδηγούνται στη χώρα του Ποτέ. Πώς θα πυροδοτήσουμε την ουσιαστική μεταρρύθμιση των θεσμών; Πώς θα ενεργοποιήσουμε το σύνολο των δυνάμεων της κοινωνίας, για να αντιμετωπίσουμε την κρίση; Πώς θα δώσουμε την εικόνα της σταθερότητας και της σύμπτωσης και πώς θα διαπραγματευτούμε με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο με τους δανειστές;

Τέτοια ερωτήματα έχουν μία -τουλάχιστον- προϋπόθεση: τη συναίνεση, τη συνεννόηση. Πριν από λίγο κατατέθηκε στον Πρόεδρο της Βουλής μία πρόταση Βουλευτών που περιγράφει ένα πακέτο ενεργειών συναίνεσης. Σκοπός είναι να υπάρξει μία συμφωνία, για να αρχίσει η Αναθεώρηση του Συντάγματος, για την εκλογή Προέδρου και για τον χρόνο των εκλογών. Απευθύνεται σε όλα τα κόμματα, ιδίως στα δύο μεγάλα, από τα οποία και εξαρτάται η υλοποίησή της.

Η αποδοχή αυτής της πρότασης θα έχει μόνο θετικά αποτελέσματα. Πρώτον, θα αποδείξει ότι οι πολιτικές δυνάμεις δεν έχασαν τη δυνατότητα της στοιχειώδους συνεννόησης και θα μεταφέρουν ένα μήνυμα σ' αυτή τη ρημαγμένη πατρίδα. Δεύτερον, θα αποφορτίσει το κακό κλίμα που τείνει να οδηγήσει στην κακοφόρμιση -που έχει δημιουργηθεί βέβαια- και αύριο σε εφιαλτικές καταστάσεις πόλωσης. Τρίτον, θα δώσει την αίσθηση, μια απάντηση στους ξένους ότι η χώρα πορεύεται συντεταγμένα και με σταθερότητα, γεγονός που θα διευκολύνει τη διαπραγμάτευση με τους εταίρους και το ΔΝΤ και θα θέσει τις βάσεις για καλύτερη διαπραγμάτευση του χρέους.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτή η πρόταση θα έχει ένα αποτέλεσμα: Δεν θα μεταθέσει την Αναθεώρηση του Συντάγματος πέρα από το 2020. Έτσι θα υπάρξει ο χρόνος για να γίνουν οι συνταγματικές αλλαγές για το πολιτικό σύστημα, για τις εξουσίες του Προέδρου, για την ευθύνη των Υπουργών, για τους πόρους της αυτοδιοίκησης, για το εκλογικό σύστημα, για το σταθερό φορολογικό σύστημα. Αυτές οι συνταγματικές αλλαγές είναι απαραίτητες, γιατί είναι το θεμέλιο των μελλοντικών μεταρρυθμίσεων που έχει ανάγκη η χώρα.

Πρόκειται για μία πρόταση- έκκληση για στοιχειώδη συνεννόηση. Ελπίζω να εισακουσθεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Λαμπρούλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μέσω του προϋπολογισμού που συζητούμε αυτές τις μέρες αναδεικνύεται η περαιτέρω συνέχιση και κλιμάκωση της αντιλαϊκής φοροεπιδρομής, αφ' ενός μέσω της αύξησης των εσόδων που προκύπτουν από τη φορολογία –την άμεση φορολογία, αλλά και την αύξηση των έμμεσων φόρων- και αφ' ετέρου μέσω της περαιτέρω μείωσης των δαπανών στην παιδεία, στην υγεία, στα ασφαλιστικά ταμεία, κ.λπ..

Και η υλοποίηση αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής θα συνεχιστεί, όχι μόνο για να επιτύχουμε ανάπτυξη αλλά και να διατηρήσουμε την ανάπτυξη. Αυτό το προαπαιτούμενο βεβαίως δεν το θέτει ούτε η τρόικα ούτε η Κυβέρνηση, αλλά το θέτουν οι βιομήχανοι, οι τραπεζίτες και οι εφοπλιστές και προϋποθέτει το συνεχές μάτωμα του λαού μας.

Έτσι, αυτό που καθορίζει τον αντιλαϊκό χαρακτήρα των μέτρων, για παράδειγμα στην υγεία και στην πρόνοια, είναι ότι εντάσσονται και υπηρετούν το σχέδιο της καπιταλιστικής ανάπτυξης και μάλιστα σε συνθήκες έντονου ανταγωνισμού και οικονομικής κρίσης. Είναι μια ανάπτυξη η οποία στηρίζεται στην εκμετάλλευση του λαού και που είναι αντίθετη με τα λαϊκά συμφέροντα και τις λαϊκές ανάγκες.

Έτσι και οι νέες περικοπές στην υγεία, την πρόνοια, τα ασφαλιστικά ταμεία αποτελούν κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για μείωση των δημόσιων δαπανών στα συστήματα υγείας-πρόνοιας και στο κοινωνικοασφαλιστικό. Αποτελούν βασικό εργαλείο συμπίεσης της τιμής της εργατικής δύναμης για την πολύπλευρη στήριξη του κεφαλαίου.

Αντικειμενικά μπαίνει το ερώτημα: Μπορούν να αντιμετωπιστούν τα λαϊκά προβλήματα στην υγεία, την πρόνοια εάν η οργάνωση και η πάλη της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων στοχεύει στην ανατροπή αυτής της ανάπτυξης, εάν δεν εντάσσει τον αγώνα για να βάλει φρένο στα αντιλαϊκά μέτρα, ενδεχομένως να αποσπάσει και κάποιες λύσεις στην προοπτική να χαράξει τον λαϊκό δρόμο ανάπτυξης καταργώντας τις αιτίες που αναπαράγουν τα λαϊκά προβλήματα, δηλαδή τα μονοπώλια και την καπιταλιστική εκμετάλλευση;

Αυτά που βιώνει ο λαός μας για την υπεράσπιση της υγείας του, για τη δραματική κατάσταση που επικρατεί στο σύστημα, πρέπει για όλα αυτά να βγουν συμπεράσματα. Να μπορέσει να κρίνει ποιοι είναι οι φίλοι και ποιοι οι αντίπαλοι του. Να δει την αιτία που η ζωή του γίνεται κόλαση και ανάλογα να πάρει θέση και να καθορίσει τις πολιτικές και τις γενικότερες επιλογές του.

Να μετρήσει πολύ σοβαρά την εκτίμηση του Κομμουνιστικού Κόμματος ότι η σημερινή κατάσταση δεν οφείλεται σε κάποιους ανίκανες κυβερνήσεις ή στις κυβερνήσεις που εφάρμοσαν λάθος συνταγή στην πολιτική διαχείρισης ή για το ποιος είναι καλύτερος διαπραγματευτής. Εάν οφείλονταν σε αυτήν την ανικανότητα ή στο είδος της διαχείρισης, κάποια από όλες τις συνταγές θα είχε πιάσει τόπο, τόσο εδώ στην Ελλάδα όσο και στις άλλες καπιταλιστικές χώρες.

Το γεγονός είναι ότι στη σημερινή εποχή με την τεράστια δυνατότητα που προσφέρει η παραγωγικότητα της εργασίας, οι κατακτήσεις της επιστήμης, τα επιτεύγματα της τεχνολογίας, η ύπαρξη ενός πολυάριθμου εξειδικευμένου υγειονομικού δυναμικού, όλα αυτά δεν μπορούν να αξιοποιηθούν από όλο και μεγαλύτερο τμήμα των λαϊκών στρωμάτων. Αυτό ακριβώς αποδεικνύει τη μεγάλη σαπίλα του καπιταλιστικού συστήματος, ενός συστήματος που έχει φάει τα ψωμιά του. Γίνεται όλο και πιο επιθετικό, υποτάσσει τα πάντα ακόμα και την υγεία στις ανάγκες του κέρδους.

Αυτή η πραγματικότητα όσο καλύτερα και γρηγορότερα γίνει κατανοητή μπορεί να αποτελέσει ισχυρό παράγοντα αποφασιστικής ενίσχυσης της λαϊκής πάλης, ανασύνταξης του εργατικού λαϊκού κινήματος, χειραφετημένου από το σαράκι ότι «δεν γίνεται αλλιώς», ότι χωρίς ρίξεις με τα μονοπώλια και την Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να μπουν σε πορεία λύσης οι λαϊκές ανάγκες στην υγεία και την πρόνοια.

Η συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού επιχειρηματικού τομέα στην υγεία, η στήριξη των υγιών επιχειρηματιών, οι κανόνες λειτουργίας και ελέγχου τους, που υποστηρίζει και ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι θέσεις που δίνουν εξετάσεις καταλληλότητας στο κεφάλαιο.

Είναι θέσεις που σπέρνουν αυταπάτες και αποσκοπούν στην ενσωμάτωση της αγανάκτησης των λαϊκών στρωμάτων, των ασθενών, των μισθωτών αλλά και των αυτοαπασχολούμενων υγειονομικών ότι δήθεν υπάρχει ο τρόπος να συγκεραστούν αντίθετα συμφέροντα και τελικά όλοι να ωφεληθούν.

Ο ΣΥΡΙΖΑ τάζει στον λαό ότι με τη δική του Κυβέρνηση θα ενισχυθεί ο δημόσιος τομέας της υγείας. Όμως ακριβώς τα ίδια έλεγε και το ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '80, αλλά μας προέκυψε η ραγδαία ενίσχυση των επιχειρηματικών ομίλων στην υγεία και ταυτόχρονα η προσαρμογή της λειτουργίας του κρατικού τομέα με τα γνωστά επιχειρηματικά κριτήρια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ τάζει ότι με την κυβέρνησή του θα αναπτυχθεί ένα πανελλαδικό δημόσιο σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας που θα καλύπτει όλες τις ανάγκες. Δεν απαντάει όμως: Αφού θα συμβαίνει αυτό, σε τι ακριβώς θα χρειάζεται ο ιδιωτικός τομέας που θα συνεχίσει να υπάρχει; Φυσικά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μιλάει σε καμία περίπτωση για κατάργησή του, ούτε στην πρωτοβάθμια ούτε στη δευτεροβάθμια κ.λπ..

Είναι επίσης γνωστή η θέση του και η πρακτική του στον τομέα του φαρμάκου. Η αντιπαράθεσή του με την Κυβέρνηση στο ζήτημα της τιμολόγησης εν προκειμένω ήταν στη βάση υποστήριξης ενός τμήματος κεφαλαίου των φαρμακοβιομηχανών λες και αυτοί παράγουν με κριτήριο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών και όχι της κερδοφορίας.

Από τη στιγμή, λοιπόν, που τάζει στους καπιταλιστές, δεν μπορεί να τάζει και στα λαϊκά στρώματα. Γι' αυτό και τα μαζεύει και εξαρτά τις παροχές από την πορεία ανάκαμψης της καπιταλιστικής οικονομίας και εφόσον οι δημοσιονομικές συνθήκες το επιτρέψουν. Δηλαδή, ούτε στη Δευτέρα Παρουσία.

Πρωθδύει και υποστηρίζει μια πολιτική και μέτρα αντίστοιχα με τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία στην καλύτερη περίπτωση οδηγούν στη διαχείριση των πιο ακραίων κοινωνικών φαινομένων εξαθλίωσης και φτώχειας.

Θέτουμε, λοιπόν, το εξής ερώτημα: Μπορεί η υγεία και οι υπηρεσίες που σχετίζονται με την πρόληψη, τη θεραπεία, την αποκατάσταση να είναι κοινωνικά αγαθά, δηλαδή να παρέχονται σε όλους χωρίς όρους και προϋποθέσεις ανάλογα με τις ανάγκες τους, από τη στιγμή που υπάρχει ανάπτυξη της επιχειρηματικής δράσης ή και σε συνθήκες συνύπαρξης κρατικού και ιδιωτικού τομέα υγείας;

Εμείς ξεκάθαρα λέμε όχι, γιατί στο πλαίσιο αυτής της καπιταλιστικής ανάπτυξης και της επιχειρηματικής δράσης οι κανόνες της αγοράς και του κέρδους μετατρέπουν την υγεία σε ακριβοπληρωμένο εμπόρευμα. Το κάνουν απρόσιτο για το μεγαλύτερο μέρος των λαϊκών στρωμάτων, ενώ παράλληλα έχει και αρνητικές επιπτώσεις και στην ίδια την ανάπτυξη του συστήματος υγείας, τη στελέχωση, τον εξοπλισμό κ.λπ..

Το κριτήριο της ανάπτυξης δεν καθορίζεται από την ικανοποίηση των κοινωνικών αγαθών, αλλά από το πού είναι πιο αποδοτικές οι επενδύσεις του κεφαλαίου, σε ποιες περιοχές και σε ποιους τομείς, εν προκειμένω υγειονομικών υπηρεσιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Συνεπώς οι απαντήσεις στα ερωτήματα είναι ενδεικτικά γι' αυτό που υποστηρίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα. Δηλαδή, μέσα από το πρόβλημα της υγείας με όλες τις μορφές και τους τρόπους που εκδηλώνεται και βασανίζει τον λαό, αναδεικνύεται η αντιπαράθεση ουσιαστικά των δύο δρόμων ανάπτυξης.

Η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος για αποκλειστικά κρατικό και δωρεάν σύστημα υγείας πρόνοιας με κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης είναι η μόνη ρεαλιστική πρόταση, γιατί είναι αυτή που ανταποκρίνεται στα συμφέροντα της πλειοψηφίας του λαού μας.

Η προσφορά του Κομμουνιστικού Κόμματος δεν αφορά μόνο ότι διατυπώνει τα χαρακτηριστικά ενός συστήματος υγείας που ανταποκρίνεται στις ανάγκες του λαού, υγιών και ασθενών, αλλά κυρίως έχει να κάνει με το γεγονός ότι αποδεικνύει τη δυνατότητα να πραγματοποιηθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Δείχνει τους κοινωνικούς και πολιτικούς όρους που μπορούν να διαμορφώσουν τα λαϊκά στρώματα για να δημιουργήσουν αυτές τις προϋποθέσεις. Είναι πολιτική διεξόδου, που έχει επεξεργαστεί το Κομμουνιστικό Κόμμα, που θωρακίζει τα λαϊκά στρώματα απέναντι σε όλους αυτούς που σπέρνουν το δηλητήριο του καπιταλιστικού μονόδρομου. Λένε «καλά είναι αυτά που λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα, αλλά δεν γίνονται».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ολοκληρώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε δέκα δευτερόλεπτα.

Εμείς λέμε ότι γίνονται, αρκεί ο λαός να το αποφασίσει. Σήμερα, λοιπόν, που ο ίδιος ο λαός βομβαρδίζεται με διάφορες συνταγές, πρέπει να δοκιμάσει τη δική του συνταγή, γραμμένη με τα δικά του χέρια και με τα δικά του υλικά. Εγγύηση γι' αυτό η ισχυροποίηση του Κομμουνιστικού Κόμματος για την ανασυγκρότηση του εργατικού λαϊκού κινήματος απέναντι σε κάθε αντιλαϊκή κυβέρνηση, στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του μονοπωλίου, σε ρήξη συνολικά με τον σημερινό δρόμο ανάπτυξης και τις όποιες κυβερνητικές λύσεις φέρνουν από την πίσω πόρτα την ίδια πολιτική.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Γιαταγάνη.

Ελάτε, κυρία συνάδελφε.

Όσο μπορούμε να σεβόμαστε τον χρόνο, παρακαλώ πολύ.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μελετώντας κανείς τον υπό ψήφιση προϋπολογισμό διαπιστώνει ότι οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας είναι οι καλύτερες δυνατότες των τελευταίων πέντε ετών. Προβλέπεται αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος κατά 2,9% σε σχέση με το 2014, αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων κατά 11,7%, μείωση της ανεργίας κατά 2,6%, ισοσκελισμένος προϋπολογισμός με πρωτοφανές πρωτογενές πλεόνασμα 5,9%.

Αν τα στοιχεία αυτά ήταν αληθινά τότε προς τι αυτές οι έντονες αντιδράσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Γιατί άραγε αρνούνται ακόμα και να έρθουν στην Ελλάδα να συνεχίσουν τη διαπραγμάτευση, αν δεν ληφθεί μια σειρά πρόσθετων επώδυνων μέτρων σε βάρος του ελληνικού λαού, όπως οριζόντια μείωση μισθών και συντάξεων, αύξηση ορίων συντάξεων ηλικίας και δραστική μείωση των συντάξεων, αύξηση του ΦΠΑ στον τουρισμό από 6,5% στο 13%, αύξηση του ΦΠΑ των φαρμάκων και των τροφίμων ομοίως στο 13%, κατάργηση των εκατό δόσεων για αποπληρωμή χρεών προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, που μόλις πρόσφατα ψηφίστηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο, ψήφιση νομοθεσίας που ουσιαστικά θα ανατρέπει το συνταγματικό δικαίωμα στην απεργία, χρηματοδοτικό κενό 2,5-3 δισεκατομμύρια ευρώ που πρέπει να καλυφθεί με νέο δανεισμό;

Αυτό συμβαίνει γιατί οι αριθμοί που αναφέρονται στον προϋπολογισμό του 2015 εκφράζουν μια εικονική πραγματικότητα που πόρρω απέχει από την οδυνηρή πραγματικότητα που καλείται να βιώσει ο ελληνικός λαός το 2015.

Ο προϋπολογισμός εξετάστηκε εξαντλητικά, με την τριόικα να αμφισβητεί πολλά σημεία του. Ούτως ή άλλως δεν έχει πάρει το πράσινο φως των δανειστών. Συνεπώς συζητάμε στον αέρα, αφού όλα είναι έωλα. Δεν μπορείτε να μας εγγυηθείτε ότι δεν θα πάρετε εκ των υστέρων όλα τα σκληρά μέτρα που συμπεριλαμβάνονται στο e-mail της τριόικας, το οποίο καταθέτω για να καταχωριστεί στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Χρυσούλα-Μαρία Γιαταγάνη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η πρόβλεψη για ρυθμό ανάπτυξης 2,9% το 2015 κρίθηκε ότι δεν είναι ρεαλιστική. Οι ίδιοι ομολογείτε ότι υπάρχει έλλειψη ενός σαφούς αναπτυξιακού σχεδίου για τη χώρα μας. Η φιλοσοφία του προϋπολογισμού παραμένει στο πνεύμα λιτότητας.

Φυσικά η ύφεση απειλεί όλη την Ευρώπη με στασιμότητα. Ο ΟΟΣΑ εκπέμπει σήμα κινδύνου για την Ευρωζώνη και προτείνει

συγκεκριμένα μέτρα, ασκώντας ταυτόχρονα δριμύεια κριτική στη Γερμανία για την οικονομική πολιτική λιτότητας που έχει επιβάλει. Προτείνει, λοιπόν, ο ΟΟΣΑ να προχωρήσει η Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα σε αγορές κρατικών ομολόγων και τα κράτη-μέλη να χαλαρώσουν τη λιτότητα. Ήδη η Ιταλία και η Γαλλία κατέθεσαν προϋπολογισμούς με χαλάρωση της νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής, για να μπορέσουν το όποιο πρωτογενές πλεόνασμα να το δώσουν στην τόνωση της εθνικής τους οικονομίας.

Το μείζον πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας είναι η ανεργία. Με σχεδόν δύο εκατομμύρια άνεργους, εκ των οποίων οι περισσότεροι είναι μακροχρόνια άνεργοι, δεν είναι δυνατόν στον προϋπολογισμό να υπολογίζεται μείωση της ανεργίας κατά 2,6%. Ο ΟΟΣΑ υπολογίζει ότι η ανεργία στο τέλος του 2015 θα είναι 27%.

Η Κυβέρνηση, παρά τις προπαγανδιστικές προβλέψεις για απασχόληση εξακοσίων έως επτακοσίων χιλιάδων ανέργων, ουδώς μείωσε την ανεργία. Αντιθέτως, εφάρμοσε ημίμετρα όπως οι δίμηνες και πεντάμηνες συμβάσεις απασχόλησης, που αποτελούν «παρηγοριά στον άρρωστο». Το μόνο που επιτυγχάνουν αυτές οι ολιγόμηνες συμβάσεις είναι να μείνουν προσωρινά τους δείκτες ανεργίας. Ενώ από την Ευρωπαϊκή Ένωση υπήρχαν προγράμματα για την αντιμετώπιση της νεανικής ανεργίας και άλλες χώρες του Νότου άντλησαν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ για την αντιμετώπιση του οξυμμένου αυτού προβλήματος, η χώρα δεν συμμετείχε καν στο συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Στην τελευταία έκθεση του προϋπολογισμού της Βουλής αναφέρεται ότι είμαστε στην εικοστή όγδοη θέση, δηλαδή τελευταίοι, στην πρόσβαση στην εκπαίδευση. Είμαστε επίσης στην εικοστή όγδοη θέση, δηλαδή τελευταίοι, στην ισότητα των γυναικών, ενώ στην πρόληψη της φτώχειας κατέχουμε την εικοστή πέμπτη θέση και την εικοστή τέταρτη θέση στη βελτίωση της υγείας.

Είμαστε, όμως, πρωτοπόροι σε ανευθυνότητα, αφού εσείς που κυβερνήσατε εναλλάξ –και τώρα από κοινού– την Ελλάδα τα τελευταία σαράντα χρόνια, επιρρίπτετε ευθύνες για την κατάντια της χώρας στην Αντιπολίτευση και δη στην Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Τέλος, όσον αφορά το δημόσιο χρέος, παρά τις πομπώδεις εξαγγελίες εκ μέρους της Κυβέρνησης, τόσο του Αντιπροέδρου όσο και του ίδιου του Πρωθυπουργού, ουδείς δέχεται τα σαθρά επιχειρήματα για το τεράστιο αυτό οικονομικό πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε κρίσιμες στιγμές. Πρέπει να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Η μόνη λύση είναι η άμεση προσφυγή στην κρίση του ελληνικού λαού, ο οποίος είναι ο μόνος που πρέπει να αποφασίσει αν επιθυμεί να συνεχιστεί αυτή η πρωτοφανής οικονομική κρίση που βιώνει και οδηγεί σε φαύλο κύκλο ή θα αγωνιστεί για την ανάκτηση της εθνικής μας κυριαρχίας, ώστε να έχουν καλύτερες μέρες τα παιδιά και τα εγγόνια του. Κοντολογίς, αν θέλει να ξεκινήσει η οικονομική ανάπτυξη της χώρας με κοινωνικό πρόσωπο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κ. Χατζηδάκης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την αρχή θέλω να αναγνωρίσω ότι η Αντιπολίτευση έχει δίκιο σε ένα πράγμα, ότι ζούμε μια πρωτοφανή οικονομική κρίση. Έχει δίκιο να επισημαίνει η Αντιπολίτευση ότι η ανεργία είναι πρωτοφανής, ότι τα νοικοκυριά τα φέρνουν δύσκολα βόλτα, ότι υπάρχει πίεση λίγο ως πολύ σε κάθε ελληνική οικογένεια.

Εκεί είναι, όμως, που σταματάνε και τα δίκια της Αντιπολίτευσης, διότι από εκεί και πέρα κανένας δεν μπορεί να υποβαθμίσει ότι η χώρα έκανε μια πολύ σημαντική πρόοδο τα τελευταία δύο-μισι χρόνια, πρόοδο που δεν ήταν καθόλου αυτονόητη τον Ιούνιο του 2012.

Παραμείναμε στο ευρώ, οι τράπεζες έμειναν όρθιες, πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα, βγήκαμε δοκιμαστικά στις αγορές τον περασμένο Απρίλιο και η χώρα γύρισε από την ύφεση στην ανάπτυξη. Ναι, έχουν μπει τα θεμέλια για την ανάπτυξη. Τα δημόσια έργα που ήταν λιπόθυμα, σταματημένα, πήραν και πάλι μπροστά. Στο ΕΣΠΑ είμαστε πλέον τρίτοι στις είκοσι οκτώ χώρες της Ευ-

ρωπαϊκής Ένωσης ως προς τις απορροφήσεις. Στις διαρθρωτικές αλλαγές είμαστε πρώτοι στη σχετική λίστα του ΟΟΣΑ.

Όλα αυτά έγιναν για τον πολύ απλό λόγο ότι η Κυβέρνηση συνεργασίας έμεινε πιστή στον δρόμο της υπευθυνότητας, της σοβαρότητας, της κοινής λογικής. Αυτήν την πορεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι που πρέπει να διατηρήσουμε. Ας μην κρυβόμαστε, όμως, πίσω από το δάχτυλό μας. Η πορεία αυτή απειλείται από δύο πλευρές: αφ' ενός από τους ακραίους της τρόικας κι αφ' ετέρου από τους λαϊκιστές στην Ελλάδα. Για να παραφράσω τον Καβάφη, βλέπουν και οι δυο τους την Ελλάδα το ίδιο.

Από την μια πλευρά οι ακραίοι της τρόικας επιμένουν σε ορισμένες ανεδαφικές εκτιμήσεις. Παραγνωρίζουν την αποτυχία στις δικές τους προβλέψεις ως προς τα δημοσιονομικά πέρσι και πρόπερσι. Παραγνωρίζουν, επίσης, τις δικές τους δηλώσεις για την επιτυχία της χώρας τα τελευταία δύομισι χρόνια στα δημοσιονομικά και στα διαρθρωτικά.

Από την άλλη πλευρά οι λαϊκιστές στην πατρίδα μας συνεχίζουν φυσικά ατάραχοι το βιολί τους. Δεν διδάχτηκαν τίποτα από την Ιρλανδία και την Πορτογαλία, που μπήκαν μετά από εμάς στο μνημόνιο και φύγαν πριν από εμάς προφανώς διότι δεν επικράτησε εκεί η οξύτητα, ο λαϊκισμός, η δημαγωγία. Δεν διδάχτηκαν τίποτα από τις αντιδράσεις που έχουν ήδη προκληθεί διεθνώς και τα ερωτηματικά που δημιουργούνται εξαιτίας της επιμονής τους να προτείνουν πολιτικές αντίθετες στην πορεία εξυγίανσης και ανάπτυξης του τόπου.

Βρισκόμαστε πέντε χρόνια ακριβώς μετά το «λεφτά υπάρχουν» του 2009. Βρισκόμαστε πέντε χρόνια ακριβώς μετά τον εκβιασμό σε πρόωρες εκλογές με αφορμή την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Και όμως σήμερα ο εκβιασμός επαναλαμβάνεται και το «λεφτά υπάρχουν» παίρνει μεγαλύτερες διαστάσεις, το ακούμε πια στο τετράγωνο και στον κύβο.

Για να μην παρεξηγηθώ, κυρίες και κύριοι, του ΣΥΡΙΖΑ ιδίως, δεν υποστηρίζω πως είμαστε φυσικά καταδικασμένοι να συμφωνούμε, αλλά -και αν θέλετε το σκεφτόμαστε- θα ήταν πολύτιμο για τη χώρα, αλλά και για την Αντιπολίτευση αν η τελευταία συναινούσε στοιχειωδώς σε ορισμένους άξονες για να περάσει η Ελλάδα στη μετά μνημόνιο εποχή. Συνέβη στις άλλες χώρες που είναι σε πρόγραμμα. Υπήρξε μια συναίνεση και στην Πορτογαλία και στην Ιρλανδία και στην Κύπρο. Πρωτίστως οφείλετε να κάνετε κάτι τέτοιο για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Θα ήταν πολύτιμο για τη χώρα αν η Αντιπολίτευση αντιλαμβανόταν πως αν είναι σήμερα δύσκολο για την Κυβέρνηση να κλείσει τη διαπραγμάτευση, επειδή υπάρχει διαφορά με την τρόικα 1 - 1,5 δισεκατομμύριο, τότε με τα επιπλέον 12 δισεκατομμύρια που υπόσχεται να μοιράσει ο κ. Τσίπρας -αυτές είναι οι δικές σας εκτιμήσεις, 12 δισεκατομμύρια- οι περιπέτειες φυσικά θα ξεπερνούσαν κάθε προηγούμενο. Αν ισχύει το έλασσον, ισχύει πολύ περισσότερο φυσικά το μείζον.

Θα ήταν ακόμη περισσότερο χρήσιμο για τη χώρα αν η Αντιπολίτευση αντιλαμβανόταν πως η ακύρωση των αποκρατικοποιήσεων που ευαγγελίζεται και η κατάργηση όλων των μεταρρυθμίσεων σε μια εποχή που υπάρχει διεθνώς ανταγωνισμός για την προσέλκυση επενδύσεων πολύ απλά καταδικάζει τους ανέργους σε μόνιμη ανεργία.

Αυτή είναι η κοινωνική σας πολιτική. Διότι δεν είναι θέμα προθέσεων, είναι θέμα αποτελέσματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε έναν τόπο -το ξέρω όπου οι φωνές της μετριοπάθειας, του πραγματισμού, της συνηγορίας για την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας ενοχοποιούνται πάρα πολύ συχνά, σάμπως και η εθνική συνεννόηση έβλαψε ποτέ κάποιο έθνος, σάμπως κάποιοι από εμάς εδώ στη Βουλή -εγώ για παράδειγμα- έχει λόγο να γίνεται συνειδητά δυσάρεστος, μιλώντας βασιζόμενος στην πραγματικότητα κι όχι στις ευχές και τις επιθυμίες του καθενός και σάμπως μπορούμε να βαδίσουμε μόνοι μας χωρίς την Ευρώπη ή μπορούμε εμείς, μια από τις είκοσι οκτώ χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή θα αλλάξει η κυβέρνηση στον τόπο μας, να αλλάξουμε συνολικά τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να μην πω συνολικά τον τρόπο που

πορεύεται όλη η υφήλιος. Διότι αυτό εισπράττω εγώ προσωπικά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρίες και κύριοι, επειδή οι στιγμές είναι ιστορικές, ακόμα περισσότερο εμείς οφείλουμε να συνεχίσουμε να περπατάμε τον δρόμο του ρεαλισμού. Όποιος θέλει, μπορεί να πάρει φυσικά διαζύγιο με την πραγματικότητα. Εμείς, όμως, δεν θα ακολουθήσουμε τον ΣΥΡΙΖΑ στον δρόμο της πλειοδοσίας. Εμείς έχουμε την ευθύτητα να λέμε «ναι, μέχρι εδώ μπορούμε». Εσείς, που πιστεύετε τόσο πολύ στις δυνάμεις σας, δοκιμάστε να αλλάξετε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση κι όλο τον κόσμο. Φοβούμαι, όμως, ότι βάσετε μεγάλους μπελάδες στο κεφάλι σας και ακόμα μεγαλύτερους μπελάδες στο κεφάλι κάθε Έλληνα, κάθε Ελληνίδας.

Αυτό που εξελίσσεται μπροστά μας, κυρίες και κύριοι, τι είναι; Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο από τον πόλεμο της δικής μας γενιάς και η Ελλάδα έχει μόνο μία επιλογή: να τα καταφέρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ολοκληρώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, επιτέλους στην άκρη τον λαϊκισμό. Ας εγκαταλείψουμε τον φανατισμό και τις ακρότητες και ας πάρουμε στην πλάτη μας την πατρίδα μας, γιατί η Ελλάδα πρέπει να μείνει όρθια και δυνατή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απ' ό,τι εκτιμώ, μέχρι τις 16.00' η ώρα που θα διακόψουμε, θα μιλήσουν ακόμα τέσσερις συνάδελφοι: η κ. Γεροβασίλη, ο κ. Μαρκόπουλος, η κ. Βαμβακά και ο κ. Μωραϊτάκης. Τον λόγο έχει η κ. Όλγα Γεροβασίλη.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω θέλω να καταγγείλω από αυτό εδώ το Βήμα την άρνηση της Διοίκησης του Νοσοκομείου «Γεννηματάς» να ενημερώσουν οι γιατροί για την κατάσταση της υγείας του Ρωμανού τους γονείς του. Είναι πρωτοφανές ότι δόθηκε αυτή η εντολή σε γιατρούς, να μην ενημερώσουν για κατάσταση υγείας ασθενούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο, γι' αυτό και γίνεται επικίνδυνη. Βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο γιατί επέλεξε να καθυστερήσει την υλοποίηση προαπαιτούμενων μέτρων, γνωστών από πολύ πριν, πιστεύοντας ότι κάτι θα της χαρίσει η τρόικα. Ακολούθησε δηλαδή τη λογική του καλού μαθητή, του καλού παιδιού, πιστεύοντας ότι θα έρθει η ανταπόδοση, η οποία όμως δεν ήρθε ποτέ. Ήταν μάλλον τόσο σίγουρη γι' αυτό που έστηνε επικοινωνιακά success stories, ενώ ταυτόχρονα ο κ. Σαμαράς έσκιζε τα μνημόνια και σήμερα βρίσκεται στο απόλυτο αδιέξοδο.

Είναι υποχρεωμένη να εμφανίσει ένα καινούργιο μνημόνιο, όπως και να το ονομάσει αυτό, είναι δηλαδή υποχρεωμένη να εμφανίσει αυτό που πολλούς μήνες τώρα προσπαθεί να κρύψει. Ενώ, βέβαια, η αποτυχία του ακραίου νεοφιλελεύθερου προγράμματος έχει αποκαλυφθεί πλήρως και μάλιστα με παταγώδη τρόπο, μας φέρντε έναν υπό αίρεση προϋπολογισμό κομμένο και ραμμένο στην ίδια λογική. Μισθοί και συντάξεις θα περικοπούν, το προσωπικό θα μειωθεί, οι δημόσιες επενδύσεις μειώνονται με τάση εξαέρωσης, το κοινωνικό κράτος έχει μείνει δύο ωραίες λέξεις που απλώς υπάρχουν.

Στο ίδιο μοτίβο φυσικά κινείται και ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εσωτερικών, εμπλουτισμένος με μερικά πολιτικά τεχνάσματα που θα τα πω παρακάτω.

Ο συνολικός προϋπολογισμός του Υπουργείου Εσωτερικών προβλέπει 3,5 δισεκατομμύρια περίπου κι είναι μειωμένος κατά 6% σε σχέση με τον περσινό. Σημαντική μείωση σε αυτόν είναι η μείωση της χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων, όπως ψηφίστηκε πρόσφατα στο αντίστοιχο νομοσχέδιο.

Μια καίρια μείωση, όχι πολύ μεγάλη στα νούμερα, αλλά πολύ σημαντική είναι η μείωση κονδυλίων για λειτουργικά έξοδα σχολείων, αυτά δηλαδή που δίνονται στους δήμους και κατανέμονται μετά στις σχολικές επιτροπές. Στα 2/5 μειώνονται οι πιστώσεις για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση και στο 1/5 οι πιστώσεις για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Σας θυμίζω την περσινή κατάσταση των σχολείων και πόσο κρύο πέρασαν οι μαθητές, για να μην πούμε τι θα γίνει μετά.

Φέρνουν, λοιπόν, μέσα από αυτόν τον προϋπολογισμό την ίδια πολιτική. Εξακολουθούν να θέλουν δήμους και περιφέρειες πολιτικά απονευρωμένες, διοικητικά αποδιάρθρωμένες και οικονομικά εξοντωμένες. Θέλουν μια τοπική αυτοδιοίκηση αδύναμη να επιτελέσει τον πολύ σοβαρό ρόλο της, μέσα στις ιδιαίτερες συνθήκες της οικονομικής κρίσης.

Το ίδιο τέχνασμα, δε, που χρησιμοποίησε η Κυβέρνηση στον κρατικό προϋπολογισμό για το πρωτογενές πλεόνασμα το εφάρμοσε και στην αυτοδιοίκηση. Έτσι, λοιπόν, οι ΟΤΑ εμφανίζουν φέτος 863 εκατομμύρια πλεόνασμα. Τι είναι αυτό το πλεόνασμα, κύριοι συνάδελφοι;

Το πλεόνασμα προκύπτει από μειώσεις στις δαπάνες της αυτοδιοίκησης σε βασικούς τομείς. Είναι ένα εικονικό, δηλαδή, πλεόνασμα, στη λογική «βελτιώνουμε τους δείκτες ανεξάρτητα από ό,τι συμβαίνει στην κοινωνία και ποιες είναι οι ανάγκες της».

Ακριβώς έτσι έγινε και με τον προϋπολογισμό του 2015. Οι μειώσεις που θα γίνουν είναι οι εξής: Λειτουργικά έξοδα κατά 85 εκατομμύρια ευρώ κάτω, δημόσιες επενδύσεις κατά 156 εκατομμύρια κάτω, δαπάνες μισθοδοσίας κατά 83 εκατομμύρια κάτω. Το μόνο που αυξάνεται είναι τα έσοδα από τοπικούς φόρους.

Στα παραπάνω προσθέστε ότι μειώνονται οι ΚΑΠ, ενώ την ίδια στιγμή αυξάνεται η φορολογία προς τους πολίτες, είτε αφορά τον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων και νομικών προσώπων είτε αφορά τον ΕΝΦΙΑ. Επιπλέον, δεν φαίνεται να αποδίδονται τα έσοδα από τα παρελθόντα οικονομικά έτη, παρ' όλο που το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους επανειλημμένα έχει παραδεχθεί το δίκαιο του αιτήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα χρόνια του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» -για εμάς, είναι στα αλήθεια συνώνυμο των μνημονίων- μέχρι τώρα τα έσοδα των ΟΤΑ ελαττώθηκαν περίπου κατά 60%. Πρέπει, όμως, να δούμε τι έγινε με τις αρμοδιότητες. Μεταφέρθηκαν αρμοδιότητες -πολλές από αυτές και εμείς θα θέλαμε να είναι στην αυτοδιοίκηση- χωρίς όμως τους αντίστοιχους οικονομικούς πόρους, όπως λέει η κοινή λογική, όπως έπρεπε να γίνει.

Ενώ αυτό καταγγέλλεται από όλους τους αιρετούς, ανεξαρτήτως πολιτικής τοποθέτησης, από τα συλλογικά όργανα ΚΕΔΕ-ΕΝΠΕ, την Πέμπτη πήραμε και την εξής καταγγελία από την ΕΝΠΕ: Με ΚΥΑ μεταφέρεται η δαπάνη για την κατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος για ηλεκτροφωτισμό του οδικού δικτύου στις αιρετές περιφέρειες, με συντήρηση ολόκληρου του οδικού δικτύου.

Αν αυτό δεν ήταν τραγικό, απλά θα βάζαμε τα γέλια. Προκειμένου να εμφανίσετε μείωση των κρατικών δαπανών, στέλνετε στον λογαριασμό όπου να είναι. Και αυτό ονομάζεται «μεταρρύθμιση».

Βλέπουμε και το αντίστροφο. Όταν η Περιφέρεια Αττικής και η Ρένα Δούρου αποφάσισαν να αλλάξουν τα διαχειριστικά σχέδια για τα απορρίμματα, εμφανίστηκε νομοσχέδιο -στη διαβούλευση είναι- που αφαιρεί την αρμοδιότητα από τις περιφέρειες.

Επιβεβαιώνετε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, με αυτόν τον τρόπο ότι αλλιώς μαζεύει τα σκουπίδια ο μνημονιακός δήμαρχος και αλλιώς ο αντιμνημονιακός! Το επιβεβαιώνετε.

Επίσης, από αυτό το Βήμα θέλω να καλέσω τον Υπουργό Εσωτερικών σήμερα να διευκολύνει να υλοποιηθεί η απόφαση της Περιφέρειας Αττικής να διατεθούν 2,5 εκατομμύρια ευρώ για την επανασύνδεση ρεύματος σε οικογένειες της Αττικής οι οποίες κινδυνεύουν να μείνουν στο σκοτάδι τα Χριστούγεννα. Και το ποσό αυτό και η απόφαση αυτή βγήκαν από την Περιφέρεια Αττικής. Ζητάμε από τον Υπουργό Εσωτερικών να διευκολύνει την υλοποίηση της απόφασης.

Η δική μας πρόταση για την αυτοδιοίκηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται ακριβώς στον αντίποδα αυτής της πολιτικής και εμπεριέχει εξασφαλισμένα, εγγυημένα, σταθερά έσοδα στο πλαίσιο της συνολικής φορολογικής μεταρρύθμισης, την ίδρυση αναπτυξιακής τράπεζας ειδικού σκοπού, όπως και παρεμβάσεις στο νέο ΕΣΠΑ, ούτως ώστε η αυτοδιοίκηση να παίξει τον ρόλο της στην παραγωγική και κοινωνική ανασυγκρότηση της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση δεν ήθελε μικρό, ευέλικτο και παραγωγικό κράτος. Ήθελε ένα κράτος συρρικνωμένο, πελατειακό, ελεγχόμενο απόλυτα από την πολιτική εξουσία, ισχυρό όμως, ώστε να μπορεί να επιβάλει ένα μοντέλο που θα εξυπηρετεί μόνο τα μεγάλα συμφέροντα και τις αγορές, ένα κράτος στιβαρό για να αυξάνει την καταστολή, να καταπατά ατομικά, κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, να μπορεί να απαγορεύει στον νεαρό Ρωμανό να σπουδάσει, να βασανίζει κρατούμενους ευτελίζοντας την ανθρώπινη ζωή και ν' ασκεί καταστολή σε ανάπηρους, όπως είδαμε προχθές να συμβαίνει.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, είναι η ώρα να φύγετε και το γνωρίζετε. Φύγετε! Φροντίστε να το κάνετε χωρίς φασαρία και χωρίς να τσιπλίζετε το πολιτικό κλίμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Με την πρακτική η οποία ακολουθείται τελευταία από τους συναδέλφους ομιλητές τα έξι λεπτά τα μετατρέψαμε σε οκτώ λεπτά.

Δεν το λέω μόνο για εσάς, κυρία συνάδελφε. Γενικώς το λέω. Οι προηγούμενοι συνάδελφοι το ίδιο έκαναν. Εγώ δεν θέλω να χτυπώ συνέχεια το κουδούνι και δεν θέλω να δημιουργούνται εντάσεις, αλλά κατ' αυτόν τον τρόπο πιστεύω ότι λειτουργούμε σε βάρος των συναδέλφων που θέλουν κι αυτοί να μιλήσουν.

Κυρίες Μαρκόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ελπίζω να τα καταφέρω, κυρίες Πρόεδρε, στον χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω στην αξιότιμη συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ που μόλις κατήλθε από το Βήμα. Με την ευκαιρία της απάντησης θέλω να υπενθυμίσω σ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής ότι δεν είναι η Κυβέρνηση στον τοίχο, γιατί η διαπραγμάτευση δεν αφορά την Κυβέρνηση. Η διαπραγμάτευση αφορά τη χώρα. Μου κάνει πολύ μεγάλη εντύπωση, γιατί στην πιο κρίσιμη, διλημματική φάση της μεταπολιτευτικής περιόδου της χώρας, στην πιο δύσκολη στιγμή, υπάρχουν σοβαρές αποουσίες και υπάρχει και η κακή μετάφραση του τι ακριβώς συμβαίνει εδώ.

Δεν είναι, λοιπόν, η Κυβέρνηση στη γωνία. Αν κάποιος πιέζεται γιατί είναι στη γωνία, είναι η χώρα. Ναι, πράγματι, οι δανειστές έχουν, απ' ό,τι φαίνεται, παράλογα αιτήματα. Και ναι, η ελληνική Κυβέρνηση προσπαθεί κατά τον καλύτερο τρόπο να αποδεσμευθεί από το μνημόνιο δηλώνοντας τι δεν μπορεί σε κάθε περίπτωση να αποδεχθεί. Νομίζω ότι αυτά είναι πολύ εμφανή. Το ζήτημα είναι τι κάνουν οι πολιτικές δυνάμεις σ' αυτήν την Αίθουσα, γιατί ο πολιτικός μας λόγος εδώ δεν ακούγεται μόνο από τους Έλληνες πολίτες, αλλά ακούγεται και έξω από την Ελλάδα. Αυτό δεν αφορά τα πρόσωπα κατ' εξοχήν, αλλά βεβαίως αφορά τα κόμματα.

Δηλαδή, θέλω να πω ότι ο διχασμός του πολιτικού συστήματος σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς, σε ένα διλήμμα που αφορά τη χώρα, υπηρετεί αυτούς που την πιέζουν, γιατί θα ψάξουν να βρουν -το λέει η εθνική ιστορία, ας πάμε δεκαετίες και εκατονταετίες πίσω- μέσα από έναν διχασμό τους πιο ευένδους.

Εδώ θα θέσω ένα ερώτημα προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση, γιατί τουλάχιστον η θέση της Κυβέρνησης -καλώς ή κακώς, για όσους δεν το επιθυμούν, κακώς, για όσους το κρίνουν ότι είναι σωστό, καλώς- είναι εμφανής σε ό,τι αφορά την πολιτική, τις αποφάσεις και την πορεία την οποία έχει.

Το μέγα ερώτημα στον έτερο πόλο του πολιτικού συστήματος είναι τι λέει η Αξιωματική Αντιπολίτευση όταν βγαίνει από την Ελλάδα. Τι λέει δηλαδή η Αξιωματική Αντιπολίτευση όταν συναντούν οι Βουλευτές της τα funds στο Λονδίνο; Τι λέει η Αξιωματική Αντιπολίτευση όταν συναντά τον κ. Άσμουσεν στο Βερολίνο; Τι λέει; Επ' αυτών, δεν έχουμε τίποτα.

Θα ήταν πάρα πολύ ωραίο και πάρα πολύ ωφέλιμο για τη χώρα να ακούγαμε ότι λέει αυτά που λέει και μέσα στην Αίθουσα. Όμως, δεν τα μαθαίνουμε. Τα κρύβετε; Δεν θέλετε να τα πείτε ή λέτε άλλα; Ομολογώ ότι δεν μπορώ να απαντήσω.

Ακούω κριτική σ' αυτή την Αίθουσα ότι οι δημόσιες επενδύσεις είναι μειωμένες σε αυτόν τον προϋπολογισμό. Ναι, είναι λίγο μειωμένες. Γιατί η φτώχεια, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πολύ δύσκολο να μοιραστεί. Ο πλούτος είναι εύκολο να μοιραστεί και

όταν έπρεπε να τον μοιράσουμε σαν πολιτικό σύστημα, Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση –γιατί και οι δύο συμμετέχουμε σε αυτό το παίγνιο και στην ψυχολογία του κόσμου και στον κοινωνικό διάλογο και στις πολιτικές αποφάσεις- το κάναμε κακώς και εθιστήκαμε σε αναπηρίες που μας άφησε η πολιτική περίοδος της δεκαετίας του 80', να ζούμε και να αναπτυσσόμαστε με δανεικά επί των δανεικών.

Τώρα, λοιπόν, που βρισκόμαστε εδώ, που πρέπει πράγματι να έχουμε μία φωνή, που βρισκόμαστε στη στιγμή κατά την οποία κάνουμε αρνητική κρίση για τον προϋπολογισμό –αναφέρομαι στην Αντιπολίτευση- ότι οι δημόσιες δαπάνες είναι λιγότερες, δεν αντιλαμβανόμαστε ότι και όταν ήταν περισσότερες, αποτύχαμε και ότι η απόδοση των κεφαλαίων των δημοσίων δαπανών ήταν πολύ, πολύ μικρότερη από τις ιδιωτικές δαπάνες;

Γιατί δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αυτή την Αίθουσα ότι εάν χρειαζόμαστε περισσότερο πλούτο, αυτός είναι ένας πλούτος, χρήμα που θα έρθει από τα έξω, από εκτός Ελλάδος, μέσα στην Ελλάδα και όχι με δανεικά; Τρεις πηγές είναι. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς νομιελίστας οικονομίας για να το καταλάβει.

Το πρώτο είναι το τουριστικό συνάλλαγμα που έρχεται –και δόξα τω θεώ πάει καλά ο τουρισμός-. Το δεύτερο είναι οι εξαγωγές. Και πρέπει εδώ να πω στην Κυβέρνηση ότι, βεβαίως, υπάρχει το άλλοθι της κρίσης στη Ρωσία, αλλά οι εξαγωγές είναι επί πολλούς μήνες με αρνητικό πρόσημο και αυτό σημαίνει ότι η Κυβέρνηση πρέπει να το δει αυτό το ζήτημα. Και ο τρίτος πυλώνας είναι οι επενδύσεις και οι αποκρατικοποιήσεις. Εάν υπάρχει τέταρτος, παρακαλώ ένας συνάδελφος να με διορθώσει.

Γιατί, λοιπόν, διαφωνούμε στις επενδύσεις και στις ιδιωτικοποιήσεις; Γιατί δηλαδή επιθυμούμε να νοθεύουμε τον πολιτικό διάλογο και να ξεφεύγουμε από την κοινή λογική;

Λένε πολλοί συνάδελφοι ότι χρειάζεται μια κυβέρνηση εθνικού σκοπού. Ερωτώ: Χρειάζεται προσκλητήριο για έναν συνάδελφο που δεν ανήκει στα δύο κόμματα που στηρίζουν την Κυβέρνηση, να στηρίξει τις εθνικές επιλογές; Χρειάζεται προσκλητήριο; Χρειάζεται να συμμετέχει οπωσδήποτε στην Κυβέρνηση για να συμμετέχει και να στηρίζει μια κυβέρνηση που θα διαπραγματευτεί; Υπάρχει άλλος τρόπος ή άλλη πρόταση να διαπραγματευτούμε όλοι μαζί; Ορίστε, λοιπόν, εδώ στην Αίθουσα, στο τραπέζι! Δεν ακούω από πουθενά.

Ακούω μόνο διαπιστώσεις. Μα, με διαπιστώσεις η χώρα δεν μπορεί να προχωρήσει, δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τα διλήμματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Στηρίζω, λοιπόν, τον προϋπολογισμό, γιατί είναι ο πρώτος προϋπολογισμός μετά από πέντε, έξι χρόνια διαρκούς ύφεσης που υπηρετεί δύο βασικούς στόχους: την πολιτική αυτοπεποίθηση αυτού του πολιτικού συστήματος για όσους το πιστεύουν –εγώ το πιστεύω- και τη σχετική οικονομική αυτονομία της χώρας μέσα στο πλαίσιο των υποχρεώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί, ναι, έχει και πρωτογενές πλεόνασμα και είναι για πρώτη φορά ισοσκελισμένος. Γιατί για πρώτη φορά μετά από τρεις δεκαετίες μπορούμε να αισθανθούμε ότι ναι, μπορούμε –πιο φτωχά- να ζήσουμε με τα δικά μας χρήματα και να πορευτούμε με ελπίδα στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Βαμβακά.

ΕΥΓΕΝΙΑ (ΤΖΕΝΗ) ΒΑΜΒΑΚΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Βουλευτές της παρούσας συγκυβέρνησης –όσοι είστε ακόμη εδώ- κύριε Υφυπουργέ Οικονομικών, αδίκως μετρήκατε εφέτος εσείς και τα επιτελεία σας, σε τόσο κόπο να μεταφράσετε από τη γερμανική γλώσσα ένα τόσο μεγάλο κείμενο, όσο ο φετινός προϋπολογισμός. Είναι γεγονός ότι δεν θα χρειαστεί τελικά. Το 2015 δεν θα είστε πλέον κυβέρνηση.

Κύριοι Υπουργοί Εργασίας, Παιδείας, Υγείας –που δεν είστε εδώ αυτή τη στιγμή, αλλά από κάπου θα μας βλέπετε ή θα δια-

βάσετε τα Πρακτικά- είναι πασίδηλο ότι εσείς δεν μπήκατε σε κανέναν κόπο να μεταφράσετε, αφού οι φίλες μας οι αγορές δεν θεώρησαν ότι χρειάζονται η υγεία, η εργασία και η παιδεία στον ελληνικό λαό, οπότε δεν συμπεριέλαβαν σχετικά κονδύλια.

Χαιρετίζω από εδώ που είμαι την ακλόνητη βούληση της παρούσας συγκυβέρνησης να διατηρήσει και να ενισχύσει τη φτώχεια, την ανεργία και την κοινωνική αφαίμαξη.

Χαιρετίζω, επίσης, με τον εξαιρετικά εύστοχο όρο «φοροαποφυγή» τη δυνατότητα που δίδει η παρούσα συγκυβέρνηση στους καλύτερους φίλους της να ευδοκιμήσουν και να εκμεταλλευθούν τις ευκαιρίες μιας κρίσης που δεν τους αφορά. Αυτή η κρίση αφορά μόνο τον «λαουτζίκο» της Ελλάδας.

Κάπως έτσι πρέπει να συνταγν και ο γαλλικός προϋπολογισμός από τη Μαρία Αντουανέτα το 1788. Ο Χάουαρντ Ζιν είπε κάποτε ότι η κοινωνική ανυπακοή δεν είναι το πρόβλημά μας, ότι το πρόβλημά μας είναι η κοινωνική υπακοή.

Δεν γνωρίζω πόσο ο κύριος Υπουργός Εργασίας –που δεν είναι ούτε και αυτός εδώ αυτήν τη στιγμή- χαιρείται που το σχεδόν ολοκληρωμένο Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών θα πάει τρέχοντας με τις παρούσες προβλέψεις να επιστρέψει αυτά που φάγαμε όλοι μαζί στους δανειστές χρημάτων που δεν είδαμε.

Δεν μπορώ παρά να επικροτήσω την πρόσφατη επιστροφή στη νομιμότητα των ατόμων με ειδικές ανάγκες, τα οποία όλως προσεχώς συνετίστηκαν, όπως τους έπρεπε, από τις δυνάμεις της Τάξεως, όταν αποπειράθηκαν να συναντήσουν τον κύριο Υπουργό Οικονομικών. Είμαι βέβαιη ότι με βάση τον φετινό προϋπολογισμό θα εξαλειφθούν όσοι περισσότεροι ΑΜΕΑ γίνεται, ώστε οι εναπομείναντες να μπορέσουν με άνεση να συναντήσουν τον κύριο Υπουργό, γιατί θα είναι λιγότεροι.

Είμαι βέβαιη ότι ο Υπουργός Υγείας είναι υπέρμαχος του συνθήματος «ένα νοσοκομείο κλειστό, ένα νεκροταφείο ανοιχτό». Έτσι θα γλιτώσουμε και από το κόστος των φαρμάκων, όπως είχε δηλώσει ο προκάτοχός του, που είναι συντονισμένος στο ίδιο μηκος κύματος.

Είμαι πεπεισμένη ότι η φίλη και σύμμαχος Γερμανία θα χαρεί ιδιαίτερα, όταν ολοκληρωθεί το «χωρίς λεφτά», όπως η παλιά διαφήμιση-πρόγραμμα της νέας μορφωτικής πρακτικής που οραματίζεται ο κύριος Υπουργός Παιδείας. Τότε αμόρφωτοι και ανειδίκευτοι Έλληνες εργάτες θα πλημμυρίσουν τα εργοστάσια της φίλης και συμμάχου, ώστε και να συσφιχθούν οι σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών και να μη χρειαστεί επιστροφή των πολεμικών αποζημιώσεων.

Όμως, σοβαρά τώρα, πόσος καιρός νομίζετε ότι σας απομένει και έχετε το θράσος –γιατί είναι θράσος αυτό- να μας παρουσιάσετε αυτήν την άδεια σύριγγα και να μας ζητάτε να τη γεμίσουμε με αίμα, όπως είναι ο προϋπολογισμός σας; Τι σας κάνει να νομίζετε ότι μετά από πέντε χρόνια κοροϊδίας μπορείτε να μας κοροϊδεύετε και έκτο χρόνο; Πώς αποτολμάτε σαφείς, ευθείες και ξεκάθαρες βολές προς την καρδιά του ελληνικού λαού; Πώς διαλύετε την αγροτική πολιτική; Πώς ξεπουλάτε τα δημόσια λιμάνια της χώρας μας; Πώς διώχνετε τους νέους μας για μετανάστευση, επειδή δεν έχουν μέλλον εδώ; Μέχρι πότε θα εξυπηρετείτε δήθεν το δημόσιο χρέος υπέρ ανθελλήνων με αντάλλαγμα την καρέκλα σας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το χρεοκοπημένο τραπέζικό σας σύστημα μαζεύει το τελευταίο χρήμα με τη δική σας συνδρομή, αφού εσείς αδειάζετε τα ταμεία με τις οικονομίες των ασφαλισμένων και όχι ο ΣΥΡΙΖΑ, αν έβγαине.

Τα νομοθετήματά σας δείχνουν όλα προς μία κατεύθυνση, αυτή του πλιάτσικου.

Αυτός ο προϋπολογισμός καθρεφτίζει την κοινωνική, οικονομική, εργασιακή, εκπαιδευτική εξαχρέωση με δική σας βούληση. Αυτός ο προϋπολογισμός σκοτώνει ανήμπορους, εκτελεί τον πληθυσμό, δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε αριστερούς, δεξιούς και κεντρώους συμμετόχους ή αμέτοχους στην πολιτική ζωή.

Χωρίς γιατρούς και φάρμακα όλοι είμαστε ίσοι έναντι του μοιραίου. Να μην πω ποιο είναι το μοιραίο. Όμως, συγχρόνως, βο-

λεύετε τους ελάχιστους αριθμούς δικούς σας. Αυτό μόνο σας ενδιαφέρει πριν τη δική σας μοιραία έξοδο. Γι' αυτό, παραιτηθείτε! Δεν έχετε άλλον χρόνο!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Μωραϊτάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΩΡΑΪΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρώτη ομιλία μου στην Ολομέλεια της Βουλής. Μέχρι τώρα εκαλούμην και μιλούσα σαν τεχνοκράτης στα τμήματα και συνήθως στο τμήμα Οικονομικών. Παρακολουθώντας τη συνεδρίαση από την τηλεόραση, βλέπω ότι οι περισσότεροι συνάδελφοι που ήταν στην Αίθουσα -και όχι μόνο τώρα- κάνουν διαπιστώσεις, θέλω να πω ότι πράγματι στις διαπιστώσεις τα περισσότερα είναι σωστά. Μάλιστα, τα διανθίζουν και με κορώνες ευαισθησίας και αυτά γίνονται πιο ελκυστικά.

Επειδή θέλω να είμαι χρήσιμος και ωφέλιμος στην πατρίδα μου, επειδή γι' αυτό δέχθηκα να ορκιστώ Βουλευτής και ευχαριστώ τους συμπολίτες μου της Αθήνας που με εξέλεξαν, θέλω να πω ότι έχω γράψει ένα κείμενο δεκαέξι σελίδων που έχει και προτάσεις και το καταθέτω στα Πρακτικά, ώστε να το διαβάσουν και οι Υπουργοί και τα οικονομικά επιτελεία όλων των κομμάτων. Πιστεύω ότι θα βοηθηθούν και θα μπορέσουμε έτσι να βοηθήσουμε την πατρίδα μας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Μωραϊτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Παρακολούθησα προηγουμένως τις κατηγορίες της ομιλούσας εξαιρετικής συνάδελφου, ότι δηλαδή έστειλαν τον προϋπολογισμό Γερμανοί. Κάποιοι άλλοι είπαν ότι δεν συμφωνεί η τρόικα. Εάν τον είχαν στείλει οι Γερμανοί, πώς δεν συμφωνεί η τρόικα; Υπάρχει, δηλαδή, μία αντίφαση καταφανής και καλό είναι να το σημειώσουμε και αυτό.

Απευθυνόμενος στους πολίτες της χώρας, θα έλεγα ότι ο προϋπολογισμός είναι δημοσιονομικά ορθός, αφού δεν δημιουργεί καινούργια χρέη, είναι νοικοκυρεμένος, γιατί προσπαθεί να καλύψει τις ανάγκες του δημοσίου περιορίζοντας σπατάλες, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για σταδιακές ελαφρύνσεις. Και επειδή λήγουν αρκετά ομόλογα μέσα στο 2015, μετά τη λήξη, στο τέλος του 2015 θα υπάρξει αισιοδοξία ενός καλύτερου προϋπολογισμού τα επόμενα χρόνια.

Επιπλέον, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι ο προϋπολογισμός είναι ισοσκελισμένος. Όμως, αυτό δεν οφείλεται μόνο στην Ελλάδα, οφείλεται στο ότι όλες οι χώρες, ακόμη και η Γερμανία, υποχρεώθηκε να έχει έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό.

Είναι ενδιαφέρον ότι το 2015 είναι η δεύτερη συνεχόμενη χρονιά αύξησης του ΑΕΠ, η τρίτη συνεχόμενη χρονιά πρωτογενούς πλεονάσματος και παρά τα σοβαρά διαρθρωτικά προβλήματα της οικονομίας, είναι ένα ακόμα έτος με θετικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Επιπλέον, για πρώτη φορά -το τονίζω ότι είναι για πρώτη φορά- μετά από δεκαπέντε χρόνια θα μειωθεί ο δείκτης του δημοσίου χρέους.

Ένα τρίτο σημείο που πρέπει να προσέξουμε είναι ότι χάρη στην απόφαση του Eurogroup, που πέτυχε ο Πρωθυπουργός κ. Αντώνης Σαμαράς τον Νοέμβριο του 2012, θα πληρώσουμε για τόκους το 2015 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ πληρώσαμε το 2010 13 δισεκατομμύρια. Είναι, οπωσδήποτε, μία πολύ σημαντική και ικανοποιητική βελτίωση.

Για την ελάφρυνση του χρέους έχουν ακουστεί διάφορες απόψεις. Κάποιοι λένε για «κούρεμα» σκίζοντας τα μνημόνια, κάποιοι άλλοι θεωρούν ότι το χρέος πρέπει να παραταθεί και να μειωθεί το επιτόκιο. Το είπαν και οι δύο καθηγητές που πήγαν στο Λονδίνο από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό θα ήταν θαυμάσιο να γίνει, πιστεύω όμως ότι θα ήταν καλό να συζητηθεί μετά τις συμφωνίες, διότι δεν μπορούμε να έχουμε τόσα πολλά ανοιχτά μέτωπα, όπως έχουμε τώρα.

Θέλω, επίσης, να ενημερώσω όλες τις πλευρές ότι δεν έχει καθοριστεί ποιο χρέος είναι βιώσιμο. Δεν υπάρχει μία ερμηνεία του χρέους. Κάποιοι παίρνουν το λόγο χρέος προς ΑΕΠ και κάποιοι

άλλοι παίρνουν το ποσό εξυπηρέτησης του χρέους, το ESM. Ο κ. Ρέγκλινγκ και σε εμένα έχει πει και έχει διατυπώσει δημόσια ότι κατ' αυτόν το ποσό της εξυπηρέτησης του χρέους είναι σημαντικό και πράγματι η Ελλάδα έχει ικανοποιητικό χαμηλό επίπεδο εξυπηρέτησης του χρέους.

Επίσης, παρακολούθησα προ ημερών στο Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο την παρουσίαση της εταιρείας «JAPONICA», η οποία υποστηρίζει ότι χρησιμοποιώντας τα διεθνή λογιστικά πρότυπα IPSAS θα έχουμε κάτω από το 60%. Το καταθέτω στα Πρακτικά. Είναι και αυτό κάτι σημαντικό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Μωραϊτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα παρουσίαση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι και αυτό σημαντικό. Πάντως, πρέπει να ξέρουμε ότι αυτά τα λογιστικά πρότυπα επίσημα θα εισαχθούν σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2021 και η Ελλάδα, απ' ό,τι καταλαβαίνω, μας και είναι και ο κύριος Υπουργός εδώ, ίσως μέσα στο 2015 θα τα εισαγάγει.

Τα λέω όλα αυτά γιατί καλό είναι να τα ξέρουμε, γιατί αν δεν ξέρουμε τα επιχειρήματα τα οποία μπορούν να αντιτάξουν, τότε θα πάθουμε πανωλεθρία στην προάσπιση των απόψεών μας.

Να πω, όμως, και ορισμένα σημεία που χρειάζονται βελτίωση στην οικονομική πολιτική που βρίσκεται πίσω από τον προϋπολογισμό. Υπάρχει ένα πολιτικό ρίσκο εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Η εκλογική διαδικασία θα καθυστερήσει πολύ. Πρέπει οπωσδήποτε να υπάρξει ένα συμπληρωματικό με το μνημόνιο σχέδιο ανάπτυξης. Έχω πολλές προτάσεις, ελπίζω να διαβαστούν και εγώ δέχομαι με οποιονδήποτε θέλει να τα συζητήσουμε. Πρέπει η Ελλάδα να γίνει κέντρο επαγγελματικών δραστηριοτήτων εύπορων ανθρώπων του πλανήτη και προορισμός για χιλιάδες ιδιώτες τουρίστες υψηλού εισοδήματος. Έχει συμφωνήσει και η Αντιπολίτευση, δεν έχουμε παρά να τα κάνουμε με την Κυβέρνηση. Θέλω να είναι η γέφυρα για να μπορέσουμε να κάνουμε τέτοια αναπτυξιακά μέτρα. Οι τράπεζες επίσης, πρέπει να δώσουν τη ρευστότητα.

Στα φορολογικά πρέπει οπωσδήποτε να τροποποιήσουμε όλες αυτές τις πεπονόφλουδες που μας βάλανε, γιατί δυστυχώς παρατήρησα -από την εμπειρία μου αυτά τα λέω- ότι σύμβουλοι των Υπουργών, όχι υψηλής τεχνοκρατικής γνώσης ανθρώπους της τρόικας και στο τέλος πάρθηκαν αποφάσεις οι οποίες βλάπτουν τα ελληνικά συμφέροντα και αυτά πρέπει να τα αλλάξουμε.

Στο φορολογικό τομέα. Είναι πάρα πολλά τα φορολογικά. Στο θέμα των ακινήτων, επίσης, πρέπει οι εκατό δόσεις να περιλαμβάνουν όλους τους ιδιοκτήτες ακινήτων. Δεν κάνουν τίποτα κακό οι άνθρωποι, απλώς δεν έχουν να πληρώσουν τα χρήματα.

Οι αντικειμενικές αξίες του ΕΝΦΙΑ πρέπει να μειωθούν στις πραγματικές και να καταργηθεί ο εισοδηματικός φόρος για την αστική ακίνητη περιουσία άνω των 300 χιλιάδων. Είναι βέβαιο ότι εάν υπήρχε μόνο ένας φόρος ανά ακίνητο με τις τιμές στο πάτωμα και τον φόρο μεταβίβασης στο 3%, θα είχαμε ανάπτυξη της αγοράς ακινήτων.

Οι ευρωπαϊκοί πόροι πρέπει να υφίστανται μόχλευση. Είναι απαραίτητο να γίνεται αυτό, θα δώσουν πολλαπλασιαστική δύναμη και θα δημιουργηθούν οι επενδύσεις.

Η περιουσία του δημοσίου πρέπει να αξιοποιηθεί και είναι πολύ σημαντικό, διότι υπάρχουν ακίνητα που μένουν αδρανή, ενώ ο κόσμος χρειάζεται άμεσα λύσεις.

Οι κουρεμένοι ομολογιούχοι με το PSI και οι ασφαλισμένοι στην «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ» πρέπει να βρουν και αυτοί δικαίωση.

Η δικαιοσύνη πρέπει να απονέμεται ταχύτερα και με δίκαιο τρόπο. Δεν πρέπει να υπάρχει κατ' αρχαιότητα προαγωγή των δικαστικών λειτουργιών και επίσης, πρέπει να γίνεται επαρκής έλεγχος των δικαστικών αποφάσεων.

Πιστεύω ότι το υπερ-Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας-Οικονομικών θα πρέπει να σπάσει. Να είναι ένα το «Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας» και ένα το «Υπουργείο Προϋπολογισμού».

Επίσης, το συνταξιοδοτικό θέμα είναι ένας πονοκέφαλος, το καταλαβαίνω. Το 25% των εσόδων του κράτους θα καλύψει την τρύπα των ασφαλιστικών ταμείων μόνο για συντάξεις, εκτός από

την υγεία. Αυτά, όμως, πρέπει να βελτιωθούν και πρέπει να υπάρχει δίκαιος τρόπος, ώστε οι ασφαλιστικές εισφορές που κατέβαλαν οι πολίτες κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου να προχωρήσουν.

Επίσης πρέπει να σημειώσουμε δύο πολύ σημαντικά σημεία. Η φοροδιαφυγή εξαλείφεται στο διεθνές επίπεδο. Δεν το έχει αναφέρει κανείς, το αναφέρω για πρώτη φορά.

Από 1-1-2015 θα υπάρχει αυτόματη ανταλλαγή τραπεζικών πληροφοριών από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την ελληνική φορολογική αρχή. Υπάρχει και το περιουσιολόγιο μέχρι τον Ιούνιο και από 1-1-2018 θα υπάρξει αυτόματη ανταλλαγή τραπεζικών πληροφοριών σε όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ. Επομένως η διεθνής φοροδιαφυγή θα εξαλειφθεί, θα μένει μόνο η εντόπια δυνατότητα με ανταλλαγή μετρητών που και αυτό εύκολα ή δύσκολα θα αντιμετωπιστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΩΡΑΪΤΑΚΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, οι offshore εταιρείες έχουν καταργηθεί στην πράξη. Τον Ιούλιο του 2013 ψηφίστηκε νόμος και όλες είναι ελληνικές εταιρείες. Καλό είναι να κάνουμε τις απαραίτητες διορθώσεις.

Ένα τελευταίο και πολύ σημαντικό είναι το εξής. Το ξέρετε και εσείς, κύριε Υπουργέ, ότι είναι πολύ σημαντικό να είναι χαμηλό το επιτόκιο δανεισμού του δημοσίου και γι' αυτό βγάζουμε τα πλεονάσματα. Αυτό, όμως, επιτυγχάνεται και με θεμελιώδεις λόγους και με τεχνικούς τρόπους. Και πρέπει να καταλάβει όλος ο κόσμος ότι αν αυτό γίνει, τότε θα ανεβεί η αξία και των εισηγμένων ελληνικών εταιρειών και αυτών που έχει το ΤΑΙΠΕΔ και των ελληνικών επιχειρήσεων. Είναι πάρα πολύ σημαντικό και υπάρχουν και τεχνικοί τρόποι. Καλό είναι, λοιπόν, να ενώσουμε τα ομόλογα τα οποία λήγουν σε διάφορες ημερομηνίες σε ένα κ.λπ..

Όλα αυτά είναι γραμμένα και παρακαλώ πολύ όποιον ενδιαφέρεται πραγματικά για την πρόοδο της ελληνικής οικονομίας, να τα διαβάσει.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, όπως έχει συμφωνηθεί στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συνεδρίαση και θα επανέλθουμε στις 18:00'.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γεώργιος Βαρεμένος για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα ερώτημα εξακολουθεί να αιωρείται σε αυτήν την Αίθουσα: Για ποιον προϋπολογισμό συζητούμε;

Το λέω αυτό διότι η ανταλλαγή e-mails με την τρόικα συνεχίζεται. Εμείς θα κληθούμε να ψηφίσουμε στις δώδεκα το βράδυ και το τελευταίο e-mail μπορεί να έρθει τα μεσάνυχτα στις 14 Δεκεμβρίου. Και το ερώτημα θα είναι τι συζητήσαμε τελικά και τι ψηφίσαμε σε αυτήν την Αίθουσα. Και δεν ξέρω αν το γεγονός ότι αυτά τα e-mails ανταλλάσσονται μέσα στη μαύρη νύχτα εμπεριέχει και κάποιο συμβολισμό.

Εν πάση περιπτώσει, ένα άλλο ερώτημα που τίθεται είναι ο ρόλος που παίζουμε εμείς σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, την οποία ο κύριος Πρωθυπουργός έκανε την έκπληξη και επισκέφθηκε στην αρχή της συζήτησης. Θα έλεγε κανείς ότι θέλει να γνωρίσει την Ολομέλεια, λίγο πριν μια πιθανή διάλυση των εργασιών της Βουλής. Δεν πρόκειται, όμως, γι' αυτό. Ήθελε να ρίξει το βάρος σε έναν καταγισμό εντυπώσεων και επικοινωνίας, κάτω από τον οποίο κρύβεται ένα οργανικό παρασκήνιο που στόχο έχει την απόσπαση των εκατόν ογδόντα Βουλευτών για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας.

Εκεί, όμως, που έφτασαν τα πράγματα, ο ελληνικός λαός παρακολουθεί και θα κρίνει τελικά, εκτός όλων των άλλων και τη στάση μας και τη κίνητρα της στάσης μας για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Θα κρίνει όλους μαζί και τον καθένα ξεχωριστά αν προέταξε την πορεία της χώρας ή δεύτερες σκέψεις,

όπως για παράδειγμα το πόσο θα διαρκέσει η θητεία ενός εκάστου των Βουλευτών, τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα ή ό,τι άλλο ήθελε προσδιορίσει το παρασκήνιο. Θα κρίνει και αυτό ο ελληνικός λαός.

Τίθεται, όμως, το εξής ερώτημα: Ακόμα και αν η Κυβέρνηση μπορούσε να αποσπάσει τους εκατόν ογδόντα Βουλευτές, θα είχαμε πολιτική σταθερότητα; Θα έπαυε η αστάθεια και η ρευστότητα; Ποια πολιτική σταθερότητα επιδιώκουν όσοι χρησιμοποιούν αυτό το σκεπτικό;

Εμείς λέμε ότι συμβαίνει το αντίθετο. Ακόμα κι αν έπαιρναν – υποθεθεί – τους εκατόν ογδόντα Βουλευτές, θα συνεχιζόταν η πορεία της φθοράς, θα πολλαπλασιάζονταν οι δεσμεύσεις με τις οποίες αλυσοδέεται η χώρα, δεσμεύσεις τις οποίες οι δανειστές επιχειρούν να καταστήσουν μη αντιστρεπτές. Και αναφέρομαι στους δανειστές γιατί όλοι οι υπόλοιποι θεωρούνται αναλώσιμοι.

Ποια, λοιπόν, σταθερότητα μπορεί να επικρατήσει κάτω από αυτές τις συνθήκες; Μια σταθερότητα ενός κοινωνικού νεκροταφείου, όπου τελικά ο λαός θα υποχρεωθεί να αποδεχθεί την οριστική του ήττα; Πιστεύει κανείς ότι μπορεί να υπάρξει τέτοιου είδους σταθερότητα;

Παράγων αστάθειας και ρευστότητας είναι η συγκυβέρνηση, η οποία ανανεώνει κάθε φορά τους εκβιασμούς απέναντι στους ίδιους τους Βουλευτές της και πορεύεται με αυτόν τον τρόπο. Είναι αλήθεια ότι η πολιτική ηγεσία του κ. Σαμαρά, του κ. Γεωργιάδη και των υπόλοιπων δημοκρατικών δυνάμεων δεν διστάζει να «ερωτοτροπήσει» και με την άβυσσο, προκειμένου είτε να αποτρέψει τις εκλογές είτε να αποτρέψει ένα συγκεκριμένο εκλογικό αποτέλεσμα, στην περίπτωση που θα διεξαχθούν αυτές.

Και εκεί τίθεται το ερώτημα: Το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, που υπερηφανεύεται ότι ο ιδρυτής του έπαιξε σημαντικό ρόλο στην αποκατάσταση της δημοκρατίας, θα αποδεχθεί αυτούς τους τυχοδιωκτισμούς, οι οποίοι απειλούν να μην αφήσουν τελικά τίποτα όρθιο, από αυτό που λέγεται πολιτικό σύστημα, σε αυτήν εδώ τη χώρα;

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε ότι αυτό που έχει ανάγκη η χώρα δεν είναι πολιτικές ίντριγκες. Αυτό που έχει ανάγκη η χώρα είναι ένα δημιουργικό σοκ, το οποίο θα δημιουργήσει μία ανάταση και θα φέρει στην επιφάνεια τις δημιουργικές δυνάμεις αυτού εδώ του τόπου.

Ο κ. Δένδιας προτίμησε χθες να μιλήσει περισσότερο ως Υπουργός Ανάπτυξης παρά ως Υπουργός Εθνικής Άμυνας. Έκανε και νύξεις για την περιφρόνηση της επιχειρηματικότητας σε αυτήν εδώ τη χώρα. Εγώ θα έλεγα ότι κάποιες φορές σε αυτήν τη χώρα καίγονται και τα χλωρά μαζί με τα ξερά.

Το ερώτημα, όμως, είναι τι εστί επιχειρηματικότητα. Οι πτωχευμένες επιχειρήσεις και οι πλούσιοι επιχειρηματίες, για παράδειγμα, είναι επιχειρηματικότητα; Το ότι για να επιχειρήσεις πρέπει να έχεις σώνει και καλά το κράτος με το μέρος σου είναι επιχειρηματικότητα; Ούτε καν καπιταλισμός είναι. Αυτό οι οικονομολόγοι το λένε «μερκαντισμό με έντονα στοιχεία Λατινικής Αμερικής».

Δεν έχει να φοβηθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ η υγιής και καινοτόμος επιχειρηματικότητα. Αντίθετα, έχει να κερδίσει. Έχω εδώ τις προτάσεις που έκανε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ στο Ελληνοϊταλικό Ινστιτούτο. Δεν έχω χρόνο να τις αναπτύξω, θα το κάνουν όμως άλλοι συνάδελφοι αρμοδιότεροι εμού.

Ο κ. Δένδιας δεν ευτύχησε περισσότερο, όταν μίλησε ως Υπουργός Εθνικής Άμυνας. Δεν έκανε καμμία κουβέντα και καμμία νύξη για το επίπεδο διαβίωσης και αξιοπρέπειας –εάν θέλετε– των ανδρών των Ενόπλων Δυνάμεων. Δεν έκανε επίσης καμμία νύξη για τα ταμεία. Υπάρχουν ογδόντα χιλιάδες μάχιμοι και εκατόν είκοσι χιλιάδες συνταξιούχοι!

Αυτή είναι η αντανάκλαση της τραγικής σχέσης που έχει το ενεργό οικονομικά δυναμικό αυτής της χώρας με το μη ενεργό οικονομικά. Πάει πουθενά έτσι αυτή η χώρα; Εάν δεν αντιστραφεί αυτή η πορεία, εμείς λέμε ότι βαδίζει στο πλήρες αδιέξοδο και ισχυριζόμαστε ότι με το πρόγραμμα που παρουσιάσαμε μπορούμε να αντιστρέψουμε αυτήν την πορεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο κ. Δένδιας επέλεξε να συγκρίνει τον προϋπολογισμό του

2015 με αυτόν του 2011. Αυτή η σύγκριση είναι αδόκιμη, ενδεχομένως και παραπλανητική. Το 2013 ο προϋπολογισμός προέβλεπε 350 εκατομμύρια για εξοπλιστικά και 700 εκατομμύρια ο τωρινός! Και δεν ξέρουμε εάν σε αυτά τα 700 εκατομμύρια περιλαμβάνονται το 85% των παραγγελιών που κάναμε εσπευσμένα μέσα στο καλοκαίρι. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι εάν από αυτά τα 700 εκατομμύρια αφαιρέσουμε το 85% τι απομένει για τις υπόλοιπες λειτουργικές ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Έχω εδώ τα στοιχεία για το πόσο κοστίζει, για παράδειγμα η πτήση ενός F-16 ή ενός MIRAGE. Θα ήθελα να ρωτήσω την Κυβέρνηση, με αυτά τα νούμερα που παρουσίασε για τα Επιτελεία, πόσες πτήσεις των F-16 εγγυάται και πόσες πλεύσεις των μέσων του Πολεμικού Ναυτικού, για παράδειγμα.

Όμως, επειδή δεν έχω άλλο χρόνο, θέλω να πω καταλήγοντας ότι εμείς επανειλημμένα κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις, πολλές φορές εις ώτα μη ακουόντων. Κάποια φορά ευτυχήσαμε να ακούσουμε ότι γίνεται αποδεκτή η πρότασή μας για τον έλεγχο των συμβάσεων και τη ρήτρα διαφθοράς σε αυτές και ότι θα έρθει ρύθμιση εν ευθέτω χρόνο. Έκτοτε, ούτε φωνή ούτε ακρόαση!

Όμως, εμείς έχουμε την πεποίθηση ότι ο ελληνικός λαός θα μας δώσει τη δυνατότητα –όσα μέσα και αν χρησιμοποιήσουν– να εφαρμόσουμε το πρόγραμμά μας.

Τα τελευταία τέσσερα-πέντε χρόνια σε αυτή χώρα η οικονομία υπέστη ανεπανόρθωτη ζημιά, η κοινωνία κατακερματίστηκε και επλήγη η δημοκρατία. Εμείς όμως πιστεύουμε ότι στο τέλος η δημοκρατία θα νικήσει!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής κ. Μαρία Σταυρινουδ-Σόδη για έξι λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΥΡΙΝΟΥΔΗ-ΣΟΔΗ: Άκουσα προηγουμένως τον κύριο συνάδελφο να μιλάει λίγο ειρωνικά για τον Πρωθυπουργό μας, που τον είδε στην έναρξη των εργασιών για τον προϋπολογισμό. Όμως εγώ, που είμαι τρεις μήνες Βουλευτής, τον κ. Τσίπρα τον είδα μια φορά μέσα σε αυτή την Αίθουσα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε αυτές τις μέρες τον προϋπολογισμό του 2015. Είναι μια ιστορική στιγμή που, κατά την άποψή μου, κρίνεται η τύχη της χώρας. Από τη μία έχουμε να επιλέξουμε τον δύσκολο δρόμο των μεταρρυθμίσεων και από την άλλη τον δρόμο της κινδυνολογίας, των μεγάλων υποσχέσεων, του λαϊκισμού και της οπισθοδρόμησης.

Ο προϋπολογισμός αυτής της χρονιάς σηματοδοτεί την ολοκλήρωση μιας τεράστιας προσπάθειας του ελληνικού λαού. Τα σημαντικά επιτεύγματα στην οικονομία σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα επιβεβαιώνουν ότι στη χώρα υπάρχει προσηλωση στη συνετή δημοσιονομική διαχείριση.

Βρισκόμαστε σε μια πορεία αποκατάστασης των απωλειών των τελευταίων δύο ετών, ώστε η οικονομία να κινείται σε βιώσιμους ρυθμούς ανάπτυξης. Αυτός ο προϋπολογισμός είναι αποτέλεσμα συνεχούς δουλειάς και σκληρής διαπραγμάτευσης με τους δανειστές μας.

Όμως, η ψήφισή του σήμερα δεν έχει μόνο τη στενή οικονομική διάσταση, αλλά συνιστά και πρέπει να συνιστά ένα ξεκάθαρο μήνυμα ευθύνης και σοβαρότητας για το κύρος και την αξιοπιστία της Ελλάδας μας στο εξωτερικό.

Η Ελλάδα βαδίζει σε περίοδο πρωτογενών δημοσιονομικών πλεονασμάτων και θετικών ρυθμών ανάπτυξης. Αυτή τη θετική εξέλιξη πρέπει να τη διατηρήσουμε. Για να γίνει αυτό, απαιτείται μια ισχυρή Κυβέρνηση με ξεκάθαρη πολιτική, μακριά από ακροβατισμούς, προσωπικά ή κομματικά παιχνίδια εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλέχθηκα Βουλευτής, όπως προείπα, πριν ακριβώς τρεις μήνες. «Από σπόντα» λένε κάποιοι, «θέλημα θεού» λέω εγώ. Δεν είμαι παιδί του σωλήνα, είμαι ενεργό μέλος της κοινωνίας. Κατάγομαι από το πιο περήφανο και όμορφο νησί του κόσμου, τη Χίο. Εκεί μεγάλωσα, εκεί γεννήθηκαν τα παιδιά μου και εκεί ζω πενήντα χρόνια τώρα.

Θα αναρωτιέστε τι σχέση έχει αυτό με τον προϋπολογισμό που συζητάμε σήμερα. Κι όμως πιστεύω ότι μόνο αυτό έχει σχέση,

πώς δηλαδή θα επιβιώσουν οι παραμεθόριες και «περιθωριακές» για κάποιους περιοχές της Ελλάδας μας, όπως η Χίος, τα Ψαρά και οι Οινούσσες.

Τι νομίζετε ότι έχει σχέση με τον προϋπολογισμό; Το ξάπλωμα του κ. Τσίπρα στην πολυθρόνα του πριν λίγες μέρες σε κάποια συνέντευξη, κομπάζοντας ότι η σωτηρία της χώρας είναι η αυτοδυναμία του; Ή μήπως αυτά που ο ίδιος και τα στελέχη του εμφανίζουν ως λύσεις, που όμως δεν πείθουν κανένα; Μόνο σκοπό έχουν την παραπλάνηση του ελληνικού λαού.

Ελάτε, κύριε Τσίπρα, στη Χίο να σας πούμε πώς επιβιώνουμε εμείς εκεί, να σας πούμε πώς επιβιώνει ένας επαγγελματίας, ένας κάτοικος ενός ακριτικού νησιού με δεκάδες προβλήματα, αναχρονιστικές λογικές και κοστολόγια προσαυξημένα, τουλάχιστον 50%, από την πρωτεύουσά σας. Ποιος φταίει, ποιος ευθύνεται;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Για τα μέτρα φταίει ο Τσίπρας; **ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΥΡΙΝΟΥΔΗ-ΣΟΔΗ:** Παρακαλώ μη με διακόπτετε.

«Φυσικά η Κυβέρνηση» θα απαντήσετε, το ξέρω. Κάποτε στην εταιρεία που ήμουν μέλος είχαμε ένα σύνθημα «Το μέλλον σήμερα». Εσείς όμως εύχεστε το μέλλον να μη φτάσει ποτέ, εύχεστε την αποτυχία της προσπάθειας που στήριξε ο ελληνικός λαός. Πώς θα διορθώσουμε τις αδελιότητες του συστήματος και της πολιτικής μας; Με προγράμματα «Τσοβόλα, δώσ' τα όλα» εν έτει 2015;

Η χώρα μας χρειάζεται συμμάχους, έχει ανάγκη από επενδύσεις και σταθερότητα. Πείτε μου, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, μια αναπτυξιακή πρόταση που έχει καταθέσει το κόμμα σας για τη Χίο. Σας λέω εγώ: καμμία! Γιατί ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα είναι λέξεις άγνωστες για όλους σας. Να σας πω σε πόσες προτάσεις ζωτικής σημασίας για την επιβίωσή μας εκεί κάτω, στα νησιά, έχετε πει «όχι»; Εμείς εκεί αργοπεθαίνουμε και εσείς στην πλάτη μας τοποθετείτε την καρέκλα σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε το θέλετε είτε όχι, είμαστε μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και χαίρομαι γι' αυτό. Θα κάνω ό,τι μπορώ να παραμείνουμε μέλη της, γιατί εκεί πιστεύω ότι ανήκουμε. Δεν ανήκουμε στον τέταρτο κόσμο που ανακαλύψατε εσείς.

Από αυτή τη θέση που μου δόθηκε θα παλέψω να λυθούν όσα περισσότερα προβλήματα του τόπου μου γίνεται, να αλλάξω νοτοπίες, λογικές παρωχημένες, αρνητές της δεκάρας και μάγκες της κονσέρβας. Είμαι δε της άποψης ότι κανείς δεν χάνεται παρά μόνο αυτός που κρύβεται πίσω από το δάχτυλό του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας σέβομαι και σας εκτιμώ όλους. Σας στέλνω όμως μια κραυγή παραμεθόριας αγωνίας να προχωρήσουμε όλοι μαζί. Κανείς ποτέ δεν κατάφερε κάτι μόνος του. Το λέω, το πιστεύω και θα το λέω πάντα. Πνεύμα ενότητας για να πορευτούμε σωστά! Για να συνεχιστεί η ανοδική πορεία, χρειάζεται να συμφωνήσουμε στην υιοθέτηση σχεδίου οικονομικής ανασυγκρότησης και ανάπτυξης.

Αυτό όμως πρέπει να στηριχθεί από ευρύτερες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις. Το μέλλον της χώρας αξιώνει να υπερβούμε τις άγονες αντιπαράθεσεις και τις απατηλές διαχωριστικές γραμμές. Η συστηματική προσπάθεια και η σκληρή δουλειά οδηγούν πάντα σε ορατά αποτελέσματα. Ο λαϊκισμός, οι ουτοπίες και οι αυταπάτες της Αντιπολίτευσης οδηγούν πάντα στην καταστροφή. Ας αναλογιστούμε την ευθύνη που έχουμε απέναντι στους πολίτες που μας έστειλαν εδώ και ειδικά απέναντι στη νέα γενιά που προσδοκά από εμάς ένα καλύτερο αύριο.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να δηλώσω ότι δεν ψηφίζω απλώς έναν προϋπολογισμό. Νιώθω βαθιά υποχρέωση αλλά ταυτόχρονα είμαι και υπερήφανη που θα υπερψηφίσω τον δεύτερο πλεονασματικό προϋπολογισμό στην ιστορία της νεότερης Ελλάδας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Χρυσόχοϊδης για δώδεκα λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια ευκαιρία το τέλος του

χρόνου και η συζήτηση για τον προϋπολογισμό να κάνουμε στην Αίθουσα αυτή και να μας ακούσουν οι πολίτες έναν εποικοδομητικό και χρήσιμο διάλογο για να εξάγουμε τα αναγκαία συμπεράσματα και να βελτιώσουμε τις αποδόσεις μας όλοι, Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση, όλη η χώρα, όλος ο λαός, στην πέμπτη κατά σειρά χρονιά που διερχόμαστε αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση της κρίσης.

Το έργο του Υπουργείου, στο οποίο έχω την τιμή να υπηρετώ, είναι παραγωγικό και οικονομικά αποδοτικό για την οικονομία και την απασχόληση. Είναι έργο που προάγει τις νέες τεχνολογίες στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και έχει κοινωνικό χαρακτήρα, καθώς εξυπηρετεί εκατομμύρια ανθρώπους καθημερινά. Υπηρετεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, μέσα από την προσπάθεια που κάνουν όλοι οι παράγοντες –εργαζόμενοι, διοικήσεις και η ίδια η διοίκηση των οργανισμών– προς την κατεύθυνση της βελτίωσης των υπηρεσιών.

Είναι έργο που στηρίζεται –και θέλω να το τονίσω αυτό– σε ολοκληρωμένες πολιτικές. Δεν αποτελείται, δηλαδή, από αποσπασματικά μέτρα. Είναι πολιτικές καλά σχεδιασμένες με μετρήσιμους στόχους οι οποίοι έχουν μετρήσιμα αποτελέσματα στη ζωή των ανθρώπων και την καθημερινότητά τους.

Θέλω να ξεκινήσω, λοιπόν, την περιγραφή αυτού του έργου, θυμίζοντας σας ότι πέρυσι τέτοιοι καιρό σε αυτή την Αίθουσα αποφασίσαμε να ξαναζωντανέψουμε τους αυτοκινητόδρομους που ήταν «στοιχειωμένοι» από την κρίση.

Σήμερα, έναν χρόνο μετά, έχουμε απορροφήσει 500 εκατομμύρια ευρώ. Έχουμε δέκα χιλιάδες εργαζόμενους, χιλίες πεντακόσιες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που απασχολούνται στα έργα και δρόμους οι οποίοι σε λίγο θα συνδέουν από και προς άλλες πολλαπλές κατευθύνσεις τη χώρα.

Πρόκειται για μεγάλα αναπτυξιακά έργα και υποδομές που βοηθούν την ανάπτυξη: η Ολυμπία Οδός Κόρινθος-Πάτρα, η Ιόνια Οδός από το Αντίρριο μέχρι τα Γιάννενα, ο δρόμος των Τεμπών και του Πλαταμώνα –όπου για πρώτη φορά δημιουργούνται πολύ μεγάλες σήραγγες που εκτρέπουν την κυκλοφορία από τους σημερινούς δρόμους οι οποίοι ήταν επικίνδυνοι– και η Αμβρακία Οδός ή Άκτια Οδός, η οποία πήρε μπροστά και απέκτησε άλλους ρυθμούς.

Επίσης, δημοπρατήθηκαν ο δρόμος Πάτρα-Πύργου και το νέο αεροδρόμιο του Καστελλίου της Κρήτης «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος», το οποίο θα αποτελέσει αναπτυξιακό σταθμό για την πορεία των υποδομών στη χώρα.

Είμαι περήφανος ως πολιτικός και ως Υπουργός Υποδομών, γιατί για πρώτη φορά εφαρμόσαμε στη χώρα με νόμο πια, με υπουργική απόφαση, αναλογικά διόδια στην Εγνατία Οδό. Όσα χιλιόμετρα κάνει τόσα θα πληρώνεις.

Όσον αφορά τον σιδηροδρομικό άξονα της χώρας από την Πάτρα μέχρι τη Θεσσαλονίκη, κατασκευάζεται αυτή τη στιγμή ολοκληρωτικά το τμήμα Πάτρα-Κόρινθος όπου εκεί διατίθεται 1 δισεκατομμύριο ευρώ αυτήν τη στιγμή, με τρεις μεγάλες εργολαβίες, με τη διάτρηση της Όθρυος και του Καλλιδρόμου. Και ολοκληρώνεται σε δύο χρόνια ένας σύγχρονος σιδηροδρομικός άξονας, ο οποίος θα πραγματοποιείται με την επιβατική αμαξοστοιχία Αθήνα-Θεσσαλονίκη σε τρεισήμισι ώρες.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η μεγάλη ευκαιρία για τη χώρα είναι οι νέες δραστηριότητες που αναλαμβάνει η «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» και ο ΟΣΕ με την μεταφορά εμπορευμάτων από το Ικόνιο, δηλαδή από το λιμάνι του Πειραιά, στα μεγάλα μεταφορικά κέντρα της Ευρώπης –την Τσεχία και την Ουγγαρία– όπου σήμερα, υπό τις παρούσες συνθήκες, εκτελούνται σαράντα δρομολόγια της «COSCO» τον μήνα από τον Πειραιά προς την Κεντρική και Βόρειο Ευρώπη. Αύριο, όταν θα ολοκληρωθεί ο άξονας αυτός, τα δρομολόγια αυτά θα γίνουν διακόσια.

Επίσης, πολύ σημαντικό αποτέλεσμα των τελευταίων ημερών αποτελεί αυτό των περιφερειακών αεροδρομίων.

Δεν είναι μόνο τα 1,2 δισεκατομμύρια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο τα 23 εκατομμύρια, ετησίως, ως συμπληρωματικό μίσθωμα, είναι και 400 εκατομμύρια ευρώ επενδύσεις που θα γίνουν τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Είναι οι χιλιάδες εργαζόμενοι που θα εργαστούν στα περιφερειακά αεροδρόμια της χώρας, γιατί οι παραχωρησιούχοι έχουν πολλούς λόγους και κί-

νητρα να δημιουργήσουν ώστε να φέρουν εκατομμύρια επισκέπτες στην Ελλάδα.

Άκουσα μάλιστα και ενστάσεις πάνω στο συγκεκριμένο ζήτημα και αναρωτιέμαι σε τι συνίστανται. Αλήθεια, υπάρχει η λογική που λέει, κόντρα στην κοινωνική δικαιοσύνη, κόντρα στο αίσθημα δικαίου που πρέπει να υπάρχει σε κάθε χώρα, ότι τα αεροδρόμια αυτά πρέπει να τα πληρώνουν αυτοί που τα επισκέπτονται, δηλαδή οι χρήστες και δεν πρέπει να πληρώνει, ενδεχομένως, το αεροδρόμιο της Ρόδου ή το αεροδρόμιο της Κρήτης ο συνταξιούχος του Έβρου; Με ποια λογική; Με ποια λογική, δηλαδή, ζητάμε να χρησιμοποιούνται δημόσιες υποδομές και να πληρώνονται από πολίτες που δεν φταίνε;

Αυτό δεν λέγεται κοινωνική δικαιοσύνη. Αυτό λέγεται μια ισοπεδωτική, πελατειακή λογική που κατέστρεψε την Ελλάδα τόσα χρόνια. Αυτό κατέστρεψε τη χώρα, δηλαδή η αντίληψη μιας πελατειακής λογικής ότι είμαστε όλοι για όλα, με αποτέλεσμα να αδικούμε τους ανθρώπους και κυρίως να αδικούμε τους φτωχούς.

Είμαι, λοιπόν, περήφανος γιατί επί των ημερών μου έγινε μια πολύ μεγάλη προσπάθεια, διαμορφώσαμε το θεσμικό πλαίσιο, προετοιμάσαμε τον διαγωνισμό και τελικώς βγήκε ένα πολύ καλό αποτέλεσμα με διαφάνεια και νομιμότητα. Αυτό ας το γράψουμε κι ας το κρατήσουμε, διαφάνεια και νομιμότητα.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ένα πάρα πολύ σύνθετο και δύσκολο εγχείρημα στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και των νέων τεχνολογιών. Φαίνεται όμως ότι και σε αυτόν τον τομέα αποκτούμε μια εμπειρία, ένα know how. Ήδη υπογράφονται οι συμβάσεις για τη διασπορά σχεδόν σε όλες τις πόλεις της χώρας –σε σημεία που έχουν υποδείξει οι δήμαρχοι, όλοι οι δήμαρχοι της χώρας– και την εγκατάσταση στις πλατείες, σε κοινόχρηστους χώρους, wi-fi για να υπάρχει η δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης στο ίντερνετ. Η εγκατάσταση, η υλοποίηση και η εφαρμογή αυτού του έργου ξεκινάει τον Γενάρη.

Επίσης, υπογράφονται μέχρι τέλος του χρόνου οι συμβάσεις για τις ευρυζωνικές υποδομές στις αγροτικές περιοχές και στις ορεινές δυσπρόσιτες περιοχές, δηλαδή να εγκαταστήσουμε υπηρεσίες ίντερνετ σε περιοχές που είναι ορεινές, δυσπρόσιτες, σε κτηνοτροφικές μονάδες, τουριστικές κι αγροτουριστικές μονάδες, αγροτικές μεταποιητικές επιχειρήσεις. Έτσι και θα προσφέρουμε κοινωνικό έργο στους ανθρώπους που είναι απομονωμένοι και ανάπτυξη χρησιμοποιώντας αυτές τις υποδομές.

Σε ό,τι αφορά τις αστικές συγκοινωνίες, θέλω να πω δυο λόγια: Είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα –επιτρέψτε μου να πω– άσκησης πολιτικής. Να ορίσουμε το πεδίο της πολιτικής, λοιπόν, το πεδίο άσκησης της πολιτικής. Είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα οι συγκοινωνίες καταμεσής της κρίσης. Επτά χιλιάδες εργαζόμενοι έκαναν πέρυσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έξι μήνες απεργία σχεδόν.

Διοικήσεις στις επιχειρήσεις. Σήμερα έχουν κάνει συλλογικές συμβάσεις εργασίας όλοι. Διοικήσεις κι εργαζόμενοι είναι σε καθεστώς πλέον κοινωνικής, εργασιακής ειρήνης με πλήρεις συλλογικές συμβάσεις, με συναίνεση. Τι κάνουν; Εξυγιαίνουν τις εταιρείες, μείωσαν τα κόστη, μειώνουν κάθε χρόνο όλο και περισσότερο την κρατική επιδότηση.

Πρέπει να σας πω ότι η εταιρεία του μετρό, του τραμ και του ηλεκτρικού, πλέον, είναι μια εταιρεία ετησίως κερδοφόρα. Δεν παίρνει, δηλαδή, χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό. Έχει και κάποια κέρδη κατά χρήση. Αυτές οι εταιρείες λοιπόν, μαζί με την εταιρεία των λεωφορείων, μεταφέρουν ενάμισι εκατομμύριο πολίτες καθημερινά. Και κάθε μέρα που περνάει βελτιώνουμε τις υπηρεσίες. Μείωσαν –όχι εγώ, οι εργαζόμενοι και οι διοικήσεις– τις τιμές των εισιτηρίων και με 1 ευρώ ταξιδεύεις σε όλο το Λεκανοπέδιο όλη τη μέρα, με όλα τα μέσα ή με μισό ευρώ, αν είσαι σπουδαστής, συνταξιούχος ή ανήκεις σε άλλη ειδική κατηγορία πολιτών.

Αυτό είναι, λοιπόν, το πεδίο άσκησης της πολιτικής. Νομίζω ότι πολλά από τα υπόλοιπα πράγματα που κάνουμε, δεν ακουμπάνε κανέναν και δεν αγγίζουν τους πολίτες στη ζωή τους, στην καθημερινότητά τους.

Όσον αφορά στο μετρό της Αθήνας, έχει κατασκευαστεί περίπου το 1/3 του έργου από το Χαϊδάρι μέχρι τον Πειραιά. Ήδη

αυτήν τη στιγμή προχωρούν οι διαδικασίες της κατασκευής του πάρα πολύ γρήγορα. Στο πολύπαθο έργο του μετρό της Θεσσαλονίκης έχουμε εξελίξεις. Θα το «καθαρίσουμε» και αυτό και θα το προχωρήσουμε, γιατί το έχει ανάγκη η πόλη. Η «ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α.Ε.» δημοπρατεί σε λίγες μέρες τη νέα γραμμή από το Γαλάτσι μέχρι του Ζωγράφου και του Γουδή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα προηγουμένως έναν συνάδελφο ο οποίος ρώτησε τι προτάσσουμε, το εθνικό συμφέρον, το συμφέρον της χώρας ή τις προσωπικές μας επιδιώξεις; Λίγο-πολύ εμφανίστηκε ως αποκλειστικός εκπρόσωπος των συμφερόντων της χώρας. Αυτό είναι πάρα πολύ επικίνδυνο, όπως καταλαβαίνετε, διότι οδηγεί σε άλλου είδους συμπεριφορές, αυταρχικές, στις πολιτικές της αυθεντίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το δεύτερο που θέλω να τονίσω είναι το εξής. Θα ήθελα να θυμίσω, σε ορισμένες πλευρές της Αίθουσας αυτής, ότι τον Μάρτιο έχουμε εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Έτσι λέει το Σύνταγμα. Μάλιστα, προηγουμένως άκουσα ότι πρέπει να προστατεύεται κατ' αυτήν την έννοια το συμφέρον της χώρας. Έτσι είναι;

Έχουμε, λοιπόν, εκλογές Προέδρου της Δημοκρατίας, δεν έχουμε εθνικές εκλογές. Κάποιοι ανακάλυψαν ότι εκτός από τα μνημόνια είναι ώρα να σκίσουμε το Σύνταγμα και τους θεσμούς. Είναι έτσι; Αυτό θέλει η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή; Αυτό ζητάει η Ελλάδα;

Εγώ έκανα μία πρόταση πριν από λίγο καιρό, τον Σεπτέμβριο, να καθίσουμε και να βρούμε συναινετικές λύσεις σε ό,τι αφορά έναν Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο οποίος θα εκπροσωπεί επάξια τη χώρα στο εξωτερικό, με κύρος, θα είναι υπέρ των αλλαγών στη χώρα και θα εκπροσωπεί την εθνική και λαϊκή ενότητα. Δεν θέλετε και δεν θέλετε, επειδή θέλετε να σκίσετε και το Σύνταγμα εκτός από το μνημόνιο!

Γι' αυτό, λοιπόν, πιστεύω ότι πρέπει να σταματήσει αυτό το οποίο άρχισε και είναι πάρα πολύ επικίνδυνο. Και τι εννοώ; Άρχισε να απευθύνεται μία απειλή εδώ μέσα περί αποστατών. Όποιος, δηλαδή, δεν συμφωνεί με μια τάση, με μία άποψη είναι αποστάτης. Θέλω να σας πω, λοιπόν, το εξής: Δεν έχετε καμμία σχέση με την αποστασία εσείς και τα ιστορικά γεγονότα εκείνης της εποχής. Με τα ιστορικά γεγονότα έχει σχέση η δημοκρατική παράταξη, η οποία εκφράστηκε εκείνη την εποχή από την Ένωση Κέντρου. Οι αποστάτες τότε υπονόμισαν και έριξαν μια λαϊκή κυβέρνηση, η οποία εξελέγη με τεράστιο ποσοστό 53% και επιχειρείτε σήμερα, χωρίς να έχετε καμμία σχέση με εκείνα τα ιστορικά γεγονότα, να τα οικειοποιηθείτε. Θα τρίζουν τα κόκαλα του Γεωργίου Παπανδρέου, ειλικρινά!

Γι' αυτό, λοιπόν, σας καλώ να υπάρξει το αυτονόητο αυτήν τη στιγμή. Το αυτονόητο είναι ένας κοινός τόπος, τον οποίο επιζητούν όλοι οι πολίτες για να υπηρετήσουμε τα συμφέροντα της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Χάρηκα ιδιαίτερα, κύριε Υπουργέ, που αναφερθήκατε στο ίντερνετ. Ξέρετε τη Χαλκιδική το ίδιο καλά με μένα. Η πιο τουριστική περιοχή, η Κασσάνδρα, η Καλλιθέα δεν έχει ίντερνετ και αυτό είναι ένα τεράστιο πρόβλημα. Ευχαριστούμε για την εξαγγελία.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ήδη προχωρούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντόπουλος για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εξελίξεις στα οικονομικά της χώρας τα τελευταία χρόνια, με σύντομους δημοσιογραφικούς τίτλους, χαρακτηρίζονται από τις σημαντικές θυσίες του ελληνικού λαού και αντίστοιχα από τις αντιπολιτευτικές φωνές για τον διωγμό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και την ακύρωση των μνημονίων.

Ζούμε μέρες αβεβαιότητας τόσο λόγω των παρατεταμένων

διαπραγματεύσεων με την τρόικα όσο και λόγω του εκβιασμού εκ μέρους της Αντιπολίτευσης να πάμε σε εκλογές, μη συναινώντας στην εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, δυναμιτίζοντας έτσι την πολιτική σταθερότητα και αποδυναμώνοντας τις προσδοκίες για τις καλές προοπτικές της ελληνικής οικονομίας και θέτοντας έτσι σε κίνδυνο την ανάκαμψη που πετύχαμε όλοι με κόπους και θυσίες.

Είναι γεγονός ότι κινδυνεύουμε να παγιδευτούμε σε «συμπληγάδες» ανάμεσα στην αβεβαιότητα σχετικά με τις προοπτικές της χώρας και τις νέες πιέσεις των δανειστών που –ας μην κρυβόμαστε– θα τις κληρονομήσει και η όποια νέα Βουλή προκύψει αν διεξαχθούν εκλογές κάτω από τις συνθήκες της ίδιας αβεβαιότητας.

Κι, όμως, υπάρχουν σημαντικά σημεία στην οικονομική πορεία της χώρας που αντανakλούν σε μεγάλο βαθμό την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, όπως είναι ο τομέας των εξαγωγών αγαθών αλλά και υπηρεσιών.

Οι εξελίξεις του εξωτερικού τομέα της ελληνικής οικονομίας κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε ετών υπήρξαν σημαντικές. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, με όρους κόστους εργασίας, αποκαταστάθηκε. Το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών που πριν από λίγα χρόνια άγγιξε το 15% του ΑΕΠ, μετατράπηκε σε μικρό πλεόνασμα ύψους 1% του ΑΕΠ το 2013 και αναμένεται ότι θα αυξηθεί το 2014 και τα επόμενα χρόνια. Η ανάκαμψη των υλικών εξαγωγών τα τελευταία τρία χρόνια ήταν αξιόλογη και η συμμετοχή τους στο συνολικό ΑΕΠ αυξήθηκε κατά περίπου 30%.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων τεσσάρων ετών οι εξαγωγές αγαθών σε ονομαστικούς όρους αυξήθηκαν συνολικά κατά 60% έναντι αύξησης 34% στις χώρες-μέλη της ζώνης του ευρώ και μάλιστα άνοιξαν και νέες αγορές για τα ελληνικά προϊόντα εκτός των παραδοσιακών, όπως η Ρωσία, η Κίνα, η Μέση Ανατολή και η Βόρεια Αφρική. Για πρώτη φορά το 2012 και το 2013 οι εξαγωγές αγαθών ήταν υψηλότερες από τις εξαγωγές υπηρεσιών, ακόμη και παρά τις εντυπωσιακές επιδόσεις που σημείωσε τα τελευταία δύο χρόνια ο τουρισμός μας.

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής στοιχεία και μελέτες για τις ελληνικές εξαγωγές τα τελευταία χρόνια από την Τράπεζα της Ελλάδος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κι όμως, αυτή η νέα εξαγωγική δύναμη της χώρας δεν φαίνεται να ενισχύεται και αγνοείται από την οικονομική πραγματικότητα και αυτό γιατί αντίθετα με τον τουρισμό και τη ναυτιλία, που είναι τα «φρούρια» των ελληνικών εξαγωγών, τα ελληνικά αγαθά δεν έχουν το brand name που τους αξίζει και χρειάζεται μια ουσιαστική πολιτική επένδυση-μεταρρύθμιση προς αυτή την κατεύθυνση, με τη συνδρομή και τη συνοχή όλων των φορέων και των εξαγωγικών συνδέσμων της χώρας, τους οποίους πρέπει να αφουγκραστούμε στα αιτήματά τους για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς τους, όπως για παράδειγμα στην κατάρτιση της εισφοράς του 0,6% του ν. 128/1975 για κάθε τραπεζική συναλλαγή τους, προκειμένου να ενισχυθεί ουσιαστικά η ελληνική πρωτογενής παραγωγή ως ουσιαστικός «μοχλός» ανάπτυξης της οικονομίας μας.

Αναφέρω ενδεικτικά ότι η στενή σχέση μεταξύ ανταγωνιστικότητας και εξαγωγικής επίδοσης «έσπασε», σύμφωνα με τα στοιχεία που κατέθεσε πριν από δυο μέρες ο Δημήτρης Μαλλιαρόπουλος ως εκπρόσωπος της Τράπεζας της Ελλάδος το 2009. Ενώ η ανταγωνιστικότητα κόστους εργασίας στο διάστημα 2010-2013 αυξήθηκε κατά 25%, οι εξαγωγές αυξήθηκαν μόνο κατά 5% περισσότερο από τις εξαγωγές της Ευρωζώνης. Τα αίτια θα πρέπει να αναζητηθούν στην έλλειψη ρευστότητας και τραπεζικού δανεισμού, στην αβεβαιότητα και το αρνητικό επενδυτικό κλίμα. Γνωρίζετε με τι επιτόκιο δανείζονται οι ελληνικές εξαγωγικές επιχειρήσεις και με τι επιτόκιο δανείζονται αντίστοιχες εξαγωγικές επιχειρήσεις σε άλλες χώρες της Ευρωζώνης.

Άλλωστε, η ίδια υψηλή αβεβαιότητα σε σχέση με τις προοπτικές της χώρας επηρέασε αρνητικά τον τουρισμό ως τα μέσα του

2012, οδήγησε σε εκροή καταθέσεων και αδυναμία του τραπεζικού συστήματος να στηρίξει την πραγματική οικονομία, ενώ μείωσε σημαντικά τις επενδύσεις και κατά συνέπεια και το παραγωγικό δυναμικό του εξαγωγικού τομέα.

Ευτυχώς, το κλίμα άλλαξε τα δύο τελευταία χρόνια χάρη στην πολιτική σταθερότητα που υπήρξε και στην οποία πίστεψαν οι αγορές και φάνηκαν τα αποτελέσματα.

Η εξωστρέφεια, οι επενδύσεις και η πολυπόθητη ανάπτυξη, όμως -για να επανέλθω στην αρχική μου τοποθέτηση- δεν θα ευοδωθούν ποτέ μέσα στο κλίμα της πολιτικής αβεβαιότητας και αστάθειας που δημιουργεί μόνο αρνητικές προοπτικές για τους επενδυτές, τους δανειστές και τις αγορές. Για να αποφευχθεί αυτός ο σκόπελος θα πρέπει όλοι μας να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να μην επιτρέψουμε να δημιουργηθούν νέες συνθήκες αβεβαιότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εξαιρετικά επιτακτικό και επίκαιρο να αναφερθούμε και στα γεγονότα που συμβαίνουν σήμερα έξω από αυτή την Αίθουσα. Κατανοώ την προσπάθεια ετερόκλητων κύκλων να επενδύσουν και να καρπωθούν τη συμβολοποίηση της υπόθεσης Ρωμανού, εκμεταλλευόμενοι την παθολογία του σφαιρικού μας συστήματος, που κατά κοινή ομολογία έχει παραμείνει στάσιμο και τυφλό, σε μία κοινωνία που τρέχει και βλέπει μπροστά. Γι' αυτό χρειάζεται να ληφθεί πρωτοβουλία. Χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Όμως, θέλω να υπενθυμίσω ότι με τους ανέμους που σπέρνουν σήμερα κάποιος, τόσο εύκολα αύριο -ίσως, κυριολεκτικά αύριο- θα κληθούμε όλοι να θερίσουμε θύελλες. Και τότε κανένας δεν θα έχει δικαίωμα να σφυρίζει αδιάφορα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω τον τακτικό προϋπολογισμό του 2015, όχι επειδή μου το επιβάλλουν λόγοι κομματικής πειθαρχίας, αλλά επειδή στο μέσο περίπου της θητείας αυτής της δικομματικής Κυβέρνησης είναι αρκετά πλέον τα σημεία ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας στους διεθνείς οικονομικούς κύκλους και σε έναν χρόνο περίπου θα είναι ορατά και στα ελληνικά νοικοκυριά.

Τη στιγμή που διαπραγματευόμαστε όσο πιο σκληρά γίνεται με την τρόικα για να πετύχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, δεδομένων των προκαταλήψεων των δανειστών μας, που πολλές φορές οδηγούν το πλοίο στα βράχια για να μας σώσουν από τη θαλασσοταραχή, εμείς οι Έλληνες Βουλευτές έχουμε υποχρέωση με την υπερψήφισή του προϋπολογισμού του 2015 να στείλουμε προς την τρόικα το δικό μας μήνυμα, ότι περάσαμε ως χώρα και άλλες θαλασσοταραχές στο παρελθόν, αλλά δεν πέσαμε στα βράχια.

Θα τα καταφέρουμε και αυτή τη φορά με εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση Σαμαρά, μια Κυβέρνηση που ξέρει πολύ καλά ότι και μόνο η ιδέα ότι μπορεί να γίνει κάποιος άλλος είδους διαπραγμάτευση -συμβατή με την παραμονή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωζώνη- είναι μία χίμαιρα, εκτός κι αν κάποιος τρέφονται με το να κυνηγούν χίμαιρες. Αναφέρομαι σε όλους αυτούς που έχουν την τάση να ρουφούν τον αέρα της φαντασίας πριν βουτήξουν στα αβυσσαλέα ύδατα των ουτοπιστικών αναζητήσεών τους. Καλή είναι η φαντασία, αλλά μόνο χέρι-χέρι με τη λογική μπορούν να διαλύσουν τα νέφη της αβεβαιότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Η λογική είναι αυτή που πρέπει να οδηγήσει όλους, τόσο εντός αυτής της Αίθουσας, αλλά και τον ελληνικό λαό που μας παρακολουθεί, να μην γκρεμίσουμε με μία κίνηση όσα με τόσους κόπους και θυσίες χτίσαμε τα τελευταία χρόνια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Έχει ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της

Νέας Δημοκρατίας. Ξέρετε ότι έχετε...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Για τρία λεπτά μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Προφανώς θέλετε την πρωτολογία σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι, έχει προκύψει ένα σοβαρό πολιτικό θέμα. Θέλω τον λόγο για τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα κάνετε χρήση της τριτολογίας σας για τρία λεπτά.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ενώ όλα τα κόμματα και όλοι έχουμε ζητήσει να υπάρχει αυτοσυγκράτηση λόγω των ημερών, δυστυχώς πριν από λίγες ώρες συνέβη ένα γεγονός, το οποίο θέλουμε να καταγγείλουμε. Επιθυμούμε να τοποθετηθούν και τα άλλα κόμματα της Βουλής και προφανώς να καταδικάσουν αυτό το απίστευτο γεγονός που έχει συμβεί.

Η Ε' ΕΛΜΕ, δηλαδή των καθηγητών, απευθύνει ένα γράμμα, εκ μέρους της Γενικής της Συνελεύσεως, προς τους μαθητές εν όψει της αυριανής ημέρας.

Διαβάζω μερικά πράγματα από αυτό το έγγραφο, γιατί είναι μεγάλο. Γράφει: «Ο έφηβος Νίκος Ρωμανός διάλεξε έναν δικό του προσωπικό τρόπο να συγκρουστεί με ένα κράτος δολοφόνων που τροφοδοτείται από μία κοινωνία απάθειας, αδιαφορίας και συνενοχής».

Λίγο παρακάτω λέει: «Όλο αυτό το διάστημα της φυλάκισης και των κακοποιήσεων ο Νίκος αρνήθηκε να προσκυνήσει. Κράτησε ψηλά το κεφάλι. Αντιστάθηκε. Έφτυσε στα μούτρα τους βασανιστές του και τους πολιτικούς τους προϊστάμενους που φτάνουν μέχρι και τον "αγωνιστή" -σε εισαγωγικά- Πρόεδρο της σημερινής Δημοκρατίας».

Διαβάζω λίγο παρακάτω: «Έτσι το κράτος δολοφόνων αποφάσισε έξι χρόνια μετά τη δολοφονία του φίλου του Αλέξη να οδηγήσει και τον Νίκο στο θάνατο, απορρίπτοντας την αίτησή του».

Παρακάτω καλούν τα παιδιά σε εξέγερση. Διαβάζω: «Η στάση του κράτους απέναντι στον Νίκο Ρωμανό συμβολίζει με το πιο χαρακτηριστικό τρόπο τη στάση του συστήματος που αυτό το κράτος εκπροσωπεί απέναντι στη σημερινή νεολαία, σε εσάς, στα παιδιά μας».

Κύριε Πρόεδρε, αναφέρομαι και κάνω ιδιαίτερη έκκληση στον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ είναι στέλεχος του και ήταν υποψήφιος Ευρωβουλευτής, ο κ. Κοτσιφάκης.

Και λίγο παρακάτω λέει: «Φίλοι μαθητές, βοηθήστε να σωθεί ο Νίκος και να κερδίσει το στοιχειώδες, ίδιο με το δικό σας, δικαίωμα στη μόρφωση και τη ζωή. Όταν η τυραννία είναι νόμος, η εξέγερση δεν είναι απλά ο τρόπος ζωής που έχει το περισσότερο νόημα. Όπως διδάσκουν ο Αρμόδιος και ο Αριστογείτονας, γίνεται καθήκον».

Κύριε Πρόεδρε, αναφέρομαι στους καθηγητές της Ε' ΕΛΜΕ οι οποίοι είναι δημόσιοι υπάλληλοι που έχουν ορκιστεί πίστη στο Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους.

Καταθέτω το έγγραφο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Αδωνίς Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι καθηγητές, λοιπόν, καλούν τους μαθητές να φτύνουν τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας -τον οποίο θεωρούν «δήθεν αγωνιστή»- χαρακτηρίζουν το κράτος, στους νόμους του οποίου έχουν ορκιστεί πίστη, ως «κράτος δολοφόνων» και καλούν τους νέους, δηλαδή τους μαθητές τους, σε εξέγερση εναντίον αυτής της τυραννίας και του κράτους δολοφόνων. Και όλα αυτά μια μέρα πριν την επέτειο του θανάτου του Γρηγορόπουλου και ενώ όλα τα κόμματα της Βουλής έχουμε κάνει έκκληση για ψυχραιμία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Θέτουμε, λοιπόν, αυτό το θέμα ενώπιον της Βουλής και ζητάμε από όλα τα κόμματα της Βουλής να καταδικάσουν φυσικά το εν

λόγω ψήφισμα, το οποίο αποτελεί ντροπή στη σελίδα της ελληνικής εκπαιδευτικής κοινότητας και φυσικά καλούμε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Βούτση... **ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Κύριε Βούτση, επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν υπάρχουν τέτοια. Θέλετε να υπογράψω ότι είμαι εγώ Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος; Σημμένες καταστάσεις μέσα στη Βουλή; Προβοκάτσιες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με συγχωρείτε, κύριε Βούτση. Αφήστε τον κ. Γεωργιάδη να ολοκληρώσει.

Ολοκληρώστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καλούμε, λοιπόν, τα κόμματα της Βουλής να τοποθετηθούν σ' αυτό το αίσχος, όπου καθηγητές, δημόσιοι υπάλληλοι, ορκισμένοι πίστη στο Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους, φτύνουν τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, χαρακτηρίζουν την Ελληνική Δημοκρατία ως τυραννία, καλούν τους μαθητές σε εξέγερση και ονομάζουν το κράτος της Ελλάδος, την Ελληνική Δημοκρατία, ως «κράτος δολοφόνων».

Καλούμε τον κύριο Υπουργό της Παιδείας να αναλάβει άμεσα όλα τα πειθαρχικά μέτρα –γιατί φυσικά όλα αυτά που γράφουν, επισείουν βαριές πειθαρχικές κυρώσεις– αλλά κυρίως καλούμε τα κόμματα της Βουλής και ιδίως τον ΣΥΡΙΖΑ –του οποίου ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ αποτελεί κομματικό του στέλεχος και υποψήφιο Ευρωβουλευτή– να καταδικάσουν απερίφραστα αυτό το πραγματικό αίσχος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε, κύριε Γεωργιάδη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μισό λεπτό, κύριε Βούτση. Ζητάτε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν είστε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν πειράζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ξέρετε καλύτερα και από εμένα –και μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση– ότι θα έρθει ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Τι λέτε, κύριε Πρόεδρε; Δεν υπάρχουν αυτά! Τι λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με συγχωρείτε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δώστε του τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, και ένας Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ να ήταν μέσα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Βούτση, μην ανησυχείτε και θα σας δώσω τον λόγο. Μην ανησυχείτε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Φτιάξαμε παράσταση για τα δελτία των 20.00'! Δεν περνάνε αυτά! Καταλάβετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Βούτση, μην ανησυχείτε και θα σας δώσω τον λόγο. Μην ανησυχείτε! Σας παρακαλώ, να καθίσετε κάτω και μην εκνευρίζεστε!

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε του τον λόγο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εγώ οφείλω να εφαρμόζω τον Κανονισμό, κάτι που ξέρετε καλά, όπως το ξέρετε και εσείς, κύριε Παφίλη.

Λέω, λοιπόν, ότι εκ του Κανονισμού, οι μόνοι που έχουν δικαίωμα διακοπής –να πάρουν, δηλαδή, τον λόγο– είναι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Και αυτό είναι κάτι που γνωρίζετε όλοι.

Παρ' όλα αυτά και με τη συναίνεση του Σώματος –εφόσον το Σώμα εγκρίνει, γιατί εγώ δεν μπορώ να αυθαιρετώ– και εφόσον ζητάτε τον λόγο, κύριε Βούτση, θα σας δώσω τον αντίστοιχο χρόνο, δηλαδή τρία λεπτά.

Κύριε Βούτση, θα πρέπει να είμαστε συνεπείς με την τήρηση του Κανονισμού και όλα θα πάνε ομαλά.

Έχετε, λοιπόν, τον λόγο για τρία λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν θα αντιδικήσουμε διαδικαστικά, κύριε Πρόεδρε, διότι τα πράγματα είναι πιο σοβαρά, είτε έτσι είτε αλλιώς.

Το μεσημέρι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Παναγιώτης Λαφαζάνης κατήγγειλε την απίστευτη αστυνομοκρατία που έχει εφαρμοστεί στην Αθήνα, με αφορμή την επίσκεψη Νταβούτογλου, από τους κυρίους, από την Κυβέρνηση, με εκατό προληπτικές συλλήψεις, οι οποίες είχαν γίνει μέχρι το μεσημέρι για τη δημιουργία ενός κλίματος εν όψει και της αυριανής ημέρας. Γίνεται, λοιπόν, κάθε προσπάθεια από αρκετές πλευρές, μπροστά στα αδιέξοδά τους, να δημιουργήσουν ένα κλίμα το οποίο θα είναι κλίμα σύγκρουσης και το οποίο θα πρέπει να αποφευχθεί.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας μία ώρα πριν από τα δελτία των 20.00' έδωσε τη σημερινή του εκδοχή για τη λειτουργία του Κοινοβουλίου –δεν λέω παράσταση– φέρνοντας ένα κείμενο το οποίο προφανώς δεν το έχουμε υπ' όψιν μας. Όμως, από την ώρα που είναι υπογεγραμμένο –εάν είναι υπογεγραμμένο– από συνδικαλιστικό όργανο, μπορεί προφανώς το ίδιο το συνδικαλιστικό όργανο, ο ίδιος ο θεσμός που το έχει υπογράψει, να αναλάβει την ευθύνη του ή να διαλεχθεί με τον κ. Γεωργιάδη ή με οποιονδήποτε άλλον. Το ζήτημα είναι ότι πρόκειται για μία πρόκληση, για μία κλιμάκωση έντασης.

Θα υπενθυμίσω στον κ. Γεωργιάδη ότι αύριο δεν είναι τα έξι χρόνια από τον θάνατο του Αλέξη Γρηγορόπουλου, αλλά από τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Συνειδητά δεν το λέτε «δολοφονία», κάπου έπαθε το παιδί αυτό κάτι –χτύπα ξύλο– δεν άντεξε ίσως η καρδιά του και πέθανε. Και για όλα, όμως, αυτά τα συμβάντα επί χρόνια έχετε το δικό σας αφήγημα, τη δική σας άποψη και την προσωπική –ενδεχομένως και της παράταξής σας– που μπορείτε να την εκθέτετε.

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο επί προσωπικού!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Εμείς να πέσουμε σε αυτό το επίπεδο της αντιπαράθεσης για να υπάρξει σήμερα μία όξυνση, η οποία θα κυριαρχήσει επάνω στη συζήτηση του προϋπολογισμού –επαναλαμβάνω– για τα δελτία των 20.00', έχουμε την εμπειρία και τη σωφροσύνη να μη το κάνουμε. Και δεν θα το κάνουμε. Εδώ είμαστε όλοι, παρόντες και κρινόμενοι.

Η συνεχής αναφορά στον ΣΥΡΙΖΑ, έτσι ώστε να επανέλθει στην περίφημη στρατηγική των δύο άκρων για άλλους που τους έχουν βάλει μέσα και για άλλους, οι οποίοι προβλέπουν να μπουκνέει μέσα, αυτά δεν περνάνε εδώ πέρα. Η δημοκρατία, τα κινήματα, οι εκδηλώσεις που θα γίνουν αύριο –που πιστεύουμε πως θα είναι μαζικές και ειρηνικές– θα δώσουν την απάντησή τους σε αυτό το κλίμα.

Παραμένω σε αυτό. Δεν κάνω οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία προθέσεων ή οποιαδήποτε άλλη επιτίμηση. Θεωρώ όμως, πως η επιλογή γι' αυτή τη στημένη συζήτηση, η οποία θα συνεχιστεί προφανώς, δεν είναι προς όφελος της δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και επαναλαμβάνω, το μεσημέρι έμεινε αναπάντητο –διότι τι να απαντήσει κανείς– το θέμα που έθεσε ο Παναγιώτης ο Λαφαζάνης για το τι συμβαίνει στην Αθήνα αυτές τις ώρες. Έχουν απαγορεύσει και τις εκδηλώσεις μέχρι αύριο στις 15.00' το μεσημέρι. Σας λέω, όμως, από το Βήμα της Βουλής, ότι εμείς αύριο στις 13.00' το μεσημέρι –όχι η ΕΛΜΕ, κύριε Γεωργιάδη– όλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ –και η ΕΛΜΕ και η ΟΛΜΕ και όλοι αυτοί που καλούνε στα Προπύλαια– θα είμαστε εκεί.

Εσείς στις 15.00' η ώρα και στις 17.00' και στις 19.00' κάντε όποια απαγόρευση θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Βούτση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Είναι παράνομη, αντισυνταγματική, διχαστική. Και πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί σε τέτοιους καιρούς, όταν εσείς λέτε ότι «μας πιέζουν και από το εξωτερικό», «υπάρχουν για τη χώρα και την πατρίδα...». Πρέπει να ξέρουμε να σώζουμε εαυτούς, αλλήλους, τη δημοκρατία και ει δυνατόν, κύριε Γεωργιάδη– και την ψυχή μας και την υστεροφημία μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας ευχαριστούμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Είναι δεκαπέντε οι ΕΛΜΕ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μισό λεπτό, κύριε Γεωργιάδη. Θέλετε τον λόγο επί προσωπικού;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε. Ο κ. Βούτσης αναφέρθηκε σε εμένα, στο όνομά μου και μου απηύθυνε κατηγορίες. Θα ήθελα να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Πείτε τον λόγο του προσωπικού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λοιπόν, κύριε Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά και είναι φόνος. Απεφάνθη δικαστήριο που καταδίκασε τους δολοφόνους, τον δολοφόνο, για ανθρωποκτονία. Άρα δεν περιμένουμε από εσάς να μάθουμε.

Οι νόμοι της Ελληνικής Δημοκρατίας είναι αυτοί που συνέλαβαν τον δολοφόνο και τον καταδίκασαν, αυτοί οι νόμοι, αυτής της δημοκρατίας, που οι δικοί σας κομματικοί εγκάθετο τη χαρακτηριστική «τυραννία» και που εκπροσωπείται από αυτόν τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, που οι δικοί σας κομματικοί φίλοι λένε, «θέλουμε να τον φτύνουμε».

Σας είπα, λοιπόν, και σας ζήτησα, κύριε Βούτση, να καταδικάσετε ένα κείμενο, που εάν δεν το ξέρετε, μπορείτε να το ζητήσετε και να το διαβάσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Να μοιραστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Το άκουσε ο κ. Βούτσης!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επίσης, δεν έχει διαψευστεί από την ΕΛΜΕ, με την οποία συνομίλησα εγώ στο ραδιόφωνο και το παραδέχθηκε ότι είναι όντως δικό τους το κείμενο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Σήμερα όλη την ημέρα με αυτό ασχοληθήκατε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα, κύριε Βούτση, εάν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί σήμερα να καταδικάσει αυτό το κείμενο, το οποίο χαρακτηρίζει την Ελληνική Δημοκρατία «τυραννία», τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας «αγωνιστή» και καλεί τους μαθητές σε εξέγερση, τότε όλα τα άλλα που είπατε περί δήθεν ηρεμίας και ειρηνικών διαδηλώσεων είναι καθαρή υποκρισία.

Αν έχετε, λοιπόν, εσείς ψυχή και θάρρος να σηκωθείτε και να καταδικάσετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και να πάρετε και τον κομματικό σας φίλο, τον κ. Κοτσιφάκη,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...που τον είχατε υποψήφιο Ευρωβουλευτή, να τον ρωτήσετε αν και αυτός θα καταδικάσει αυτό το σημερινό αίσχος!

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν υπάρχει προσωπικό, κύριε Γεωργιάδη, με την έννοια ότι πολιτικές απόψεις κατατέθηκαν. Τώρα αν θα απαντήσει ή δεν απαντήσει ο κ. Βούτσης, είναι δικαίωμά του.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σιγά μην απαντήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Είσαι καλά; Εμείς έχουμε αγώνες εναντίον της τυραννίας, όλη μας η παράταξη. Σιγά τώρα να μη δίνουμε στον κ. Γεωργιάδη πιστοποιητικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Παφίλη, μισό λεπτό.

Θα ήθελα να κάνω έκκληση κι εγώ να σεβαστούμε πριν από όλους τις κρίσιμες στιγμές που έχουμε μπροστά μας και να μη ρίχνουμε λάδι στη φωτιά.

Δεύτερον, υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι πρέπει να μιλήσουν. Είναι και οι Υπουργοί και θα πέσουμε εντελώς έξω στο πρόγραμμα.

Κύριε Παφίλη, υπάρχει κάτι το οποίο θέλετε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Φαντάζομαι ότι τα τρία λεπτά που θα μιλήσω δεν θα ανατρέψουν όλο το πρόγραμμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εσείς κατά παράβαση του Κανονισμού...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν είναι παραβίαση του Κανονισμού. Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και μπορώ να έχω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συγγνώμη, εσείς έχετε δίκιο. Με συγχωρείτε. Έχετε απόλυτο δίκιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ας μη γινόμαστε τυπολάτρες. Συνηθίζεται όταν δεν είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος μέσα στην Αίθουσα, να δίνεται ο λόγος ακόμα και σε έναν Βουλευτή, όταν προκύψει ένα θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εσείς μπορεί να μην είστε τυπολάτρες. Όμως, ο Πρόεδρος πρέπει να τηρεί τον Κανονισμό και το ξέρετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Βεβαίως και έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατ' αρχάς, θα έλεγα ότι οι εντυπώσεις και όλη αυτή η συζήτηση που αφορά και τα δελτία των 20.00', αλλά και γενικότερα, δεν είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να υπάρχει αυτή τη στιγμή.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά το συγκεκριμένο θέμα, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει τοποθετηθεί επανειλημμένα. Επισκεφθήκαμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης και καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις. Θεωρούμε ότι η Κυβέρνηση πρέπει να βρει άμεσα έναν τρόπο και να λύσει το θέμα. Υπάρχουν τρόποι. Είναι κρίσιμο και πρέπει να αναλάβει και την πολιτική ευθύνη.

Σε ό,τι αφορά τα έγγραφα: Συγγνώμη, κύριε Γεωργιάδη, «αυτά είναι από τα έγγραφα» που λέμε και στο χωριό μου. Δηλαδή, όποιο έγγραφο βγαίνει, θα βγαίνουμε εδώ και θα παίρνουμε θέση αν το καταδικάζουμε ή αν συμφωνούμε; Τις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας τις ξέρετε άπαντες για αυτά τα θέματα: Οργανωμένο, μαζικό, λαϊκό κίνημα με στόχους κ.λπ., περιφρουρημένο. Είναι γνωστή η στάση του κάθε κόμματος. Τι θα κάνουμε εδώ δηλαδή; Τον σχολιαστή των δελτίων που βγάζει οποιοδήποτε συνδικαλιστικό όργανο; Ας φέρουμε κι εμείς καμμία εικοσαριά εδώ άλλους που λένε τα ανάποδα και να σας ρωτήσουμε τι θέση παίρνετε.

Νομίζω ότι αυτό δεν έχει καμμία σχέση, το αν θα καταδικάσουμε ή όχι. Δημιουργεί λανθασμένες εντυπώσεις γιατί είναι γνωστές οι θέσεις των κομμάτων.

Εμείς, λοιπόν, καλούμε την Κυβέρνηση κατ' αρχάς να πάρει άμεση πρωτοβουλία για να αφαιρέσει προσχήματα –θα πάω σε ακραία περίπτωση, που δεν είναι έτσι- και να λύσει αυτό το θέμα.

Καλούμε τους εργαζόμενους την Κυριακή στις 17.30', όπου θα ψηφίζεται ο προϋπολογισμός, στην Ομόνοια σε ένα μεγάλο συλλαλητήριο. Τους καλούμε και για το ασφαλιστικό συνολικά. Άλλωστε θα έχουμε και εκείνη τη βδομάδα κινητοποιήσεις. Τους καλούμε να μην πέσουν στην παγίδα του αποπροσανατολισμού και σε διάφορα σχέδια που μπορεί να εξυφανθούν από κρατικούς, παρακρατικούς και άλλους μηχανισμούς και τα οποία ίσως να έχουν τη συναίνεση άλλων δυνάμεων. Και δεν εννοώ από εδώ μέσα, εννοώ γενικότερα. Καλούμε τους εργαζόμενους να περιφρουρήσουν τις κινητοποιήσεις και να βάλουν στο στόχαστρο αυτή την πολιτική της Κυβέρνησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικά που κάνει τη ζωή τους κυριολεκτικά κόλαση.

Επαναλαμβάνουμε για τρίτη φορά ότι η Κυβέρνηση πρέπει άμεσα να βρει λύση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δελτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι ένα μέλη από την Ομοσπονδία Συλλόγων Ελλάδας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

‘Ηρθε η σειρά σας, κύριε Κουίκ. Έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.
ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κύριε Πρόεδρε, θα αναγκαστώ να πάρω και ένα λεπτό εξτρά για το θέμα που τέθηκε. Σας παρακαλώ. Δεν θα το αφήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε έξι λεπτά, κύριε Κουίκ.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Μπορεί να είναι έξι λεπτά, αλλά αν δεν μιλήσω, θα μου λένε ότι δεν μιλάω για το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μπορούσατε να λάβετε τον λόγο και εσείς όπως οι άλλοι. Εν πάση περιπτώσει.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Όχι, δεν είμαι Κοινοβουλευτικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει. Κατά παρέκκλιση θα σας δοθεί και εσάς ο χρόνος. Αρκεί αυτό τώρα να μη γίνει αφορμή...

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Απλά και μόνο θέλω να πω ότι δεν θα αλλάξουμε την ατζέντα της ημέρας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μισό λεπτό. Δεν το λέω για εσάς. Λέω να μη γίνει αφορμή αυτό, ώστε όλοι να ζητούν να μιλήσουν γι' αυτό το θέμα. Σαν εκπρόσωπος του κόμματος θα μιλήσετε.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: ...επειδή έτσι το σκέφθηκε η προπαγάνδα από τη μία πλευρά. Από την άλλη, όμως, οφείλω να κάνω δύο ξεκάθαρες τοποθετήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ωραία, σαν εκπρόσωπος του κόμματος μπορείτε να τοποθετηθείτε.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Η μία πλευρά δεν θα πυροδοτεί και η άλλη πλευρά θα φροντίζει να φτιάχνει σωστή παιδεία.

Επίσης, καλώ την Κυβέρνηση να μου απαντήσει τι έγινε με εκείνο τον λυκειαρχή της Γ' λυκείου στην Άρτα που απειλούσε τα παιδιά που είναι σε κατάληψη ή σε κινητοποιήσεις –διαφωνώ με τις καταλήψεις και τις κινητοποιήσεις, το ξεκαθαρίζω– ότι όποιος έχει γονέα δημόσιο υπάλληλο, θα πάει σε διαθεσιμότητα. Ακόμα δεν έχω πάρει απάντηση από την Κυβέρνηση.

Ηρεμία, όμως, αύριο. Μην ξαναζήσουμε τα του 2008, που δεν ξέρω αν θα βολέψουν τελικά κάποιους που θέλουν να δημιουργήσουν ανωμαλία στη χώρα.

Όλα αυτά συμβαίνουν, την ώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που έχουμε την επίσκεψη του νεοσθωμανιστή Νταβούτογλου εδώ στην Αθήνα. Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες διαφωνήσαμε. Και αυτό το είπαμε και στο Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής. Και το είπα και δημόσια ο Πρόεδρος μας, Πάνος Καμμένος με δήλωση του.

Διαφωνούμε με αυτήν τη διπλωματική ενδοτικότητα που αντιμετωπίζουμε την Άγκυρα, την ώρα που γίνονται συνεχείς παραβιάσεις του εναέριου χώρου, την ώρα που κάνει βόλτες ο στόλος ο τουρκικός μέχρι το Σούνιο, την ώρα που παρενοχλείται το Σινούκι που μετέφερε τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, την ώρα που κάνει προκλητικές δηλώσεις ο Νταβούτογλου είκοσι τέσσερις ώρες πριν έρθει εδώ και λέει όχι, κύριοι, το «Μπαρμπαρός» δεν θα φύγει από χωρικά ύδατα της Κύπρου, αν δεν σταματήσει η Κυπριακή Δημοκρατία –δεν το είπα έτσι– αν δεν σταματήσει η Κύπρος, τις έρευνες του φυσικού αερίου.

Εκβιασμοί, εκβιασμοί, εκβιασμοί. Και εμείς, θα έπρεπε να δείξουμε διπλωματική σκληρότητα και να πούμε: «Όχι, κύριοι, ματαιώνουμε τις συνομιλίες. Δεν έρχεστε. Θα βρούμε άλλο χρόνο, όταν θα συνέλθετε».

Μιλάμε, μάλιστα, για μια χώρα, η οποία έχει ακόμα σε ισχύ το *casus belli*. Και μιλάμε για μια χώρα η οποία μας φορτώνει συνεχώς με μετανάστες. Μιλάμε για μια χώρα η οποία θέλει να μετατρέψει την Ελλάδα σε μουσουλμανικό προτεκτοράτο με μουσουλμάνους υπηκόους. Μιλάμε για μια χώρα που στέλνει τον Νταβούτογλου σήμερα για να μιλήσει –λέει– και για το θέμα το μεταναστευτικό, που δεν θέλει να το λύσει η «μερκελοποιημένη» Ευρώπη. Μιλάμε για μια χώρα, για την Τουρκία, που «παίζει μπάλα» με τον Νύσσης και που ήταν η πρώτη με τον Νταβούτογλου –κατά σύμπτωση τότε ήταν Υπουργός Εξωτερικών, σήμερα είναι Πρωθυπουργός– που έτρεξε στην κυβέρνηση του νεοναζι της Ουκρανίας. Πάλι καλά που διπλωματικά έβαλε μια φραγή η

Αθήνα στην πρόθεση Νταβούτογλου να πάει στη Θράκη.

Αναρωτιέμαι: Στις κατ' ιδίαν συζητήσεις που θα γίνουν εδώ μεταξύ Πρωθυπουργού και Νταβούτογλου θα του πει κάτι για τη Θράκη; Θα του πει ότι θα σταματήσουν τα παιχνίδια με τη Θράκη; Θα του υπενθυμίσει την ελληνικότητα της Θράκης; Θα του μιλήσει για τους Έλληνες πολίτες, για τους πολίτες Πομάκους Έλληνες, για τους πολίτες Ρομά Έλληνες; Θα του πει άραγε ο Έλληνας Πρωθυπουργός του νεοσθωμανιστή Νταβούτογλου ότι θα πρέπει να μαζέψει τον τουρκοπράκτορα πρόξενο που έχει εγκαταστήσει εκεί;

Και με την ευκαιρία, θα ήθελα να θυμίσω –σε λίγους, ελάχιστους ευτυχώς– ότι εδώ βρισκόμαστε στη Βουλή των Ελλήνων, κύριοι. Επαναλαμβάνω: Εδώ, βρισκόμαστε στη Βουλή των Ελλήνων. Δεν βρισκόμαστε στη Βουλή του τουρκικού προξενείου της Κομοτηνής. Είναι η ελληνική Βουλή. Είναι η Βουλή της πατρίδας μου, της Ελλάδας και όχι η Βουλή της Άγκυρας. Και να συνειδητοποιήσουν άπαντες ότι την παιδεία στη Θράκη την καθορίζει η ελληνική Κυβέρνηση, την καθορίζουμε εμείς εδώ, οι Έλληνες Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου και δεν μπορεί να την καθορίζουν τουρκοπράκτορες του Νταβούτογλου και του προξενείου της Κομοτηνής.

Αύριο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι του Αγίου Νικολάου. Χρόνια πολλά στους ναυτικούς μας. Έχουν μείνει μόνο εννέα χιλιάδες ναυτικοί εγγεγραμμένοι. Απίστευτο! Και κατεβαίνει η μία ελληνική σημαία πίσω από την άλλη. Θλιβερό! Χρόνια πολλά και στο Πολεμικό Ναυτικό.

Και θέλω να σφίξω το χέρι μου σε έναν Έλληνα αξιωματικό, τον Θοδωρή. Λέω έτσι το όνομά του για να σφίξω το χέρι σε όλους τους υπηρετούντες στο Πολεμικό Ναυτικό.

Μιας που είναι και ο Νταβούτογλου εδώ, να σας πω και κάτι το οποίο αφορά τον τουρισμό: Με τα e-mails εντέλλεται η ελληνική Κυβέρνηση να αυξήσει τον ΦΠΑ στα ξενοδοχεία, κάτι που, όπως αντιλαμβάνεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, δημιουργεί μια τεράστια εμπλοκή, απίστευτη ανατροπή στους ξενοδόχους για το ποιος θα πληρώσει αυτή τη διαφορά. Και θα το κάνετε. Θα ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό ο οποίος είναι «μαϊμού» προϋπολογισμός, δεν είναι ο πραγματικός, γιατί μετά θα έρθουν τα ρυθμιστικά, σε ένα άρθρο σαράντα οκτώ διαφορετικά πράγματα.

Ποιος θα πληρώσει τη διαφορά, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, με αυτό που πάτε να κάνετε με τα ΦΠΑ στα ξενοδοχεία; Θα την πληρώσει ο τουριστικός πράκτορας; Όχι. Θα την πληρώσει ο πελάτης του; Φυσικά, όχι. Θα γίνουν ακυρώσεις. Θα την πληρώσουν οι ξενοδόχοι μας; Αντέχουν;

Όμως να σας πω κάτι; Έχουμε επιπλέον και την εξομοίωση που εντέλλεστε, επίσης, να κάνετε, στον ΦΠΑ του Αιγαίου με τον ΦΠΑ της ηπειρωτικής χώρας. Αυτό είναι άλλο ένα κτύπημα στο κεφάλι του τουρισμού. Θα σας το πω πολύ απλά: Όλα αυτά είναι δυο πολύ χοντρά δώρα στον Αχμέτ Νταβούτογλου, ο οποίος δουλεύει στη χώρα του τις τουριστικές υπηρεσίες με 8% και μάλιστα σε μια διαλυμένη Μεσόγειο λόγω ISIS, λόγω Τζιχαντιστών, λόγω Αραβικής Άνοιξης. Εκεί που θα μπορούσαμε να μαζέψουμε το περισσότερο χρήμα από τον τουρισμό, τους σπρώχνουμε προς τα εκεί που έχουν κάνει οι Γερμανοί τις επενδύσεις, στα παράλια της Τουρκίας. Αυτό το έχετε σκεφθεί; Έχετε αντιληφθεί τι παιχνίδι παίζετε με τις υπογραφές σας και με τα e-mails;

Και να δώσω μια απάντηση στον κ. Χρυσόχοϊδη που μίλησε για Σύνταγμα. Αναρωτιέμαι. Το Σύνταγμα απαγορεύει τις εκλογές, όταν μάλιστα υπάρχει κι ένα τεράστιο πρόβλημα επιβίωσης της Ελλάδας και των ήδη εξασθλωμένων Ελλήνων; Πού το Σύνταγμα απαγορεύει την αναγκαιότητα των εκλογών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλογές χθες, εκλογές τώρα! Το είπε προηγουμένως και ο συνάδελφός μου Παύλος Χαϊκάλης ότι πρέπει να παραιτηθεί η Κυβέρνηση. Αυτό αυτονομία σημαίνει εκλογές. Κι αυτό σημαίνει ότι αμέσως μετά πρέπει να γίνει μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας, εθνικού σκοπού, που με εθνική σωφροσύνη θα εκλέξει τον επόμενο Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας. Θα είναι, όμως, ένας Πρόεδρος ο οποίος δεν θα υπερβαίνει τις κόκκινες γραμμές κάθε τόσο με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και που δεν θα σηκώνεται από την προεδρική καρέκλα, όπως τον Οκτώβριο του 2011, να φεύγει από την πα-

ρέλαση της Θεσσαλονίκης και να παίρνει το αεροπλάνο και να φεύγει έντρομος προς την Αθήνα.

Θέλουμε μια κυβέρνηση ενωτική, η οποία θα τιμήσει τη Βουλή των Ελλήνων και όχι τη Βουλή της τρόικας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουκούτσης για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς ο κ. Χρυσόχοϊδης έφυγε. Θα ήθελα, όμως, να τον ρωτήσω κάτι προσωπικά: Ρουσφετάκι καινούργιο στους καναλάρχεις λίγο πριν την έναρξη της διαδικασίας για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Επιλέγει με τροπολογία που υπογράφεται από τον ίδιο και τον Υπουργό Επικρατείας Δημήτρη Σταμάτη, να «παραινεί» προσωρινά τη λειτουργία των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών. Και η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας που το απαγορεύει; Μετά μιλάμε για νόμους.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κουκούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μιλώ στην Ολομέλεια. Μάλιστα. Ποια Ολομέλεια; Κολοβή-Ολομέλεια είναι, με διακόσιους ενενήντα δύο Βουλευτές, χωρίς τους φυλακισμένους συναγωνιστές μας και χωρίς τον Αρχηγό του κινήματός μας.

Είπε ό,τι είπε πριν ο κ. Χρυσόχοϊδης. Αναφέρθηκε στη δημοκρατική παράταξη, στον Γεώργιο Παπανδρέου, ο οποίος καλά να είναι ο άνθρωπος που άνοιξε τις φυλακές το '44 και ο οποίος είχε πει ότι το ΚΚΕ είναι το κόμμα του μίσους, του αίματος και της προδοσίας. Δεν τα είπε κανένας ακροδεξιός ούτε δεξιός. Αυτά τα είπε η δημοκρατική παράταξη!

Τώρα εγώ σαν σωστός και τίμιος Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου θα πρέπει να σας πω για τα 4,2 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι των 4,7 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2014 που θα είναι οι συνολικές δαπάνες του Υπουργείου Υγείας, ότι οι καχεκτικές ασφαλιστικές εισφορές δεν επιτρέπουν στα ταμεία, που υποτίθεται ότι λειτουργούν ακόμη, να μαζέψουν περισσότερο από το 2% του ΑΕΠ, ότι η μέση δημόσια δαπάνη στην Ευρωζώνη ήταν 7% το 2012 ενώ στην Ελλάδα είχε κρατηθεί στο 6,2%, ότι η τρόικα έκανε πολύ μεγάλη ζημιά στην υγεία, ότι δεν υπάρχουν περιθώρια αισιοδοξίας, ότι η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη παραμένει η ίδια με το 2014, ότι πρέπει να προσληφθούν άμεσα πέντε χιλιάδες γιατροί και δέκα χιλιάδες νοσηλευτές. Τα είπαμε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, τα ξαναείπαμε, τα ξαναείπαμε. Λύση δεν βρέθηκε.

Γι' αυτό, λοιπόν, ως καλός πολίτης θα πω κάποια άλλα πράγματα.

Μιλήσατε για συγκεντρώσεις. Αύριο έχει ο ΣΥΡΙΖΑ, μεθαύριο το ΚΚΕ. Έχουμε κι εμείς συγκέντρωση, γιατί για εμάς Δεκεμβριανά δεν είναι αυτά που λέτε εσείς. Εμείς θυμόμαστε ότι Δεκεμβριανά είναι κάποια άλλα, με τη σφαγή Ελλήνων από την Αριστερά.

Και μη μας πείτε ότι ανακινούμε το θέμα και δημιουργούμε πρόβλημα. Η λύση δεν πρέπει να είναι μονόπλευρη. Εμείς δεν είπαμε «το όπλο παρά πόδα». Εμείς λέμε να ξεχαστούν. Δεν μας αφήνετε να τα ξεχάσουμε.

Γι' αυτό, λοιπόν, στις 9.30' το πρωί έχουμε μνημόσυνο στο Σύνταγμα χωρίς φυλακή Μακρυγιάννη. Θα είναι και η Νέα Δημοκρατία εκεί; Θα είναι; Δεν νομίζω. Η Νέα Δημοκρατία τα έχει ξεχάσει αυτά εδώ και χρόνια, όπως ξέχασε και την αειμνηστή Ελένη Παπαδάκη. Ούτε κι αυτή την αναφέρει κάπου. Δεν πειράζει!

Μας ρωτάνε, όμως, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας στους διαδρόμους της Βουλής: «Καλά, θα αφήσουμε τη χώρα στους κουμουνιστές; Δεν θα ψηφίσετε για Πρόεδρο;». Μας κλείσανε φυλακή, μας κλείσανε στα σπίτια μας, μας έχουν διαβάσει παντού, θέλουν και την ψήφο μας! Να μη σας πω τι θα πάρουν.

Για πείτε μου έναν λόγο για να ψηφίσει ένας χρυσαυγίτης Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Διότι και αυτός που θα εκλεγεί θα

έχει τη μοίρα του «Αγκαλίτσα». Τον θυμόσατε τον «Αγκαλίτσα»; Έτσι θα γελάνε και με αυτόν και θα λένε ότι ήταν προϊόν... Ξέρω κι εγώ; Θα δούμε. Ελπίζουμε η παρούσα Βουλή να το κάνει. Όμως, τι θα είναι; Ένας ακόμα απρόσωπος αχυράνθρωπος του καθεστώτος.

Εσείς καλύψτε τα ανομήματα των πράσινων συνεταίρων σας και αφήστε τη Χρυσή Αυγή σε μιαν άκρη. Τι να σου κάνει και η Χρυσή Αυγή τώρα; Ο Μπόμπολας λέει ότι έχει 2%-3%. Οι Λαμπρακίοι -άλλοι από εκεί!- λένε ότι έχουμε 3%-4%. Μας δίνουν και κάτι παραπάνω. Ποιος φοβάται τώρα τη Χρυσή Αυγή με τον Αρχηγό της στη φυλακή;

Εμείς είμαστε περήφανοι που δεν συμμετέχουμε στο πρόστυχο αυτό αλισβερίσι. Εσείς οι άλλοι τρέξτε να σωθείτε βρε! Άλλοι να βγείτε βουλευτάκια με τον ΣΥΡΙΖΑ, άλλοι με τη Νέα Δημοκρατία, άλλοι να εξασφαλίσετε τα εγγόνια σας, άλλοι να γλιτώσετε από το ΣΔΟΕ, άλλοι να κάνετε τα παιδιά σας Βουλευτές. Όλοι κάτι θα κάνετε. Αριστεροί, δεξιοί, ριζοσπάστες, μεταρρυθμιστές, γονατίστε, γλείψτε εκεί που φτύσατε! Δυο χρόνια μας φλομώσατε εδώ μέσα στον αντιμνημονιακό λόγο και τώρα τούμπα όλα!

Όσο για τον Πρωθυπουργό της χώρας, θα του απευθύνω μόνο ένα δίστιχο. «Δώσε ένα τέλος να αρμόζει, κάνε μία έξοδο μεγάλη, να σε χειροκροτήσουν όλοι, τα πλήθη μάγεψε και πάλι».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και ο Σφακιανάκης στη Βουλή.

Λοιπόν, τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Φούντα για έξι λεπτά.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αυτό που έμαθα τα δύο μισά τελευταία χρόνια μέσα σε αυτήν την Αίθουσα είναι ότι δεν υπάρχουν αυτονόητα στην πολιτική. Αρνούμαι, όμως, να δεχτώ το να μην υπάρχει κοινή λογική και ελπίζω με όρους κοινής λογικής και κυρίως με όρους περιεχομένου και ουσίας, να αντιμετωπιστεί και η πρόταση που καταθέσαμε μερίδα Βουλευτών και αφορά το μέλλον της χώρας σε αυτό το κομβικό σημείο. Το μέλλον της χώρας. Ούτε της Νέας Δημοκρατίας και της συγκυβέρνησης, ούτε του ΣΥΡΙΖΑ, ούτε προσωπικά κάποιου από τους Βουλευτές.

Γιατί η εθνική συνεννόηση είναι τόσο δύσκολη, ακριβώς, γι' αυτόν τον λόγο. Δεν αφορά κάποιον μεμονωμένα, αλλά αφορά το κοινό καλό και το συμφέρον της χώρας, το δημόσιο συμφέρον. Είναι έννοιες που τις έχουμε ξεχάσει, τις έχουμε απαξιώσει, σε ένα υπερπέραν που λες πως δεν μας αφορά. Όχι εμάς, όχι τη χώρα μας, μόνο κάποιους άλλους.

Ας ξεκινήσουμε, όμως, με το σήμερα, με τη διαμορφωμένη πραγματικότητα. Σε ποιο σημείο βρισκόμαστε; Βρισκόμαστε υπό τη σκιά των άγωνων μέχρι σήμερα διαπραγματεύσεων και συζητούμε έναν προϋπολογισμό που αποτελεί μία μονομερή ενέργεια της συγκυβέρνησης, χωρίς φυσικά την έγκριση της τρόικας. Όλα, δηλαδή, βρίσκονται στον αέρα.

Αυτή είναι η δεύτερη τέτοιου είδους απόπειρα. Ήδη, η πρώτη μονομερής ενέργεια, που αφορούσε τις εκατό δόσεις, τροποποιήθηκε λίγο μετά την έγκρισή της στη Βουλή και μετατράπηκε σε πολιτικό φιάσκο. Οι δανειστές φυσικά συνεχίζουν να ζητούν επίμονα και νέες αλλαγές.

Τι μεσολάβησε σε όλο αυτό; Η σιγουριά της συγκυβέρνησης που σύντομα μετατράπηκε σε πανικό. Τι ακούγαμε έως τώρα; Ακούγαμε διθυραμβικούς αχούς περί εξόδου από το μνημόνιο και την κρίση. Ο κ. Βενιζέλος αποκάλεσε «τυπικότητες» τις διαπραγματεύσεις, ενώ ο κ. Σαμαράς μάς είπε πως το χρέος είναι βιώσιμο και πως έχουμε βγει ήδη από το μνημόνιο από τον Φεβρουάριο κιόλας, ενώ το Σεπτέμβριο δήλωνε αυτολεξεί ότι «θα έχουμε μια καλή χρονιά για την Ελλάδα, για τη σταθερότητα, για την ανάπτυξη και κυρίως για τη μείωση της ανεργίας». Ε, δεν έχουμε!

Από την άλλη, υπάρχει μια Αξιωματική Αντιπολίτευση που ποντάρει στην πόλωση και θεωρεί πως θα βαράει το ζουρνά και νταούλια και οι δανειστές θα χορεύουν, πριν καλά καλά αναλάβει. Δεν ξέρω αν η επιλογή του χορού ήταν τυχαία και αφορά την ελληνικότητα και την απομόνωση, γιατί οι ευρωπαϊκοί χοροί, δυστυχώς και συνήθως, θέλουν δύο.

Και διερωτάται, λογικά πιστεύω, κάποιος, μήπως και αυτή η

ρητορική φαντάζει επικίνδυνη; Μήπως δεν πρέπει να τη χρησιμοποιούμε; Η αλήθεια είναι πως, δυστυχώς, φτάσαμε πάλι στο σημείο μηδέν. Τα spreads «βρίσκονται στον θεό», οι αγορές σε απόλυτη αναμονή και σε απόλυτη ετοιμότητα για τα πάντα πλέον και τα πρώτα άρθρα θέσης για το σενάριο grexit επιστρέφουν απειλητικά. Ποιος θα τα βγάλει πέρα μόνος του; Ποιος θα αναλάβει αυτό το φορτίο; Εκεί οφείλει να έρθει πάλι η κοινή λογική και η συναίνεση. Όχι στο απώτερο μέλλον, τώρα.

Εμείς, δυστυχώς, στη χώρα δεν μάθαμε ιστορικά σε συμβιβασμούς πολιτικούς και σε συγκυβερνήσεις. Η πολιτική κουλτούρα, όμως, αυτής της χώρας οφείλει και πρέπει να αλλάξει, ειδικά σήμερα.

Οκτώ Βουλευτές, λοιπόν, καταθέσαμε ένα κείμενο-πρόταση τριών προϋποθέσεων. Αυτές οι τρεις προϋποθέσεις είναι πακέτο. Σε τι αφορά, πραγματικά, η πρόταση αυτή; Θα αναφερθώ μετά στο τι εννοώ «πραγματικά». Αφορά στην εθνική συνεννόηση ως μία έκκληση προς όλα τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου και φυσικά κυρίως προς τους κυρίους Τσίπρα και Σαμαρά.

Πρώτον, για τη συνταγματική Αναθεώρηση που θα περιλαμβάνει απαραίτητες αλλαγές, που οι περισσότερες πλευρές του Κοινοβουλίου έχουν επισημάνει, για το πολιτικό σύστημα και την αναβάθμισή του, το νόμο περί ευθύνης Υπουργών, τον εκλογικό νόμο κ.λπ.

Δεύτερον, την «ψήφιση Προέδρου της Δημοκρατίας κοινής αποδοχής» -έτσι λέει το κείμενο- και κοινής αποδοχής σημαίνει από τον ΣΥΡΙΖΑ και τη Νέα Δημοκρατία, αποσυνδέοντας επιτέλους το θεσμό από τις εκλογές. Αυτή η προσθαφαίρεση Βουλευτών είναι κάτι που δεν τιμάει κανέναν μας.

Τρίτον, τη διεξαγωγή των εκλογών μέσα στο 2015, σε ορατό, συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα που προφανώς θα συναποφασιστεί, γιατί πάντα μιλάμε για εθνική συμφωνία-συνεννόηση. Οι εκλογές θα είναι το Μάιο, θα είναι το Σεπτέμβρη; Θα είναι πάντως μετά από κάποιους λίγους μήνες που επιτέλους θα μιλήσουμε γι' αυτά που πρέπει να μιλήσουμε. Θα κάνουμε τις σοβαρές συζητήσεις που αφορούν τη χώρα και που θα αφορούν κυρίως τη ρύθμιση του χρέους.

Η πρόταση αυτή μάλιστα είναι πάρα πολύ κοντά σε προτάσεις στελεχών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης - είναι και κάποιοι εδώ.

Από αυτό το κείμενο εθνικής συνεννόησης, τι προβλήθηκε τελικά από κάποιους; Η ψήφιση του Προέδρου της Δημοκρατίας! Το κείμενο δεν μιλάει για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ας μην αλλοιωθεί δημοσιογραφικά, παρακαλώ, αυτή η προσπάθεια. Είναι μια προσπάθεια που πολλοί, πέραν των όσων συνυπογράφουν, υποστηρίζαν από αυτό το Βήμα της Βουλής. Και αυτό νομίζουμε ότι είναι ένα τεράστιο βήμα προς τα μπροστά.

Πρέπει να υπάρξει εθνική συνεννόηση, λοιπόν, για τα βασικά. Γιατί, μόνο τότε θα μπορούσε με ευρεία κοινωνική συναίνεση να γίνει γενική συζήτηση για το ολοκληρωμένο σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας, το φορολογικό, το ασφαλιστικό και φυσικά την καταπολέμηση της ανεργίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μόνο τότε η διαπραγματευτική ισχύς της χώρας θα ήταν τέτοια που θα μπορούσε να εξασφαλίσει αυτό που είπα πριν, δηλαδή τη ρύθμιση του χρέους, που αποτελεί και το μεγάλο ζητούμενο. Έτσι θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για τα υπόλοιπα μετά με ιδεολογικό πια μανδύα, γυρίζοντας σελίδα.

Κάνω έκκληση και θα πολεμήσω με τις όποιες κοινοβουλευτικές δυνάμεις μου να έρθουμε επιτέλους σε εθνική συνεννόηση. Πέρα από την πρόταση, όμως, εάν αποδειχθεί όνειρο θερινής νυκτός, η Κυβέρνηση πρέπει επιτέλους να αναλάβει τις ευθύνες της! Είναι σαφές πως πλέον δεν μπορεί και δεν μπορεί μόνη της. Τότε, ελπίζω ότι θα αποφασίσει να πάμε άμεσα σε εκλογές ή σε κυβέρνηση εθνικού σκοπού. Δεν αξίζει η χώρα να σέρνεται πια πίσω από τις εξελίξεις, όντας στον αυτόματο πιλότο, ουσιαστικά διασωληνωμένη στο όνομα μιας μανίας για διατήρηση της εξουσίας. Και αυτό αφορά κάθε πλευρά.

Η νέα αυτή σελίδα οφείλει να έρθει έπειτα από μια πραγματική

λύση των αδιεξόδων, χωρίς άλλα τεχνητά ψευδοδιλήμματα και χωρίς άλλες μικροπολιτικές σκοπιμότητες.

Κλείνοντας, όσον αφορά στον προϋπολογισμό, φυσικά καταψήφισα έναν προϋπολογισμό που δεν αλλάζει σε τίποτα σε σχέση με τα περσινά δεδομένα, δεν έχει καμμία επαφή με την πραγματικότητα και δεν απαλύνει λίγο την κοινωνική κατάσταση σε αυτήν τη χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ελένη Γερασιμίδου, για έξι λεπτά, αν και ξέρω ότι δεν χρειάζεται να το υπενθυμίσω στην κ. Γερασιμίδου, γιατί όλα τα χρόνια είναι συνεπέςτατη στο χρόνο.

ΕΛΕΝΗ ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ: Μου χρωστάτε πολλά λεπτά!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αφού «μαζί τα φάγατε»!

ΕΛΕΝΗ ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ: Από την είσοδό μου στη Βουλή το 2012 άλλαξαν πολλά στη ζωή μου: έμαθα να χειρίζομαι το κομπιούτερ, να παίρνω και να στέλνω e-mail, να μπαίνω στο you tube, σε sites, blogs κ.λπ.. Έμαθα να «σκανάρω», να «γκουγκλάρω» και οπωσδήποτε να λέω «νο» στο facebook και στο twitter, μια και δεν προτίθεται να βρίσω κανέναν εδώ μέσα.

Επιπροσθέτως, για να κατανοήσω τα αγγλικά, τα γαλλικά, τα γερμανικά της οικονομικής ορολογίας, εκμεταλλεύτηκα την «opportunity» που μου έδωσε το «Parliament» και εκπαιδεύτηκα ταχυρhythμως στις ξένες γλώσσες.

Έπρεπε επειγόντως να μάθω τι σημαίνει «success story». Στη μετάφρασή του για τον απλό ελληνικό λαό, τον εργαζόμενο, τον άνεργο δεν σημαίνει τίποτα βεβαίως, γιατί αυτές οι επιτυχίες συμβαίνουν αλλού και για όφελος άλλων, οπότε, για εμάς είναι λέξεις κενές περιεχομένου.

Ωστόσο, οι λέξεις αυτές πλουτίζουν το λεξιλόγιο και δεν υστερεί κάποιος, εάν χρειαστεί -που λέει ο λόγος- να καταρτίσει ένα «plan A» ή και «B» στο τέλος τέλος, ή εάν χρειαστεί φερ' ειπείν να δώσει μια συνέντευξη στον «ECONOMIST».

Εάν δεν ξέρεις το «fast track», πως θα συνεννοηθείς με τον καπιταλιστή της γειτονιάς σου; Δεν μπορεί να μην γνωρίζεις το «management f» και το «success f». Θα το καταλάβει ο άλλος ότι είσαι άσχετος. Άσε που παραφυλάει ο επιδοξος με το hedge fund να αποδείξει ότι είναι ικανότερος στο management και θα σου το αρπάξει το «f» στο πι και φι.

Η «directional strategy» έτσι και αλλιώς είναι μια και μοναδική και ο στόχος γνωστός. Είτε με τον ένα τρόπο στραμπουλίξετε τη γλώσσα είτε με τον άλλον, το αποτέλεσμα είναι ένα και το αυτό: Θυσίες του λαού στο βωμό του καπιταλισμού, μέχρις εξαλειψέως των δικαιωμάτων! Όσων απέμειναν από την επέλαση της Euro-rean Union, στο όνομα της οποίας φανατικά ορκίζεστε και δίνετε κάθε μέρα τα διαπιστευτήριά σας.

Όμως, αδειάζει η «think tank» από επιχειρήματα και τεχνάσματα, για να ξεγελάτε οι μεν με τις επιτυχίες σας, οι δε με την αλαζονική βεβαιότητα της επερχόμενης επιτυχίας που θα είναι μεγαλύτερη.

Διότι το θέμα είναι στην ποιότητα της διαπραγματεύσεως, στον τρόπο βρίσκεται η γοητεία. Το αποτέλεσμα για εμάς ζοφερό, όταν η «ξεπερασούρα» γίνεται για άλλα συμφέροντα. Πολυτέλεια τα απαραίτητα, η υγεία, η παιδεία, η μητρότητα, η αξιοπρέπεια στα γηραιά.

Γι' αυτόν τον καθημερινό πολιτισμό ήθελα να πω, τι νομίζετε; Σιγά μην πω για το θέατρο, τα μουσεία, τους αρχαιολόγους, τους εικαστικούς, τους μουσικούς, τα ωδεία. Περισσεύει χρόνος και χρήμα γι' αυτό; Εδώ έχουμε να αντιμετωπίσουμε την ακραία φτώχεια, να αποδεχθούμε την ύπαρξή της. Πάρε το ξεροκόμματο της ελεημοσύνης και μη μιλάς. Δόξασε τον ευεργέτη σου.

Εμείς λέμε όχι σε αυτήν την πολιτική. No pasaran στον προϋπολογισμό σας και στα τερτίπια σας! Αγώνας παντού για το δικαίωμα στη ζωή. Και είναι γνωστό τοις πάσι ότι αυτός ο αγώνας δίνεται κάθε στιγμή με όλη μας τη δύναμη. Ακόμα και όσοι δεν έχουν κάνει το βήμα γνωρίζουν καλά πού θα μας βρουν. Καμμία ανάγκη δεν έχουν το silver alert, θα συναντηθούμε στους δρόμους του αγώνα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι μόνο δεν με διέ-

ψευσε, αλλά ήταν συντομότερη και μεστότερη η ομιλία της.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας κ. Κωνσταντίνου Πούλος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Εγώ πότε θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχει ζητήσει τον λόγο ο Υφυπουργός για επτά λεπτά, κύριε Αηδόνη. Είμαι υποχρεωμένος εκ του Κανονισμού. Αν θέλει όμως, ας προηγηθείτε.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Παρακαλώ, δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Όχι, δεν υπάρχει πρόβλημα. Ελπίζω μόνο να μην προκαλέσει την έκρηξη εδώ μέσα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μεταξύ συντρόφων, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ωραία, μεταξύ φίλων δεν υπάρχει παρεξήγηση.

Κύριε Κωνσταντίνου Πούλε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ και τον συνάδελφο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του προϋπολογισμού γίνεται σε μια πολύ κρίσιμη φάση και καθοριστική διαπραγμάτευση για την έξοδο από την κρίση, μια προσπάθεια που ξεκίνησε από το 2009. Η σημερινή συζήτηση δεν αφορά απλώς τα οικονομικά μεγέθη μιας χρονιάς, αλλά το συνολικότερο προϋπολογισμό.

Αυτές τις μέρες βρισκόμαστε μεταξύ της δήθεν αποστασίας και της πραγματικής ευθύνης. Δίνουμε μία μεγάλη μάχη ως χώρα να αναγνωριστούν οι μεγάλες προσπάθειες που έχουμε καταβάλει, η εντατική και συνεπής δουλειά και πάνω απ' όλα οι τεράστιες θυσίες του ελληνικού λαού.

Δυστυχώς για όλους εμάς η αμφισβήτηση αυτών των τεράστιων προσπαθειών, των θυσιών των πολιτών και του επιχειρηματικού κόσμου προέρχεται από δυο πλευρές: Από μία μερίδα των εταίρων μας οι οποίοι φαίνεται να δίνουν μεγαλύτερη βαρύτητα στους δικούς τους επανειλημμένως λανθασμένους προϋπολογισμούς από ό,τι στην πραγματική κατάσταση της χώρας μας και των ανθρώπων της και απ' ετέρου από την ίδια την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που αρνείται πως οι θυσίες του λαού μας έπιασαν τόπο και δηλώνει πως θα τις διαγράψει με μια μονοκοντυλιά.

Και ρωτώ, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τι επιδιώκετε; Την εξουσία εδώ και τώρα; Με κάθε τίμημα; Με κάθε επιχείρημα; Με κάθε μέσο; Τόσο ιερός σκοπός είναι για εσάς η εξουσία, που θεωρείτε πως θα αγιάσει και όλα τα μέσα που θα χρησιμοποιήσετε για την κατάκτησή της;

Οι Έλληνες επιχειρηματίες όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα στείλουν πίσω στις Βρυξέλλες, μαζί με τα δήθεν σκιωμένα μνημόνια, τα 20 και πλέον δισεκατομμύρια ευρώ του ΕΣΠΑ. Έχουν ανάγκη να αξιοποιηθούν τα 2,6 δισεκατομμύρια για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Και μιλάτε για διαπραγμάτευση, όμως είμαστε η μοναδική χώρα και το Υπουργείο μας διαπραγματεύτηκε σκληρά, ώστε να μπορεί να έχει εμπροσθοβαρείς δράσεις και το επόμενο χρονικό διάστημα να διοχετευθούν, εμπροσθοβαρώς, 100 εκατομμύρια ευρώ στους μικρομεσαίους και στην ελληνική αγορά.

Στον τομέα μου κάναμε μεγάλες προσπάθειες, ώστε τα είκοσι εννέα επιχειρησιακά προγράμματα της χώρας να υποβληθούν εγκαίρως. Και έγινε. Και έχουμε τις διαδικασίες έγκρισής τους, οι οποίες θα προχωρήσουν άμεσα το επόμενο χρονικό διάστημα. Ακόμα και οι δικοί σας εκλεγμένοι περιφερειάρχες, οι οποίοι έλεγαν ότι θα αλλάζουν τα προγράμματα, προχώρησαν ακριβώς στις συντεταγμένες γραμμές και σήμερα, σε λίγο καιρό, θα ολοκληρωθούν οι διαδικασίες.

Ο εφορμιστικός νόμος για το ΕΣΠΑ είναι έτοιμος και προς διαβούλευση και το επόμενο χρονικό διάστημα θα έρθει στη Βουλή.

Η απορρόφηση των πόρων του προγράμματος 2007-2013 θα είναι πλήρης και δεν θα χρειαστεί να επιστρέψουμε ούτε ένα ευρώ στις Βρυξέλλες.

Παράλληλα, προωθούμε σε θεσμικό επίπεδο τη δυνατότητα

στα επιμελητήρια να εμπλακούν άμεσα και ενεργά στη διαδικασία αδειοδότησης των επιχειρήσεων, έτσι ώστε να σπάσουμε τη γραφειοκρατία, αλλά παράλληλα, μέσα από το ΕΣΠΑ, να δώσουμε πόρους στα επιμελητήρια, για να μπορέσουν να γίνουν πραγματικοί σύμβουλοι της πολιτείας. Προχωρούμε στην απλοποίηση του φακέλου, ώστε οι επιχειρηματίες και οι επενδυτές να έχουν πιο φιλικό περιβάλλον.

Η επιτυχημένη διαδικτυακή πλατφόρμα του «StartupGreece» για τις νεοφυείς επιχειρήσεις είναι μία καλή πρακτική, την οποία ζητούν κι άλλες χώρες. Σήμερα ολοκληρώθηκε η συνεργασία νεοφυών επιχειρήσεων της Ελλάδας και του Ισραήλ, μία εξαιρετική πρωτοβουλία μεταξύ του Υπουργείου Ανάπτυξης και του ΣΕΒ, που είχε εξαιρετικά αποτελέσματα.

Η χρηματοδότηση έργων αποκατάστασης και ανασυγκρότησης των πληγισμένων περιοχών από τις πυρκαγιές του καλοκαιριού του 2007 ξεμπλόκαρε και παράλληλα, δόθηκε η δυνατότητα αποπληρωμής όλων των εγκεκριμένων δικαιούχων των προγράμματος «Εξοικονομώ κατ' Οίκον», 100 εκατομμυρίων που αφορά δέκα χιλιάδες οικογένειες.

Αυτά ήταν ίσως τα σημαντικότερα. Υπάρχουν όμως μικρά και μεγάλα έργα που υλοποιούμε σε κάθε γωνιά της χώρας, μέσα από τις διαδικασίες του ΕΣΠΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαψεύσαμε τις «Κασσάνδρες». Διαψεύσαμε όσους φοβούνταν κι όσους ήλπιζαν ότι δεν θα τα καταφέρουμε. Δεν ήμασταν πολλοί αυτοί που το πιστεύαμε από την αρχή. Εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που βαδίζαμε όλο αυτό τον δύσκολο δρόμο τα τελευταία πέντε χρόνια, με αποδοκimasίες, προπηλακισμούς, ύβρεις από πολλούς, το ξέρουμε καλά. Η παράταξή μας πλήρωσε βαρύ τίμημα για τη υπεύθυνη και ειλικρινή στάση της. Εμείς ούτε μνημόνια τάχα σκίσαμε ούτε τα καταργήσαμε, δήθεν με ένα άρθρο, ούτε καταθέσεις διώξαμε από τη χώρα ούτε επενδυτές απειλήσαμε.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, έχω ένα ερώτημα για τους Βουλευτές και κυρίως τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, αλλά και άλλους πολλούς, οι οποίοι θέλουν και πραγματικά πιστεύουν στην πολιτική σταθερότητα και θέλουν να ψηφίσουν για Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική σταθερότητα δεν είναι χωρίς περιεχόμενο. Η ψήφιση του προϋπολογισμού είναι προϋπόθεση. Άρα, αγαπητοί συνάδελφοι, για να έχουμε πολιτική σταθερότητα πρέπει να έχουμε κι ένα πολιτικό πλαίσιο για το επόμενο χρονικό διάστημα.

Η Νέα Δημοκρατία που συντάχθηκε με αυτήν την υπεύθυνη στάση, έστω και την τελευταία στιγμή –δεν ξεχνάμε τις ευθύνες της– σήμερα καταγγέλλει τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ πριν από δύομισι χρόνια την ακολουθούσε.

Η Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, όπως η Νέα Δημοκρατία τότε, προσπαθεί να πει στους πολίτες κάτι πολύ απλό, ότι η έξοδος από το μνημόνιο είναι υπόθεση πολιτικής βούλησης που δήθεν την έχουν αυτοί, αλλά όχι εμείς. Κι επιμένουν να στέκονται, ακόμη και σήμερα, απέναντί μας παρά με τους παράλογους και τους ακραίους, λες και επιχειρείται να στηθεί το σκηνικό του 2012.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μήνυμα πρέπει να είναι ξεκάθαρο. Η Ελλάδα μπαίνει ξανά στον δρόμο της ανάπτυξης και θέλει όλους τους πολίτες –τους μικρομεσαίους και τους επαγγελματίες– συμμάχους κι όχι εχθρούς. Πρέπει να πάρουμε διαζύγιο από τον λαϊκισμό και το ψέμα.

Εμείς στο ΠΑΣΟΚ δεν παίζαμε με τη χώρα όπως έπαιξαν άλλοι. Δουλεύουμε για να αποκτήσουμε πραγματικά μία προοδευτική και εξωστρεφή προοπτική για την πατρίδα μας. Δεν θα επιτρέψουμε η μέχρι σήμερα προσπάθεια να παιχτεί με μία ζαριά, όπως θέλει η Αντιπολίτευση.

Ο ρόλος της κεντροαριστεράς σε αυτήν την προσπάθεια είναι κομβικός, με την προϋπόθεση της ενότητας και του εποικοδομητικού διαλόγου, αλλά δεν είμαστε διατεθειμένοι να συνεχίσουμε να σηκώνουμε βάρη που δεν μας αναλογούν.

Ο δρόμος της οριστικής εξόδου από την κρίση στον οποίο ανάβει φως αυτός ο προϋπολογισμός δεν είναι εύκολος. Όλοι βλέπετε και όλοι γνωρίζουμε τα προβλήματα της διαπραγμάτευσης. Η Ελλάδα έχει όλα τα δεδομένα που της επιτρέπουν να

κάνει το μεγάλο βήμα σε μια νέα εποχή σοβαρότητας, υπευθυνότητας και ισοτιμίας με τα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εμείς, ως Κυβέρνηση, ως Βουλευτές, έχουμε ένα και μόνο στήριγμα για να πάρουμε τις αποφάσεις και να οδηγήσουμε τη χώρα σε αυτήν την εποχή: Τη βούληση των πολιτών. Αυτό είναι το σημείο εκκίνησης κι αναφοράς μας σε όλη μας την πορεία. Και οι πολίτες γνωρίζουν το παρελθόν και πιστεύουν κι ελπίζουν στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον Υπουργό Ανάπτυξης κι Ανταγωνιστικότητας τον κ. Κωνσταντινίδη.

Τον λόγο έχει τώρα ο συνάδελφος κ. Αηδόνης Χρήστος για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό γίνεται μέσα σε ένα φλεγόμενο πολιτικό πεδίο. Ο επιδιωκόμενος απεγκλωβισμός από το μνημόνιο και η προσπάθεια εξόδου στις αγορές μετατρέπονται σε μια ουτοπία.

Είχα επισημάνει κατά τη συζήτηση της ψήφου εμπιστοσύνης ότι το σχέδιο της Κυβέρνησης στηρίζεται σε υποθέσεις που προϋποθέτουν την πολιτική σταθερότητα, ενώ το σχέδιο της Αντιπολίτευσης αποτελεί μια ριπή στο κενό που ενισχύει την πολιτική αβεβαιότητα. Η αναγκαία οπισθοχώρηση στη γραμμή πιστοληπτικής στήριξης δεν εξασφάλισε, δυστυχώς, την αναγκαία ισορροπία και η παρουσία των προτάσεων του ΣΥΡΙΖΑ για τα ξένα funds ενίσχυσαν την αβεβαιότητα και προς τους εταίρους μας, αλλά και προς τους «γύπες» των αγορών. Η Ελλάδα βρίσκεται, για μια ακόμη φορά, μέσα στην άβυσσο της αβεβαιότητας και ο ελληνικός λαός αντιμετωπίζει με την ανασφάλεια, μέσα στη σύγχυση, και με χιλιάδες γιατί.

Μπορεί να μου απαντήσει κανείς υπεύθυνα γιατί η Πορτογαλία και η Ιρλανδία μέσα σε τρία χρόνια μπόρεσαν να εξέλθουν των μνημονίων τους, ενώ στην Ελλάδα μετά από πέντε χρόνια αυτό μοιάζει με όνειρο βερνής νυκτός που τείνει να γίνει εφιάλτης χωρίς τέλος; Ο ελληνικός λαός ζητά αυτήν την απάντηση και την κωδικοποιεί μέσα σε δύο λέξεις: «Ως τότε»;

Τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό θα την κατανοούσα μόνο ως μια πρόκληση για να απαντηθούν αυτά τα χιλιάδες γιατί και όχι ως μια αντιπαράθεση για την αναπαραγωγή του δικοματισμού. Θα μπορούσα να την αντιληφθώ ως μια συζήτηση που απαντά στις πραγματικές ανάγκες της χώρας και των πολιτών.

Ποιος μπορεί να απαντήσει υπεύθυνα για το χρόνο απορρόφησης στην αγορά εργασίας των δύο εκατομμυρίων ανέργων; Η ελληνική οικονομία μπορεί με τους δικούς της ρυθμούς ανάπτυξης να παράξει πενήντα χιλιάδες θέσεις ετησίως. Χωρίς ξένες επενδύσεις, οι εκατομμύρια άνεργοι συμπατριώτες μας θα συνεχίσουν να ζουν για δεκάδες χρόνια μέσα στον Καϊάδα της ανεργίας.

Θα συμφωνήσουμε επιτέλους στα βασικά αυτονόητα που απαιτούνται για να υπάρξει επανεκκίνηση της οικονομίας; Θα υπάρξει μια κοινή συμφωνία για ένα βασικό εθνικό στόχο, δηλαδή, τη δημιουργία ενός σταθερού φορολογικού περιβάλλοντος; Ποιος μπορεί να μου απαντήσει πότε θα τελειώσει η ταλαιπωρία των Ελλήνων πολιτών και της επιχειρηματικότητας μέσα στο λαβύρινθο της γραφειοκρατίας; Θα συμφωνήσουμε ότι η χώρα χρειάζεται ένα παραγωγικό τομέα με αφαίρεση των αρμοδιοτήτων από τις κοιτίδες διαφθοράς του ελληνικού δημοσίου ή θα συνεχίσουμε να υποκρινόμαστε ότι τίποτα δεν συμβαίνει γύρω μας; Θα μιλήσουμε για τη μετρήσιμη αποδοτικότητα και τον προσδιορισμό του παραγόμενου έργου ή θα αρκούμαστε σε τεχνικές διευθετήσεις συρρίκνωσης των οργανικών μονάδων του δημοσίου; Θα υιοθετήσουμε μια αξιολόγηση που θα αφορά το παραγόμενο έργο ή θα κρυβόμαστε πίσω από εκθέσεις αξιολόγησης που γίνονται για τα μάτια της Χαλμιάς; Θα ανταμείψουμε την παραγωγικότητα του δημοσίου υπαλλήλου ή θα παραμείνουμε στο σημερινό καθεστώς που ενισχύει την αδράνεια και την αδιαφορία;

Ποιος μπορεί να μου απαντήσει αν η χώρα μπορεί να συνεχίσει να πορεύεται με ένα ασφαλιστικό σύστημα που υπονομεύει το

μέλλον των επόμενων γενεών; Θα συνεχίσουμε να θωπεύουμε την εκλογική μας πελατεία ή θα κάνουμε τις αναγκαίες τομές και ρήξεις που θα θωρακίσουν το ασφαλιστικό σύστημα; Θα συνεχίσουμε να δίνουμε συντάξεις σε υπαλλήλους κάτω των πενήντα ετών ή θα προχωρήσουμε σε αλλαγές που θα καταστήσουν το ασφαλιστικό σύστημα βιώσιμο; Θα συνεχίσει η Κυβέρνηση και η Αντιπολίτευση μαζί με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να κρύβουν την αλήθεια από τον ελληνικό λαό ή θα τολμήσουμε να πούμε την αλήθεια για να υπάρξουν γενναίες αλλαγές; Θα συνεχιστεί η οικονομική αυτοκτονία της χώρας με την προσθήκη κι άλλων πρόρων συντάξεων στα τρία εκατομμύρια συνταξιούχων, με αποτέλεσμα η Ελλάδα να έχει περισσότερους συνταξιούχους από απασχολούμενους στον ιδιωτικό τομέα ή θα σταματήσουμε τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις των πενηντάρηδων στο δημόσιο, στις ΔΕΚΟ ή και αλλού;

Θα σταματήσουμε να θυσιάζουμε τα δυναμικά κομμάτια της οικονομίας μας, όπως τώρα με τον τουρισμό και την αύξηση των ΦΠΑ, ή θα τολμήσουμε να κάνουμε τις αναγκαίες αλλαγές που θα απελευθερώσουν την οικονομία; Μάλιστα, όλα τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος δείχνουν ότι αναμφισβήτητη η δύναμη της ελληνικής οικονομίας είναι ο τουρισμός με 12 δισεκατομμύρια έσοδα το 2013, αυξημένα κατά 2 δισεκατομμύρια σε σχέση με το 2012 και με 1,5 δισεκατομμύριο προσδοκία επιπλέον φέτος, καθώς και με μια ισχυρή προσδοκία για τα επόμενα έτη.

Έχει κανείς δικαίωμα να ανακόψει αυτήν την πορεία, γιατί δεν μπορεί να κάνει όλα τα υπόλοιπα; Ποιος είναι αυτός, λοιπόν, που του επιτρέπουμε να είναι εκείνος ο οποίος χειροδικεί απέναντι στα συμφέροντα αυτής της χώρας; Ποιος μπορεί να μου απαντήσει για το πόσο θα λυθεί το ζήτημα του δημοσίου χρέους, όταν σε αυτό το τόσο σημαντικό μέτωπο δεν υπάρχει καν ένα μίνιμουμ πλαίσιο σύγκλισης;

Η Ελλάδα έχει καταβάλει οδυνηρές προσπάθειες και ο ελληνικός λαός μεγάλες θυσίες. Σήμερα είναι η ώρα των Ευρωπαίων εταίρων μας να τηρήσουν τη δική τους δέσμευση για ελάφρυνση του δημοσίου χρέους το συντομότερο δυνατόν. Αυτό μόνο όταν υπάρχει ένα ενιαίο ισχυρό μέτωπο μπορεί να εξασφαλιστεί. Όχι νωπές εντολές στο 35%. Δεν εξασφαλίζονται τα συμφέροντα της χώρας με αυτόν τον τρόπο.

Ποιος μπορεί να μου απαντήσει υπεύθυνα αν η χώρα δεν έχει ανάγκη της συνταγματικής Αναθεώρησης; Θα αφήσουμε να χαθεί αυτή η τεράστια ευκαιρία για ουσιαστικές αλλαγές που θα ενισχύσουν τη δημοκρατία ή θα υποκρινόμαστε ότι επιθυμούμε δήθεν αλλαγές στο πολιτικό σύστημα;

Η διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος ολοκληρώνεται μέσα σε δύο βουλευτικές περιόδους και η μη εκκίνηση της διαδικασίας από την παρούσα Βουλή σημαίνει ότι η αναγκαία συνταγματική Αναθεώρηση αναστέλλεται μέχρι το 2021. Δηλαδή, κύριοι, σημαίνει ότι ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, άρθρο 85, συνεχίζει να υπάρχει και εδώ μέσα όπου «βουτήξουν», συνεχίζουν την πλάκα τους. Θα το επιτρέψετε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών)

Θα δώσετε, λοιπόν, το δικαίωμα να γίνουν αυτές οι αλλαγές τις οποίες χρειάζεται η χώρα; Θα δώσετε το δικαίωμα στη χώρα επιτέλους να αποκτήσει ένα σταθερό κύκλο αυτοβέρνησης; Σε λίγο κλείνω έντεκα χρόνια Βουλευτής και καλούμαι να συμμετέχω στην έκτη εκλογική μου προσπάθεια. Είναι δυνατόν; Πέντε θητείες μέσα σε έντεκα χρόνια; Αντέχει αυτή η χώρα αυτήν τη συνεχή διαδικασία εκλογικών αναμετρήσεων; Πιστεύετε ότι αυτό μας βοηθάει; Πρέπει να κλείσουμε αυτήν την τεράστια παθογένεια, αυτήν την τεράστια πλάκα, η οποία δυστυχώς μας καθηλώνει στο παρελθόν. Αυτήν την ευκαιρία δεν μπορεί να την αφήσει να πάει κανείς χαμένη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι είμαστε σε μία κρίσιμη καμπή και η χώρα έχει ανάγκη της εθνικής συνεννόησης, για να δώσουμε οριστικές απαντήσεις σε παθογένειες που μας κρατούν καθηλωμένους. Όσοι νομίζουν ότι μόνοι τους αυτήν τη περίοδο μπορούν να μας πάνε στο μέλλον, δυστυχώς θα ζήσουν εκείνοι τον εφιάλτη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Πλεύρης για έξι λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προηγούμενα χρόνια η Αξιωματική Αντιπολίτευση μας κατηγορούσε ότι φέρνουμε έναν προϋπολογισμό, ο οποίος είναι υπαγορευμένος από την τρόικα. Σήμερα και χθες μας εγκάλεσε για ποιο λόγο φέρνουμε έναν προϋπολογισμό που δεν έχουμε έλθει ακόμα στην πλήρη συμφωνία με την τρόικα. Διότι στην πραγματικότητα ο ΣΥΡΙΖΑ έχει γίνει ο καλύτερος σύμμαχος της τρόικας. Θέλει να ζει με την τρόικα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μας τρελάνετε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Θέλει να ζει με την τρόικα! Επενδύετε στο να μην υπάρξει συμφωνία. Επενδύετε στο να μείνει η χώρα στο πρόγραμμα. Η ύπαρξή σας, αυτή η τερατογένεση του κόμμάτος σας, έχει να κάνει αποκλειστικά και μόνο με ένα εμπόριο ελπίδας, ένα αμάλγαμα της παλαιάς Αριστεράς, της μαρξιστικής, μαζί με ένα κομμάτι του ΠΑΣΟΚ, το οποίο είχε μάθει όλο αυτό το διάστημα να ζει όπως έζησε και με συνθήκες που έφεραν τη χώρα εδώ. Αυτό ήσασταν. Αυτό δημιουργήθηκε τα τελευταία τρία χρόνια από εσάς.

Ευαγγελίζεστε ότι είστε ένα καινούργιο κόμμα, ένα κόμμα παρθενόγενσης, ενώ στην πραγματικότητα υπερασπίζεστε μέχρι τελευταίας ρανίδας του αίματός σας να μην αλλάξει τίποτα σε αυτόν εδώ τον τόπο. Οτιδήποτε πάει να αλλάξει σας βρίσκει αντίθετους! Λέτε ψέματα στον κόσμο ότι μπορεί να ζήσει όπως έζησε όλα αυτά τα χρόνια, ενός πελατειακού κράτους το οποίο εσείς υπερασπίζεστε σήμερα, γιατί σωστά πολλές φορές λέτε ότι μπορεί κάποιοι άλλοι να ευθύνονται γι' αυτό το κράτος, αλλά εσείς είστε σήμερα αυτοί που υπερασπίζεστε αυτό το κράτος.

Απευθύνεστε στους κομματικούς στρατούς που σας ακολουθούν συνεχώς σ' ό,τι λέτε και έχετε καταφέρει να είστε ένα κόμμα τηλεπαχνίδι, «τροχός της τύχης».

Τάζετε σ' όλους τα πάντα. Όταν έρχεται η ώρα να πάτε να παρουσιάσετε το πρόγραμμά σας στο Λονδίνο -δυστυχώς δεν πήγαν ο κ. Λαφαζάνης ή ο κ. Στρατούλης, κάτι που θα είχε πολύ μεγαλύτερο ενδιαφέρον, πήγε ο κ. Μηλιός με τον κ. Σταθάκη-αυτό το οποίο αποκάλυψε χθες ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών και δεν έχει απαντήσει κανένας από σας, είναι ότι καθώς αναφέρατε εκεί πέρα ότι πιστεύετε στους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και ότι δεν θα μειώσετε δαπάνες, στην πραγματικότητα αυτό που είπατε είναι ότι θα αυξήσετε τη φορολογία.

Τι μας λέτε; «Ναι, εμείς έχουμε ένα φορολογικό σύστημα με το οποίο θα φορολογούμε ορθότερα, θα φορολογούμε αρτιότερα τη μεγάλη περιουσία». Όταν σας ρωτάμε «πείτε μας ποια είναι αυτή η μεγάλη περιουσία», δεν έχετε απάντηση.

Το πρόγραμμα με το οποίο πήγατε στο Λονδίνο, στο βαθμό που λέτε ότι πιστεύετε σε ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, αλλά δεν θέλετε να μειώσετε τις δαπάνες, στην πραγματικότητα είναι ότι θα αυξήσετε τα έσοδα και τα έσοδα αυξάνονται μέσα από τους φόρους. Άρα, αυτό που τους είπατε είναι ότι θα αυξήσετε τους φόρους.

Το ωραίο στην υπόθεση είναι ότι, ενώ είπατε όλα αυτά εκεί πέρα, στην πραγματικότητα την επόμενη μέρα βγήκαν όλες οι εκθέσεις. Να μην πούμε για το e-mail το οποίο αμφισβητείται από σας, αλλά υπάρχει η έκθεση της Bank of America που με ξεκάθαρο τρόπο σας είπε ότι δεν έχετε σχέδιο Β και δεν καταφέρατε να πείσετε ποίους; Αυτούς από τους οποίους θέλετε αύριο να έλθουν εδώ πέρα και ναβάλουν τα λεφτά τους για επενδύσεις.

Εμείς όλα αυτά τα χρόνια έχουμε κάνει έναν αγώνα να έχουμε ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, να έχουμε προϋπολογισμούς τους οποίους θα έπρεπε να έχει αυτό το ελληνικό κράτος, διότι το να έχεις προϋπολογισμό που θα λέει ότι «θα ζω με αυτά τα οποία παράγω, θα ζω με αυτά τα οποία βγάζω και δεν θα δημιουργώ ελλείμματα τα οποία θα πληρώσουν οι επόμενες γενιές», θα έπρεπε να ήταν ο στόχος μας.

Αυτό που εμείς κάνουμε τώρα είναι να πούμε ποιος είναι ο σχεδιασμός για τα επόμενα χρόνια. Ο σχεδιασμός για το 2015 είναι η ιδεολογική μάχη που έχουμε να δώσουμε μαζί σας, γιατί εμείς πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη θα έλθει από τον ιδιωτικό τομέα.

Εμείς δεν πιστεύουμε σ' έναν κρατισμό που εσείς στηρίζετε

μέχρι την πιο ακραία μορφή του. Εμείς πιστεύουμε ότι μέσα από τις επενδύσεις που θα έλθουν από τον ιδιωτικό τομέα, από τις αποκρατικοποιήσεις, από τις μεταρρυθμίσεις, από την προσέλκυση κεφαλαίων, θα μπορέσει να γίνει η παραγωγική ανασυγκρότηση αυτού του τόπου.

Ποια είναι η θέση που εσείς φέρνετε σ' αυτό το μοντέλο; Στην πραγματικότητα το μόνο που λέτε είναι να μην αλλάξει τίποτα, ότι δεν μπορεί να αποκρατικοποιηθεί τίποτα, δεν μπορεί να γίνει καμμία μεταρρύθμιση και σ' όποιον εμφανίζεται λέτε «ναι».

Στον τομέα της υγείας, λόγου χάριν, ενώ υποτίθεται ότι είστε κόμμα κατά του κεφαλαίου, υπερασπιστήκατε πλήρως ό,τι σας έφερε η φαρμακοβιομηχανία για τη μη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης. Πήρατε τις θέσεις τους ακριβώς και ήταν οι θέσεις τις οποίες έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ εδώ πέρα.

Είστε ένα κόμμα το οποίο δημιουργήθηκε στην κρίση και όσο η χώρα θα αφήνει πίσω της την κρίση, θα τελειώνει. Είπε κάτι ο Πρόεδρός σας για αποστασία, προσπαθώντας να πιέσει Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου. Ο κ. Σκουρλέτης με τον κ. Παππά είχαν ανακαλύψει τους χρηματισμούς οι οποίοι μετά έλαβαν και χώρα μέσω facebook σε ποσό τριών εκατομμυρίων. Εν συνεχεία ο κ. Τσίπρας ανακάλυψε την αποστασία.

Εγώ σ' αυτήν τη Βουλή έχω δει Βουλευτές να έχουν φύγει από Κοινοβουλευτικές Ομάδες και να φλερτάρουν μαζί σας. Δεν έχω δει Βουλευτές να έχουν φύγει από άλλες Κοινοβουλευτικές Ομάδες και να έρχονται προς τα δω. Μαζί σας φλερτάρουν σχεδόν απ' όλες τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες.

Η ουσία, λοιπόν, είναι η εξής: Μην απειλείτε τους Βουλευτές. Το τι θα ψηφίσει για Πρόεδρο της Δημοκρατίας είναι μια επιλογή του Βουλευτή, αλλά είναι πολιτικά άτιμο από τώρα εσείς να πάτε να δημιουργήσετε συνθήκες ότι όποιος θέλει να ψηφίσει Πρόεδρο της Δημοκρατίας, όπως είπατε και ο κ. Βαρεμένος πριν από λίγο, στην πραγματικότητα έχει μια παράνομη συνδιαλλαγή.

Εσείς ελπίζετε αποκλειστικά και μόνο στην αποτυχία του προγράμματος, στην αποτυχία της χώρας. Όπως σας διαψεύσαμε τα δύο τελευταία χρόνια, όπως διαψεύσαμε και την τρόικα αναφορικά με τους δημοσιονομικούς στόχους, έτσι και τώρα θα ψηφίσουμε αυτόν τον προϋπολογισμό, θα εφαρμοστεί αυτός ο προϋπολογισμός και το 2015 θα είναι μια καλύτερη χρονιά για τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Στρατούλης για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω τρεις επισημάνσεις. Η πρώτη επισημάνση αφορά τους οκτώ Βουλευτές και Βουλευτίνες που με κείμενό τους το πρωί δήλωσαν, με το δικό τους τρόπο, πρόθυμοι να δώσουν ένα χέρι βοήθειας στην Κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, με το πρόσχημα της ανάγκης εθνικής συνεννόησης, εθνικής συναίνεσης, βάζοντας, μάλιστα, και τρεις προϋποθέσεις.

Θέλω να τους δώσω από μεριάς του ΣΥΡΙΖΑ τρεις καθαρές απαντήσεις στις τρεις προϋποθέσεις που βάζουν.

Πρώτον, κύριοι και κυρίες, οκτώ Βουλευτές και Βουλευτίνες, εφόσον με τον δικό σας τρόπο και το κείμενό σας και τις ομιλίες σας σήμερα συναινείτε στην παράταση της παραμονής στην εξουσία αυτής της Κυβέρνησης, γίνεστε απόλυτοι συνεργοί στη συνέχιση των καταστροφικών μνημονίων, είτε με την παράταση του ήδη υπάρχοντος μνημονίου είτε με νέο μνημόνιο που θα συνοδεύσει την ενισχυμένη πιστωτική γραμμή, όπως και να το ονομάσουν αυτό το μνημόνιο.

Δεύτερον, κύριοι και κυρίες, οκτώ Βουλευτές και Βουλευτίνες, σας διαβεβαιώνω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν υπάρχει καμμία περίπτωση ούτε να συνεννοηθεί ούτε να συναινέσει με το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία ούτε για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, ούτε για εφαρμοζόμενες μνημονιακές πολιτικές, ούτε για κυβερνήσεις εθνικού ή ειδικού σκοπού, οι οποίες παραπέμπουν σε καταστροφικές κυβερνήσεις «τύπου Παπαδήμου».

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να συνεννοηθεί και να συναινέσει με το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, όχι μόνο γιατί δεν υπάρχει κοινή προγραμματική βάση μαζί τους, αλλά κυρίως, μα κυρίως, γιατί τα δύο αυτά κόμματα ως κυβερνήσεις ή ως κυβέρνηση από

κοινού φτωχοποίησαν το ελληνικό λαό, μάλιστα ταπεινώσαν την πατρίδα, δίνοντας δυνατότητα σε υπαλλήλους υπαλλήλων – δηλαδή την τρόικα- να εξευτελίζουν διεθνώς τη χώρα και μάλιστα σε παγκόσμια θέα.

Τρίτη απάντηση είναι η εξής, όσο και να είναι σκληρή γιατί τα πράγματα πρέπει να λέγονται όπως είναι: Θα πρέπει να ξέρετε ότι ο λαός μας και η ιστορία μας ποτέ δεν δικαίωσαν, αλλά έχουν γράψει στα πιο μαύρα κατάστιχα πολιτικούς, οι οποίοι αποστάτησαν από προγράμματα πολιτικά για τα οποία πήραν την ψήφο του λαού και συνήθως ο λαός μας τέτοιες περιπτώσεις τις κατατάσσει δίπλα στο αποκρουστικό πρόσωπο του Εφιάλτη.

Επισήμανση δεύτερη, την οποία ήθελα να κάνω για τον κ. Βενιζέλο: Πριν λίγο διαβεβαίωσε τον ελληνικό λαό ότι η συμφωνία με την τρόικα θα κλείσει μέχρι τις 15 του μήνα και δεν θα περιέχει νέα δημοσιονομικά μέτρα ούτε νέες μειώσεις μισθών και συντάξεων. Ο κ. Βενιζέλος, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, για άλλη μια φορά επιδιώκει να μας δολέψει και να δολέψει τον ελληνικό λαό «ψιλό γαζί», όταν με το e-mail, με το οποίο απάντησε η Κυβέρνηση την Κυριακή τα ξημερώματα στην τρόικα έχει ήδη αποδεχθεί όλες τις θρασύτερες απαιτήσεις της τρόικας και μάλιστα με επώδυνα μέτρα ύψους 980 εκατομμύρια ευρώ, περίπου 1 δισεκατομμυρίου ευρώ.

Και ρωτώ τον κ. Βενιζέλο...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δραχμών είπατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ήθελα να πω 980 εκατομμυρίων ευρώ ή ενός δισεκατομμυρίου ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μη διακόπτετε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Βλέπω τη δραχμή έχετε στο μυαλό σας!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε συνάδελφε, εντάξει. Με γεια σας, με χαρά σας με τις φαντασιώσεις σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τον κ. Σταθάκη τον ρωτήσατε για αυτό; Πήρατε την άδεια του;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Θα κάνω και για εσάς επισήμανση.

Λέω, λοιπόν, τώρα και ρωτώ, κύριε Βενιζέλο, κύριε Άδωνι Γεωργιάδη και κύριοι της Κυβέρνησης, το μέτρο της τρόικας που αποδεχτήκατε για αύξηση από δεκαπέντε σε είκοσι των ετών ασφαλισμένης εργασίας, ώστε να πάρουν την κατώτερη σύνταξη οι συνταξιούχοι, τι είναι; Είναι μέτρο υπέρ των συνταξιούχων;

Τα μέτρα, που συμφωνήσατε με την τρόικα να πάρετε, για κατάργηση των πρόωγων συνταξιοδοτήσεων, για τις μητέρες με ανήλικα παιδιά, για τα άτομα με αναπηρία, για τους εργαζόμενους τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, το μέτρο για τα πάγωμα των συντάξεων -και για το 2016 και για το 2017-, το μέτρο για αυστηρότερα εισοδηματικά κριτήρια και επιπλέον για περιουσιακά κριτήρια για όσους παίρνουν το ΕΚΑΣ και είναι χαμηλοσυνταξιούχοι, το μέτρο για θέσπιση εισοδηματικών και περιουσιακών κριτηρίων για τη χορήγηση των προνοιακών επιδομάτων στα ΑΜΕΑ, το μέτρο για συνέχιση της εφαρμογής της ρήτηρας μηδενικού ελλείματος και της ρήτηρας θανάτου στις επικουρικές συντάξεις και του νέου μαθηματικού τύπου στις εφάπαξ παροχές τι είναι;

Σας ρωτώ: Τι είναι αυτά τα νέα μέτρα που συμφωνήσατε ήδη με την τρόικα; Είναι υπέρ των συντάξεων; Είναι υπέρ των συνταξιούχων; Είναι υπέρ των ΑΜΕΑ; Όχι, βέβαια! Είναι μέτρα καταστροφής των συντάξεων, είναι μέτρα κοινωνικής ευθανασίας και των συνταξιούχων και των ΑΜΕΑ.

Επίσης, ρωτώ και τον κ. Βενιζέλο, αλλά και εσάς κύριε Γεωργιάδη και την Κυβέρνηση: Δεν θα μειώσετε τους μισθούς; Τι είναι τότε το νέο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, για το οποίο δηλώσατε στην τρόικα με το email ότι συμφωνείτε να αλλάξει με μειώσεις μισθών; Τι είναι αυτό; Τις μειώσεις τις λέμε κάπως αλλιώς; Μπορείτε να βαφτίσετε το κρέας ψάρι και να βαφτίσετε τις μειώσεις τις οποίες έχετε συμφωνήσει ως αυξήσεις; Όσες πολιτικές ταχυδακτυλουργίας και να κάνετε, δεν θα το καταφέρετε να ξεγελάσετε και πάλι τον λαό.

Επίσης, κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Βενιζέλε και κύριε Γεωργιάδη, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας,

σας ρωτώ το εξής: Ποιος, μα ποιος, σας έδωσε το δικαίωμα να διαπραγματεύεστε και να συμφωνείτε με την τρόικα για την κατάργηση συνταγματικά κατοχυρωμένων και κατακτημένων με θυσίες και αίμα του λαού δικαιωμάτων, όπως είναι το δικαίωμα της απεργίας και το δικαίωμα του συνδικαλισμού; Σας ρωτώ: Ποιος σας έδωσε το δικαίωμα να διαπραγματεύεστε και να συμφωνείτε την απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων, όταν έχετε οδηγήσει ενάντια εκατομμύριο συμπατριώτες μας στην ανεργία;

Κοιτάξτε να δείτε. Τώρα πρέπει να καταλάβετε ότι και εμείς αλλά και όλοι έχουμε καταλάβει ότι όταν διαπραγματεύεστε και συμφωνείτε αυτά τα πράγματα, δεν το κάνετε για να λύσετε το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε ένα λεπτό.

Και εσείς, αλλά και η τρόικα υπηρετείτε με αυτά τα μέτρα ιδιοτελή οικονομικά συμφέροντα, είτε Ελλήνων τραπεζιτών, εφοπλιστών και μεγαλοενοδόχων είτε γερμανικών εταιρειών, που θέλουν να αγοράσουν «μπιρ παρά» την ιδιωτική, τη δημόσια και την κοινωνική περιουσία της χώρας και να έχουν εργαζόμενους σύγχρονους σκλάβους.

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με την τρίτη και τελευταία επισήμανση.

Κοιτάξτε να δείτε. Μας φέρατε να ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό που είναι κοινωνικά και ταξικά άδικος και σε βάρος του λαού, με μειωμένες τις κοινωνικές δαπάνες και με νέες φοροπληχτικές πολιτικές. Μας φέρατε να ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό, που συνεχίζει τη λιτότητα με μειώσεις στις συντάξεις και τους μισθούς και με συνέχιση της λεηλασίας της δημόσιας περιουσίας και του ξεπουλημάτος της.

Ακόμα, μας φέρατε να ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό καταστροφικό για την οικονομία, γιατί μειώνει ακόμα περισσότερο κατά 400.000.000 ευρώ το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και έναν προϋπολογισμό που είναι ο πιο ψεύτικος, ο πιο εικονικός, ο πιο αναξιόπιστος, ο πιο αφερέγγυος και ο πιο μαϊμουδένιος που έχετε καταθέσει τα πέντε τελευταία χρόνια, γιατί δεν περιέχει τη συμφωνία στην οποία θα καταλήξετε με την τρόικα για νέα αντικοινωνικά μέτρα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο μετά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ένα –και μην εξανίσταστε, κύριε Γεωργιάδη!- σας λέμε: Αυτός θα είναι ο τελευταίος κρατικός προϋπολογισμός που θα ψηφίσετε ως κυβέρνηση. Αν καταφέρετε να τον ψηφίσετε! Θα είναι ο τελευταίος! Δεν θα προλάβετε ούτε να τον εφαρμόσετε αυτόν τον προϋπολογισμό!

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Αυτό το πήρατε από τη συζήτηση του περσινού προϋπολογισμού, κύριε Στρατούλη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Στρατούλη, κάνατε προσωπικές αναφορές και μετά θα δημιουργήσετε θέμα επί προσωπικού. Δεν το καταλαβαίνετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Τέλειωσα, κύριε Πρόεδρε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα απαντήσω αμέσως μετά, κύριε Πρόεδρε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ο λαός με τους αγώνες και την ψήφο του θα πετάξει την Κυβέρνησή σας στο σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας και θα δώσει ένα τέλος στη σύγχρονη ελληνική τραγωδία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Στρατούλη!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Τέλειωσα, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, θα ήθελα να πω και από το Βήμα αυτής της Βουλής ότι είμαστε υποχρεωμένοι –και είναι χαρά μας να το κάνουμε- να καλέσουμε τον ελληνικό λαό σε μαζική συμμετοχή στο μεγάλο συλλαλητήριο της Κυριακής στις 18.00' στο Σύνταγμα, προκειμένου να μην περάσει ο αντικοινωνικός προϋπολογισμός, να μην περάσουν τα νέα μέτρα και να φύγει η Κυβέρνησή σας πριν καταστρέψετε τα πάντα.

Και να ξέρετε, κύριε Άδωνι Γεωργιάδη και κ. Βούλτεψη, ότι η κινδυνολογία και η τρομολαγνεία, την οποία χρησιμοποιείτε σε βάρος του ΣΥΡΙΖΑ, δεν τρομάζει πια κανέναν και καμμία σ' αυτήν τη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μισό λεπτό, κύριε Γεωργιάδη! Σηκωθήκατε όρθιος πριν καν σας δώσω τον λόγο! Καθίστε κάτω.

Κύριε Στρατούλη, δεν ξέρω αν κάνετε τις προσωπικές αναφορές εκ συστήματος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν το κάνω εκ συστήματος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με αυτόν τον τρόπο, όμως, δημιουργείτε θέματα επί προσωπικού και δίνετε τώρα την ευκαιρία να πάρει τον λόγο ο κ. Γεωργιάδης.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ένα λεπτό θέλω μόνο, κύριε Πρόεδρε, για να δώσω τρεις σύντομες απαντήσεις ως προς τη σκληρή απάντηση του κ. Στρατούλη στους οκτώ Βουλευτές και Βουλευτίνες, όπως είπε. Τύχη αγαθή μετά από έναν ομιλητή...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Εσείς τι σχέση έχετε με τους οκτώ; Είναι προσωπικό για εσάς οι οκτώ;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφήστε να ολοκληρώσω τη σκέψη μου, κύριε Στρατούλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Στρατούλη, αυτό δεν θα το κρίνετε εσείς!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μετά από έναν ομιλητή – ευτυχώς! – ανεβαίνει, κύριε Πρόεδρε, ο κ. Σταθάκης, ο οποίος προ δεκαπέντε ημερών διατύπωσε την ακριβώς ανάποδη θέση. Άρα, περιμένω σ' αυτό να σας απαντήσει ο σύντροφός σας.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Πού είναι το προσωπικό θέμα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πάμε όμως, τώρα στο προσωπικό! Πάμε, στις προσωπικές αναφορές που έγιναν σε μένα, στην κ. Βούλτεψη και στα λοιπά.

Ακούστε, κύριε Στρατούλη: Πρώτον, όλο το τελευταίο κομμάτι της ομιλίας σας, αν ψάξουμε τώρα στα Πρακτικά περί προϋπολογισμού, είμαι βέβαιος ότι πέρυσι το είπατε το ίδιο κατά λέξη. Πέρυσι κλείσατε λέγοντας: «Δεν θα εφαρμόσετε αυτόν το προϋπολογισμό». Κι όμως, τον εφαρμόσαμε!

Ακούστε όμως, τι δεν είπατε και περίμενα να το πείτε. Δεν απαντήσατε στον κ. Σταϊκούρα, τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, που χθες κατέθεσε εδώ από του Βήματος της Βουλής στα αγγλικά την παρουσίαση του κ. Σταθάκη και σας βγάξει ψεύτες!

Γιατί εσείς μας έχετε πει στα κανάλια ότι είστε κατά του πρωτογενούς πλεονάσματος. Όμως, ο κ. Σταθάκης στα funds είπε τα ανάποδα. Και εγώ περίμενα εσείς που είστε ικανός ομιλητής και θαρραλέος, να του απαντήσετε του συντρόφου σας. Δεν του απαντήσατε όμως! Και ακούστε το τελευταίο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κλείνω αμέσως.

Όταν έκανα τη δήλωση, κύριε Στρατούλη, για τις καταθέσεις -τη γνωστή-, ο σεβαστός κ. Σταθάκης, τα χαρακτήρισε αυτά ανοησίες. Το θυμάστε, κύριε Σταθάκη;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Τώρα θα μιλήσει και θα σας απαντήσει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το μεγαλύτερο fund της γης, το «Capital», όπως και οι μεγαλύτερες τράπεζες της γης, υποθέτησαν τις δικές μου ανοησίες, κύριε Σταθάκη. Μα, για φανταστείτε! Τα μεγάλα funds και μεγάλες τράπεζες, υποθέτησαν την άποψη του Γεωργιάδη και χαρακτήρισαν ανοησίες αυτά που λέει ο Σταθάκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε παρακαλώ! Κλείστε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα, κύριε Στρατούλη, να είστε λίγο πιο προσεκτικός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Το προσωπικό πού ήταν, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας είπα και πριν,

κύριε Στρατούλη!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Το προσωπικό πού ήταν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει, γνωρίζομαστε όλοι εδώ. Μην κάνετε αυτά τα πράγματα! Προκαλείτε αυτό που προκαλείτε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Α, εγώ φταίω και γι' αυτά που λέει ο κ. Γεωργιάδης! Δεν φταίει κανένας άλλος; Εγώ φταίω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μπορούσατε να πείτε τα ίδια πράγματα χωρίς προσωπικές αναφορές. Και το ξέρετε καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί τους από το Γυμνάσιο Πάργας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Νεράντζη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Η τύχη το φέρνει δύο χρονιές, την 5^η Δεκεμβρίου, να διαδέχομαι τον κ. Στράτουλη στον προϋπολογισμό.

Ο κ. Στράτουλης αφιέρωσε ένα λεπτό στον προϋπολογισμό. Χρησιμοποίησε τέσσερις φορές και επικαλέστηκε τη λέξη «τελειώνω». Το κακό με τον κ. Στρατούλη, το φίλο μου, είναι ότι δεν ξέρεis εάν είναι τελειωτική η περικοπή του ή ατελειώτη. Περιμένεις. Έχεις ένα πρόβλημα μαζί του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Είπατε ότι είναι καταστροφικός και εικονικός, κύριε Στρατούλη μου. Είπατε ότι είναι ταξικός. Έχω εδώ το περσινό Πρακτικό και την αγόρευσή σας: «Ταξικό», «δολοφονικό», «εικονικό» και τα λοιπά, αυτά αναφέρατε.

Παρά ταύτα, ο προϋπολογισμός, εκτελέστηκε –μαζί όμως και με τις απόψεις σας, που εκτελέστηκαν στην ουσία, στο απόσπασμα της κοινής λογικής- αλλά...

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Πόσοι άνθρωποι «εκτελέστηκαν»;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Καθίστε, κυρία! Είστε η κ. Στρατούλη; Ποια είστε;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Είμαι η κ. Σταμπουλή!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Είστε η μόνιμη διακοψιάς! Κατάλαβα. Ναι, συνεχίστε!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Είναι Σερραία, να την προσέχετε!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Άρα, τιμωρήθηκε και «εκτελέστηκε» η άποψή σας, κύριε Στρατούλη, ακριβώς από το γεγονός ότι δεν υπήρξε τίποτα από αυτά που είπατε, αλλά αντίθετα τα μεγέθη διέψευσαν τις προσδοκίες σας.

Ο φανατισμός και ο φανατικός στην Αίθουσα αυτή, αλλά και στο λαό πρέπει να εκλείψει. Πρέπει να αντιληφθείτε ότι μερικές τέτοιες πολιτικές στάσεις είναι λείψανα μιας παρωχημένης εποχής. Εσείς, με αυτά τα επιχειρήματα, διαλογίζεστε με στερεότυπα, κύριε Στρατούλη. Εσείς με αυτά τα επιχειρήματα διαλέγεσθε και συνομιλείτε με συνθήματα που αντί να είναι αυτά που πρέπει, εσείς τοποθετείτε αντίστροφα.

Παρακαλώ καταθέτω αυτό για τα Πρακτικά. Είναι η περσινή αγόρευση του κ. Στρατούλη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Νεράντζης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς θέλουμε να σας υπενθυμίσουμε τα εξής. Με κάνετε βέβαια και διακόπτω τον ειρμό μου, αλλά όσο και να προσπαθήσετε, δεν μπορείτε να το επιτύχετε. Εκείνο που πρέπει να τονίσουμε είναι πώς είναι δυνατόν να υποστηρίζονται τέτοια πράγματα εδώ από ένα κόμμα που έχει φιλοδοξίες –και είναι θεμιτό να έχει φιλοδοξίες- και να παραγνωρίζονται, ενώ υπάρχει αυτός ο προϋπολογισμός, ο ταξικός, ο δολοφονικός, ο εικονικός και όλα αυτά τα σε «ικος» επίθετα –που ανοίξατε το λεξικό και βρήκατε όλες τις συ-

νώνυμες λέξεις και τις κάνετε παρήχηση, -δεκτό κι αυτό- όλα όσα συμβαίνουν στο διάστημα αυτό του χρόνου.

Σας λέω, λοιπόν, πώς είναι δυνατόν να σημειώνεται μείωση της ανεργίας -κατά τι, αλλά και μείωση- καθώς και κατά τι μείωση του πληθωρισμού; Πώς είναι δυνατόν να συμβαίνουν αυτά; Πώς είναι δυνατόν να υπάρχει αύξηση των εξαγωγών, αύξηση των επενδύσεων, μείωση του γενικού χρέους της Κυβερνήσεως και μάλιστα με σημαντικό ποσοστό; Πώς είναι δυνατόν να συμβαίνουν όλα αυτά; Κάτι δεν πάει καλά.

Κύριε Στρατούλη, τα βλέπετε και εσείς και το κόμμα σας όλα μαύρα, γιατί η αντιπολίτευση για εσάς δεν είναι ένα στοιχείο μιας γόνιμης ανοικοδομήσεως του κράτους, είναι μια αφορμή να ασκήσετε μία στείρα αντιπολίτευση. Η αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση είναι φανερό ότι δεν οικοδομεί, κατεδαφίζει, αλλά τι να κατεδαφίσετε όταν και ο κατεδαφιστής δεν έχει πνοή, δεν εμφανίζει τη λογική που ούτως ή άλλως διαθέτει;

Ας πάμε τώρα στο ποια είναι τα γενικά χαρακτηριστικά αυτού του προϋπολογισμού, τον οποίο απαξιώσατε γενικά και σαν θεσμό με το να αφιερώσατε μόνο ενάμισι λεπτό από την επτάλεπτη και πλέον αγόρευση σας, ενώ στο υπόλοιπο κάνατε επερώτηση και στρεφόσασταν κατά του Βενιζέλου και κατά του Γεωργιάδη. Διαφήμιση του κάνατε του φίλου μου, του Άδωνι και πολύ καλά κάνατε!

Όμως, προχωρούμε παρακάτω. Γιατί δεν βλέπετε τα γενικά χαρακτηριστικά; Γιατί δεν βλέπετε την περαιτέρω αύξηση του πρωτογενούς πλεονάσματος, η οποία οφείλεται και στη δραστηριοποίηση των μηχανισμών εκείνων που θα συλλάβουν τη φοροδιαφυγή, αλλά και στην αύξηση των εσόδων συνεπεία της αύξησής του ρυθμού αναπτύξεως;

Γιατί δεν βλέπετε ότι ο προϋπολογισμός αυτός επιτρέπει στο κράτος να εκτελέσει τις υποχρεώσεις του, να τις εκπληρώσει -και τους τόκους μαζί- χωρίς να δανειστεί; Γιατί άραγε δεν βλέπετε ότι είναι ισοσκελισμένος αυτός ο προϋπολογισμός;

Αυτά όλα για εσάς δεν έχουν καμμία, μα καμμία αξία και καμμία σημασία; Και το σπουδαιότερο, γιατί δεν βλέπετε ότι δεν προβλέπεται από τον προϋπολογισμό αυτό κανένα νέο εισπρακτικό μέσο; Επιτέλους, η Κυβέρνηση βρέθηκε στην ευχάριστη θέση να δικαιώσει έναν γνωστό ορισμό που είχε δώσει ο Αριστοτέλης ότι ο άγιος πολιτικός είναι εκείνος «όστις προσόδους πλείονας παρασκαυάζει, μηδέν των ιδιωτών δημεύων». Γιατί ουσιαστικά κάθε απόπειρα και άλλη σκέψη για επιβολή καινούργιου φόρου θα σήμαινε δήμευση.

Εμείς, οι παρατάξεις αυτές, οι οποίες στηρίζουν την Κυβέρνηση, δεν θεωρούμε τον προϋπολογισμό, όπως εσείς, μία αφορμή για να κάνουμε αντιπολίτευση. Δεν θεωρούμε τον προϋπολογισμό σαν μία παράθεση στερίων αριθμών. Θεωρούμε τον προϋπολογισμό όπως τον επιτάσσει το Σύνταγμα και οι συνθήκες του πολιτεύματος, δηλαδή σαν έναν ύψιστο δημοσιονομικό θεσμό, ο οποίος περιγράφει την κατάσταση και ενσωματώνει τις δικές μας προσδοκίες, τους δικούς μας σχεδιασμούς, τη δική μας πεποίθηση.

Επιτέλους, ο προϋπολογισμός αυτός εγγυάται ότι υπάρχει πιστοποιημένη ελπίδα, υπάρχει βεβαιωμένη αισιοδοξία και υπάρχει εν τέλει η ικανοποίηση ότι αυτές οι αιματηρές θυσίες, που υποχρεώθηκε να κάνει και να υποστεί ο ελληνικός λαός, έπιασαν επιτέλους τόπο. Με αυτό το περιεχόμενο ο Προϋπολογισμός αυτός περιλαμβάνει εκείνα τα στοιχεία που ανταποκρίνονται στη γενικότερη χαλεπότητα της συγκυρίας, γι' αυτό και εμείς τον ψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μπράβο, μπράβο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Γεώργιος Σταθάκης έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Δεν λέτε, κυρία Πρόεδρε, ότι τελείωσα στην ώρα μου και δεν χρειάστηκα ούτε καν τα επτά λεπτά, όπως έκαναν άλλοι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Για να μη χάνω χρόνο, κύριε Νεράντζη. Όντως έτσι είναι και μπράβο σας.

Κύριε Σταθάκη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, πάντα θεωρούσα δεδομένο ότι η πολιτική ασκείται με τη διατύ-

πωση θέσεων, αντιπαραθέσεων πάνω σε συγκεκριμένα θέματα στρατηγικής ή αντιλήψεων και ότι δεν κατασκευάζεται ένας κόσμος στον οποίο ούτε η Κυβέρνηση παρουσιάζει τη θέση της, αλλά φτιάχνει μία κατασκευή ψευδή για τη θέση της και το ακόμη χειρότερο, δεν ασκείται κριτική στην Αντιπολίτευση με βάση τις θέσεις της, αλλά με βάση μία εντελώς πλασματική αντίληψη για το ποιες είναι οι θέσεις της Αντιπολίτευσης.

Το τελευταίο διάστημα, εξ αιτίας προφανώς των πολιτικών επιτυχιών που έχει η Αντιπολίτευση, η Κυβέρνηση έχει διολισθήσει σε μία επικοινωνιακή τακτική αλλοίωσης του τι κάνει η Αντιπολίτευση, πώς το κάνει, γιατί το κάνει κ.λπ., μ' έναν εξωφρενικό -θα έλεγα- εξωθεσμικό πλέον τρόπο.

Παράδειγμα πρώτο: Ο Αλέξης Τσίπρας εξαγγέλλει ένα πρόγραμμα στην Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Το Υπουργείο Οικονομικών -το επαναλαμβάνω, το Υπουργείο Οικονομικών- δηλαδή οι δημόσιοι υπάλληλοι οι οποίοι εργάζονται με τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου, περνάνε μία ολόκληρη εβδομάδα και βγάζουν ένα κείμενο σαράντα σελίδων που λέει ότι η Αντιπολίτευση δεν ξέρει να κοστολογεί τα μέτρα. Επαναλαμβάνω, το Υπουργείο Οικονομικών!

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Δεν οφείλει να εξετάζει τις προτάσεις;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Παράδειγμα δεύτερο: Εμφανίζονται στο Λονδίνο, μετά από πρόσκληση, οικονομολόγοι του ΣΥΡΙΖΑ, εγώ και ο Μηλιός. Την επόμενη ημέρα η διοίκηση μιας τράπεζας αυτής της χώρας -ονόματα δεν λέμε- γίνεται παραλήπτης ενός e-mail ενός αγνώστου ανθρώπου, απόντα μετά βεβαιότητας από τις δικές μου συναντήσεις, άρα με ψευδή δήλωση ότι ήταν παρών στις δικές μου. Η διοίκηση αυτής της τράπεζας διοχετεύει το e-mail στο Μαξίμου και το Μαξίμου το διοχετεύει στα μέσα μαζικής επικοινωνίας.

Εμφανίζεται, λοιπόν, μία εικόνα για το τι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ στις συγκεντρώσεις αυτές, η οποία είναι αυτή που δείχνει το περιβόητο -πλαστό από ό,τι φαίνεται- e-mail, καθώς δεν εκφράζει κανέναν. Διαψεύδεται από την εταιρεία που λέει ότι αυτά δεν αποτελούν κανενός είδους αντικείμενο συζήτησης. Διαψεύδεται από τους διοργανωτές ότι ήταν εκεί. Διαψεύδεται ότι αυτή ήταν τέλος πάντων η παρουσίαση και η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Διαψεύδεται και το γεγονός ότι οι άνθρωποι πηδούσαν από τα παράθυρα, μόλις άκουσαν δύο ή τρία παράλογα πράγματα.

Για του λόγου το αληθές, εφόσον διέρρηξε η παρουσίαση την οποίαν κάναμε εκεί, άκουσα τον Αναπληρωτή Υπουργό χθες να λέει ότι έχει την παρουσίαση αυτή, πάλι από διαρροή. Επαναλαμβάνω, ο Υπουργός μιας χώρας δεν ζητάει την παρουσίαση από εμένα ή από τους διοργανωτές. Είναι από διαρροή και αυτή. Η πολιτική των διαρροών δηλαδή! Αυτή είναι η θεσμική μας υπόσταση. Δεν λέω αν είναι αληθής ή όχι. Δεν έχει και τόση σημασία.

Καταθέτει την παρουσίαση στα Πρακτικά της Βουλής και δεν ασκεί κριτική επί της ουσίας σε αυτό που λέει αυτή η παρουσίαση, δηλαδή γιατί απέτυχε το μνημόνιο, γιατί έχουν μείνει άλυτα τα βασικά προβλήματα με τα οποία ξεκινήσαμε το 2009 -όπως το δημόσιο χρέος, το ιδιωτικό χρέος, η ύφεση κ.λπ.-, γιατί πρέπει να αλλάξει αυτή η στρατηγική μέσα από μια κωδικοποιημένη ανάλυση. Πρώτα να αναλύσουμε το πρόβλημα του δημόσιου χρέους, μετά του ιδιωτικού χρέους κ.ο.κ.. Δεν έχει σημασία. Έχει μία λογική. Μπορεί να συμφωνεί ή να διαφωνεί κάποιος.

Αντ' αυτού, λοιπόν, ανακαλύπτει ο Αναπληρωτής Υπουργός μία κρυφή ατζέντα. Ακυρώνεται δηλαδή το επιχείρημα ότι άλλα λέμε στο εσωτερικό και άλλα στο εξωτερικό. Ακυρώθηκε το επιχείρημα. Το επαναλαμβάνουν μόνο λίγοι άνθρωποι, αλλά δεν τεκμαίρεται από πουθενά. Ακυρώνεται το επιχείρημα ότι λέμε τρέλες και οι άνθρωποι πηδάνε από τα παράθυρα.

Και ανακαλύπτουμε μία τρίτη ατζέντα! Αυτήν την ατζέντα παρουσίασε χθες ο Αναπληρωτής Υπουργός. Είπε ότι έχουμε κρυφή ατζέντα στο ΣΥΡΙΖΑ, ότι λέμε για ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, πρωτογενή, αλλά δεν το εννοούμε, διότι εννοούμε ότι θα αποπληρώνουμε και το χρέος των 4,5% του ΑΕΠ ετησίως.

Καλώ την Κυβέρνηση για πολλοστή φορά. Η θέση μας είναι τόσο σαφής, την έχουμε πει εκατό φορές, θα είναι ισοσκελισμένος ο πρωτογενής προϋπολογισμός. Δεν πρόκειται να παράγουμε πλεονάσματα 4,5-5% το χρόνο, όπως λέει το

μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα για τα επόμενα δέκα χρόνια, διότι αυτό σκοτώνει την ανάπτυξη, το ξέρετε όλοι. Επίσης, δεν μπορείτε να έχετε 3,5% ανάπτυξη με τέτοια πλεονάσματα, ούτε θα φέrouμε 22 δισεκατομμύρια ευρώ από τις ιδιωτικοποιήσεις. Θα πω μετά μία κουβέντα για τις ιδιωτικοποιήσεις, τις οποίες έχει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Αυτά είναι εκτός τόπου και χρόνου.

Γι' αυτό και χρειάζεται μία μεγάλη αναδιάρθρωση του χρέους, προκειμένου να είναι βιώσιμο, ώστε να βγει η Ελλάδα από την παγίδα του χρέους, να στρέψει τις προσπάθειές της σε αυτό που αποτελεί τη βασική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ, Οικονομική ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη.

Αρα χάνεται όλη η συζήτηση επί της ουσίας. Εμφανίζεται και αναπαράγεται μία εντελώς παραπλανητική εικόνα, ενώ τα πράγματα είναι πολύ πιο απλά. Το Σίτι κάλεσε εμάς -καλεί και τους «Rodemos» την επόμενη βδομάδα- διότι μας θεωρεί Κυβέρνηση εν αναμονή, κόμμα το οποίο κατά πάσα πιθανότητα, πολύ πιθανόν θα είναι η επόμενη κυβέρνηση της χώρας.

Η αποκαθίλωση αυτής της πραγματικότητας δεν μπορεί να γίνεται παραπλανώντας, κινητοποιώντας εξωθεσμικά, κατασκευάζοντας παραπλανητικές εικόνες. Αυτά δεν λειτούργησαν στο παρελθόν. Αυτό κάνετε δυσόμοια χρόνια για το ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό δεν εμπόδισε το ΣΥΡΙΖΑ να έχει την εμπιστοσύνη των πολιτών. Οι πολίτες έχουν πλέον σαφή και το δίλημμα και την απάντηση σε αυτό το δίλημμα.

Έχουμε μια πολιτική, η οποία δεν έχει τίποτα το πολιτικό στο εσωτερικό της. Είναι μια πολιτική θεσμικής διάλυσης. Είναι μια πολιτική ψεύδους και ανακατασκευής ψευδών και παραπλανητικών ιδεών. Αυτή η πολιτική χρεοκόπησε. Προφανώς, η «Πολιτική» -με πι κεφαλαίο- είναι αυτή η οποία θα ανοίξει νέους δρόμους για τη χώρα. Οι πολίτες εμπιστεύονται το ΣΥΡΙΖΑ για την αλήθεια, για τη σταθερότητα, για τη σαφήνεια της στρατηγικής της πολιτικής τους. Είστε χαμένοι!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια- Τσαρουχά): Κι εγώ ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Σταϊκούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή ο αγαπητός και αξιόλογος συνάδελφος, ο κ. Σταθάκης έκανε αναφορές στη χθεσινή δική μου τοποθέτηση, θα ήθελα πρώτα από όλα να του ξεκαθαρίσω ότι με θέσεις και αντιπαραθέσεις τοποθετήθηκαν χθες. Μίλησα για δώδεκα αλήθειες, για το πού είμαστε σήμερα και για το ποιες είναι η προτεραιότητες της Κυβέρνησης για την επόμενη μέρα της ελληνικής οικονομίας, με πολύ ξεκάθαρο και διαυγή τρόπο.

Ο λόγος που ασχολήθηκα με το ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν οι επιτυχίες, αλλά γιατί αρχίζει να ξεδιπλώνει τις θέσεις του που δείχνουν τις αντιφάσεις. Και απορώ γιατί μιλήσατε για διαρροές. Συνηθίζω στη ζωή μου, όταν παρουσιάζω κάτι, να το δημοσιοποιώ. Φοβάστε τις διαρροές; Φοβηθήκατε την παρουσίαση αυτή;

Και εξηγούμαι. Τι αποτυπώθηκε από την παρουσία σας σήμερα εδώ, στο Βήμα, αλλά και από την παρουσία, την οποία κάνατε στο Λονδίνο; Πρώτα από όλα, φάνηκε η διγλωσσία του ΣΥΡΙΖΑ εντός κι εκτός Ελλάδος και η πολυγλωσσία του ΣΥΡΙΖΑ εντός Ελλάδος και θα εξηγηθώ.

Παρακολουθήσαμε, συνεπώς, τον ΣΥΡΙΖΑ εσωτερικού και εξωτερικού, τον ΣΥΡΙΖΑ των πολλών αποχρώσεων, τον ΣΥΡΙΖΑ του κρυφού σχεδίου αύξησης των φόρων -το επαναλαμβάνω- τον ΣΥΡΙΖΑ του μηδενισμού.

Πρώτον, είμαστε συνάδελφοι και εντός και εκτός Βουλής. Όταν λέτε «ισοσκελισμένος προϋπολογισμός», «balanced budget» σε όλα τα εγχειρίδια περιλαμβάνει και τους τόκους. Κανένα εγχειρίδιο δεν υπάρχει που να λέει «balanced budget» χωρίς τους τόκους. Αρα, υποστηρίζετε στο εξωτερικό ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, δηλαδή πρωτογενές πλεόνασμα 3% όσο και ο προϋπολογισμός. Αυτή είναι η αλήθεια.

Δεύτερον, αυτό σημαίνει ότι αυτομάτως, για να πετύχετε ισοσκελισμένο προϋπολογισμό του χρόνου, μόνο για το 2015, έχετε 4,5 δισεκατομμύρια νέους φόρους. Έχετε 4,5 δισεκατομμύρια νέους φόρους μόνο για το 2015. Αυτή είναι η κρυφή πραγματι-

κότητα. Το μόνο, αλλά κύριο που παραλείπετε να μας πείτε είναι ποιους φόρους θα αυξήσετε.

Επειδή είμαι καλόπιστος, θα προσχωρήσω για λίγο στο επιχείρημά σας και θα δεχθώ ότι ξεχάσατε ή παραλείψατε να βάλετε τη λέξη «primary», «πρωτογενές» στον τίτλο. Υποθέτω θα το διορθώσετε σε επόμενη παρουσίαση. Ας δεχθούμε συνεπώς ότι έχει λογική αυτός ο ΣΥΡΙΖΑ του εσωτερικού.

Εδώ, πέφτουμε σε καινούργιες αντιφάσεις. Προσχωρώ στο σκεπτικό σας. Από κάτω τι λέτε; Λέτε να μείνουν σταθερές οι δαπάνες στο 44%. Πράγματι, φέτος οι δαπάνες είναι 44%. Και μας λέτε στο πρόγραμμα -είναι στη δεύτερη γραμμή, δεν πιστεύω κι εδώ να κάνουμε λάθος- να μείνουν σταθερές στο 44%. Τότε πώς θα αυξήσετε τις δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, τον πολιτισμό που λέγατε; Είκοσι ομιλητές έχω ακούσει. Έχω ακούσει εδώ ό,τι μπορείτε να φανταστείτε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Στον κ. Στρατούλη...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Θα προσλάβετε όλους τους εκπαιδευτικούς που ετέθησαν σε διαθεσιμότητα. Θα καταργήσετε ευέλικτες μορφές εργασίας. Θα αυξήσετε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά 25%. Ψάχνω αυτόν που το είπε -δεν είναι αυτήν τη στιγμή στην Αίθουσα- γιατί είπε ότι τόσο μειώθηκε τα τελευταία χρόνια.

Για τις προσλήψεις, τους μισθούς και τις συντάξεις, αφού θα μείνετε σταθεροί το 2015 στα 44%, πώς είναι δυνατόν να μείνετε σταθεροί και ταυτόχρονα να τα κάνετε όλα αυτά; Αν τα κάνετε όλα αυτά, η αύξηση των φόρων θα είναι ακόμα μεγαλύτερη. Δεν γίνεται και το ένα και το άλλο. Είναι έωλες και ψεύτικες υποσχέσεις και τεράστια αύξηση φόρων.

Επειδή μιλήσαμε για προβλέψεις, η εκτέλεση του προϋπολογισμού είναι αντιμέτωπη με την προβλεπόμενη αναθεώρησή της τον Απρίλιο του 2014, καθώς τότε θα αποτυπωθούν οριστικά τα αποτελέσματα του 2013 και θα οριοθετηθεί το περίφημο δημοσιονομικό κενό του 2014. Αυτά είπε ο κ. Σταθάκης στις 27-12-2013.

Όχι μόνο δεν είχαμε δημοσιονομικό κενό, όχι μόνο εκτελέστηκε κανονικά ο προϋπολογισμός, αλλά δώσαμε και κοινωνικό μέρισμα μισό δισεκατομμύριο και δώσαμε άλλα 500 εκατομμύρια ως κομμάτι παροχών αύξησης εισοδημάτων στους ένστολους. Δεν χρειάζεται δε να επαναλάβω τι έλεγαν όλοι οι συνάδελφοί σας εδώ σε αυτήν την Αίθουσα πέρσι. Τα έχω καταγράψει. Έχουμε τις ίδιες ομιλίες ακριβώς φέτος. Έχω ακούσει είκοσι ομιλίες με ίδια ακριβώς επιχειρήματα.

Συμπερασματικά, δυστυχώς, κατά τη συζήτηση στη Βουλή μέχρι τώρα -μπορεί να έχουμε κάποια βελτίωση της κατάστασης από εδώ και πέρα- παρατηρείται ότι πολλοί Βουλευτές της Αντιπρόιτευσης και όχι μόνο της Αξιωματικής Αντιπρόιτευσης, διαγκωνίζονται σε προσεγγίσεις μιζέριας και λαϊκισμού.

Διατυπώνονται με ευκολία, όπως νομίζω ότι απέδειξα, γενικολογίες και απλουστεύσεις. Ακούγονται ανακριβείς, αοριστολογίες, μοιράζονται ψευδοιστήσεις, αραδιάζονται ανέφικτα αιτήματα, παράδειγμα 25% αύξηση στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, εκφράζονται αφορισμοί, ισοπεδωτικοί χαρακτηρισμοί.

Συνάδελφός σας είπε σήμερα το πρωί αν προλάβαμε να μεταφράσουμε τον προϋπολογισμό που μας έστειλαν στα γερμανικά. Μα, από τη μία μας λέτε ότι ο προϋπολογισμός είναι στον αέρα και από την άλλη μας λέτε ότι μας τον έστειλαν από τη Γερμανία. Δεν γίνονται και τα δύο! Αποφασίστε επιτέλους ποιο επιχείρημα στέκει. Κυριαρχεί ο μηδενισμός και δυστυχώς απουσιάζει το μέτρο. Απουσιάζουν ουσιαστικές απαντήσεις, λύσεις και προτάσεις.

Θα επαναλάβω ότι είπα και χθες κλείνοντας την τοποθέτησή μου. Η κρισιμότητα των στιγμών και η κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα απαιτεί απ' όλους μας σοβαρότητα, υπευθυνότητα, όχι θριαμβολογίες, αλλά όχι και μηδενισμούς. Απαιτεί να είμαστε μακριά από επικίνδυνους ακροβατισμούς και αδιέξοδους τυχοδιωκτισμούς.

Φυσικά -και το γνωρίζω- η δημιουργική σύνθεση δεν επιτυγχάνεται με εξαναγκασμούς. Η ιστορική, όμως, πολιτική, οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα και η κρισιμότητα των στιγμών είναι τέτοια που επιβάλλει συγκλίσεις, δημιουργικές συνθέσεις, συναίνεση, εθνικό σχέδιο, σκληρή δουλειά, επιτάσσει πατριωτική

συνείδηση, ρεαλισμό, απαιτεί πολιτική και κοινωνική σταθερότητα, ασφάλεια και αίσθημα δικαιοσύνης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Σταθάκη, έχετε τον λόγο για δύο, τρία λεπτά. Παρακαλώ να μην ανοίξει αυτός ο διάλογος. Απαντήστε.

Ορίστε, κύριε Σταθάκη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Δεν θα τα χρειαστώ. Η αποκατάσταση της αλήθειας είναι πάρα πολύ απλή.

Αν κάνατε τον κόπο να κοιτάξετε τρία σλάνιντς πριν, όταν αρχίζουν οι προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ -μια που έχετε όλα τα σλάνιντς μπροστά σας, εγώ τα θυμάμαι μάλλον- θα διαπιστώνατε ότι η πρώτη πρόταση που υπάρχει αφορά το δημόσιο χρέος και την απομείωση του δημόσιου χρέους, έτσι που να απαλλαγεί η χώρα από την ανάγκη παραγωγής πλεονασμάτων. Έχει όλες τις προτάσεις μέσα.

Άρα, στο τέταρτο κατά σειρά σλάνιντ, όταν αναφέρεται στον προϋπολογισμό, το balance budget δεν εξέπληξε κανέναν. Μόνο εσείς το ερμηνεύσατε όπως το ερμηνεύετε, διότι είχαν προηγηθεί οι όροι και οι προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες δεν χρειάζεται η χώρα να παράγει τέτοια πλεονάσματα.

Άρα, είναι πολύ απλό, έπρεπε να το βάλω «primary», μια και δεν ήξερα ότι δουλεύει το σύστημα ανάλυσης των αναλύσεων μας με τόσο ακρίβεια. Την επόμενη φορά θα προσθέσω το «primary», λοιπόν, για να μην υπάρχει η παραμικρή παρεξήγηση.

Δεύτερον, επιμένω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δεσμευτεί για το 2015 σε ένα πολύ συγκεκριμένο πρόγραμμα, εάν γίνουμε κυβέρνηση.

Δεν πρέπει να συγχέετε τη διάθεση και την πρόθεση να ενισχύσουμε το κοινωνικό κράτος, που αποτελεί όντως βασικό σκοπό του ΣΥΡΙΖΑ, -γι' αυτό, υποθέτω, θα μας ψηφίσουν και οι πολίτες- με το ότι το 2015 θα γίνουν όλα ως δια μαγείας.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΞΕΝΕΤΑΚΗΣ: Τις πρώτες εκατό μέρες είχατε πει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Α, όχι από το 2015. Μετά το 2015.

Να σας καταγγείλουν αμέσως. Είναι «δολοφόνος».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ!

Κύριε Σταθάκη, συνεχίστε, μην απαντάτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Υποθέτω ότι αυτό το οποίο έχει δεσμευθεί να κάνει το 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης βήμα προς βήμα, από την πρώτη μέρα που θα βγει κυβέρνηση. Γι' αυτό και έφτιαξε ένα πρόγραμμα το οποίο, υπό τους δεδομένους δημοσιονομικούς περιορισμούς, θα εφαρμοστεί από την πρώτη μέρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Γεωργία Μπατσαρά έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έχει ζητήσει τον λόγο ο κύριος Υπουργός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, κύριε Γεωργιάδη! Το δικίο δεν θα το φάμε με τίποτα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να χάσουμε τέτοια ευκαιρία; Τους ξεμπροστιάζουμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Το 44% από πρωτογενείς δαπάνες, από τότε συνεπώς; Είπατε για 44% πρωτογενείς δαπάνες. Από τότε; Εσείς το λέτε. Δεν έχει ημερομηνία. Σας ακούω!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Το 2015, το 2016, το 2017, το 2018;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Από το 2015.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Πείτε μας πότε, για να ξέρουμε πότε θα αυξήσετε μισθούς και συντάξεις ή πότε θα αυξήσετε φόρους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Σταθάκη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Τι παραλάβατε πριν από τρία χρόνια και τι παραδίδετε τώρα από άποψη πρωτογενών δημοσίων δα-

πάνων; Πείτε αυτά τα δύο νούμερα. Τι παραλάβατε και τι παραδίδετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Από πότε; Μην ντρέπεστε. Μην είστε ντροπαλός. Πείτε μας από πότε να ξέρει ο ελληνικός λαός. Πείτε μας από πότε. Ψεύτες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Γεωργιάδη, πρέπει να φωνάζετε; Μόνο εσείς θέλετε να μάθετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα, τι λέτε τώρα; Έχουμε ξεφύγει! Να ξέρει ο ελληνικός λαός. Κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μην φωνάζετε! **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ:** Κάνει πρόβα αντιπολίτευσης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τι να τον κάνω, κύριε Βούτση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Πόσο περικόπησαν οι δημόσιες δαπάνες τα τριάντα αυτά χρόνια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, απαντάει ο κ. Σταθάκης και κλείνουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μα, δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα, τι λέτε, κυρία Πρόεδρε; Αυτό είναι το καλύτερο κομμάτι της συζητήσεως. Αποδεικνύεται ότι ο κ. Στρατούλης δεν ήξερε το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ! Άλλα είπε ο κ. Στρατούλης, άλλα ο κ. Σταθάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Τα ίδια είπαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν γράφεται τίποτα από αυτά που λέει ο κ. Γεωργιάδης.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο. Πείτε μια κουβέντα, κλείστε και να προχωρήσουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Συνεπώς...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ρεζίλι έγιναν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον Υπουργό εδώ να απαντήσει. Γιατί φωνασκείτε εσείς;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μας πνίγει το δικίο μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, αλλά δεν αφήνετε τον Υπουργό σας να μιλήσει.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο Υπουργός με την Κυβέρνηση και εμείς με το κόμμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δέχομαι, συνεπώς, ότι θα κρατήσετε σταθερές -stabilization λέει η παρουσίαση- τις δαπάνες στο 44%.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αυτό δεν θα πει ίδιες δαπάνες κατά τομέα. Τι κάνετε τώρα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ωραία. Συμφωνώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτό είναι καινούργιο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Συμφωνώ. Πάω να σας βοηθήσω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Φέρτε την Αστυνομία και πάρτε τον κωδικό και βάλτε τον στην υγεία. Μας κάνετε πλάκα, τώρα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δηλαδή να κόψουμε από την Αστυνομία. Να το ξέρουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Τελείωσε αυτό. Περιμένουν και άλλοι συνάδελφοι να τοποθετηθούν.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, κλείστε την παρέμβασή σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Καταλαβαίνω, συνεπώς, ότι υπάρχει μία δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ να σταθεροποιηθούν οι δαπάνες στο 44%. Δεν ξέρουμε πότε ακριβώς. Καταλαβαίνω ότι θα υπάρξουν μεταβολές, αλλά μέχρι τώρα από τις είκοσι ομιλίες άκουσα μόνο για αυξήσεις, δεν άκουσα ούτε για μία μείωση.

Επίσης, να σας πω ότι το 80% είναι μισθοί και συντάξεις. Απορώ τι αναπροσαρμογές θα κάνετε. Αν μείνετε εδώ τέλος, μιλάμε για τεράστια αύξηση φόρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Γεωργία Μπατσαρά έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν γίνεται, κύριε Σταθάκη. Δύο φορές σηκώθηκε η κυρία συνάδελφος.

Ορίστε, έχετε ένα λεπτό και κλείνουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Θα σας πω σε πολύ απλά ελληνικά τι εστί μνημόνιο σε σχέση με τις δημόσιες δαπάνες. Τρία νούμερα θα σας πω. Η Ελλάδα είχε πρωτογενείς δαπάνες 45% του ΑΕΠ στον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Τώρα είναι στο 42% και ο στόχος του μνημονίου είναι να κατέβει στο 38% του ΑΕΠ. Υπενθυμίζω ότι η χώρα με τις χαμηλότερες δημόσιες δαπάνες είναι η Βουλγαρία, με 36%.

Η θέση που διατυπώνει ο ΣΥΡΙΖΑ σε αυτό είναι ότι η Ελλάδα θα είναι μία κανονική ευρωπαϊκή χώρα με ύψος δημοσίων δαπανών στο 44%, δηλαδή μία μονάδα κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, ταγμένη στο να υπηρετεί ένα ισχυρό κοινωνικό κράτος με εκπαίδευση, υγεία, συντάξεις και κοινωνική ασφάλιση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Σταθάκη, εξαντλήσαμε νομίζω τα επιχειρήματα. Θα ήθελα μόνο να κάνω ένα τελευταίο σχόλιο τους αριθμούς σας. Κάπου έχετε χάσει κάτι δεκατομμύρια πάλι!

Ο μέσος όρος των πρωτογενών δαπανών είναι 44,2% ως προς το ΑΕΠ στην Ελλάδα το 2014 και όχι 41% ή 42% που ψελλίσατε. Ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι 45%. Αυτό το λέω για την αποκατάσταση, για άλλη μία φορά, της αλήθειας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το μεσοπρόθεσμο βάζει στόχο 38%!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Μπατσαρά έχει τον λόγο.

Τα υπόλοιπα πείτε τα με δελτία Τύπου. Δεν γίνεται άλλο!

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΑΤΣΑΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται για τρίτη ημέρα σήμερα η συζήτηση του προϋπολογισμού και πραγματικά όλοι όσοι βρισκόμαστε μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι το τελευταίο ημίωρο ήταν και το πιο ζωντανό της συζήτησης που διεξάγεται μέχρι σήμερα.

Ευτυχώς, βέβαια, γιατί αυτήν τη ζωντανή συζήτηση την πυροδότησε ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα από τις αντιφατικές εισηγήσεις του κ. Στρατούλη και του κ. Σταθάκη και μέσα από την έλλειψη επιχειρημάτων –ακράδαντων όμως– και στοιχείων που πραγματικά να αιτιολογούν και να δικαιολογούν αυτά τα οποία ισχυρίζονται. Ο ΣΥΡΙΖΑ –παρόντος του Αναπληρωτή Υπουργού, ο οποίος διαθέτει και όλα τα στοιχεία και όλα τα επιχειρήματα του λόγου του– απέδειξε για άλλη μία φορά στον ελληνικό λαό το πόσο γυμνός εμφανίζεται ενώπιόν του!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός και η συζήτησή του αποτελεί μία κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, κατά την οποία παρουσιάζονται ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας και του ελληνικού λαού οι στόχοι, τα οικονομικά μεγέθη και η εν γένει οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης για τα επόμενα έτη. Ταυτόχρονα, γίνεται απολογισμός του κυβερνητικού έργου των προηγούμενων ετών, ο οποίος επιτρέπει τη χάραξη και υλοποίηση νέων σχεδιασμών και στόχων.

Επιπλέον, δίδεται η δυνατότητα σε κάθε Βουλευτή να εκφράσει ελεύθερα και αβίαστα τις θέσεις και τις απόψεις του, τόσο για τα πεπραγμένα της Κυβέρνησης, όσο και επί του προϋπολογισμού.

Επίσης, δίδεται η δυνατότητα στην Αντιπολίτευση όχι απλά να εκφράσει μία στείρα αντιπολιτευτική κριτική, αλλά να παρουσιάσει τη δική της πολιτική πρόταση, τον δικό της στρατηγικό σχεδιασμό.

Τέλος, η ψήφος στον προϋπολογισμό σημαίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον κρατικό

προϋπολογισμό διεξάγεται σε μία ιδιαίτερη κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα, με τις διαδικασίες για την τελική αξιολόγηση να βρίσκονται σε εξέλιξη σε ένα ιδιαίτερα ασφυκτικό περιβάλλον για τη χώρα μας.

Η τρόικα σε αυτό το τελευταίο στάδιο εξαντλεί τη διαπραγματευτική της πίεση. Εμφανίζει σήμερα το πλέον σκληρό της πρόσωπο, προσβάλλει βάνουσα τη χώρα και το λαό μας, αγνοεί ή κάνει πως αγνοεί το κοινώς παραδεκτό διεθνώς, ότι δεν υπάρχει άλλος λαός στη σύγχρονη ιστορία ο οποίος να έχει υποστεί τόσες θυσίες σε ειρηνική περίοδο.

Δεν υπάρχουν ή σπανίζουν οι κυβερνήσεις οι οποίες έχουν υλοποιήσει τόσες διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις σε τόσο σύντομο χρόνο, χωρίς να υπολογίζουν το πολιτικό τους κόστος.

Κι, όμως, η τρόικα δεν σέβεται τίποτα. Τούτη τη δύσκολη ώρα ο Πρωθυπουργός, ο Αντώνης Σαμαράς, το δήλωσε ξεκάθαρα: «Καμμία υποχώρηση στις παράλογες απαιτήσεις της τρόικας». Αυτό εκφράζει τον λαό, ο οποίος δεν αντέχει ούτε άλλους φόρους ούτε άλλες θυσίες. Αυτό εκφράζει, επίσης, τον κάθε Βουλευτή, ο οποίος στηρίζει την κυβερνητική πολιτική, προκειμένου να βρούμε από την κρίση και απολογείται γι' αυτή τη στήριξη καθημερινά στον λαό του, στην περιφέρειά του. Τούτη τη δύσκολη για την πατρίδα ώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπρεπε Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση να είμαστε όλοι μια γροθιά απέναντι στην τρόικα.

Αντ' αυτού ο κ. Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ, συνεπικουρούμενοι από τον κ. Καμμένο και τους ΑΝΕΛ, εξακολουθούν να δυναμιτίζουν και να υπονομεύουν κάθε προσπάθεια της Κυβέρνησης για ομαλότητα και σταθερότητα. Επιμένουν στη διεξαγωγή πρόωρων εκλογών, με αφορμή την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Εξυφαίνουν σενάρια αποστασίας αργυρώνητων Βουλευτών, προκειμένου να δημιουργήσουν κλίμα αστάθειας και πολιτικής αβεβαιότητας. Εκβιάζουν και μέμφονται τους Βουλευτές, οι οποίοι δηλώνουν ή σκέφτονται να ψηφίσουν Πρόεδρο της Δημοκρατίας, δηλαδή αυτούς που απλώς σέβονται το Σύνταγμα και αναγνωρίζουν την αδήριτη ανάγκη εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας, η οποία εξασφαλίζει την πολιτική σταθερότητα, την οποία τόσο πολύ έχει ανάγκη η χώρα αφ' ενός για να μπορέσει η Κυβέρνηση να συνεχίσει το έργο των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων και αφ' ετέρου να εμπνεύσουμε εμπιστοσύνη στις αγορές και το διεθνές περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αποφύγω να αναφερθώ στον υπό συζήτηση προϋπολογισμό με λεπτομέρειες, σε λογιστικούς αριθμούς και εν γένει ποσοτικά στοιχεία. Αυτό έχει γίνει, άλλωστε, με πολύ σαφή τρόπο από τους γενικούς και ειδικούς εισηγητές μας, από άλλους συναδέλφους, αλλά ιδιαίτερα από τους καθ' ύλην αρμόδιους Υπουργούς. Θα συνιστούσε, όμως, πειστέω, σοβαρή παράλειψη η αποφυγή εκ μέρους μου της περιγραφής της δημοσιονομικής κατάστασης στην οποία ευρίσκετο η χώρα όταν ανέλαβε τις τύχες της αυτή η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε ένα λεπτό τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Πριν από δύομισι χρόνια, λοιπόν, η χώρα ευρίσκετο προ των πυλών της χρεοκοπίας. Η έξοδος από την Ευρώπη και το ευρώ και η επιστροφή στη δραχμή θεωρείτο σχεδόν βέβαιη. Η Κυβέρνηση, όμως, τα κατάφερε, παρά τις δυσοίωνες κάθε φορά προβλέψεις της Αντιπολίτευσης. Κράτησε τη χώρα στην Ευρώπη και το ευρώ, εξασφάλισε τη βιωσιμότητα του τραπεζικού συστήματος, πέτυχε πρωτογενή πλεονάσματα, βγήκε ξανά στις αγορές, προκάλεσε τις θετικές αξιολογήσεις από διεθνείς οίκους.

Σήμερα, η οικονομία αρχίζει να ανακάμπτει. Επιτυγχάνεται μικρή, αλλά σταθερή μείωση της ανεργίας. Κατατίθεται ένας ρεαλιστικός, ισοσκελισμένος για πρώτη φορά, μετά από σαράντα χρόνια, προϋπολογισμός. Και όλα αυτά με τις πρωτοβουλίες και τους χειρισμούς της Κυβέρνησης και του Αντώνη Σαμαρά και προπαντός τις αιματηρές θυσίες του ελληνικού λαού.

Κι εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δυστυχώς δεν συνεισφέρετε το παραμικρό σε αυτήν την προσπάθεια. Ειρωνικά και αυτάρεσκα αναφέρεστε στο δημοσιονομικό

κενό -και επιχαίρετε κιόλας!-, το οποίο εντοπίζει η τρόικα, και στις δυσκολίες της διαπραγμάτευσης. Αγνοείτε ότι η όποια δυσκολία αφορά τη χώρα, αφορά την πατρίδα, αφορά τον λαό μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Μπατσάρá, κλείστε.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΑΤΣΑΡΑ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι η ψήφιση του προϋπολογισμού μας αφορά όλους, όπως όλους μας αφορά και η εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, για να μπορέσει η χώρα να πορευτεί σε μια ομαλή πορεία ανάκαμψης, ανάπτυξης και προόδου, για να μπορέσει η Βουλή και η Κυβέρνηση να ολοκληρώσουν το έργο τους με αιχμή του δόρατος την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κυρία Μπατσάρá.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Γάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ο κ. Γεωργιάδης λείπει. Κύριε Υπουργέ, απευθύνομαι τότε σε εσάς.

Κοιτάξτε, όσο και να προσπαθείτε να καλύψετε την αλήθεια, όσο και να προσπαθείτε να ξεγελάσετε τον ελληνικό λαό, όσο και να χτυπιέστε εδώ μέσα, δεν μπορείτε να κρύψετε ότι έχετε υπογράψει, στο τέλος της μνημονιακής σύμβασης, ότι οι δαπάνες μας θα είναι στο 37% του ΑΕΠ, αντί του 44%, όπως προβλέπεται στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Αυτό καταδεικνύει την «κανονικότητα» που ονειρεύεστε για τη χώρα μας, μία κανονικότητα που μοιάζει με τη Βολιβία, την Αίγυπτο και τη Βουλγαρία. Αυτό δεν κρύβεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, στην αρχή της κοινοβουλευτικής περιόδου βρήκα σε κάποιο συρταράκι στα έδρανα της Βουλής ένα «σκονάκι», ένα σημείωμα, το οποίο θα καταθέσω στα Πρακτικά, από μαθητές της ΙΔ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων το 2009. Το είχαν αφήσει σαν μήνυμα στο μπουκάλι, στο χρόνο, για τους επόμενους Βουλευτές, για εμάς δηλαδή.

Τι λέει αυτό το μήνυμα; Αφού αναφέρει πάνω ότι είναι από τη ΙΔ' Σύνοδο του 2009 γράφει στο χαρτάκι: «Χαιρετίσματα από τους Εφήβους Βουλευτές, Κωνσταντίνο Ηλιακόπουλο Β' Αθήνας, Βαρβέρη Νικόλαο Νάουσα Ημαθίας». Και από κάτω μάς αφήνουν το μήνυμά τους: «Μην ξεχνάτε τα πραγματικά προβλήματα». Είναι ένα μήνυμα επίκαιρο όσο ποτέ σήμερα. Μην ξεχνάτε τα πραγματικά προβλήματα και κυρίως εσείς που κυβερνάτε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Γάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα αγγίζει στο ελάχιστο αυτό που μας ζητούν οι νέοι της χώρας: Ανταποκρίνεται στο αίτημα των δύο εφήβων ή όλης της νεολαίας σήμερα; Αντιμετωπίζει τα πραγματικά προβλήματα των πολιτών;

Μια ματιά στους προϋπολογισμούς των κοινωνικών Υπουργείων κυρίως -Παιδείας, Υγείας και Εργασίας- μάς αποδεικνύει το αντίθετο. Στο Υπουργείο Παιδείας έχουμε μείωση δαπανών κατά 5,12%. Στο Υπουργείο Υγείας έχουμε μείωση κατά 10,88%. Στο Υπουργείο Εργασίας έχουμε μείωση κατά 2,77%.

Επιπλέον, το 2009 είχαμε 11% ανεργία και 129% του ΑΕΠ δημόσιο χρέος. Τώρα έχουμε 27% ανεργία και 177% δημόσιο χρέος. Η αύξηση των επενδύσεων το 2015 αναμένεται να προέλθει μόνο από τον ιδιωτικό τομέα, αφού οι δημόσιες επενδύσεις θα μειωθούν κατά 400 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2014.

Είναι σουρεαλιστική η πρόβλεψη ότι θα έχουμε 2,9% αύξηση του ΑΕΠ και 3% πλεόνασμα; Αλήθεια, πώς θα το πετύχετε αυτό, όταν το κράτος αποστερεί από την οικονομία πόρους δισεκατομμυρίων που πάνε στην αποπληρωμή του χρέους;

Δεν μας παίρνει ο χρόνος να αναφερθώ στην ακτοπολία, τις άγονες γραμμές, την τοπική αυτοδιοίκηση, την έρευνα και την καινοτομία.

Όμως, κύριοι Υπουργοί και κύριοι Βουλευτές της συμπολίτευσης, μην κλείνετε τα μάτια στα προβλήματα της κοινωνίας, κυρίως των λιγότερο ευνοημένων περιοχών όπως είναι οι νησιωτικές. Οι

κοινωνίες δεν αντέχουν νέα μέτρα. Οι νησιώτες δεν αντέχουν την κοροϊδία και τον εμπαιγμό. Κανένας συμβιβασμός που να υπονομεύει τη νησιωτική οικονομία! Καμμία αλλαγή στο όνομα της δήθεν διαπραγμάτευσης σε έκτακτα μέτρα που δυσχεραίνουν την τουριστική ανάπτυξη και τη νησιωτική οικονομία!

Η πώληση των αεροδρομίων, μεταξύ των οποίων της Ρόδου και της Κω, που είναι από τα μεγαλύτερα και περισσότερο κερδοφόρα της χώρας, σε συνδυασμό με την επικείμενη αύξηση του ΦΠΑ στις τουριστικές υπηρεσίες και την πιθανή κατάργηση των μειωμένων συντελεστών, θα επηρεάσουν καθοριστικά την πορεία της οικονομίας αλλά και του τουρισμού, προς δυσμενέστερες κατευθύνσεις και θα οδηγήσουν τις τοπικές κοινωνίες σε μαρasmus.

Το παράδειγμα του κ. Χρυσοχοϊδή ήταν ατυχές. Το αεροδρόμιο της Ρόδου «αιμοδοτεί» τον κρατικό προϋπολογισμό. Δεν «αιμοδοτείται» από τους κατοίκους της Αλεξανδρούπολης, όπως είπε. Αυτό το είπε, όμως, για να κρύψει τη μεγάλη αλήθεια ότι τα αεροδρόμια τα πουλήσατε μπιρ παρά.

Η λειτουργία των αεροδρομίων δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό. Τα έσοδα από την πώλησή τους οδηγούνται σταθερά στη μαύρη τρύπα του χρέους και η απόφαση που πήρατε είναι καθαρά εισπρακτικού χαρακτήρα και απόλυτα αντιαναπτυξιακού χαρακτήρα. Επιπλέον, θα επιβαρύνει τον οικογενειακό προϋπολογισμό των νησιωτών με επιπλέον κόστος 15 περίπου ευρώ για κάθε μετακίνησή τους.

Οι πολίτες, κύριε Υπουργέ, θα πληρώσουν το κόστος της «μυωπικής» σας πολιτικής. Και ξέρετε, εμείς στα Δωδεκάνησα – αλλά και σε όλα τα νησιά- χρησιμοποιούμε το αεροπλάνο όχι για να πηγαίνουμε διακοπές, αλλά κυρίως για να προστατεύσουμε την υγεία μας, να υπερασπίσουμε τη ζωή μας.

Επιπλέον, αφήνετε το κράτος χωρίς εργαλεία σχεδιασμού, ανάπτυξης και εφαρμογής πολιτικής.

Όσον αφορά το ΦΠΑ: Η αύξησή του ΦΠΑ στις τουριστικές υπηρεσίες και η πιθανή κατάργηση των μειωμένων συντελεστών που ισχύουν στα νησιά, αποτελεί μια ωρολογιακή βόμβα για την προοπτική και το αναπτυξιακό μέλλον της νησιωτικής χώρας. Εξασθενεί την ανταγωνιστικότητα του τουριστικού προϊόντος, οδηγεί στην υποβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, θα ενισχύσει τη φοροδιαφυγή, θα ενισχύσει τη μαύρη κι ανασφάλιστη εργασία, θα προκαλέσει αύξηση της ανεργίας στους ξενοδοχοϋπάλληλους και θα ενισχύσει την εργασία των περιφέρων σπουδαστών του εξωτερικού.

Το κόστος που θα προκαλέσουν οι αποφάσεις σας, θα μετακλήσει στα συνήθη υποζύγια, στους εργαζόμενους, με μείωση των αποδοχών τους κι εντατικοποίηση των εργασιακών συνθηκών.

Όλα αυτά θα προκαλέσουν χιονοστιβάδα αρνητικών αποτελεσμάτων που θα επηρεάσουν όλη την αγορά με όλους τους πολύτιμους πόρους που θα της αποστερήσουν.

Κύριοι συνάδελφοι, ήρθε η ώρα να αναζητήσουμε λύσεις διεξόδου και προοπτικές πέρα από τα μνημόνια, πέρα από τον νεοφιλελευθερισμό. Υπάρχει και άλλος δρόμος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ μισό λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Κι αυτός ο δρόμος είναι ο δρόμος της ανάπτυξης, της κοινωνικής συνοχής. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα ακολουθήσει αυτόν το δρόμο με την υλοποίηση ενός προγράμματος θεσμικής ανασυγκρότησης, άμεσης απόδοσης για τους εργαζόμενους και την κοινωνία, με ένα ευρύτερο σχεδιασμό που να επιβάλλει κοινωνική δικαιοσύνη και ισότητα. Αυτός θα είναι ο άξονας του δικού μας σχεδιασμού και η προσπάθεια να εξειδικευτεί σε συγκεκριμένες δράσεις προς όφελος των περιοχών του Αιγαίου και της νησιωτικής οικονομίας.

Κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ αντιπαράκειται σε έναν προϋπολογισμό που δεν είναι απλά αναποτελεσματικός, αλλά είναι καταστροφικός, είναι μνημονιακός, αντικοινωνικός, προσωρινός, δεν έχει πυξίδα, δεν περιέχει καμμία κατεύθυνση για ανάπτυξη. Είναι ένας προϋπολογισμός που εκ των πραγμάτων θα αναθεωρηθεί σίγουρα, από μας, ίσως όμως και από σας, αφού η τρόικα φαίνεται να έχει τέτοιους σκοπούς. Τόσο γρήγορα.

Ένας φίλος μου, κύριε Υπουργέ και κύριοι της συγκυβέρνησης, μου είπε να μεταφέρω στη Βουλή σήμερα -και θα το πω εν συντομία, για να μην χρησιμοποιήσω κι άλλο χρόνο- το εξής: «Ξέρεις κάτι; Αφού μας φάγατε όλα τα λεφτά, μας στείλατε και το λογαριασμό». Όμως, ο λαός δεν ξεχνά, πίσω έχει η αχλάδα την ουρά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριοι της Κυβέρνησης, πριν μπω στην τοποθέτησή μου για τον προϋπολογισμό, ελπίζω ότι σε σαράντα οκτώ ώρες ακριβώς από τώρα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ο κ. Τσίπρας, θα απαντήσει ξεκάθαρα στα ερωτήματα που έθεσε ο κ. Σταϊκούρας στον κ. Σταθάκη και -κατά την άποψή μου- δεν πήρε απάντηση.

Ο κ. Σταθάκης είναι ένας συνάδελφος -δεν έχω κανένα λόγο να μην δημοσιοποιήσω αυτό που του έχω πει κατ' ιδίαν- τον οποίο συμπαθώ σε προσωπικό επίπεδο και τον εκτιμώ σαν επισημολογική και πολιτική οντότητα.

Όμως, κύριε Σταθάκη, ενώ μας είπατε -κι εγώ σας πιστεύω- ότι δεν ισχύουν αυτά που γράφτηκαν στο γνωστό e-mail, ότι θα πέφτανε από τα παράθυρα αν βγαίνατε κυβέρνηση κλπ., δεν μας είπατε, όμως, τελικά τι σας είπαν. Μήπως τρελάθηκαν από τη χαρά τους με αυτά που τους είπατε; Μείνανε άφωνοι, με ανοιχτό το στόμα; Διότι ιατρικά, ξέρετε, άμα πάθεις αφωνία ξαφνική, είναι ή από μεγάλη χαρά ή από μεγάλο σοκ. Στην Ιατρική δεν υπάρχει τρίτη λύση επ' αυτού.

Περίμενα να μας πείτε, λοιπόν, ποια ήταν η αντίδρασή τους. Εγώ δέχομαι ότι δεν σας είπατε ότι θα πέσουν από τα παράθυρα. Τι σας είπαν όμως; Σας είπαν ότι τρελαθήκανε από τη χαρά τους, ότι συμφωνούν με όλα αυτά που τους είπατε;

Όπως, επίσης, επειδή δημοσιώς βγήκα και τοποθετήθηκα θετικά στην επίσκεψη του κ. Τσίπρας στον Ποντίφικα, εν αντιθέσει με άλλους συναδέλφους του κόμματός μου που είπαν άλλα πράγματα, δεν μου απήντησε ποτέ κανείς ποιος προκάλεσε αυτήν τη συνάντηση. Ο κ. Τσίπρας τη ζήτησε και ο Ποντίφικς την απεδέχθη ή ο Ποντίφικς την εξήτησε και ο κ. Τσίπρας την απεδέχθη; Ξέρετε, έχει σημασία αυτό που σας ερωτώ.

Όπως δεν πήραμε απάντηση, όταν συναντήθηκε αντιπροσωπεία του κόμματός σας με τον κ. Άσμουσεν στη Γερμανία, καλύπτοντας το θέμα πίσω από το ότι ήταν μια άτυπη συνάντηση, στο εξής ερώτημα: Το θέμα του δημόσιου χρέους του το θέσατε; Εάν τον το θέσατε, είτε ήταν τυπική είτε ήταν άτυπη είτε ήταν επίσημη είτε ανεπίσημη, ρωτώ συνεχώς δημοσιώς όπου βρεθώ με συνάδελφο του Τσίπρα σε κάποιο κανάλι, τι σας είπαν, ποια ήταν η αντίδραση και δεν μας απαντάτε.

Ελπίζω ότι την Κυριακή το βράδυ ο κ. Τσίπρας θα μας απαντήσει και επ' αυτού. Τι σας είπε ο κ. Άσμουσεν; Τι θα κάνει με το χρέος; Θα το κουρέψει, όπως του είπατε και του προτεινάτε; Περιμένουμε την απάντηση.

Έρχομαι σε σας, κύριοι της Κυβέρνησης. Δεν θα μπω στα νούμερα του προϋπολογισμού. Διότι, αν θα έμπαίνα στα νούμερα του προϋπολογισμού, θα έπρεπε να σας ρωτήσω πώς βλέπετε να βγαίνει η ιστορία «υγεία» με μείον 190 εκατομμύρια, πώς βλέπετε να βγαίνει η ιστορία του Υπουργείου Εσωτερικών με μείον 215 εκατομμύρια, όταν είναι γνωστό ότι όλοι οι δήμοι έχουν αναλάβει στην ουσία την προνοιακή πολιτική του κράτους; Επίσης, πώς βλέπετε να βγαίνει η ιστορία του Υπουργείου Πολιτισμού με μείον σαράντα;

Εδώ ανοίγω μία παρένθεση για να πω κι εγώ και να προσυπογράψω τα όσα είπε ο Πρωθυπουργός για την πολιτιστική αθλιότητα που κάνουν οι Βρετανοί, στέλνοντας εκθέματα από τον Παρθενώνα στη Ρωσία, ενώ τους φαίνεται περίεργο να μας τα γυρίσουν πίσω. Πρόκειται περί πολιτιστικής αθλιότητας! Θα έπρεπε να πω -και θα το πω, γιατί το έχω πει δημόσια- ότι κι εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρω ότι είναι επώδυνος συνδυασμός η αύξηση του ΦΠΑ στις διανυκτερεύσεις, στα ξενοδοχεία μόνο, διότι το άλλο, για τα νησιά που είπαν οι συνάδελφοι, ξέρετε ότι δεν έχει γίνει αποδεκτό. Ξέρω ότι είναι επώδυνο τα δεκαπέντε

χρόνια να γίνουν είκοσι. Δεν θα κρυφτώ πίσω από το δάκτυλό μου.

Υπάρχει, όμως, ένας πολύ σημαντικός πολιτικός λόγος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που εγώ θα υπερψηφίσω τον προϋπολογισμό. Αφού αυτόν τον προϋπολογισμό δεν τον γουστάρουν οι τρόικανοί και οι κρυπτόμενοι πίσω από αυτούς, τον γουστάρω εγώ και γι' αυτό τον λόγο τον ψηφίζω. Μόνο και μόνο επειδή δεν τον γουστάρουν αυτοί!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν σας ζητά κανείς να εγκαταλείψετε τις θέσεις σας. Έπρεπε, όμως, για τον ίδιο λόγο να είστε διαφορετικοί στις τοποθετήσεις σας για το φετινό προϋπολογισμό. Το εάν και πόσο θα εκτελεστεί εδώ θα είμαστε και θα το δούμε.

Ερχόμαστε τώρα γιατί γίνεται αυτή η ιστορία με τους τρεις καμπαλέρο. Και στην ουσία όχι με αυτούς -αυτοί παίζουν θαυμάσια το ρόλο τους- αλλά με αυτούς που κρύβονται από πίσω. Μέχρι πρότινος ο μεγαλύτερος σύμμαχός μας ήταν το ΔΝΤ. Έλεγε κι αυτό υπέρ του κουρέματος. Ήμουν από αυτούς που είπαν: «Τι μας ήρθε τώρα και είπαμε να φύγει το ΔΝΤ στις 31 Δεκεμβρίου; Αφού είναι σύμμαχός μας. Αφού μας δανείζει με μικρότερο επιτόκιο από αυτό που θα μας δάνειζαν στις αγορές». Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ΔΝΤ, όμως, σημαίνει Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Μην έχουμε καμμία αυταπάτη. Το ελέγχουν από την αρχή μέχρι το τέλος. Αυτό με βάζει σε μεγάλες υποψίες για το τι υποκρύπτεται πίσω από αυτήν την αδιαλλαξία.

Και επειδή εγώ πάντοτε μιλώ για τα εθνικά θέματα, πάντοτε πιστεύω ότι σε περιόδους οικονομικής κρίσης, που το ενδιαφέρον του απλού κόσμου είναι αλλού στραμμένο και δικαιολογημένα, μπορεί να απεργάζονται λύσεις για τα εθνικά θέματα, Σκόπια, Κύπρος. Αφήστε κάτω την υφαλοκρηπίδα της Κύπρου και την ΑΟΖ της Κύπρου. Δεν γίνεται ο καβγάς για εκεί. Γίνεται για το Καστελόριζο η ιστορία. Και τρέμω μήπως πίσω από αυτήν την αδιαλλαξία κρύβονται άλλοι σκοποί που θα μας τους ζητήσουν, ενδεχομένως, ως ανταλλάγματα σε μία Ευρώπη η οποία είναι ανύπαρκτη, η οποία είναι σαν να μην υπάρχει.

Είναι γνωστό ότι είμαι ευρωσκεπτικιστής. Δεν το έκρυφα ποτέ. Όμως, ενώ θα έπρεπε να είμαι σε δύσκολη θέση και να μην μπορώ να τα λέω αυτά, αυτοί ρίχνουν νερό στη σκέψη των ανθρώπων που έχουμε αυτήν την άποψη. Φινλανδία, το οικονομικό θαύμα; Από «3Α» πήγε «2Α». Γιατί; Διότι η Γερμανία αφού ακολούθησε την πολιτική του σκληρού μάρκου και έτσι κάθισε στο κεφάλι και στο σβέρκο όλων των Ευρωπαίων, τώρα θέλει να ακολούθησει την πολιτική του σκληρού ευρώ για τον ίδιο ακριβώς λόγο.

Τελειώνοντας, προσέξτε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ: Θέλετε να προκαλέσετε εκλογές εξαιτίας μη εκλογής Προέδρου Δημοκρατίας. Δεν ξέρω αν θα το πετύχετε. Εδώ θέλω να πω ότι η πρόταση των οκτώ συναδέλφων της Αριστεράς, είναι μία πρόταση που πρέπει να συζητηθεί. Εγώ τη βρίσκω ενδιαφέρουσα και πρέπει να συζητηθεί. Δεν κάνω τους σχολιασμούς που άκουσα από τον κ. Στρατούλη. Προσέξτε, όμως, μην τυχόν οδηγηθούμε σε εκλογές λόγω μη συμφωνίας. Και το «όχι» δεν θα το έχετε πει εσείς. Θα το έχει πει ο Σαμαράς και η Κυβέρνηση. Τότε, ξέρετε ποιο θα είναι το δίλημμα στον ελληνικό λαό; Από τη μία μεριά θα είστε εσείς και η τρόικα, άσχετα που έχετε ξεκινήσει από διαφορετικές αφετηρίες. Θα έχετε τον ίδιο στόχο, να προκαλέσετε πολιτική αστάθεια, εσείς γιατί θέλετε να γίνετε κυβέρνηση -εγώ δεν σας ενοχοποιώ για άλλα πράγματα- και η τρόικα για τους δικούς της λόγους.

Το δίλημμα στον ελληνικό λαό θα είναι «Διαλέξτε. ΣΥΡΙΖΑ και τρόικα θέλετε και αυτούς που κρύβονται από πίσω, ή θέλετε τα άλλα ελληνικά κόμματα, όποια και αν είναι αυτά;». Εκεί θα πέσει το δίλημμα -και θυμηθείτε το- εάν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση.

Σ' αυτήν την ιστορία απευθύνομαι πλέον μέσα από τη Βουλή στο ένα εκατομμύριο των Ελλήνων και Ελληνίδων που εγκατέλειψαν την παράταξη στην οποία ανήκω από τον Οκτώβριο του 2009 μέχρι τις τελευταίες ευρωεκλογές. Τους καλώ απόψε μέσα από το Κοινοβούλιο, γιατί εγώ είμαι θεσμικός ως παλιός Βουλευτής. Όποια κι αν είναι η οργή τους, όχι για όσα λάθη έχουμε κάνει, αλλά για όσες ιδεολογικές αποκλίσεις έχουμε κάνει ως παράταξη και ως κόμμα, να ξανασυσπειρωθούν στην παράταξη που γεννή-

θηκαν, γιατί ο αγώνας θα είναι σκληρός, αλλά εγώ πιστεύω ότι μπορεί να είναι νικηφόρος, εάν και εφόσον οδηγηθούμε σε εκλογές.

Εκεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, έχουμε να πούμε πολλά. Θα δούμε και ποιοι είναι οι πλουτοκράτες Βουλευτές που φροντίζουν την πλουτοκρατία και ποιοι είναι οι πένητες που είναι υπέρ του λαού. Εκεί θα είναι σκληρή η αντιπαράθεση, διότι όπως και να το κάνουμε, έχετε και πένητες, αλλά έχετε και πλούσιους.

Κύριε Σταθάκη μου, δεν μπορώ να αντιληφθώ πώς οι πλούσιοι θα ψηφίσουν νόμους με τους οποίους θα τους παίρνετε αυξημένη φορολογία υπέρ των πένητων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Παναγιώτης Ρήγας έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον προϋπολογισμό σε συνθήκες ιδιαίτερα ανησυχητικές και έχοντας την αίσθηση ότι η χώρα μας είναι παγιδευμένη ανάμεσα στην αδιαλλαξία, τα αντικρουόμενα συμφέροντα, τις εμμονές, τις ιδεολογικές ακρότητες και των δανειστών μας -και κυρίως του ΔΝΤ- και στα δικά μας πολιτικά σφάλματα, στη δική μας αδυναμία να αρθρώσουμε έναν ενιαίο εθνικό λόγο, μια ενιαία πρόταση απέναντι σ' αυτούς που μετά από τόσες θυσίες που έκανε ο ελληνικός λαός και τόσες επιτυχίες που και οι ίδιοι αναγνωρίζουν, επιμένουν να προσβάλλουν τη χώρα μας, επιμένουν να μας ωθούν όχι προς την έξοδο από την κρίση, αλλά να μας ξαναβυθίσουν στην κρίση που επί πέντε χρόνια βιώνει ο ελληνικός λαός. Αυτήν την ευθύνη ο καθένας από μας, ο κάθε πολιτικός φορέας, ο κάθε Βουλευτής ως πρόσωπο, πρέπει να την αναλάβει.

Εμείς έχουμε υπηρετήσει με συνέπεια επιλογές δύσκολες, οδυνηρές, επώδυνες για τον ελληνικό λαό, όμως αποδεικνύεται ότι οι δυνατότητες να επιλέξεις, όντας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη, μια άλλη πολιτική, έναν άλλο δρόμο, δεν υπήρχαν.

Με σφάλματα ίσως, με αδυναμίες, με αβελτηρίες, με αγκυλώσεις, προχωρήσαμε σ' έναν πολύ μεγάλο βαθμό τη διόρθωση των δημοσιονομικών αποκλίσεων που είχε η χώρα το 2009. Μειώσαμε σε βαθμό πρωτοφανή για τα ευρωπαϊκά και παγκόσμια δεδομένα τα δύο μεγάλα ελλείμματα, το δημοσιονομικό έλλειμμα και το έλλειμμα του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών. Ταυτόχρονα, κατορθώσαμε να διατηρήσουμε σε επίπεδα ανεκτά και να βελτιώσουμε την ανταγωνιστικότητα της χώρας.

Σήμερα, αφού επί τρία και πλέον χρόνια σηκώσαμε μόνοι μας το βάρος αυτής της ευθύνης και πληρώσαμε πολύ ακριβά και πληρώνουμε ακόμα σε πολιτικό κόστος τις επιλογές μας, συμμετέχουμε μαζί με τη Νέα Δημοκρατία στην Κυβέρνηση που προσπαθεί από το 2012, με τις αδυναμίες της, τις αντιθέσεις ανάμεσα στα δύο κόμματα, τις διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες και απόψεις, να βγάλει τη χώρα από την κρίση.

Σε αυτήν μας την προσπάθεια είχαμε από την μια πλευρά μια Ευρώπη η οποία δεν έχει ενιαίο λόγο, δεν εκφράζεται με τα ίδια συμφέροντα και τις ίδιες απόψεις και αντιλήψεις, μία Ευρώπη με τιμωρητική διάθεση, όπου κυριαρχεί ο γερμανικός προτεσταντισμός και ένα εσωτερικό μέτωπο, το οποίο υπονομεύει από την πρώτη στιγμή την προσπάθεια. Μία παράταξη, η οποία διογκώθηκε ξαφνικά, η οποία καβάλησε το κύμα της οργής των πολιτών και έφτασε σήμερα να διεκδικεί την Κυβέρνηση και την εξουσία.

Μιλώ για πέντε χρόνια υπονόμησης, πέντε χρόνια άρνησης, ούτε ένα «ναι» σε μέτρα τα οποία σήμερα τα επικαλούνται, ούτε ένα «ναι» στους οικονομικούς εισαγγελείς, στο άνοιγμα των λογαριασμών, ούτε ένα ναι στις θεσμικές αλλαγές. Και σήμερα κόπτονται για αυτά και ολοφύρονται. Γιατί; Επειδή, όπως λένε, «δεν τα αξιοποιεί η Κυβέρνηση».

Άρα, φτάνουμε σήμερα, τη στιγμή που η χώρα μας έχει πετύχει όλα αυτά τα δημοσιονομικά πλεονάσματα, τα πρωτογενή πλεονάσματα, την ανατροπή των ρυθμών στην ύφεση, όπου έχουμε για πρώτη χρονιά, έστω και χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, όπου έχουμε για πρώτη φορά σταθεροποίηση -αν θέλετε- και ανακοπή της αύξησης της ανεργίας, αυτή τη δύσκολη στιγμή που η χώρα

μας δίνει τη μεγάλη μάχη, η Αξiomατική Αντιπολίτευση πάλι να επενδύει στην πολιτική ανασφάλεια και την πολιτική αβεβαιότητα.

Το πρόβλημα αυτήν τη στιγμή της χώρας είναι η εικόνα που εκπέμπει. Πρόκειται για εικόνα μιας χώρας διχασμένης, μιας χώρας που δεν έχει συγκροτήσει εθνικό μέτωπο, μιας χώρας ευάλωτης που δεν μπορεί να απαντήσει με σταθερό τρόπο στην ανάγκη να βγει με τρόπο ασφαλή και βιώσιμο από το μνημόνιο και το πρόγραμμα, το οποίο εφαρμόσαμε πέντε χρόνια.

Έφτασε η ώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, επιτέλους οι θυσίες του ελληνικού λαού να πιάσουν τόπο. Συζητούμε σήμερα ένα προϋπολογισμό, ο οποίος είναι προϋπολογισμός της ανάγκης, προϋπολογισμός προσαρμοσμένος στις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μαγικές συνταγές και λύσεις υπήρχαν κάποτε, τότε που ο προϋπολογισμός αποτύπωνε τις επιθυμίες μας. Σε αυτούς τους προϋπολογισμούς πιθανόν αναφέρεστε, διότι όποιος γνωρίζει στοιχειωδώς πώς συγκροτείται ένας προϋπολογισμός, ξέρει ότι τα έσοδα και τα έξοδα έχουν συγκεκριμένες πηγές.

Όταν ακούω, λοιπόν, τον κ. Τσίπρα και τους οικονομολόγους του ΣΥΡΙΖΑ να λένε ότι δεν θα χρειαστούμε νέο δανεισμό και ταυτόχρονα θα έχουμε και δημοσιονομική σταθερότητα αλλά και παροχές και αποκατάσταση των αδικιών και θα κάνουμε και διανομή επιπλέον σε κοινωνικά ασθενείς ομάδες, με την αύξηση των μισθών, με την αύξηση των συντάξεων, αυτό το πράγμα δεν βγαίνει. Αυτό είναι μια αυταπάτη, είναι μία προσπάθεια εξαπάτησης του λαού, ο οποίος αγχωμένος, πιεσμένος, γονατισμένος, προφανώς δεν έχει την ψυχραιμία να καθίσει και να αναλύσει αν αυτά που ακούγονται μπορούν να στηριχθούν κάπου.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, η χώρα μας δίνει τη μάχη στις διαπραγματεύσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Έχουμε δηλώσει ξεκάθαρα μέχρι πού μπορούμε να φτάσουμε, προκειμένου να υπάρξει συμφωνία, να κλείσουμε αυτήν τη συμφωνία.

Έχουμε, επίσης, δηλώσει ξεκάθαρα ότι από ένα σημείο και έπειτα δεν πρόκειται να υποχωρήσουμε. Ο καθένας, λοιπόν, από εδώ και πέρα θα αναλάβει τις ευθύνες του. Η χώρα, η Κυβέρνηση δεν θα κλείσει πάση θυσία τη συμφωνία. Πρόθεσή μας είναι να διατηρήσουμε τη χώρα ασφαλή, όχι όμως έναντι οποιουδήποτε τιμήματος.

Αυτό, αγαπητοί φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, σας το λέμε γιατί ακούμε κάποιους, όπως τον κ. Σταθάκη, να λείει ότι πρέπει να κλείσει η συμφωνία και να πάμε σε εκλογές.

Ε, όχι λοιπόν! Δεν θα κλείσει η συμφωνία αν αυτήν τη στιγμή οι τρούκανοι εξακολουθούν να πιέζουν. Θα κλείσει η συμφωνία όταν είναι για το συμφέρον του ελληνικού λαού. Και αν δεν μπορεί να κλείσει η συμφωνία, θα κληθούν όλες οι πολιτικές δυνάμεις να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις και όλοι οι πολίτες! Δεν υπάρχει κανένας ανεύθυνος. Θα κληθεί, λοιπόν, ο καθένας να κάνει την επιλογή του. Και τότε θα δουν κάποιοι -γιατί κάποιος είπε από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ ότι «πίσω έχει η αχλάδα την ουρά»- «πόσα απίδια πιάνει ο σάκος» και τότε θα δούμε πόσο εύκολα λέμε με λόγια ωραία πράγματα. Όμως, όταν έρθει η ώρα της ευθύνης, θα δούμε πώς θα σας αντιμετωπίσει και εσάς ο ελληνικός λαός. Εύχομαι για τη χώρα, αλλά και για σας να μην το αντιμετωπίσετε σύντομα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Γρηγόριος Ψαριανός.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Δυστυχώς, έφυγε ο φίλος μου Δημήτρης Στρατούλης, ο οποίος σήμερα μας έκανε την τιμή -σε εμένα και σε άλλους επτά συναδέλφους- να μας κάνει ένα μεγάλο αφιέρωμα για την πρωτοβουλία που πήραμε και την πρόταση που καταθέσαμε.

Ο κ. Στρατούλης περίπου ως Δον Κιχώτης ζωγράφισε έναν ανεμόμυλο και τον πυροβόλησε, διότι η πρόταση που κάναμε δεν είναι ούτε για να στηρίξει την Κυβέρνηση Σαμαρά ούτε για να δώσει πόντους στη μελλοντική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Η πρόταση που κάναμε δεν είναι ούτε υπέρ κανενός κόμματος ούτε κατά του

Σαμαρά ούτε κατά του Τσίπρα. Είναι η συζήτηση του αυτονόητου που γίνεται σε όλη την Ελλάδα και εδώ και δεκαετίες σε πολλές άλλες πολιτισμένες χώρες.

Η Πορτογαλία και η Ιρλανδία μπήκαν δύο χρόνια μετά από εμάς στα μνημόνια και βγήκαν αρκετούς μήνες πριν. Όμως, εκεί εκπονήθηκε ένα σχέδιο ξεπεράσματος της κρίσης. Η Κυβέρνηση και η Αντιπολίτευση συμφώνησαν σε ένα μίνιμουμ σχέδιο ξεπεράσματος της κρίσης και πήγαν σε εκλογές.

Η πρότασή μας, λοιπόν, λέει ακριβώς ή σχεδόν ακριβώς αυτό: Να συναινέσουμε με τη μέγιστη δυνατή πλειοψηφία και να εκλέξουμε Πρόεδρο της Δημοκρατίας έναν αξιο, επιφανή, εμβληματικό Έλληνα –και θα συμπλήρωνα κατά προτίμηση εκτός κομματικών σωλήνων– με μία μέγιστη πλειοψηφία, με διακόσιες εβδομήντα, διακόσιες ογδόντα ψήφους, όλοι μαζί και να συμφωνήσουμε στα σημεία της συνταγματικής Αναθεώρησης και να προλάβουμε, για να μη γιορτάσουμε την Αναθεώρηση του Συντάγματος μαζί με τα διακόσια χρόνια από την Επανάσταση του '21.

Αυτό θα πρέπει να γίνει τώρα, η επόμενη Βουλή θα πρέπει να είναι αναθεωρητική και να συμφωνήσουμε στην αναθεώρηση αυτών που περιγράφουμε όλοι. Και ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία και το σχέδιο της Κυβέρνησης έχουν τέσσερα, πέντε σημεία, στα οποία συμφωνούν. Αυτά είναι ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών, ένας δικαιότερος –αν όχι δικαιότατος– εκλογικός νόμος, ένα πάγιο εκλογικό σύστημα. Αυτό είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να συμφωνήσουμε και να μην παίζουμε τις κουμπάρες και αλλάζουμε τον εκλογικό νόμο κάθε τρεις και λίγο, ο καθένας κατά το δοκούν και όπως τον συμφέρει και ανάλογα με το πώς μας βολεύει.

Θέλουμε, λοιπόν, ένα πάγιο εκλογικό σύστημα και να συμφωνήσουμε στις συνταγματικές αλλαγές που πρέπει να κάνουμε για το νόμο περί ευθύνης Υπουργών κ.λπ.. Αυτό είναι το δεύτερο σημείο.

Θα πρέπει, λοιπόν, να εκλέξουμε από κοινού –το δημοκρατικό τόξο, όπως λέμε– τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να συμφωνήσουμε στη συνταγματική Αναθεώρηση και να κερδίσουμε το χρόνο που πρέπει να κερδίσουμε.

Τρίτον, θα πρέπει να πάμε σε εκλογές τάχιστα. Σε τρεις μήνες; Σε τέσσερις; Σε έξι μήνες; Θα πρέπει να το συζητήσουμε και να τα βρούμε. Και όποιος βγει πρώτος και κάνει την κυβέρνηση που μπορέσει να κάνει, ας βγάλει τη χώρα από την κρίση.

Εγώ θα προτιμούσα να βγάλαμε τη χώρα από την κρίση περισσότερο από ένα κόμμα. Καλύτερα θα ήταν δύο ή τρία ή τέσσερα κόμματα. Προσωπικά έχω διατυπώσει αυτήν την άποψη εδώ και πολλά χρόνια, πριν ακόμα σκάσει στα μούτρα μας αυτή η κρίση, γιατί όλοι το βλέπαμε να έρχεται και μερικοί δραπέτευαν ένας-ένας. Όμως, κάναμε και κάτι άλλο. Παρουσιάζαμε ως προαπαιτούμενα πράγματα που δεν ζητούσαν οι καταραμένοι τροϊκανοί και τα μνημόνια, αλλά διάφοροι –ήταν εσωτερικά κόλπα– από εδώ μέσα. Και αυτά τα παρουσιάζαμε ως προαπαιτούμενα.

Και πράγματα που δικαίως έλεγαν οι τρισκατάρατοι δανειστές και που έπρεπε να τα έχουμε κάνει από μόνοι μας εδώ και δεκαετίες και κάναμε την πάπια και πηγαίναμε με μονοκομματικές κυβερνήσεις και έκανε κάθε ένας ό,τι γούσταρε για τρία ή τέσσερα χρόνια ή και δύο, ενώ θα έπρεπε να έχουμε προχωρήσει σε αυτά τα πράγματα, σε μεγάλες θεσμικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, δεν τις κάναμε από μόνοι μας και δεν τις κάναμε ούτε όταν δικαίως τις ζητούσαν οι δανειστές, για να γίνει το «κατασπλιadisτάν» μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα.

Ξέρετε πολύ καλά για τι πράγματα μιλάμε. Ξέρετε πολύ καλά ότι μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα δεν είμαστε. Μερικοί δεν θέλουν να είμαστε, θέλουν να είμαστε η Λαϊκή Δημοκρατία της Σομαλίας, κάτι άλλο, η Μπουργκίνα Φάσο, η Σιέρα Λεόνε. Περίπου έτσι είμαστε ήδη.

Το ζητούμενο, λοιπόν, είναι να γίνει η Ελλάδα μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα. Για να γίνει αυτό θα πρέπει να γίνουν μεγάλες μεταρρυθμίσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, το πελατειακό μας σύστημα δεν το επέτρεψε ούτε στον Παπανδρέου ούτε στον Παπαδήμο ούτε στον Σαμαρά ούτε σε

κανέναν. Και οι ίδιοι ενδεχομένως δεν το ήθελαν, επειδή οι πελάτες είναι πελάτες και οι κοινωνικές ομάδες είναι κοινωνικές ομάδες. Αλλά ξέρετε κάτι; Το ενάμισι ή τα δύο εκατομμύρια άνεργοι δεν έχουν κανένα συνδικάτο, δεν είναι ούτε ΠΟΣΠΕΡΤ ούτε ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ ούτε ΓΣΕΕ ούτε ΑΔΕΔΥ ούτε τίποτα, δεν τους υπολογίζει κανένας, ενώ από ένα πλεονασματάκι μπορούμε να δώσουμε στους ένστολους, ας πούμε, και στους δικαστικούς, οι οποίοι «κρατάνε το μαχαίρι, κρατάνε και το πεπόνι» και είναι οι ισχυροί της κοινωνίας.

Αυτές τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να κάνουμε δεν τις κάναμε, γι' αυτό μας κυνηγάνε και μας εκβιάζουν και μας πιέζουν τώρα οι δανειστές. Γιατί δεν κάναμε αυτά και πάμε να κάνουμε τη σύνταξη της γιαγιάς, που είναι 60 ευρώ, 52 ευρώ. Και αυτό είναι μεγάλη νίκη της Ελλάδας για να παραμείνει στην Ευρώζωνη!

Τέτοια κάνουμε. Συνεχώς κάνουμε τέτοια: περικοπές μισθών και συντάξεων και υπερφορολόγηση. Δεν κάναμε ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα. Είπαμε ότι θα πατάξουμε τη φοροδιαφυγή. Ας μην πω τι κάναμε! Η μαύρη οικονομία που ήταν 40%, μπορεί να έχει πάει 60% τώρα με την υπερφορολόγηση.

Είπαμε ότι θα πατάξουμε το λαθρεμπόριο καυσίμων και κάνουμε το παπί. Ενώ έχουμε ψηφίσει κανονιστικές διατάξεις και νομοθετήματα και νόμους και τρόπους για να αντιμετωπίσουμε το λαθρεμπόριο καυσίμων, δεν το έχουμε κάνει.

Έχουμε πει ότι θα αναμορφώσουμε το σωφρονιστικό σύστημα. Δεν το έχουμε κάνει.

Μεγάλες μεταρρυθμίσεις στις εφορίες, στη σύνδεση των Υπουργείων και των οργανισμών μεταξύ τους –με μια πλαστική κάρτα, κάθε οικονομική συναλλαγή απευθείας να καταγράφεται στο Υπουργείο Οικονομικών– δεν έχουμε κάνει. Γιατί; Γιατί δεν θέλουμε να τα κάνουμε. Γιατί έχουμε τα «πελατάρια» μας και δεν θέλουμε να σιγκλήσουμε το πελατειακό σύστημα ως σύγχρονοι ευρωπαίοι «Μαυρογιαλούροι». Μόνο που στην Ευρώπη οι «Μαυρογιαλούροι» είναι άγνωστο είδος. Και αυτοί έχουν κόλπα. Και αυτοί έχουν πελάτες. Και αυτοί έχουν συμφέροντα να εξυπηρετήσουν, αλλά μερικά πράγματα μπορούν να τα βάλουν σε μια σειρά. Εμείς μπορούμε;

Αυτή είναι –λίγο πιο ανεπτυγμένη– η πρόταση που κάναμε οι επτά Βουλευτές. Θα ήθελα να είναι πενήντα αυτοί οι Βουλευτές, γιατί πάνω από τριάντα μάς έχουν δηλώσει ότι συμφωνούν, αλλά δεν μπορούν γιατί θα τους τραβήξει το κόμμα, το σακάκι ή το μανίκι. Και ενώ είπαν: «Θα υπογράψουμε», δεν υπέγραψαν. Είναι αρκετοί Βουλευτές τέτοιοι.

Και ένα τελευταίο. Με συγχωρείτε για το ενάμισι λεπτάκι που κλέβω, αλλά πολλοί άλλοι έχουν κλέψει πολλά περισσότερα.

Θέλω να πω γι' αυτήν τη χυδαία, την άθλια συζήτηση που γίνεται περί χρηματισμού Βουλευτών και περί αποστασίας –βεβαίως και άνθρωποι πολιτικοί έχουν χρηματιστεί στην Ελλάδα και αποστασίες είχαμε– ότι αυτοί που λένε τώρα για χρηματισμό Βουλευτών και για αποστάτες, ας κοιτάξουν καλά-καλά τους καθρέφτες τους. Γιατί δεν είναι για όλους τα φράγκα πάνω από όλα, κύριοι σύντροφοι, μερικοί-μερικοί. Δεν χρηματίζονται όλοι, ούτε αποστατούν όλοι.

Καμμία δεκαριά αποστάτες στο ΣΥΡΙΖΑ έχω μετρήσει ήδη. Μπορώ να σας πω και τα ονόματα, εάν θέλετε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Πείτε τα!

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Εάν θέλετε να σας τα πω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Να μας τα πείτε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Θέλετε να σας τα πω;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Βεβαίως!

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Να σας τα δώσω γραπτά αύριο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Δεν είναι δυνατόν να λέτε τέτοια πράγματα!

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Θα σας τα δώσω αύριο γραπτός.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Τώρα να τα πείτε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Γιατί οι αποστάτες είναι και αυτοί που πάνε στους εκατόν είκοσι. Χρηματίζονται και αυτοί που πάνε στα «όχι» και όχι μόνο αυτοί που πάνε στα «ναι», όπως εγώ που πήρα προκαταβολή μια Ferrari, όπως γράφουν τα διάφορα «μπλόγκια» του ΣΥΡΙΖΑ. Εντάξει;

Δεν υπάρχει χρηματισμός Βουλευτών, κύριοι σύντροφοι, ούτε

αποστάτες. Αυτά να τα ψάχνετε αλλού, εκεί που ξέρετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Κλεισιώτης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΛΕΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι η τρίτη χρονιά που είμαι στη συζήτηση του προϋπολογισμού και δυστυχώς η Αξωματική Αντιπολίτευση τα ίδια και τα ίδια λέει.

Κύριοι συνάδελφοι της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, διαψεύσθήκατε και πέρυσι και φέτος. Τα στοιχεία του προϋπολογισμού του 2014 σας διέψευσαν. Έχει ανακοινωθεί από τον Αναπληρωτή Υπουργό ότι τους στόχους που είχαμε βάλει πέρυσι στον προϋπολογισμό κατά γράμμα τους έχουμε πιάσει. Γιατί επιμένετε και ισχυρίζεστε ότι είναι ένας προϋπολογισμός τον οποίον θα αναγκαστούμε να αναθεωρήσουμε και ο οποίος δεν θα πιάσει τους στόχους; Επαναλαμβάνω, τα ίδια λέγατε και πέρυσι και διαψεύσθήκατε. Αλλάξτε αυτήν τη συμπεριφορά σας.

Να έρθω στη σημερινή συζήτηση. Με την κύρωση του προϋπολογισμού του έτους 2015 η Κυβέρνηση παγώνει την επιστροφή της Ελλάδας στο επιτακτικό καθεστώς της πολιτικής και κοινωνικής σταθερότητας κόντρα στις ιδιαίτερα δυσμενείς, προκλητικές και ασταθείς διεθνώς συνθήκες. Συνεχίζουμε με αμείωτο ζήλο την προσπάθειά μας ρεαλιστικά, υπεύθυνα και με απόλυτο σεβασμό προς το εθνικό συμφέρον για ασφαλή και σταδιακά βήματα προς την επίτευξη του καθήκοντος που μας ανατέθηκε από τον ελληνικό λαό για την ανάκτηση της οικονομικής δύναμης και ανεξαρτησίας της χώρας μας μέσα στην Ευρώπη.

Μέχρι και σήμερα έχουμε καταφέρει με τη βοήθεια του ελληνικού λαού, που με τις δυνάμεις του και τις αντοχές του μας στηρίζει, να μας διαψεύσουμε ουκ ολίγες φορές τις δυσοίωνες, κακεντρεχίες προβλέψεις που αφορούσαν τόσο την έξοδο της Ελλάδας από την Ευρωζώνη όσο και τη σίγουρη κατά τα άλλα αποτυχία των οικονομικών μας προβλέψεων με τελική κατάληξη την χρεοκοπία.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι για τρίτη χρονιά επιτυγχάνουμε θεαματικά τους στόχους του επιβεβλημένου οικονομικού προγράμματος, ενώ για δεύτερη χρονιά σφραγίζουμε και αποδεικνύουμε την προσαρμοστικότητα μας με πρωτογενή πλεονάσματα, που μας παρέχουν τη δυνατότητα συγκριτικών πλεονασμάτων δυναμικής διαπραγμάτευσης, αλλά και σεβασμού από τους εταίρους μας.

Επίσης, είναι πλεονάσματα που δίνουν την ευκαιρία ανταποδοτικότητας, εξισορρόπησης και άμβλυνσης των οικονομικών και κοινωνικών αδικιών, όπως και άλλοτε είχαμε δεσμευθεί.

Αποτέλεσμα της ορθής εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2014 αλλά και επίτευξης του στόχου του οικονομικού προγράμματος είναι η σταθερή και σταδιακή υποχώρηση του δημοσίου χρέους, που προβλέπεται να διαμορφωθεί στα 318 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή στο 175% του ΑΕΠ με τις δαπάνες για την εξυπηρέτηση των τόκων να βρίσκονται σε μια διαρκή τροχιά μείωσης.

Η διαπραγμάτευση με τους εταίρους μας με στόχο την ολοκλήρωση της αξιολόγησης πριν από το τέλος του οικονομικού προγράμματος θα επικεντρωθεί και στη διεκδίκηση επιμήκυνσης του χρόνου αποπληρωμής του χρέους και ελάφρυνσής του με στόχο την ορθότερη και πληρέστερη διαχείρισή του.

Έχοντας διανύσει έξι συναπτά έτη βαθιάς και συνεχόμενης ύφεσης, αναμένεται να αποκλιμακωθεί σταθερά η μείωση του ΑΕΠ, το οποίο και προβλέπεται να αυξηθεί κατά 0,6%, σε αντίθεση με το 2013 όταν η μείωσή του ήταν 3,9%.

Το φρένο αυτό στη μείωση του ΑΕΠ δεν είναι φυσικά τυχαίο, αφού ανακάμπτει το επενδυτικό κλίμα, αυξάνεται ο τουρισμός στη χώρα μας, μειώνονται οι ασφαλιστικές εισφορές και διανέμεται κοινωνικό μέρισμα. Τη μεγαλύτερη και εξαιρετικά επίπονη πρόκληση διαμορφώνει το μεγάλο ποσοστό ανεργίας, που φαίνεται να μειώνεται σταδιακά σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ.

Παρ' όλα αυτά, αποτελεί τον τομέα, στον οποίο χωρίς δεύτερη σκέψη, οφείλουμε να επικεντρωθούμε και να συνεχίσουμε τις μεταρρυθμίσεις για τη δημιουργία νέων, σταθερών και βιώσιμων θέσεων εργασίας.

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το γεγονός πως ο προϋπολογισμός

του 2014 θα εμφανίσει πρωτογενές πλεόνασμα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ ή 1,8% του ΑΕΠ, ξεπερνώντας και τις εκτιμήσεις για το ύψος του στα 3 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 1,6% του ΑΕΠ.

Οι συνεχείς μας επιτυχίες στην εκτέλεση του οικονομικού προγράμματος συναινούν στη διατήρηση της αισιοδοξίας μας, στην πίστη στις δυνάμεις μας και στη συνέχιση προς την βιώσιμη ανάπτυξη και την οικονομική μας ανεξαρτησία. Απαραίτητη φυσικά προϋπόθεση για την μετέπειτα ενίσχυση και επίτευξη όλων των εθνικών μας στόχων είναι η πολιτική σταθερότητα που καθημερινά και απερίσκεπτα υπονομεύεται δυστυχώς από εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της Αξωματικής Αντιπολίτευσης.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, επειδή έχω γράψει πολλά να πω και ο χρόνος τελειώνει, θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτό που έχουμε υποσχεθεί επανειλημμένα: τη μείωση των φορολογικών συντελεστών.

Κύριε Υπουργέ, ήμασταν στην Αίθουσα της Επιτροπής Οικονομικών και αναφερθήκαμε εκεί σε αυτό. Είναι επιτακτική ανάγκη να μειωθούν οι φορολογικοί συντελεστές. Εσείς, άλλωστε, κύριε Μαυραγάνη, σε κάποιο φόρουμ στη Θεσσαλονίκη αναφερθήκατε στην προοπτική αυτή. Θα ήθελα να είστε στην ευχάριστη θέση στις αρχές του χρόνου να ανακοινώσετε μέσα από αυτήν την Αίθουσα τη μείωση των συντελεστών.

Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα αναφερθώ και στην φορολόγηση των αγροτών. Όπως όλοι γνωρίζουμε, οι αγρότες μας για τα εισοδήματά του 2014 θα φορολογηθούν με ποσοστό 13% από το πρώτο ευρώ.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει εσείς που είστε άνθρωπος της αγοράς να το επανεξετάσετε αυτό. Θα πρέπει να δούμε και να θεωρήσουμε τους γεωργούς και κτηνοτρόφους ως εργάτες γης. Ο γεωργός και ο κτηνοτρόφος, κύριε Υπουργέ, δεν είναι επιχειρηματίας, δεν είναι επιτηδευματίας. Γι' αυτό θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ να δείτε τι κόστος θα έχει αυτό για τα έσοδα του δημοσίου και να αναθεωρήσουμε, βάζοντας ένα ελάχιστο αφορολόγητο στον πρωτογενή τομέα.

Θα ήμουν πολύ ευτυχής αν θα ήσασταν στη θέση το επόμενο διάστημα να ανακοινώσετε αυτό το αφορολόγητο για τον πρωτογενή τομέα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάρκος Μπόλαρης.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν χάνουμε την πολιτική, κυριαρχεί η επικοινωνία και η διαχείριση –κυρίως η κακή διαχείριση. Την άνοιξη βιώσαμε το success story της Κυβέρνησης ως επικοινωνία, η οποία ήθελε να καλύψει ελλείμματα πολιτικής. Το φθινόπωρο ακούσαμε για το σκίσιμο των μνημονίων από την Κυβέρνηση –μαζεύαμε τα φύλλα τα οποία έπεφταν– μέχρις ότου, κλείνοντας το φθινόπωρο, η χώρα βρέθηκε σε ένα κλίμα του 2011 και στις διεθνείς αγορές και στο χρηματιστήριο και στην πραγματική οικονομία και στις σχέσεις με τους δανειστές, όπου ήταν προφανές ότι το επικοινωνιακό εργαλείο κατέρρευσε.

Ήταν φανερό ότι όλα όσα είχαν λεχθεί, ειπώθηκαν για να καλύψουν το έλλειμμα, το πραγματικό έλλειμμα στην πολιτική. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση θέλει να ασχολείται με το δημοσιονομικό. Στον προϋπολογισμό επιβάλλεται να ασχοληθεί με τα δημοσιονομικά, αλλά αυτά είναι ο καθρέφτης μας οικονομίας.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, έπρεπε –και αυτό διακηρύχθηκε και είναι πραγματική ανάγκη του τόπου– στα δυόμισι χρόνια που πέρασαν να έχει βελτιώσει τα πράγματα στο δημόσιο χώρο. Η Κυβέρνηση έπρεπε να είχε κάνει καλύτερο, δικαιοότερο, διαφανέστερο, αποτελεσματικότερο το δημόσιο. Θα έπρεπε να έχει κάνει δικαιοότερο το φορολογικό σύστημα. Θα έπρεπε να είχε εμπιστοσύνη στους πολίτες, οι οποίοι γονάτισαν κάτω από το βάρος της κρίσης. Το πέτυχε; Έγιναν μήπως καλύτερες και πιο διάφανες οι υπηρεσίες στα Υπουργεία;

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένα μικρότερο κράτος αν εξακολουθεί να είναι αναποτελεσματικό, γραφειοκρατικό, με

αδιαφάνειες -και ό,τι σημαίνει και συνεπάγεται η λέξη αυτή- δεν είναι ένα καλό κράτος. Εκείνο που έχει ανάγκη η Ελλάδα είναι ένα κράτος, το οποίο σέβεται τον πολίτη, σέβεται την επιχειρηματικότητα, σέβεται και υπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα, σέβεται και υπηρετεί τα κοινωνικά συμφέροντα, σέβεται και υπηρετεί τους πολίτες του.

Έχει η Κυβέρνηση στην κατεύθυνση αυτή, αυτά τα δύο μισά χρόνια, να μας δείξει κάτι; Δυστυχώς, όχι. Θα μου έπαιρνε πολύ ώρα να αναφέρω παραδείγματα για την αναποτελεσματικότητα αυτή στη λειτουργία του βασικού Υπουργείου.

Ξέρετε, χρησιμοποιώ τον όρο «Υπουργείο εισπράξεων». Λυπούμαι που δεν μπορώ να χρησιμοποιήσω τον όρο «Υπουργείο Οικονομικών», γιατί η οικονομία είναι ζωντανό και δημιουργικό πράγμα. Κι αυτή η Κυβέρνηση το Υπουργείο Οικονομικών το έχει υποβαθμίσει σε «Υπουργείο εισπράξεων».

Δυστυχέστερα είναι τα παραγωγικά Υπουργεία, για να αναφερθώ τώρα στον παραγωγικό τομέα της χώρας. Γιατί εάν υπάρχει ένα μείζον πρόβλημα για τη χώρα αυτό είναι ο παραγωγικός τομέας, η κατάρρευση αυτού και της παραγωγικής βάσης της χώρας. Και σε αυτόν τον τομέα, αγαπητοί συνάδελφοι, ο πρώτος παράγων, ο οποίος είναι ανασταλτικός, ο πρώτος παράγων ο οποίος δημιουργεί ασφυξία στην πραγματική οικονομία είναι η Κυβέρνηση.

Γιατί τι λέει η αγορά; Τι λένε τα επιμελητήρια; Τι λένε οι οργανώσεις των επαγγελματιών; Τι φωνάζουν καθημερινά στο δημόσιο λόγο; Ρευστότητα! Υποστηρίξτε μας για να παραχθεί στον τόπο χρήμα. Υποστηρίξτε μας, μη μας πνίγετε, μη μας πίνετε το αίμα που έχουμε, τη δυνατότητα να δουλέψουμε για να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας!

Λυπούμαι κάθε φορά που ακούω τους κυβερνητικούς, Υπουργούς και μη, να λένε «πού θα βρείτε τα λεφτά;». Μα, αφού πνίγετε την αγορά και σταματάει να παράγει και να εξάγει ο τόπος και χάνονται θέσεις εργασίας, φυσικά δεν θα βρούμε λεφτά. Αναρωτιέται η Κυβέρνηση πού θα βρει λεφτά μέσα στο πλαίσιο του αδιεξόδου, στο οποίο είναι εγκλωβισμένη, μέσα στο αδιέξοδο της ύφεσης, στο οποίο βρίσκεται. Γιατί δεν μπορεί να στηρίξει την επιχείρηση και την αναγκάζει, λόγω της λάθος πολιτικής που εφαρμόζεται, να φύγει να μετακομίσει, να πάει στη Βουλγαρία. Γιατί πήγαν είκοσι πέντε χιλιάδες επιχειρήσεις στη Βουλγαρία; Ποιος τους έδωσε; Η Κυβέρνηση τους έδωσε και η λάθος και υπέρμετρη φορολόγηση.

Είναι πολλά τα ζητήματα. Εκείνο, το οποίο είναι σαφές είναι ότι στον τόπο πράγματι χρειάζεται συναίνεση. Όμως, η συναίνεση, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, γίνεται στη βάση της πολιτικής. Εάν για όλα όσα προηγούμενως είπαμε ήθελε η Κυβέρνηση συναίνεση, θα έπρεπε να είχε την πρωτοβουλία να συνεννοηθούμε για το καλύτερο δημόσιο, να συνεννοηθούμε για διαφάνεια στις λειτουργίες του δημοσίου, να συνεννοηθούμε για το πώς θα πάρουμε τα χρήματα τα οποία είναι στο εξωτερικό αφορολόγητα, να συνεννοηθούμε για το πώς θα υποστηρίξουμε την ελληνική μικρομεσαία επιχείρηση, τον παραγωγικό τομέα, τον αγρότη, για το πώς θα είναι καλύτερη η παιδεία μας. Αυτά είναι τα ζητήματα της συναίνεσης, όχι η επικοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, ολοκληρώνω σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα βρίσκεται ο Τούρκος Πρωθυπουργός. Η χώρα είναι φιλόξενη και τον καλωσορίζει. Θέλω απλώς να θυμίσω ότι αστόχως από πλευράς Κυβέρνησης αυτή η πρόσκληση έγινε, ενώ γινόταν στην Κυπριακή ΑΟΖ η παραβίαση από το ερευνητικό πλοίο, το οποίο έχει το όνομα ενός μουσουλμάνου πειρατή, του Μπαρμπαρόσα.

Θέλω να θυμίσω ότι ο Τούρκος Πρωθυπουργός πριν από μερικά χρόνια έγραφε ένα περιοπούδατο βιβλίο, με το οποίο ανέλυε τη θεωρία του για το πώς από τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη μέχρι το Τουρκμενιστάν και τα βάθη της Ασίας, τα σύνορα με την Κίνα, θα μπορούσε να επικρατήσει ο τουρανισμός και επικεφαλής αυτών των κρατών και των λαών θα έπρεπε να είναι η Τουρκία. Ο Τούρκος Πρωθυπουργός έχει διαψευστεί, όλο του το βιβλίο έχει διαψευστεί, όλες του οι προβλέψεις έχουν διαψευστεί. Αυτό

για εμάς δεν είναι κακό. Το κακό είναι ότι ο Πρόεδρός του το 2014 εφευρίσκει μουσουλμάνους θαλασσοπόρους, οι οποίοι κατέλαβαν την Αμερική. Αυτό θα μπορούσε να ήταν για γέλια σε άλλες περιπτώσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Την ανακάλυψαν, δεν την κατέλαβαν.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Την ανακάλυψαν και την κατέλαβαν. Ξέρετε τι έγινε από τους θαλασσοπόρους που την «ανακάλυψαν» και τι σφαγές έκαναν στους λαούς εκεί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Έτσι μπράβο!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Όταν δίπλα σου είναι κάποιος ο οποίος έχει χάσει το μέτρο, πρέπει να είσαι προβληματισμένος και να παίρνεις τα μέτρα σου. Αυτή η πολιτική διαχείρισης των εθνικών θεμάτων στην Κύπρο, στην ΑΟΖ, στο Αιγαίο, στα Σκόπια, στη Θράκη, στις προκλήσεις των Τούρκων και στις προκλήσεις των Σκοπιανών ήταν επίσης αντικείμενο συναίνεσης, την οποία θα έπρεπε να είχε επιχειρήσει η Κυβέρνηση και δεν την επιχείρησε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός είναι προϋπολογισμός ο οποίος καλείται να ψηφισθεί στο πλαίσιο ενός θεάτρου του παραλόγου, διότι τα νούμερα, οι αριθμοί οι οποίοι μετά βεβαιότητα εξαγγέλλονται από το Βήμα αυτό από την Κυβέρνηση, βρίσκονται σε αμφισβήτηση και αβεβαιότητα από τους δανειστές. Αυτός ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να εγκριθεί από την ελληνική Βουλή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κύριε Μπόλαρη.

Τον λόγο έχει ο κ. Εμμανουήλ Κόνσολας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζοντας αυτά που είπε ο κ. Μπόλαρης δεν θα μπορούσε κανείς να αμφισβητήσει ότι η συζήτηση διεξάγεται σε ένα ιδιαίτερα φορτισμένο κλίμα, τουλάχιστον γι' αυτούς που δεν έχουν άγνοια κινδύνου.

Η ολοκλήρωση της αξιολόγησης αποτελεί αναγκαία συνθήκη, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, για να προχωρήσουμε στη συμφωνία με τους εταίρους μας. Είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τα επόμενα βήματα, τα οποία πρέπει να γίνουν με ασφάλεια. Ο κίνδυνος πολιτικής αποσταθεροποίησης, αλλά και το έλλειμμα μιας στοιχειώδους πολιτικής συναίνεσης είναι οι παράγοντες που τροφοδοτούν ακραίες απαιτήσεις από την πλευρά των δανειστών. Έχει τονισθεί από πολλούς συναδέλφους απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Η δυσκολία στη διαχείριση και στην ολοκλήρωση αυτής της διαπραγμάτευσης δεν αφορά στην Κυβέρνηση. Όσοι επιχαίρουν και επιμένουν σε νέα μέτρα δεν έχουν αντιληφθεί απ' ό,τι φαίνεται ότι αυτό το δυσμενές πλαίσιο που τείνει να δημιουργηθεί, αφορά στη χώρα και τους πολίτες, αφορά ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, αφορά την επόμενη μέρα για τη χώρα. Δεν μπορεί να μετατραπούν σε διακύβευμα οι θυσίες των Ελλήνων, που όλα αυτά τα χρόνια έχουν υποστεί.

Η συνεννόηση, λοιπόν, και η πολιτική συναίνεση είναι δεδομένο ότι κάποια στιγμή θα επιτευχθούν. Θα επιτευχθούν επειδή θα επιβληθούν από τους ίδιους τους πολίτες, αλλά μπορεί να επιβληθούν και κάτω από οριακές συνθήκες, κάτι που απευχόμαστε προσωπικά, όπως και πολλοί από εμάς στην Αίθουσα αυτή.

Ξέρετε είμαι τριάντα μήνες Βουλευτής -και πολλοί από μας είμαστε στην ίδια μοίρα- και δεν θυμάμαι ειλικρινά να υπήρξε ποτέ μια πολιτική συναίνεση, από την πλευρά της Αξωματικής της Αντιπρόστασης ιδιαίτερα, ακόμα και για το μέτρο των εκατό δόσεων για τις οφειλές προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία και είναι αλήθεια να ξαναθυμηθούμε ότι η Αξωματική Αντιπολίτευση ούτε σ' αυτό συναίνεσε και ψήφισε «παρών».

Αλήθεια, το «παρών», αγαπητοί συνάδελφοι, με πιο σκεπτικό συνδέεται; Ποιο είναι το μήνυμα που στέλνει στην κοινωνία και ιδίως σε όλους αυτούς που έχουν ενταχθεί στη ρύθμιση και πληρώνουν τώρα τις δόσεις τους και επεδίωξαν να ενταχθούν σ' αυτήν τη ρύθμιση;

Υπήρξε αμφισβήτηση από την πλευρά σας για το πρωτογενές πλεόνασμα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευ-

σης, και δεν πιστεύατε -και το είχατε πει και σε δημόσιες δηλώσεις σας- ότι θα επιτευχθεί.

Επιβεβαιώθηκε, όμως. Το είπε ο κ. Σταϊκούρας, το είπαν και άλλοι Υπουργοί της Κυβέρνησης και άλλοι συνάδελφοι. Επιβεβαιώθηκε και η πρόβλεψη και όπως αναφέρεται το νέο πρωτογενές πλεόνασμα, για την επόμενη χρονιά, θα είναι στο ύψος των 5,5 δισεκατομμυρίων.

Σημασία, όμως, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, έχει ότι το πρωτογενές πλεόνασμα αποτελεί το πιο ισχυρό διαπραγματευτικό μας χαρτί, το πιο σκληρό διαπραγματευτικό μας όπλο, απέναντι σε όσους ζητούν μέτρα σε βαρύ οικονομικό και κοινωνικό κόστος.

Και άλλες φορές έχουν ζητηθεί μέτρα από την τρόικα και υπενθυμίζω τις ενστάσεις για τη μείωση των φορολογικών συντελεστών του ΦΠΑ στην εστίαση. Προχωρήσαμε, όμως, σε αυτήν τη ρύθμιση, σε αυτήν την κατεύθυνση και δικαιωθήκαμε, αφού υπάρχουν αυξημένα έσοδα. Το είδαν όλοι και σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο.

Το ίδιο, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, προκύπτει και από τη ρύθμιση για τις εκατό δόσεις, όπου το δημόσιο εισπράττει χρήματα που δεν θα μπορούσαν να εισπραχθούν ποτέ στο παρελθόν, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια.

Το πιο σημαντικό είναι ότι επιστρέφουν στην κοινότητα φορολογούμενοι, επαγγελματίες και επιχειρήσεις με κανονικό ρυθμό. Ο οριακός ρυθμός θετικής ανάπτυξης του τελευταίου τριμήνου του 2014 δείχνει πάρα πολλά και προδιαθέτει για τις προοπτικές που έχουν οικοδομηθεί για την επιστροφή της χώρας στην ανάπτυξη.

Σε αυτήν τη κρίσιμη συγκυρία δεν μπορούμε να αποδεχθούμε άλλα υφεσιακά μέτρα, εισπρακτικά μέτρα. Η Ελλάδα, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες πολίτες απαιτούν το ελάχιστο, απαιτούν το αυτονόητο, το σεβασμό στην τιτάνια προσπάθεια που έκαναν τα προηγούμενα χρόνια. Οι μεταρρυθμιστικές προσπάθειες δεν θα ανακοπούν. Οφείλουμε, όμως, να τις συνδέσουμε με πολιτική συναίνεσης και αυξημένη κοινωνική αποδοχή.

Είναι πολύ δύσκολο να πείσουμε τους εταίρους μας για την αναγκαιότητα, ωστόσο, να υπάρχουν στην Ελλάδα συνταξιούχοι στην ηλικία των σαράντα πέντε και πενήντα χρόνων. Αυτό προσκρούει στην κοινή λογική όλων μας. Παράλληλα, για να συντηρηθεί αυτό το σύστημα, οδηγούμαστε σε περικοπή πόρων από την πραγματική οικονομία. Πρέπει να διαλέξουμε. Πραγματική οικονομία δεν είναι η κατανάλωση και οι παροχές με δανεικά. Είναι η δημιουργία, είναι η επιχειρηματική δραστηριότητα που δημιουργεί θέσεις εργασίας, ανάπτυξη και παράγει πλούτο.

Η αξιολόγηση στο δημόσιο εφαρμόζεται σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Κι εδώ υπάρχει άρνηση, χωρίς νομιμοποιητική βάση. Απομακρύνθηκαν επίορκοι δημόσιοι υπάλληλοι με πλαστά πτυχία. Και είναι δυνατόν σήμερα να σκεφτεί κανείς ότι κάποιοι από εμάς ψαρεύουν σε θολά νερά;

Μεταρρύθμιση συνιστούν και οι παρεμβάσεις στο θεσμικό πλαίσιο που δημιουργούν τις προϋποθέσεις ενός νέου αναπτυξιακού προτύπου για τη χώρα. Η επένδυση στην έρευνα, στην τεχνολογική ανάπτυξη και στην καινοτομία συνδέθηκαν με το νομοσχέδιο που πριν λίγες μέρες ψηφίστηκε και έγινε νόμος του κράτους. Είναι υπόθεση όλων μας, αγαπητοί συνάδελφοι. Είναι υπόθεση όλων μας να του δώσουμε ουσιαστικό περιεχόμενο, να συνδέσουμε αυτό το νέο θεσμικό πλαίσιο με εθνικές περιφερειακές πολιτικές. Πρέπει να διασυνδέσουμε πανεπιστήμια με ερευνητικά κέντρα, με επιχειρήσεις, την αγορά, την αυτοδιοίκηση.

Την υστέρηση της χώρας στον τομέα της έρευνας και της καινοτομίας τη γνωρίζαμε και τη γνωρίζουμε όλοι. Η Ελλάδα είναι μία χώρα που στηρίζεται, κατά κύριο λόγο, στον τουρισμό. Είναι δυνατόν μέχρι σήμερα να μην υπήρχε ένα ινστιτούτο τουριστικών ερευνών; Είναι δεδομένο πλέον και αυτό.

Η Ελλάδα θα αλλάξει με μοχλό το τρίγωνο της γνώσης. Η δημιουργία νέων πανεπιστημιακών τμημάτων στον τουρισμό είναι πλέον κάτι το δεδομένο και έτσι πλέον η Ελλάδα μετεξελίσσεται σε έναν βασικό πόλο τουριστικής εκπαίδευσης στην ευρύτερη Μεσόγειο, στην ευρύτερη περιοχή και σηματοδοτεί τη διασύνδεση της εκπαίδευσης με το αναπτυξιακό μας πρότυπο. Με αυτόν τον τρόπο αναλαμβάνει και το Πανεπιστήμιο Αιγαίου έναν

ηγετικό ρόλο που του έλειπε. Βλέπουμε την Κύπρο, βλέπουμε τη γείτονα χώρα στα θέματα αυτά. Η Ελλάδα οφείλει να προχωρήσει σε αλλαγές, σε θεσμικές μεταρρυθμίσεις στο συγκεκριμένο τομέα.

Θα πρέπει, λοιπόν, σε αυτήν την κατεύθυνση να αρθούν τα συνταγματικά εμπόδια -το τόνισε και ο εισηγητής μας ο κ. Λυκουρέντζος στην αναφορά του. Αντιλαμβάνονται όλοι ότι εύκολες λύσεις οδηγούν σε δύσκολες καταστάσεις. Επιστροφή στο παρελθόν δεν μπορεί να υπάρξει.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι δεδομένο ότι έχει εγκαταλείψει ακραίες θέσεις -αυτό είναι η αλήθεια- όπως η στάση πληρωμών, η στάση ότι το ευρώ δεν είναι φετίχ. Το ευρώ, όμως, είναι κάτι πολύ περισσότερο για εμάς όλους, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Αποτελεί την ασφαλιστική δικλίδα για να μπορέσουμε να παραμείνουμε στο χώρο της Ευρωζώνης, της ευρωπαϊκής οικογένειας, στο ευρώ, σε μια νομισματική ένωση που προσφέρει ασφάλεια και προοπτική για τον τόπο, για την Ελλάδα.

Ωστόσο, η στροφή του ΣΥΡΙΖΑ προς το ρεαλισμό και η εγκατάλειψη ουτοπικών θέσεων είναι άτολμη και αργή. Φαίνεται πως μερικές φορές υπονομεύεται από την άρνηση συνεννόησης και από κομματικές σκοπιμότητες μιας άλλης εποχής, όπως η πρόκληση πρόωρων εκλογών με μοχλό πίεσης τον θεσμό που αφορά την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Αυτό είναι κάτι που επίσης πρέπει να ξεκαθαρίσουμε μέσα από τη συνταγματική Αναθεώρηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Το πλέον δυσάρεστο είναι ότι αυτές οι πρακτικές υπονομεύουν την ίδια τη χώρα, κύριοι συνάδελφοι. Αδυνατίζουν τη διαπραγματευτική ικανότητα της χώρας και δημιουργούν ένα κλίμα αβεβαιότητας. Διαβάζετε όλοι διεθνή Τύπο και ξέρετε ότι είναι μία και μόνο η λύση: η ανάγκη εθνικής ενότητας και συνεννόησης που αποκτά νομοτελειακό χαρακτήρα κάτω από αυτές τις συνθήκες.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε η Αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση, σε αυτήν την κατεύθυνση και αυτές τις ημέρες, να συγκλίνει με έναν και μόνο στόχο: την ασφάλεια, την προοπτική της χώρας, την ανάπτυξη της.

Γι' αυτόν τον λόγο και εγώ, κυρία Πρόεδρε, ψηφίζω τον προϋπολογισμό που έχει φέρει το Υπουργείο Οικονομικών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρίες Κόνσολα.

Η κ. Αφροδίτη Σταμπουλή έχει τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από όσα πολύ υπσιππητή ακούστηκαν αισθάνομαι αναγκασμένη να αναφερθώ σε κάποια πολύ πεζά πράγματα, αρχίζοντας βέβαια από μια επαναφορά στην πραγματικότητα και στο γενικό πλαίσιο.

Θυμίζω, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση φέρνει προς ψήφιση τον προϋπολογισμό του 2015 στη Βουλή. Είναι μια Βουλή της οποίας η αναντιστοιχία με τη λαϊκή βούληση έχει εκφραστεί όχι απλά σε σφυγμομετρήσεις αλλά σε αληθινές εκλογές, δηλαδή στις ευρωεκλογές του Ιουνίου, που δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ανέδειξαν το ΣΥΡΙΖΑ πρώτο κόμμα και με σημαντική διαφορά από το δεύτερο!

Αυτή η Κυβέρνηση θεωρεί ως επιτυχία το γεγονός ότι στον προϋπολογισμό που φέρνει προβλέπει μικρή αύξηση του ΑΕΠ, θεωρώντας ότι αυτό μπορεί να κάνει να ξεχαστεί ότι απώλεια του ΑΕΠ τα τελευταία χρόνια αφορά στο σύνολο της τον κόσμο της εργασίας και καθόλου στο 10% των πλουσιότερων κατοίκων της χώρας, που αύξησε το μερίδιό του από το 48% στο 56% περίπου.

Διότι πρέπει να είστε βέβαιοι και βέβαιες ότι κανένα πολλαπλασιασμό της αύξησης του ΑΕΠ δεν θα μεταβιβαστεί, για παράδειγμα, στους αγρότες, που θα εξακολουθήσουν να πληρώνουν οι ίδιοι τη δαπάνη για την παραλαβή της αίτησής τους από το ΟΣΔΕ, μια που στο φετινό προϋπολογισμό του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης -όπως και στον προηγούμενο- έχουν περι-

κοπεί τα σχετικά κονδύλια.

Ακόμα περισσότερο περικομμένες είναι οι δαπάνες των περιφερειακών υπηρεσιών γενικά –άρα και των ΔΑΟΚ- οι οποίες αποψιλωμένες θα εξακολουθήσουν να μην επαρκούν, ακόμα και για την άσκηση στοιχειωδών λειτουργιών, όπως η πρόληψη και η έγκαιρη πιστοποίηση ζωονόσων –για παράδειγμα του καταρροϊκού πυρετού- καθιστώντας ουσιαστικά αδύνατη την καταβολή αποζημιώσεων στους κτηνοτρόφους, ώστε να ολοκληρωθεί η οικονομική καταστροφή που προκάλεσαν οι οικτροί της Κυβέρνησης σχετικά με τους βοσκότοπους.

Ασφαλώς, κανένα ποσοστημώριο της αύξησης του ΑΕΠ δεν διατίθεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη βελτίωση της διαβίωσης των κρατούμενων στις ελληνικές φυλακές. Θα εξακολουθήσουν να κοιμούνται πέντε σε ένα κελί δύο ατόμων, όπου έχουν στριμωχτεί δύο διώροφες κουκέτες και ο πέμπτος στο πάτωμα! Θα εξακολουθήσουν να υποσιτίζονται, τρώγοντας κρέας λίγες φορές το μήνα, σε βαθμό που θα άξιζε να εκπονηθούν ιατρικές εργασίες για τα σχετικά προβλήματα υγείας αυτών των ανθρώπων, όπως και των προσφύγων και των μεταναστών που κρατούνται στα δυσώδεια στρατόπεδα συγκέντρωσης του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης ανά την επικράτεια και θα εξακολουθήσουν όλοι αυτοί να ξεπαγιάζουν το χειμώνα, λόγω έλλειψης πετρελαίου θέρμανσης.

Κάτω από αυτές τις ελεεινές συνθήκες παρουσιάζεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης σαν λύση στο ζωτικό αίτημα των κρατούμενων για μόρφωση –αίτημα για το οποίο υπενθυμίζω ότι βρίσκεται σε κίνδυνο η ίδια η ζωή του Νίκου Ρωμανού, εκτός εάν όπως εύχομαι υπάρχει κάποια εξέλιξη και κάποια λύση που δεν την ξέρουμε και η Κυβέρνηση φέρει ακέραια την ευθύνη για την οποία εξελίχθηκε η εκπαίδευση μέσω τηλεδιασκέψεων.

Πουθενά όμως στον προϋπολογισμό δεν υπάρχει πρόβλεψη για τη δαπάνη που θα απαιτηθεί, ώστε η πρόταση του Υπουργού να έχει το παραμικρό αντίκρισμα και να μην είναι ένα ακόμη πρόγραμμα για να στερούνται εκπαιδευτικές άδειες όλοι οι κρατούμενοι, ακόμη και όσοι είχαν κάποια πιθανότητα να τις πάρουν, ακόμη και εκείνοι που επανειλημμένα έχουν αποδειχθεί αντάξιοι της εμπιστοσύνης που τους έδωσε η πολιτεία. Γιατί οι άλλες άδειες έχουν έτσι κι αλλιώς κοπεί, φέροντας σε απόγνωση τους έγκλειστους.

Επίσης, κανένα ποσοστημώριο της αύξησης του ΑΕΠ, κανένα κλάσμα του προϋπολογισμού δεν διατίθεται για τη μείωση της γυναικείας ανεργίας, που εξακολουθεί να παραμένει αρκετές ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερη από την ανδρική, ούτε για τη στήριξη μονογονεϊκών οικογενειών –ειδικά όταν αυτές δεν είναι τρίτεκνες ή πολύτεκνες- και των οποίων βέβαια την ευθύνη σε συντριπτικό ποσοστό έχει μία γυναίκα.

Ο προϋπολογισμός της Γενικής Γραμματείας Ισότητας παραμένει το ίδιο μειωμένος, εδώ και τέσσερα χρόνια και δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για τη δαπάνη που θα απαιτηθεί για τη συνέχιση της λειτουργίας των συμβουλευτικών κέντρων και των κέντρων φιλοξενίας για γυναίκες- θύματα βίας και τα παιδιά τους, των οποίων η ευρωπαϊκή χρηματοδότηση τελειώνει το 2015.

Δεν υπάρχει πιθανότητα ο περικομμένος προϋπολογισμός του Υπουργείου Υγείας να καλύψει τις ανάγκες ολόκληρου του γυναικείου πληθυσμού της χώρας σε παροχές που αφορούν τη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία των γυναικών, όπως απαιτεί με ιδιαίτερη μνεία της η επιτροπή του ΟΗΕ για τον έλεγχο της εφαρμογής της CEDAW στη χώρα μας, στην έκθεσή της, ούτε σε ό,τι αφορά τον προσυμπωματικό έλεγχο των καρκίνων του γυναικείου γεννητικού συστήματος.

Αν έχετε, κύριοι Υπουργοί, την αίσθηση ότι τα έχετε ξανακούσει αυτά, τα έχετε ξανακούσει. Τα είπα και πέρυσι και δεν έγινε τίποτε. Η Επιτροπή του ΟΗΕ για την εφαρμογή της CEDAW θα ξανάρθει. Να δω τι αναφορά θα δώσει αυτή η χώρα.

Με τις ανωτέρω δειγματοληπτικές αναφορές, αλλά επιβεβαιώνεται ο εισηγητής μας, ο Ευκλείδης Τσακαλώτος, ο οποίος επεσήμανε πως, όταν το ποσοστό του ΑΕΠ που διατίθεται για τις δημόσιες δαπάνες είναι προσανατολισμένο στον στόχο του μεσοπρόθεσμου, δηλαδή να καταλήξει σε πραγματικό 33%, ούτε κοινωνικό κράτος μπορεί να υπάρξει ούτε καν δημόσιες υπηρεσίες που να επιτελούν με επάρκεια την αποστολή τους.

Ασφαλώς και θα καταψηφίσουμε τον προϋπολογισμό σας, κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης. Ασφαλώς και θα χρησιμοποιήσουμε κάθε συνταγματικό μέσο για να απαλλαγεί η κοινωνία από τη διακυβέρνησή σας, για να εφαρμοστεί μια άλλη πολιτική, η πολιτική της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, η πολιτική της οικονομικής ανασυγκρότησης, με έμφαση στην πρωτογενή παραγωγή και τον αγροτοδιατροφικό τομέα, με κοινωνικό κράτος και προστασία των ευάλωτων ομάδων και με καθολικό σεβασμό στη δημοκρατία, στην ισότητα και στα ανθρώπινα δικαιώματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Η κ. Χαράλαμπίδου έχει τον λόγο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι πρέπει, για να είμαστε ειλικρινείς τουλάχιστον σε αυτόν εδώ τον χώρο, να συνομολογήσουμε τέσσερις παραδοχές όλοι μας, όλοι και όλες που είναι σε αυτή την Αίθουσα.

Παραδοχή πρώτη: Η ρητορική για την έξοδο από το μνημόνιο έχει καταρρεύσει. Παραδοχή δεύτερη: Ο προϋπολογισμός που συζητάμε είναι και πάλι ένας προϋπολογισμός λιτότητας. Παραδοχή τρίτη: Ο προϋπολογισμός δεν περιλαμβάνει τα νέα μέτρα που έρχονται. Παραδοχή τέταρτη: Για να είμαστε πολύ ειλικρινείς, η συζήτηση αυτή γίνεται ενώ στο πίσω μέρος του μυαλού μας –του μυαλού κυρίως των στελεχών και των μελών της Κυβέρνησης- παίζεται η τελευταία πράξη του παιχνιδιού που παίζεται με την τρόικα.

Εγώ, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα σταθώ στην κορυφαία αυτή διαδικασία, κυρίως στα μεγέθη του κοινωνικού προϋπολογισμού, μεγέθη που προαναγγέλλουν ακόμα πιο δύσκολες μέρες για τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους.

Θα ήθελα να κάνω τέσσερις αρχικές παρατηρήσεις. Παρατήρηση πρώτη. Τα συνολικά έσοδα το 2015 για τον κοινωνικό προϋπολογισμό προβλέπονται μειωμένα κατά 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Μειώνονται οι μεταβιβάσεις από τον τακτικό προϋπολογισμό και καταργούνται οι μη ανταποδοτικοί πόροι.

Δεύτερη παρατήρηση: Η συνταξιοδοτική δαπάνη παραμένει στα ίδια επίπεδα, παρά το γεγονός ότι ο αριθμός των συνταξιούχων έχει αυξηθεί. Αφού έχει μειωθεί η συνταξιοδοτική δαπάνη κατά 6 δισεκατομμύρια ευρώ από το 2009 μέχρι το 2014, τώρα ετοιμάζεστε να την περικόψετε κι άλλο, ακολουθώντας πιστά τις επιταγές της τρόικα.

Τρίτη παρατήρηση: Σε ό,τι αφορά τα ασφαλιστικά ταμεία, με βάση τα στοιχεία του προϋπολογισμού, τα νούμερα και τα μεγέθη δεν βγαίνουν. Εκτός από τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης και των μη ανταποδοτικών πόρων που καταργούνται, η λογική του Υπουργείου Εργασίας και η στρατηγική που ακολούθησε μέσα στο 2014, δηλαδή το να παίρνει συνεχώς χρήματα από τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων για να καλύψει τις ανάγκες που η μνημονιακή πολιτική δημιουργήσε, έγινε προκειμένου να μην επιβαρυνθεί ο προϋπολογισμός του 2014 και να μην «τσαλακωθεί» η εικόνα του πλεονάσματος.

Έτσι, όμως, με αυτή την τακτική και με αυτή την πολιτική, άρχισαν να «στεγνώνουν» τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, οδηγώντας σε πιο ασφικτικές συνθήκες το τεράστιο πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης.

Τέταρτη παρατήρηση: Σε ό,τι αφορά τα ελλείμματα, το ταμείο του ΙΚΑ για τη νέα χρονιά «μπαίνει μέσα» και πάλι, για πρώτη φορά όμως κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Η κρατική επιχορήγηση για την καταβολή των συντάξεων είναι μειωμένη κατά 6,42%. Παρ' ό,τι ο αριθμός των ασφαλισμένων για τον κλάδο της κύριας σύνταξης υπολογίζεται ότι θα αυξηθεί, είναι μειωμένα τα έσοδα από τις ασφαλιστικές εισφορές, λόγω της μείωσης που κόνατε στους εργοδότες κατά 3,9% –όπως έχετε δεσμευτεί από το μνημόνιο- αλλά και λόγω της τεράστιας ανεργίας. Και την ίδια στιγμή, το έλλειμμα ενός άλλου μεγάλου ταμείου, του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, έχει περάσει το μισό δισεκατομμύριο ευρώ.

Αυτή είναι η κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων, την ίδια στιγμή που στον προϋπολογισμό μιλάτε για μείωση της κρατικής

χρηματοδότησης του ασφαλιστικού, ακολουθώντας πιστά τις εντολές που σας έστειλε η τρόικα μέσω mail.

Πάει, λοιπόν, περίπατο η αγαπημένη φράση όλων των μνημονιακών Υπουργών ότι δεν θα υπάρξουν άλλες περικοπές στις συντάξεις και κατά τα άλλα, η επιχειρηματολογία σας είναι ότι «έχουμε πλεόνασμα και έχουμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης». Τελευταία λέτε ότι «αν έμπαινε και ο ΣΥΡΙΖΑ σε συνεννόηση με την Κυβέρνηση, θα είχαμε βγει και από το μνημόνιο». Τι άλλο θα ακούσουμε;

Ας δούμε, όμως, τι σημαίνουν για τους ασφαλισμένους τα πρωτογενή πλεονάσματα και τι σημαίνουν, ουσιαστικά, τα νέα μέτρα που ετοιμάζετε.

Σημαίνουν ότι θα αυξηθούν πάλι οι ελάχιστες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και ως προς τα όρια ηλικίας, αλλά και ως προς τον απαιτούμενο αριθμό ημερών ασφάλισης.

Σημαίνουν ότι ο απαιτούμενος αριθμός ημερών ασφάλισης, δηλαδή τα έτη για τη θεμελίωση, θα αυξηθούν από τεσσαρεσήμεσι χιλιάδες, που ισχύει σήμερα, σε έξι χιλιάδες.

Σημαίνουν ότι αυξάνονται, επίσης, τα ελάχιστα ηλικιακά όρια για τη θεμελίωση δικαιώματος συνταξιοδότησης από τα δεκαπέντε έτη, όπως ισχύει σήμερα για όλα τα ασφαλιστικά ταμεία, στα είκοσι έτη.

Αυτό το μέτρο θα πλήξει άμεσα τις μητέρες ανήλικων, συνολικά κυρίως τη νέα γενιά και τις γυναίκες εργαζόμενες. Επίσης, θα πλήξει εργαζόμενους σε αρκετές ΔΕΚΟ και τους εργαζόμενους σε ειδικότητες που εντάσσονται στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τα νέα μέτρα σημαίνουν ότι οδηγούνται σε σταδιακή αύξηση όλες οι ηλικίες συνταξιοδότησης, προκειμένου να κλείσουν οι πόρτες εξόδου πριν το εξηκοστό δεύτερο και το εξηκοστό έβδομο έτος ηλικίας. Αυτό σημαίνει πρακτικά για τριακόσιες χιλιάδες ασφαλισμένους ότι ανατρέπεται ο προγραμματισμός τους και για τη συνταξιοδότηση.

Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά -δηλαδή αυτά που προετοιμάζετε, τα οποία σημαίνουν ότι οι εργαζόμενοι θα αναγκάζονται να δουλεύουν μέχρι τα βαθιά γεράματα- σκοπεύετε να πάρετε και άμεσα ταμειακά μέτρα. Και με ό,τι είναι γνωστό μέχρι σήμερα, μιλάμε για νέα μείωση στις κύριες συντάξεις έως το 30%, μιλάμε για αλλαγή στον τρόπο υπολογισμού των κύριων συντάξεων από το 2015. Αυτό σημαίνει βάρβαρη παρέμβαση στους συνταξιούχους του υπολογισμού των συντάξεων.

Τα νέα μέτρα σημαίνουν ανατροπές στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, όπου γίνεται λόγος για μια σειρά επαγγελμάτων τα οποία κινδυνεύουν να τεθούν έξω από τις λίστες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις συντάξιμες αποδοχές τους και τα ηλικιακά όρια. Σημαίνει συρρίκνωση, έως κι εξαφάνιση, των επικουρικών συντάξεων, την οποία ήδη έχετε ξεκινήσει από το καλοκαίρι και σκοπεύετε να την ολοκληρώσετε μέσα από την ενοποίηση και την κατάργηση των ταμείων επικουρικής σύνταξης και ασφάλισης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κυρία Χαραλαμπίδου, παρακαλώ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Τελιώνω, κυρία Πρόεδρε.

Τέλος, θέλετε να βάλετε κι ένα νέο ψαλίδι στο ΕΚΑΣ, για το οποίο μειώνεται το κονδύλι στον προϋπολογισμό κατά 120 εκατομμύρια, καθιερώνοντας νέα κλίμακα κριτηρίων για να παίρνει κάποιος το ΕΚΑΣ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Όλα αυτά είναι επικίνδυνα. Εμείς, όπως είναι γνωστό, θα καταψηφίσουμε τον προϋπολογισμό. Καλούμε, λοιπόν, τους εργαζόμενους να είναι στο δρόμο, να πάρουν μέρος μαζικά στις συγκεντρώσεις που θα γίνουν σε όλες τις πόλεις, έτσι ώστε να ανοίξει ο δρόμος για να έρθουν οι εργαζόμενοι στο προσκήνιο. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο Υπουργός κ. Ντινόπουλος έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Και μετά από όλα αυτά που ακούστηκαν, κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε κανείς, ανεβαίνοντας στο Βήμα, να πει: Ας έρθουμε στην πραγματικότητα, γιατί τίποτα από όλα αυτά που είπατε δεν θα συμβεί.

Θα περιοριστώ, όμως, σήμερα να απαντήσω σε αυτά τα ασύστολα ψεύδη τα οποία εκστομίσате, ανερυθρίαστα κιόλας, από αυτό εδώ το Βήμα. Γιατί το να ψεύδεστε, τέλος πάντων, σε άλλα φόρα, μπορεί να πει κανείς ότι γίνεται. Να έρχεστε όμως εδώ πέρα και από αυτό εδώ το Βήμα, από το ναό της Δημοκρατίας, να λέτε ψέματα ασύστολα, χωρίς ντροπή και να δημιουργείτε, πρώτα απ' όλα στους εργαζόμενους, μια μεγάλη ανασφάλεια, αυτό δεν νοείται.

Να σας πω και κάτι; Δεν σεβαστήκατε ούτε τα παιδιά του δημοτικού. Η αναληγσία σας -η πολιτική αναληγσία σας, εννοώ- φτάνει μέχρι εκεί. Άκουσα την κ. Γεροβασίλη -την οποία πρέπει να πω ότι προσωπικά εκτιμώ- και απορώ πώς ανέβηκε σε αυτό εδώ το Βήμα και είπε αυτά τα οποία είπατε.

Δεν σκέφτηκε ότι, τέλος πάντων, την ακούει και κόσμος σε όλη την Ελλάδα; Βγήκε και είπε -άκουσον, άκουσον!- ότι μειώθηκαν οι πόροι τους οποίους δίνει το Υπουργείο Εσωτερικών -δηλαδή οι Έλληνες φορολογούμενοι- προς τις σχολικές επιτροπές κατά το 1/5. Είπατε δηλαδή ένα ψέμα το οποίο είναι τόσο τερατώδες που αναρωτιέται κανείς, δεν άνοιξε κανένα βιβλίο να δει τι γίνεται;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ανοίξαμε, γι' αυτό τα λέμε αυτά.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Και η πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι το 2014 τα χρήματα τα οποία δόθηκαν στις σχολικές επιτροπές για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων και για τη θέρμανση ήταν 87 εκατομμύρια και το 2015 είναι 100 εκατομμύρια. Και βγήκατε και είπατε από αυτό εδώ το Βήμα, χωρίς να ντρέπεστε, ότι μειώθηκαν, λέει, στο 1/5. Να δεχτώ ότι είναι λάθος; Δεν μπορώ να το φανταστώ.

Να γίνεται, δηλαδή, τέτοια πολιτική σπέκουλα, τέτοιος πολιτικός τζόγος με τα παιδιά του δημοτικού και του γυμνασίου, με τα ελληνόπουλα της ακριτικής Ελλάδας που πηγαίνουν στα σχολεία, να τους λέτε ότι δεν θα έχουν θέρμανση; Δηλαδή, λίγη -πολιτική πάντα εννοώ- τσίπα, λίγο φιλότιμο δεν υπάρχει πια σε σας;

Να συνεχίσω, όμως, με τα ψεύδη σας, διότι κάποια στιγμή πρέπει εδώ να βάλουμε και λίγο τα πράγματα στη θέση τους. Βγήκε η Εκπρόσωπός σας και είπε «το 2015 μειώνονται οι πόροι προς την Αυτοδιοίκηση». Η αλήθεια ποια είναι; Οι πόροι για την Αυτοδιοίκηση το 2014 ήταν 2,9 δισεκατομμύρια. Από τους Έλληνες φορολογούμενους πήγαν 2,9 δισεκατομμύρια στις δεκατρείς περιφέρειες και στους τριακόσιους είκοσι πέντε δήμους της χώρας. Μειώθηκαν -λέει- οι πόροι για το 2015. Το 2015 είναι 2,917 δισεκατομμύρια. Άλλο ψέμα και αυτό!

Θέλετε να σας πω και άλλα; Βγήκατε και μιλήσατε για τα κοινωνικά επιδόματα και το κοινωνικό πρόσωπο και δήθεν κόπτεστε. Για ενημέρωσή σας τα λέω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Μείωση δεν είναι; Ποσοστιαία;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σας ενοχλεί, κύριε Βούτση. Για ενημέρωσή σας τα λέω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν είναι μείωση;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ακούστε, κύριε Βούτση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας παρακαλώ.

Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε, μην απευθύνετε προσωπικά.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ξέρω πάρα πολύ καλά ότι, όταν τα ακούτε αυτά, εκνευρίζεστε, γιατί ακούτε τις αλήθειες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αφού είναι το ίδιο ποσό σε 4% λιγότερο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ακούτε τις αλήθειες.

Σας λέω, λοιπόν, ότι τα προνοιακά επιδόματα ήταν 755 εκατομμύρια το 2014, 755 εκατομμύρια είναι και το 2015. Γιατί, λοιπόν, εσκεμμένα δημιουργείτε αυτή την αναστάτωση στον κόσμο της τοπικής αυτοδιοίκησης;

Θέλετε να σας πω και κάτι ακόμα; Από την αρχή προσπαθήσατε να κάνετε αυτό που οι παλαιοί στην πολιτική και οι παλαιοί

στην αυτοδιοίκηση δεν το κάνουν ποτέ. Ούτε αυτό δεν σέβεστε. Εγώ θα σας έλεγα να ρωτήσετε κανέναν παλαιό, δικό σας δήμαρχο για να σας ανοίξει τα μάτια, διότι πρέπει να ξέρετε πως στην τοπική αυτοδιοίκηση υπάρχουν ευρύτερες συναινέσεις.

Για ενημέρωσή σας τα λέω, γιατί από ό,τι φαίνεται τα αγνοείτε. Ειδικά μετά τις πρόσφατες δημοτικές εκλογές στη μεγάλη πλειοψηφία -για να μην σας πω στην συντριπτική πλειοψηφία- των δήμων, οι πλειοψηφούσες παρατάξεις -όπου και αν αυτές ανήκουν, από όπου κι αν είχαν μία στήριξη- έχουν στους κόλπους τους αυτοδιοικητικούς από όλο το φάσμα της πολιτικής ζωής. Σας λέω απλές αλήθειες.

Για ποιο λόγο, αγαπητοί μου; Διότι για να βγει κάποιος δήμαρχος θέλει πάνω από το 50%. Ποιο κόμμα έχει σήμερα πάνω από 50%; Άρα, ακόμα και οι δικοί σας δήμαρχοι έχουν μέσα στις πολιτικές τους παρατάξεις, στις αυτοδιοικητικές τους παρατάξεις, στελέχη της αυτοδιοίκησης από ευρύτερους χώρους.

Προβλήματα τους δημιουργείτε, όταν κάνετε μικροκομματική σπέκουλα στην τοπική αυτοδιοίκηση και σας γυρίζουν και την πλάτη. Διότι, από την πρώτη στιγμή που είμαστε στο Υπουργείο Εσωτερικών, είπαμε κάτι και κάνουμε αυτό που εσείς δεν κάνετε. Δεν ξεχωρίζουμε και δεν βάζουμε κομματικές γραμμές. Η πόρτα μας είναι ανοιχτή σε όλους τους αυτοδιοικητικούς, όπου και αν αυτοί ανήκουν.

Η τοπική αυτοδιοίκηση έχει πετύχει -και σας λέω να ρωτήσετε παλαιούς, δικούς σας- αυτό που είναι ζητούμενο στην κεντρική πολιτική σκηνή. Το πέτυχε σε κάποιο βαθμό, δεν λέω απόλυτα. Πέτυχε να έχει ευρύτερες συναινέσεις, γιατί λένε ότι τα προβλήματα των δήμων δεν έχουν χρώματα. Εσείς, λοιπόν, ούτε αυτή την πολιτική αρχή δεν σέβεστε.

Να σας πω και τι άλλο κάνετε. Προσπαθείτε εδώ και τέσσερις-πέντε μήνες να δημιουργήσετε μια ευρύτερη αναστάτωση στο χώρο των δήμων και σε κάποιο βαθμό και των περιφερειών. Τι δεν είπατε για τις απολύσεις. «Έρχονται απολύσεις». Ακούγοντάς σας, αγαπητή κυρία συνάδελφε, προηγουμένως, το συμπέρασμα που θα έβγαζε κανείς είναι ότι δεν θα υπάρχουν πια καθόλου συντάξεις.

Έτσι λέγατε και για την τοπική αυτοδιοίκηση: «Θα απολυθούν». Η αλήθεια ποια είναι; Δημιουργήσατε μια τεράστια αναστάτωση. Δεν σέβεστε ούτε αυτό το μεροκάματο, δεν σέβεστε ούτε την ψυχική ηρεμία που θέλουν να έχουν οι εργαζόμενοι.

Να δεχτώ ότι εξαιτίας της οικονομικής κρίσης έχουν υποστεί περικοπές των μισθών τους. Τους λέγατε συνέχεια: Θα σας διώξουν οι μνημονιακοί. Προσπαθήσαμε από την πρώτη ώρα να δημιουργήσουμε ένα κλίμα εργασιακής ειρήνης και βγήκαμε και είπαμε ότι δεν θα γίνει καμμία απόλυση στην τοπική αυτοδιοίκηση. Ερχόμαστε ύστερα από κάμποσους μήνες και σας ρωτάμε: Έγιναν απολύσεις;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Οι σχολικοί φύλακες δεν απολύθηκαν;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σας λέω για το τελευταίο χρονικό διάστημα. Θα σας απαντήσω και σ' αυτό, γιατί κάποια στιγμή πρέπει να δώσουμε και τα πραγματικά νούμερα, ποιοι έχουν απολυθεί και ποιοι έχουν μεταταγεί σε άλλες υπηρεσίες, γιατί, για εκεί πέρα σπεκουλάρατε.

Εγώ θα σας πω για την εθελουσία διαδημοτική κινητικότητα. Τι μου λέγατε; «Δεν θα πιάσετε τα νούμερα και θα τους διώξετε αυτούς και θα τους υποχρεώσετε να μετακινηθούν με τη βία» και δημιουργήσατε ένα κλίμα αναστάτωσης.

Θα σας πω κάτι ακόμα και θα σας μιλήσω και με δικούς σας όρους. Το κίνημα -χρησιμοποίησε δικούς σας, αριστερούς όρους- το συνδικαλιστικό κίνημα σας ξεπέρασε, σας άφησε πίσω εσάς που σας θεωρούν και λίγο ελίτ, όχι όλους βέβαια.

Σας ξεπέρασε και ξέρετε τι κατάλαβαν οι άνθρωποι; Κάτσαμε και τα συζητήσαμε, γιατί και αυτοί δεν νοιάζονται για τα κόμματα. Νοιάζονται για το μεροκάματο. Έκατσαν και σκέφτηκαν ότι δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν. Βγαίναμε όλοι, και ο Υφυπουργός και ο Υπουργός και ο Αναπληρωτής Υπουργός και τους λέγαμε «δεν έχετε τίποτα να φοβηθείτε» και πιάσαμε τα νούμερα και μετακινήθηκαν μόνοι τους και διασφαλίσαμε την εργασιακή ειρήνη, που εσείς προσπαθούσατε να «τορπιλίσετε». Αυτή τη στιγμή έχουν πάει πάλι σε υπηρεσίες των δήμων ή των περιφερειών, που οι

ίδιοι επέλεξαν και εργαζονται κανονικά.

Εμείς καταφέραμε, παρά τη δική σας υπονομευτική πολιτική, να δημιουργήσουμε τέτοιες συνθήκες. Αυτό το μέτρο που μας είχαν επιβάλει οι θεσμικοί μας εταίροι, καταφέραμε και το προσαρμόσαμε στις ανάγκες και της αυτοδιοίκησης και της κοινωνίας. Σήμερα έχουμε πιάσει το στόχο και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι ζητάνε να συνεχιστεί το μέτρο.

Θέλω να πω -μου δίνεται η ευκαιρία και απ' αυτό το βήμα- ότι πριν από μια εβδομάδα περάσαμε μια νομοθετική ρύθμιση και η εθελουσία διαδημοτική κινητικότητα συνεχίζεται -γιατί το ζητάνε οι ίδιοι οι εργαζόμενοι πια- μέχρι τις 19 Δεκεμβρίου.

Καθίστε και σκεφτείτε, λοιπόν, ότι μ' αυτή την πολιτική που ακολουθείτε -σας μιλάω για το χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης, γιατί και ο χρόνος είναι περιορισμένος- σας ξεπερνάει η ίδια η πραγματικότητα, σας ξεπερνάει οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, σας γυρνάνε οι ίδιοι την πλάτη, όπως και οι δήμαρχοί σας, όταν προσπαθείτε να αποκομίσετε μικροκομματικά οφέλη και όταν τους βάζετε καμιά φορά να κάνουν μικροπολιτικές, οι οποίες τελικά γυρίζουν εις βάρος τους.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω μια κουβέντα για τις πρόσφατες εξελίξεις. Πραγματικά, καμιά φορά αναρωτιέμαι: Πρεσβεύετε μια ιδεολογία. Στην ουσία η διαφορά μας, πέρα από οτιδήποτε άλλο, είναι καθαρά ιδεολογική. Είστε αριστεροί, ένα μεγάλο μέρος της παράταξής σας πιστεύει στο μαρξισμό-λενινισμό. Είμαστε δεξιοί και πιστεύουμε στην ευρωπαϊκή ιδέα και στην αστική δημοκρατία και στους κοινοβουλευτικούς θεσμούς.

Καμιά φορά αναρωτιέμαι και σας το λέω: Τη σέβομαι την ιδεολογία σας, αλλά ασκώντας κριτική θα σας πω ότι είναι λιγάκι σαν τα δισκάδικα. Θυμάστε τους δίσκους βινυλίου; Έχουν ξεπεραστεί πια. Μόνο για μουσεία είναι στην εποχή της ψηφιακής πλατφόρμας. Μ' αυτή την ιδεολογία, λοιπόν, με τυχοδιωκτικές επιδιώξεις και με μικροκομματικά παιχνίδια όσον αφορά κορυφαίες κοινοβουλευτικές και πολιτικές διαδικασίες, νομίζετε ότι θα κερδίσετε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

Θα σας γυρίσουν την πλάτη. Ο ελληνικός λαός θα επιλέξει την ομαλότητα, θα επιλέξει τη σταθερότητα και τη σταθερή ευρωπαϊκή πολιτική.

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, καλώ όλες τις πτέρυγες της Βουλής να ψηφίσουν έναν προϋπολογισμό ο οποίος -σκεφτείτε το αυτό, γιατί ξέρω ότι κατά βάθος ενοχλεί- παρά τα όσα δημαγωγικά ακούστηκαν και απολύτως ατεκμηρίωτα -και σας είπα για την αυτοδιοίκηση ότι ήταν ένα ατέλειωτο ψέμα και λυπάμαι που έγινε αυτό- παρά τα όσα ψευδή είπατε, ύστερα από έξι χρόνια ύφεσης φέρνει σε αυτή τη χώρα, επιτέλους, την ανάπτυξη.

Και πάρτε το είδηση ότι μόνο με την ανάπτυξη, μόνο με την ιδιωτική πρωτοβουλία, μόνο με την πρωτοβουλία του ίδιου του απλού Έλληνα, θα μπορέσει αυτός ο τόπος να πάει μπροστά. Και μην τορπιλίζετε τις προσπάθειες της κοινωνίας να βγει από την κρίση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Δήμας έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Ντινόπουλε, χθες απολύθηκαν οριστικά οι εκατόν ενενήντα καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, ολοκλήρωσε την ομιλία του ο κύριος Υπουργός. Ό,τι είχε να πει, το είπε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Οριστικά!

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Βλέπω πόσο σε ενθουσιάζουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν σε θίγει αυτό; Δεν σε θίγει, που είσαι και λαϊκός άνθρωπος;

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Βλέπω πόσο σε ενθουσιάζουν. Το λες και χαίρεσαι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Το χαίρομαι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε Δήμα, έχετε τον λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν υπάρχει ένας γενικός κανόνας στον οποίο θα έπρεπε να υπάρχει καθολική αποδοχή από όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου στην κατάρτιση και εκτέ-

λεση των προϋπολογισμών μας, αυτός είναι ότι πρέπει να ξοδεύουμε σύμφωνα με τις δυνατότητές μας. Πρέπει, δηλαδή, να είμαστε νοικοκύρηδες και να μην ξοδεύουμε περισσότερα χρήματα από όσα εισπράτουμε.

Όλοι θα θέλαμε να επαναφέρουμε μισθούς και συντάξεις στα προ κρίσης επίπεδα. Επίσης, θα θέλαμε να ξοδεύουμε περισσότερα χρήματα σε αρκετούς τομείς, όπως είναι η υγεία και η παιδεία.

Βέβαια, πρέπει να θυμόμαστε ότι όταν ζητάμε αύξηση χρηματοδότησης, το δημόσιο δεν είναι ανεξάντλητη πηγή, αλλά έχει συγκεκριμένες οικονομικές δυνατότητες. Όμως, η απαίτηση να αυξηθεί η χρηματοδότηση για οποιοδήποτε στόχο, είναι πολύ εύκολη όταν δεν σε βαραίνει εσένα η ευθύνη πληρωμής ή κατάρτισης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Η τήρηση ισοσκελισμένων προϋπολογισμών είναι υποχρέωση της Κυβέρνησης και του κράτους απέναντι σε όλους τους πολίτες, ειδικά σε αυτούς που το τελευταίο χρονικό διάστημα έχουν επιμεριστεί πολύ μεγαλύτερο βάρος από αυτό που τους αναλογεί.

Συνεπώς, το να παίζουμε μικροκομματικά παιχνίδια με τις θυσίες που έχουν κάνει οι Ελληνίδες και οι Έλληνες είναι απaráδεκτο!

Ο προϋπολογισμός του τρέχοντος έτους, του 2014, αλλά και ο προϋπολογισμός του 2015, είναι συνεπείς και οι δύο σε αυτόν τον κανόνα: Ξοδεύουμε σύμφωνα με τις δυνατότητές μας.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να τονίσω πως σε μία ευνομούμενη κοινωνία ο παραπάνω κανόνας είναι δεδομένος. Δυστυχώς, όμως, στην Ελλάδα θεωρείται και είναι επίτευγμα. Για ποιο λόγο; Εάν πάμε πίσω στο 2012, όταν ανέλαβε η σημερινή Κυβέρνηση, όλοι θυμόμαστε ότι το έλλειμμα ήταν στο μείον 10%. Μέσα σε δύο χρόνια, με τις θυσίες που έκαναν οι Έλληνες πολίτες, καταφέραμε να μηδενίσουμε το έλλειμμα και να έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα.

Ο επόμενος στόχος που θέτουμε είναι να μπορέσουμε να έχουμε και δημοσιονομικό πλεόνασμα. Και επαναλαμβάνω ότι όλα αυτά γίνονται χάρη στις θυσίες που έχουν κάνει οι Έλληνες πολίτες.

Μεγαλύτερη αξία, όμως, αποκτά η δημοσιονομική προσαρμογή ρεκόρ εάν σκεφτούμε υπό ποιες συνθήκες επετεύχθη. Πάλι το 2012 είχαμε αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης της τάξεως του μείον 7%. Μέσα σε δύο χρόνια καταφέραμε να αντιστρέψουμε το κλίμα και από το μείον 7% να φτάσουμε στο 2,9%, θετικός ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης για το επόμενο έτος.

Μάλιστα, σήμερα είχαμε και την ανακοίνωση της EUROSTAT, σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα για το τρίτο τρίμηνο του 2014 έχει τους μεγαλύτερους ρυθμούς ανάπτυξης στην ευρωζώνη με 0,7%.

Γιατί, όμως, είναι σημαντικοί οι θετικοί ρυθμοί ανάπτυξης; Είναι και ένα θέμα το οποίο ανέφεραν αρκετοί συνάδελφοι και από την Αντιπολίτευση και από τη Συμπόλιτευση. Το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σήμερα, ως ελληνική κοινωνία, το οποίο αγγίζει όλες τις οικογένειες και όλα τα νοικοκυριά, έχει να κάνει με την ανεργία. Η ανεργία είναι σε ανεπίτρεπτα υψηλά ποσοστά, ειδικά η ανεργία των νέων, η οποία είναι πάνω από 50%.

Σε πολλές περιπτώσεις, όμως, έχουμε νέους οι οποίοι μεταναστεύουν ή σκέφτονται να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό για να βρουν μια επαγγελματική αποκατάσταση. Αυτή είναι η λεγόμενη «διαρροή εγκεφάλων», που συνήθως μάλιστα είναι το λιμνότερο ανθρώπινο δυναμικό, το οποίο δεν φοβάται να ανταγωνιστεί με τους Ευρωπαίους στο εξωτερικό για μια θέση εργασίας. Είναι το υπ' αριθμόν ένα ζήτημα και αισιοδοξούμε ότι μέσα στο 2015 με τους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης θα συνδυαστεί και με τη γέννηση νέων θέσεων εργασίας.

Η επόμενη μέρα στην Ελλάδα δεν αργεί να έρθει. Όταν ολοκληρωθεί επιτυχώς η τελευταία αξιολόγηση και κλείσει η συμφωνία με τους Ευρωπαίους εταίρους για την προληπτική γραμμή πίστωσης, όπως και η συμφωνία για την ελάφρυνση του χρέους του Νοεμβρίου του 2012 -την οποία δεν θα αθετήσουν οι Ευρωπαίοι εταίροι, διότι πολύ απλά οι Ευρωπαίοι δεν μπορούν να είναι ανακόλουθοι στις αποφάσεις τους- τότε αισιοδοξούμε ότι θα έχουμε αφήσει πίσω μας το χειρότερο κομμάτι και η επόμενη

μέρα θα είναι πολύ καλύτερη.

Εφόσον ξεπεράσουμε και το ζήτημα της πολιτικής αστάθειας με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας και συνεχίσουμε με αμειώτους ρυθμούς τις μεταρρυθμίσεις, τότε πιστεύουμε ότι και θα μειωθεί η ανεργία -θα αυξηθεί, δηλαδή, η απασχόληση- και θα μειθούν οι αποδόσεις του δεκαετούς ομολόγου και θα βελτιωθεί η πιστοληπτική ικανότητα της χώρας, αλλά και θα έχουμε καλύτερο μέλλον μπροστά μας.

Επιτρέψτε μου, όμως, να υπογραμμίσω πως όλα αυτά έγιναν μέσα σε ένα πολιτικό τεταμένο και πολωμένο πολιτικό κλίμα. Η Κυβέρνηση πολεμήθηκε ποικιλοτρόπως. Δυστυχώς, ούτε στο ελληνικό Κοινοβούλιο -και αυτό είναι ευθύνη όλων των πολιτικών κομμάτων- δεν καταφέρνουμε να έχουμε την ελάχιστη πολιτική συναίνεση, που είναι τόσο απαραίτητη και την απαιτεί η πλειοψηφία των πολιτών.

Ελπίζω πως από το νέο έτος και έχοντας ξεπεράσει τους κινδύνους, θα μιλάμε πλέον με όρους εθνικής συμφιλίωσης και όχι με όρους πώλησης και έντασης που πολλές φορές είναι ανούσια και το μόνο που καταφέρνουμε είναι να απαξιώνουμε τους θεσμούς, όπως είναι το Κοινοβούλιο.

Συνεπώς, επειδή ο προϋπολογισμός προσπαθεί να νοικοκυρέψει τα δημόσια οικονομικά, τον υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Δήμα.

Τον λόγο έχει η κ. Αγνή Καλογερά και μετά ο κ. Κωνσταντίνος Κατσαφάδος.

Ορίστε, κυρία Καλογερά, έχετε τον λόγο.

ΑΓΝΗ ΚΑΛΟΓΕΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω, πιστεύω ότι πρέπει να κάνω και εγώ μια ερώτηση στον Υπουργό Εσωτερικών, διότι μόλις χθες ανακοινώθηκε ότι απολύθηκαν οριστικά οι εκατόν ενενήντα καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών. Ίσως θα έπρεπε να πείτε κάτι γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, αντί να χρησιμοποιήσετε τα δώδεκα λεπτά της ομιλίας σας, όχι για να δείξετε το έργο και το πρόγραμμα που έχετε για το Υπουργείο Εσωτερικών και για το τι είναι αυτό που θέλετε να κάνετε τον επόμενο χρόνο, αλλά για να απαντήσετε και να μιλήσετε μόνο για το τι κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό θα ήταν ίσως μία αναβάθμιση της λειτουργίας του Κοινοβουλίου και όχι αυτό που κάνατε.

Συνεχίζουμε, λοιπόν, με τα δικά μας.

Αυτές τις μέρες συζητάμε για τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης για την επόμενη χρονιά, έναν προϋπολογισμό που παρ' όλες τις φιλότιμες προσπάθειες -είδαμε και προηγούμενα μία τέτοια- των κυβερνητικών Βουλευτών να μας πείσουν ότι από εδώ φαίνεται η έξοδος από την κρίση, η ανάκαμψη και η ανάπτυξη, μας δείχνει πολύ καθαρά με την ανάγνωση των αριθμών τον βαθύτατα ταξικό, αντιλαϊκό και ισοπεδωτικό για την κοινωνία χαρακτήρα του. Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό στα ίδια πλαίσια με τους προηγούμενους, ο οποίος ανεξάρτητα από την «λήξη» ή και το χρόνο «λήξης» ίσως του μηνονίου -κάτι που όμως, δεν αποφασίζεται σ' αυτή την Αίθουσα και ούτε καν συζητιέται εδώ- διατηρεί όλο το πλέγμα των μέτρων και των αδικιών που έφερε το μηνμόνιο.

Όμως, υπάρχει μια ποιοτική διαφορά αυτή τη χρονιά, σε σχέση με τις προηγούμενες, αφού το βιοτικό επίπεδο της κοινωνίας και τα συσσωρευμένα προβλήματα των προηγούμενων χρόνων δεν αφήνουν περιθώρια για οποιαδήποτε περαιτέρω μείωση των δαπανών που αφορούν την υγεία, την παιδεία, την εργασία και τις κοινωνικές παροχές.

Ας δούμε, λοιπόν, πίσω από τους αριθμούς ποιο είναι το μέλλον για την επόμενη χρονιά που προδιαγράφεται για τους πολίτες αυτού του τόπου, για τις απομακρυσμένες νησιωτικές περιοχές, για τους άνεργους και για τη νεολαία αν αυτή η Κυβέρνηση συνεχίσει να υπάρχει και την επόμενη χρονιά.

Οι δαπάνες, λοιπόν, των κοινωνικών Υπουργείων μειώνονται ακόμα περισσότερο. Συγκεκριμένα διαβάζω: Για το Υπουργείο Παιδείας προβλέπεται μείωση του προϋπολογισμού του κατά 5,12%. Για το Υπουργείο Υγείας προβλέπεται μείωση κατά 10,88% και για το Υπουργείο Εργασίας προβλέπεται μείωση κατά 2,77%.

Αυτό, με απλά λόγια, μεταφράζεται στο ότι δεν υπάρχει περίπτωση να διοριστούν δάσκαλοι και καθηγητές για να καλύψουν τις κενές θέσεις των σχολείων, ούτε καθηγητές για την Ειδική Αγωγή.

Στον τομέα της υγείας η μείωση τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια στις δαπάνες είχε φτάσει στο 50%. Αυτό μεταφράζεται στο ότι για άλλη μια χρονιά δεν θα έχουμε στη Σάμο και την Ικαρία την πολυτέλεια -όπως είχε πει ένας προηγούμενος Υπουργός- της κάλυψης των νησιών με ασθενοφόρα του ΕΚΑΒ. Θα βλέπουμε να συνεχίζουν συνάνθρωποί μας να αγωνιούν, να κινδυνεύουν και, ακόμη, να χάνουν τη ζωή τους στην άσφαλτο, περιμένοντας το ασθενοφόρο που δεν έρχεται, αφού οι προτεραιότητες είναι άλλες.

Δεν προκύπτει από τους αριθμούς ότι θα γίνουν προσλήψεις στα νοσοκομεία, τα κέντρα υγείας και τα αγροτικά ιατρεία, παρά τις εξαγγελίες, αφού οι πιστώσεις στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας είναι μειωμένες κατά 30% και των νοσοκομείων κατά 15%.

Έτσι λοιπόν, για άλλη μία χρονιά δεν θα έχουμε μονάδα τεχνητού νεφρού στην Ικαρία, ογκολόγο στη Σάμο, ψυχίατρο, αγροτικό γιατρό στο Καρκινάγρι και στα άλλα αγροτικά ιατρεία.

Οι εξαγγελίες σας για κάλυψη τουλάχιστον, σε φάρμακα των ανασφάλιστων πολιτών, δεν προκύπτει από το σχετικό κονδύλι του ΕΟΠΥΥ. Η ηγεσία του Υπουργείου Υγείας υπολόγιζε ότι θα χρειαζόταν 340.000.000 για αυτήν τη δαπάνη. Και η αύξηση στο σχετικό κονδύλι είναι μόλις 70.000.000.

Οι ανασφάλιστοι, λοιπόν -αυτό είναι το συμπέρασμα- μπορούν, όπως λέτε κύριοι της Κυβέρνησης, να περιμένουν. Οι δανειστές ποτέ.

Ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Ναυτιλίας και Αιγαίου είναι και αυτός μειωμένος κατά 15,6 εκατομμύρια. Το μεγάλο, όμως, βάρος αυτής της μείωσης είναι στη Γραμματεία Νησιωτικής Πολιτικής. Ακόμα και ο τομέας της ακτοφυλακής, της επιτήρησης στη θάλασσα, παρά τα όσα γίνονται σε καθημερινή βάση στη μεθόριο και παρά το βάρος του που επωμίζονται από την είσοδο των μεταναστών, είναι μειωμένες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Η επιδότηση για την κάλυψη των ακτοπλοϊκών γραμμών είναι και αυτή μειωμένη κατά 13,4 εκατομμύρια, ενώ αναμένεται μεγάλη αύξηση κατά 33% στα έσοδα από τον επίναυλο. Και εδώ αναρωτιόμαστε εάν αυτό προοιωνίζει κάποια αύξηση στον επίναυλο και άρα, στο εισιτήριο του καραβιού, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη ζωή στις νησιωτικές κοινωνίες, για την ανάπτυξη και τον τουρισμό.

Πίσω από αυτούς τους αριθμούς φαίνεται το βάρος που δεν δίνει η Κυβέρνηση στους νησιώτες, για τη νησιωτικότητα, για την εδαφική συνοχή, για την ισόρροπη ανάπτυξη της πατρίδας μας.

Στον προϋπολογισμό, όμως, του Υπουργείου Ναυτιλίας φαίνεται και ο προσανατολισμός και η ταξικότητα της πολιτικής σας. Ενώ, για τον κάθε συμπολίτη μας η φορολογία, οι απανωτές αυξήσεις, ο ΕΝΦΙΑ, έχουν γίνει ο μεγάλος βραχνάς και είναι απολύτως υποχρεωτικά, χιλιάδες συνάνθρωποί μας ζουν σήμερα με τον κίνδυνο κατάσχεσης της περιουσίας τους, με την πιθανότητα να βρεθούν στη φυλακή, εάν δεν μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις της φορολογίας και νιώθουν ότι η Κυβέρνηση τους κοροϊδεύει με ρυθμίσεις που αλλάζουν ανάλογα με τις προτάσεις των δανειστών και τελικά δεν λύνουν το πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κάποιοι άλλοι συνάνθρωποί μας, οι εφοπλιστές, καλέστηκαν οικειοθελώς να εισφέρουν στα κρατικά έσοδα. Στον προϋπολογισμό, λοιπόν, του Υπουργείου Ναυτιλίας προϋπολογίστηκε μόνο 105.000.000 το χρόνο. Από αυτά πέρυσι εισπράξατε 45.000.000. Τι σας κάνει να πιστεύετε ότι θα εισπράξετε 104,4 εκατομμύρια για το 2015;

Εδώ ισχύει για τους πολίτες το «οικ αν λάβοις παρά του μη έχοντος», ενώ για την προβλεπόμενη φορολογία από τους φίλους σας ισχύει το «οικ αν λάβοις παρά του μη θέλοντος».

Μιλάμε σε αυτήν την Αίθουσα για τον προϋπολογισμό και όλοι ξέρουμε κι ομολογούμε ότι αυτός μπορεί να βρεθεί στον αέρα.

Κι αυτό μπορεί να γίνει με ένα e-mail στα πλαίσια μιας υποτιθέμενης διαπραγματεύσεως με την τρόικα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΑΓΝΗ ΚΑΛΟΓΕΡΗ: Ολοκληρώνω, σε ένα λεπτό. Σας ευχαριστώ. Ξέρουμε, για παράδειγμα, ότι τα εργασιακά δικαιώματα, οι επικουρικές συντάξεις, το ΦΠΑ στα νησιά και τον τουρισμό, δηλαδή, πράγματα σοβαρά και καθοριστικά για τη ζωή μας, δεν υπάρχουν καν στη σημερινή συζήτηση. Η Κυβέρνηση δεν μπαίνει στη βάσανο να τα καταθέσει σαν προτάσεις στο σημερινό προϋπολογισμό και να ψηφιστούν ή όχι από τη Βουλή.

Κάπου αλλού αποφασίζονται για εμάς και χωρίς εμάς, χωρίς να γίνεται καν προσπάθεια για τη δημοκρατική νομιμοποίησή τους.

Ένα από τα μέτρα που και εμείς μαθαίνουμε από τις διαρροές, φαίνεται να είναι η απαίτηση των δανειστών για αύξηση των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ στα νησιά.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, επειδή αυτή η συζήτηση έρχεται και παρέρχεται πολλές φορές θα πρέπει να ξέρετε τα εξής: Οι μειωμένοι συντελεστές ΦΠΑ δεν είναι χάρισμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε, γιατί αν έχουμε δύο λεπτά απώλεια στον κάθε ένα ομιλητή, στους τρεις κάποιος δεν μπορεί να μιλήσει.

ΑΓΝΗ ΚΑΛΟΓΕΡΗ: Ολοκληρώνω αμέσως την πρότασή μου.

Οι συντελεστές αυτοί, λοιπόν, έγιναν για να απαλύνουν υπαρκτά προβλήματα, ανισότητες, το κόστος μεταφοράς, τη διαβίωση και την επαγγελματική δραστηριότητα ιδιαίτερα στα απομακρυσμένα νησιά. Θεσπίστηκαν πριν από χρόνια για να βοηθήσουν στοιχειωδώς την ανάπτυξη, την εδαφική συνοχή και την άμυνα αυτών των ευαίσθητων περιοχών.

Η πάνδημη διαμαρτυρία αυτοδιοικητικών, παραγωγικών φορέων, αλλά και κυβερνητικών Βουλευτών, δείχνει το μέγεθος και τη σοβαρότητα του προβλήματος.

Μην αφήσετε, λοιπόν, κάτι τέτοιο να γίνει. Μη διαλύσετε τον τουρισμό και τον παραγωγικό ιστό.

Κύριοι της Κυβέρνησης, μπορεί στον προϋπολογισμό να φαίνεται ότι ξέρετε όλες τις τιμές. Αυτό, όμως, που επίσης φαίνεται είναι ότι δεν ξέρετε τις αξίες. Για εμάς οι αξίες της αξιοπρέπειας, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, της υπερηφάνειας, της ανθρωπιάς, η αγάπη για τα παιδιά μας, η αγάπη για την πατρίδα μας είναι τα ανίκητα όπλα μας. Είναι αυτές οι αξίες που δεν μπορείτε ούτε να μπορέσετε ποτέ να υποτάξετε. Είναι το σημύονι πάνω στο οποίο θα υψάνουμε την καινούρια μας Ελλάδα, όταν εσείς θα είστε παρελθόν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Κατσαφάδος έχει τον λόγο και μετά ο κ. Σηφουνάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό συμπίπτει με την τελευταία αξιολόγηση του ελληνικού προγράμματος. Για κάποιους, η χρονική αυτή συγκυρία είναι η τελευταία ευκαιρία, για την τρόικα που θέλει να επιβάλλει τις απόψεις της, αφού το πρόγραμμα εκπνέει στις 31 Δεκεμβρίου, για τον ΣΥΡΙΖΑ που θεωρεί ότι είναι η τελευταία ευκαιρία να προκαλέσει πολιτική αποσταθεροποίηση, χρησιμοποιώντας την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας και αλλοιώνοντας πλήρως το πνεύμα του Συντάγματος.

Το προηγούμενο διάστημα ο ΣΥΡΙΖΑ απειλούσε τους επενδυτές. Τώρα απειλεί και συκοφαντεί τους Βουλευτές που θα θελήσουν να ψηφίσουν Πρόεδρο Δημοκρατίας, μια προσωπικότητα η οποία θα ενώνει και δεν θα διχάζει, διασφαλίζοντας, ταυτόχρονα, την πολιτική σταθερότητα που είναι απαραίτητη για την οικονομία αλλά και την τήρηση του Συντάγματος.

Όμως, η χώρα πρέπει να βγει από το πρόγραμμα και να συμφωνήσει με τους εταίρους της επάνω σε μια ισότιμη σχέση τα επόμενα βήματα τα οποία πρέπει να κάνουμε. Είναι βήματα που πρέπει να γίνουν στην ασφάλεια που προσφέρει το ευρωπαϊκό πλαίσιο και εγγυάται την απρόσκοπτη επιστροφή της χώρας στις αγορές.

Υπάρχουν, λοιπόν, δύο εκ διαμέτρου αντίθετες αντιλήψεις.

Υπάρχει μια Κυβέρνηση και ένας Πρωθυπουργός, που διαπραγματεύεται σκληρά, επιχειρεί να επιτύχει την ολοκλήρωση της αξιολόγησης του προγράμματος με το ελάχιστο δυνατό οικονομικό και κοινωνικό κόστος, μια Κυβέρνηση που έχει σχέδιο και θέλει να οδηγήσει την πατρίδα με ασφάλεια στην επόμενη ημέρα, μια Κυβέρνηση που δούλεψε σκληρά και αποτελεσματικά μαζί με το λαό, σταθεροποίησε την οικονομία και τη χώρα και πέτυχε μία πρωτόγνωρη δημοσιονομική προσαρμογή.

Υπάρχει, όμως, και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία, δυστυχώς, πολιτεύεται με όρους του παρελθόντος, που έχει επενδύσει στην καταστροφή και στην χρεωκοπία, που δεν αρνείται απλά να λάβει ευθύνες, αρνείται και την ελάχιστη πολιτική συνείδηση.

Είναι βέβαιο ότι κάποιοι μέσα σε αυτή εδώ την Αίθουσα θα αισθάνονταν ανακουφισμένοι αν η Κυβέρνηση έκλεινε όπως-όπως την αξιολόγηση, αποδεχόμενη όσα ζητούσε η τρόικα. Θα ήταν ευτυχίες αν παρατεινόταν το μνημόνιο για να μπορούν να συνεχίσουν το εμπόριο πόνου και ψεύτικης ελπίδας.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Και το αποδείξαμε στον περυσινό προϋπολογισμό. Το 2014 πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα, κάτι το οποίο αμφισβητούσατε. Όμως, διαψευστήκατε. Το 2015 θα υπάρχει και πάλι πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 5.500.000.000 ευρώ από το οποίο θα υπάρχει και πάλι κοινωνικό μέρισμα.

Για πρώτη φορά η Ελλάδα, όχι μόνο δεν έχει έλλειμμα στο εμπορικό της ισοζύγιο, αλλά έχει πλεόνασμα. Άρχισε η πρώτη φάση της σταδιακής αποκατάστασης των εισοδημάτων των ενστώνων. Μειώθηκε ο ειδικός φόρος στο πετρέλαιο θέρμανσης. Δικαιώθηκε η επιλογή της Κυβέρνησης να προχωρήσει στη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση. Η ρύθμιση για τις εκατό δόσεις λειτούργει ήδη. Διασώζει επιχειρήσεις, θέσεις εργασίας, δίνει διέξοδο σε επαγγελματίες και φορολογούμενους. Το κυριότερο, όμως, είναι ότι αποφέρει και έσοδα στο δημόσιο.

Το 2014 κλείνει με οριακό ποσοστό ανάπτυξης, ενώ για το 2015 προβλέπεται ανάπτυξη της τάξης του 2,9%. Η ανεργία φρέναρε και ξεκινάει αργά, αλλά σταθερά, να μειώνεται.

Κανείς δεν ισχυρίζεται ότι υπάρχει μία ιδεατή εικόνα, ότι τα προβλήματα έχουν ξεπεραστεί, ότι δεν γίνονται λάθη και αδικίες. Αυτές, όμως, είμαστε εδώ να διορθώσουμε, κρατώντας παράλληλα τη χώρα ασφαλή και όρθια, ξέροντας τον πόνο που έχουν προκαλέσει διάφορες αποφάσεις μας, οι οποίες, όμως, ήταν αναγκαστικές, αλλά και κάνοντας βήματα υπέρβασης, προχωρώντας σε ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις.

Υπάρχουν πλέον επιχειρηματικές πρωτοβουλίες και επενδύσεις για τη χώρα. Η αξιοποίηση των δεκαεσάρων περιφερειακών αεροδρομίων με ιδιαίτερα υψηλό τίμημα και ευνοϊκούς όρους, η μετατροπή του Πειραιά σε διαμετακομιστικό κέντρο και κόμβο εμπορευμάτων δείχνουν πολλά.

Το νέο θεσμικό πλαίσιο για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία δημιουργεί τις συνθήκες και τις προϋποθέσεις για να συνδεθεί η επιστημονική κοινότητα, τα ερευνητικά κέντρα και τα πανεπιστήμια, με την πραγματική οικονομία και τις επιχειρήσεις, κυρίως για να αξιοποιηθούν στην έρευνα και στον παραγωγικό ιστό όλοι οι νέοι επιστήμονες, νέα παιδιά με ικανότητες, λαμπρές σπουδές που δεν πρέπει να φεύγουν στο εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιλογή της χώρας δεν μπορεί να είναι η επιστροφή στο χθες, δεν μπορεί να είναι οι πολιτικές του κρατισμού, οι πολιτικές που υποθήκευαν το μέλλον των επόμενων γενιών.

Σέβομαι τις διαφορετικές απόψεις. Δεν μπορώ, όμως, να αποδεχτώ ως αξιόπιστη εναλλακτική πρόταση το συνονθύλευμα ιδεοληψιών και γενικοτήτων του ΣΥΡΙΖΑ.

Ζούμε σε μία παγκοσμιοποιημένη οικονομία και υπάρχει ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίου. Οι λεγόμενες «αγορές» είναι αυτές που τοποθετούν κεφάλαια, επενδύουν σε μία χώρα ή στα ομόλογά της. Είναι σαφές ότι μονομερείς κινήσεις απομονώνουν τη χώρα και τη βάζουν σίγουρα σε περιπέτειες.

Αυτό το οποίο εμφανίζεται ως πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, και ιδιαίτερα στην οικονομία, δεν έχει καμμία αντιστοίχηση με τη σύγχρονη πραγματικότητα. Ένα κόμμα το οποίο έχει δαιμο-

νοποιήσει την επιχειρηματικότητα, που αρνείται τους κανόνες που διέπουν τη νομισματική ένωση, δεν μπορεί να πείσει.

Το 2015 περιμένουμε να εισρεύσουν 12 δισεκατομμύρια ευρώ από το ΕΣΠΑ της προηγούμενης περιόδου, αλλά και από εμπροσθοβαρείς δράσεις της νέας προγραμματικής περιόδου 2014-2020. Είναι ευρωπαϊκοί πόροι, όπως ευρωπαϊκοί είναι και οι πόροι της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που διοχετεύουν ρευστότητα. Ευρωπαϊκοί είναι και οι πόροι του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Όσοι, λοιπόν, πιστεύουν ότι οι πόροι αυτοί θα είναι στη διάθεση της χώρας ακόμα και αν προχωρήσει σε μονομερείς ενέργειες ή έρθει σε ρήξη με τους εταίρους μας, μάλλον δεν έχουν καμμία αίσθηση της πραγματικότητας.

Οι εύκολες λύσεις στηρίζονται σε εύκολα λόγια. Οι μαγικές λύσεις στηρίζονται μόνο στο ψέμα και στον λαϊκισμό. Οι αποφάσεις ευθύνει, όμως, στηρίζονται σε μία ειλικρινή σχέση με τους πολίτες, στην σκληρή δουλειά και στην προσπάθεια που πρέπει να κάνουμε όλοι.

Η χώρα, λοιπόν, δεν μπορεί να επιστρέψει στο χθες, στα ελλείμματα, στον υπερμεγέθη δημόσιο τομέα, η συντήρηση του οποίου στερεί πολύτιμους πόρους από την οικονομία, τον ιδιωτικό τομέα και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Ο δικός σας στόχος μπορεί να είναι να ξαναοίξετε την ΕΡΤ, να αποκαταστήσετε προνομία συνδικαλιστών, ενδεχομένως να επαναφέρετε ακόμα και τους επίορκους δημοσίους υπαλλήλους που απολύθηκαν και όσους συνελήφθησαν να έχουν πλαστά πτυχία.

Ο δικός μας ρόλος και η δική μας αγωνία πρέπει να είναι το ένα εκατομμύριο ανέργων του ιδιωτικού τομέα, οι τριακόσιες χιλιάδες άνεργοι νέοι. Σε αυτούς, λοιπόν, καλούμαστε εμείς να δώσουμε ελπίδα για να έχουν προοπτική σε μία χώρα που θα προσελκύει επενδύσεις, θα ανήκει στην ευρωπαϊκή οικογένεια, θα έχει αφήσει πίσω της οριστικά τις παθογένειες του παρελθόντος.

Αυτή, λοιπόν, είναι η δική μας μάχη. Αυτή είναι η δική μας αγωνία. Και αυτή τη μάχη καλούμαστε να κερδίσουμε.

Γι' αυτό τον λόγο, κύριε Πρόεδρε, υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό που κατέθεσε η Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Σηφουνάκης και μετά ο κ. Στύλιος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, η συζήτηση του προϋπολογισμού διεξάγεται σ' ένα κλίμα γενικής αστάθειας. Οι πρόωρες εκλογές είναι στο προσκήνιο. Στην κοινωνία ο διχασμός αναπτύσσεται, τη στιγμή που κάποια ανάπτυξη καταγράφεται το τρίτο τρίμηνο το 2014.

Τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί με θυσίες είναι πρωτόγνωρα: Μείωση του ελλείμματος την πενταετία του 2009-2013 από 20 δισεκατομμύρια ευρώ σε 3 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν από το 2004 έως το 2009 το έλλειμμα εκτοξεύθηκε από το 7,6% στο 15,7% και φτάσαμε στην πτώχευση, στην χρεοκοπία, η οποία έφερε συρρίκνωση του ΑΕΠ κατά 50 δισεκατομμύρια ευρώ, 1,3 εκατομμύρια άνεργους, μείωση εισοδήματος κατά 35% και στην ένδεια σε χιλιάδες πολίτες.

Το κόμμα μας, το κόμμα μου, μόνο του σήκωσε το βάρος, όταν όλες οι άλλες παρατάξεις αρνιόντουσαν να βοηθήσουν στα πολύ δύσκολα χρόνια 2009-2011, τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ με τη Νέα Δημοκρατία συναθροίζονταν στο ενιαίο αντιμνημονιακό μπλοκ στις πλατείες της χώρας.

Το ζήτημα της διευθέτησης του χρέους παραμένει και η βασική υποχρέωση, η δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος, έχει επιτευχθεί. Βιώνουμε για πολλοστή φορά την ένταση στις διαπραγματεύσεις με τους δανειστές μας. Η Κυβέρνηση κατηγορήθηκε για επιπολαιότητα, διότι καλλιέργησε ένα κλίμα οριστικής εξόδου από το μνημόνιο και διότι επικράτησαν πολιτικές σκοπιμότητες και άκαιρα προεξόφλησε την έξοδο. Αυτά είναι ερασιτεχνισμοί. Είναι προχειρότητες.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση από την πλευρά της εκμεταλλεύεται, ακολουθώντας την πάγια τακτική κάθε αντιπολίτευσης των τελευταίων δεκαετιών, της άρνησης, της επίδοσης σε παροχολογία και υποσχeseολογία με επιδίωξη τις πρόωρες εκλογές και

την εξουσία. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση υπόσχεται μια άλλου τύπου διαπραγμάτευση με τους δανειστές μας, οι οποίοι ως διά μαγείας θα υποκλιθούν μπροστά της.

Δυόμισι χρόνια τώρα πετύχαμε στόχους, αλλά λησμονήσαμε και βασικές αιτίες της κρίσης. Όλα τα κόμματα εξήγγειλαν πριν δυόμισι χρόνια και έθεσαν στο ράφι την αναθεώρηση του Συντάγματος και δεν υπάρχει καμμία πρόταση ολοκληρωμένη. Προχθές, έγινε η πρώτη συνάντηση της Επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας, που ορίστηκε πριν μια βδομάδα.

Η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας και ο κίνδυνος της διάλυσης της Βουλής εν μέσω κρίσιμων διαπραγματεύσεων είναι μια επικίνδυνη οδός. Εγώ αν ήμουν ΣΥΡΙΖΑ δεν θα ήθελα να αναλάβω κάτω από αυτές τις συνθήκες. Δεν υπάρχει Σύνταγμα στον κόσμο που η εκλογή του ανώτατου πολιτειακού άρχοντα σε καθεστώς προεδρευομένης δημοκρατίας να οδηγεί σε διάλυση της Βουλής. Αυτό δεν συμβαίνει ούτε στη Γερμανία ούτε στην Ιταλία και όπου βεβαίως απαιτείται το 50% συν 1%.

Το 1988 κατέθεσα την παρακάτω πρόταση στην τότε Επιτροπή Αναθεώρησης, στην οποία συμμετείχε και ο κ. Δραγασάκης, η οποία τι έλεγε; Έλεγε ότι εάν κανένας από τους υποψήφιους για το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν συγκεντρώνει τον αριθμό των απαιτούμενων ψήφων που προβλέπει το Σύνταγμα, τότε η Βουλή δεν θα διαλύεται, αλλά θα αποσύρονται οι υπάρχουσες υποψηφιότητες και τα πολιτικά κόμματα θα οδηγούνται σε νέες. Απερρίφθη εκείνη η πρόταση και απερρίφθη και μετά βailing από τη Νέα Δημοκρατία, η οποία τώρα έχει μια άλλη θέση. Και χαίρομαι γι' αυτό.

Καταθέτω, λοιπόν, αυτήν την πρόταση στα Πρακτικά. Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να μοιραστεί στους συναδέλφους, γιατί έχει ενδιαφέρον.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Σηφουνάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Παρ' όλα αυτά, τα είκοσι τελευταία χρόνια οι Πρόεδροι εκλέχθηκαν συναινετικά -από το 1995 μέχρι σήμερα εκλέγουμε συναινετικά Προέδρους- και προέρχονται από την Αντιπολίτευση και όχι από τη Συμπολίτευση.

Άρα, τον πρώτο λόγο σήμερα για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας τον έχουν τα κόμματα της συγκυβέρνησης, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Τα κόμματα της συγκυβέρνησης έχουν την ευθύνη να προτείνουν ένα πρόσωπο εγγυημένου κύρους, πέρα από τα στενά κομματικά όρια.

Κατατέθηκαν ονόματα από το χώρο του πνεύματος, της επιστήμης, της δημιουργίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν αμιγώς πολιτικά πρόσωπα ευρύτερης αποδοχής. Σε αυτήν όμως την περίπτωση -επαναλαμβάνω- θα πρέπει να προέρχεται από το χώρο της Αντιπολίτευσης.

Ένα τέτοιο πρόσωπο θα σας πω εγώ. Είναι ο Νίκος Κωνσταντόπουλος. Προτάθηκε και πριν δέκα χρόνια για Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Πρόκειται για ένα πρόσωπο με ιστορία, με αγώνες, ο οποίος αποτελεί μέρος μίας αδικημένης γενιάς. Είναι ένα πρόσωπο με το οποίο μπορούμε να προστατεύσουμε τη θεσμική αξιοπρέπεια και τη θεσμική αυτάρκεια και αυτοδυναμία που πρέπει να έχει το ανώτατο πολιτειακό αξίωμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ την ανοχή σας για λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να μείνει εκτός κομματικών παιχνιδιών. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι πολιτικός θεσμός και το Κοινοβούλιο οφείλει να λειτουργεί πολιτικά και να επιλέγει με πολιτικά κριτήρια.

Μετά τις εκλογές, αν γίνουν πρόωρες, ο επόμενος Πρόεδρος δεν θα είναι από την Αριστερά, θα είναι από την άλλη παράταξη. Δείτε την γειτονική Ιταλία. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Τζόρτζιο Ναπολιτάνο, έχει την καθολική αποδοχή. Υπήρξε ισχυρότατο στέλεχος του Κομμουνιστικού Κόμματος και την κρίση αυτή την πέντε τελευταίων χρόνων τη φορτώθηκε, δεν τη φοβήθηκε. Ο Καραμανλής και ο Παπανδρέου το 2009 και 1999 αρνούνταν την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Μετά άλλαξαν αμέσως γνώμη και ψήφισαν.

Δεν είναι κακό να αλλάξετε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι. Και κάποτε η τετραετία πρέπει να λειτουργεί. Αυτό που προβλέπει το Σύνταγμα για τέσσερα χρόνια κυβέρνηση, πρέπει να λειτουργεί.

Θα πάει πίσω η αναθεώρηση του Συντάγματος. Ειπώθηκε και θέλω να το επαναλάβω. Μετά από δέκα χρόνια θα ξαναπούμε πώς να καθιερώσουμε έναν καινούργιο νόμο για την ευθύνη Υπουργών, για την απλή αναλογική, για το διαχωρισμό Εκκλησίας-κράτους κλπ.. Εκτόν ογδόντα ψήφους θα έχει ποτέ κανείς; Δεν θα έχει. Άρα στο εξής απαιτείται συμπόρευση με αναγκαίες καινοτομίες και αλλαγές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έρχομαι σε ένα άλλο θέμα, την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης. Ενημερώνασθε από τα μέσα για όσα εξελίσσονται στην Κύπρο, όπου διερευνώνται από τις εκεί δικαστικές αρχές οι ευθύνες για την κατάρρευση της κυπριακής οικονομίας, οι ευθύνες που αποδίδονται σε όσους την προκάλεσαν. Το δικαστήριο της Λευκωσίας στις 23 Μαΐου 2014 επικύρωσε την απόφαση που εκδόθηκε τον Ιούνιο του 2013 για το μπλοκάρισμα περιουσιακών στοιχείων κατόπιν αιτήματος της διαχειρίστριας της Λαϊκής Τράπεζας για τους υπεύθυνους της κατάρρευσης, μεταξύ των οποίων και ο κ. Βγενόπουλος.

Καταθέτω στα Πρακτικά τα δημοσιεύματα της εφημερίδας «ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ» στις 24/5/2014.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Σηφουνάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο ανώτατος αστυνομικός της Κύπρου κ. Νικολέτης, ένας εκ των βασικών στελεχών της αρμόδιας ανακριτικής επιτροπής που ερευνά το σκάνδαλο της κυπριακής οικονομίας, σε πολυσέλιδη εμπιστευτική του επιστολή στις 23 Σεπτεμβρίου 2014 που είδε το φως της δημοσιότητας, αναφέρει επί λέξει, κύριε Υπουργέ: «Μπορεί να στοιχειοποιηθούν πέραν των αστικών ευθυνών στους κατά νόμον υπεύθυνους και ποινικές ευθύνες για τις πράξεις και τις παραλείψεις που τέλεσαν στην Ελληνική Δημοκρατία κατά την τέλεση των τραπεζικών τους καθηκόντων». Και αναφέρει διεξοδικά τι συνέβη στην Ελλάδα με τη Marfin και στην Κύπρο με τη Λαϊκή. Στην Ελλάδα πέντε χρόνια χρειάστηκαν για να παραπεμφθούν οι υπεύθυνοι του σκανδάλου Βατοπεδίου. Το παράπλευρο σκάνδαλο της Marfin Bank, που ανέδειξε το πόρισμα, πού βρίσκεται;

Καταθέτω στα Πρακτικά τα δημοσιεύματα της εφημερίδας «ΠΟΛΙΤΗΣ».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Σηφουνάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, δυστυχώς δεν έχουμε τη δυνατότητα για περισσότερο χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, και θα κλείσω με αυτό που είπα και στην αρχή.

Ο δρόμος της χώρας μας ήταν δύσκολος τα τελευταία χρόνια. Οι ευθύνες είναι όσων κυβέρνησαν, ασυζητητί. Δεν είναι, όμως, χωρίς ευθύνες και εκείνοι που δεν κυβέρνησαν και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Εκείνο που θέλω να πω είναι, ας μην οδηγήσουμε τη χώρα περαιτέρω σε αδιέξοδα. Να δώσουμε το σήμα σε αυτούς που σήμερα εκβιάζουν εμάς και αύριο θα εκβιάζουν εσάς. Πρέπει να στείλουμε ένα μήνυμα συναίνεσης. Κι αυτό θα το στείλουμε με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, ενός Αριστερού Προέδρου. Θα είναι η πρώτη φορά που θα υπάρχει ένας Αριστερός Πρόεδρος. Ξανασκεφτείτε το, αγαπητοί φίλοι.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Στύλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του προϋπολογισμού είναι μία κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, ειδικά για την εποχή μας όπου

βιώνουμε μία πρωτοφανή οικονομική κρίση, μία οικονομική κρίση η οποία επηρεάζει τη ζωή όλων μας, μια κρίση την οποία αυτή η Κυβέρνηση προσπαθεί να αντιμετωπίσει τόσο στο εξωτερικό όσο βεβαίως και στο εσωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση διεξάγεται σε μία ιδιαίτερη χρονική συγκυρία, σε μια κρίσιμη περίοδο. Και γιατί είναι κρίσιμη; Γιατί η πατρίδα μας, μετά από μια πολυετή δύσκολη προσπάθεια από όλους τους Έλληνες, σταθεροποιεί την οικονομία της, βελτιώνει τη θέση της στο διεθνές περιβάλλον και περισσότερο στο ευρωπαϊκό στερέωμα.

Στη χώρα μας, όμως, δυστυχώς υπάρχει διάχυτο κλίμα δυσιπιστίας λόγω μιας πειστικής εκλογολογίας που απορρέει από λόγους και έργα της αντιπολίτευσης. Το κλίμα επιδρά αρνητικά στην ψυχολογία των πολιτών και στον τρόπο λειτουργίας του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

Ειδικά στο δεύτερο, αποτελεί κυριολεκτικά τροχοπέδη για κάθε σκέψη, για κάθε ανάληψη επιχειρηματικής πρωτοβουλίας. Δημιουργείται σύγχυση, ακόμη και στον πιο κατασταλαγμένο πολίτη. Ο πολίτης ζητά απάντηση στο ερώτημα αν θα γίνουν εκλογές ή όχι.

Προσωπικά, πιστεύω ότι οι Βουλευτές, τα κόμματα, θα σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, θα αναλογιστούν τις ευθύνες τους και δεν θα γίνουν εκλογές, ψηφίζοντας και εκλέγοντας Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κρατικός προϋπολογισμός του 2015 επιδιώκει αυξανόμενο πρωτογενές πλεόνασμα. Η επίτευξη του πλεονάσματος αυτού είναι αποτέλεσμα της ανάπτυξης της οικονομίας. Η χώρα μας εισέρχεται σε μία νέα εποχή οικονομικής σταθερότητας και δημοσιονομικής πειθαρχίας, αφήνοντας πίσω της σταδιακά τα δύσκολα χρόνια της μακροχρόνιας ύφεσης.

Με την επίτευξη για τρίτη συνεχόμενη χρονιά πλεονάσματος, ενισχύονται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη βιώσιμη ανάπτυξη της οικονομίας μας, τη μείωση της ανεργίας και την άνοδο του βιοτικού επιπέδου. Ένας ακόμα στόχος επιτυγχάνεται. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας ενισχύεται μετά την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και την επιτυχημένη ολοκλήρωση των ελέγχων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι επιδιώκουμε; Επιδιώκουμε ένα ξεκάθαρο περιβάλλον, πολιτικό και οικονομικό. Ένα ουσιαστικό και ρεαλιστικό σχέδιο οικονομικής πολιτικής προϋποθέτει έναν ανάλογο προϋπολογισμό, κάτι που επιβεβαιώνεται με το κατατεθέντα προϋπολογισμό. Οι βασικοί πυλώνες του είναι η σταδιακές φοροελαφρύνσεις των πολιτών, η αναδιοργάνωση του δημοσίου τομέα, καθώς και η αναβάθμιση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Όλα αυτά, βέβαια, γίνονται με τις μεταρρυθμίσεις, που με τόση συνέπεια η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός προωθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2015 θα είναι το τρίτο κατά σειρά έτος στο οποίο το έλλειμμα διαμορφώνεται πολύ κάτω από το 3% της Συνθήκης του Μάαστριχτ και η πρώτη φορά, μετά από πολλά χρόνια, όπου ο προϋπολογισμός στο σύνολό του, συμπεριλαμβανομένων δηλαδή των πληρωμών για τόκους, θα είναι ισοσκελισμένος, όπως επιτάσσει το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης στη ζώνη του ευρώ.

Σημειώνεται ότι στα ανωτέρω στοιχεία δεν συμπεριλαμβάνονται τα έσοδα από τις επιστροφές στην Ελλάδα των κερδών της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των Εθνικών Κεντρικών Τραπεζών της ζώνης του ευρώ από τα ελληνικά κρατικά ομόλογα που είχαν στην κατοχή τους. Για το 2014 εκτιμώνται στα 2,5 δι-σεκατομμύρια περίπου.

Τα μεγέθη αυτά είναι αποτέλεσμα πρωτόγνωρων θυσιών της ελληνικής κοινωνίας, η οποία κλήθηκε να προσαρμοστεί με πρωτόγνωρους ρυθμούς. Ας μην ξεχνάμε ότι επί δεκαετίες είχαμε μάθει να ζούμε με δανεικά. Το καταναλωτικό μας επίπεδο αυξανόταν, ενώ η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας υποχωρούσε. Ακολουθούσαμε μία καταναλωτική νοοτροπία με πόρους που προέρχονταν σε σημαντικό βαθμό από το δανεισμό.

Δυστυχώς, όμως, δεν μπορούσαμε να συγκρατήσουμε σε ικανοποιητικά επίπεδα την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας. Η γραφειοκρατία και οι καθυστερήσεις που επιφέρει, τα προνό-

μια των λίγων, η φοροδιαφυγή και τα ελλείμματα συνέβαλλαν κατά πολύ στο να φτάσουμε στη σημερινή Ελλάδα, που μαστίζεται από την οικονομική κρίση.

Πριν την κρίση η Ελλάδα από πλευράς ανταγωνιστικότητας βρισκόταν στην ενενηκοστή θέση, στις διακόσιες χώρες διεθνώς. Τα τελευταία δύο-τρία χρόνια βρίσκεται στην πενήτηκοστή θέση. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και κλίμα ανάκαμψης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Δίνουν εισόδημα σε πολλές οικογένειες, συμβάλλουν στη διατήρηση του κοινωνικού ιστού. Είναι ανάγκη να τους δείξουμε το δρόμο προς την ανάκαμψη, υιοθετώντας συγκεκριμένες ενέργειες, όπως είναι ο εκσυγχρονισμός και η βελτίωση των δομών τους, η χρήση αποδοτικότερων μεθόδων παραγωγής, η χρήση των νέων τεχνολογιών, η παραγωγή καινούργιων προϊόντων και η εξειδικευμένη στόχευση των αγορών. Η υγιής επιχειρηματική δραστηριότητα θα αξιοποιήσει το άριστο, εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό που ήδη υπάρχει, προσφέροντας κέρδη, σταματώντας τη μετανάστευση των νέων επιστημόνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ώρα οι Ελληνίδες και οι Έλληνες, με περισσότερη αυτοπεποίθηση να κοιτάζουν ενωμένοι προς το μέλλον. Είναι η ώρα η Κυβέρνηση να επικεντρωθεί στις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, σε διορθωτικές μεταρρυθμίσεις, σε καινοτόμες δράσεις. Τώρα που το κλίμα έχει αλλάξει, πρέπει να διεκδικήσουμε με δυναμισμό όσα μας στερήσαν τόσα χρόνια οι στρεβλώσεις και οι παθογένειες του κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ώρα για ένα νέο σχέδιο ανάπτυξης που θα είναι πολυπολικό, πολυκεντρικό, με έμφαση στην περιφέρεια. Ένα σχέδιο, που θα βασίζεται στην εξειδίκευση, την ποιότητα, την καινοτομία και την κατάρτιση. Η Ελλάδα πρέπει να συνεχίσει να κοιτάζει μπροστά.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αμανατίδης και μετά η κ. Ιατρίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει στήσει τις τελευταίες μέρες ένα σκηνικό «μάχης» που δίνει.

Ωστόσο, εάν μπορούσαμε να μεταφέρουμε εικονικά τη συγκυβέρνηση σε αυτό το πεδίο μάχης, θα αντικρίζαμε μια διαλυμένη στρατιά με φοβισμένους ηγέτες. Χωρίς καν να δώσουν τη μάχη είναι έτοιμοι να υπογράψουν οποιαδήποτε συνθηκολόγηση, άνευ ορίων και άνευ όρων. Εκλιπαρούν για μια συνθηκολόγηση, που δεν θα σώζει κανέναν άλλο, εκτός από τους ίδιους.

Στη σημερινή συζήτηση ξαναβλέπουμε το ίδιο έργο σε επανάληψη. Μόνο τα πρόσωπα εναλλάσσονται στη σκηνή, ερμηνεύοντας όμως τους ίδιους ρόλους. Οηγματίες Οιδίποδες αρνούνται να δουν την τραγική ειρωνεία που παραμονεύει στο τέλος. Με αλαζονεία κραυγάζουν απειλές στο εσωτερικό και ψελλίζουν για έλεος στην αλλοδαπή προστάτιδά τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιτρέψτε μου, πριν να μπω στα προβλήματα της παιδείας, να αναφέρω δύο μεγάλα προβλήματα, τα οποία νομίζω ότι πρέπει να δούμε: Το ένα είναι ο δημογραφικός όλεθρος της χώρας μας και το δεύτερο η αποψίλωση από το νέο επιστημονικό δυναμικό και το πιο παραγωγικό κομμάτι, τη νεολαία μας.

Οι δημογραφικές τάσεις στην Ελλάδα έχουν λάβει απότομη στροφή προς τα κάτω. Οι πολιτικές λιτότητας που φαινομενικά σχεδιάστηκαν για να βοηθήσουν την Ελλάδα να σταθεί και πάλι στα πόδια της έχουν δημιουργήσει έναν δημογραφικό όλεθρο.

Χάρη στην νοοτροπία των περικοπών ως αυτοσκοπό το κράτος, αντί να παρέχει κίνητρα στα ζευγάρια να αποκτήσουν παιδιά, φαίνεται να τα αποθαρρύνει, κόβοντας βασικές υπηρεσίες υγείας για ανασφάλιστες εγκύους και παιδιά.

Μάλιστα, φτάσαμε σε σημείο τα παιδιά να θεωρούνται «τεκμήριο» και να φορολογούνται! Διακόσια χρόνια μετά την απελευθέρωσή μας, φαίνεται ότι οι κυβερνώντες ζήτησαν το οθωμανικό δίκαιο. Γιατί μόνο οι Οθωμανοί φορολογούσαν τους Έλληνες υποτελείς, επειδή τεκνοποιούσαν.

Χρέη, λοιπόν, που δεν λαμβάνουν υπόψη τη μείωση του πληθυσμού δεν μπορούν ποτέ να πληρωθούν. Καμμία νομισματική πολιτική, καμμία φορολογική πολιτική, καμμία χρηματοοικονομική τεχνική, καμμία διάσωση δεν μπορεί να αναστρέψει τις τάσεις. Εάν υπάρχει μείωση του πληθυσμού ακολουθεί απομόχλευση, γιατί υπάρχουν λιγότερα μελλοντικά εισοδήματα για να γίνει η μόχλευση.

Τέλος, ενώ την ώρα αυτή η συγκυβέρνηση προσπαθεί να σωθεί, χιλιάδες άνεργοι νέοι αναζητούν εργασία σε όλη την Ευρώπη, αποψιλώνοντας την πατρίδα μας από το παραγωγικό δυναμικό της. Και δεν είναι οι μόνοι: Χιλιάδες απόφοιτοι των ελληνικών πανεπιστημίων εντάσσονται σε αυτή την αναζήτηση. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα μετατρέπεται σε στρατόπεδο παραγωγής προσωπικού για τις εύρωστες οικονομίες του Βορρά.

Η διαρροή επιστημόνων, η κατάρρευση της γονιμότητας και οι περικοπές στις υποδομές και στις επενδύσεις των ζωτικών αγαθών της εκπαίδευσης και της υγείας νομίζω ότι καταδεικνύουν το πόσο έωλος είναι ο ισχυρισμός ότι το φάρμακο της λιτότητας θα βοηθήσει τελικά την Ελλάδα και τα άλλα κράτη του Νότου να ανακάμψουν μεσοπρόθεσμα ή έστω και μακροπρόθεσμα, εάν θέλετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν τα πράγματα συνεχίσουν αυτή την πορεία, οι χώρες του Νότου, τα Βαλκάνια και ένα μεγάλο μέρος της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης θα μετατραπούν από κυρίαρχα κράτη σε εκκενούμενες ζώνες, που θα αδειάζουν από τη διπλή πίεση της μετανάστευσης και της υπογεννητικότητας.

Βέβαια, η χώρα μας έχει το υψηλότερο ποσοστό μείωσης των κοινωνικών δαπανών μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ, κατακτώντας μια ακόμη θλιβερή πρωτιά: Σύμφωνα με τα στοιχεία, οι δαπάνες για το κοινωνικό κράτος υποχώρησαν κατά σχεδόν δύο ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ μέσα σε δύο χρόνια, από το 2012, καταγράφοντας την ταχύτερη μείωση δαπανών από όλες τις χώρες που εξετάστηκαν.

Με τον προϋπολογισμό που κατατέθηκε, το 2015 οι δαπάνες των Υπουργείων Υγείας, Εργασίας και Παιδείας μειώνονται κατά 1,1 δισεκατομμύριο σε σχέση με φέτος. Τα αγαθά αυτά μπαίνουν για μια ακόμη φορά στην προκρούστεια κλίνη των πολιτικών του μνημονίου.

Βέβαια, για το Υπουργείο Παιδείας η μείωση κατά 5,2%, δηλαδή κατά 265 εκατομμύρια το 2015 σε σχέση με το 2014 οδηγεί στη διάλυση όλες τις εκπαιδευτικές δομές.

Αυτές οι μειώσεις, λοιπόν, είναι που έχουν σαν συνέπεια τις καταργήσεις των σχολείων, την υποβάθμιση και κατάργηση υποστηρικτικών δομών, όπως η ενισχυτική διδασκαλία και οι βιβλιοθήκες. Επίσης, έχουν σαν συνέπεια την κατάργηση τομέων και ειδικοτήτων, διαθεσιμότητες, απολύσεις, μηδενικούς διορισμούς και εκπαιδευτικά κενά σε όλη τη χρονιά, μεγέθυνση τμημάτων και μεγάλες περικοπές στους μισθούς, έως και 45% και πιο κάτω.

Το Υπουργείο Παιδείας μάς λέει συνέχεια ότι θα κάνει μεταρρυθμίσεις. Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση προχειρότητα και βιασύνη χαρακτηρίζει την πρότασή του, που θα εφαρμοστεί στα σχολεία από τη νέα σχολική χρονιά, καθώς είναι αδύνατο μέσα σε έξι μήνες να γίνει η αξιολόγηση των παλαιών αναλυτικών προγραμμάτων και των σχολικών εγχειριδίων, η αναμόρφωση των παλαιών ή η συγγραφή νέων προγραμμάτων και κατόπιν η συγγραφή νέων σχολικών. Το πιο πιθανό είναι ότι το Υπουργείο θα προχωρήσει σε αποσπασματικές παρεμβάσεις και μόνο στα υπάρχοντα αναλυτικά προγράμματα, με σκοπό την περικοπή της ύλης.

Η ανάθεση μεγάλου μέρους της ευθύνης για τη χρηματοδότηση της λειτουργίας τους, τους προσανατολισμούς κάθε εκπαιδευτικού ιδρύματος στο εκπαιδευτικό προσωπικό, τους εκπαιδευόμενους, τους γονείς, την τοπική κοινωνία και τους παραγωγικούς φορείς είναι φανερό ότι καλλιεργεί την τάση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων να υποχωρήσουν στις απαιτήσεις των «πελατών», αφού η συντήρηση και η ανάπτυξή τους εξαρτώνται άμεσα από τη «ζήτηση» των εκπαιδευτικών προϊόντων τους.

Οι μετανεωτερικές αντιλήψεις για την εκπαίδευση συγκλίνουν στην αντίληψη ότι οι μεταρρυθμίσεις στα σχολεία χρειάζεται να ανταποκρίνονται στην αγορά εργασίας και άρα συγκλίνουν σε

πρακτικές όμορες της νεοφιλελεύθερης αντίληψης για την εκπαίδευση. Και η Κυβέρνηση προσπαθεί να χτίσει το νέο μεταμοντέρνο σχολείο της αγοράς στα ερείπια του δημόσιου μαζικού δωρεάν σχολείου, που δημιουργεί με τη συστηματική μείωση κάθε χρόνου της δημόσιας χρηματοδότησης για την εκπαίδευση.

Οι προτάσεις μας έχουν ακουστεί -δεν θα τις επαναλάβω- και επικεντρώνονται στην κατάργηση των μνημονιακών νόμων που αφορούν την παιδεία και τη θέσπιση ενός μεταβατικού δημοκρατικού θεσμικού πλαισίου λειτουργίας όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι η διαδικασία για μια μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, την οποία θέλουμε να κάνουμε, έχει έναν στόχο: Την καθολικότητα του δικαιώματος στη μόρφωση σε ένα δημόσιο ποιοτικό εκπαιδευτικό σύστημα, με δίκρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση και ενιαία δωδεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά. Ικανή και αναγκαία συνθήκη είναι ο πραγματικός και όχι προσχηματικός διάλογος με όλους τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές, φοιτητές και γονείς για την αναγέννηση της παιδείας του τόπου μας.

Κύριε Πρόεδρε, από το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους σας καταθέτω τα στοιχεία τα οποία δείχνουν ότι η χώρα μας βρίσκεται τελευταία στους δείκτες της κοινωνικής δικαιοσύνης, που έχουν σχέση με την πρόσβαση στην εκπαίδευση, αγορά εργασίας, κοινωνική συνοχή και αποφυγή διακρίσεων, ισότητα γυναικών, βελτίωση στην υγεία, πρόληψη της φτώχειας. Βέβαια, αυτό είδε ίσως ο κύριος Υπουργός και έβαλε το κοινωνικό σχολείο. Όμως στο κοινωνικό σχολείο οι γονείς ξέρουν ποια διατροφή χρειάζονται τα παιδιά τους. Το πρόβλημα είναι ότι δεν την έχουν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αμανατίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Θέλω να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με αυτούς τους στίχους, που είναι επίκαιροι, αυτό στο οποίο θα δώσουμε κι εμείς σημασία σαν ΣΥΡΙΖΑ. «Και όταν θα 'ρθουν οι καιροί που θα 'χει σβήσει το κερί στην καταιγίδα, υπερασπίσου το παιδί, γιατί αν γλυτώσει το παιδί, υπάρχει ελπίδα».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Ιατρίδη και μετά ακολουθεί ο κ. Κοντονής.

ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΙΑΤΡΙΔΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι πολλές φορές μία οποιαδήποτε κυβέρνηση μπορεί να κάνει τους αριθμούς να πουν αυτά που η ίδια θέλει να πει. Είναι αλήθεια ότι κι αυτή τη φορά ο προϋπολογισμός προσπαθεί να πει αυτά που η συγκυβέρνηση θέλει να πει, αυτά που η συγκυβέρνηση θέλει να πείσει τους Έλληνες πολίτες ότι θέλει να κάνει. Τον προϋπολογισμό, λοιπόν, μπορείτε να τον φτιάξετε και να δώσετε κι επιχειρήματα στους Βουλευτές που σας στηρίζουν για να τα επαναλαμβάνουν εδώ, από το Βήμα της Βουλής.

Την πραγματικότητα όμως δεν μπορείτε να τη φτιάξετε, δεν μπορείτε να την αλλάξετε, δεν μπορείτε να τη βάλετε σε ένα όμορφο πακέτο και να την προσφέρετε στους Έλληνες και στις Ελληνίδες. Η πραγματικότητα είναι εδώ, τη ζούμε όλοι μας και εμείς οι νησιώτες την αντιμετωπίζουμε ως μία σφοδρή τρικυμία που ανταρδιάζει τη θάλασσα του Αιγαίου.

Το πρώτο κύμα που δεχόμαστε είναι η πλήρης απαξίωση της ζωής των νησιωτών, το γεγονός ότι χάσαμε πρόσφατα, χωρίς λόγο, δύο μωρά παιδιά για λόγους υγείας, επειδή δεν υπάρχει μονάδα εντατικής θεραπείας νεογνών σε μία περιφέρεια εξήντα κατοικημένων νησιών, επειδή δεν υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές, ο τεχνικός εξοπλισμός και οι γιατροί για να αντιμετωπίζουν τέτοιες καταστάσεις, το γεγονός ότι δεν έχουμε δασκάλους και βιβλία στα σχολεία των νησιών μας -έχω λάβει και συνεχίζω να λαμβάνω επιστολές διαμαρτυρίας και οργής όπως από το Γυμνάσιο Αρχαγγέλου, το 2^ο Δημοτικό Σχολείο στην Κω και από αλλού- το γεγονός ότι παρά την αύξηση του τουρισμού, η ανερ-

γία στα νησιά μας είναι πολύ υψηλή κι εδώ και τρία χρόνια έχει ξεκινήσει μεγάλο κύμα μετανάστευσης νέων κυρίως ανθρώπων.

Και πώς απαντά σε όλα αυτά ο προϋπολογισμός; Μα, με τη συρρίκνωση ακόμη περισσότερο του κοινωνικού κράτους, αφού οι δαπάνες των Υπουργείων Παιδείας, Υγείας και Εργασίας θα μειωθούν παραπάνω από 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ σε σχέση με το 2014. Έτσι, από το 2008 μέχρι και το 2015, η συνολική περικοπή δαπανών για τα παραπάνω Υπουργεία θα ανέλθει σε 8,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Ειδικά οι δαπάνες των Υπουργείων Παιδείας και Υγείας έχουν μειωθεί κατά 39,3% και 44,3% αντίστοιχα. Αυτή είναι η απάντηση του προϋπολογισμού.

Το δεύτερο κύμα έχει να κάνει με την ανακοίνωση για την αύξηση του ΦΠΑ διαμονής στα ξενοδοχεία, κατ' απαίτηση της τρόικας. Η επιστήμη εδώ σηκώνει τα χέρια ψηλά. Εσείς οι ίδιοι θέτετε σε άμεσο κίνδυνο την τουριστική μας ανάπτυξη.

Έχω μαζί μου την επιστολή της Ένωσης Ξενοδόχων από την Κω. Όλες οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις αντιδρούν και επισημαίνουν ότι μία τέτοια αύξηση θα οδηγήσει σε μείωση του ΑΕΠ της χώρας και σε απώλεια τριάντα πέντε-σαράντα χιλιάδων θέσεων εργασίας και σε πτώση των μισθών των εργαζομένων, πολύ περισσότερο όταν τα συμβόλαια των επόμενων ετών με τα ταξιδιωτικά πρακτορεία έχουν ήδη υπογραφεί και δεν μπορούν να διαπραγματευτούν. Και σε αυτό θα πρέπει να απαντήσουν και οι δανειστές κι εσείς. Γιατί βάζετε τέτοια τρικλοποδιά στον τουρισμό μας, στη βαριά μας βιομηχανία;

Το τρίτο κείμενο είναι σαν το τσουνάμι. Έχει ήδη ξεκινήσει την πορεία του και φτάνει να ξεσπάσει σε λίγο στις ακτές των νησιών μας. Πρόκειται για το σοβαρό πλέον ενδεχόμενο της κατάρρευσης των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ σε όλο το Αιγαίο. Το συγκεκριμένο ζήτημα το είχα θέσει, ακριβώς πριν τέσσερα χρόνια. Υπάρχει ήδη από το πρώτο μνημόνιο και προβλέπεται ρητά στο δεύτερο μνημόνιο, στις σελίδες 384 και 414.

Τότε, πολλοί με είχαν αποκαλέσει γραφική και λαϊκίστρια. Τώρα, σύσσωμοι όλοι οι φορείς όλου του Αιγαίου, ανεξάρτητα από τις κομματικές τους πεποιθήσεις και προελεύσεις, σας έχουν βομβαρδίζει με επιστολές, γιατί όλοι ξέρουν ότι η τρόικα δεν θα κάνει πίσω, γιατί όλοι ξέρουν ότι παραδίδετε τα πάντα αμαχητί, χωρίς καμμία διαπραγμάτευση. Αφήστε δε, που το θέμα έχει ήδη τεθεί και ως εκβιασμός στους νησιώτες, ποντάροντας έτσι η Κυβέρνηση, για άλλη μία φορά, στον κοινωνικό αυτοματισμό είτε γίνεται αποδεκτή η αύξηση του ΦΠΑ στη διαμονή -με όποιο κόστος κι αν έχει αυτό στον τουρισμό και πάλι στα νησιά- είτε προωθείται η κατάρρευση των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ για όλο το Αιγαίο.

Κι επειδή τέτοιοι είδους ρυθμίσεις έρχονται ως ένα άρθρο που περιλαμβάνει εκατοντάδες άλλες, οι κυβερνητικοί νησιώτες Βουλευτές θα είναι οι ίδιοι υπεύθυνοι, αν ψηφίσουν την κατάρρευση των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ, αν βάλουν τέλος στην οικονομική και κοινωνική ζωή των νησιών από τα οποία εκλέχθηκαν, εκτός κι αν σκοπεύετε να το κάνετε δώρο στον κ. Νταβούτογλου, ο οποίος επισκέπτεται τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι η τρικυμία που ζούμε όλοι μας. Αυτή τη στιγμή δεν ξέρουμε αν αυτός ο προϋπολογισμός θα είναι και ο τελικός. Αυτό που ξέρουμε είναι ότι ο προϋπολογισμός του 2015 προβλέπει πρόσθετους φόρους 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2014.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ την ανοχή σας για ένα λεπτό. Ευχαριστώ.

Εάν σε αυτούς προστεθούν και οι δημοσιονομικές παρεμβάσεις ύψους 1,1 δισεκατομμυρίου ευρώ που προτείνει η Κυβέρνηση στην τρόικα στις εν εξελίξει διαπραγματεύσεις, οδηγούμαστε σε μια πολύ χειρότερη κατάσταση απ' ό,τι τα προηγούμενα χρόνια.

Και η πραγματικότητα είναι ότι η οικονομική ιστορία -παλαιότερη και πρόσφατη- έχει δείξει πως δεν υπάρχει βιώσιμο χρέος με δρακόντεια μέτρα λιτότητας. Και η λιτότητα είναι και δρακόντεια και χωρίς αποτέλεσμα. Φαίνεται και από την πορεία του δημοσίου χρέους.

Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2015 προβλέπει μείωσή του

κατά 1 περίπου δισεκατομμύριο ευρώ. Η ίδια εκτίμηση για μείωση 1 δισεκατομμυρίου υπήρχε και πέρυσι, σε σχέση με το 2013.

Έχοντας, λοιπόν, υπόψη τις παραπάνω εξελίξεις μείωσης του χρέους κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ ανά έτος και δεδομένου ότι το χρέος μας θα είναι της τάξης των 316,9 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2015, ως αναλογιστούμε τι συμβαίνει πραγματικά με το χρέος της πατρίδας μας.

Το μειώνουμε μόνο κατά ένα δισεκατομμύριο ετησίως, εδώ και τρία χρόνια κι όλα αυτά με αιματηρές θυσίες των Ελλήνων και Ελληνίδων, οι οποίοι νιώθουν ήδη προδομένοι. Και παρ' όλα αυτά, συνεχίζετε κι έχετε το θράσος και μιλάτε στον ελληνικό λαό, στο συνταξιούχο, στο νέο επιστήμονα ο οποίος ξενιτεύεται, στην αστυνομικό μάνα που έχει τρία παιδιά με άνεργο σύζυγο, στον επιχειρηματία που έχει βάλει λουκέτο, στον ιδιωτικό υπάλληλο που προσπαθεί να ζήσει τετραμελή οικογένεια με πενιχρά μέσα, για ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζω τον προϋπολογισμό του 2015. Αυτή η πολιτική δεν μπορεί να συνεχιστεί γιατί έχει υποβάλει τους Έλληνες και τις Ελληνίδες στο μαρτύριο της σταγόνας, αλλά κάποια στιγμή οι σταγόνες ξεχειλίζουν από το ποτήρι.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Κοντονής.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό που συμβαίνει με την παρούσα συζήτηση, τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό, στο ελληνικό Κοινοβούλιο τούτες τις μέρες, έχω την εντύπωση ότι αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία.

Τη στιγμή που εμείς συζητάμε για τον προϋπολογισμό, είναι σε εξέλιξη μια παράλληλη συζήτηση: Η συζήτηση της Κυβέρνησης με τους εκπροσώπους των δανειστών. Η συζήτηση αυτή αφορά φορολογικά ζητήματα, δημοσιονομικά ζητήματα, θέματα ασφαλιστικά. Και προκύπτει, λοιπόν, το ερώτημα: Τι συζητάμε εδώ, όταν γίνεται αυτή η παράλληλη συζήτηση και όταν το προϊόν αυτής της συζήτησης θα έχει άμεση επίδραση στον προϋπολογισμό του κράτους;

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι όσα λέμε εδώ σήμερα αφορούν μια εικονική πραγματικότητα, είναι λόγια κενά περιεχομένου και το χειρότερο απ' όλα -διότι αυτό δεν το έχουμε ομολογήσει, αλλά αυτό που θα σας πω τώρα είναι ομολογημένο- έχει ομολογηθεί από την Κυβέρνηση, σχετικά με το δημοσιονομικό κενό, ότι αν τελικά κατά τη διάρκεια του έτους επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει δημοσιονομικό κενό, τότε η Κυβέρνηση θα προβεί στις αναγκαίες βελτιώσεις και τροποποιήσεις.

Επομένως, στη μια περίπτωση έχουμε μια κατάσταση, η οποία ξεπερνά τη φαντασία -να συζητάμε εδώ για οικονομικά θέματα, θέματα που άπτονται του προϋπολογισμού- και αυτή η συζήτηση να γίνεται παράλληλα με τη συζήτηση με την τρόικα και από την άλλη η Κυβέρνηση να έχει ομολογήσει ότι αυτόν τον προϋπολογισμό θα τον αναθεωρήσει, γιατί είναι σχεδόν βέβαιο, ακόμα κι αν το ύψος του δημοσιονομικού κενού δεν είναι αυτό που η τρόικα προσδιορίζει ότι θα υπάρξει.

Να, λοιπόν, γιατί έρχεστε στο Κοινοβούλιο τόσες μέρες -και μέχρι την Κυριακή το ίδιο έργο θα παίζεται- κι αντί να μας μιλάτε για τον προϋπολογισμό, μας λέτε τι κακά θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν έρθει στην εξουσία.

Κατά πρώτον, χαϊρόμαστε που έχετε αντιληφθεί ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα έρθει στην εξουσία, αλλά να ερχόσαστε εδώ να λέτε ψέματα και συκοφαντίες αντί να υπερασπιζόσαστε τον ίδιο τον προϋπολογισμό που έχετε καταθέσει, αυτό είναι πρωτόγνωρο και είναι και μοναδικό. Αλλά τι να υπερασπιστείτε; Από έναν προϋπολογισμό λιτότητας, περιστολής των κοινωνικών δαπανών, μείωσης όλων των κονδυλίων όλων των Υπουργείων, τι να έρθετε να πείτε; Ότι πάει καλά η οικονομία; Ορίστε η εικόνα της οικονομίας! Αν πήγαινε καλά η οικονομία, θα είχαμε αυξήσεις. Εσείς μειώνετε έτι περαιτέρω όλες τις κρατικές δαπάνες, σε όλους τους τομείς. Κι εκεί, βεβαίως, που γίνεται η μεγάλη σφαγή είναι στα θέματα του κοινωνικού κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μεγέθη του προϋπολογισμού δεν αντέχουν σε κριτική, δεν αντέχουν σε έλεγχο, δεν αντέχουν

σε συζήτηση.

Γι' αυτό ακριβώς και διαφεύγετε της συζητήσεως με το να λέτε άλλα αντί άλλων. Μέχρι και για το κίνημα των σταχανοβιτών ακούσαμε σήμερα στην Αίθουσα αυτή. Είναι ποτέ δυνατόν να προβλέπει ο προϋπολογισμός ότι θα έχουμε αύξηση των επενδύσεων το 2015 κατά 11,7%; Πού τα λέτε αυτά; Είναι ποτέ δυνατόν να ισχυρίζεστε σοβαρά ότι η προβλεπόμενη αύξηση του ΑΕΠ θα είναι κατά 2,9%, δηλαδή 3%; Είναι ποτέ δυνατόν να τα ισχυρίζεστε αυτά στο έδαφος αυτής της κοινωνικής και οικονομικής κρίσης που έχετε διαμορφώσει;

Είναι πέρα από κάθε προσδοκία. Τα λέτε αυτά τα πράγματα, ακριβώς διότι εμφανίζετε μεγέθη με βάση τη δημιουργική λογιστική, που ξέραμε πολύ καλά τα αποτελέσματά της τα προηγούμενα χρόνια. Τα ίδια λέγατε για το πρωτογενές πλεόνασμα. Ξέρει η ελληνική κοινωνία πώς το πετύχατε. Το γνωρίζει. Δεν χρειάζεται να της το πει κανείς.

Εδώ πραγματικά είναι το συμπέρασμα αυτού του διαλόγου που έχετε με την τρόικα. Τι σας λείπει η τρόικα σήμερα, λίγο έως πολύ, κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης; «Μεταξύ κατεργαρέων, ειλικρίνειας». Δηλαδή, εμείς και εσείς -η τρόικα και η Κυβέρνηση- μπορεί να εξαπατά τον ελληνικό λαό και να του λέει ότι όλα πάνε καλά, αλλά δεν θα τα λείπει και η Κυβέρνηση στην τρόικα. Γι' αυτό ακριβώς δεν συνοψογράφει και δεν βρίσκεται σε μία διαδικασία συγκατάνευσης σε όλα αυτά τα οποία της λέτε και της προτείνετε. Επομένως, αντιλαμβάνεστε ότι ο προϋπολογισμός είναι ήδη εκτός πεδίου.

Κάτι άλλο, έτσι για να θυμόμαστε και την κατάσταση, η οποία επικρατεί. Υπερηφανεύσατε ότι έχετε ισοσκελίσει το εμπορικό ισοζύγιο. Το έχετε ισοσκελίσει, διότι έχουν μειωθεί οι εξαγωγές λόγω της οικονομικής κρίσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διότι, γνωρίζετε πολύ καλά ότι το μερίδιο των εξαγωγών στο ΑΕΠ από 8,2% πήγε στο 5,2%. Επομένως, και εδώ έχουμε μείωση. Όλα, λοιπόν, τα μεγέθη σας, που αφορούν την πραγματική οικονομία, καταδεικνύουν ότι ρίχνετε την πραγματική οικονομία και τον ελληνικό λαό στα βράχια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία αναφορά για τη δικαιοσύνη. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Παρακαλώ, σύντομα, διότι έχει ολοκληρωθεί ο χρόνος ομιλίας σας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δικαιοσύνη χωρίς αύξηση των δαπανών για τη γρήγορη έκδοση αποφάσεων δεν μπορεί να υπάρξει. Εάν δεν υπάρξει αύξηση των δαπανών, δηλαδή αύξηση των προσλήψεων σε δικαστές και σε υπαλλήλους και σοβαρή υλικοτεχνική υποδομή, μην περιμένει κανένας βελτίωση των όρων και των συνθηκών στα δικαστήρια.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας το εξής: Συνάδελφος από τη συγκυβέρνηση ανέφερε με αίσθημα ενοχής ότι η Κυβέρνηση τέλος πάντων κάνει ό,τι μπορεί με παραλείψεις, με λάθη και με αβελτηρίες. Αβελτηρία σημαίνει αμυαλιά, ανησία, μωρία, οκνηρία της σκέψης και ατασθαλία. Πράγματι, έτσι πορευόσαστε και έτσι νομοθετείτε. Καιρός να φύγετε. Γλώσσα λανθάνουσα τα αληθή λέγει!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Νταβλούρος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενόψει της συζήτησης του κρατικού προϋπολογισμού, ανέτρεξα στις αγορεύσεις των εισηγητών της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης κατά τα δύο προηγούμενα χρόνια. Εκείνο το οποίο διαπιστώνει κανείς είναι ότι πράγματι θα μπορούσαν να αποτελέσουν και να συνθέσουν οι αγορεύσεις και οι εισηγήσεις αυτές το εγχειρίδιο του πολιτικού αμοραλισμού και της αναξιοπιστίας.

Δυστυχώς, το ίδιο περιεχόμενο διαπιστώνει κανείς και στην εισηγήση για τον παρόντα κρατικό προϋπολογισμό του εισηγητού της Αντιπολίτευσης, του κ. Τσακαλώτου, προβλέψεις οι οποίες σίγουρα θα διαψευστούν και επιπλέον διαμόρφωση ενός κλίμα-

τος, το οποίο, σε καμία περίπτωση δεν εξυπηρετεί την προοπτική του τόπου.

Σας θυμίζω ελάχιστα σταχυολογικά από τα όσα θαυμάσια περιέγραψε στην εισήγησή του ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Είπε ο κ. Τσακαλώτος: «Μια πολιτική κρίνεται από το μέτρο με το οποίο μπορεί να μετριάσει την ύφεση». Συμφωνούμε απολύτως.

Αναρωτηθήκατε, ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια θα ήταν η ύφεση αν δεν είχαν ληφθεί αυτές οι κυβερνητικές πρωτοβουλίες τα τελευταία χρόνια; Θυμίζω: Πενήντα δισεκατομμύρια ευρώ το εμπορικό έλλειμμα το 2009, έλλειμμα στον κρατικό προϋπολογισμό 16%.

Τι επιλογές, άραγε, μπροστά σ' αυτό το περιβάλλον είχαν οι κυβερνήσεις και τελικώς η δική μας Κυβέρνηση, η οποία ανέλαβε το κόστος της διαχείρισης αυτού του οικονομικού περιβάλλοντος; Μήπως είχε άλλες επιλογές από τις εξής τρεις που θα αναφέρω;

Πρώτη επιλογή: Έπρεπε να βρούμε στις αγορές. Σε ποια περίοδο, με ποιο επιτόκιο; Περίμεναν στη γωνία. Ίσως ένα επιτόκιο 30% να φάνταζε ως μια εξαιρετική δυνατότητα, για να διευκολυνθεί η προοπτική του τόπου μας.

Δεύτερη επιλογή: Έπρεπε να βρούμε από το ευρώ, να τυπώσουμε δηλαδή πληθωριστικό, υποτιμημένο χρήμα και ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται για τις εισαγωγές οι οποίες ήταν υπερβολικά υπερτιμημένες.

Τέλος, έπρεπε να εξαφανίσουμε το κρατικό έλλειμμα.

Θα έπρεπε, όμως, να σκεφτεί κάποιος τι αποτέλεσμα θα έδιναν όλα αυτά. Είπαν ορισμένοι ότι θα μας έδιωχναν από την ΟΝΕ. Κανείς δεν θα μας έδιωχνε. Μόνοι μας θα φεύγαμε, γιατί τότε έπρεπε να σκεφτούμε πού θα ήταν το έλλειμμα, εάν δεν είχε υπάρξει ο μηχανισμός στήριξης τουλάχιστον 500% επί του ΑΕΠ και έπρεπε να σκεφτούμε επιπλέον ποιο θα ήταν το επίπεδο του κοινωνικού κράτους, υγεία, παιδεία, ασφάλεια, πρόνοια κλπ.

Όλα αυτά βέβαια, δεν συνέβησαν, παρά το γεγονός ότι ήταν απολύτως φυσιολογικό να συμβούν, κάτω απ' αυτές τις προϋποθέσεις. Το γεγονός ότι δεν συνέβησαν αποδεικνύει την ορθότητα των επιλογών της Κυβέρνησής μας, που οδηγεί επιτέλους τον τόπο σε μια προοπτική ανάπτυξης και ευημερίας, μετά από μια εξαιρετική ύφεση.

Ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης είπε επίσης μεταξύ άλλων ότι η απασχόληση θα γυρίσει στο 2008, το έτος 2034. Μα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει νόημα να συγκρίνουμε κάτι με το 2008 για τον εξής απλό λόγο: Το 2008 ήταν λάθος από την αρχή μέχρι το τέλος. Ήταν ένα μη βιώσιμο μακροοικονομικό μοντέλο χώρας, ήταν στην κυριολεξία μια ωρολογιακή βόμβα. Δεν μπορεί αυτό να είναι στόχος μιας σοβαρής πολιτικής, την οποία διεκδικείτε ως αυριανοί κυβερνήτες.

Είπε επίσης ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης ότι ολόκληρη η Ευρώπη έχει πρόβλημα. Βεβαίως, η Ευρώπη έχει πρόβλημα για συγκεκριμένους λόγους. Θα ήταν για μας πολύ πιο εύκολη μια δημοσιονομική προσαρμογή με τους εταίρους μας σε μια καλύτερη φάση του οικονομικού τους κύκλου. Ωστόσο, ποια είναι η λύση που προτείνετε;

Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να συνεχίσουμε να δανειζόμαστε σε μια προσπάθεια να συντηρήσουμε ένα επίπλαστο επίπεδο κατανάλωσης μεγαλύτερο απ' αυτό που δικαιολογεί η παραγωγή μας. Να δανειζόμαστε από ποιον και γιατί; Για να καταναλώνουμε περισσότερα απ' όσα παράγουμε; Μέχρι πού μπορεί να δανειζόμαστε; Μέχρι όλο το χρέος να ανήκει στις χώρες της νοτιοανατολικής Ασίας;

Τέλος, όσο πιο μεγάλο είναι το χρέος -διαπιστώνει ο εισηγητής σας- κανένας δεν εμπιστεύεται αυτή τη χώρα για επένδυση. Το καταλάβετε επιτέλους; Για μας αυτό αποτελεί αξίωμα. Είναι πράγματι πολύ δύσκολο, πολύπλοκο και επικίνδυνο έργο η διαχείριση ενός μεγάλου επιπέδου δημοσίου χρέους εκ μέρους μιας κεντρικής Κυβέρνησης.

Ωστόσο, η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ αντιμετωπίζουν το χρέος από μια διαφορετική οπτική γωνία. Η Νέα Δημοκρατία αναγνωρίζει σαν τμήμα των διεθνών υποχρεώσεων της χώρας το χρέος και πασχίζει να το εξυπηρετήσει, σε συνεργασία με τους Ευρωπαίους εταίρους μας. Διαπραγματεύεται οργανωμένα, στο

μέτρο του δυνατού, βελτιώσεις στους όρους αποπληρωμής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αντιθέτως, ο ΣΥΡΙΖΑ τι λέει; Λέει ότι ούτε λίγο ούτε πολύ η αποπληρωμή του χρέους είναι μάλλον προαιρετική. Θεωρεί ότι μια στάση πληρωμών έχει ασήμαντο κόστος για τη χώρα. Δεν κατανοείτε προφανώς τη βαρύτητα της κατάστασης, δεν κατανοείτε τι διακυβεύεται.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν δύο τρόποι να μειώσει μια χώρα το χρέος, είτε μέσα από ένα επώδυνο νοικοκύρεμα είτε μέσα από μια μονομερή άρνηση αναγνώρισης υποχρέωσής του, το οποίο όμως οδηγεί σε μία και μόνο κατεύθυνση: για δεκαπέντε τουλάχιστον χρόνια χωρίς πρόσβαση στην παγκόσμια αποταμίευση και άρα μετάλλαξη σε μίας άλλης μορφής κρατική οντότητα τύπου Αργεντινής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ ολοκληρώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Είπατε τέλος ότι οι αποκρατικοποιήσεις σημαίνουν μειωμένα κρατικά έσοδα, ξεπούλημα και αποεπένδυση. Η απάντηση είναι ότι όσο η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ» ήταν κρατική, σώρευε καθημερινά στον ελληνικό λαό 1 εκατομμύριο ευρώ υποχρέωση. Αντιθέτως, η «ΑΕΓΕΑΝ» που αποκρατικοποιήθηκε φέρνει 1 εκατομμύρια ευρώ την ημέρα από φόρους και τα εισιτήρια έχουν κατά μέσο όρο μειωθεί κατά 35%.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώνετε, όμως, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Θέλω, επιτέλους, να πω και μία λέξη για τη διαμαρτυρία σας για τη δημιουργία του πλεονάσματος. Αφού το ερωνητήκατε, σήμερα σας ενοχλεί γιατί είναι τόσο υψηλό. Δεν αντιλαμβάνεστε τι υπηρετεί η ύπαρξη πλεονάσματος.

Τέλος, δυστυχώς, δεν μου μένει χρόνος για να συζητήσω γι' αυτά τα οποία εξαγγέλλετε, όπως τις τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας, την κατάρνηση του ΕΝΦΙΑ, το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ και αυτό για τα 751 ευρώ. Εάν απαντήσετε στον ελληνικό λαό από πού θα εξεύρετε τους πόρους, τότε και εμείς να συνταχθούμε μαζί. Μέχρι τότε, όμως, κατανοήστε επιτέλους ότι με ψεύδη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, όμως, ολοκληρώνετε, κύριε συνάδελφε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: ... και υποσχέσεις χωρίς περιεχόμενο, δεν πείθετε κανένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν καταλαβαίνω γιατί γίνεται αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Και όσο προάγεστε σε αυτή την τακτική, ο πολιτικός επιστήμονας και ο ιστορικός του μέλλοντος να είστε σίγουροι ότι θα σας εντάξει σε ξεχωριστό κεφάλαιο, στα παραμύθια της Χαλμιάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, με αυτόν τον τρόπο, όμως, που μιλάτε φέρνετε σε δυσκολία το Προεδρείο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ωστόσο, εάν αντιλαμβάνεστε ποιο είναι πραγματικά το συμφέρον του τόπου, συνταχθείτε και εσείς σε αυτό το οποίο όλο το δημοκρατικό τόξο αναγνωρίζει και αντιλαμβάνεται ότι για την εκλογή Προέδρου, για τη συνταγματική αναθεώρηση και για τις εκλογές να μη βιάζεστε, γιατί θα εκπλαγείτε δυσάρεστα.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ναι, αλλά εγώ πρέπει να κάνω τώρα ένα σκωπτικό σχόλιο. Δίνουμε συμβουλές σε όλους, αλλά δεν μπορούμε να τηρούμε το χρόνο εδώ. Και δεν αφορά μόνο εσάς αυτό.

Λοιπόν, μισό λεπτό για να συνηγορήσουμε, διότι είναι και η ώρα ένας παράγοντας που αφορά τη λειτουργία της Βουλής. Σας διαβάζω τα ονόματα των Βουλευτών που βλέπω εδώ και θα λάβουν τον λόγο. Είναι η κ. Αυλωνίτου, η κ. Δριτσέλη, ο κ. Βογιατζής, η κ. Ιγγλέζη και η κ. Μακρή. Και τελειώνουμε με όσους είμαστε εδώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Άρα, υπήρχε περιθώριο και για

ένα λεπτό ανοχής, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ξέρετε, πάντα το Προεδρείο δείχνει ανοχή, απλώς έχω και το άγχος να προλάβουμε όλοι. Προχωρούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Αυλωνίτου.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν πιστέψουμε τις εξαγγελίες του κυρίου Πρωθυπουργού, σήμερα συζητάμε τον πρώτο προϋπολογισμό της μετά τρόικα εποχής. Βέβαια, η τρόικα δεν ξέρει τίποτα γι' αυτό, οπότε μην το πολυφωνάζουμε. Όμως, εμείς ποιον θα πιστέψουμε; Τον κύριο Πρωθυπουργό ή την τρόικα; Διερωτώμαι και ο ίδιος ο κύριος πρωθυπουργός ποιον πιστεύει: Τον εαυτό του ή την τρόικα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, ας προσγειωθούμε στην πραγματικότητα και όχι στην εικονική πραγματικότητα που θέλετε να βρίσκεστε. Το λέω αυτό, γιατί δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που μιλάει για εικονικό προϋπολογισμό. Σύμφωνα με την τρόικα, τα έσοδα που δηλώνονται στον προϋπολογισμό είναι πλασματικά, απέχοντας κατά πολύ από την πραγματικότητα.

Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι η Βουλή ψηφίζει τον προϋπολογισμό ως έχει. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την εφαρμογή αυτού του προϋπολογισμού το 2015 ή στο τέλος, η ψήφος της Βουλής θα πάει στα σκουπίδια και θα επιβληθούν οι επιπλέον φόροι που ζητάει η τρόικα; Οι δαπάνες του προϋπολογισμού θα εκτελεστούν όπως δηλώνονται ή θα περικοπούν στο δρόμο, σύμφωνα με τις επιταγές της τρόικας;

Το να συζητάμε, λοιπόν, εδώ μέσα με αυτά τα βασικά ερωτήματα αναπάντητα, κάνει τη σημερινή διαδικασία πραγματικά εικονική. Συζητάμε έναν εικονικό προϋπολογισμό. Όλοι εμείς λέμε για να λέμε και αυτά που λέμε δεν θα έχουν στο τέλος καμμία, μα καμμία σημασία.

Ας υποθέσουμε, όμως, προς χάριν της συζήτησης ότι ο σημερινός προϋπολογισμός κατατίθεται, με σκοπό να εφαρμοστεί. Ας δούμε τι άλλαξε από πέρυσι. Θα σταθώ στις δαπάνες του Υπουργείου Αθλητισμού και στα ζητήματα του αθλητισμού. Ας δούμε, λοιπόν, ποια είναι αυτή η κανονικότητα την οποία επικαλείστε και τι υπηρετεί το πλεόνασμα που αναφέρετε.

Όλοι αναγνωρίζουμε ότι πρέπει να καταπολεμηθεί το ντόπινγκ, που είναι η μάστιγα του ελληνικού αθλητισμού. Όλοι αναγνωρίζουμε ότι στις μέρες μας το ντόπινγκ θέτει σε κίνδυνο, όχι μόνο την καθαρότητα του αθλήματος, αλλά πραγματικά βάζει σε κίνδυνο την υγεία, ακόμα και τη ζωή της ελληνικής νεολαίας.

Για να δούμε, λοιπόν, τι κάνει ο προϋπολογισμός που έχουμε μπροστά μας για το θέμα του ντόπινγκ. Το 2014 ο προϋπολογισμός του κράτους διέθετε 258.000 ευρώ στο Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης του Ντόπινγκ, το ΕΣΚΑΝ. Ο σημερινός προϋπολογισμός που καταθέτετε, μειώνει το ποσό αυτό κατά 80,7%, ήτοι στα 50.000 ευρώ. Προβλέπει, δηλαδή, 50.000 ευρώ για δειγματοληψίες και ελέγχους, ενημέρωση της νεολαίας, στρατηγικό σχεδιασμό, αξιολόγηση της κατάστασης, δηλαδή τίποτα. Αυτή είναι για εσάς η κανονικότητα της χώρας!

Με αυτόν τον προϋπολογισμό, το ΕΣΚΑΝ παραμένει ως ταμπέλα μόνο, αφού οι διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας δεν μας επιτρέπουν το κλείσιμό του. Παραμένει ένας οργανισμός χωρίς πόρους και χωρίς τη δυνατότητα να κάνει οτιδήποτε. Βέβαια, τους δεκάδικους λόγους για το ντόπινγκ θα συνεχίσουν να τους λένε οι Υπουργοί της Κυβέρνησης, αφού αυτοί δεν στοιχίζουν τίποτα. Όμως, επί της ουσίας, ο σημερινός προϋπολογισμός σηματοδοτεί την εγκατάλειψη από την πολιτεία του αγώνα εναντίον του ντόπινγκ. Αυτό αποκαλείται «κανονικότητα της χώρας».

Πάμε παρακάτω. Ο προϋπολογισμός της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού μειώνεται κατά 20,3%, δηλαδή από τα 74.000.000 ευρώ μειώνεται σε 59.000.000 ευρώ. Αυτό, μάλιστα, γίνεται σε χρόνο ολυμπιακής προετοιμασίας. Έχουμε φτάσει, στο χρόνο που διανύουμε, το 2014, οι διεθνείς αθλητές μας να πληρώνουν από την τσέπη τους για να εκπροσωπήσουν τη χώρα μας σε διεθνείς διοργανώσεις.

Έχουμε φτάσει στο σημείο οι αθλούμενοι νέοι να μετέχουν σε ελληνικές διοργανώσεις, μόνο αν οι Έλληνες γονείς τους μπορούν να πληρώσουν την ταρίφα της συμμετοχής τους. Οι αθλητικές ομοσπονδίες και οι σύλλογοι δεν μπορούν να καλύψουν

ούτε τα λειτουργικά τους έξοδα. Οι αθλητικές εγκαταστάσεις δεν συντηρούνται ή δεν λειτουργούν ή ακόμα ξεπουλιούνται και οι αθλητές μας εκδιώκονται από τους χώρους της προπόνησης.

Όμως, φαίνεται ότι η Κυβέρνηση θεωρεί αυτή την κατάσταση του ελληνικού αθλητισμού το 2014 ως πολύ *large*, οπότε κόβει κι άλλο τον προϋπολογισμό του αθλητισμού. Αυτό ονομάζεται εσείς «κανονικότητα της χώρας».

Αναρωτιέμαι ποιος είναι τελικά ο στρατηγικός στόχος της σημερινής Κυβέρνησης σ' αυτό το θέμα. Να σταματήσει η νεολαία να αθλείται εντελώς; Να κάνουν οι νέοι αθλητές οικονομία στις θερμίδες που καταναλώνουν, ώστε να τρώνε λιγότερο και να μπορούν να τη βγάζουν με τους εξευτελιστικούς μισθούς, που τους έχετε επιβάλει;

Μήπως πάλι δυσκολεύεστε να κατανοήσετε ότι ο αθλητισμός αποτελεί ένα δυναμικό κομμάτι της ελληνικής οικονομίας, που με την κατάλληλη στήριξη μπορεί να δώσει πολλαπλάσια οφέλη από τις δαπάνες, που χρειάζονται για την ανάπτυξή του;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνολικά για όλα τα Υπουργεία ο προϋπολογισμός σας μειώνει τις δαπάνες κατά 10.000.000.000 ευρώ ή κατά 6,5%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τη μείωση αυτή την πετυχαίνετε, όχι με τον εξορθολογισμό των δαπανών και την ιεράρχηση προτεραιοτήτων, αλλά με τις οριζόντιες περικοπές σε ό,τι βρείτε μπροστά σας. Βάλατε στόχο να σας βγουν τα νούμερα, ο κόσμος να χαλάσει. Πετύχατε να χαλάσει ο κόσμος, αλλά τα νούμερα πάλι δεν βγαίνουν. Με το πνεύμα που κινείστε δεν θα σας βγουν ποτέ.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, αρκετή ζημιά έχετε κάνει στη χώρα. Είναι καιρός επιπέλους να πηγαίνετε. Φέρατε την κοινωνική καταστροφή. Ταπεινώσατε τη χώρα. Προχωρήσατε σε ξυλοδαρμούς ηλικιωμένων συνταξιούχων. Προχωρήσατε σε προπηλακισμούς αναπήρων. Καταπατήσατε δικαιώματα. Προχωρήσατε σε αποφάσεις που οδηγούν απεργούς πείνας σε θάνατο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Τουλάχιστον, την τελευταία στιγμή πάρτε μια γυναιά απόφαση αντάξια αυτής της ταλαιπωρημένης δημοκρατίας. Αποδώστε δικαιοσύνη στο νεαρό, τον Νίκο Ρωμανό, που αργοσβήνει. Δώστε του το δικαίωμα στη μόρφωση, γιατί διαφορετικά, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν θα είστε μόνο μια κακή Κυβέρνηση για το λαό. Θα είστε μια Κυβέρνηση που θα είναι ταυτισμένη με εκφραστές μιας άλλης μαύρης εποχής για τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Σε συνέχεια αυτού που είπα πριν, για την οργάνωση των εργασιών, καλό είναι να ενημερωθούν οι κύριοι και κυρίες Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, εάν θέλουν να μιλήσουν αύριο, διότι από ότι βλέπω ο κατάλογος προχωράει κανονικά και δεν θα είναι καλό την Κυριακή να έχουμε ομιλίες μόνο Υπουργών και Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Ας ενημερωθούν τα κόμματα. Οποιος θέλει, μπορεί να μιλήσει αύριο.

Κυρία Δριτσέλη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχω την αίσθηση ότι το ερώτημα εάν τελικά η κυβερνητική αφήγηση περί εξόδου από τα μνημόνια αποτελεί πραγματικότητα ή εάν απλά είναι το επικοινωνιακό περιτύλιγμα σε μια ακόμη χρονιά θυσιών για τους πολίτες, έχει ήδη απαντηθεί τα τελευταία εικοσιτετράωρα από τις ίδιες τις εξελίξεις.

Το «βγαίνουμε από το μνημόνιο» έγινε «προληπτική γραμμή πίεσης», η «προληπτική γραμμή πτώσης» έγινε «παράταση του μνημονίου» και -το τελευταίο που άκουσα σήμερα από τον κ. Βενιζέλο- η «παράταση» έγινε «μικρή τεχνική επέκταση». Και φυσικά, το ζητούμενο δεν είναι το πώς θα βαφτίσετε αυτή τη νέα κατάσταση, αλλά η ουσία, που δεν είναι άλλη από τη συνέχιση

των πολιτικών λιτότητας και της χρόνιας ύφεσης.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι και αυτός ο προϋπολογισμός -όπως και προηγούμενος- δεν έχει καμμία σχέση με την έξοδο από την κρίση, αντίθετα διαιωνίζει τις πολιτικές που όξυναν την ύφεση, ενώ διαλύει ό,τι έχει απομείνει από το κοινωνικό κράτος, τα νοσοκομεία, τα σχολεία, τις συντάξεις, την προστασία των πιο αδύναμων οικονομικά συμπολιτών μας.

Συνεπώς, η ελληνική οικονομία θα επιβαρυνθεί και πάλι, με ακόμα περισσότερους φόρους και αυτή η φορολογική καταίγδα αναμένεται να οδηγήσει εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά σε απόγνωση και ακόμα περισσότερες μικρομεσαίες επιχειρήσεις στο λουκέτο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτό το φορολογικό τσουνάμι που περιγράφεται στο κείμενο του προϋπολογισμού δεν περιλαμβάνει τις αυξήσεις του ΦΠΑ που δίνει ως θυσία ο Υπουργός Οικονομικών στην τρόικα στο τελευταίο του e-mail. Και μετά από όλα αυτά, αναρωτιέται κανείς πού θα σταματήσει τελικά αυτή η μανία των κυβερνώντων.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το 2015 θα αποτελέσει χρονιά μεγάλης ανάπτυξης και πραγματικά, δεν γνωρίζω ποιος μπορεί να συμμεριστεί αυτή την αισιοδοξία. Πώς θα επέλθει η ανάπτυξη χωρίς κοινωνικό κράτος, χωρίς κοινωνική στήριξη και με φορολόγηση στα όρια του εξωπραγματικού; Πώς θα μειωθεί η ανεργία, όταν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις οδηγούνται, η μια μετά την άλλη, στο λουκέτο; Πώς, για παράδειγμα, θα τονωθεί η οικονομία του τουρισμού, η οποία υποτίθεται ότι αποτελεί κύρια ατμομηχανή της ανάπτυξης, όταν αυξάνεται ο ΦΠΑ στα τουριστικά καταλύματα;

Είναι σαφές πως η Κυβέρνηση επιχειρεί να αποκρύψει τον αληθινό αντίκτυπο που θα έχουν τα μέτρα, που έχει συμφωνήσει με την τρόικα, στην πραγματική οικονομία και καταφεύγει για ακόμα μια φορά σε ευχολόγια, τα οποία δεν έχουν καμμία σχέση με την πραγματικότητα.

Καμμία ανάπτυξη και επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας δεν μπορεί να επιτευχθεί, όταν για το 2015 το ελληνικό δημόσιο καλείται να πληρώσει δυσβάσταχτα ποσά για τόκους και ταυτόχρονα, άλλα τόσα για την κάλυψη του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος. Και αυτή η δημοσιονομική μέγγενη θα οδηγήσει και πάλι την οικονομία στο φαύλο κύκλο της ύφεσης, στην οποία η Κυβέρνηση θα απαντήσει εκ νέου με νέα μέτρα, όπως τα τελευταία χρόνια.

Και κάπου εδώ, λοιπόν, σ' αυτό το σημείο ξεκινάνε και τα δύσκολα και για τους Βουλευτές που στηρίζουν αυτή την Κυβέρνηση, αλλά και για τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, για το κυβερνητικό *success story*. Και κάπου εδώ φυσικά για όλα φαίει ο ΣΥΡΙΖΑ. Και κάπου εδώ ξεκινάει το γνωστό σπιράλ λαστοπολιτίας εναντίον της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης περί λαϊκισμού, ανευθυνότητας, υποκρισίας, έλλειψης σχεδιασμού, υπονόμησης του εθνικού συμφέροντος και πάει λέγοντας.

Ειλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, πόσες φορές τα έχετε πει ή τα έχετε ακούσει από το Βήμα της Βουλής, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο; Τελικά, φαίνεται ότι δεν διδαχθήκατε τίποτα από τα ποσοστά τα οποία σας δίνουν οι δημοσκοπήσεις -και δεν θα πω για τις δημοσκοπήσεις ούτε γιατί το λέει ο ΣΥΡΙΖΑ- ούτε διδαχθήκατε τίποτα από τα ποσοστά που πήρατε μετά τις ευρωεκλογές.

Μάλιστα, χθες άκουσα και το εξής φοβερό. Το δυστύχημα -λέει- της χώρας είναι ότι έχει Αξιωματική Αντιπολίτευση τον ΣΥΡΙΖΑ. Και το ευτύχημα πραγματικά -ρωτάω εγώ- ποιο είναι; Που έχει μια Κυβέρνηση που αδιαφορεί για την ανθρώπινη ζωή και την αξιοπρέπεια, προς τέρψιν μικροκομματικών επιδιώξεων; Που έχει μια Κυβέρνηση πολιτικά και κοινωνικά περιθωριοποιημένη, που τη μια εβδομάδα ράβει νόμους και την άλλη τους ξηλώνει; Που δεν έχει κανέναν σχεδιασμό και πλέει στο άγνωστο με βάρκα, όχι την ελπίδα προφανώς, αλλά το φόβο, τον οποίο διαρκώς χρησιμοποιεί, προκειμένου να περάσει από την Εθνική Αντιπροσωπεία ό,τι πιο αντιλαϊκό και ό,τι πιο αντιδραστικό έχει θεσπιστεί σ' αυτόν τον τόπο τα τελευταία χρόνια; Ή που έχει μια Κυβέρνηση, που ενώ διατείνεται παντού τους τελευταίους μήνες ότι δεν θα παρθούν νέα μέτρα, την ίδια στιγμή γράφει κανονικά;

Για να το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, το δυστύχημα είναι ένα, ότι

η χώρα έχει μια Κυβέρνηση που αδυνατεί να διαχειριστεί τα κρίσιμα ζητήματα του τόπου και αυτή η αδυναμία της σαφώς και πηγάζει από την έλλειψη της λαϊκής στήριξης.

Όσο η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ αρνούνται τη λαϊκή ετυμότητα, τόσο τα αδιέξοδα θα αυξάνονται και με γοργούς, αλλά και με ραγδαίους ρυθμούς. Και απαντάμε το εξής. Την εμμονή να γαντζωθείτε στην εξουσία, κυρίες και κύριοι της Συγκυβέρνησης, δεν θα την πιστωθεί ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ούτε και ο ελληνικός λαός.

Αγνοούμε την προσπάθεια μερικών να μας εντάξουν σε ένα μνημονιακό κάδρο. Απευθυνόμαστε στην κοινωνία με ένα σχέδιο εθνικής ανασυγκρότησης, που θέτει ως βάση του και αρχή του την ανάσχεση της ανθρωπιστικής κρίσης, την επανεκκίνηση της οικονομίας, την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης απέναντι στο πολιτικό σύστημα και τους θεσμούς.

Αυτό ακριβώς το πρόγραμμα, το οποίο αρχικά προσπάθησαν τα κυβερνητικά επιτελεία μάταια να αποδομήσουν και έπειτα άκαρπα να μιμηθούν, αυτές ακριβώς οι θέσεις οδήγησαν -όσο και αν δεν θέλετε να το παραδεχθείτε- το κυβερνητικό έργο σε ασφυξία.

Ένα μέτρο, λοιπόν, καλούμε την Κυβέρνηση να λάβει και το οποίο είναι το μόνο που μπορεί να ανακουφίσει τους πολίτες, να οδηγήσει τη χώρα συντεταγμένα σε εκλογές, ώστε ο λαός να αποφασίσει εάν επιθυμεί τη συνέχιση αυτού του προγράμματος διαρκούς λιτότητας ή αν θέλει, μέσω της δημοκρατικής εντολής, με τη δύναμη του ίδιου του ελληνικού λαού να διαπραγματευθεί για να μειωθεί το χρέος, ώστε να σταματήσει η απaráδεκτη κατάσταση, όπου μια φτωχή χώρα μεταφέρει πόρους σε πιο πλούσιες χώρες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε την κ. Δριτσέλη και για τη συνέπειά της ως προς το χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Βογιατζής.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από πολλά χρόνια οι γενιές που έρχονται θα κρίνουν αυτό που ζούμε εμείς σήμερα. Αυτό που θα έχουν να πουν, ανεξάρτητα με το πως θα πάει η χώρα, κρίνοντας και Συμπολίτευση και Αντιπολίτευση, θα είναι ότι για μια ακόμη φορά στην ελληνική ιστορία αυτό το οποίο επικρατεί είναι η διχόνοια, η αρρώστια της φυλής μας. Αυτό βγήκε ξεκάθαρα και σήμερα από τις τοποθετήσεις όλων των ομιλητών.

Προέρχομαι από μια οικογένεια, η οποία κάποτε καταστράφηκε στη Μικρασιατική Καταστροφή εξαιτίας αυτής της διχόνοιας. Το έχω πει πολλές φορές και θα το λέω συνέχεια. Και τότε οι Έλληνες δεν μπορούσαν να συνεννοηθούν.

Υπήρχαν καλοί πολιτικοί και από τη μία πλευρά και από την άλλη πλευρά υπήρχαν ακόμα καλύτεροι. Πρόκειται για άτομα που έμειναν στην ιστορία ως πάρα πολύ καλοί πολιτικοί. Τι έγινε όμως; Η διχόνοια μας οδήγησε προς την καταστροφή. Αυτό πρέπει να το έχουμε πάντοτε στο μυαλό μας. Να είστε βέβαιοι πως όταν θα έρθουν οι επόμενες γενιές και μας κρίνουν, αυτό που θα έχει μείνει θα είναι ότι τα πολιτικά κόμματα δεν κατόρθωσαν να συνεννοηθούν, για μία ακόμη φορά στην ελληνική ιστορία.

Άκουσα με προσοχή τους συναδέλφους από τον ΣΥΡΙΖΑ και νομίζω ότι αν η τρόικα ήθελε να βρει συμπαράστατες, τους βρήκε απολύτως. Τα ίδια πράγματα που επισημαίνει η τρόικα, επισημάναν και όλοι οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Τα ίδια επιχειρήματα με αυτά της τρόικας ακούστηκαν από όλους τους συναδέλφους.

Το θέμα είναι ότι δεν έχω καταλάβει, θέλετε να κλείσει η συμφωνία; Δεν θέλετε να κλείσει η συμφωνία; Θέλετε να πάμε σε εκλογές, χωρίς να έχει κλείσει η συμφωνία; Κοιτάξε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Υπάρχουν οι εκλογές. Και εγώ σας λέω ότι κερδίζετε.

Έρχομαι τώρα πάλι στους ομιλητές που έκριναν τον προϋπολογισμό. Πολύ σωστά ο ΣΥΡΙΖΑ είχε ορίσει ομιλητή ανά Υπουργείο, ο οποίος κυρίως μιλούσε για τις περικοπές που κάνουν τα Υπουργεία.

Και τι θέλετε να γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Πού θα βρείτε εσείς τα λεφτά; Η Κυβέρνηση τουλάχιστον φέρνει έναν

προϋπολογισμό. Είναι ο τρίτος προϋπολογισμός. Οι δύο προηγούμενοι δεν έπесαν έξω. Το ξέρετε καλά ότι δεν έπесαν έξω, ασχέτως αν λέτε ότι το πρωτογενές πλεόνασμα βγήκε από εκεί ή από εκεί κ.λπ.. Όμως, έξω δεν έπесαν και δεν έπесαν για πρώτη φορά στην πολιτική ιστορία από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Και ερχόσαστε και λέτε ότι κόβουμε λεφτά από τον αθλητισμό. Ωραία, κανένας δεν το θέλει αυτό. Ξέρετε πόσο θα ήθελε ο κ. Σταϊκούρας να πάω αύριο στο Υπουργείο του και να μου πει: «Πάρε, κύριε συνάδελφε, 500.000 ευρώ να κάνεις κολυμβητήριο στη Μυτιλήνη»;

Δεν θα το θέλατε, κύριε Υπουργέ, πάρα πολύ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Αφού έκανα στη Λαμία!

ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ: Στη Λαμία κάνατε και κακώς το κάνατε. Για την περιφέρειά σας πολύ καλώς κάνατε.

Εν πάση περιπτώσει, θέλω να σας πω ότι όλοι θα θέλαμε να ζούμε σε αυτή την πραγματικότητα, όπου θα υπήρχαν λεφτά, θα μοιράζονταν λεφτά, θα αυξάνονταν οι δαπάνες.

Πραγματικά, ο ελληνικός λαός υποφέρει. Είναι γεγονός. Αυτό δεν το αμφισβητεί κανένας. Έχει κάνει τεράστιες θυσίες και τώρα πλησιάζουμε στο τέλος. Τι θέλετε να γίνει; Θα καταργήσετε το μνημόνιο με το ένα άρθρο που λέγατε; Θέλετε να κλείσει η συμφωνία ή να περιμένουμε να καταργήσετε το μνημόνιο με το ένα άρθρο;

Ξεκαθαρίστε τα όλα αυτά, για να ξέρουμε κι εμείς και κυρίως να ξέρει ο ελληνικός λαός, όταν θα φτάσει να ψηφίσει στις εκλογές, ότι σας ψηφίζει γι' αυτόν τον συγκεκριμένο λόγο.

Άκουσα τον συνάδελφο και συμπατριώτη μου Βουλευτή, τον κ. Σηφουνάκη, ο οποίος πολύ εύκολα απέδωσε όλα τα κακά στη διακυβέρνηση της κυβερνήσεως Καραμανλή. Νομίζω ότι πιο κοντόφθαλμο και έξω από κάθε λογική πράγμα δεν υπάρχει.

Από το 1981 και μετά μπήκαμε σε μία διαδικασία -στην οποία πολλές φορές μπήκε και η Νέα Δημοκρατία- παροχών από λεφτά τα οποία δεν είχαμε. Και αυτό το πράγμα πρεσβεύετε κι εσείς σήμερα. Προσέξτε, κάποτε μπορεί να βρούμε δανεικά. Τώρα, όταν θα έρθετε, με αυτά που λέτε, είναι βέβαιοι ότι δεν θα βρείτε δανεικά. Πώς θα βγείτε στις αγορές;

Ο κ. Τσακαλώτος, τον οποίον πραγματικά εκτιμώ και χαίρομαι που κάθεται και παρακολουθεί, είναι ο μόνος εισηγητής που βρίσκεται στην Αίθουσα και είναι προς τιμήν του. Πείτε μας όμως, εσείς που είστε ένας πολύ καλός οικονομολόγος, σπουδασμένος στο εξωτερικό, με εμπειρία, πού θα βρείτε τα λεφτά; Δεν μπορείτε να μας πείτε. Σας το ρωτούν οι δημοσιογράφοι στα διάφορα πάνελ. Σας το ρωτούν συνάδελφοι Βουλευτές. Πείτε μας, πώς θα τα βρείτε όλα αυτά;

Είπε η κ. Αυλωνίτου ότι για τον αθλητισμό έγιναν περικοπές 80%. Ας μας πει η κ. Αυλωνίτου πού θα βρει τα λεφτά, όταν αύριο θα είναι Υπουργός Αθλητισμού, ώστε να καλύψει αυτό το 80%;

Κοιτάξε, θα κριθούμε συνολικά. Μπορεί να μην κριθούμε άμεσα συνολικά, αλλά στο μέλλον θα κριθούμε σε μια πολύ δύσκολη στιγμή για την πατρίδα μας και τότε, δεν ξέρω αν θα υπάρχει κερδισμένος ή χαμένος. Μπορεί να υπάρξει κερδισμένος ή χαμένος στις εκλογές, αλλά η συνολική παρουσία του πολιτικού κόσμου, του πολιτικού δυναμικού θα έχει αρνητική κρίση.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής: Είναι χρυσή ευκαιρία να πάμε σε συνταγματική αναθεώρηση. Θα μου πείτε ότι άργησε η Κυβέρνηση να το φέρει. Θα σας πω, ναι, άργησε να το φέρει. Αν δεν πάμε, όμως σε κάτι, στο οποίο συμφωνούμε ούτως ή άλλως όλες οι πολιτικές πλευρές ότι πρέπει να γίνει, αν δεν πάμε σε αυτή την αναθεώρηση, σκεφθείτε ότι όλα θα πάνε έτσι ώστε να ξαναγίνει συζήτηση το 2020.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω καμμία ανησυχία και κανένα άγχος για τις εκλογές. Το ζητούμενο όμως είναι ο καθένας μας με μεγάλη σκέψη να κάνει τις επιλογές του και να δούμε τι συμφέρει την πατρίδα μας.

Εγώ δεν είμαι καθόλου σίγουρος ότι αυτό που συμφέρει την πατρίδα μας είναι αυτό το οποίο ζητάτε. Να είστε βέβαιοι ότι, αν τα πράγματα πάνε όπως εσείς τα θέλετε, θα είστε οι πρώτοι που θα το μετανιώσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει η κ. Ιγγλέζη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα τον προϋπολογισμό μιας Κυβέρνησης που εδώ και καιρό καταστρέφει τη χώρα, μιας Κυβέρνησης που συντάσσει προϋπολογισμούς με βάση τις επιταγές των δανειστών και όχι τις ανάγκες της κοινωνίας και των πολιτών, μιας Κυβέρνησης που, αν είχε ίχνο ευθιξίας και πολιτικής αξιοπρέπειας, θα είχε φύγει προ πολλού.

Για άλλη μια φορά ο προϋπολογισμός αντανάκλα τη φιλοσοφία της Κυβέρνησης, σε σχέση με την προστασία και τη διαχείριση του φυσικού περιβάλλοντος. Το περιβάλλον αντιμετωπίζεται είτε ως εμπόδιο στα σχέδια μεγαλοεπενδύσεων είτε ως καταναλωτικό αγαθό που πωλείται και αγοράζεται, ξεπουλιέται και εξαγοράζεται.

Η μνημονιακή πολιτική δραματικής μείωσης δαπανών σε όλα τα δημόσια και κοινωνικά αγαθά ακολουθείται και φέτος κατά γράμμα και από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Σκεφθείτε μόνο ότι το 2009 οι συνολικές πληρωμές στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ανήλθαν στα 206,89 εκατομμύρια ευρώ για να φθάσουν το 2013 στα 63,38 εκατομμύρια ευρώ. Έχουμε 69,4% μείωση, κύριοι συνάδελφοι.

Η Κυβέρνηση δεν μειώνει τη χρηματοδότηση των δομών και εργαλείων διαχείρισης του περιβάλλοντος μόνο λόγω της άθλιας οικονομικής κατάστασης που η ίδια έχει δημιουργήσει. Ο κύριος στόχος της είναι η απαξίωση της έννοιας της περιβαλλοντικής προστασίας και διαχείρισης. Έχει άλλωστε δηλωθεί σαφώς από κυβερνητικό στέλεχος ότι η προστασία του περιβάλλοντος είναι πολυτέλεια σε καιρούς οικονομικής κρίσης, όπως άλλωστε και η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των κοινών αγαθών, του δημόσιου πλούτου, των δομών πρόνοιας της δημοκρατίας εν γένει.

Ηχηρή απόδειξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απάνθρωπη και εκδικητική στάση σε ένα νέο άνθρωπο που διεκδικεί, με τίμημα τη ζωή του, το αναφαίρετο δικαίωμά του στη μόρφωση.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχει εν πολλοίς καλύψει τις υποχρεώσεις του προς το μνημόνιο με νομοθετικές πρωτοβουλίες, που αποδομούν την έννοια της περιβαλλοντικής προστασίας. Οι αποκαλούμενες «μεταρρυθμίσεις» δεν είναι τίποτε άλλο από αποδιάρθρωση, συγχώνευση, αποδυνάμωση και κατάργηση υπηρεσιών και οργανισμών, ολική αποδόμηση του θεσμικού πλαισίου προστασίας του περιβάλλοντος, αδειοδότηση δραστηριοτήτων προς εξυπηρέτηση ιδιωτικών και κυρίαρχων επιχειρηματικών συμφερόντων.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, οι φωτογραφικές τροπολογίες του ΥΠΕΚΑ, που νομιμοποίησαν εκ των υστέρων εξόφθαλμες παρανομίες της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ» και της Καναδικής εξορυκτικής «ELDORADO GOLD» και ταυτόχρονα καθάρισαν τον δρόμο από τα νομικά εμπόδια που αντιμετώπιζαν οι εν λόγω εταιρείες για τη συνέχιση του καταστροφικού τους έργου στη Χαλκιδική.

Όσον αφορά τα δασικά οικοσυστήματα, το ΥΠΕΚΑ με το δασοκτόνο ν. 4280/2014 έχει ήδη ανατρέψει το χαρακτήρα των δασών ως δημοσίων αγαθών. Όπως θεσμοθετήθηκε με το Σύνταγμα του 1975 έχει θίξει βάναυσα το καθεστώς προστασίας τους και παραδίδει τις δημόσιες δασικές εκτάσεις σε οικονομικά συμφέροντα, στους τομείς του τουρισμού, του real estate και της ενέργειας ως δωρεάν οικόπεδα.

Οι δομές προστασίας των δασικών οικοσυστημάτων αποδομούνται, τόσο σε κεντρικό, όσο και σε τοπικό επίπεδο. Έχουμε διάσπαση και υποβάθμιση αρμοδιοτήτων, κατάργηση της Ειδικής Γραμματείας Δασών, ανύπαρκο εποχιακό προσωπικό δασοπροστασίας, δραματική υποστελέχωση δασικών υπηρεσιών στις αποκεντρωμένες διοικήσεις, διάλυση και υποβάθμιση περιβαλλοντικών φορέων διαχείρισης.

Οι υπηρεσίες δασών είναι πλέον υποχρηματοδοτούμενες. Για το 2015 ο προϋπολογισμός για τις υπηρεσίες δασών ανέρχεται σε 10,7 εκατομμύρια, ποσό που βρίσκεται σε πλήρη αναπαισιολογία με τις πραγματικές ανάγκες. Αποτέλεσμα αυτού θα είναι η

περαιτέρω υποστελέχωση και τελικά, η αναποτελεσματικότητα των υπηρεσιών αυτών.

Υπό αυτές τις συνθήκες και σε αυτή τη νοσηρή πραγματικότητα, κάθε ενδιαφέρον για ανάπτυξη εργαλείων διαχείρισης, όπως το δασολόγιο, είναι προφανώς προσχηματικό. Η προστασία και η διατήρηση της συνέχειας των οικοσυστημάτων και ιδιαίτερα των δασικών, είναι ζωτικής σημασίας, τόσο για την ποιότητα ζωής, όσο και για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Πρόκειται για πόρους που δεν αναπληρώνονται ούτε αγοράζονται αν χαθούν. Δεν είναι αριθμοί στα τεφτέρια των δανειστών. Το κράτος οφείλει να προστατεύσει, έστω και με κόστος, το φυσικό περιβάλλον και να διασφαλίσει την πρόσβαση όλων των πολιτών στις περιβαλλοντικές του υπηρεσίες.

Η ορθολογική διαχείριση των φυσικών οικοσυστημάτων αναπτύσσεται σε χρονική κλίμακα δεκαετιών. Για τον λόγο αυτό πρέπει να καθορίζονται πολιτικές μακροχρόνιων σχεδιασμών και στόχων, με χρήση των διαθέσιμων επιστημονικών εργαλείων. Οι πολιτικές αυτές πρέπει να προσαρμόζονται στις ιδιαιτερότητες των μεσογειακών οικοσυστημάτων, να προστατεύουν τη βιοποικιλότητα, να μη διαταράσσουν τις οικολογικές ισορροπίες, να προωθούν τις μικρές κλίμακας κοινωνικές οικονομίες. Ο πολιτικός σχεδιασμός θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα επιστημονικής γνώσης και δημόσιας διαβούλευσης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ρεαλιστικό και τεκμηριωμένο πρόγραμμα και στον τομέα της προστασίας και διαχείρισης του περιβάλλοντος, με βασική αρχή τον σεβασμό και την αναγνώριση της ζωτικής σημασίας των οικοσυστημάτων, σε συνεργασία και άμεσο διάλογο με την κοινωνία. Η κυβέρνηση της Αριστεράς θα αντικαταστήσει την άνευ όρων καταστροφή και το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου και του φυσικού περιβάλλοντος με την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, με σεβασμό προς το περιβάλλον και τον άνθρωπο.

Ο προϋπολογισμός μίας χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι νούμερα και στατιστικές. Δεν εκπονείται με mail και τηλεδιασκέψεις, με δανειστές και εταίρους. Δεν υποκινείται από τις επιταγές και τις ανάγκες των αγορών. Ο προϋπολογισμός μιας χώρας δεν πρέπει να δεσμεύεται από κανέναν άλλον παρά μόνο από τις ανάγκες και τα όνειρα των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση που βρίσκεται σήμερα η Κυβέρνηση, αλλά και οι τοποθετήσεις των κυβερνητικών Βουλευτών κάνουν πολύ επίκαιρους τους στίχους του Μανώλη Αναγνωστάκη: «Μιλάτε, δείχνετε πληγές αλλόφρονες στους δρόμους, τον πανικό που στραγγαλίζει την καρδιά σας σαν σημαία καρφώσατε σ' εξώστες. Με σπουδή φορτώσατε το εμπόρευμα. Η πρόγνωση σας ασφαλή: Θα πέσει η πόλις».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει η κ. Μακρή.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα τα τελευταία δύο χρόνια έχει επιτύχει σημαντική οικονομική βελτίωση. Επίσης, έχει θέσει τις απαραίτητες βάσεις, έτσι ώστε να γίνει η μετάβαση από ένα πρόγραμμα οικονομικής υποστήριξης στην αυτόνομη χρηματοδότηση από τις διεθνείς χρηματαγορές.

Βρισκόμαστε ακριβώς σε αυτό το κομβικό σημείο, τη μετάβαση, η οποία περιλαμβάνει κινδύνους, η οποία δεν πρέπει να ανατραπεί, η οποία δεν πρέπει να σημάνει την επιστροφή της ελληνικής οικονομίας σε φάση αυξημένης αστάθειας. Αυτή τη στιγμή, αντιλαμβανόμενοι όλοι μας την κρίσιμότητα των στιγμών, αναγνωρίζοντας το μέγεθος της προσπάθειας, την οποία η ελληνική κοινωνία έχει καταβάλει, δημιουργείται η αδήριτη ανάγκη για ρεαλισμό και συνεννόηση.

Οι λογικές των υποσχέσεων ή της ωραιοποίησης των καταστάσεων δεν ανταποκρίνονται στην παρούσα στιγμή. Προφανώς, είναι δύσκολο να λεί κανείς αλήθειες. Όπως έλεγε, όμως, η Μάργκαρετ Θάτσερ: «Αν θέλεις να είσαι αρεστός, σημαίνει ότι είσαι έτοιμος να συμβιβάζεσαι με οτιδήποτε, οπότεδήποτε κι έτσι δεν θα καταφέρεις τίποτα».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα και οι πολίτες μας θέλουν χρήσιμους αυτήν την ώρα, λογικούς, υπεύθυνους και ομονοούντες στα βασικά.

Στον τομέα της παιδείας, εδώ και χρόνια θα έπρεπε να υπάρχει ένα συγκεκριμένο ρεαλιστικό σχέδιο, με αυτοδέσμευση των πολιτικών δυνάμεων για την εφαρμογή του, ανεξάρτητα από το ποιος κυβερνά. Προφανώς, υπήρξε ατολμία, αλλά και υπουργικά σύνδρομα, προσωπικές διαδρομές. Κάθε Υπουργός Παιδείας διεκδικούσε το φωτοστέφανο του μεταρρυθμιστή και του «κατόπιν ενεργειών μου».

Σήμερα, μετά όλων αυτών που βίωσε η χώρα, υπάρχει η πολιτική ωριμότητα και η σοβαρή βούληση να γίνει το αποφασιστικό βήμα, ώστε να συναινέσουμε στα αυτονόητα;

Άκουσα τον κ. Κουράκη να δηλώνει τη δυσaréσκειά του για τις δαπάνες για την παιδεία, όπως περιγράφονται στον υπό συζήτηση προϋπολογισμό. Προφανώς, συμφωνώ με τον συνάδελφο. Και αν δεν ικανοποιεί η δαπάνη του 10%, εγώ θα πλειοδοτήσω και θα πω ότι θέλω κι εγώ παραπάνω και θέλω 20% για την παιδεία. Και αν έχουν καταγραφεί δέκα προβλήματα, εγώ μπορώ να προσθέσω άλλα δέκα. Δεν διαφωνούμε στις διαπιστώσεις και μπορώ, πλειοδοτώντας, να γίνωμαι πιο αρεστή και πιο ευχάριστη, προφανώς.

Οι διαπιστώσεις και οι δηλώσεις, όμως, δεν λύνουν απολύτως κανένα πρόβλημα. Ο κ. Κουράκης -και κατ' επέκταση ο ΣΥΡΙΖΑ- λέει: «Θα επαναπροσλάβουμε τους απολυμένους εκπαιδευτικούς. Θα στηρίξουμε προγράμματα επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών. Θα καταργήσουμε την αξιολόγηση. Θα επαναλειτούργησουμε όλες τις κατηγορημένες σχολικές μονάδες». Αυτό μου ακούγεται ως χάδεμα αυτών συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων, εκπαιδευτικών, αυτοδιοικητικών, τοπικών κοινωνιών.

Προφανώς, κοροϊδεύετε τον κόσμο. Θέλετε κι εσείς ένα πελατειακό κράτος, όπως υπήρξε τόσα χρόνια. Θέλετε να συντηρήσετε λογικές, οι οποίες οδήγησαν τη χώρα σε αδιέξοδο. Πώς θα γίνουν όλα αυτά; Θα το φέρω σε μία πραγματική βάση, φέρνοντάς ένα παράδειγμα από το Νομό μου, τη Φθιώτιδα: Να επαναλειτούργησουν όλες οι καταργημένες σχολικές μονάδες. Δηλαδή θα επαναλειτούργησει το Δημοτικό Σχολείο της Μερκάδας, του Μαυρίλου, της Ανατολής και της Κολοκυθιάς. Και πώς θα γίνει αυτό; Θα μεταφέρετε παιδιά από την Αθήνα ή σκέφτεστε να υιοθετήσετε τη λογική Μαυρογιαλούρου και Γκόρτσου: «Και παιδιά θα σας κάνουμε»;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χώρος της παιδείας είναι για συγκλίσεις απόψεων και όχι για ουτοπικές παροχολογίες. Με σοβαρότητα, με ρεαλισμό, μπορεί να βρεθεί μια κοινή συνισταμένη. Είστε αποφασισμένοι να βαδίσουμε το δρόμο της συνεργασίας; Η δική μου παράταξη έκανε την υπέρβαση. Συνεργάστηκε με αυτό που κάποτε θεωρούνταν αδύνατο. Πάνω από το κομματικό συμφέρον έβαλε την πατρίδα. Δεν την θυσίασε, δημιουργώντας κλίμα αστάθειας, αβεβαιότητας, υπονόμευσης.

Κλείνοντας τα αυτιά στις σειρήνες του λαϊκισμού, στα διφορούμενα λόγια και στη διγλωσσία, κατάφερε να υλοποιήσει δύο προϋπολογισμούς, με δυσκολίες, σκληρά. Όμως, έδωσε ένα ατού διαπραγματεύσεως, που τόσο έχουμε ανάγκη αυτή τη στιγμή. Και όπως δείχνουν τα πράγματα, όλα συγκλίνουν ότι το ίδιο θα επιτευχθεί και το επόμενο οικονομικό έτος.

Επιλέγοντας το ρεαλισμό και τη σταθερότητα, υπερψηφίζω τον παρόντα προϋπολογισμό.

Κλείνοντας, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε μια επιστολή της 5^{ης} ΕΛΜΕ προς τους μαθητές της, η οποία χρησιμοποιεί και παρακινεί τα παιδιά σε ανυπακοή. Πριν από λίγες μέρες βρέθηκα στη Λαμία σε μια εκδήλωση που έκαναν κάποιοι σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων. Και εκεί υπήρξε μια παρόμοια προτροπή.

Θυμίζω ότι και πέρος ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Τσίπρας, πάλι χρησιμοποιούσε σαν όχημα τα παιδιά για διάφορες επαναστάσεις. Σήμερα έρχεται ένα συνδικαλιστικό σωματείο να κάνει το ίδιο.

Εκείνο, όμως, που μου προκαλεί προσωπικά εντύπωση είναι η κατάληξη αυτής της επιστολής, η οποία λέει: «Όταν η τυραννία είναι νόμος, η εξέγερση δεν είναι απλά ο τρόπος ζωής, που έχει το περισσότερο νόημα. Όπως διδάσκουν ο Αρμόδιος και ο Αριστογείτονας γίνεται καθήκον.».

Θεωρώ προσβλητικό για όλους τους άξιους εκπαιδευτικούς, που με κουτσουρεμένους μισθούς δίνουν έναν καθημερινό αγώνα μέσα στην τάξη, κάποιοι βολεμένοι και απέχοντες συνδι-

καλιστάδες να δείχνουν την πνευματική τους ένδεια, χρησιμοποιώντας αμφιλεγόμενες προσωπικότητες της ιστορίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ολοκληρώνουμε τη συζήτηση με τον κ. Ζεμπέκ Χουσεΐν.

ΧΟΥΣΕΪΝ ΖΕΪΜΠΕΚ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με αφορμή τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό και ιδιαίτερα το σκέλος που αφορά στις δημόσιες επενδύσεις που μειώνονται εκ νέου κατά 400 εκατομμύρια το 2015, θα ήθελα να σταθώ στο ζήτημα της ανάπτυξης και συγκεκριμένα για την Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης και το Νομό Ξάνθης.

Όσον αφορά στην «ανάπτυξη», όπως την ορίζει η Κυβέρνηση, που ήρθε επιτέλους μετά από χρόνια επίπονων μέτρων και θυσιών, θα ήθελα να σας δώσω σύντομα τα στοιχεία, που αφορούν την Ξάνθη:

Η ανεργία έχει φτάσει στο 42% και αυξάνεται συνεχώς η μετανάστευση, όχι μόνο των νέων επιστημόνων, αλλά ολόένα και περισσότερο των εργατών, που μεταναστεύουν, γιατί αδυνατούν να βρουν έστω και ένα μεροκάματο. Η ανεργία στον κλάδο της οικοδομής έχει φτάσει στο 90%. Οι εργάτες μεταναστεύουν, για να εργαστούν στα ναυπηγεία της Γερμανίας.

Αυξάνεται συνεχώς του πληθυσμού που φτωχοποιείται, που δεν μπορεί να καλύψει ούτε τις βασικές ανάγκες σίτισης, που βρίσκεται αντιμέτωπο με την εξαθλίωση, την περιθωριοποίηση και τον αποκλεισμό. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα της συνοικίας του Δροσερού.

Στον αγροτικό τομέα παραμένουν τα τεράστια προβλήματα των αγροτών, κυρίως σε σχέση με τις χαμηλές τιμές παραγωγών, αλλά και με τις οφειλές τους. Με τις τιμές να έχουν καταρρεύσει και τον μη συμψηφισμό της επιστροφής ΦΠΑ, με τις οφειλές προς τον ΟΓΑ, αλλά και τον ΕΝΦΙΑ, οδηγούνται σε απόγνωση οι αγρότες που δίνουν την παραγωγή τους, χωρίς να γνωρίζουν καν με ποια τιμή θα πληρωθούν.

Στον κτηνοτροφικό τομέα οι πρόσφατες επιζωτιές ευλογιάς και καταρροϊκού πυρετού έχουν αφανίσει τα κοπάδια, προκαλώντας τεράστιο πλήγμα στην παραγωγή και στο εισόδημα των κτηνοτρόφων. Οι αποδεκατισμένες υπηρεσίες αδυνατούν να πραγματοποιήσουν ελέγχους, ώστε να περιοριστούν τα κρούσματα, με αποτέλεσμα ασθένειες, που μπορούν να ελεγχθούν, να προχωρούν ταχύτατα, μολύνοντας εκατοντάδες ζώα και καταστρέφοντας το ζωικό κεφάλαιο της περιοχής.

Στον τομέα της μεταποίησης, σχεδόν το σύνολο των μονάδων που λειτουργούσαν στηρίζοντας την τοπική παραγωγή σήμερα έχουν κλείσει, με αποτέλεσμα να χαθούν και πολύτιμες θέσεις εργασίας. Αυτές που λειτουργούν ακόμα -ιδιωτικοποιημένες πλέον- υποβαθμίζουν συστηματικά τις εργασιακές σχέσεις, προβαίνοντας σε απολύσεις και εφαρμόζοντας καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, δεν στηρίζονται στα τοπικά προϊόντα.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα της ΣΕΚΑΠ, που ιδιωτικοποιήθηκε με αδιαφανή συμφωνία με την υπό εκκαθάριση ΑΤΕ, την οποία συστηματικά αρνείται να μας κοινοποιήσει ο εκκαθαριστής.

Ως αποτέλεσμα της ιδιωτικοποίησης είχαμε απολύσεις εργαζομένων, κατάργηση της συλλογικής σύμβασης, αλλά και πρόσφατα την αυθαίρετη απόσπαση από την παραγωγή αποθηκευμένου μηχανήματος και μεταφορά του στο εξωτερικό.

Δυστυχώς, επιβεβαιώθηκαν οι προβλέψεις μας ότι αυτή η ιδιωτικοποίηση, που ζημίωσε και το ελληνικό δημόσιο, δεν θα έχει θετικό αποτέλεσμα για την τοπική κοινωνία, αλλά μόνο οικονομικό όφελος για τον αγοραστή, που δεν σκοπεύει να λειτουργήσει την επιχείρηση, αλλά μόνο να εκμεταλλευτεί τον μηχανολογικό εξοπλισμό.

Αυτό είναι το μοντέλο ανάπτυξης που προωθεί η Κυβέρνηση: Ιδιωτικοποιήσεις προς όφελος των λίγων, εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, αδιαφορία για το αντίκτυπο που έχει αυτή η στρατηγική στις τοπικές κοινωνίες.

Άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η εκποίηση των περιφερειακών αεροδρομίων, χωρίς να συνυπολογιστούν οι επιπτώ-

σεις από πιθανές αυξήσεις των τιμών, τόσο στη μετακίνηση των πολιτών, όσο και στον τουρισμό.

Είχαμε προτείνει για τη ΣΕΚΑΠ ένα συνεταιριστικό σχήμα εργαζομένων και παραγωγών, με τροποποιήσεις της παραγωγής, ώστε να εκμεταλλευτεί την υψηλής ποιότητας τοπική παραγωγή, που θα διασφάλιζε τις θέσεις εργασίας, αλλά και το εισόδημα των παραγωγών, ένα μοντέλο ανάπτυξης, δηλαδή, με κοινωνικό πρόσημο και όχι προς όφελος των λίγων και εκλεκτών της Κυβέρνησης.

Αυτό είναι και το παραγωγικό και αναπτυξιακό πρότυπο που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ, ένα μοντέλο που θα στηρίζεται στη λαϊκή συμμετοχή, θα αναβαθμίζει την εργασία, θα αξιοποιεί την επιστημονική γνώση και την έρευνα, θα διασφαλίζει τα δημόσια αγαθά, θα σέβεται και θα προστατεύει το περιβάλλον και θα στηρίζεται στη συνεργασία του δημόσιου, του ιδιωτικού και του κοινωνικού τομέα.

Στη βάση αυτή, ένα αναπτυξιακό σχέδιο για την Ξάνθη θα σήμαινε τη δημιουργία των αναγκαίων υποδομών, όπως την αναβάθμιση του οδικού δικτύου του ορεινού όγκου που οδηγεί στα σύνορα με τη Βουλγαρία και που είναι σήμερα υπερφορτωμένο από την καθημερινή κίνηση, τουριστική και εμπορική, την αξιοποίηση του γεωθερμικού πεδίου Αβδηρών, Τοπείρου και Δήμου Μύκης, ως εναλλακτική μορφή ενέργειας για αγροτικές και βιομηχανικές εφαρμογές, αλλά και τα ιαματικά λουτρά ως κομμάτι της τουριστικής αναβάθμισης της περιοχής.

Επίσης, θα περιελάμβανε την αντιμετώπιση του υπαρκτού προβλήματος υφαλμύρισης των υπόγειων υδάτων, με έλεγχο των γεωτρήσεων, με μικρής κλίμακας αρδευτικά έργα και προσαρμογή των καλλιεργειών και του τρόπου άρδευσης, σε συνεργασία με σχολές του Δημοκρίτειου και άλλων ιδρυμάτων για την αξιοποίηση όλων των νέων τεχνολογιών και όχι με φαραωνικά αρδευτικά έργα που αλλοιώνουν το τοπίο και επιβαρύνουν το οικοσύστημα.

Το σχέδιο αυτό θα σήμαινε επίσης τη στήριξη της αλιείας, με στήριξη του Ινστιτούτου Αλιευτικών Ερευνών, ώστε να συνεχίσει το επιστημονικό του έργο, αλλά και τη στήριξη των αλιέων, όπως για παράδειγμα του αλιευτικού συνεταιρισμού της Βιστωνίδας, που προσφέρει εισόδημα σε πάνω από εβδομήντα οικογένειες.

Επιπλέον, θα σήμαινε την ανάπτυξη του τουρισμού, με αξιοποίηση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της περιοχής -περιοχές NATURA και περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους- με σεβασμό στο περιβάλλον και αυξημένη προστασία των περιοχών αυτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα σήμαινε την αποδέσμευση από το ΤΑΙΠΕΔ της παραλίας των Μαγγάνων και της «Φωνής της Αμερικής», ώστε να αποτελέσουν κομμάτι του τουριστικού σχεδιασμού της περιοχής και να μην πωληθούν για ιδιωτική εκμετάλλευση.

Θα σήμαινε την προώθηση εναλλακτικών μορφών τουρισμού και εναλλακτικών τουριστικών δομών, όπως τα green key καταλύματα, με ενεργειακή αυτάρκεια και ολοκληρωμένη διαχείριση λυμάτων και σκουπιδιών, σε συνεργασία με τοπικούς παραγωγούς για την ταυτόχρονη προώθηση τοπικών προϊόντων. Ταυτόχρονα, θα εξεταζόταν η δυνατότητα επέκτασης του προγράμματος θεώρησης εισόδου βραχείας διάρκειας -visa εβδομήντα δύο ωρών- που εφαρμόζεται στα νησιά του Αιγαίου, ώστε να ενισχυθεί ο τουρισμός και στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης.

Οι κινήσεις αυτές θα έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην τοπική κοινωνία, θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και εισόδημα, θα ανακόψουν τη μετανάστευση και τη συνεπαγόμενη γήρανση του πληθυσμού και θα συμβάλλουν στην άρση των οικονομικών και κοινωνικών αποκλεισμών και συνολικά στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής.

Ένα τέτοιο σχέδιο θα στηρίζεται πρωτίστως στις δημόσιες επενδύσεις και τα έργα υποδομών, που μπορούν να λειτουργήσουν ως μοχλός ανάπτυξης, αλλά και προσέλκυσης ιδιωτικών επενδύσεων, με διαφορετικά, βέβαια, κριτήρια και προσανατολισμό για την παραγωγική και κοινωνική ανασυγκρότηση της χώρας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σαφές και συγκεκριμένο πρόγραμμα για την ανάσχεση της ανθρωπιστικής κρίσης και την επανεκκίνηση της οικονομίας, προς όφελος των εργαζομένων και της κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.09', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Σάββατο 6 Δεκεμβρίου 2014 και ώρα 11.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συζήτηση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

